

تصویر ابو عبد الرحمن الكردی

سَنووره

قه دهغه کان

مه شکینن!

دهقی چاوپیکه وتن و ده مه ته قییه ک، له گهل میری
(کومه لی ئیسلامی له کوردستان / عیراق - عه لی باییر)

حوسین محمەد عه زیز

2704 ک / 2004 ز

ISBN : 91 – 970560 – 5 – 7

سنووره قەدەغەکان مەشکێنن!

دوکتۆر حوسێن محمد عزیز

چاپی دووهم

چاپخانهی سیما

کوردستان – سوله‌یانی

سالی 2004

تیراژ 1000 دانه

ژمارهی سپاردن 158 / 2003

بۆ ھەموو ئەوانەى، باوەريان بەتەباى و براىەتى
نەتەوھىي ھەيە، ئاستى و ھىمنى گشتى دەپارىزن،
پىز لە دىمۆكراسىي و كۆمەلگەى سىقىل دەگرن.

پيشه‌کي چاڀي دووم

دواي ناهي، چاوپيگه‌وتنه‌کام نامادمکرد و له کومپيوټر دهرمه‌تينا، پښي
 « 27. 05. 2003 »، دواي خوام لي هينا، خوم کورکړدوه و بډ چاري
 هه‌شتم، بهرو « کوردستان » نازيزمکي خوم بهرپيگوتم. نم چارميان،
 ماوهي دوو مانگ ماموه، چکه له چاڀي پيگمې نم چاوپيگه‌وتنه، سي
 بهرهمي نوډي بيگم به‌چاپيگياند وگهلي کاري گرنگي بيگشم کرد.
 گوماني تيدا نييه، سرداني نم چارم، له‌گه‌ل سرداني چارمکاني
 پيشوودا، له هه‌موو روويه‌کوه، گهلي جياوازي هه‌بوو. چونکه، هه‌موو
 باره « نهمويي، پامپاري، نابورسي و کلتورويي پيگمې » « عيراق » به
 گشتي و « کوردستان » به تاييه‌تي گورابوو. له لايه‌کوه، چنگي نيوان
 هيزمکاني هارپه‌يمان به سرپزيکايه‌تي « نهمپريکا » و « عيراق » ته‌واويو
 بوو. له لايه‌کي بيگشموه، نه‌ک هر پښمي « به‌س ي شوقييني فاشي
 روخابوو، به‌لگوو، هه‌موو دهرمککاني دهولتي داگيرکري « عيراق ميش،
 له گريژنه‌وه هه‌لو‌مشابووه، چ له نيوه‌وه و چ له کورپاني نيودوله‌تپيشدا،
 شتي نهمابوو، دواي ميرسي و دهولتي « عيراق » ي، « کوردستان » به
 ته‌واوي نازادبوويو، کوه‌لاني خه‌لکي چاه‌ساوه، له جيزني خوښي و
 سرپه‌ستيدا مستبوويوون، نو ترس و دلپراوگي ي چندين سال بوو،
 هه‌يانبوو، هيزمکاني سوپاي داگيرکري « عيراق » به‌گريته‌وه، چاريکي
 بيگه له « کوردستان » دا، کوشتنوپرين ده‌سپيکاته‌وه، به هيچ شيويه
 نهمابوو!

له « سوله‌يمني »، هر زور زوو، پيونه‌ديم به چاپخانه‌ي « سيما »
 کرد، تا، بهرهمکه چاپکن، وېک خويان به‌لينياندابوو. نه‌هه‌بوو، کاک
 « کاوه پينجويني » هات و يه‌کديمان بيني. پني گوتم: ماموستا « علي
 باپير » له « سوله‌يمني » يي و به‌پوي، چاوي پيت بکوي. مفيش، به
 خوښيويه په‌سندمکرد و گوتم: پيويست به‌و نرکه ناکا، نو بيگشني،
 خوم ساري لي نهمم.

پښي « 05. 06. 2003 »، له‌گه‌ل کاک « کاوه » دا، له « هواره‌برزه »
 سرداني بارمگي سرکردايه‌تيم کرد. ماموستا چاوپيگه‌تيدمکردم.
 باوه‌شي دښتايه‌تيمان بډ يه‌کدي کردوه و يه‌کديمان ماچکرد. پاشان،
 ماموستا « موه‌ممه‌دي رازي » يي ناساندم. نيدی، چوار قولي

دانیشتین. به دهم میوه خواردن و ساردیی خوار دنده وه، مامقستا باسیتی کورتی، باری خۆیانی بۆ کردم و کهمنی دهمه ته قیمان، له سه رهوشی رامیاری « کوردستان » و « عیراق » کرد. پاشان، چهن وێنیه کمان بۆ یادگار گرت. دواتر، به رهه کهم پیشانی مامقستا دا، چهن لایه رهیه کی لێ هه لدا یوه و گه لیتی بۆ خۆشبوو.

کاک « کاوه » گوتی: مامقستا! گهر ده تهوئ، با لات بۆ و ته ماشایه کی بکه، پاشان ده بهم بۆ چاپخانه.

منیش گوتم: تا چاپ نه کرئ و بلوو نه کر ته وه، نابێ، کهس بیینی. چونکه تازه، نه وهی مامقستا گوتوو یه تی و نه وهی من نوو سیوومه، هر نه وهی و هه چی لێ ناگۆرئ. به لام، پاشان ده توانن، پێیدا بچه وه و باری سه رنجی خۆتان ده برهن، گهر کهم و زیاد ی هه بوو، هر هه لیه کیشی تیدا بوو، یا، هر پمخته یه کتان، له پیشه کییه کی هه بوو، پوو نکر دنده وه یک بنووسن! خوا هه ل ناگرئ، مامقستا یه کسه ر گوتی: نا، پتویست ناکا، ته ماشای ناکه، برۆن، چاپیکه ن.

ههستم به وه کرد، مامقستا کاتی کهمه و میوانی هه یه. له ناکاو، یه کئ هات و گوتی: میوانه کان گه یشتن، نه ویش، پوو ی له من کرد و گوتی: من هه یج له تۆ ناشارمه وه، که لێ میوانی عه رب، له شاره کانی « عیراق » وه سه ردانیا نکر دووین، هانا یان بۆ هه ناوین، وه ک موسو لمانی « سوونته »، له به رانه ر « شعیه » کاند، پشتیان بگرین، نه کینا، گهر موسو لمانی « سوونته » یی کو رد و عه رب یه ک نه گرن، « شعیه » کان له په راوێزدا ده یانه ئێنه وه! ئه م میوانانه ی نه وێوش، له « به غدا » وه هاتوون.

ئیدی، منیش تیگه یشتم، کاتی زۆر کهمه، له به ر منیش پوو ی نه ده هات، داوام لێ بکا و کو تایی به دیدار مه که بیئ، یا به روا و پاشان بێته وه. بۆیه منیش، له په ر قشمه وه بۆ دۆستایه تی مامقستا، پوو ی دهمم تیکرد و گوتم: کاتمان دره نگرود، تۆش میوانت هه یه. به لام، پێش نه وه ی، له یه کدی جیا بینه وه، حه ز ده که م، دوو قو لێ، که منی پێکه وه دانیشتین و دوو خالی گرنگ هه یه، با سیکه ی ن.

گوتی: فهرموو.

گوتم: راتان چیه، به رانه ر نه و شتانه ی، له رۆژنامه ی « هه وال » دا، له سه ره ریزتان بلوو کرانه ته وه؟ ئایا راسته، پتو مندیی تان له گه ل « به عس » هه بووه؟ چونکه، ئه م هه و له، زۆر نیگه رانی کردووم و جگه له رۆژنامه که، کوتاره که شیان بۆ هه ناوم.

رهنگ، ماموستا چاوه پێ پرسبارێکی لهو جۆرهی، له کهسیکی وهک من نه کردبێ، به تابه تیی، بهو راشکاوی و زهقییه، بهرههرووبیتهوه. بۆیه، کهمن پهنکی گۆرا و گوتی: هه رگیز، بهو شتیهیه نه بووه و نییه، که له نامهی ئه و براده مه دا باسکراوه، به لکوو، شته کهی زۆر گه و ره کردووه. به لām، ئیمهش وهک هه موو پارێتکی دیکهی پامیاری « کوردستان » مافی ئه وه مان هه بووه و هیه، پتوه ندیبی به هه موو که سایه تیی و لایه نهکانی نێو « کوردستان، عێراق و جیهان » هه بکهین.

له راستییدا، من هیچم نه گوت. به لām، نه ئه و نکولی لهو پتوه ندیبیه کرد و نه منیش، به تهواوی تیکه یشتیم، جۆری ئه و پتوه ندیبیهی نێوانیان چۆن بووه!

پاشان، ده ربارهی خالی دووهم گوتم: خۆتان باش ده زانن، ئه و پێ پێژمی فاشیی « به عس » پوخاوه، کۆمه لی « ئه نصار ئه لئیسلام »، له نێوچه که دا نه مان و هه لکه نه دراون، چ به پاکیتی « ئه میتریکا » و چ له به ره ی جهنگدا بووبی، له هه موو لایه، کوردیکی زۆر کۆژراوه، نێوچه که شیانی به ئتوه چۆل کردووه، ئایا، چ جۆره بریارێک تانداوه و له ئایینده دا نیازی چیتان هه یه؟ گوتی: غه درێکی زۆریان له ئیمه کرد، هیندی له بریارمان شه هیدبوون، هیندیکی دیکه شمان برینداربوون. به لām، ئیمه به هیچ شتیهیه، وه لāmمان نه دانه وه، دانمان به خۆماندا گرتووه و داواکارێکانیانمان چیه جیکردووه. ئه و نێوچه نه مان بۆ چۆلکردوون، هیزه چه کداره کانمان، بۆ نێوچه ی « هێرێ » گواستۆته وه، باره گاگانمان که مکردۆته وه. خۆشم، به ماله وه له « سوله یمانیی » جیکیربووم. به لām، نیازمان نییه، واز له خه بات بێنین. پتوه ندیبشمان، له گه ل هه موو پارتهکانی « کوردستان » دا باشه، ته نهاته، دینتی دوکتۆر « به ره هم » سه ردانی کردم و ده ده فته ر دۆلاری بۆ هێنام. پاشان گوتی: ئه ی تۆ ده لێی چی؟

گوتم: من وهک برایه کی باش پیت ده لێم: نهک هه ر « کوردستان »، به لکوو هه موو « عێراق » و تا ئه ندازه یه کی زۆریش، هه موو نێوچه که ش، له لایه ن زله یزێکی وهک « ئه میتریکا » و هیزهکانی هاو په یمانه وه، به تهواوی کۆنترۆلکراوه. له وانه یه، به و زووانه، جهنگیکی گه و ره، له نێوان ئه و هیزانه و « قاعیده » دا به رپایی. من پێم وایه، له و جهنگدا، ئیسلا می پامیاری، سه رکه و تۆو نابێ. چونکه، جگه له وه ی، ته رازووی هیزهکان، وهک یهک نین، ده و له تهکانی به ره ی خۆراوا، توانایه کی گه و ره ی مرۆیی، سامانیکی ئابووری و که ره سه یه کی جهنگی یه کجار زۆریان هه یه، چه کیکی زۆری

کۆڭۈز و مەۋقەرکەرى مۆدەرتنى جۆراۋجۆرىشىيان ھەيە. لەبەرئەۋە، ھىزە جەنگاۋمەرەكانى ئىسلامى رامىيارى، ھىچ پاشەپۇژىكى پوون و گەشىيان نىيە و ناشيانى. چونكە، بەرەى خۇراۋا، جەنگى مان و نەمان دەكەن، كارەساتى « 11 سىپتىمىيەر » يان بىر نەچچەتەۋە، ھەموو توانائى خۇيان بەگەرەدەخەن، تا لەنىۋىيانبەرن. خۇشتان باش دەزانن، جگە لەۋەى، قۇناغى خەباتى چەكدارى لە « كوردستان »دا تەۋاۋبوۋە، ھىچ لايەنىكىش دژى ئەۋ ھىزە گەۋرەيە، ھىچى پى ناكىرى. لەبەرئەۋە، جگە لە « پارتىيى و يەكىتىيى »، كە دوو ھاۋپەيمانى « ئەمىرىكا و برىتانىيا » بوون و بە شىۋەيەكى راستەۋخۇ، لە جەنگەكەدا بەشدارىيىيانكردوۋە، نايەلن، چەكدارى دىكە لە نىۋچەكەدا بىمىنى، گەر ئەۋانىش چەك نەكەن!

جا گەر ئىۋە، بە ويست و ئارەزوۋى خۇتان، چەك دانىن، ۋاز لە خەباتى چەكدارىيى بىنن، گەلنى باشتەر و ئاپروومەندەنتەرە، ۋەك لەۋەى، ھىزىكى گەۋرەى ۋەك « ئەمىرىكا »، بە زۆر چەكتان پى داننى، كە ئىۋە بە گاۋورىيان دادەننن! جگە لەۋەى، نەك ھەر ئىۋە، بەۋ ھىز و توانا كەمەۋە ناتوانن، بەرانبەر « ئەمىرىكا » بوەستەن و ھىچتان پى ناكىرى، بەلكو، گەر ھەموو كوردىش كۆكەيتەۋە، ھىچى پى ناكىرى! بۆيە، با لەۋە پتر، كوپى كورد بە كوشەنت نەدرى و خەۋىن نەپۇژى، تا پۇژى زووتر، چەك دانىن و بە شىۋەيەكى فەرمىيى پايگەيەنن، گەلنى بۇ ئىۋە باشتەر.

گوتى: زۆر راستە، خۇشمان ھەر ۋامان بىرپارداۋە.

پاشان گوتم: ۋەك ئىۋەش تىيگەيشتوون، دىمۆكراسىيى، دژى ئايىنى ئىسلام نىيە. چونكە، گەر سىستىمكى دىمۆكراسىيى، چ لە « كوردستان » و چ لە « عىراق »دا پىادەكەرى، ئىۋە زىانى لى نابىنن، بەلكو، بە پىچەۋانەۋە دەتوانن، لە سايەى ئەۋ سىستىمە دىمۆكراسىيى و پلوراليزمەدا، پتر بىرى خۇتان بلۆكەنەۋە، كارىكەن و بىنگى جەماۋەرىي پىكخراۋەكەتان فراۋانتركەن. ھەروەھا شائەشانى پىكخراۋ و پارتەكانى دىكى « كوردستان »ىش، خەباتى رامىيارى بىكەن!

جارىكى دىكەش، جەختى لە سەر قەسەكى خۇى كەردەۋە و گوتى: بە دۇنيابىيەۋە دەلەيم، ھەر ۋا دەكەين. بەلام، يەك تەكام لە تەۋەيە.

گوتم: فەرمو، چىيە؟ ھەر بە من بىرى، بە چاۋان جىبەجىدەكەم.

گوتى: ئىستە چۆن بىلايەنى، خۇت بە دۆستى ھەموو لايە دەزانى، ھەر ۋا بە بىلايەنىيى بىمىنەرەۋە، تىكەلاۋى ھىچ پارتى مەبە. چونكە، پىزىكى تايەبىيەت ھەيە و پتر گوتى لى دەگىرى!

گوتم: تا ئیسته، بیرم له وه نه کردۆتهوه، کار له هیچ پارتیکی پامباریسی
« کوردستانی » دا بگه. به لām نازانم، له داهاتوودا، کاردهکم یا نایکهکم،
له بهرنهوه، به ئینت نادهمی!

ئیدی، دیاربوو، ئه زۆری په له بوو، منیش، هیچ کاریکم نه مابوو. له بهرنهوه
ههستام و مالاواییم لێ کرد. نهویش، وهک رهوشتیکی به رزی خۆی، به
پرتیکی زۆرهوه، تا سهه جادهکه به پرتیکردم، شو قهیرمهکی بانگکرد و
گوئی: کاک دوکتۆر، بۆ کوێ ده لێ، بیگهیه نه. جاریکی دیکهش، باوهشمان
به یه کدیدا کردهوه، یه کدیمان ماچکرد و گوئی: خۆم پتیه ندیییت پتیه
دهکم.

ئه وه بوو، دواى ماوهیه، چاوپتکه وتنه که، له بهرگیکی پازاوهی جواندا، له
لایه ن چاپخانهی « سیما » وه چاپکرا و بلاوکرایه وه. له ماوهیهکی که مدا،
ژماریهکی زۆری لێ فروشرا، خۆنهر به پهروشه وه دهیانکری و
دهیانخۆنده وه.

هر چنده، گه لێ کهس، ده سخۆشانه یان لێ کردم، به لām، هیندێ که سی
دی که ی بێ ویزدان و داخ له دل، زۆر به راشکاوی، سه رسوو پمانی خۆیان
پیشاندا و گوئیان: تق چۆن، چاوپتکه وتن له گه ل مه لا « عه لی باپیر » دا
کردوه؟ تق یارمه تییتدا وه و کوردیش، زیان له و جۆره کارانه ده بینێ!
منیش، سه ره پای ئه وهی، له قوولایی ده وه، به زه ییم به و جۆره مروقه
نه خۆش و دامانده دهاته وه، له وه لامیشدا، هر هیندم بێ گوتن: ئه ز،
له میژه پتیشتانکه وتووم و له پیشه کیی به ره مه که دا، وه لامی هه موو ئه و
جۆره پرسیارانه م داوته وه. فه رموون، بچن، بیخۆتنه وه، ئینجا پرسیار
وا بکن!

هر چنده، هه رگیز له و باوه رده نیم، کورد هیچ جۆره زیانی، له هیچ
جۆره چاوپتکه وتنێ ببینی. ئیسته ش لێ رده ن، زۆر به راشکاوی، دووباره ی
ده که مه وه و ده لیم: نه له ناسینی مامۆستا، نه له چاوپتکه وتنه که، نه له و
پیشه کییه ش په شیمان نیم. چونکه، ئه ز به دواى راستییدا ده که پیم و
ده مه وئ، هه موو راستییه کانیش، بۆ پۆله کانی نه ته وه کم پوونکه مه وه، تا،
چی دیکه له وه پتر، سه رکرده ی پارتیه کان، به کوپره پتیاندا نه بن، تووشی
نه خۆشی نه زانیان نه کن! تا ده شتوانم، هه و ل بۆ ته بایی و ئاشتی
گشتیی نیوان کورد و کورد ده دم. جا، با نه یار و دۆژمانی هر دوولا،
چۆنی لێکده ده نه وه، لێکیبده نه وه. چونکه، هیچ له راستیی ناگۆڕئ و
هینده ی چله پروشتیکش، باوه ری من له ق ناکا!

لیرەدا، ھەر ھێندە دەلێم: پۆژێ دەبێ، میژوو، گەواھیی ئەو بۆ مامۆستا
 بدا و بێ: گەر ئەو نەبوایە، دوور نەبوو، گەنجیکی زۆری کورد، یا
 زۆربەی ئەوانە، لە «کۆمەڵی ئیسلامی» دا کار دەکەن، دواي کۆمەڵەکی
 «ئەنصار ئەلئیسلام» بکەوتنایە. بەو شتوویەش، کاری تیرۆریستی، لە
 «کوردستان» دا پتر دەبوو. واتە: مامۆستا توانی، کۆمەڵی گەنجی
 موسولمانی کورد، لە خۆنڕشتن قوتارکا! ①

ئەن، ھەک دۆستیکی مامۆستا، لە کاتی پێویستی خۆیدا، چ بە
 چاوپێکەوتن لە پۆژنامە و تیلیفیزیۆنی «کۆمەڵ» دا بووی، چ بە
 ھەواڵپرسی و بەتەنگەھاتنەو بووی، ھەلۆیستی خۆم بۆ میژوو دەربڕیو،
 ھەرگیز، لێشی پەشیمان نیم، مەگەر لە ئایینەدەدا، بەلگەیکە بێ چەن و
 چوونی ناپاکییەم لە کورد دەسکەوتی و پەشیمانمەو!

بەلێ، زۆری نەخایاند، سەرنووسەری پۆژنامە «کۆمەڵ» کاک «توفیق
 کەرم» تیلیفۆنی بۆ کردم، زۆر بە گەرمیی، بەخێرھاتنەوێ لێ کردم و
 گوێ: دەمانەوتی، چاوپێکەوتنیکت لەگەڵ بکەین. پاشان، لە سەرکات و
 شوێن پێککەوتن، چاوپێکەوتنەکە، لە لایەن خۆی و بەرپۆبەری نووسین
 کاک «ھاوژین عومەر» ھوێ ئەنجامدرا، بە دوو زنجیرەش، لە پۆژنامە
 «کۆمەڵ» دا بڵاوکرایەو.

نێدی، دواي ئەو چاوپێکەوتنەش، چەن جارتیکی دیکە، چەن براھیکە دیکە،
 لە پۆژنامە و تیلیفیزیۆنی خۆیانەو ھاتن و چاوپێکەوتنێان لەگەڵدا ساز
 کردم. لە لایەکەو، لە بەر بایەخی چاوپێکەوتنەکان و پێوەندیی بە
 کارەکی خۆمەو، لە لایەکی دیکەشەو، لە بەرئەوێ، ھەموو
 چاوپێکەوتنەکیان، لە یەک ژمارەدا بڵاو نەکردبوو و پچرپچر بوو، بە
 پێویستی دەزانم، ھێندێکیان لە پاشکۆدا بڵاوکەمەو.

چەن پۆژێکی کەم، بە سەر بڵاوکردنەوێ بەرھەمەکەدا تێپەربوو، کاک
 «کاوە» تیلیفۆنی بۆ کردم و گوێ: مامۆستا دەیوێ، سەردانیکتان بکا.
 مامۆستا باوکمی بە دڵدا چوو، ھەزێ لە قسە خۆشەکانی دەکرد.
 منیش فەرمووم لێ کردن.

پۆژی «07. 07. 2003»، دەمو ئیوارەیکە زوو بوو، لە دەرگەیی ھەوشە
 درا. کاتی کردمەو، سێ ترومبیل ھەستابوو. مامۆستا داھەزی و
 ھاوھەڵکانیشی، ھەموو خۆیان کرد بە ژوردا. من و باوکیشم،
 پیشوازێیەکی گەرممان لێ کردن. ھێندێ کورسی و چەن تەبلەکیکمان
 ھەبوو، لە نێو چیمەنەکەدا پێزمکردبوون، تا میوانەکان دانیشن.

به لām، به راستی، من حسیتی نه و هه موو خه لکه م نه کردبوو. باوه ریش
ناکم، هیچ مالی له «سوله یمانی» دا هه بی، هینده کورسی و ته پله کی
هه بی، تا بتوانی پیشوازی له و ژماره زۆره بکا و وهک پتویست، ئه رکی
میوانداری خۆی به جیبیتنی! بۆیه، زۆر به راشکاوی و به پتکه نینه وه
گوتم: هه ر هینده کورسیمان هه یه، جا، نه و برایانه ی دیکه ده بی، خۆیان
چاری خۆیان بکه ن و جپی خۆیان بکه نه وه.

مامۆستاش گوتی: گرنگ نییه، هه ر یه که له لایه که وه بق خۆتان دانیشن.
نه و پۆزه، جگه له مامۆستا، حاجی «نه و رحمان» نه نامی «شورا» و
جیگری سه ر نووسه ری پۆژنامه ی «کۆمه ل» کاک «موحه ممه د نه حمه د
سه عید» یش هاتبوون. ئیدی، دوا ی به خیره اتن و هه وائی یه کدی پرسین،
هیندی قسه مان، له سه ر چاوپتکه و تنه که کرد و مامۆستا گوتی: هه موویم
خوژنده وه. هه ر چهنده، هیندی تبتینیم، له سه ر پتسه کبییه کی هه یه و
هیندی زیانی گه یاندوه، به لām، به شتیه یه کی گشتی، زۆر باشه. خوا
هه ل ناگرئ، زۆر به ده سپاکییه وه، گفتوگۆکه ت گواستۆته وه و
نووسیوته وه. ئیدی، ده سخۆشانه ی لی کردم.

منیش گوتم: من چیم دیوه، نه ووم نووسیوه، هه مووشیان دید و بۆچوونی
تایبه تی خۆم. به پرتزان، جیتان پی راست نییه، ده توان، وه لامبه دنه وه.
کاک «موحه ممه د» گوتی: خوژنده وه یه کی بابه تانه مان، له سه ر
چاوپتکه و تنه که نووسیوه، به و زوانه بلاویده که یه نه وه.*

به لām، له گه ل نه وه شدا، ته نیا رهخنه یه کیان هه بووی، هه ر نه وه بوو، ووشه ی
«عه ربیی» م، له نووسینه که دا به کار نه هینابوو، به لکوو، نه و ووشانه ی له
زمانی «کوردی» دا نه بوون، به «لاتینی» نووسیبووم. جگه له وه ی،
هیندی ووشه ی «ئیسلامی» یشم، هه ر به «کوردی» نووسیبوو.

منیش گوتم: نه وه شتوازی نووسینی تایبه تی خۆمه و ده مه وئ، هه موو
نه و ووشه «لاتینی» یانه ی هه ن، له زمانه که ماندا بچه سپی، هه ر وهک له
به ره می «سه لیه ی زمانیه وانیه» شدا، به درژی پی پوونم کردۆته وه.

مامۆستا گوتی: کاک دوکتۆر، ئاره زووی خۆیه تی، چۆن ده نووسی! پاشان،
پووی ده می تیکردم و گوتی: ده مانه وئ، چاوپتکه و تنه که بق سه ر زمانی
عه ربیی وهرگیرین، تۆ ده لپی چی؟

منیش گوتم: کارێکی زۆر باش ده که ن. به لām به مه رجی، نووسینه کی
منیشی له گه ل بی. پتیش نه وه ی بلاویشه که نه وه، ده بی، خۆم بیبینم و
پتسه کبییه کیشی به زمانی عه ربیی بق بنووسری.

ماومیه کی باش دانیشن. مامقستا، له گال باوکمدا نیوانیان خوشبوو،
 هر دمیواند و نهویش، قسه ی خوشی بق دمکرد. نزیکی رۆشتن بوویووه،
 گوتی: دهبی، رۆژی بفرموون، دایه و بابەش بێن، نانکی کوردهواری
 پیکه وه بخوین. خۆم تیلیفونتان بق دمکم و وه لامتان لی دهگیرمه وه.
 ئیدی، مالاواییانکرد و رۆشتن. ناخر، کی دمیوانی، له وسره دانهدا، نه وه
 دوا جار دهبی، مامقستای تندا ببینم؟! چونکه، هر سی رۆژ دوا ی نه وه،
 واته: رۆژی پینجشمه می ریکه وتی « 2003. 07. 10 »، مامقستا و چەن
 هاوه لیک ی دیکه ی، له پی « دوکان »، له لایەن هیزمکانی « نه میریکا » وه
 گیران، به چەن فرۆکه یه کی هیلکیۆتر فراندیان و تا ئیستەش، کهس
 نازنی، له سه ر چی گیراون؟ له کوین؟ که ی به رده بین؟
 به راستی، له و باوه ردا بووم، کاتی ئەم به ره مه بلاوده بیته وه، هیندی
 کهس و لایه نی رامیاری، به دهنگ بێن، باری سه رنجی تایه تی خویان
 دهر بێن، په خه له دید و بۆچوونه کانی مامقستا بگرن، یا په تیکه نه وه.
 چونکه، ناوی که لی که سی هیناوه، باسی هه موو لایه نه کانی کردووه،
 په نجه ی بق زۆر لایه نی « میژووی، رامیاری، ئایدۆلۆژیایی، کۆمه لایه تی،
 ئایینی، ئایینزایی و که لتووری » پاکشاهه.
 به لام، بۆم دهر که وت، له لایه که وه، کۆمه لگه ی کوردهواری به گشتی،
 خۆپنده وار و پونا کبیرانی کورد به تایه تی، هینتا، له و ئاسته به رز و
 پیوسته دا نین، نه هیلن، هه یج شتی، به سه ریاندا تپه ری! خالی
 راستی، له سه ر هه له ی پته کان دانی! له لایه کی دیکه شه وه، بی دهنگی
 له ئاستی دید و بۆچوونه کانی مامقستادا، که واهی نه وه دها، هر چی
 له دوو توپی نه و چاپیکه وتنه دا هاتووه، هر هه مووی راستی.
 په نگه، نه یار و دوژمه کانی مامقستا نه یانۆزایی، به ئاشکرا وه لامی
 بده نه وه، یا نه یانۆیستبی، مامقستا هینده ی دیکه، چیلکه له دید و
 بۆچوون، نه یینی و را بر دوو، کردار و په فتاره کانیان وه ردا. به لکوو، به
 شیوه یه کی دیکه، په فتاریانکردووه و تۆله ی خویان لی سه ندۆته وه، وهک
 خۆی و هاو پیکانیان، تووشی نه و چاره نووسه نادیاره کرد!
 به لام، نه وه ی تا ئیسته، من بیزانم و به ته وایی ئاگاداریم، ته نیا هر کاک
 « ئیسماعیل سه یید ئیبراهیم » ناوی، گوتاریکی کورتی نووسیوه،
 به ره مه که ی هه لسه نگاندووه و له رۆژنامه ی « کۆمه ل » دا بلاویردۆته وه.
 منیش، هینده ی پیوه ندیی به خۆمه وه هبی، وه لامیده ده مه وه و له پاشکۆی
 چاپیکه وتنه که دا، هر دوکیان بلاوده که مه وه!

هه‌لته، کاتی خۆی و سالی « 2003 »، په‌له‌یه‌کی زۆرم بوو، سه‌ردانی « کوردستان » بکه‌مه‌وه. ئه‌و په‌له‌کردنه، وای لێ کردم، له‌ کاتی نووسینه‌وه و پێداچوونه‌وه‌ی چاپیکه‌وتنه‌که‌دا، باز به‌ سه‌ر گه‌لێ هه‌له‌دا بدهم و له‌ ڕووی پێنووسه‌وه، هه‌له‌یه‌کی زۆری تیکه‌وێ. یا به‌ باشیی، گوێم له‌ هه‌یندێ ووشه‌ نه‌بووی، بۆیه، هه‌یندێ هه‌له‌ی زه‌قی تیکه‌وتبوو، که‌ خوێنهری وریا، هه‌ر زوو هه‌ستی پێ کردبوو.

به‌لام، له‌م چا به‌ نوێه‌دا، جگه‌ له‌ پێشه‌کیی و چهن پاشکویه‌کی دیکه، هه‌موو ئه‌و هه‌له‌ زۆرانه‌ی تێیدا بوو، راستمکردوونه‌ته‌وه. هه‌روه‌ها، هه‌موو ووشه‌ و زاراوه‌ « ئیسلامیی » یه‌کانیش، وه‌ک خۆیان چۆن بوون، نووسیمه‌ته‌وه. یا، هه‌م بڕایانی « گۆمه‌ل »، ئه‌و ڕه‌خنه‌یه‌یان نه‌مێنێ، هه‌م جه‌ماوهری خوێنهریش، باشتەر لێی تێ بگه‌ن! به‌لام، له‌ پرسیار و وه‌لامه‌کاندا، هه‌یچی نوێی تێدا نییه‌ و هه‌ر ئه‌وانه‌ن، کاتی خۆی، له‌ چاپی یه‌که‌مدا ب‌لاوکراونه‌ته‌وه، چونکه‌، هه‌یچمان لێ نه‌په‌راندبوو!

له‌ گۆتاییشدا، هه‌ر ئه‌وه‌ ماوه، ب‌لێم: هیوادارم، چاپی دووه‌می ئه‌م چاپیکه‌وتنه، به‌ شیوه‌یه‌کی باشتەر، جێی خۆی، له‌ دل و ده‌روونی، جه‌ماوهری خوێنهری کورددا ب‌کاته‌وه و پاژه‌یه‌کی زمانی شیرینی کوردیشم کردبێ. هه‌روه‌ها، مامۆستا و هاوه‌له‌کانیشی، تا ئه‌و کاته، چاره‌نووسیان دیاریبیدا، به‌ تایبه‌تی مامۆستا، چاریکی دیکه، چاوی به‌ چاپی دووه‌می چاپیکه‌وتنه‌که‌ی خۆی ڕۆشنیته‌وه!

پاشان، له‌ پاداستی ئه‌و هه‌موو قسه‌ خراپانه‌ی کراون، ته‌نیا ده‌لێم: سه‌رکه‌وتن و سه‌رفرازیی راسته‌قینه، هه‌ر بۆ ڕۆی راستگۆ و ماندوونه‌ناسه، خوا‌ی گه‌وره‌ش، با‌لی سۆز و به‌زه‌یی، به‌ سه‌ر هه‌موو لایه‌که‌ماندا ب‌کێشێ!

دوکتۆر حوسێن موحهمهد عه‌زیز

ستۆکه‌هۆلم

2004. 04. 04

* له‌ پاشکۆدا، گوتاره‌که‌ و وه‌لامه‌که‌ی خۆم ب‌لاوده‌که‌مه‌وه.

له بری پیښه کی، سهرنج و تیښی!

هاوینی پښی « 24. 08. 2002 »، بق جاری حوتهم، سهر دانتکی دیکه کوردستانه شیرینه کم کردهوه. هر چند، زووزو، سر له خاکی نیشتمان و زنده کم ددهم، به لام، ثم جارمیان، له هه موو جاره کانی دیکه خوشتر بوو. چونکه، له لایه که وه: له مانگی « فبروهری 2001 » وه، وولاته نازیزه کم به جیهیشتبوو، پتر له سالتی بوو، لیتی دوربووم! له لایه کی دیکه شه وه: له و سال و چن مانگدا، نو بره می دیکم، بق چاپ ناماده کردبوو، شهشیان نوښوون و سیانه کی دیکهشیان بلاوکرابوونه وه. له و بره مانهی چاپکرا بوون، هر دوو چاوپیکه وتنه کی ماموستایان « برایم نه حماد و جرجیس قه تحولا » بوون.

ماوهیه کی زوږبوو، به لایتم به خاوهنی چاپخانهی « سیما »، کاک « کاوه پینجوینی » دابوو، « پینچ کاتزمیر له گال برایم نه حماد دا » بی بدهمی و له سر هر کی خوی، چاپ و بلاویکاته وه. هر چوئی بوو، ریککه وتین، هر دوو چاوپیکه وتنه کم لی وهرگرئی و له سر گیرفانی خوی، چاپ و بلاویانکاته وه، به هر چی، له « 10٪ » پرتوکه کانم بدات. مالی ناوابی، به لاینه کی خوی، به زیاده وه جیبه جیکرد و هر دوو بره مه که، له هر کیکی جوان و پازاوه دا، چاپکران و بلاوکرانه وه.

نئیدی، پوژانه، سهرم له چاپخانه کښې ددها، تا هوالی چاپکردنی
 بهرهمه کان بزانم و سهریه رشتیانی بکهم. پوژې پټی گوتم: ئایا، پهرتووی
 « سوزی نه تروایه تی» ماموستا « علی بابیر »ت خویندو ته وه؟
 گوتم: نه خبر. هر نه شمېستووه.

گوئی: من به ماموستای ده لیم، به دیاری بۆت بیتی، پاشان، داویتی
 کۆپتی ماموستای کردم، که له سەر « سیکولاریزم » بوو. هەر چهنده،
 زۆرم پێ خۆشبوو، گویم له سهرکردهی پارتيکی ئيسلامي کوردستاني
 بێ، تا بزانی، چۆن باسی ئهوابهته دهکا. بهلام، لهگهڵ ئهوهشدا، بهلێنم
 نهدايه، بچم. دوايش، به داخوه هەر نهتوانی، ئامادهيم. پاشان ديموه،
 لێ پرسيم و گوئی: نههاتی بۆ کۆمهک؟
 گوتم: کاتم نهبوو.

گوئی: ٹکڑی نووسر و پوونا کبیری کورد، تہنیا ہر، لہ گہل نہو
کہ سایہ تیی و سر کردہ رامیارانہا تیکہ لہین و چاوپیکہ وتندہ مکن.
بہ لام، لہ گہل پارت و سر کردہ ٹیسلامیہ کاندہا، تیکہ لہ نابن و لہ نزیکہ وہ،
لہ دید و بچوونہ کانہان شارہا نابن.

منیش گوتم: ئهن، جياوازي له نديوان هيچ لايهن و كهسايه تيبه كدا ناكم. به لام، هر كهس و لايهن، به چاوي پرتزهوه، له خوځم و بهر مه كانه برونه، پتي خوځيښت، ليكي نزيككه وموه و دوستايه تيبه بكم، نهوا، زور به خوځيښت و شانازييه وه، پيشوازي له بانگه پيشتن و دوستايه تيبه كهي دمكه. بئ هيچ جوړه مارج و له خوځايي بونو، به دم داواكار ييبه كهي وه دمچ و له كهي تيكه لدم.

پۆڭى دوايى، لە چاپخانهكەى يەكديمان بينييهوه. گوتى: باسى تۆم بۆ مامۆستا كرد. لە دوورهوه دهناسى. چونكه، هيندى له بهرهمهكانتى خویندۆتهوه. لهبرئهوه گوتى: چهژدهكم، چاوم پىيى بكهوى و له مالى خۆمدا، پيشوازي لى دهكم. منيش زۆر سوپاسمكرد، قايلبوون و خوشي خۆم بيشاندا.

دواى چمن پوژنكى ديكه، كاك « كاوه » گوتى: بژچى چاوپيكه وتنئ له گډل مامؤستادا ساز ناكاي، من ئهركى چاپكردن و بلاوكردنه وي، له ئهستوى خؤم دهگرم؟

له راستییدا، ئەم داواکارییه، لای من، شتیکی کتویری و چاوه‌پوان
نەکراویو. چونکه، بیرم له‌وه نەکردبوو، ئەو کاره بکەم. بەلام گوتم: بیری
لێ دەکەوه و یاشان، وه‌لامت لێ دەکترمه‌وه.

دواى نهووى، به تهواوى، بېرم له هه موو لايه نه كانى نهو پيشنيزه كرده وه، بېارمدا، بانگه پشتن و ميواندارييه كهى ماموستا په سنده كم، چاوپيكيه وتنكي درزيشى له گه لدا ساز كم، تا، له نزيكه وه، ناگام له هيندي ديد و بچونى، سر كرده ي يكي له پاره ئيسلامييه كانى كوردستان بى، به تايه تى، له و بارود خه، « باشوورى كوردستان » و بزوتنه وهى كوردايه تى پيدا تپه رده بى، گرفتكي زور و گوره، له نتيوان هيزه كوردستاني و ئيسلامييه كاندا هيه. ده مويست، له زمانى خويانه وه، گريكوتره ي هيندي له و گرفتانه، چ بق خوم و چ بق پوله كانى كه له كم بكه مه وه و لتيان تيبگم، بزائم، بچى نه وه تى، پاپه رين به رپا بووه، نهو ده سه لاته كوردييه، له و به شهى « باشوورى كوردستان » دا دامه زراوه، نهو هيزه كوردستاني و ئيسلامييه ريك ناكه ون، چن جار تيكيش، دژى يه كدى وه ستاونه ته وه، جهنگى خوياناوى و مالىترانكارانه، له نتيوانياندا روويداوه! له بهر نه وه، به و برادره م گوت: كار تكي زور باشه و من ناماده م. به لام، هيندي مهرجم هيه. گوتى: هر چى تو بلتى، دهيكين.

گوتم: تنيا هينده هيه، من به نارم زوى خوم و زور به نازادى پرسيارى لى دم كم. با نه ويش، له وه لامدانه ودا نازادى. چاوپيكيه وتنكه ش، له سر كاسيتى پيگورده ر تو ماردمكه ين، به لام، نيكه نابى، بلاويكه نه وه، تا، خوم به ره مه كه ته و او دم كم و به نووسين بلاويده كه مه وه. له بهر نه وه دى، خوتان پيگورده ر و كاميره ي وینه گرتن ناماده كن، چونكه، من ليره هيچم نيه.

گوتى: نهك هر نهو شتانه، به لكوو، كاميره ي فيديوش دا بيند مه كن. چاوه رپه، تا وه لامت لى ده گيرمه وه.

چن پوژى تپه رى، پاشان پى گوتم: به م زووانه ده پوژين و ترومبيليش ناماده كراوه، كيش له گه ل خوت ديتى، با بفرموون.

منيش گوتم: « شيخ عزيز » ناموزام بانگه ده كم. چونكه، پيشتر ماموستاى دهناسى. ماوهيك، له گه ل « بزوتنه وهى ئيسلامى » دا، كارى كرديوو، پاشان دانىشتبوو! باوكيشم، زور حه زيده كرد، نهو ناوه ببينى و له نزيكه وه، ماموستا بناسى، له بهر نه وه، بېارمدا، سى قولى بچن.

نهو بوو، پوژى يه كشمه مې پيكيه وتى « 2002. 10. 06 » سان ديارىيكرد. به يانى، له كاتى ديارىيكر او خويدا، كاك « كاوه » و ترومبيله كه، له بهر دهرگه ي ماله وه ناماده بوون. كاژيرى نو، له « سوله يمانى » دهرچووين و

به‌رهو « ئەحماوا » بەرپێگەوتین. هێندێ لە بەرەمه‌کانی خۆشم، بە دیاری
 بۆ مامۆستا بردبوو، خۆشم تا ئەندازمێک، بۆ دیدارمەکانامادەکردبوو.
 بەلێ، سواربووین و لە شار دەرچووین. شۆڤێرەمەکان ناوی « موسلیحی
 هەمزە ناغا » بوو. کورپێکی شارەزا و خۆبێندەواریبوو. لە پێ، دەرپارە
 مێژووی کورد و ئێسلاام، هێندێ دەمەتەقیتمانکرد. بەلام، هەر زوو بۆم
 دەرگەوت، بەو ئاسانییە، لە یەکدی ناگەین. چونکە، ئەو لە دیدی ئێسلاام
 و من لە دیدی ناسیقنالیزمەوه، شەن و کەوی مێژووی کوردمان دەکرد.
 ئەو دوو دیدەش، زۆر جیاوازییان هەیه. لەبەرئەوه، باسەکم گۆڕی!
 ئەوی راستییێ، ماوهی « 25 » سال بوو، لە شارۆکەیی « سەید سادق »
 یەو لاوه، نەمدیوو! هەر چەندە، کاتێ سالی « 1991 » و دواي پاپەرین
 گەرمانەوه، بڕیارمدا، سەردانیکی شارۆچکەیی « هەلەبجە »ی شەهید
 بکەم، تا، لە نزیکەوه، ئەو وێرانکاری و مالتۆترانییەیی، « بەعس »ی
 داگیرکەر ئەنجامدا، بە چاوی خۆم ببینم. بەلام، بە داخەوه، تا ئەو
 ساتە، بۆم پێک نەگەوت، ئەو هیوايەم بەدیبینم!
 لەبەرئەوه، هەر لە شارۆکەیی « سەید سادق » دەرچووین، زۆر بە وردیی،
 سەرنجی هەر دوو بەری جادەکم دەدا، تا چاوی بڕیدەکرد، تەماشامدەکرد.
 ئەوهی دەهه‌بێنی، گوندیکی زۆر ئاوهدانبووبۆوه و خەلکیکی زۆر، لەو ناوهدا
 بوون، زۆر دلی خۆشکردم. بەلام، ئەوهی زۆرم پێ ناخۆشیوو، ئەو هەموو
 چەکار و بازگانه بوو، کە لە سەر جادەکان هەبوون!
 دواي ئەوهی، جەنگی چەپەلێ نێوخۆ، لە نێوان « پارتیی و یەکییتی »دا
 هەلگیرسا، « باشووری کوردستان » بە سەر چەن نێوچەیه‌کدا دابەشکرا.
 لە هەر نێوچەیه‌کیش، چەن دەسه‌لاتیکی جیاوازی تێدا دامەزرا.
 لەبەرئەوه، هەر لە شاری « سوله‌یمانی »یەوه، تا شارۆکەیی « خورمال »،
 بە دەس هێزەکانی « یەکییتی نیشتمانی کوردستان »وه بوو. بەلام، هەر
 لە جادە راستەکە لاماندا، بەرهو شارۆکەیی « خورمال » پێچمانکردوه و
 پوهو « ئەحماوا » پۆشتین، ئیدی، هەموو ئەو نێوچانە و تا سەر سنووری
 نێو دەوله‌تیی نێوان « عێراق – ئێران »، لە لایەن هێزی پارتە
 ئێسلامییەکانەوه کۆنترۆڵکراوو و لە ژێر دەسه‌لاتی ئەواندا بوو. بۆیه،
 یەکمەین بازگە، لە دەروازەیی شارۆکەکەدا، هێ ئێسلامییەکان بوو. واتە:
 لەو بستیۆکە پزگارکراوهدا، دەسه‌لاتیکی دیکەیی نوێ دەسپێتکرد!
 ئێمە، لە نێو « خورمال » نەه‌ستاین. بەلام، هەر لە ترومبێلەکەوه
 دەه‌روانی، هەموو شت بە ئاشکرا دیاربوو، گۆرابوو. چونکە، « خورمال »

نهوه نه‌بوو، که جاران دی‌بووم، جیاوازیبیه‌کی زوری هه‌بوو. وامده‌زانی، ته‌ماشای تیتلی‌فیزین دهم‌کم و یه‌کتی له شارۆکه‌کانی «نه‌فغانستان» ده‌بینم! نیتو شارۆکه‌که و سه‌ر جاده‌مکان، وه‌ک پوره‌ی هه‌نگ و ابوون، خه‌لکیکی زوریان تی پژابوو، جهمیان ده‌هات. به‌شیکي زوری خه‌لکه‌که، چه‌کداربوون، زۆربه‌ی زۆریشیان، پتیشیکی پان و درێژیان هه‌شت‌ه‌ت‌ه‌ه، به‌رگیکی چلکن و خاکیییان له‌به‌ردابوو. شارۆکه‌که، به‌شیه‌یه‌ بوو، زۆر به‌ناشکرا، په‌نگ و پووی هه‌ژاری و دواکه‌وتوویی پتیه‌ دیاربوو! هه‌ر چه‌نده، نه‌م نیوچه‌یه، له‌ لایه‌ن «کۆمه‌لی ئیسلامی» یه‌وه‌ کۆنترۆل کرابوو. به‌لام، هه‌تندی چه‌کداری «نه‌نصار نه‌ئیسلاام» هه‌شی تیدا بوو. چونکه، کاک «کاوه»، له‌ په‌نجاره‌ی ترومبیله‌که‌وه، دوو چه‌کداری نه‌وانی پیشاندام و گوتی: نه‌و دووانه‌ له‌ نه‌وانن.

گوتم: چۆن ده‌زانی و به‌ چیدا له‌ چه‌کدارمه‌کانی خۆتانی جیا‌ده‌که‌یت‌وه؟ گوتی: نه‌وان، په‌ڕۆیه‌کی ره‌شی درێژ، به‌ نیوچه‌وانیا نه‌وه‌ ده‌به‌ستن و کلکه‌که‌شی، له‌ پشته‌وه‌ شو‌رده‌که‌نه‌وه‌.

به‌لام، لای من، هه‌یچ جۆره‌ جیاوازیبیه‌کیان نه‌بوو. چونکه، هه‌موویان، هه‌ر یه‌که‌ جۆره‌ جلیان له‌به‌ردابوو، هه‌موویان هه‌ر چه‌کداربوون، هه‌موویان هه‌ر چلکن و په‌شداربوون. مه‌که‌ر، وه‌ک گای قوربانیی، به‌ په‌ڕۆکانیا‌ندا بناسه‌رتنه‌وه، نه‌گینا، گه‌ر په‌ڕۆکانیان فرێدن، نه‌وا، له‌ یه‌کدی ده‌چن! لایم پرسی: لێره چی ده‌که‌ن؟

گوتی: خه‌لکی نه‌م ناوه‌ن و به‌ سهردانی که‌سوکاریان هاتوون. هه‌لبه‌ته، دوا‌ی نه‌و چه‌ن پتیک‌دا‌نانه‌ی نیتوان هه‌تزه‌مه‌کانی «یه‌که‌یتیی و چون‌د نه‌ئیسلاام»، هه‌تزه‌مه‌کانی «کۆمه‌لی ئیسلامی»، ناو‌به‌زیان‌کرد‌بوون و له‌ نیتوانیا‌ندا ما‌بوونه‌وه، تا، په‌لاماری یه‌کدی نه‌دن! پاشان، له‌ «خورمال» په‌ته‌بووین و نزیک بازگه‌یه‌کی دیکه‌ی «کۆمه‌ل» بووینه‌وه. هه‌ر له‌ دووره‌وه‌ گوتیان: مین‌وانه‌که‌نی مام‌قستان! ئیدی، خۆشه‌اتنیا‌ن لێ کردین و هه‌یچ رایان نه‌گرتین.

ماوه‌ی نیتوان «خورمال و نه‌حماوا»، هه‌مووی چه‌ن خوله‌کتی بوو. به‌لام، په‌تگه‌که‌ی زۆر خراپ‌بوو، هه‌موو قیره‌که‌ی پۆشته‌بوو، نیتو سه‌کی جاده‌که‌ به‌ ته‌واویی، به‌ده‌ره‌وه‌بوو. براده‌زانی «کۆمه‌لی ئیسلامی»، په‌خته‌یان گرت و گوتیان: نه‌م په‌تیه‌ زۆر خراپه‌، چه‌ن جارێ، داوامان له‌ کاربه‌ده‌سانی میریی کرد‌وه، چاکی‌کن، به‌لام، هه‌ر به‌لێنیا‌ند‌اوه‌ و هه‌یچ‌ه‌شیان نه‌کرد‌وه!

منیش گوتم: نهو چوره کارانه، پتر پیوهندی به باری رامیاری و دهسکهوتی پارتایه تیپیوه هیه. ئیوه دهتانهوی، «یه کیتی» جاده که تان بق قیرتاوکا، پاشان، به دانیشتوانی نیوچه که بلین: ئیمه، نهو همان بق کردوون! هبر کاتی، خویان لیره بالاده سبون، نهوا، هه موو شتیکیان بق دهکن، بق نهوی، به لای خویاندا رایانکیشن!

کازتری «10.15» سی سهر له بهیانی بوو، له گوندی «نه حماوا» و له بهردم مهلبهندی سهرکردایهتی «کۆمهل» دا دابه زین. له دووره وه، کۆمهلی پیای چه کدار و بی چه کم بینی، به پیرمانه وه دههاتن. هیتشتا، به تهوایی نزیک نه بوو بوونه وه، کاک «کاوه»، مامقستای پیشاندام. نهوه، یه که مین جاربوو، بیبینم، پیشتر، ته نانهت به وینهش نه مدیوو!

ههر نزیک بوینه وه، له پیش هه موویانه وه، مامقستا «علی باپیر»، به رهو پرومان هات، به پرویه کی خوش و به زهرده خه نه یه کی شیرینه وه، زۆر به گرمیی، پیشوازی لی کردین. نهوی، له یه که مین دیداردا سهرنجمدا، پیاوژیکی تیکسمرای نه که له گهت و نه کوورته بالا بوو. ده مووچاوژیکی گوشتنی سپیکه له ی پرووه و گه نم پهنگی هه بوو، به پیشیکی رهشی پری درژی خاوین داپوشرابوو. ده سی جلی کوردی پیشمه رگانه ی له بهردا بوو، پروی زۆر خوش بوو، هه میشه، ده م به پیکه نین بوو. هینده ی له پرسیکی چاوکه گاندا، پاککی وراسکۆیم به دیکرد، هینده له چاوی هیچ بهرپرسیکی دیکه ی پارته کانی «کوردستان» دا به دیم نه کردووه!

پاشان، برایان «توفیق کهریم» نه ندای سهرکردایهتی و بهرپرسی دهزگی راگیانندی کۆمهل، «محمد حکیم جهبار» نه ندای سهرکردایهتی و بهرپرسی بیرۆی میر، «بیلال قه لادزیی» بهرپرسی راگیانندن و نه ندای بیرۆی میر، «نه ژاد نه محمد» نه ندای بیرۆی میر، پیشوازییان لی کردین، به پرویه کی خوش و ریزیکی زۆره وه، خوشهاتن و فهرموویان لی کردین و به رهو مهلبه ندمه که پۆشتین.

ههر چوینه ژووره وه، خیرا، چاوژکم به جیورتیاندا گیرا. به شتیکی مهلبه ندمه که، له حه وشیکی گه وه پیکهاتبوو. نیوه ی حه وشه که باخی بوو، له نیه وراستدا به چیمه ن و چوارده وره که شی، به گول و گولزار رازابووه. به شتیکی دیکه ی حه وشه که، کۆنکریت کرابوو، به ده ستووری مزگه وت، حه وز و ناوژیکی خاوینی لی دروستکرابوو. هه م لی داده نیشتن، هه م نوژیشیان لی ده کرد. له بهر نه وه، ههر که سی بهاتایه، ههر له رتوه ده بووایه، پیلومه کانی داکه ندایه. له به شی خواره وه ی حه وشه که شدا،

کۆمەڵی ئاودەسی خاوتری لی بوو. بەشەکی دیکەى مەلەبەندەکە، لە چەن ژوورێکی گچکە و گەورە پێکھاتبوو. ژوورێکیان، هە «میری کۆمەل» خۆی بوو. ژوورە گەورەکە شیان، پێ فەرش کرابوو، جێی دانیشتن، کۆبوونەوه و نوێژکردنی زستانیش بوو.

لە سەر داوای من، لە ژوورە گەورەکە دانیشتن و چامان بۆ هات. بە دەم چاخواردنەوه، مامۆستا رووی تۆ کردم و گوتی: هێندێ لە بەرھەمەکانتم خۆندۆتەوه، بە راستیی، زۆر پاسگۆیانە نووسیوتن، بۆ لایەنێیەکی تەواویی پێوه دیارە. چونکە، هەلەکانی هەر سێ پارتهکە: «پەکتیی، پارتیی و P.K.K.»، وەک یەک باسکردوو. بە کوردییەکی زۆر باش نووسیوتن و تەنانت، نیشانەکانی خالەندیشت، زۆر بە وردیی بەکارھێناوه. بە لām، ھەژدەکەم، لە زمانى خۆتەوه، پتر بتناسم و شتی دەرپارەى خۆت بزانم.

منیش، کورتەیکەى ژيانى خۆم و بنەمالەکەم بۆ باسکرد. ئیدی، هەر وا بە قەسەى ئاسایی، دەنگۆباسی «کوردستان»، باسی ئایین، وێژە و جیھانەوه، کاتمان بەسەربرد. دوايش، ئەم بەرھەمانەى خۆم «پۆلى سیستیمی بنەمالە لە بزاقى پزگاریخواری نیشتمانی کوردستاندا، گرتە سەرھێیەکانی کورد، مەسعود محەمەد و دوو دیداری دۆستانە، پێنج کاتژمێر لەگەڵ برايم ئەحمەددا و خولانەوه لە بازەنەیکە بۆشدا» پێشکەشکرد.

وردەوردە، لە نوێژی نیوهرۆ نزیکبوونەوه. مەلا بانگیدا. مامۆستا ھەستا، داوای یارمەتیی لە من کرد و پۆی. ئیدی، ئەوان ھەموویان، بەرھە نوێژ کردن پۆشتن و منیش، لەو ژوورە گەورەیدا، بە تەنیا مامەوه. هەر وا بۆ خۆم، لەو دروشم و ئایەتە قورئانیانە وردەببۆمەوه، کە بە دیواری ژوورەکەدا ھەلواسرابوون. ئەوەی لە ھەموو شتەکان پتر، سەرنجی پاکیشام، سیمبۆلی «کۆمەل» بوو، بازەنەیک کێشرابوو، لە تێوھراستی بەشی خوارەویدا، پەرتووکیک و چەکیکی «کلشینکۆف»ی تێدابوو. لایەکی پەرتووکیکە، نیشانەى قورئانی پیرۆز و لایەکی دیکەشی، نیشانەى گوتەکانی پەيامبەر بوو. مەبەست لە چەکەکش، بۆ پارێزگاریکردنی ئایینی ئیسلام و چەسپاندنی پرنسپییەکانی بوو. واتە: پیاوهریان بە بەکارھێنانی ھێز ھەیه. چونکە، چەک وەک نیشانەى ھێز وایە. لە دلی خۆمدا گوتم: تۆ بلیی: ئەو دووانە، شانبەشانی یەکدی برۆن!!! لە نیو بازەنەیکە دیکە و بە چواردەویدا، هێندێ شت نووسرا

بوو. له لای سهرهوه، ټایه تی « و جا هدوا فی الله حق جهاده » و له به شه کانی دیکه ی باز نه که شدا، ناوی « کو مه ل » به زمانه کانی « کوردیی، عره بیی و ټینگلیزیی » تو مار کرابوو.

مامقستا، به گوتار مهکانیدا دیار بوو، زور له که ل « جهاد » دای. مه به سستی له « جهاد » یش نه وهی، دژی « گا ور » بکړی، هر وهک له گوتار مه که ی « چیچینستان » دا، به ئاشکرا، په نجه ی له سر داناهه!

کاتی، له نوژی نیوه پو بوونه وه، هه موویان که رانه وه. که میکی دیکه دانیشتن. ټینجا، هه ناری « نه حماوا » یان بچ هیناین. به دم هه نار

خواردنه وه، مامقستا لای پرسیم: له رووی باوه ری ټایینییه وه چوئی؟ منیش گوتم: باوه ری تکی ته واوم، به یه زدانی مهن هیه. ته نانه ت، له مانگی « په مغان » یشدا، به پوژو وده بم، نوژده که م و قورئانیش دمخو ټنم.

ټینجا، به روویه کی خوشه وه گوتی: « ماشه لالا ».

دیار بوو، چاوه ری نه وه لاهه ی نه ده کړد. بویه، هم لای سهیر بوو، هم زوړیشی پی خوشبوو. دیسانه وه، لای پرسیمه وه و گوتی: نه دی بچی، کاته کانی دیکه به رده وام نابی؟

گوتم: هه موو شتی به ده س خواجه. هه لبه ته، هیشتا خوا، به ته واوی، له په لم نه نه ویوه و له سر نه و پتیه دای نه مه زاندوم!

له و قسانه دا بووین، برایه ک هات و گوتی: نانی نیوه پو ټاماده یه.

مامقستاش گوتی: نه مان میوانی من و دمچینه ماله وه! ټیمه ش له که ل چن دؤستیکی خویدا هه ستاین و پوشتین.

ماله که یان، زور نریکبوو، هر به ته نیشت مه لبه نده که وه بوو. وهک له دوا یشدا زانیم، مامقستا خانوی نه بوو، به لکوو، نه وهش هر له سر مه لبه نده که بوو، خوی و مناله کانی ټییدا ده زیان. خانوه که یان، له سی ژور و هه یوانی پتکه هاتبوو. به شیوه ی پوژه لاتی دروست کرابوو.

خوشه یه کی خنجیلانه ی هه بوو، هیندی دار و گولیان ټیدا رواندبوو. له دوو لاشه وه، دوو دهرگی بچ دهره وه هه بوو. ژوره کانیش، زور ئاساییبوون و به فهرش پر کرابوونه وه. له ژوره که وره که یاندا دانیشتن و خوان داخرا، خواردن ټکی کوردانه و موسولمانانه ی زوریان هینا. مرق، هر به بون و به رامه که ی تکرده بوو. به دم نان خواردن یشه وه، هر قسه ی خوشمان ده کړد.

مامقستا، هر خه می میوانه کانی خوی بوو، زووزو، شله و گوشتی ده کوژایه وه، قاپه چوله کانی پرده کړده وه و له به رده می ټیمه دا دا یده نا.

باوكمى له سەروو خۆيهوه دانا بوو، زۆر خەمى دەخوارد و پەيتاپەيتا،
 پاژمەدەكرد. پاشان، چامان خواردەوه، كەمىكى دىكە دانىشتين و بە قسە
 كردنەوه خەريكبووین. پاشتریش، هەستاین و بەرهو مەلەبەند گەراينەوه،
 هەر له نێو حەوشەكە و له ژوورەكەى خۆیدا، هەم بۆ یادگار و هەم بۆ
 كارەكەش، هێندێ وێنەمان گرت. ئیدی، باوكم و « شێخ عزیز » پۆشتن،
 تا له مالى « لەيلا »ى ئامۆزام، كەمى بحە وێنەوه و بنون. من و
 مامۆستاش، له ژوورەكەى خۆیدا گیرساينەوه.

ژوورە تايپەتییەكەى مامۆستا، كە ناوى « بېرۆى مير » بوو، ژوورێكى
 لاكێشى پووناكبوو. پێ فەرشكرابوو. بە درێژایى دیوارەكەى ناووه،
 پەرتووكانەپەكە گەوره دانرابوو، بە پەرتووکی هەمەجۆرەش، سیخناخ
 كرابوو. بە لām، زۆربەى زۆریان، پەرتووکی ئایینیى بوون. له تەنیشت
 پەنجەرەكەشەوه، مێزێكى نووسین و كوورسییەكە گەورهش دانرابوو.
 ئەوهش، جێى كارکردنى مامۆستا و پێشوازییكردنى خەلك بوو. چەن
 كوورسییەكە دىكەش، بۆ میوان ریزكرابوون. له پشت سەرىشییەوه،
 دروشمى « كۆمەل » و له تەنیشتیشییەوه، نەخشەپەكەى « باشوورى
 كوردستان » بە دیوارەكەوه هەلواسرابوون.

ئیدی، كاتى ئەوه هاتبوو، دەس بە كارەكانمان بكەین. هەر چۆنى بوو،
 جێى خۆمان و كامێرەى قیدیكەمان دیارییكرد و دامەزراين. دەورووبەرى
 كاژێرى دووى پاش نیوه پۆ بوو، من و مامۆستا دانىشتين و بە یەكەم
 پرسىار، سەرەتای چاپێكەوتنەكەم دەسپێكرد. ئیدی، بەو شێوەیه،
 ماوهى سێ كاژیر پێكەوه بووین، بە پرسىار و وەلامدانەوهوه خەريكبووین.
 تەنیا كامێرەمانەكە نەبێ، لەگەڵماندا بوو، كەسى دىكەى لێ نەبوو، مەگەر
 جار و بار، یەكێ بەهاتەیه و كارێكى هەبووايه.

بە لām، له پەنجەرەكەوه، چاوم له باوكم بوو، له سەر سەكۆ چیمەنتۆكەى
 حەوشە، له نێو چەكدارەكاندا دانىشتبوو، دیاربوو، قسەى خۆشى بۆ
 دەكردن. لەوه دەچوو، لەگەڵیان پێككەوتنى و پێكەوه گونجاين. بە لām،
 دواى ئارامى لێ هەلگیرا و هەر خێراخێرا، تەماشایەكە لای ئێمەى
 دەكرد. یا، هەلەسا و پیاوسەپەكیدەكرد، خۆى پێشانی ئێمە دەدا،
 دەسپێكى رادەهوشان و سەپێركى منى دەكرد، وەك بلێ: ئەرێ مالى بە
 قووڕ نەگیرێ، ئەوه ئێوه، خەريكى چين؟ باسى چى دەكەن؟ هەر تەواو
 نەبوون؟ منیش، چاكەم دەزانى، باوكم هى ئەوه نییه، بەو تەمەنەوه، هێندە
 له شوێنێكدا دانیشى و ئارامبگرتى، پەنگە، برسێشییووێ!

به لأم، چار نه بوو، هر دهبووايه، نو چاوه پتي بگردايه و نيمه ش، کاتي
کوټاييمان به و کاته بيتايه، که بق خومانم ديار ييکړدبوو! بويه، نيمه له
سر گفتوگوئي خومان به رده و امبووين و نهویش، هر هاتوچوږده کړد. تا،
خواي باوکم کړي، له ناکار، مه لا بانگي نيواره ي دا، دهمي پتي له کار
هه لگرتين و باوکيشمي، له هاتوچويه پرگار کړد!

به لتي، نه وان له سر سه کوککه، نوټي نيوارميان دابه ست. مامقستا
پيشنوټي بي بق کړدن. منيش، به ته ماشا کړدن پرتوکه کاني مامقستاوه،
خوم خهريک کړد. دواي نه وي، له نوټ بوونه وه، ديسانته وه، مامقستا بق
نانخواردني نيواره، پيش خوي دايان و داوه تيکړدينه وه.

ناني نيواره، جگه له هيندج گوشت و خواردني نيومړو گهرمکرا بوونه وه،
چوزه خواردننکي دیکه شيان دروست کړدبوو، زور به تامبوو. خواردنه که،
له نيوان گفته و کوپه دا بوو، شله يه کي زهردي زور خوشيشيان بق کړد
بوو. جگه له سه وزه و ناني کورديي، ماستاو و ساردييه کي زوريشيان
دانابوو. پور پوري باوکم بوو! چونکه، زور حزي له خواني پازاوه هيه و
خواردننکي باشيش دمخو! مامقستاش، هر خهريکيوو، له راژمکړدن
که مترخه مبي نه ده کړد.

ناني نيوارمان خوارد و ته و او بوو. پاشان، له ژورنکي دیکه دانيشتين و
چامان بق هات. به دهم چا خواردنه وه، گوټمان بق دمنگواسه کاني،
که نالي عهرمبيي «نلجه زيره» شلکړدبوو. ماويه مابينه وه و به
قسه کړدنه وه خومان خهريکړدبوو. پاشان، نيمه هستاين و روشتين. نو
دوو چاره، له مالي مامقستا بووم، گوټم له دمنگي ژن بوو، به لأم، که سيانم
نه دي. ته نيا، دوا چار نه بي، کاتي، له هيوانه که دهم دهم دهم، مامقستا
گوټي، نه وه ماله و ممانه و دهم وي، به خير هاتنتان بکا. هاوسه رکه شي، زور
به گهرميبييه وه، خوشه اتني لي کړدين. به لأم، به پتي دابونه ريتي خويان،
له وديو پرده يه کي ته نکي، دهرگي نيوان هيوانه که و چيستخانه که دا
وه ستابوو، تا نه بينين!

دواي، نيمه سهرتکمان له مالي «لهيلا» ي نامقزام دا. ماله که يان، هر به
تنيشت مالي مامقستاوه بوو. ميره که شي، شوټيري تايبه تي مامقستا
خوي بوو. دوو ناوي هبوو، «سهرهت»، باوک و دايکي به منداليي
ناويانابوو. «زوټير» يش، پارته که ي به گهرميبي بويان دانابوو! کورنکي
قوربوو، رتشيکي هيشته بوو، ماندو بووننکي زور، به رووخساريه وه ديار
بوو، به هره ي لاوتتي، به ته و اويي ژاکاندبوو!

له گه لیاندا چووم و « لهیلا » یی ئامۆزام بینی. ئهو « لهیلا » یه، دواى چهن کور، خوا به دایک و باوکى به خشى و کاتى خوشى، مامه « بهکر » م، به ناوى خوشکه « لهیلا قاسم » هوه ناوینابوو! ئهو « لهیلا » ناسک و نازداره، سهر و قزى تا سهر سنوورى نیتوچهوانى، به لهچک دابوشرا بوو، هه موو ئەندامهکانى جهستهشى، له جبهیهکى درێژى ژنانهوه هه لکیشرا بوو! وا دیاربوو، له پێناوى باوهه ئایینییهکى خۆیدا، به تهواوى، وازی له هه موو خوشیییهکى زیان هینابوو، کولى جوانی و گه لکیشى خۆى به دهسى خۆى و بق خوا به رستى گه لکیشرا نهدبوو!

که منى دانیشتىن و پاشان ههستان، چونکه، مامۆستا ترومبیللى بق ئامادهکردبووین، بق ئهوهى، سه رێکى گوندی « زهلم » و تافهگهکانى بدهمین. له بهر ئهوه، پێش ئهوهى تاريک بکا، ههستان و بهرێکهوتن. ئێمه پێنج ههکس بووین. « من، باوکم، شیخ عهیز، سهروهت » و برایهکى دیکه شمان له گه ل بوو. به و رێکه بهرده لانی و پێچاوپێچانه دا، به ترومبیل، تا نیتو گوندی « زهلم » چووین. له و سه رى ئاواى، ترومبیل که مان راگرت، ده رگه و به نجه ره که انیمان داخست. ئیدی، به پێ پۆشتن. چونکه، جى دیکه رێی ترومبیل نه بوو. به لکوو، تووله رێیهکى بهرده لانی بوو، هیندێ جار، هینده تهسک ده بۆوه، ده بووايه، به سه ر کۆنکرتى قه راغى جۆکه له که دا برۆشتینایه و ده سمان، به دیواری چیا که وه بگرتایه. من، هیچ خه مى خۆم نه بوو، چونکه، جگه له وهى به کاربووم، گه لیکیشم له و پێ سه ختانه دیبوو. به لکوو، زۆر خه مى باوکم بوو. ئه ویش، هینده هه زى له گه ران بوو، هه ر چهنده، مانه دوو بوونیشى پێوه دیاربوو، چونکه، رێکه که یی بق ئهو سه خت و ناخوشبوو، که چیی، له گه ل ئه وه شدا، هه ر کۆلى نه ده دا. ئه وهى باشبوو، « شیخ عه زیز » ده سی گرتبوو، به موو لێی جیا نه ده بۆوه، کارى راستیی، ئهو ئه رکه یی له کۆل من کرد بۆوه، تا به تهواوی، ته ماشای ده ور به رى خۆم بکه م و چێژێکى زۆر، له دیمه نه دلفرێنه کانی سه روشتی نیشته مانه که م وه رگرم.

له و کاته دا، به و تووله رێ بهرده لانی و تهسک و باریکه نه ده پۆشتن، له خوشیاندا، هه موو ئەندامهکانى جهسته م، وهک چاویان لێهاتبوو، زۆر به وردیی و خوشیییه وه، سه رنجی ده ور به رى خۆم ده دا. به درێژایی ئهو رێیه، جۆکه له یهکى پچکۆلانه و باریک، له بنارى چیا که وه و تا سه رچاوه که یی، وهک تووله مار ده کشا و لێمان جیا نه ده بۆوه. ئاوه که یی هینده ره وون و خاوین بوو، رهنگه، گه ر بلێم: له ئاوى « که سه ر » ده چوو،

یەزدانی گەورە، بە گوناح لێم نەگرت! تا چاو بڕکا، هەموو ئەو ناو،
هەموو ئەم بەر و ئەو بەری پێگە، بە دار و درمختی بەردار و بێ بەر، بە
دارستانی چڕ و پڕی سەوز دایۆشرا بوو. بە شێوەیەکی زۆر جوان، ئەو
ناوێی پازاندبوو، چاوی مەرق، لە تەماشاکردنی هەر تێر نەدەبوو. لە
هەموو لایەکان، دەنگی خوێخوێ و هاژەهای ئاودەهات. هەر هەنگاوێ
دەروێشتێ، گۆمێکی پچووکی مەنگمان دەبینی. دەنگی مەلەکانیش، بە
تەواویی کزێوو بوون. چونکە، لە هێلانەکانی خۆیاندا، ئارامیانگرتبوو،
ماندوو بوونی پۆژیان، لە جەستەیی شەکەتیان دەردەکرد.

هەر ناوێ ناوێکیش، لە دوورەو و بە قەد پالێ چیاکانەو، خانووێک یا
دووانمان دەبینی، تیشکی دووری گۆڵپەکانی دەبریسکانەو، لە نێو پەلی
دەمخت و گەڵاڵەکانەو، لە گەڵ ئەستێرە بەرزەکانی ئاسماندا سەرەتاکتیان
دەکرد. ئەو ناو، بە تەواویی، بەو ناو پوونە خاوەنە، بەو هەوا سازگارە
بێ گەرد، بەو گۆڵ و گۆلزارە جوان و ناسکە پازابوو، بە هەوا فێنک و
سەوێکەکی، شانەکانی نێو سێپەکانی مەرقی پاکدەکردەو. ئیدی،
بەهەشتی بوو، پەروردگاری جیهان، لە سەر زەویی، بۆ کوردی درووست
کردبوو. سەرووشتی خواکردی ئەفسووناویی «ئەحماو»، بە شێوەیە بوو،
لە هەرچی دیمەنی دەسکردی ئەم جیهان هەیە، جوانتر و پازاوتر بوو.
چونکە، زۆر لە مێژبوو، ئەو ناوێم نەدیبوو، وام دەزانی، یەكەمین جارە و
پێشتر نەمدیو. لە بەر خۆمەو، بیرم لەو دەکردەو و دەمگوت: ئەو
خوای گەورە! تۆی میهرەبان، ئەم بەهەشتە جوانەت پێ بەخشیوی،
کەچی، ئازادی و سەر بەخۆیی لێ شاردووی نەتو! تۆ بێتی، پۆژی لە
پۆژان، کوردیش، وەک هەموو نەتەوێکانی دیکە ئەم جیهان، لە ماله
وێرانەکی خۆیدا، بە ئازادی و خۆشی بژی، چی دیکە لەو پتر، دەسی
«چەوساندنەو، ترساندن، تۆقاندن، گرتن، لێدان، راوانان، ئاوارەکردن،
کوشتن بە کۆمەل و ئەنفالکردن» لێ بە دووبی و وەک مەرق بژی!!!

هەر بە دەم ئەو بیرکردنەو دەروێشتم، ناوێناو، منال، ژن و پیاومان
تووشدەبوون، لە کارکردن دەگەڕانەو و بە تەنیشتماندا پەتەدەبوون، زۆر
بە پێژەو، سەلاویان لێ دەکردین. ئیدی، بەو شێوەیە توانیمان، بە پازدە
خولەک، ئەو پێ پێ لە هەرازان و بەردەلانییە بێرین، لە شوێنێکی بەرز و
بەراوەر بە تافەگەکان، بە سەرسامیی قووتبێنەو.

بەلێ، گەشتینە لای ئەو بەهەشتی، یەزدانی مەزن، لە سەر بستیکی
خاکی «کوردستان» هەمان درووستیکردوو. ئینجا، تەماشای چی

بکەم؟ تافگەى چى؟ تافگە، لە دەمى ئەشکەوتى تاقى ئاسمانەوه، زۆر بە خێرايى ھاژمىدەمکرد. لە دوورەوه، وەك دوو پروپارى شيرى سېى، لە مەمكى داىكى چيا سەرکەشەكەوه، سەرپەرەوخوار دەپژان. وەك چەن تالە کلافەيەكى زيوين، بە قەدپالى چياكەوه شۆپدەبوونەوه. كاتيكيش، بەردەبوونەوه و بەر تاشەبەردە گەرەكان دەكەوتن، جارێكى ديكە، بەرز دەبوونەوه و وەك چەن دەنگە مروارېيەك، بە چوار دەورى ئەو بەهەشتەدا پرشويلاودەبوونەوه. نە چاو، لە جوانيى ئەو ديمەنە شيرينە تێردەبوو، نە دڵ و دەروونيش، ليتيان پێدەبوو. ئاخىر، چۆن چاوم، لەو ديمەنە جوانە دلفرێتانهى پارچەيە لە نېشتمانەكەم تێر بخوا؟ ئاخىر، چۆن دڵ و دەروونم، ليتيان تێرې، گەر، هەموو بېرەوهرى، چەندىن سەيرانى مندايى، بېستويىنج سالى دوورى، وەك فيلمىكى سينەما، بە بەر چاومدا تێپەري بېن؟!! ئاخىر، چەندىن جار، لە گەل كەسوكار، ھاوې، خۆتەندكارانى زانكۆى «سولەيمانى»، سەردانى ئەو نېوچەيەمان كردبوو، زۆر بە خۆشيش و كامەراتى پامانباردبوو، چەندىن يادگارى شيرين و پېرۆز، لە شانەكانى مۆخەدا تۆماركرايون. بۆيە، جارێكى ديكەش، چاوم، بە كلى تافگە زيوينەكەى «زەلم» پشەوه. جارێكى ديكەش، دلم، بە لووتكەى چيا سەرکەشەكانى كرايەوه. جارێكى ديكەش، جەستەى ماندوو و شەكەتم، بە پەنگى سەوزى گەلای درەختى باخەكانى ھاويەوه. جارێكى ديكەش، برىنى دەردى دووريم، بە ھاڤى تافگەكەى سارېژيۆوه. توولە پى باريك و پىچاوپىچى، نىوان گوندە خنجيلانەكەى «زەلم» و تافگەكانيشى، گەشتە رازاوەكەى بەهەشتى «هەورامان»ى «گۆزان»ى ھۆنەر و بليەتى بېردەھيتنامەوه!

ئەوھى زۆر دلفرێشكەريشبوو، ئەوھبوو، پێكخراوە بىيانى و خێرخوازمكان، لە دامىنى تافگەكەدا، ئىسگەيەكى كارەبايان دامەزاند بوو، ئەو ناوھى، ھێندەى ديكە جوان كردبوو، كارەباى بۆ ھەر دوو گوندى «زەلم و ئەحماو»ش دا بېنكردبوو. ھەر چەندە، ھېشتا بە تەواويى، لەو ديمەنە جوانانە، تێر نەبوو، سىيەكانم، بە ھاوى سازگار و خاوتنى، پاك نەبوو، بەلام، چار نەبوو، ھەر دەبوو، بگەپاينايەتەوه. چونكە، وردەوردە، تاريكى كردبوو.

لە دوورە و بەرانبەر تافگەكان وەستابووين، بە ھەر چوار دەورى خۆماندا دەمانپوانى و تەماشاي جوانيى، ئەو سرووشە نازدارەمان دەکرد. لە پى، چەن مانگايەك لە سەرەوه دەركەوتن، بەرەو پرومان دەهاتن و دەيانويست،

بۆ ئاوايى بگە پىتەنە. كاتى، چاويان بە ئىمە كەوت، پىتمان لى كرتوون، لە جىي خۇيان چەقەن، چونكە، توولە پىگەكە تەسك و بەردە لانىي بوو. وەك ئەو، بىريان لەو كەردىتەو و لە دلى خۇياندا كوتىتتايان: ئىمە، بۆيە وەستايان، چونكە، جىي ھەر دوو لامان نابىتەو. لە بەر ئەو، يا ئەو تە بېژن، يا ئەو تە، پىگەكە مان بۆ چۆلكەن، پىتمان بەن و بېژن: ئىدى، ھىچ چار نەبوو، دەبووايە، پىتمان بۆ چۆلكەردنايە، تا تىبە پىن، ئەوان، لە چا و نىوون و ئىمەش و رەدە و رەدە، بە ھەمان پىدا گە پىنەو.

لە نەزىك گوندى « زەلم » شەو، تووشى كۆمەلى ژن و پىاو بووين. بى ئەو، بىانئاسەن، زۆر بە گەرمىيەو، ھەرموويان لى كرىن. ئەو تەنبا ھەر، مەگەر خوورەوشتى جوان و شىرىنى كوردەوارىي بە گشتىي و نەرىتى خەلكى گوندەكانى « كوردستان » بە تايبەتتى بى، ھىندە بەرز و پىرۆزە، پىژ لە پىتوار و نامۆ دەگەن، ئەگىنا، باوەر ناكەم، لە نىو ھىچ نەتەوھىكى دىكە و لە نىو شارنەشىنەكاندا، بەو شىتەوھى بى!

سوپاس بۆ يەزدانى گەورە، ئەو ناو، بە تەواويى ئاوەدان بۆتەو، خەلكى ئەو دوو گوندە، ھەر لە كۆنەو، ژيانيان بەو جۆرە بەسەر بردو، بە ميو و باخدارىي بە پىتەوچوون. وەك دوايىش بۆيان باسكردم، زۆرىي دانىشتووانى ئەو دوو گوندە، لە گەل « كۆمەلى ئىسلامىي » دا كاردەكەن. پىاوھەكانيان، پىشيان ھىشتبۆو، ژنەكانىشيان، لە چىكان بەستبوو.

ئەو، زۆر نىگەرانىش كىردم، ئەو، ماوھىكە لەو ھەو، كۆمپانىيەكى بيانىي ھاتبوو، وىستبوو، پىرۆزەيكى مەزنى بەستى ئا، لە نەزىك تافگەكەو درووستكا و ئەو ناو بىوژىتتەو. بۆ ئەو مەبەستە، بەرپرسەكانيان، لە گەل خەلكى ئەو نىوچەيدا قەسەيان كەردبوو. كەچىي، خەلكى ئاوايى دژبوون و نەيانھىشتبوو! وەك مامۆستاش بۆي باسكردم، پارمەيەكى يەكجار زۆريان، بۆ ئەو پىرۆزەي تەرخان كەردبوو. بەلام بە داخەو، سەرى نەگرت و دوايىش، خەلكەكە ھەر خۇيان پەشىمان بووونەو. گەر ئەو پىرۆزەي سەرىيگرتايە، دانىشتووانى ھەر دوو شارۆكەي « خورمال » و شارۆچكەي « ھەلەبجە »، لە گەرتى بى ئاويى پىزگارىاندەبوو!

لە بەر ئەو، ھەموو جار، لە ھەموو كات و شوپىتەكىشدا، تەنبا ھەر دىمۆكراسىي پووت باش نىيە. بە تايبەتتى، لە نىو كۆمەلى خەلكى نەزان و دواكە و توودا، كە بەرزەوھەندىي خۇيان نەزان. چونكە، ھەم زيان بە خۇيان و ھەم زيان بە خەلكى دىكەش دەكەيەن. خۆ گەر بەھاتايە، ئەو پىرۆزەييان، بە زۆر بەگە پىخستايە، خەلكى گوندەكە، بە چاوى خۇيان،

دیکه، دهسی « به عس » نه یانگاتن، دوو چاری « پاکردن، دهر به دهری،
گرتن، کوشتنو پرین، مالو ترانی و کاولکردن « ببنه وه؟! تق بلتی، ثم
هموو پارت و هیزه چه کدارانهی « کوردستان «، وهک برا پتکه وه بژین،
جارتکی دیکه، جهنگی چه لئی نئوخو، دوو بار مېته وه؟! تق بلتی، ژیان و
نارامیی، لهو خه لکه ساکار، دلسوز و به نه مه که تیکیدنه وه؟!!

به دهم ثم نه ندیشه و تپروانینانه وه بوو، له ناکاو خوم لئی کهوت. به لام،
زور کم نووستم و زوو خه بهرمبوه. چونکه، مه لا له مزگهوت، بانگی
به یانی دا، نانه و خانه کهی دراوسیتیان، پهره میزه کهی داگیرساند و له
پتکه کهی تنیشتیشیان وه، بهو به یانییه زووه، دهنکی ترۆمبیل دهات.
به لئی، دهنکی مه لا، گرمی پهره میز و وری ترۆمبیل، وهک سیمفونیایه کی
ناوخت و ناساز، تیکه ل به یه کدی بوون و له شیرین خه ودا، خه بهریان
کردمه وه. باو کم و نهوانیش، دهنسوژیانگرت و به رهو مه لبه ند پوشتن.
چونکه، برایی « کومه ل «، هر له وئی نوژیانده کرد!

ئیدی، چارم نه بوو، به یانی زوو هه ستام. بهرچاییمان خوارد و خۆمان کو
کرده وه. ئینجا، هه مان قوازته وه و پیاسه یه کی باشمان، به نئو گونده که دا
کرد. سه رتکی مزگه و ته که مان دا، له سه ر شتیه یه کی زور جوان و خاوین
درووستکرا بوه. گونده که، خه سته خانه و خویندنگه یه کی سه رمایه ی تیدا
کرا بوه. چن دوو کانتیکی پچوک و نانه و خانه یه کیشی تیدا هه بوو.
« نه حماوا «، گوندیکی خنجیلانه یه، له ته ختاییدا درووستکرا وه و له
پشته وه، چیا ی « گرده «، له باوه شیگرتوه.

دواتریش، به رهو هه واری ماموستا پوشتین. له میوانخانه که دانیش
بووین، له دهو و بهری کاژیری ده دا بوو، ئویش پهیدا بوو. ئیدی، هیندی
قسه ی دیکه مان کرد. پاشان کوتی: به یانی، له « سوله یمانی « و له
هۆلی « پوشتبیری جه ماوه «، له سه ر « مافی مروق « کورتکم هه یه،
که کانت هه بوو، حازه که م، به شداری.

منیش، به لیتیم دایه، بچم. ئیدی، هر زوو، ترۆمبیلی بۆ دا بینکرد بووین، به
پژرتکی زوره وه، به دلکی پاکه وه، به پوه یه کی خو شه وه، تا بهر دهر که ی
ترۆمپله که، خۆی و برادره کانی له که لمان هاتن. دهسی یه کدیمان کوشی،
باوهشی براییانه و دوستانه مان، بۆ یه کدی کرده وه و یه کدیمان ماچکرد.
پیش نه وهی، مالاوایی لئی بکه م، پیم کوت: ثم « کوردستان «، مولکی
هه موو مانه. پاراستنی ثم نه زموونه، له نه ستۆی هه موو لایه که مان دایه.
تکام وایه، له چاره سه رکردنی گرفته کانی نیوان خو تاندا، په نا بۆ چهک

مه‌بن، هر بهو شیویه، له سر پټبازی خۆتان بمیننوه، یا چی دیکه، خوښی کورد به دهسی کورد نه‌پژئی، ئەم نازادیی و سهریه‌خوښیه‌شمان له‌کیس نه‌چئی.

به زهرده‌خه‌نیه‌کی شیرین و به دل‌تکی خاوتنه‌وه‌گوئی: هر وا ده‌که‌ین! ئیدی، به‌پټیان‌کردین.

کاتی گه‌راپینه‌وه، زۆرم حه‌زه‌کرد، سهردان‌تکی مزگه‌وته‌که‌ی «خورمال» بکه‌م. چونکه، یه‌کئ له‌ مزگه‌وته‌ کۆنانه‌یه، که له‌ سهرده‌می ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تی ئیسلامیدا درووستکراوه. مناره‌یه‌کی زۆر کۆنی هیه، هر چنده، ده‌سی پۆژگار و هۆکاره‌کانی سروشت، کار‌تکی زۆریان تیکردوه و پووخساریان شیواندوه، پیربووه و له‌ که‌شوفشی جوانی سهرده‌می لاوتیی که‌وتوه، له‌ هیندئ لاوه، پوخواوه و زۆری پتیه‌ نه‌ماوه. به‌لام، هرچی چۆن‌ئیی، به‌و پیری و که‌نه‌فته‌کارییه‌ش، هر گه‌واهی، بۆ سهرده‌می‌کی می‌زووی، ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تی ئیسلام له‌و نیتوچه‌یدا دها!

له‌ گه‌رانه‌وه‌ماندا، سهردان‌تکی شار‌قچکه‌ی «هه‌له‌بجه» ی شه‌هیدیشمان کرد. له‌ دوا‌ی راپه‌رینه‌وه، نه‌وه‌یه‌که‌مین جاربوو، ببینم. زۆر دلم‌ خو‌ش بوو، به‌و شیویه‌ی بینیم. چونکه، دیاربوو، له‌ ئاوه‌دان‌بوونه‌وه‌ و که‌شه‌ کرد‌تکی به‌رده‌وامدا بوو. نه‌وه‌ی پتر، دل‌یشی خۆش‌کردم، نه‌و په‌رتوو‌خانه‌ گشتییه‌ بوو، که‌ هه‌مووی پټش چن پۆژئ ته‌واو‌بو‌بو‌و و کرابۆوه. له‌ ته‌لار‌تکی زۆر جوان و نو‌ی پازاوه‌دا، دهر‌گه‌ی بۆ خو‌ند‌ه‌وارانی شار‌قچکه‌ که‌ ئاوا‌له‌کرد‌بوو. سهردان‌تکی کورتم کردن و که‌مئ به‌ نیتو به‌شه‌کانیدا گه‌رام. پاشان، چاوم به‌ په‌رتو‌مه‌ر و کارمه‌ندانی په‌رتوو‌خانه‌که‌ که‌وت و هیندئ به‌ره‌می خۆشم، به‌ دیاریی بۆ ناردن!

به‌و شیویه، به‌ به‌ردئ چن چۆله‌که‌یه‌کم کوشت. له‌ لایه‌که‌وه، سهردانی مام‌ستام کرد و کار‌تکی باشمان نه‌جامدا. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، سهردانی گونده‌کانی «نه‌حماوا و زه‌لم»، شار‌قچکه‌ی «خورمال» و شار‌قچکه‌ی «هه‌له‌بجه» شمان کرد. گه‌ر بل‌یم، یه‌کئ له‌ پۆژه‌ خو‌شه‌کانی ژبانی تایبه‌تی خۆم بوو، به‌ هیچ شیویه، له‌ راستی لام نه‌داوه!

به‌لام، سه‌یر نه‌وه‌بوو، هر له‌ «هه‌له‌بجه» دهر‌جو‌ین، تا گه‌یشتی‌نه‌وه‌ شاری «سوله‌یمانیی»، نزیکه‌ی، شه‌ش بازگه‌مان تووش‌بوو. له‌ هه‌مووشیان ده‌بو‌ویه، رابوه‌ستاینایه، ته‌ماشایان‌بک‌ردینایه، ل‌تیان بپرسینایه، بۆ کو‌ئ ده‌چین؟ ئینجا، دا‌وای ناسنامه‌مان لئ بکه‌ن. به‌ گو‌تره‌ی ئاره‌زو‌ی کاکی چه‌ک له‌ شان، به‌ گیرو‌گازمان ب‌ین و بیان‌و‌مان

پێ بگرن. له هه موو خاله كان، كاتێ، ته ماشای نێو ترۆمبێله كه یان ده كرد، داوای ناسنامه یان، له « شیخ عزیز » ده كرد. چونكه، ریشی هه بوو، به مارجی، له هه چیشدا نییه! بۆ نمونه: كاتێ له « سه یید صادق » ده رجووین، له بازگه كه، چه كدارێكی « ئاساییش » هات و یه كسەر « شیخ عزیز » ی دابه زاند، به بیانووی نه وه وه، گوايه، ناسنامه كه ی كۆپێكراوه و كۆنه. ویستیان، گلبه نه وه و په وانه ی به رێتوبه رێتی « ئاساییش » ی بكن. به لام، خوا هه ل ناگرێ، كاتێ، خۆم پێناساندن و كه مێ قسم له گه ل كردن، به ریاندا.

بهو شیوه یه، گه راینه وه. گه شته كه مان بۆ « نه حماوا »، پتر له بیستو چوار كاژیری خایاند. له م گه شته كورته دا، ده رباره ی براده رانی « كۆمه ل »، نه وه ی پتر، سه رنجی را كێشام، نه وه بوو:

1. زۆربه ی زۆری نه ندامانی « كۆمه ل »، ناوه كوردیییه كانی خۆیان گۆپیوه، ناوێكی « عه ره بیی یا ئیسلامی » یان بۆ خۆیان هه لبژاردوه. به راستی، هۆكه ی هه ر چییه كه بێ، كارێكی زۆر خراپه. چونكه، به ره به ره وای لێدێ، ناوی كوردی، له نێو نه و پارتیه ئیسلامییانه دا نامێنێ. جا، مه به ست له و ناوگۆڕینه، هه رچییه كه بێ، من به جۆرێ له جۆرمكانی « ته عریب » ی دا ده نێم!

2. به زمانی كوردی، « شه وباش و پۆزباش » له یه كدی ناكه ن. به لكوو، هه ر به « سه لاموعه له یك » ده دۆین. ته نانته، جارێ شه وباشم، له براهیكی پاسه وانی به ر ده رگه كه یان كرد، به « عه له یكومه سه لام » وه لامیدا مه وه!

3. نوێژ له مه لبه نده كه یان ده كهن و هاتوچۆی مزگه وت ناكه ن. له وه ده چی، باوه ریان به مه لای مزگه وته كانی « كوردستان » نه بێ!

4. جگه له نه ندامه كانی سه ركردایه تی « كۆمه ل »، هه موو نه ندامه كانی دیکه ی خواره وهیان، هه ر وهك نه ندامانی پارتیه ئیسلامی « یه كانی دیکه ی « كوردستان » بیره ده كه نه وه. واته: ناكوکی و دووبه ره كیییه كه، پتر له نێوان، نه ندامانی سه ركردایه تی پارتیه كاندا هه ستی پێده كری. بۆ نمونه: چه ن نه ندامانی « نه نصار نه ئیسلام »، بۆ كرتنی « مه لا كرتكار » نێگه رانن، نه ندامانی هه موو لایه نه كانی دیکه ش، هه ر هینده نێگه رانن و پێیان ناخۆشه!

5. هه موو نه ندامه كانیان، ریشیان هه شته وته وه. جا هه یانه، ریشێكی كورتی هه یه. هه شیانه، ریشێكی پان و درێژی به ردا وه ته وه. به راستی، من له وه تی ناگه م، بۆچی ئیسلامیییه كان، بایه خێكی زۆر، به ریش

ههشتنه وه دهدهن؟! تق بلێی، ئایینی ئیسلام، ئهوهی پتووستی؟ تق بلێی، ئایینی ئیسلام، وا له مرق بکا؟! باوه ناگه، چونکه، ئایینی ئیسلام، ئایینی جوانیی و خاوتنییه! به لام، ئهوه پتر، هر کارتیکردنی ئایدۆلۆژیا و پهروهدهی پارتیایهتییه، خه لکی وا بهو شیوهیه دهگوزێ. ئهگینا، ریش ههشتنه وه، نیشانهی ئیسلامهتی نییه. چونکه، وهک کورد له میژو کۆتوویتی: « به ریش نییه، به ئیشه! » جا، گهر کهسێ بیهوێ، کاری خراپه بکا، ئهکهگانی ئیسلام بهجێ نههێنێ و بێ گۆیی خوا بکا، ئهوا دهتوانی، له بهر خه لک، ریشیکی پان و پۆریش بهیلتیه وه، به لام، هرچی کاری خراپهش هیه، بیکا!

به لێ، ئیسلامیییهکان ده لێن: ریشه ههشتنه وه « سووننهت » باشه، وا زانیمان، په یامبه و هاوه له گانی، ریشه نه ههشتنه وه. ئه دی نابێ، بزانی، له وه سهرده مه دا، بۆچی ئه و کار مه انکروه و؟ یا، ئایا دوا ی پتر له « 1400 » سال، ئه و مۆدی له، لای مسو لمانه کان کۆن نه بو و؟ نابێ، شیوازی ژیا نی خۆیان بگۆرن و باری سهرده مه که ره چا و که نه؟ خۆ مرق به رد نییه، بیر نه کهاته وه و تا ما وه، هر له شوێنی خۆی نه جو لێ! چونکه، ژیا نه به شیوه یه کی به رده وه ام، له گۆران دا یه. ژیا نه و مردن، هر دووکیان هر خوا وایان و. خوا ی پهروه ره دگاریش، ئه م گه رده و نه ی بۆیه بۆ پازاندو وینه ته وه، ئا چی ژێ لێ ببینن، ژیا نیکی خۆش به سه ره برین. وهک په یامبه ری ئیسلامی ش فره مو ویتی: « اعمال لدنیاک، کانک تعیش ایدا و اعمال لآخرک کانک تموت غدا. » یا فره مو ویتی: « خیر الامور اوسطها » کوردیش له میژو کۆتوویتی: « نه شیش بسووتی و نه که باب. »

هر به راستیی، کاتێ، به ئیو « خورمال » دا تیه پیم، کاتێ، ته ماشای نه دامانی پارت ه ئیسلامیییه گانی « کوردستان » م ده کرد، هه مو ریشیا نه به ردابوو، وهک ئه وهی، یه کێ له مه رجه گانی نه دامبوون له و پارتانه دا، ریشه ههشتنه وه بێ! بیرم له وه ده کرد وه و له دلی خۆم دا ده مگوت: ئه مانه، ئیسته ئه وه ده سه لاته که مه یا نه هیه، ژماره یا نه زۆر نییه، نه دامه گانی خۆیا نه، بهو شیوه یه گۆش کرد وه، خۆ گه ر له پاشه روژ دا، ده سه لاتیکێ ته و او و ره ها یا نه هه بێ، ژماره یا نه زۆر بێ، ده وه لاتیکێ ئیسلامیی، له « کوردستان » دامه زیتن، ئیدی، زۆربه ی زۆری خه لک، چ به خوا ییشتی خۆیا نه و چ له ترسان بێ، ریش به رده وه نه وه، وای لیدی، « کوردستان » به ریش بناسرێ، گۆزانیش له هه یج دوو گانیکی « کوردستان » نه فره شری و کار که ی درووست کرد نه گانیشی له که ل « کوردستان » پتوه ندییان نه میتن!

6. دهرکه وتی له چکیش، هر به هه مان شتیه، زۆر بلاوه و سه رکړدهی پارته ئیسلامییه کان، پتر پی له سر داده کړن. ته نانت، ماموستا له چاوپتکه وتنه که دا کوتوویه تی: (ئیمه نایه لښ، شتی بی به ندوباریی بکړی. نایه لښ، شتی نا «شرعیی» بکړی. ژن بی بۆ بازار دهی، پۆشاکي ئیسلامی له هرکا.)

هه‌لایه‌ته، ئه‌و پارتی ئیسلامیی و سه‌رکردانه، وا ده‌زانن، ئه‌وه‌ی له‌چکی به سه‌روه‌و بوو، ئیدی، کاری خراپه‌ ناکا! هه‌ر بۆ نموونه ده‌لێم: جگه‌ له‌ دزیکردن و پیاوکوشتن، ئیستنه، له‌ هه‌موو کاتێ پتر و خراپتر، تلیاککێشان، خواردنه‌وه و له‌شفرۆشتن زیادیکردوه‌و. با پوونتر بلێیم: له‌ سه‌ر جاده‌ و شه‌قامه‌کانی زۆربه‌ی ده‌وله‌ته‌ ئیسلامیییه‌کان، له‌ سه‌روو هه‌مووشیانوه « ئێران » دێ، به‌ سه‌دان کچۆله‌ی منالی ته‌مه‌ن پازده‌ و شازده‌ سال و ژنی سۆزانی و هه‌ستاون، چاوه‌ڕێی پیاو ده‌که‌ن، تا، له‌شی خۆیانیان پێ بفروشن، کاری خراپه‌کاریییان له‌گه‌ڵدا بکه‌ن و چه‌ن هه‌زار ته‌مه‌نی په‌یداکه‌ن. ئه‌وه‌شی په‌یدا ده‌که‌ن، به‌شی خواردنه‌وه و تلیاک کێشانه‌که‌یان ناکا! به‌ راستیی، ئه‌و جوژه‌ بیرکردنه‌وه و زۆر لێکردنه، هه‌رگیز، چاره‌سه‌ری هیچ جوژه‌ گرفتێکی کۆمه‌لایه‌تی نه‌کردوه‌وه و ناشکا!

بۆ يۆزى دوايى « 10. 07 »، كاژىرى چوارى ئىوارە، نامادەي كۆرەكەي مامۇستا بوم. خەلكىكى زۆر ھاتىبون، ھۆلەكە، كەسى دىكەي نەدەگرت. تەنانت، لەم بەر و ئۇوبەر و لە بەردەمى مامۇستاشدا، خەلك لە سەر زەوى دانىشتىبون. ھەر جەندە، دەرپارەي دىد و بۆچوونەكانى مامۇستا،

هیندی باری سهرنجی تاییه تی خۆم هه بوو، به لām، به شیوه کی گشتیی، بابته کی باشی پیشکه شکرد. پاشان، ده مه ته قییه کی که می له سهر کرا و کۆره که ته وا بوو.

له ویش، جارێکی دیکه یه کدیمان بینیه وه و کوتی: کاک «توفیق که ریم» دهیه وئ، بتبینی و چاوپتکه و تنیکت له که لدا سازکا. له بهرئه وه، با پتکه وه، سهری له مه لیه ندی «په لیتبیرۆ» بدهین و له وئ، له که ل ئه و برایانه شدا، یه کدی بناسن. ئیدی، پتکه وه سواربووین و به ره و «ههواره رزه»، به ری که وئین. له مه لیه ند، چاوم به ئه ندای دهسته ی کارگیر پهلپتبیرو مامۆستا «ناظم عه بدوللا» و کاک «موحه ممد سه نگاوی» که وئ. ماوه یه دانیشترین و هیندی ده مه ته قییه مانکرد. به لپنمدانی، هیندی له به ره مه کانی خۆمیان بۆ بنیرم. به لām، به داخه وه نه متوانی، به لپنه که م جپبه جپکه م. چونکه، زۆر سهرم قالبوو و ماوه م نه بوو، سهردانیا بکه مه وه و هر دوو رۆژ دوا ی ئه وه ش که رانه وه. ئینجا، بانگی ئیواره ی دا، ئه وان چوون بۆ نوێژ و منیش له که ل براده رتیکی دیکه دا مامه وه.

پاشان، مامۆستا هاته وه و کوتی: وا دیاره، کاک «توفیق» نه هاو ته وه. به لām، چه زده که م، ئه م ئیواره یه ش هر پتکه وه بین. ئیدی، هه موو پتکه وه رۆشتین و له مالی «حاجی عوسمان» ناوی دابه زین.

ئه و ئیواره یه، ده نگوت، ئه و ماله «مه ولودی په یامبه ر» یان کردوه، به مه نجه لی که وه، برنج و شله و گوشتیکی زۆریان لینابوو. براده رانیش، هینده زۆربوون، له سی ژوور جپیان بۆوه و نانیا ناخوارد. دوا ی ناخواردن، مامۆستا، منی پیشکه ش به ئاماده بووانی داوه ته که کرد، زۆر به شانوبازویدا هه لدام، به راستیی، شهرم دایگرتم و هیچم بۆ نه گوترا! ئینجا، ده رباره ی ئه م چاوپتکه و تنه ش، لپره دا ده مه وئ، هیندی شت، بۆ خۆنه واران ی هیزا روونکه مه وه.

1. وهک دابونه ریتیکی تاییه تی خۆم، له چاوپتکه و تندا پپیره و مکر دووه، پریارمدا، کۆمیتار له سهر دید و بۆچوونه کانی مامۆستا نه ده م. به لکۆ، ئه و کاره بۆ کاتیکی دیکه هه لگرم، هر وهک چۆن، له و دوو چاوپتکه و تنه ی سالا ئی «1995 و 1997»، له که ل مامۆستایان «برایم ئه حمه د و جهرجیس فه تحوللا» دا کردم.

2. چه زم نه کرد، هیندی له زاراوه ئیسلامیییه کان، بۆ کوردیی وهرگرتیم. چونکه، له وانه یه وهرگترانه که یان، پڕ به پپستی خۆیان نه بن و واتای ته واو به ده سه وه نه دن. جکه له وه ی، کۆمه لانی خه لکیش باشر لپیان تپده که ن!

3. هیچ پرسیار و بابتهی نییه، پیومندییان به یه کدییه وه نه بئی. واته: هیچ پرسیارئ، هر وا به خۆزایی و به هر مه کیی نه کراوه. به لکۆ، هیندئ پرسیار مکردوه، له لایه که وه، پتر مه بستم نه وه بووه، وهک پروداویکی میژووی تۆمار کرئ و بیر نه چیت وه! له لایه کی دیکه شه وه، وهک ده سپیشخه ری و پرونگردنه وه یک وابوو، تا پرسیاری دیکه ی به دوا دا بئی، بابته که ش، پتر تام و چیژ وهر کرئ!

4. ویستم، هه موو ده قه که، به یه ک رینووسی یه کگرتووی کوردیی بنووسمه وه، وهک له نووسینه کانی پیشوومدا پیره ومکردوه. به لام، لیزمدا نه متوانی، نه وه بکهم. چونکه، « نایه ت » و فهرمووده یه کی زۆری په یامبه ر و هاوه له کانی تیدا بوو، نه ده کرا، هر هه موویان، به رینووسی « کوردیی » بنووسمه وه. له بهر نه وه، نه وانهم به رینووسی « عزمیی » تۆمار کرد!

5. چاوپیکه وتنه که، ماوه ی « 5. 48 » پینچ کاژیر و چلو هشت خوله کی خایاندوه. هه م به کامیرای قیدی گیراوه و هه م به ریکۆرده ریش، له سه ر شش کاسیتی شه ست خوله کیی تۆمار کراوه.

6. له راستییدا، ماوه ی چاوپیکه وتنه که، هینده درژی بوو، وتۆژمه که هینده زۆر بوو، هیندئ شتم بیر چووبوو، له کاتی خۆیدا، له مامۆستای بیرسم. له بهر نه وه، ناچار بووم، له « سوله یمانی » یه وه، نامه ی بۆ بنووسم و لئی بیرسم، تا له هه موو پرویه که وه، وهک کارێکی ژۆرنالیستی مه زن، چاوپیکه وتنه که ته وایی و که موکوری تیدا نه بئی. مامۆستاش، زۆر به دایکی فراوانه وه، وه لامییدا مه وه. نه پرسیار و وه لامانه شم، به پیتی زنجیره ی باسه کان، له که ل پرسیار و وه لامه کانی دیکه دا، تیهه لکیش کردوه و نامازه شم پئی کردوون.

7. هه موو نه وه لامانه ی مامۆستا، دید و بۆچوونی تاییه تی خۆین. مه رج نییه، دید و بۆچوونی منیش، به رانبه ر زۆربه ی کیش و باسه کان، له که ل دید و بۆچوونه کانی نه ودا یه کبگر نه وه. چونکه، هینده ی له نزیکه وه لئی تیگه ی شتم و بۆچوونه کانیم هه لسه نگاند، بۆم ده رکه وت، له دوو سه رچاوه ی جیاوازه وه، بیروباوه ری و امیاری خۆمان هه لده هینجین!

8. ده مه ته قیکه ی نتوانمان، زۆر به راشکاو ی و نازادانه به رتۆمه چوو.

9. له کۆتایی چاوپیکه وتنه که شدا، له سه ر نه م خالانه ی خواره وه، له که ل مامۆستادا ریککه وتین:

— تا من چاوپیکه وتنه که، پاکنوس نه که م، به نووسین بلۆی نه که مه وه، نه وان، به هیچ شیوه یه، بلۆی نه که نه وه.

— هه موو ئه ووشه عه ره بیهیانه ی، من و مامۆستا، له کاتی پرسیارکردن و وه لامدان وه دا به کارمانهێتاون، هه موویان بکهم به کوردیی.

— ئه ووشه و رێستانه ی دووپاره بوونه ته وه، هه موویان بقهرتێنم.

— سه رجه می چاوپێکه وتنه که، به کوردیی به کی پته ی و په وان دابه رتێمه وه.

— ئه وان هه موو کاسیته کانم بق بنووسنه وه، « ئایه ت » مه کانم بق دیارییه کن

و ژماره کانیا ن تۆماره کن. هه ر چهنده، کاک « بیلال قه لادزیی »، به لێنی

دابوو، ئه و کاره له ئه ستۆی خۆی بگرێ. به لام، دوا ی تۆ رۆژ، نزیکه ی دوو

کاسیته ی بق ته واکردم، هه مووشی، له چل لابه رده، به شیوه یه کی زۆر

جوان و پوون نووسیبۆوه. هه رچی چۆنیه ی، زۆر سوپاسی ئه و کاره ی

ده که م. له به رته وه، ناچار بووم، خۆم ئه و کاره جیه به جیکه م. به لام، بۆم

نه کرا، ژماره ی « ئایه ت » مه کان تۆماره که م.

— که ر مامۆستا، دوا ی بلاوکردنه وه ی بابه ته که، هه ر تێبینیه یه کی، له سه ر

ناوه رۆکی چاوپێکه وتنه که هه بوو، ئه و، ده قی چاوپێکه وتنه که ی، هه م به

کاسیته ی ریکۆرده ر و هه م به فیدیۆ لایه، ده توانی، نا په زای خۆی ده به ری و

له سه ری به ده نگێ!

ئه م شتانه شمان، له کۆتای کاسیته ی شه شه مه دا، هه موو تۆمارکردوه.

تا، هێندێ که سی بێ وێژدان، دوا ی نه لێن: مامۆستا ئه و قه سانه ی

نه کردوه. یا، ئه و زمانه می ئه و نییه. وه ک دوکتۆر « عیزه دین مسته فا

ره سوول »، بق چاوپێکه وتنه که ی مامۆستا « برایم ئه حمه د » کوته بوو!

لیته رده ده بی، ئه وه ش بلێم: له وانه یه، هێندێ که س ئه و پرسیاره م لێ بکه ن

و بلێن: تۆ چۆن، چاوپێکه وتن له که ل که سیکی وه ک مامۆستا « عه لی

بابییر » ده که ی، وه ک براده رتکی زۆر نزیک و خۆشه و یستم، هه مان

تێبینیه ی به کوته دا دام؟

منیش، له وه لامدا گوته: بق؟

کوته ی: تۆ نووسه رتکی ناسرا و کاده رتکی ئه کاده مییه ت، خۆشت به

نه ته وه یی ده زانی، بیه ر و باوه ر مه که شت، له که ل بیرو باوه ر مه که ی ئه و ده یه ک

ناگه رنه وه. جگه له وه ی، کاته ی خۆی، چاوپێکه وتن له که ل یه که یکی وه ک

مامۆستا « برایم ئه حمه د » ده کردوه، را میاره رتکی ناسرا و به نا ویا نه گ

بووه. هه روه ها، چاوپێکه وتن له که ل « جه رجیس قه تحو للاً » ده سازکردوه،

ئه ویش، هه ر وه ک نووسه رتکی که وه ره ناسرا وه. دوا ی ئه و دوو

چاوپێکه وتنه سه ره که وتوه، چۆن ده چی، چاوپێکه وتن له که ل مه لایه کی

موسو لمان و سه ره کرده ی پارتیکی ئیسلامیه دا ده که ی!!

گوتم: لای من، ئو شتانه هیچ گرنګ نین. هیندە ی دمه‌وئ، راستیی بۆ
 پۆلەکانی گەلەکم پوونکە مەوه، هیندە، بە تەنگ ئو جوړه دید و
 بۆ جووانەوه نیم.

راسته، خۆم به کوردیکی ناسیۆنالیستی دیمۆکراسیخواز دهمانم و شانازی پتوه دهکم. باوهڕیکی تهواویشم، به «سیکولاریزم» هیه. له ههمان کاتیشدا، شانازی به موسولماننیتی خۆمهوه دهکم. بهلام، ئاز پیم وایه، له نێوان خۆم و خوادا، پتویستم به هیچ کەس و لایه‌نێکی رامیاری نییه. ههروه‌ها، له نێوان خۆم و خه‌لکیشدا، نه‌کەس له‌ خۆم به‌ گه‌وره‌تر دهمانم، نه‌ خۆشم له‌ کەس به‌ پچووکه‌تر داهه‌نیم. چونکه، خه‌لک به «دلفراوانیی، سه‌راستی، پاکیی، په‌شته‌رزیی، خه‌سته‌تی چاک، زیره‌کی، پوهناکبیری و هه‌لوێست» له‌ یه‌کدی جیاده‌که‌ریته‌وه و به‌و شتانه‌ی دیکه، له‌ یه‌کدی جیا نا‌که‌ریته‌وه!

پیش نه‌وهی، چاوپیکه‌وتنیش له‌گه‌ل مام‌وستادا بکه‌م، خۆم وه‌ک کوردیکی
نیشت‌مانه‌روهر، نووسه‌ریکی نه‌ترس و پاسگو هه‌ر هه‌بووم، به‌و
چاوپیکه‌وتنه‌ش، نه‌بهرزده‌به‌وه‌و نه‌پله‌وپایه‌ی کۆمه‌لایه‌تیی و وێژه‌یه‌یشم،
لای رۆڵه‌کانی که‌له‌که‌م نزم‌ده‌یه‌ته‌وه!

جگہ لہ نہ مانەش، ھەموو دیار دەرکەوتەکی سروشتیی، ھەموو دەرکەوتەکی « مێژوویی، نەتەوھیی، پامیاری، کۆمەڵایەتی ... » لہ کۆمەڵگە کوردەوارید، پێویستیان بەو ھەیه، بایەخی تایبەتی بیان پێ بدرێ و لیان بکۆلرێتەو، ئەو پۆش، « ئیسلامیی پامیاری »، لہ کۆمەڵی کوردەوارید ھەیه و بە یەکن لہو دیار دەرکەوتە و ھاوچەرخانە دادەنرێ، دەھێ، بایەخێکی تایبەتی پێ بدرێ و زۆر بە وردیی لێ بکۆلرێتەو!

هەروەها، لەوانەیە، ئەم چاوپێتیکە و تنە، یەکەمین هەڵوێتیکی مەردانە و ئالسۆزانەش بێ، لە لایەکەوە، ئەو دیوارە بەرزە ئەستوورە، لە نێوان هێزە ئیسلامیی و «سیکولار» هکاندا هەلجێزاوە، بیروخێنی. لە لایەکی دیکەشەوە، هەم بۆ ئەوەی، لە نزیکەوە، لە هەموو گرتە سەرەکیی و راستەقینەکانی «ئیسلامی پامیارایی» و پێوهندییەکانیان بە لایەنەکانی دیکە، هێزە «سیکولار» هکانی «کورdestan» هەبگەین. هەم هێندێ سەرھادوی پێوهندی «نەتەویی، پامیارایی، کۆمەلایەتی، ئابووری، ئایینی، کەلتوویری، ھونەری، وژھیی، ئەکاڊیمیایی و دیپلوماسیی» پێکەو بەستینەو، لە روانگی «ئیسلامی پامیارایی» و جولانەوێ بارتایەتییبەو، بە کۆمەلگەی کوردەوارییانەوێ گرتەدەین.

ئەز لەو باوەڕەشدا، مامۆستا، ھەم مەلایەکی موسوڵمان، ھەم پێتەری پارتیکی ئیسلامیی « کوردستانی »، ئاستیکی پووناکبیری باشی ھەیە. شارەزاییەکی زۆریشی، لە زۆریە بابەتەکانی « مێژوو، کۆمەڵایەتی، پامیاری، فەلسەفە و زانست »دا ھەیە و خۆی ماندووکردوو. بەلام، بیرەوھەری کەمێ لاواز!

دوور نییە، گەر بھەوێ، مامۆستا، لەگەڵ سەرکردە پارتە پامیارییە ئیسلامییەکانی دیکە « کوردستان »دا بەراوردکەم، زۆر بە پاشکاوێی بلێم: لە پووی « نەتوھیی »یەو بەپەرۆشتەر، لە پووی « پامیاری »یەو شارەزاتر، لە پووی « کەلتووری »یەو پووناکبیرتر، لە پووی « پتوھندی کۆمەڵایەتی »یشەو، کراوھترێ.

لەبەرئەو، ھێواوەکی زۆر گەورە لێ دەکری، لە نێو گرووپی ئیسلامییەکانی « کوردستان »دا، بە تەواویی، جێ پێی خۆی بکاتو. لە نێو ئیسلامییەکانی نێوچەکە و جیھانیشتا، پتر بناسرێ و دەرکەوێ. ھەر لەو پتەشەو بتوانێ، کێشە کورد، بە موسوڵمانەکانی جیھان بناسین، دۆست و برای پتر، بۆ نەتوھ چەوساو بەندەسەکی خۆی پەیداکا. وا بزانم، ئەم بۆچوونەشم، لە جێی خۆی دایە، چونکە:

1. تەمەنی زۆر نییە و بۆ ئەو کارە، ھێشتا زۆری بە بەرھە ماو.
2. بە شێوەیەکی بەرھەوام، خۆی بە خۆندەنەو و نووسینەو خەریکردوو.
3. پتوھندییەکی باشی، لەگەڵ ھەموو لایەنە پامیاری و ئیسلامییەکانی « کوردستان » و « عێراق »دا ھەیە.

بۆیە، ھێوادارم، لە جێی ئەو ھێوا بەرزدا بێ، لە پتە ئایینی پیرۆزی ئیسلامەو، پاژە نەتوھ ھەزارەکی خۆی بکا، لە پتە کوردیشەو، کەلک بە ئایینی ئیسلام بگەینێ!

پێشم وایە، گەر « کۆمەڵی ئیسلامی »، ئەم جۆرە تیروانینە پتەرەوکا، خۆی بە مافەکانی نەتوھ کوردەو بھستیتو و لە سەر پێبازی خۆی بەرھەوامبێ، خواپەرستی راستەقینە و کوردایەتی تیکەلاوکا، ئومێد دەکری، لە لایەگەو، لە نێو لایەنە ئیسلامییەکانی دیکە « کوردستان »دا پتر گەشەبکەن. لە لایەکی دیکەشەو، پتوھندییان لەگەڵ لایەنە نیشتمانپەرورەکانی « کوردستان »دا باشتربێ.

لە کۆتاییشتا، ھەر ئەو ماوہ بلێم: ئەم پتەکییەم نەنووسی، تا بە تەواویی، گوێم لە ھەموو کاسیتەکان گرت و شازدە بەرھەمەکی مامۆستاخۆندەو. بۆ ئەوێ، لە ھەموو بۆچوونەکانی شارەزایم.

هيواددارم، بهم چاوپيکه و تنهش توانيبيستم، نه و ديواره نه ستووردهی، له
 نتيوان هيزه ئيسلامي و «سيکولار» مکاندا هيه، گهر به ته وایی،
 نه مرووخاندبئ، که ليتنيکم تئ کردبئ! نه مهش، يه که مين ههنگاوئ بئ،
 ده رگه ی ده مه ته قيه که ديمۆکراسی و په وایژانه، له بهردهم هه موو هيزه
 «کورستانیی» یه کاندای بکاته وه، بق نه وهی، هه موو لایه کمان، ههنگاوئ له
 راستیی و پیا لیزم نزیکه وینه وه و هه رگیز لئی لانه دین، ته نیا هه، له
 ئاستی راستیی و په واشدا، به چۆکدا بیتین!
 دوا جاریش ده لیم: گهر توانيبيستم، پاژه یه کی پچکۆلانه ی زمانی کوردیی و
 نه ته وه کهم کردبئ، له راسته شه قامی راستیی و شارپیی په و لام نه دابئ،
 خۆم زۆر به به ختیار ده زانم، له منیش نووسین و له ئیوه ی هیزاش
 هه لسه نگاندن!

دوکتور حسین محمەد عەزیز

ستۆکیۆلم

2003. 01. 11

ب1: پيشه‌کي دمه‌وئ، بزنام، «علي باپير» کتيه؟

و1: بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله و الصلاه و السلام على رسول الله محمد و اله و صحبه و من اهتدى بهداه.

به‌ريز کاک دوکتور «حوسين محمد عزيز»! سهرتا، به‌خير هاتنيکي زور گهرمت ده‌کم. به هاتن و ديداريشت خوشحالم. دياره، من له نزيکه‌وه، به وردیي به‌ريزت ناناسم. به‌لام، چن په‌رتووک و به‌ره‌ميکي توهم خویندونه‌وه، سهرپاستی، خاومنی قسه‌ی خويون و باوه‌رم تيدا خویندونه‌وه. بويه، به دیداری به‌ريزت خوشحالبوم.

به‌نده «علي باپير و هتمان»، ناوی خوم، باوکم و باپيرمه. له هاوینی مانگی «يول» سالی «1961 ز.»، له گونديکي سر به شاروکی «سنگه‌سر» و شاروچکي «قه‌لادزي» له‌دايکبوم. له بنه‌رمتا، خه‌لکي نيوچي «پشدر»ين. باوکم «ميراوده‌لی»يه. به‌لام، دايکم «هنگوړی»يه. دياره، له پووی هوزده «ميراوده‌لی»م. هم هوزده، له نوتيره پتکها توه. نيمه، له تيره «نعمه‌ناغا»ين. نه‌وه کورته‌يه‌کي په‌چله‌کم بوو، گهر ورده‌کاری و به‌درزي، شتی دیکه‌شت ويست، ده‌توانم، بقت باسکم.

— نه‌دی خویندن، چيتان ته‌واوکردوه؟

وا پيدمچن، له سالی «1966 - 1967» دا، پولي يه‌کي سهرمتاييم، له قوتابخانه‌ی «سنگه‌سر» خویندې. پاشان، مالمان گواستونه‌وه، له نيوچي «بيتون» نيشته‌چي بوين. نينجا، له پولي دووه‌وه، تا شهي سهرمتاييم، له «راني» ته‌واوکردوه. پولي يه‌کي نيومنديشم، هر له شاروچکي «راني» ته‌واوکردوه و له په‌يمانگي نيسلامي بوم.

— نه‌وه سالی چن بوو؟

سالی «1974 - 1975» بوو.

دواي نه‌وه‌ی، پولي يه‌کم ته‌واوکرد، له دووی نيومندي بوم، نه‌وکاته، سالی «1975 - 1976»، شورش «11/ سپتيمبر/ 1961» تيکچوو بوو، نه‌و ساله، بوم نه‌خوترا. واته: دواي نه‌وه‌ی، شورش هر مه‌سيه‌ينا، خویندن پولي دووی نيومنديم، له شاري «سوله‌ياني» ده‌سپيکرده‌وه، تا پولي شهي ناماده‌ی، هر له‌وئ و له په‌يمانگي «نيسلامي» بوم. سالی «1979 - 1980»، له شاري «نه‌جاف»، له کولتري «شريع و

زانسته ئیسلامیی «یه‌کان، یه‌که‌مین سالی خویندنه ته‌واوکرد. بۆ سالی دووهم ویستم، درتزه به خویندنه‌که‌م بدهم، به‌لام، له‌به‌رنه‌وه‌ی، نه‌بووم به «به‌عسی» و له‌مه‌شقی «له‌شکری میلیلی» دا، به‌شداریم نه‌کرد، نه‌توانی، به‌رده‌وامم.

هه‌لبه‌ته، یه‌که‌مین سالی، چه‌ن جارێ، هه‌ر ویستیان به‌مگرن. چونکه، گه‌لێ نیشانه‌ی پرسیارم، له‌سه‌ر په‌یدا‌بوو. له‌چه‌ن پتیه‌که‌وه، هه‌والیان پتی‌که‌یاندم، که‌ده‌یانوی، به‌مگرن. سالی نایینده‌ ویستم، به‌چه‌وه، له‌قوناغی دووهمی خویندنی کۆلیژ به‌رده‌وامم، پتیا‌ن را‌که‌یاندم، که‌ر به‌زۆترین کات نه‌پۆی، گیراوی. نه‌وه‌بوو، له‌وکاته‌وه تا ئێسته، له‌پۆتمی «به‌عس» قا‌چاغ!

پاشان، هاتمه‌وه بۆ «رانی». «موختار» ی شارۆچکه‌ی «رانی» دۆستمانیوو، پیاوێکی باشبوو. هه‌ر زوو، هه‌والیدامی و گوتی: فلان که‌س! «به‌پتو‌به‌رایه‌تی ئاسایش» پایانسپاردووم، مالی ئیوه‌یان پیشانده‌م، بۆ نه‌وه‌ی به‌تگرن. هه‌رچی چۆنی‌بی، خۆت ده‌ریازکه. ئیدی، له‌وکاته‌وه، چووم بۆ «کوردستان» ی نه‌و دیو «پۆشه‌لاتی کوردستان - ح». واته: وازم له‌خویندنه‌که‌م هه‌نا. ته‌نانه‌ت، پۆلی دووی کۆلیژی‌شم ته‌واو نه‌کرد.

دوایی، سالی له‌«ئیران» مامه‌وه. شش مانگ له‌«کوردستان» و شش مانگی‌ش له‌«تاران» بووم. زمانی «فارسی» فێری‌ووم و ویستم، له‌نه‌وی زانکۆ ته‌واو‌که‌م. نه‌وه‌بوو، وه‌ر نه‌گیرام و که‌رامه‌وه. نه‌وکاته، یاسایه‌ک له‌«عیراق» ده‌رچوو‌بوو، ده‌یگوت: هه‌ر که‌سی، به‌«ئینتیداب» دامه‌زرێ، به‌روانامه‌ یا مۆله‌تی «زانستی مه‌لایه‌تی» هه‌بی، ده‌توانی، له‌جیاتا‌ی پا‌زمکردنی سه‌ریازی، به‌«مه‌لا» دامه‌زرێ. نه‌وه‌بوو، سالی «1983»، له‌«هه‌ولێر»، تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی «مه‌لایه‌تی» م دا. نه‌وه‌ی له‌یادم ما‌بی، به‌یه‌که‌م ده‌رچووم و مۆله‌تی «مه‌لایه‌تی» یان دامی، له‌به‌ری پا‌ژه‌ی سه‌ریازی، به‌«ئینتیداب» دامه‌زرام. دیاره، من سه‌ریازی‌م نه‌کردوه. — به‌لێ، ئیدی دوایی؟

دوایی، له‌شارۆچکه‌ی «رانی» و له‌مزگه‌وتی «نه‌وه‌سی» یه‌ک دوو سالی مامه‌وه و به‌«مه‌لا» دامه‌زرام. پاشان، دووباره‌ میریی، لێی هه‌لپه‌چامه‌وه. منیش، ماله‌که‌م له‌«رانی» وه‌ بۆ گوندی «سه‌رسیان» گواسته‌وه. گوندیکه‌ له‌به‌ری «مه‌رگه» هه‌لکه‌وتوه.

واته: خویندنی فەرمیم، تا ئێوە ئەندازەیە خویندوو، کە باسمکرد. بەلام، کاتێ لە کوردستانی « ئێران » بووم، لە ئێویش، هەر درێژەم بە خویندن داوه. خویندنی « شرعی، زانسته شرعی » یەکان و زمانی « فارسی » فێربووم. ئەمەش، هەر خۆم هەولمداوه و خۆم فێرکردوو، ئەگینا، تەنیا هەر هیندەم خویندوو.

2: لە کەیەوه، دەست بە خویندنهوه کردوو؟
 2: دەتوانم، بڵێم: لە بۆلی یەکی سەرەتایییەوه دەسمیتکردوو. لە یادمە، مامۆستایە کمان هەبوو، لام وابوو، ناوی « جەمال » بوو، گەر ناوەکەم لە بیر نەکردبوو! لە قوتابخانەی « سەنگەسەر »ی سەرەتایی بووم، نامیلکە یەکی بۆ هێناین، تازە دەرچوو بوو، ناوی « شیرێ ساخته » بوو. ئێستەش، چەن دێرە هۆنراویەکی هەر لە بیرماوه:
 منالینە! وەرن پاكەن ئەم دیمەنە، تەماشاکەن
 گوێدرێژکی رەهەلساوه لە تاوانازار وروژاوه

باسی بەسەرھاتی ئێوی دەکرد، پێم وایە، پلارھاویشتن بوو، لە سەر کیشی ئێو کاتێ، کە پێیان دەگوت « جەلالی و مەلایی ». چونکە، سالی « 1966 - 1967 » و ئێوە دەوروێرەبوو. توانجی لە « مام جەلال » و ئێوان دەگرت. گوايە: رۆژی، گوێدرێژی، کەولەشیرێ دەدۆزیتەوه. کەولەکە، بە خۆیدا دەدا و خۆی لێ دەبوو بە شیر. پاشان دەلێ: بۆ نەچمە نێو شار و خەلک بترسینم! چەن جار، ئێوان منیان ئازارداوه و منالان شوینم کەوتوون!! دەچیتە نێو شار و دواي دەلێ: بۆ تۆزیکیش نەنەرتنم، تا پتر بیانتۆقینم؟ هەلبەتە، کاتێ دەیهوێ، بنەرتنێ، دەنگەکی، دەنگی گوێدرێژ دەبێ، فیتلەکی ئاشکرا دەبێ، منالە وردکە دواي دەکەون و کەولەکەشی لێ دەکەنەوه. ئێوە کورتە ئێو نامیلکە یە بوو. واتە: لەو نامیلکە یەوه، دەسم بە خویندنهوه کردوو و ئێستەش، ئێو چەن دێرە هۆنراویە و پوختە ی بەسەرھاتە کەشیم هەر لە بیرماوه.

من پێش خویندنیش، وەک دایکی خوالێخۆشبووم، هەموو جارێ دەگێت رایەوه، باوکیشم " ئێستەش هەر لە ژیان دایە " دەگوت: کە دەچوو مە بازار، دەگوت: چیت بۆ بینم؟
 دەگوت: پێنووسیک و پەراویک.

دیاره، ئو کاته پچووکبووم، مالیشمان له لادی بوو. وهک بلتی، بهر له وهی بشخوینم، هر وا، خولیا یه کی تایبه تیمیم، له گهل « پینووس، په راو، نووسین، خویندنه وه » و ئو شتانه هه بوو.

له بیرمه، پچووکبووم، باوکم پینووس و په راوژکی بق هینابووم، شتم دهنووسی. دیاره، دایکم لای « فهقی » کان، ئهلف و بی و شتی بینیبوو، دهیگوت: ئه وه یان له « ئهلف » دهچی، ئه وه شیان وهک پیتی « بی » وایه. ههلبهته، ئو کاتهش، ئه وهی ئهوان بینیبوویان، له یادیان مایوو. واته: خویندنه وه، له و کاته وه و له قوتاغی سه رم تاییه وه ده سی پیکردوه.

— له یه کی سه ره تاییه وه؟!

به لئی. له خویندنی قوتاخانه شدا، هه موو سالتی به یه کم دهرده چووم.

3: گهر بق دواوه و بق ته مه نی پیش قوتاخانه بگه رتینه وه، واته: گهر بلیم: « علی » پچکولانه، « علی » منال، له گونده خنجیلانه کی خویدا، ههزی له چی کردوه، تق چیم بق باسده کی؟

و3: به لئی. به راستیی، شتیکی تایبه تیمیم له بیر نه ماوه. شتیکی وایه تایبه تی، شایانی باسکردن بی. به لام، ئه وهی له یادم بی، له گهل منالانی گونده که مدا، یاریمده کرد. واته: گیانیکی کو مه لایه تیمیم هه بوو، گیانی تیکه لیبوون له گهل خه لک و ئه وانه م هه بوو. به لام، ئه وهی زور له یادم بی، دایکیشم، خوالتی خو ش بی، چونکه، دایک پتر چاودیری منال دهکا، تا بزانی، خوو ی چونه، دهیگوت: پۆله! هه موو جار ی، له لادی، گهر بتویستایه، بلین، ئاوا ئیشی سه رئاو و ئاوده سخانه جیبه جیکه ی، زور دوور دهکه وتینه وه، تا له چاودیار نه ده مای. ئاخر، له لادی، ئاوده سخانه نه بووه. واته: لایه نی شه زم به سه ردا زالبوو. له و لایه نانه وه، هیندی شتی منالانه ی سووکه له و ئه وانه هه بووه، دیته وه یادم.

له بیرم دی، له گه ره کی « قووله » له « رانی »، له ته مه نی منالیدا بووم. منال شتی سووکه له یان ده کرد، له درمخت و باخی خه لک، شتیان دهرزی. یا، هیندی یاری وایان ده کرد، خه لکیان ئازار ده دا. یا، شوین ئازه لی به ره لآ ده که وتن، من، ئو شتانه م نه ده کرد. دیته وه بیرم، کاتی گه وره بووم، هه موو جار ی، ئاموژگاری براکانی خوم ده کرد. دایکم خوا لکی خو ش بی، هه موو جار ی دهیگوت: پۆله! پتویست ناکا، خوتیان پتوه ماندووک ی!

نیومندییه کی زۆر باشم هه بووی. کاتی خۆی، هیندی له مامۆستا کانم، له شارۆچکە « پانی » یا له « سولهیمانی »، له قۆناغی نیومندی و دوانیومندی، وانیان پێ گوتووم، ئێستەش، کاتی تووشیان دەبم، دەسیان ماچەم. زۆر جار، دەلیم: ئێوه مامۆستای من بوون، وەک « عەرب » گوتووین: « الحر من راعي وداده لحظه، ولم ينس من تعلمه منه لفظه ».

ئەو مامۆستایانە وانیان پێ گوتووم، زۆر لەو قوتابیانی پێکەو دەمانخوێند، ئێستەش وەک بلێی، ئەو « دۆستایەتی، هۆگری و هاوێڵیەتی » یی ئەو کاتە پێکەو بوومانه، هەر ماومانە. هیندیکیان، هەر لە گەڵ خۆمان، لە گەڵ ئەم پەوت و کاری ئیسلامییە، ئیشمان لە گەڵ دەکەن. هیندیکێ دیکەیان، خەریکی کەسابەتی خۆیان، بە لām، ئەو یاد و بیر و هەرییانە، ئەو کاتانە پێکەو بوومانە، هەر ماومانە. واتە: وەک بلێی، بناغەیهکی باریەتی و دۆستایەتی، بۆ دروستکردوین و فرامۆشان نەکردووه.

دەبارە هەستی « دینداری و ئیسلامگەری » شم، ئەوێ شایانی باس بێ، دیارە، مەبەستم له « نوێژکردن و خواپەرستی » یە، هەر لە پۆلی چوار و پێنجی سەرھاتییهوه دەسپێکێ کردووه. بە لām، هەستی « کاری ئیسلامی »، له قۆناغی یەکی نیومندی و دووی نیومندییدا پەیدا بوو. بە تایبەتی، کاتی له « سولهیمانی » دەمخوێند. چونکە، « سولهیمانی » کەشیکێ ئاشوویی هەبوو، تازە شۆرش هەرسێھێنا بوو، شۆرشی نوێ و کوردایەتی خەریک بوو، تازە دەسپێکێ کردووه. هەم هەستی ئیسلامەتی و هەم هەستی نەتەوایەتی، وەک بلێی، خەمخواردن لە گەڵ و لە خاک ... — هەژمەکم، ئەو بۆ پرسیاریکی دیکە بەجێبێلێن. بەلێ.

پ: 5: ئینجا، با بلێن: لەو قۆناغی قوتابی بووی، ئایا، هەژمە کرد، تەنیا هەر هاوێتی قوتابییهکان بێ، یا هاوێتی کەسانێ بێ، له تەمەنی خۆت گەورەترین؟

و: 5: راستییە کە، من پتر ئەوانە برادەرم بوون، کە له خۆم بە تەمەنتەر بوون، ئێستەش، زۆر باش له یادەم، له پۆلی دووی نیومندی بووم، هیندی

له و هاوه لانهی له گه لمان دهیانه خویند، بیرى «مارکسیى» یان هه بوو. یه کى له وانه، کاک «ناصیح که ریم» بوو. نیسته، له گه ل ماموستا «به هادین نوودیى» و نه وان نیشه دکا.

— به لى. دهیناسم.

کوپتکى دیکهش هه بوو، ناوى «موجه مهده رهنجاو» بوو، خه لکى شاروچکى «قه لادزى» بوو. لام وایى، نیسته، له گه ل براده راناسى «یه کتیبى» کار دهکا.

— به لى.

له وانه هه بوون، نه و کاته، بیرى «مارکسیى، چهپ، کومونیستیى» و شتیان هه بوو. له گه ل من و له گه ل هیندى براده رى دیکه شدا، که له گه ل نیمه دا هاو بیروون، دزایه تیى، ناکوکى، شه ره قسه و شه ره ده مندو و کمان ده بوو. له بیرم دى، هیندى براده رم هه بوو، له پولى شه شى دوانیوه ندیى بوون. منیش، له پولى دوو و سى نیومندى بووم، زور جار، من نه وانم هانده دا، بخویننه وه، تا له گه ل نه واندا بتوانین، وتووژ و قسه بکهین. جا، هه لیه ته، نه وه به کوپره ی نه وه بوو، نه و کاته ی مالمان له «سهنگسه ر» وه به ره «بیوتین» هات، من سالى له خویندن دواکه وتم.

— به لى.

پاشانیش، له کاتى هه ره سى شوپرشى «11/ سپتیمبر» دا، سالیکی دیکهش دواکه وتم. ئاوابوو، رهنگه، به پى نه و پوله ی تییدا بووم، له قوتابییه کانی دیکه هه راشتر بوویم. یا، له پووی بیر وه، یا، له پووی خویندنه وه، یا، له پووی بایه خدانى زانستیى و نه وانه وه، له پیشتر بوویم.

دیاره، هاوپوله کانی خوم دوستمبوون، به لام، زیاتر نه وانه ی له پیش نیمه وه بوون، به دوو سال، به سى سال و بگره به چوار سالیى، له گه ل نه وانیشدا، هه ر دوستایه تیى و ئالوگزی بیر و گفتوگومان هه بوو، چه به بارى باشه، که ره له گه لماندا هاو بیروونایه، چه به بارى خراپه، وهک نه و کاک «ناصیح که ریم و محمه ده رهنجاو» و نه وانه، که ئاماژه م بق کردن.

پ 6: چه زده کم، بزنام، که ی ژنت هیناوه؟

و 6: من له مانگی یه کى سالى «1984» دا، یه کهمین هاوسه رم هینا.

— چەن ژنت ھېناوہ؟
لە سالی « 1993 » شدا، دووھەمین ھاوسەرم ھېناوہ.
— ھەر دووکیان لە ژیان دان؟

نەخێر. یەكەمین ھاوسەرم، كە ناوی « رووخسار » خان بوو، خوا لێی
خۆشبێ و پلەیی بەرزکاتووە، لە سالی « 1996 » دا مرد. شەش منال « سێ
کۆر و سێ کچ »ی لە پاش بەجێما. خێزانی ئێستەشم، ئەو دیارە، لە
ژیان دایە، لە ئەویش سێ کۆر و کچیکم ھەیە.
— خوا تەمانیان درێژکا.
سوپاستدەكەم.

پ 7: ئەدی، چەن برا و خوشکت ھەیە؟
و 7: ئەوانە ئێستە لە ژياندا مابن، سێ برام ھەن: « عەبدولواھید، ئەبو
بەکر و برایم ». دیارە، برای دیکەشم ھەبوون، بەلام مردوون. یەكێ لەوانە،
ناوی « عومەر » بوو. سالی « 1989 - 1990 », برایەکی پێکخستنی
خۆمان، نارد بۆ نێوشاار، تا کاریکی تایبەتیییمان بۆ ئەنجامدا. بەلام،
« عومەر » بە گرتیدا. دواپی، ئێمە ناچاربووین، پۆلی چەكدارێ بۆ بنێرین
و بیگیرین. ئەو برایەمیان کوشت. *

— بەلێ.
خوشکیش، ئێستە سێ خوشکم ھەیە. ھەرسێکیان شوویانکردووە.
— براکانت، چەن لە کاری پامیاریی و لە ئێوھو نزیکن؟
و 7: لا، براکانم ھەر لەگەڵ خۆمانن. کاک « عەبدولواھید » کە لە ئەوانی
دیکە گەورەترە، لەگەڵ « ئەبو بەکر » دا ھەر لێرەن. بەلام، « برایم »یان،
چوار سال لە « ئەلمانیا » بوو، ھەر لە ئەویش ژنیھێناوہ، ئێستە لە
شارۆچکەیی « رانی » یە و ھەر لەگەڵ خۆمانە.

* دواتر، مامۆستام بینیوہ. لەو بارەوہ، پرسیارم لێ کرد. گوتی: ئەو برایە، نساوی
« عدلی رەسوول » بوو. بە کاری پێشمەرگایەتی چو بۆ نێوشاار. لەوێ « عومەر » ی برام
تووشیکرد. منیش ناردم، ھیتایان. پاشان، باوک و دایکم ھاتن، وێستان، لێی خۆشبین.
پێم گوتن: قسە ئێو لە سەر سەرم، ئێو زۆر خۆش دەوێ و براکەشم ھەر خۆش دەوێ. بەلام،
ئێسلام لە ھەمووتان خۆشتر دەوێ. لەبەرئەوہ، تۆلەمان لێ کردووە و کوشتمان!

8پ : دهرباره‌ی به‌ره‌م و نووسینه‌کانت، چیم بق باسده‌که‌ی و چیت هه‌یه؟
گر هر تنیا، به شتویه‌کی گشتیی بلتی، نه‌ونده گوتار، نه‌ونده نامیلکه
و پهرتووکم نووسیوه، باشته.

8و : نزیکه‌ی، پتر له چل نامیلکه و پهرتووکی چاپکراوم هه‌یه.
— هه‌مووی به ناوی خۆته‌وه‌ن؟
به‌لی.

— به ناوی خواستراو و نه‌تینی، هیچت نه‌نووسیوه؟
نه‌خیر. من هر به ناوی خۆمه‌وه، شتم نووسیوه. له ژياندا، به ناوی
خوستراوه‌وه نه‌نووسیوه. ده‌توانم، ئاماژه به‌و پهرتووکانه‌شم بکه‌م.
یه‌که‌مین به‌ره‌مم «پوخته‌یه‌ک دهرباره‌ی ئیسلام» بوو. سالی «1984»
چاپکراوه. «ده‌هریک پاچوونی ئیسلام و پێچکان» له سالی «1985» دا
چاپکراوه، کاتی خۆی، براده‌هانی «یه‌کیتیی»، زۆر پتی تیکچوون!
ئینجا «گرنگیی یادی خوا له ژيانی ئینساندا»، سالی «1987» چاپ
کراوه. ئه‌و سێ پهرتووک، به‌ر له‌وه‌ی ده‌س به‌خه‌باتی شاخ بکه‌ین و بچه
ده‌روه چاپکراون. ئه‌وانی دیکه «پێشمه‌رگه‌ی ئیسلام، کۆمه‌لی خوا،
سۆزی نه‌ته‌وايه‌تی، کوردستان بق وێران بوو و چۆن ئاوه‌دانه‌کریته‌وه،
حوکمی گه‌رانه‌وه ژێر نیری تاغووت له پوانگه‌ی ئیسلامه‌وه — ئه‌و کاته
خه‌لک ده‌گه‌رایه‌وه، وه‌ک بلتی، خه‌لکی به‌ره‌و هه‌ره‌س چوو‌بوون — رێگای
ساله‌بوون و به‌ره‌و خوا چوون، رێبازی پێغه‌مبه‌ر «د. خ.»، مه‌سه‌له‌ی
کورد و پێناسه‌ی حییزی به‌عس، چاره‌سه‌ری کیشه‌ی کورد له نێوان
ئیمان و په‌رله‌ماندا، پرۆژه‌ی به‌رنامه‌ی فیکری کاری ئیسلامی،
موسولمانی کامل، ئیسلام و کیشه‌هه‌نوکه‌پیه‌کان ...» واته: تا ئێسته،
پتر له چل به‌ره‌مه‌ی چاپکراوه‌بن. ژماره‌یه‌کی دیکه‌ش، چاره‌ری چاپ
ده‌که‌ن. به‌کاسیت و کۆریش، ژماره‌یه‌کی زۆر به‌ره‌مم هه‌یه.
— ده‌س خۆشبه‌ی.

9پ : ئێسته، هه‌زه‌که‌م، بزانه‌م، له‌که‌یه‌وه ده‌س به‌کاری پامیاری
کردوه؟ جگه له رێکخراوی ئیسلامی، ئایا، پۆژی له پۆزان، له «یه‌کیتی
قوتابیان کوردستان»، یا له «پارتی دیموکراتی کوردستان» دا، کارت
کردوه و نه‌ندام بووی؟

9 : دهربارهی کاری پامیاریی ئیسلامیی، هر له سههرتای هوشیاربوونهوه، بۆ ئیسلام جوولۆوم. ههلبهته، بۆ زاراوهی پامیاریی، من پیناسهی خۆم ههیه.

— مههستم نهوهیه، پێش نهوهی، دهس به کاری ئیسلامیی بکهی، ئایا، له رێکخراوهکانی « قوتابیان و پارتیی »دا کارکردووه؟
نهخیر. له هیچ رێکخراوتکدا کارم نهکردووه. نه له « ئیسلامیی » و نه له « نهتهوهیی »دا نهبووم.
— بهلێ.

بهلام، هر له سههرتاوه، نهوتهی هوشیاربوومهتهوه و چاومکردوتهوه، زانیومه، من مرقۆفیکم، له نیو گهلیکدا دهژیم، نهو گهله ژێردهسه، وولاتهکشی زهوتکراوه. پاشان، بایی هێندهی، له نایینهکهه تێگهیشتووم، ههستمکردووه، نهو نایینه قهبوول ناکا، تاکه مرقۆفی کۆیله و ژێردهسبی، جا چ جای گهلی بندهسبی! چونکه، تهماشامکردووه، خوای گهوره فهرموویهتی: (فلا اقتحم العقبه، و ما ادريک ما العقبه، فک رقبه، او اطعام فی یوم ذی مسغبه، یتما ذا مقربه، او مسکینا ذا مربه.) واته: نهو مرقۆفه، دهرووی سهختی نهبریه. دهرووی سهخت چیه؟ بریتیه له پزگارکردنی کۆیلهیهک، یا تیرکردنی برسییهک ...

تهماشامدهکرد، گهر خوای پهروهردگار، پزگارکردنی مرقۆفیک و تیرکردنی برسییهک، به هۆی پزگاریی و سهرفرازیی مرقۆ دانێ، نهو پزگارکردنی گهلی، چارهسههرکردنی کێشهی ئابووریی و پامیاریی گهلی، پزگارکردنی نیشتمانی دهبی، چ خیر و پاداشتیکی ههبی؟ به پێچهوانهشهوه، تیهوامانی گهلیکی زۆرلیکراو، به ژێردهسیی بمینیتتهوه، دهبی، چ تاوانتیکی گهورهبی؟

ئیدی، من هر لهو کاتهوه، نهوهی خهڵک پنی دهلێن، کاری ئیسلامیی و کاری نهتهوهیی و له یهکدیان جیادهکهنهوه، هیچ له مێشک و بهرنامه مدا نهبووه، نهو دوو خهباته له یهکدی بترازینم. واته: خهباتی ئیسلامیی و خهباتی نهتهوایهتی، خههخواردنم له گهلهکهه و خههخواردنم له نایینهکهه، هر به دوو پووی یهک راستیی زانیوه. واته: پیم و نهبووه، کاتی مرقۆ، خهه له گهلی خۆی دهخوا، دهبی، نایین له لاوه دابنێ. کاتیکیش، خهه له نایینهکهی خۆی دهخوا، دهبی، ناگای له گهله، خاک و

نیشتمانه‌کە‌ی خۆ‌ی نه‌مێنێ. به‌ پێچه‌وانه‌وه‌، مرق‌ ده‌بێ، له‌ نێو‌گه‌له‌کە‌ی خۆ‌یدا، خه‌م له‌ ئایینی خوا بخوا، بۆ‌ ئه‌وه‌ی، گه‌له‌کە‌ی پێ‌ به‌خته‌وه‌رکا، گه‌ر خا‌که‌که‌ ئازاد نه‌بێ، گه‌ر گه‌له‌که‌ سه‌ربه‌ست نه‌بێ، کاری ئایینی و پا‌زه‌کردنی ئایینیشی بۆ‌ نا‌کرێ. چون‌که‌، گه‌لێکی ژێ‌رده‌س و خا‌کیکی زه‌وت‌کراو، هه‌چی تێ‌دا نا‌کرێ. ئایا، گه‌ر گه‌له‌که‌، خا‌وه‌نی خۆ‌ی نه‌بێ، ویستی خۆ‌ی، به‌ ده‌س خۆ‌ی نه‌بێ، چی له‌ ده‌سدێ؟

جا، بۆ‌ زانیاری به‌‌پێ‌زت، من هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌، ده‌سم به‌ کار کردوه‌، خه‌باتی نه‌ته‌وه‌یی و خه‌باتی ئیسلامیی، خه‌مخواردن له‌ خه‌لک، له‌ گه‌ل و نیشتمان، خه‌مخواردن له‌ ئایینی خوا‌ی په‌روه‌ر‌دگار، هه‌موویانم، هه‌ر به‌ یه‌ک شت زانیوه‌، به‌ چه‌ن پوه‌یه‌کی یه‌ک پاستییم زانیون. ئه‌وه‌ش، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای هوشیاربوونه‌وه‌ وابوو.

له‌ بیرمه‌، ئه‌و کاتانه‌ی له‌ « سوله‌یمانی » ده‌مخوێند، سه‌ردانی « پانی » ده‌کرد، له‌ گونده‌مکانی ده‌ورووبه‌ری « پانی »، خه‌لکی دۆست و ئاشنامان هه‌بوون. له‌ به‌ری « مه‌رگه‌ » و له‌ دۆلی « ئا‌کۆیه‌تی، خۆشناوه‌تی، جاسا‌یه‌تی » و ئه‌و نیو‌چانه‌، هه‌ر له‌و کاتانه‌وه‌ و له‌ سه‌ره‌تای هه‌شتا‌کانه‌وه‌، دژی پ‌ژێمی « به‌عس » و دژی هه‌ر بیرێکی دیکه‌ی پێم وابوو، به‌ گه‌له‌که‌م نامۆیه‌، وتارمه‌ده‌دا. به‌لام، ئه‌و کاته‌، پتر دژی پ‌ژێمی « به‌عس » قسه‌مه‌کرد.

له‌ بیرمه‌، ئه‌و کاته‌، براده‌رانی « یه‌کێتی »، گومانیان لێ‌ ده‌کردم، گوایه‌: پێ‌وه‌ندییه‌که‌م به‌ « به‌عس »ه‌وه‌ هه‌یه‌. چون‌که‌، به‌ راشکاویی و بێ‌ سه‌له‌مینه‌وه‌، قسه‌م به‌ میریی ده‌گوت، گوتارمه‌ده‌دا و خه‌لکم هوشیار ده‌کرده‌وه‌. تا دوا‌یی، ئه‌وه‌بوو، کاتێ به‌ یه‌کجاری، له‌ میریی و پ‌ژێم قا‌چاغ بووم، نه‌یان ده‌زانی.

له‌ پاستیدا، هه‌تندێ براده‌ر هه‌بوون، سه‌ر به‌ رێ‌خه‌سته‌نکانی « یه‌کێتی، پارتیی » و لایه‌نه‌کانی دیکه‌ش بوون، له‌ « زان‌کۆ » له‌گه‌لم بوون، ئه‌وان، به‌ راستیی ئاماده‌بوون، به‌رگی « له‌شکری میلیی » له‌به‌رکه‌ن، مه‌شقه‌که‌ن، له‌ نێو‌ پ‌یزه‌کانی « یه‌کێتی قوتابیان »ی ئه‌و کاته‌دا کاربکه‌ن، به‌لام، راستیییه‌که‌ی، من ئاماده‌ نه‌بووم، ئه‌و کاره‌ بکه‌م. جا، زۆر جار پێم ده‌گوتن: کاکه‌! من خوێند‌م له‌ ده‌سداوه‌، له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی ئاماده‌ نه‌بووم، له‌گه‌ل پ‌ژێمیکی داگیرک‌ری گه‌له‌که‌مه‌دا بم، له‌ به‌ر هۆ‌ی ئایینی و

نیشتمان په روهریش، د ژایه تییکراوم، ئیسته، بچی دهی، ئیوه
 نیشتمان په روهرین، به لام، ئیحه هو نه بین؟! هر له برنه وهی ده لیم: دهی،
 له پتی ئیسلامه وه، له سر بنامه ی ئیسلام، داکوکی له گه له که ی خومان
 بکین، هو لبدمین، مافه په واکانی بۆ دابینکین؟! هر له برنه وهی، کار
 و خباته که ی من، بونی ئیسلام و موسولمانیتی لی دئ، له کوردایه تی
 ده شۆزینه وه؟!

به لام، وهک کاری پتکخراوه یی، گه م به ست نه وهی، دیاره، نه وه دوا ی
 نه وهی، « بزوتنه وهی په یوه ندی ئیسلامی » دروستیوو، له سهرمتای
 هه شتاگان،

— دوا یی، باسی نه وهش ده کین. به لام، ئیسته هه زده کم، بزانه، به پرت
 چون توانیوته، له نیوان ههستی کوردانه ی خوت وهک کوردیک و
 ئه که کانی سهرشانت وهک موسولمانی، نه و هواسه نگییه
 دروسته کی؟! چون له تای ته رازوویه کدا، نه و دوو شته ت را کرتوه؟ چون
 پاژه کردنی گه له که ت، له گه ل ئه که ئاینییه کانی سهرشانتدا به رانه ر
 کردوه؟ چون په واییت به و دوو تیکوشانه داوه، پتکه وه برۆن؟

به لئ. کاک دوکتور « حوسین »! من کارکردن بۆ گه له که م، له گه ل
 ئاینداریی کردنه کی خوم، به شتیکی تیکه لگیش ده بینم. واته: به
 شتیکی له یه کدی جیا یان نابینم. به دوو تای ته رازوویه کیان نابینم.
 به لگوو، به دوو رووی راستیییه کیان ده بینم. چون؟ من، پینج فره، به و
 خواجه ده لیم: (ایاک نعبد و ایاک نستعین، اهدنا الصراط المستقیم) واته:
 هر تۆ ده پرستین و هر پشت به تۆ ده به ستین، پتی راستمان پیشانده.
 خوا ی په روهر دگار، نه و خواجه ی من پینج فره، په یمانی له گه ل نوئ
 ده که مه وه، که هر بنده ی نه ویم و هر پشت به و به ستم، هر پتی
 راستی نه و بگرم، نه و خوا په روهر دگاره، پتی راگیان دووم و فره موویه تی:
 (یا ایها الناس انا خلقناکم من ذکر و انثی و جعلناکم شعوبا و قبائل
 لتعارفوا ان اکرکم عند الله اتقاکم انه علیم خبیر.)

نه و خواجه ی، من پوژانه، په یمانی له گه ل نوئ ده که مه وه و ده لیم: پتی راستم
 پیشانده، پتی راسته کم پیشانده دا. له کیشی نه وایه تی و
 مرقایه تی، له هه لوئستم سهاره ت به گه له که م، له هه لوئستم سهاره ت
 به مرقایه تی، فره موویه تی: « نه ی خه لکینه، ئیوه مان له نیر و مییه که

دروستگردوه، پاشان، کردوومانن به چمن گهل و تيرهيك، تا يهكدي بناسن، بهريزهك تان لای خوا، پاريزكارترتانه. بي گومان، خوا زانا و شارهزايه.

كهواته: نه مه نهوه دهگيه نئ: چ له سهر ناستي تاك، چ له سهر ناستي گهل، كي پتر، به بهرنامه ي خواوه پابه ندبي، نهوه له لای خوا بهريزتره. چونكه، خوا نهيفهرمووه: « اعرېكم » كي عه ره بتره. يا نهيفهرمووه: « اغناكم » كي دهوله مه ندتره. يا نهيفهرمووه: « ابیضكم » كي سپيتره. يا نهيفهرمووه: « اعلمكم » كي زاناتره. يا نهيفهرمووه: « اشجعكم »، كي نازاتره. بهلكوو فهرموويه تي: « اتفاقكم » واته: كي پاريزكارتره.

جا، هه موو كه س دهتواني، پتر به بهرنامه ي خواوه پابه ندبي. له سهر ناستي گهل، هه م كورد دهتواني، هه م عه ره ب دهتواني. له سهر ناستي تيره و هوز، هه موو تيره و هوزي دهتواني. له سهر ناستي تاكيش، هه م هه ژار و هه م دهوله مه ند، هه م سپي پيست و هه م ره شپي پيست، هه م خوئنده وار و هه م نه خوئنده وار، هه موويان دهتوانن، پيشبركي بكن، بئ نهوه ي پاريزكارترين، به بهرنامه ي خواوه پابه ندترين.

له بهر نهوه، له نيوان كورد ايه تي و موسولمانيتييدا، هيچ دژايه تي و ناكوكييه كم نه بينيو و ناشيبينم. من له پهرتووكي « سوزي نه ته وايه تي و بيري ناسيونا ليزم له ترازوي ئيسلامدا »، نه وراستييه م، جوان روونكر دۆتهوه. له چاپي سيبه ميشيدا، به ناوي « كورد ايه تي و موسولمانه تي له نيوان ئيسلامي و عه لمانييه كاندا »، به شيكم بۆ زياد كردوه و روونيشم كردۆتهوه، كه كورد ايه تييه كم، به به شي له موسولمانيتييه كم ده زانم. واته: كاتي خۆم به موسولمانتيكي باش ده زانم، بهرانبه به كه له كم به نه مه كم. بهرانبه به نيشتمان كه كم به نه مه كم. له سهر مافه ره واكاني، پشتي بگرم، داكوكيي لي بكه م. گهل و نيشتمان كه كم بپاريزم، هه ول بدهم، ناوه دانيكه مه وه. چونكه، موسولمانيتييكه م پيم ده لي: ده بي، له گهل كه له كم باشيم.

له راستييدا، گر پرينسيپه كاني ئيسلام جيبه جيبكرئ، چ له سهر ناستي تاك، چ له سهر ناستي كو مه ل، به شيويه كي ئۆتوماتيكي، به لگه ي نهوه به ده سه وه دهن، كه مرؤفي موسولمان بتواني، راژه ي كه له كه ي خۆي بكا. چونكه خوا فهرموويه تي: ده بي، دادگريه هه بي. نابي، زۆرداري و

ستم هه بئ. نابئ، چينايه تيبى هه بئ. نابئ، قريى و پريى هه بئ. نابئ، داوتنپيسى و خراپه هه بئ. ده بئ، خه لك پيگه وه ته باين، براين، ريگين. كاتئ، ئه و بهرنامه يه پياده كرى، گه ل قازانجه ده كا، نيشتمان ناوه داند به پته وه، خير و فخر به سهر خه لكدا ده وژئ. كه واته: ئايينداري كرده له گه ل جيهانداري كرده، بهرنامه يى خوا به رته و بهردن له گه ل پارز مكردين گه ل، دوو شتى تيكه له لكيشن، ناكري، له يه كدى جيا كرينه وه. من ده ليم: «تهحه» دا ده كه م، يه كئ بتوانئ، ئايينداري بكا، بئ نه وه ي، گه ل و نيشتمانى هه بئ. ناخر چو نه ده يكا؟ خو له ئاسمان نا يكا؟ ئيمه، خوا له سهر زه ويى دايناوين، گهر نه و زه وييه ئازاد نه بئ، گهر نه و گه له سهر به ست نه بئ، چو نه ئايينى له نئودا پياده ده كرى؟ گه ليكي ژيرده س و كۆيله ناتوانئ، ئايينئ كه سهر چاره يى سهر فرازى بئ، ئايينئ بۆيه هاتبئ، سهر فرازى و سهر به رزى پئ ببه خشتئ، گه ليكي ژيرده س و كۆيله، كه وولاته كه ي زه وئكرائئ، ناتوانئ، نه و ئايينه پر شكۆمهنده، نه و ئايينه سهر به رزه، له نئو خۆيدا پياده بكا.

بۆيه، هاوسهنگى راگرتنه كه، ههر له خودى «شهرىعت» خۆيدا هه يه. به لام، زۆر چار، هيتنئ له رۆشن بيرانى كورد، رهنگه، له وه وه به هه لدا بچن، هه لته، مه به ستم له به ريزت نييه، رهنگه، له وه وه تووشى هه ل بن، ئايا ده بئ، موسولمانيتي رپيدا، مرقف كوردايه تيبى بكا و خه م له گه لي خۆى بخوا، چونكه، موسولمانيتي، بۆ هه موو مرقفايه تيبى هاتوه؟! ئه مه ش، پتر له وه وه هاتوه، كاتئ، نه و جۆره كه سانه دين، ههر دوو ئايينى «فه له و ئيسلام» به راورد ده كن، ده بينن: ئايينى «فه له»، له بنه رهدا، نهك ته نيا ههر، له پووى «تهته وايه تيبى» يه وه، به لكوو، له پووى «پاميارى»، كۆمه لايه تيبى و ئابوورى «يشه وه»، له ناوه ركه كه يى خۆى پووج كراوته وه. چونكه، ئايينى «فه له»، به ده س «قه شه و پاپا» كانه وه، وهك بازيجيهك و ابووه، به رزه وهنديى تايبه تيبى خۆيان، به رزه وهنديى «تسار و ئيمپراتۆر» هكانيان، پئ دابين كرده وه.

— مامۆستا! له دواييدا، دينه سهر نه و باسانه و زۆر به درژيى لتيان ده ودين. ليره دا، به شى يه كه ممان ته واو كرد، ده رياره يى كورته يه كي ميژووى ژيانى خۆت بوو. هه زده كه ي، ماوه يه پشوو ده دين، پاشان، به شى دووهم ده سپي ده كين؟

10: ئىستە، دىنە سەر پرسیارتكى دىكە. حەزدەكەم، بەگۆرەى ئەو زانیارییانەى بە پىزت ھەتە، دەر بارەى سەرھەلدانى ئىسلامى پامیاری لە كوردستان دا، كوردەكى مێژوویم بۆ باسكەى. لە سەرھەتاوہ چۆن، یەكەمەن گەرای رێكخستن دروستبوو؟ ھەرموو.

10: باشە. پێشەكی، بە دۇنیاییوہ دەلیم: پێش ئەوہى، كارى پامیاری ئىسلامى رێكۆپك و بە ھەنامە، لە « كوردستان » دا لەدايكەى، ھێندى كەسایەتیی ئىسلامى كوردی ھەبوون، كارێكى گەلى مەزنیان ئەنجام داوہ. بۆ نموونە: پیاوێكى وەك « مەلای گەرەى كۆیە » ھەبوو، لەو سەردەمانەدا، ھەم یەكەمەلا و زانایەكى ئایینی زۆر گەرەبوو، ھەم بە راستی، لە رۆشنبیری، لە بیركراوہى، لە ھەرسكردنى كەلتورى سەردەمەكەى خۆى، لەو پەوتە بیرى، پامیاری و تەوژمانەى، لە سەردەمى خۆیدا ھەبوون، زۆر پێش رۆژگارى خۆى كەوتبوو. ھەروەھا، لە شارى « ھولێر »، لە نێوچەكانى « شارمەزور، پشدر، بیتوین » و لە نێو « سولەیمانی ش، گەلى زانای ئایینی پایەبەرز و مەزن ھەبوون.

بەلام، وەك كارى رێكخراوہى، چالاكی پامیاری ئىسلامى، بۆ سەرھەتای پەنجاگان دەگەرێتوہ. یەكەمەن كارێ، لە نێو « كوردستان » و ھەنگە، لە « عێراق » یشدا كرابێ، تەنیا ھەر ئەو ھەبوو، « برايانى موسوڵمان » كوردووانە، دیارە، مەن باسى تەمەنى خۆم ناكەم، چونكە، پێش تەمەنى ئێمە بووہ.

ئەوہى بىستووہ و دەیزانم، ئەوہى: دواى ئەوہى، قوتابخانەى « برايانى موسوڵمان »، لە « ميسر » سەرھەلداوہ، ھێندىكى بۆ « شام » پەریوہتوہ. لە سەرھەتاوہ، « شیخ مستەفا ئەلشەبەغى » و ئەوان ھێنایان. پاشان، لە رێى « شیخ مەحمود ئەلصەواف » ھوہ، بۆ « عێراق و بەغدا » ھاتووہ. ھەر لە رێى ئەویشوہ، لە « مووسل، ھولێر و سولەیمانی » بڵاوبۆتوہ. كاتى خۆشى، لە سەرھەتای شەستەكاندا، « صەواف » سەردانى « ھەلەبجە » شى كردووہ. واتە: كارى رێكخراوہى ئىسلامى، كارى پامیاری ئىسلامى، لەو كاتانەدا، تەنیا ھەر، لەو جموجۆل و چالاكیيانە پێكھاتبوو، كە « برايانى موسوڵمان » ئەنجامیانداوہ. ئەوان لەو كاتەوہ، كاریانكردووہ، تا پارێتى « بەعس » ھاتووہ.

سەرھەتای
كوردستان
موسوڵمانان

هیاره، دواى نهووى، پارتنى « به عس » ش هاتووه، ماوهیهک هر وهک
بلیى، که من بهر ههستییان کردووه، به لام، له سالى « 1970 » دا، وهک
خویان باسیده کهن، به شتویه کی فرمیی، کاری ریکخراوهیی و کاری
پامیارییان راگرتووه. ئیدی، له وکاتوه و مستاندوویانه.

من، پیم وا نییه، هیچ جوړه کارکی دیکهئ ریکخراوهیی هه بووی. تا له
نیوان سالانی « 1978 - 1979 » دا، جموجوړئ هه بوو، وهک کاکلهیهک
« بزووتنهوئ په یوهندی ئیسلامیی » پهیدا بوو. ئو کاته، من له پۆلى
شەشى ئامادهیی بووم، له شاری « سولهیمانیی » دمهخووتند. کادیرهکانی
ئو سهردهمه، پتر له نیوشاردا، له هیندی ماموستا پیکهاتبوون.
ئوانهئ من بیانناسم، ماموستا « عبدالرحممانی نهوهرسیی » بوو.
ئیسته ماوه. کاک « حهسەنى حەمە خالید » بوو، ئیسته پۆلیکی نهووتی
نهماوه. به لام، له راستییدا، نهویش پیاوکی چالاکبوو. ماموستا « مهلا
محەمدی مهلا بههه »، باوکی ماموستا « سهلاحەدین » بوو، ئو کاته، له
شارۆچکەئ « ههلبجه » بوو. ههروهه، چەن که سێکی دیکهش بوون،
جار جار یهکدییان دهیینی.

له قهناغی دواتردا، ماموستا « شیخ محەمدی بهرزنجیی » بوو.
ههروهه، ماموستا « شیخ عبداله تیفی واژهیی » بوو، که له سهردهمی
« به عس » دا، ماوهیه گیرا. ماوهیه کیش، له زانکوئ « ههولیر »، وانهئ
دهکوتهوه. دواپی، له مزگهوتی « عەلى کهمال » له « سولهیمانیی »،
گوتار بیتربوو. بهو شتویه، ئوانه، کاکلهئ « بزووتنهوئ په یوهندی
ئیسلامیی » یان دامهزاند. ههلبهته، منیش له گهلیان بووم. هیندی کهسی
دیکهش هه بوون، ئیسته، ناوهکانیانم له یاد نییه. له وێوه، کاری
ئیسلامیی چهکداریی دهسیپتکرد.

له سهرمتادا، کاتئ ئو کاکله ریکخراوهیییه دروستبوو، پاشان، ناوی
« بزووتنهوئ په یوهندی ئیسلامیی » لئ نرا، باوهرمان به چهک هه بوو.
پیمان وابوو، هه موو کار و چالاکیییهکی ئیسلامیی، پتویستی به چهک
هیه. پتویستی به هیز هیه. بۆ؟ چونکه، ئو کاته، پۆلمی « به عس »،
هیچی بۆ خه لکی ئیمه نه هیشتبووه.

راستییهک هیه، لێره دا پتویسته، بیلیم: به راستیی، جموجوړئ
ئیسلامیی چهکدار، واته: پهوتی « جیهادیی »، که له « کوردستان » دا

درووستبوو، نهجاميكي سرووشتي، كاردانهوي ستم و زۆرداري پڙي « بهس » بوو، بۆ داکۆكيي كردن له زۆرليکراويي و ستمديدويي گهلي كورد درووستبوو، كه دوايي، هيندي شتي لابهلا، هيندي كيشي لابهلا درووستبوو. ئايا، چن خهتاي « بزووتنهوي ئيسلامي » تيدا بوو؟ چن خهتاي لايهني بهرانهر بوو؟ به راستي، نهو ئامانجئ نهبوو، كه « بزووتنهو » له پيناويدا دامهزراوو. ئامانجئ نهبوو، كه ئيسلامييهكان، دهسيان بۆ چهك برديوو. بهلكوو، نهو ئامانجهي چهكي بۆ ههنگيزا، له راستيدا، پاماليني پڙي « بهس » بوو، ليداني دهزگهكاني پڙيم بوو، بهشداريكردني خهباتي پزگاريخوازانهي گهلي كورد بوو.

واته: ئيمه وهك خهلكيكي ئيسلامي، به راستي، زۆر ههستمان به كهموكووړيي دهكرد، ليكماندهدايهوه و دهمان گوت: بۆ دهبي، له ژير سايه و درووشمي « ماركسييهت، ليبرالييهت، ديمۆكراسيي، كۆمونيستي » و چي و چي ديكدا، داکۆكيي له زۆرليکراويي كورد و مافه پهاكاني بكرئ، كهچيي، گهلهكه خۆي له خۆيدا موسولمان بي، بۆچي دهبي، له ژير ئالاي ئيسلام و له ژير سايهي كاروانيكي ئيسلامييدا، نهو كاره نهكرئ!! واته: هاندهری بنهپهتيي نهوهبوو. له راستيدا، پتر نهوهبوو، يهكه:م گهلهكه مان گهليكي موسولمانه. پاشان، زۆرداريشي بهرانهر دهكرئ، لابردي زۆرداريي و ستمهيش، له ئيسلامدا فرهه. گهليكي موسولمانيش پتيويسته، بهپتي بيروپاوههكهي خۆي، له ژير ئالاي ئايينهكهي خۆيدا، داکۆكيي له زۆرليکراويي خۆي بكا.

ليردها پتيويسته، ئاماژهش بهوه بكم، نهو جموجۆله ئيسلامييه پاميارپيهي، به ناوي « بزووتنهوي پهيوهندي ئيسلامي » يهوه درووست بوو، وهك گوتم: پيشتر، به شيوهيهكي زۆر سههتايي بوو. به راستي، وا نهبوو، وهك نهوي، يهك ږيخهستني نيوهندي ههبووي. واته: كهسئ ههبووي، ههموو خهلكهكهي، له سهه يهك شيوه، يهك كاري ږيخهراويي ږيخهستني و كۆكردبيتهوه. من له نيوچهي خۆمان بووم، مامۆستايهكي ديكه، له « سولهيماني » يهكيكي ديكه له « شارهزور » و يهكيكي ديكه له « ههلهبجه » بوون. بهلام، ههموومان يهك هاندهر كۆي كردهبوينهوه، نهو ویش نهوهبوو، نهو گهلهي ئيمه موسولمانه، لهو لاره شوڤشي ههسهيهيناوه، پڙي « بهس »، زۆرداريي خۆي، له نهاندازه

تکيه پاندوهه. گهله که مان زۆر لیکراو، که ساس و بێ که سه. ئیمهش، خۆمان به موسولمان دهزانی، ئیسلامیش دژی سرکوتانهوه و چهوساندنهوهیه. شتیکیش له ئایین تیکه یشتبووین. بۆیه، پتووستبوو، ئهوه که لهی خۆشمان تیکه یه نین و هوشیاریکه یه نهوه. پاشان، خۆمان به هیزکهین، ئهوه زۆرداری، ستم و چهوساندنهوهیه، له سر که لهی خۆمان لاهه رین.

ئا لهو باره ناله باره دا، بهو هاندان و پالنه رانه، بزوتنه وه که درووستبوو، پاشخانیکه بیرپیشی هه بوو. بێ گومان، وهک گوتم: چه ن مامۆستایه کهی هوشیار و بێ دار هه بوون و پێش ئیمه که تبوون، وهک مامۆستای گه روهی «کۆیه». هه روهها، مامۆستا هه نه ر و نووسه رهکانی دیکه ی کورد، کاتێ به ره ماکانیا نمان ده خوێنده وه، پاشخانی ئیسلامیهی و ئایینی یان پتوه دیار بوو. جگه له وهش، هێندێ که سهی دیکه درووستبوون، به راستیهی، بێ وێژدانی و بێ نه مه کییه ده که م، گه ر ئاماژه یان بۆ نه که م، یه کێ له وانه، مامۆستا مه لا «عبدولعزیز پاره زانی» بوو.

— به لێ، ناویم بیستوهه.

ئه م مامۆستایه، ژیا نی په یامبه ری «د.خ.» مه زنی نووسی. به راستیهی، ده توانم، بڵێم: ئه وه له کاتی خۆیدا، رێشکێنی بوو. هه روهها، مامۆستای نووسه ر «شیخ محه مه دی خا ل»، لیکدانه وهی «قورئان» ی به کوردیهی نووسی، به شی «عه ما» و به شی «ته باره ک»، له لای «ئه له به قه ره» شه وه، لام وابێ، نووسی بووی.

هه روهها، مامۆستا «مه لا عب دو لکه ریمی مو ده ریس»، له راستیه دا، ئه وه به گشتیهی، پتر بۆ خه لکی ره شه خوێنده وار بوو، به لام، ئه وهی مامۆستا مه لا «عبدولعزیز پاره زانی» و مامۆستا «شیخ محه مه دی خا ل» خوا پادا شتی هه موویان بداته وه، خوا پله یان به رزکاته وه، ئاسته نویسه کانیان به رزتر بوو.

هه روهها، مامۆستا مه لا «محه مه دی مه لا سالحی شاره زووری» خوا لێ خۆشبهی، خوا پله ی به رزکاته وه، که به راستیهی هه ئه وه — شه هیدبوو؟

له ره ودا وێکدا، له نیوچهی «بیتواته»، له تراکتۆر به رپۆوه، دوا ی ئه وهی، له رێژمی «به عس» قاچاغبوو، له ئه وێ، خۆی ماتدا بوو و چه وابۆوه، کۆچید واییکرد. خوا ی گه ر به شه هیدی وه رگرتبێ.

به تاييه تیی، مامقستا مه لا « موحه ممدی شارمزوریی »، زه وتیکی نوتی، له نیتو پرتووکخانهی کوردییدا داهینا. به زمانی پۆژ، به زمانیکی هاوچهرخ، به شتیوازکی مۆدرین، داکۆکیی له ئیسلام دهکرد. نهوه بوو، چهن پرتووکیکی وهک « گهشته کهم له گومانه وه بۆ باوهی، پتکهوت له ترازووی ژیرییدا، سرووشت له ترازووی ژیرییدا، داروین له ترازووی ژیرییدا، فرۆید له ترازووی ژیرییدا، ههروهها، « مارکس له ترازووی ژیرییدا » به لام، چاپ نهکرا، نهوانه ی هه موو نووسی.

لێرهدا، گهر بیره وه ریییه کی مامقستا مه لا « موحه ممدی شارمزوریی » بگێر مه وه، خراپ نییه. له « سوله یمانیی »، له پۆلی سۆ و چواری نیتوهندیی و دوانیتوهندیی بووم. زۆر هاتووچۆی پرتووکخانه کانم دهکرد و پرتووکم دهکری. پۆژێ، چوومه پرتووکخانه یهک، مه لایه کم بیینی، ته پوووشی له سهردا بوو. مه لا « موحه ممد » ته پوووشی له سهر دهنه. مامقستایه کی زیت و وریابوو. نه مزانی، نه وه کتیه؟ زۆرم پێ خۆشبوو، مامقستای زیرهک و لهو جۆرانه بیینم. ههر چهنده، من تازه پتده که یشتم، به لام، دلم پتییان خۆشده بوو، کاتێ، مه لایهک، به شتیویه کی هاوچهرخ و له ئاستی خه لکی پۆژدا، باسی ئیسلامی دهکرد. من به دوا ی لیکدانه وه یه کی « قورئان » ده که رام، لام وایی، لیکدانه وه ی « پوح نه له عانی » بوو. مامقستا مه لا « موحه ممد » منی نه دهناسی. دیاره، منیش نهوم نه دهناسی. یه که من جاروو، بیبینم. کوتی: هیچ پرتووک ی هاوچهرخت بۆ هاتوه؟ به منیشی کوت: کاکه! پرتووک ی هاوچهرخت بخوێنه ره وه.

منیش قسه یه کم کرد و کوتم: مامقستا! من به خزمهت به پێژت نه که یشتووم. به لام، مرق ده بی، له پیشدا، له ئیسلامی ره سه ن تیبگا، ئینجا، که لک له ئیسلامی هاوچهرخ وه رده گری!

ئه ویش، ته ماشایه کی کردم و کوتی: ئهم قسه یه، به قه در تۆ نییه! ئهم قسه یه، قسه یه کی گه ریه، وایه؟ کوتی: تۆ کیی؟

کوتم: وه لالا، من قوتابیم، له به یمانگه ی ئیسلامی ده خوێتم. ئه دی به پێژت کیی؟

کوتی: من مه لا « موحه ممدی مه لا سالح » م.

کوتم: تۆ مامقستای « شارمزوریی » ت؟

کوتی: به لێ.

ٲيڊي، ڪوٽم: ڪاڪه! من زور به ناوا ته ويٺووم، به خزمهت به پريت زت بگم. تو
خاومني فلان پرتووک و فلان پرتووکي؟
ڪوتي: به لي.

نیدی لہو کاتھوہ، یہ کدیماں ناسی.

جا، هر به راستی، نه ماموستایان، رزائیکی که در میان بینوه. به
 بهر همه کانبان، کومه لانی خه لکبان هوشمار کردونه.

نا ليرهوه، رهوتی ئیسلامی پامیاری و «جیهادی» دروستبوو. وهک
گوتم: یهکه مین ریشسپیمان، که ئیمه له «ههلبجه»، کۆبوونه وهمان
دکرد، مامۆستا مهلا «موحه مهدی مهلا بههه» ی پاوکی «سه لاهه دین»
بوو. دواى نهوهی مرد، نهوی پتر پۆلی ریشسپیتی دهبینی، مامۆستا
مهلا «موحه مهدی شاندهری» بوو، که به مامۆستا «شیخ موحه مهدی
بهرنجی» ناسراوه و ئیستهش، پیتشهوی «کۆمهلی ئیسلامی» یه. ههر
ئویش، یهکه مین پابهری ناشکرای «بزوتنه وهی پهیوهندی ئیسلامی»
بوو. له ئیوان سالانی «1984 - 1985» ییشدا، دهسی به خهباتی
چهکداری کرد. پۆله پيشمهههکه کانهان، بق نيوچهي «قههه داخ» و
شوئنه کانی دیکه دابهرین. پاشان، نهوهبوو، مامۆستا مهلا «شیخ عبهه
لهتيف واژهی»، خوا لێ خووشبێ، چوه دههه. مامۆستا «شیخ
موحه مهدي»، شوئنه کهي خۆي بق حۆلکرد.

هه‌لێته، ئێمه‌ ئهو تێکێنییییه‌ شمان هه‌یه‌: تا ئێسته‌ ره‌وتی ئیسلامیی، چهن جارێ، رابه‌ر و که‌سی یه‌که‌می خۆی گۆزیوه‌. به‌ پێچه‌وانه‌ی به‌راده‌رانی «سیکولار»وه‌، هه‌ر که‌سێ، له‌ شوێنی خۆی دایکوتا، تا نه‌مری، واز نه‌هێنی! دواي خۆشی، نۆزه‌ی کۆمه‌کانی دێ! به‌لام، ئێمه‌ واینین. مامۆستا مه‌لا «موحه‌مه‌دی مه‌لا به‌هه‌»، دواي ئه‌وه‌ی مرد، ئه‌وه‌ بڵێین: منته‌ی تێدا نه‌بوو، مامۆستا «شیخ موحه‌مه‌دی به‌رزنجیی» هات، ئێسته‌ش له‌ ژياندا ماوه‌. ئه‌ویش، دواي ئه‌وه‌ی، مامۆستا «شیخ عبده‌ول له‌تيف» چووه‌ ده‌ری، یه‌کسه‌ر، شوێنه‌که‌ی خۆی بۆ چۆڵکرد. گوتی: وه‌ره‌، خه‌لک پێیان خۆشه‌، تۆ رابه‌ریان بێ. مامۆستا «شیخ له‌تيف»یش، هه‌شتا، هه‌ر له‌ ژياندا بوو، کاته‌، مامۆستا مه‌لا «عوسمان»، له‌ «هه‌لێجه»وه‌ چوو، باریان گوتیان: مامۆستا تۆ ریشه‌سپیتری، مه‌لاکان و خه‌لکه‌که‌ش، پتر دواي تۆ ده‌که‌ون، تۆ وه‌ره‌، شوێنی ئێمه‌ بگره‌وه‌، شوێنی خۆیان بۆ ئه‌و

چۆلکرد. دیاره، دواى ئه‌وه‌ش، ئه‌وه‌بوو، مامقستا مه‌لا «عه‌لى» بىراى بوو!
واته: ئه‌و بزوتنه‌وه «جيهادى» پاميارىيه ئىسلامىيه، تا
ئىسته، چوار پىنج چار، كه‌سى يه‌كه‌مى خۆى گۆريوه. له‌و سه‌ره‌تايه‌وه
ده‌سيپيكردوه. جا، به‌پىزت چى دىكت ده‌وئ، پرسىاريكه‌ى؟

— به‌لئى. بۆم پوونبۆوه، له‌ كوێوه ده‌سيپيكردوه. به‌لام له «كوردستان» دا،
كه‌ى يه‌كه‌مىن گه‌راى پىكخستنى ئىسلامى، وه‌ك پىكخستنى دروستبوو؟
وه‌ك پىكخستنى؟ وه‌ك گوتم:

— مه‌به‌ستم ئه‌وه‌يه، كۆنگره‌يه‌كيان گرتبئى، ناوئىكيان له پىكخراوه‌كه نابئى،
سه‌ركردايه‌تييه‌كيان هه‌لبازاردبئى.

به‌لئى. بئى گومان، هه‌ر له كوێتايى حه‌فناكانه‌وه «1978 - 1979»، ئىمه
هه‌موو جارئ، له «سوله‌يمانى و هه‌له‌بجه» كۆيونه‌وه‌مانده‌كرد. واته:
كاكه‌يه‌ك دروستبوو. بىرمان له‌وه ده‌كردوه، شتئى دروستكه‌ين. ئه‌و
كات، من مالم له‌ گوندى «سه‌رسيان» بوو، پيوهندىم هه‌ر له‌كه‌لياندا
هه‌بوو. دواى كاتئ له پۆتمى «به‌عس» يش قاچاغبووم، مالم له «كه‌لووى
ماخۆيزنان» بوو. برايان هه‌ر ده‌هاتن و سه‌ردانيانده‌كردم. ئه‌و كاته‌ى، له
شاريش بووم، ئه‌وان هيندئىكيان چوونبونه‌وه‌وه، ده‌توانم، بلىتم: له
سالى «1984 - 1985» دا، دواى ئه‌وه‌ى، مامقستا «شىخ موحه‌مه‌دى
به‌رزنجى» چوه‌وه‌وه، «له‌شكرى قورئان» يان پىكه‌يتنا. واته: ئه‌و
له‌شكره، بائى سه‌ربازى «بزوتنه‌وه‌ى پيوهندى ئىسلامى» بوو.

هه‌لبه‌ته، هيندئ كه‌س، له‌كه‌ل «له‌شكرى ئىسلامى» دا، لىيان تىكه‌لده‌بئى.
به‌لام، «له‌شكرى ئىسلامى» ئه‌وه‌بوو، كه «عه‌باس شه‌به‌ك» دروستى
كرد و سالى «1981-1982»، «يه‌كيتى» چه‌كىردن، ئه‌وه جيايه.
— به‌لئى، به‌لئى.

ئه‌وه‌بوو، دواى، مامقستا مه‌لا «عوسمان» خوا لئى خۆشبئى، له‌ نىوچه‌ى
«شاره‌زور»، ئىمه له‌ نىوچه‌ى «پشده‌ر و بىتوين»، خه‌لكى دىكه‌ش، له
شارى «سوله‌يمانى» يه‌وه، هه‌موو كوچمانكرد. ناوى «بزوتنه‌وه‌ى
پيوهندى ئىسلامى» مان گۆرى و بوو به «بزوتنه‌وه‌ى ئىسلامى».

دياره، تا ئه‌و كاته، يه‌ك دوو كوئنگره‌ش به‌سه‌رابوو. مامقستا «شىخ
عه‌بدول له‌تيف» يش پابه‌ربوو. دواى، كه مامقستا مه‌لا «عوسمان»
چوو، ئه‌و كرا به‌ پابه‌ر. دواتریش، هه‌لبه‌ته كوئنگره و شت ده‌به‌سه‌را.

به لām، به راستی، ریکخستنه کان، ریکخستننکی زۆر پۆلایین و توندوتۆڵ نه بوون. واته: وهک بلیین: پتر پۆله پيشمه رگهی چه کداربوون و هیندی شانهی ریکخستنیشمان هه بوو. به لām، ئهو ریکخستنه توندوتۆڵ و پۆلایینه نه بوو. چونکه، وهک گوتم: بنچینهی درووستبوونی، ئهو په وته ئیسلامییه پامیارییه « جیهادیی »یه، به شیوهی ریکخستننکی پۆلایینی نیومندیی، له یهک قالیدا دهر نه هاتبوو. کۆمه لای خه لک، هه ست و نه ستی ئیسلامی، دزایه تییکردنی پژیی « به عس »، دا کوکیکردن له گه لی زۆر لیکراو، پالیپتوهنا بوون و یه کیانگرتبوو. ده توانم، بلییم: ریکخستن « بزوتنه یی ئیسلامی »، پتر له و کاته وه ده سیپیکرد، کاتی بهنده، سالی « 1992 »، به رپرسی « بیرۆی ریکخستن »م له ئه ستۆی خۆم گرت. له و کاته وه، به شیوهیه کی وا ریکخرا، که پتر له سه ر بنچینهی درووستکردنی شانه، پۆل، ریکخرا و نیوچه دامه زرا. ئهو کاته، له بری مه لبه ند، « هه ریم »مان به کار ده هینا. دیاره، وهک گوتم: پيشتر خه لکی هه بوو، به لām، له به ر پۆشنایی بیر، به یه کدییه وه به ند نه کرابوون. له و کاته وه، پتر ریکخستنه گانمان درووستبوون و ده ستیان پیکرد.

— که واته ده توانین، بلیین: سه ره تای سالی « 1992 » به سه ره تای ده سیپیکردنی ریکخستننکی چالاک و پته و داده نری!

وهک ریکخستننکی به هیز، له سه ر بناغه ی بیر دامه زرابی، یه ک پرۆگرام و به رنامه یه کی په روهرده کراوی هه بی. ئینجا، به سه ر « شانه، پۆل، ریکخراو، نیوچه و هه ریم »دا دابه شکرا بی، به لای، له و کاته وه، ده سیپیکردوه. چونکه، پيش نه وه، هه ر ده مان گوت: له « سوله یمانی »، ریکخستنمان هیه. به لām، کۆ و کۆ بوون؟ ئینجا، یه که ی ریکخستننه کان چی و چی بوون؟ نه مانده زانی. چونکه، به و شیوهیه ریک نه خرابوو، ریکوپیک نه کرابوو، تا بزانی.

پ11: ئایا ده توانی، له دامه زراندن و گه شه کردنی « بزوتنه وهی ئیسلامی له کوردستان/عیراق »دا، پۆلی خۆت، به کورتیی باسکه ی؟
 و11: بهنده، له کۆتایی ههفتاکاندا، له ته مه نی « 18 - 19 » سالی دا بووم. هه ر له و کاته وه، له گه ل ئهو ماموستا و برایانه ی، له « سوله یمانی و هه له بجه »، پۆلی کاریگه ریان هه بوو، پتوهندییمان به یه کدییه وه هه بوو.

هه‌لبه‌ته، له ئیمه‌ش به ته‌مه‌نتر بوون. وا پتکده‌که‌وت، من له هه‌ر شوێنی بوومایه، گه‌نج و جو‌ره‌ خه‌لکانێکم، له‌ خۆمان ده‌ئالاند و کارم تێ ده‌کردن. وتارمه‌ده‌دا، وانه‌م پێ ده‌گوتن. ئیدی، ئه‌وه‌ش کارتی‌کردنی خۆی هه‌بوو. ده‌توانم، ب‌لێم: هه‌ر له‌و کاته‌شه‌وه، ورده‌ورده‌، ته‌وژم و په‌وتی، که‌ پتر به‌ کارتی‌کردنی نووسراو، به‌رهم، وتار و شتی به‌نده‌دا بوون، په‌یدا بوون. — به‌لێ.

مامۆستایانی دیکه‌ی به‌پێ‌زمان، خوا پله‌ی ئه‌وانه‌یان به‌رزکاته‌وه، که‌ کۆچید وایان‌کردوه، ئه‌وانه‌شی ماون، خوا پاداشتیان‌بداته‌وه، پتر باوه‌ریان وابوو، ته‌نیا چه‌کمان که‌مه. واته‌: جیاوازی بیرکردنه‌وه‌ی من له‌ گه‌ل ئه‌واندا، لێ‌رده‌ا بوو! چونکه‌، ئه‌وان ده‌یانگوت: ئه‌و خه‌لکه‌ موسوڵمانه، ته‌نیا چه‌کی پێ بێ، هیچی دیکه‌ی ناوی.

منیش ده‌مگوت: نه‌خێر ده‌بی، ئه‌و خه‌لکه‌ په‌روه‌رده‌کری، تی‌بگه‌یه‌نری، سه‌ره‌له‌نوێ که‌سایه‌تیان داری‌ژریته‌وه. ده‌مگوت: گه‌ر خه‌لک، باوه‌ری به‌ چه‌ک هه‌لگرتن نه‌بوو، ده‌بی، ده‌سکاری ده‌روونیان بکری، ده‌سکاری چه‌مکه‌کانیان بکری، ده‌سکاری ژیری و تی‌گه‌یشتیان بکری، نه‌ک هه‌ر هاته‌نده‌ر، چه‌ک‌کیان بدریتی. یا، گرفت هه‌ر ئه‌وه‌ نییه، چه‌کیان پێ نییه، به‌لکو، گرفته‌که‌ له‌ شتی دیکه‌دا خۆی ده‌بینیته‌وه. چونکه‌ ده‌بی، هانه‌ره‌ی هه‌بی، وا له‌ مرق‌بکا، چه‌ک هه‌لگری، به‌ سه‌رجی بزانی، ئه‌و چه‌که‌ بۆ هه‌له‌م‌کری؟ له‌ که‌یدا هه‌له‌یده‌کری؟ بۆ هه‌تانه‌دی چ ئامانجی به‌کاریدی؟

جا، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه، که‌م و زۆر، به‌نده‌، کارتی‌کردنی تایه‌ه‌تی خۆم، له‌ سه‌ر په‌وتی کاری ئیسلامی هه‌بووه. ئه‌و کاته‌ی، له‌ شاریش بووم، ب‌رایان ده‌یانویست، ب‌ینه‌وه‌ بۆ ناوه‌وه‌ و پۆلی خۆیان ببین، هه‌ر به‌ مالی ئیمه‌دا ده‌هاتن. ئه‌وانه‌شی، له‌ ناوه‌وه‌ ده‌یانویست، بۆ ده‌ره‌وه‌ ب‌وون، هه‌ر له‌ پتی ئیمه‌وه‌ ده‌پۆشتن. دیاره‌، ئه‌و کاته‌، من له‌ گوندی بووم، لای « گه‌لووی ماخۆ‌یزنان » هه‌وابوووه‌.

دوایی، ورده‌ورده‌، ئه‌و کارتی‌کردنه‌ زیاده‌کرد. به‌ تایه‌ه‌تی، ئه‌و کاته‌ی چوومه‌ ده‌ره‌وه‌ و سالی « 1987 »، له‌ بناری « قه‌لاتوکان »ی زنجیره‌ جیای « قه‌ندیل »، فرمانده‌یی هیزی « هه‌مه‌ »م پێ سپێرا.

ئیمه‌، هه‌ر چه‌نده‌ وه‌ک ب‌لێی، ته‌نیا یه‌ک هه‌یز بووین، به‌لام، له‌ هه‌مان کاتی‌شدا، وه‌ک قوتا‌بخانه‌یه‌ک وابووین، هه‌ر له‌و کاته‌وه، ئه‌و نامیلکانه‌ی

ئىستەش چابده كىرتنەو، بۇ نموونە: « پىشمەرگەى ئىسلام - 1988، كۆمەلى خوا - 1988، سۆزى نەتەوايەتى 1988 و كوردستان بۇ ويرانىو و چۆن ئاومەدەمبەتەو؟ - 1989 » ھەر لە « قەلاتووكان » چاپكراون.
 واتە: لەو كاتەو، مەن پىم وابوو، دەبى، كاری بکرى، كۆمەلانى خەلک تىگەيەنرى، بەر چاويان پۆشەنكىرتەو، پەرەمەدەكرىن، بۇ ئەو، ئەو خەلکەى تا ئىستە، ئاين و ژیری پىداو، چەك بۇ پۆيم ھەلگىرى، يا سىخویری بکا، يا بۇ وئە: پۆلە لایەنىكى « سىگولار » بکا، دەمگوت:
 ئەو خەلکە دەبى، ئەو تىگەيشتن و بیروباوهرەى دەسکارییکرى، وای لى بکرى، بە باوهرەو، کار بۇ ئىسلام بکا، نەك، تەنیا ھەر، پارچە چەكى بە شانیدا بکا، چونکە، تەنیا بەوھندە، کیشەكە کۆتایی نایە!

پ12: دواى ئەو، « بزووئەوئى ئىسلامىی لە كوردستان » دامەزرا، سالى چەن توانى، ھەك رىكخستنى، خۆى بە جەماوهر بناسىنى؟ بە شۆمەيەكى ئاشكرا كاریكا و بە ھەرمی دانىپىدا بنرى؟
 و12: دیارە، پىش پاپەرىن، واتە: پىش سالى « 1991 »، زۆربەى خەلکى « كوردستان »، ئىمەى ناسىبوو. چونکە، لە چەن نەبەردىكى دژ بە پۆتەدا، بەشدارىیمانكردبوو، ھىندى شەھیدىشمان دابوو. بۇ وئە: لە نىوچەى « قەلاتووكان » لە سەر گردى « پەمکان »، كە ئەو كاتە خۆم، فرماندەى ھىزى « ھەمزە » بووم. ھەرەھا، لە نىوچەكانى « مەلەكان، خۆشناوئەتى، بۆسكان، شارپاژىر، ھەلجە و ھەورامان » یش، كۆمەلى شەھیدمان دابوو. لەبەرئەو، خەلک دەیناسىن و دەیانزانى « بزووئەوئى ئىسلامىی » ھەيە.

سەرھتا، لەگەل برادەرانی « یەكیتىی » دانىشتىن. ئەو كاتە، ئەوان، كاك دوكتۆر « فوواد » و كۆمەلىكى دىكە بوون، ئىمەش، مامۆستا مەلا « عەلى، شىخ موحەممەد و بەندە » بووین. لام وایە، مەلا « شىخ لەتەف » یشمان لەگەل بوو. پاشان، لەگەل برادەرانی « پارتىی » دانىشتىن. ئەوان، كاك « مەسعوود بارزانىی » و كۆمەلىكى دىكە بوون، رىككەوتەننامەيەكمان لەگەل ئىمزاكردن. ھەرەھا، لەگەل برادەرانی « سۆسیالیست »، لە گوندی « كاوان » دانىشتنمان ھەبوو. كاك « رەسوول مەمەند و سەيید كاكە و ... » بوون. رىككەوتەننامەيەكمان، لەگەل ئەوانىش ئىمزاكرد.

واته: هر نهو کاته، ئیمه، هم له نئو لاینه پامیاریییهکان، هم له لایه
خه لک و جه ماوهی « کوردستان »وه ناسرابوون.
بهلام « بزوتنهوی ئیسلامی » پتر له گهرمی پاپهینه جه ماوهییه کدا
ناسرا. خوتان ئاگادارن، پاپهین له شاروچکهی « رانی »وه دهسیپتکرد،
بۆیه، به « دهروازهی پاپهین » ناودهبرئ. ئهولیزنهیهی سه ره رشتیی
پاپهینه کهی دهکرد و خه لکیان هاندهدا، پینج کهس بوون. سیانیان، سه
به ریکخستنی « بزوتنهوی ئیسلامی » بوون.
— دهتوانم، ناوهکانیان بزنام؟

ئیسسته، به تهواوی بیرمکهوتهوه. له هه موو لاینه پامیاریییهکان،
لیژنهیهکی « 11 » یازده کهسی پیکهات. ته نیا « 5 » پینج کهس له وانه،
سه ره به « بزوتنهوی ئیسلامی » بوون. لهو پینج کهسه، ناوی سیانیانم
له یادماوه. یه که میان، کاک مه لا « سهید حه سه نی گه ناوی » بوو. ماوهیه
له مه وهر، له سه ره لیستی « بزوتنهوه »، به رتوبه ری شاره وانی « رانی »
بوو. دووه میان، کاک « حوسین حه مه د گۆران » بوو. سییه میان، کاک مه لا
« نیعه تولا » بوو. دووانی دیکهش بوون، به داخه وه، ئیسسته ناوهکانیانم
له بیر نه ماوه! هه رچی چۆن بئی، رهنگه، له کاتیکي ئاساییدا، بینه و هیادم.
ئیدی، له گهرمی پزگارکردنی نیوچهکاندا بووین، کۆمه لیکي دیکه
شه هیدمان دا. دواپیش، له نیوچهی « کهرکووک، پردی، کۆری » و له چن
شونیکي دیکهش، دژی هیرشهکانی پژیم، « 15-20 » شه هیدمان دا، تا
ئیسستهش، ته رمی هیندیکیانمان هه نه دۆزیوته وه.

واته: چ له کاتی پزگارکردنی نیوچهکانی ژێرده سی پژیم و چ به رانه ر
هیرشهکانی پژیم، پيشمه رگهی « بزوتنهوی ئیسلامی »، پۆلی
چالاکانهیان بینیه، قوربانیی باشیان داوه و شه هیدی زۆریان هه بووه.
ئهو کاتهش، پتر براده رانی « یه کیتی » پۆلیانده بینی. بۆیه، براده رانی
« یه کیتی »، ئه وانهی ئیمه یان ده ناسی و ویزدانیان هه بوو، زۆر جار،
گه واهی ئه و راستیییهیان بۆ داوین. جا، هه ره به راستیی، دوا ئه وهی،
شۆرشیش ده سیپتکرده وه، هینده ی براده رانی « یه کیتی » قوربانییان
داوه، هیچ کام له لایه ته پامیاریییهکان، هینده قوربانییان نه داوه!
به راستیی، له کاتی پاپهیندا، ئیمه هه موومان: براده رانی « یه کیتی»،
پارتیی، بزوتنه وه، سۆسیالیست و ... « قسه ی خۆمان بئی،

جیاوازییه‌کی زۆرمان نه‌بوو. واته: له‌و کاته‌دا، ئێمه هه‌ستمانده‌کرد، له‌ پووی هێزی چه‌کداره‌وه، وه‌ک ب‌لێتی، خۆمان زۆر له‌ نه‌وان به‌ که‌متر نه‌ده‌زانی. هه‌روه‌ها، براده‌رانی « سۆسیالیست »، له‌ براده‌رانی « پارتیی و په‌کیتی »، خۆیان لا که‌متر نه‌بوو. به‌لام دوا‌ی نه‌وه، وا هاته‌پیش، نه‌وان زۆرتربن. هه‌رچی چۆن‌بێ، ئایا، نه‌وان زیره‌کتربوون، ڕێکخه‌سته‌کانیان به‌هێزتربوو، نه‌زموونی پامیارییان پتربوو. یا، نه‌وان وه‌ک سه‌رکرده‌یه‌تی ناسراوتربوون. یا، سه‌رکرده‌کانیان لێزانتربوون؟! نه‌وان پتر ده‌رکه‌وتن و که‌شه‌یانکرد. نه‌گینا، به‌ راستیی، نه‌و جیاوازییه‌ی دوا‌ی بێنرا و ئێسته ده‌بێنرێ، پیش پ‌اپه‌رین، هه‌ستی پێ نه‌ده‌کرا. ئێمه نا‌لێن: له‌ ناستی نه‌واندا بووین، به‌لام، نه‌و به‌رزیی و نه‌رمیی، نه‌و هه‌ل‌دا‌وپێدا‌یه‌ی، دوا‌ی په‌یدا‌بوو، به‌و شێوه‌یه هه‌ستی پێ نه‌ده‌کرا!

پ13: زۆر چاکه. ئێسته ده‌مه‌وه‌ی، ده‌رباره‌ی ڕێکخه‌راوه پامیاریییه جیاوازه ئیسلامیییه‌کانی « کوردستان »، شتی‌کم بۆ باسکه‌ی. ئایا، چهن ڕێکخه‌راو هه‌یه؟ به‌پیتی زانیاری خۆت و به‌گۆڕه‌ی می‌ژووی دامه‌زاندنیان، که‌ی درووستبوون؟ بۆ نموونه: « بزووتنه‌وه، په‌که‌رتوو، نه‌نصار نه‌لێسلام و که‌مه‌لی ئیسلامی » و هه‌موو نه‌و ڕێکخه‌راوانه‌ی دیکه‌ی هه‌ن.

و13: پێشه‌کیی، ده‌رباره‌ی کاری ڕێکخه‌ستنی « بزووتنه‌وه‌ی ئیسلامی »، شتی‌کم بۆ باسکردی، که‌ له‌ سالی « 1992 » هه‌وه، به‌ شێوه‌یه‌کی توندوتۆڵ و تۆکه‌مه ده‌سیپێک‌کرد. ئیدی، دياره به‌پۆزت، وای لێ تێ نه‌گه‌یشتووی، که مه‌به‌ستم له‌ کاری ڕێکخه‌ستنی ئیسلامی له‌ هه‌موو « کوردستان »دا بووه؟ — نه‌خێر. نه‌وه دياره.

چونکه له‌ سه‌ره‌تا‌دا، کاری ڕێکخه‌ستنی ئیسلامی، « ب‌رایانی موسوڵمان » ده‌سیانپێک‌کرد. پێشتر، کاری ڕێکخه‌ستنی « بزووتنه‌وه‌ی ئیسلامی »، وه‌ک کاری « بیرۆی ڕێکخه‌ستن » نه‌بوو. نه‌گینا، کاری ڕێکخه‌ستنی هه‌ر هه‌بوو. به‌لام، وه‌ک « بیرۆیه‌کی ڕێکخه‌ستن » و به‌ سه‌ر چوار « هه‌رێم »دا دابه‌شک‌رێ، هه‌ر هه‌رێمی‌کیش، چهن نیوچه و چهن ڕێکخه‌راوی ب‌گه‌رتنه‌وه، نه‌وه له‌و کاته‌وه بووه، که به‌نده « بیرۆی ڕێکخه‌ستن »ی له‌ نه‌ستۆگرت. له‌و کاته‌وه، نه‌و کارانه‌ی ڕێکخه‌ستن ک‌را. نه‌گینا پێشتر، ڕێکخه‌ستنی‌کی پرشوپ‌لومان هه‌بوو. به‌لام، به‌و تۆکه‌میی و توندوتۆلییه نه‌بوو.

سه بارهت به پښتوخواه ئیسلامییه کانی دیکه ی درووستېوون، نه وه،
 په که میان دیاره، « بزووتنه وه ی په یوه ندی ئیسلامی » بوو، که دواتر سالی
 « 1987 »، ناوکه ی گوزا و ئیسته به « بزووتنه وه ی ئیسلامی » ناسراوه.
 پاشان، نه وه بوو، له مانگی « 8/1999 »، دا، له تیوان « بزووتنه وه ی
 ئیسلامی » و « بزووتنه وه ی راپه زینی ئیسلامی »، دا، « په کببون ټیک
 درووستېوو، ناوی « بزووتنه وه ی په کببونی ئیسلامی » به سر داپرا.
 به پښت ټاکاداری؟
 — به ئی.

دوا ی نه وه، مانگی « 8/2000 »، په که مین کونگره ی « بزووتنه وه ی
 په کببونی ئیسلامی » به سرا. نه وه بوو، له سر نه نجامی کونگره، ئیمه
 له که ل راپه ری نه وسای « بزووتنه وه ی په کببونی ئیسلامی »، دا، به نه نجام
 نه که یشتن. هر چنده، هه موومان به لښماند ابوو، به برپاره کانی
 کونگره وه پابه ندین، به لام، ماموستا مه لا « علی عه بدولعه زیز »، به
 نه نجامه کانی کونگره وه پابه ند نه بوو. یو؟ له بهر نه وه ی، جگه له ماموستا
 مه لا « صدیق » ی برای، کاک « نیکرام » ی زاوای ماموستا « صدیق »،
 هیچ که سی له وانه ی سر به ماموستا مه لا « علی » بوون، له کونگره دا
 دهر نه چوون. ئیدی، له و کاته وه، ئیمه کیشمان یو درووستېوو.
 دوا یی، پوژی « 31. 05. 2001 »، ئیمه ش « کومله ی ئیسلامی » مان
 را که یاند. ئیمه نالین: « کومله ی ئیسلامی »، چوونکه، پیمان وایه،
 « کومله »، له زمانی عره بییدا، « مجموعه » ده که یه نی. « کومله یش،
 له « جه ماعه » وه وهرگیراوه. نه وه نه و زنجیره یه بوو.
 — به ئی.

دیاره، کات ئیمه، « کومله ی ئیسلامی » مان را که یاند، نه و خه لکه ی
 له که ل ماموستا مه لا « علی » مابوونه وه، هر به ناوی « بزووتنه وه ی
 په کببونی ئیسلامی » یوه کاریانده کرد. دوا یی، نه و انیش ناوی خو یان
 گوزی و کردیان به « بزووتنه وه ی ئیسلامی ».
 — به ئی.

کومله لیکي دیکه ش، به ناوی « هیزی دوی سقران » و به بیلایه نیی
 مابوونه وه. پاشان نه و انیش، ناوی « جوند نه لئیسلام » یان، یو خو یان
 هه لئزارد.

نم زایار به که د لیکه ی به لکونه او مانده

ئەو ھەش پېش ئەو ھەبوو، لەگەڵ کۆمەڵە کەسێ مامۆستا « کرێکار »دا یە کبگرن. ئەو کۆمەڵە ئێ لەگەڵ مامۆستا « کرێکار »یشدا بوون، دواتر، لەگەڵ کۆمەڵە کەسێ « چوند ئەلئیسلام »دا یە کیانگرت و « ئەنصار ئەلئیسلام »یان دروستکرد. ئەو ئەوان لەوێ.

برایانی « یە کگرتو »، سالی « 1994 » دروستبوون. دیارە، پێشتر ھەک « ئیخوان »، لە سالی « 1991 » ھو و دواي پاپەینە جە ماو ھەریبە کە، دەسیان بە کار کردبوو. بە لام، بە ناوی « برایانی موسوڵمان » کاریان دەکرد. ئەو کاتەش، دوو ھێل بوون: ھێلێ مامۆستا « سەلاح » بە ھێلێ یەک و ھێلێ مامۆستا « صدیق » بە ھێلێ دوو ناسرا بوون. ئەو ھەبوو، دواي ھێلێ یەک، بە ناوی « یە کگرتو » ھە خۆیان پاگەیاندا. ھێلێ دوو، بە ناوی « بزوتنە ھەي پاپەینێ ئیسلاامیی » ھەو، بە پاپە پاپەیتیی مامۆستا « صدیق »ی برای مامۆستا مەلا « عوسمان » و ئەوان مانەو. پاشان، لەگەڵ « بزوتنە ھەي ئیسلاامیی » یە کیانگرت و « بزوتنە ھەي یە کبوونی ئیسلاامیی »یان پێکھێنا. ئێستەش، پاشماو ھەي زۆربەي ئەو پێکخستە، واتە: زۆربەي ھەر زۆری « بزوتنە ھەي ئیسلاامیی » پێشووتر و « بزوتنە ھەي پاپەینێ ئیسلاامیی »، کە دواي « بزوتنە ھەي یە کبوونی ئیسلاامیی »یان پێکھێنا، ھەموویان لای ئێمەن!!!

— بە ئێ.

جگە لە مامۆستا مەلا « عەلی »، کوپەکانی و ھێندێ لە دەوروپەرەکیان، پتر ھەک خزمایەتیی و دۆستایەتیی خۆیان، لەگەڵیان ماو ھەتەو، ئەگینا کادیترەکانی « بزوتنە ھەي یە کبوونی ئیسلاامیی »، بە ھەر دوو بەلە کەسێ « بزوتنە ھەي » و « پاپەین »یشەو، ئێستە لە « کۆمەڵێ ئیسلاامیی »دا خۆیان بینیمتەو.

پ14: زۆر چاکە. ئایا دەتوانی، جیاوازی نێوان ئەو لایەنانەي، ئەو پۆلە « کوردستان »دا ھەن، ھەک: « بزوتنە ھەي، یە کگرتو، کۆمەڵ و ئەنصار ئەلئیسلام »، بە کورتیی، بۆم باسکەي؟ جیاوازییان چییە؟ بۆچی جیاوازی و لە چیدا جیاوازی؟

پ14: بە ئێ. کاک دوکتۆر! دیارە، بە شیوہیەکی گشتیی، لە کاری ئیسلاامیدا، سێ جۆر بۆچوون و تیروانین ھەیە:

یەکیان گەرد و ھەو جێزیان یە زۆر ھەتە

یەكەم - دەلی: ئیمە پێویستمان بە چەك و بەكارهێنانی هێز نییە. بەلكوو، هەر لە پێی «بانگەواز، ڕێكخستن، تێگەیاندن و هوشیارکردنەوە»ی خەلكەوه، كاری خۆمان دەكهین.

— ئەمە لە کام لایەندا خۆی دەنوێنێ؟
ئەو لە برايانى «يەكگرتوو» دا خۆی دەنوێنێ.
— بەلێ.

دوهم – بۆچوونىكى دىگە ھەيە، دەلتى: ئىمە پىتويىستان بە « رىكخستى، كارى جەماوھىرى، پاگەياندن، تىگەياندن و بەرچاوپوونكر دنەوى خەلك « نىيە. بەلكو، ئەوھى ئىمە، بەكمان لە سەرى كەوتووه، ھەبوونى ھىز و چەكە، دەسەلاتى پى بەدەسپىتىن و قەوارەھەكى ئىسلامىي دامەزىتىن. ئەوھش بۆچوونى « ئەنصار ئەلئىسلام ». ئەھمىيەتلىك

سَیْیَهَم – بۆچوونێکی دیکهش ههیه، وهک من له پهرتووکێ «چهند
پێروونییهک بۆ ئیسلامیییهکانی کوردستان» دا، کۆمهڵی بنچینه‌م داناوه،
یهکێ له‌وانه ئه‌وهیه، ده‌ڵێ: «کاری ئیسلامیی، پێویستی به‌ بنک‌یه‌کی
جه‌ماوه‌ری له‌پاوه‌شگر و هه‌تیزیکێ چه‌کداری پارێزهر هه‌یه». ئه‌وه‌ش
بۆچوونی «کۆمه‌ڵی ئیسلامیی»یه.

بۆچوونی ئیکە ئومەیه: بنچینهی کاری ئیسلامیی، له گه له خه لکه، بۆ خه لکه و هه ر له نێو خه لکیش دایه! به لام، له هه لومه رگی ئیسته ی جیهاندا، له هه لومه رگی ئیسته ی « کوردستان »دا، بۆ خۆت ده زانی، په وشه که چۆنه! که سێ هێزێکی نه بێ، به راستیی، دهنگیکی زوڵال، نێرانه و سه ره برزانه ی نابێ، تا گوێی لێ پاگیرێ! هه لومه رگی ئیسته ی « کوردستان، نێوچه که و جیهان »یش و ده خوازی.

ئىستە، ئىمە تەماشادەكەين، «ئەمىرىكا» لەبەرئەوھ نىيە، كۆيخايەتتى بە
سەر جىهاندا دەكا، چونكە، زۆر دېمۆكراسىيىيە! يا، زۆر بە تەنگ مافى
مروڧەوھىيە! يا، زۆر بە ھاي بەرزبەرزى پىيە! بەلكوو، لەبەرئەوھىيە، نىنۆكى
لە نىنۆكى، ھەموو كەس درىژترە، كەلەبى لە كەلەبى، ھەموو كەس تىژترە
ودەسەلاتىشى لە دەسەلاتى ھەموو كەس زىاترە. بە راستى، ئەوھىيە وای
لئى كردووه، بانگەشەى كۆيخايەتتى بەكا و ھەك كۆيخايەك خۆى بنوئىنى!
جا، لە كەشووھەوايەكى ئاواى جىهانىيدا، تۆ ناچارى، ھىزىت ھەبى، چەكت
بە دەسەوھەبى، زىيىكىكت ھەبى و زىرەك بى، تا لىت بىلەمنەوھ!

ئىمە، وەك « كۆمەلى ئىسلامىيە »، مەبەستى سەرەكىي كارەكەمان، خۇي
 لەۋەدا دەپىنى: بىنكەيكى جەماۋەرىي، لە نىۋو خەلگدا دروستكەين،
 تىيانگەينىن، پەرۋەردە و ھوشيارىانكەينەۋە. بۆ زانىارىي بەرپىزىشت،
 ئىمە نامانەۋى، ھەموو گەل لە پارتەكەي ئىمە كۆپىتەۋە. چونكە مەحالە،
 گەل لە پارتدا جىيىپىتەۋە، گەل لە ئايندا جىيىدەپىتەۋە. بەلام، لە نىۋو
 چوارچىۋەي بازىنەي تەسكى پارتىكدا، چ پارتىكى « سىكولار » بى، چ
 پارتىكى « ئىسلامىيە » بى، ھىچ گەلى جىي ناپىتەۋە. بەلكو، پارت دەپى،
 ھۆيەكەي، دەپى، پىشەرەۋىي، دەپى، بۆ كۆمەلانى خەلك، قەلغانىيى.

كاكلى كارەكەي ئىمە ئەرەپە: خەلكى خۇمان، لە ئاينى ئىسلام
 تىگەينىن، ناشلىين: خەلكەكەمان موسولمان نىيە. بەلكو دەلىين: لە
 ئىسلام دورەكەوتۇنەتەۋە. بۆيە دەپى، سەرلەنۋى، لە سەر بەرنامەكانى
 ئىسلام پەرۋەردەكرىتەۋە، تىگەينەزىتەۋە و بەر چاۋيان پۆشنىرتەۋە.

بەلام، لە ھەمان كاتىشدا، چەكمان پىيە، لەبەرئەۋەي ئىستەش، لە
 لايەكەۋە، دوزمەكانى گەلەكەمان، بۇمان لە بۆسەدان. لە لايەكى
 دىكەشەۋە، بە راستىي، ھىندى جار، برادەرانى « سىكولار » ىش،
 ناتەبايىمان لەگەل دەكەن، بە وىژدانەۋە، لەگەلمان پەقتار ئاكن،
 مافەكانەمان پىشلىدەكەن. دەيانەۋى، لە پەرۋەردابىن. ھەر دورە نەزىين،
 ئىمە چەن سالە، گلەيى لە برادەرانى « پارتىي و يەكىتىي » دەكەين، كە
 ئەۋ بەرپۆمبەرەپىيە كوردىيىتەن بۆ دولەتكردوۋە؟ بۆچى واتانكرد؟ ئىمە
 گلەيىمان لە پىتى « بەس » دەكرد، گلەيىمان لە « ئوروكيا » و كوئى و
 كوئى دىكە دەكرد، دەلىين: « كوردستان »ى ئىمەيان، وەك گۆشتى خىر،
 بە سەر خۇياندا بەشپوۋتەۋە. ئەدى باشە، گەر پارچە « كوردستان »ىكى
 خۇمان، بە دەسى خۇمان لەتكەين، دەپى، گلەيى لە كى بىكەين؟! كەچىي،
 ئەۋەبو، دواي ھەشت سال، پۆزى ھەينى پابردو، ئەندامانى پەرلەمانى
 « كوردستان » دانىشتەۋە. بە راستىي، ئىمە دەسخۇشانەيان لى دەكەين
 و زۆرمان پى خۇشبوو.

— باشە. دواي دىينە سەر ئەۋەش.

دىينە سەرى، باشە. بەلام، مەبەستم ئەۋەبو، تەماشادەكەين، برادەرانى
 « پارتىي و يەكىتىي » دەيانەۋى، ھەموو لايەنەكان بىخەنە پەرۋەردەۋە!
 — بەلى.

مەرج نىيە، برادەرەنى «پارتىيى و يەكيتىيى»، لەبەرئەوھى، لە خەلكى دىكە
بىريان باشتەرە، پتر كەلكيان بۆ خەلك ھەيە و بەھاي باشتريان پتيە، ئەو
پايە و دەسلەتەيان دەسكەوتبى. بەلكوو، كۆمەلنى ھۆكەرى دىكە ھەن.

كەواتە: ھىچ پەوا نىيە، كاتى، بەرنامەى ھەر دوو پارتەكە، «پارتىيى و
يەكيتىيى»، ھەر دووكيان باسى «دیمۆكراسىيى و سۆسىيال دیمۆكرات»
دەكەن، دیمۆكراسىيىش «فرمانپەوايى گەل» بى و بەو شتوھەش پەفتار
بكەن! گەل چى دەوت؟ ئاخر ئیمەش، خۆمان بە نوپنەرى تووژىكى زۆر،
لەو خەلكە دەزانين، گەر بىتینە سەر بارى پەواش، خەلكەكە موسولمانە.
كەواتە: دەبى، حسیبىكى زۆر، بۆ پتيان و پەوتسى ئىسلامىيەكانى
«كوردستان» بكري، پەندیش، لەوولتە دەرودراسى و لە خەلكانى
دىكەش ھەركيرى، ھەلسوكەوتىكى بە ویزدانانە و پيالبنانە، لەگەل پەوتى
ئىسلامىيدا بكري. لەبەرئەوھى ئیمە، لە ناچارىيدا چەكمان پتيە.

بەللى، جا ئەو سى پتيان و بۆچوونە، لە كاری ئىسلامىي «كوردستان» دا
ھەيە. واتە: كاری ئىسلامىي بى چەك، كاری ئىسلامىي تەنیا بە چەك،
كاری ئىسلامىي جەماوهرىي و بە چەك.

— وا، ھەر سىكيانمان زانى، نمونەشمان لە ھەر سى پتيانەكە ھەركەت.
خۆشيان لە «يەكگرتوو، ئەنصار ئەلئىسلام و كۆمەلنى ئىسلامىي» دا
دەبيننەوھ. ئەدى، «بزووتنەوھ» باوهرى بە كام پتيان ھەيە؟

«بزووتنەوھ» كاتى خۆى، كە ئیمە ھەموو لە «بزووتنەوھ» دا بووين.
— من ئىستە دەلیم، ئەوپۆ؟

دىارە، ئىستە «بزووتنەوھ» ش، بە شتوھى تىوژىي، ھەك ئیمە بىر
دەكەنەوھ. بەلام، مەرج نىيە، بە كەدەوھ، بەو شتوھە بن. ئەگینا، ئەوانیش،
بە حسیب، ھەم برۆيان بە كاری پاگەياندن، خەباتى نىوخەلك و
جەماوهر ھەيە، ھەم باوهریشيان بەوھ ھەيە، چەكيان پتيى و ھىزىكيان
ھەبى.

پ15 : كەواتە: دەتوانم، لەوھو پرسىيارىكى دىكە ھەلەپنجم: ئەویش
ئەوھە، پتوھندىي «كۆمەلنى ئىسلامىي» لەگەل «بزووتنەوھ» دا چۆنە؟ بە
تایبەتیی ئەوپۆ، پتوھندىي پامىيارىي، سەريازىي و ھەموو جۆرە
پتوھندىيەكانى دىكەتان، لە چ ئاست و شتوھەكدا خۆى دەبينى؟

15 : ئىمه، ھەر كەس و لايەنسى، بىق راژەكردى ئىم كەلە، لە كۆرەپانى « كوردستان »دا كارىكا، بە ھاوسەنگەرى خۆمانى دەزانىن. بە مەرجى بزانىن، دىلسۆزە و كارىكى باش دەكا. چاوپۇشى لە بىروباوە، ئايدۆلۆژيا و ئەو جۆرە شتانهش بىكە، بە تايبەتتى، لايەنتكى ئىسلامىيش بى، ئەو بە دىلنابىيەو دەلیم: لە خۆمانيان بە نىكتەر دەزانىن.

بلىن، ئەو ھەك شىتىكى تىقۇرى و ابوو. بەلام، گەر لە رووى ھەلسوكەوتى پۆزانەو تەماشاكەين، ھەر چەندە، ئىمە وىستوو مانە، ھەنگاوى باش بنىدىن و ھەنگاوى شىمان ناو. كاتى « كۆمەلى ئىسلامىي » شىمان راگەياند، بەلگى « شەرىعى، لۆژىكى، ژىرى و بەرنامەيى » خۆمان ھەبوو. بەلام، وا ديارە، لايەنى بەرانبەر، كە خۆى لە مامۇستا مەلا « ەلى »، كۆرەكانى و دەوروپەرەكەيدا دەنوئى، بە راستى، زۆر نابرايى و ناتەبايىيان لەگەلدا كردىن. چونكە، تا ئىستە، چەن جار، پەلامارىنداوين، بۆسىيان بىق داناوین، لە پىتى « پىنجوین » چى و چىيان كىردوو. بەلام ئىمە، ھەر چاوپۇشىمان لى كىردوون، يەككىشىيان لى كوشتىن، لەگەليان رىككەوتىن، لەگەل ئەو ھەشدا، ئىمە بالادەسبووین. چونكە، لە ھەموو شوئەكان، ھەر لە « زاخو »و بىگرە تا بە « كفرىي » دەكا، ھەموو بارەكاكان، بە شىویمەكى ئۆتۆماتىكى، لە دەس ئىمەدا بوون. ئەوكاتەش، ھىشتا ئىمە، بە پیاوھتى خۆمان، « ھەلەبجە » و تىو « سىروان » مان بىق بەجىھىشتن. ھەلبەتە، ئىستە ئىمە، لە ھەموو ئەوجىيانە ھەين. دوايش، ئىمە دەسپىشخەرىيمانكرد، سەردانمانكردن، لە راگەياندىنى خۆشماندا، من قەدەغەمكرد و گوتم: نابى، بە يەك ووشە باسیانكەن، بە خراپە، باسى ھىچ مەكەن، بە تايبەتتى، ھەر نابى، باسى مامۇستا مەلا « ەلى » و ئەوان بكن. ھەلبەتە، ئەوان زۆر جار، بە دەس دەسدرىژى و بە زمانىش زماندرىژى زۆریان كىردوو، ئىمەش، ھەر چاوپۇشىمان لى كىردوون. دوايى، سەردانىشمانكردن، ئەوانىش دەبووايە، ھەك دەسپىشخەرىيەك، سەردانىانېكرىنايەتەو. ئەو ھەبوو، ئەوان ھەر لە سەر پەوشى خۆيان بەردەوامبوون. ئىستەش، جارجار، لە پۆژنامە و بلاوكراوەكانياندا، شىتمان لە سەر دەنووسن و قەسەمان پى دەلین. ئىمەش، مەگەر چۆن، لە نىوان دە جاردا، تەنیا يەك جار، گەر شىتىكىيان وەلامبەدەنەو. لەبەرئەو، ئەوان وا ھەستەكەن، ئىمە ناتوانىن، وەلامیانبەدەنەو!

له کاتی خویدا، زۆر له مامۆستا مهلا «عەلی» و دەوروپەرەکی پاراينهوه و گوتمان: مامۆستا! ئێمه به يەكەوه جوانین، ئێمه، هەموو داواکارییه کمان له تۆ ئەوهیه، به راویژکردن کاربەکی. به بەرنامه و پرۆگرامهوه پابه‌نبە، ریزی خەلک بگری. «بەیتولمال» هێ هەموو لایه بێ. با، به دادپەرەوه‌ری دابه‌شکری و کەلکی لێ ببینین. ئیدی، ئەو گویتی بۆ نەگرتین.

دەمانگوت: مامۆستا! فلان کۆرت، له «لەندن» وا دهکا، ئەوی دیکەیان، له فلان شوێن وایه و ئەوی دیکەشیان هەر وایه، دەسیانبگره. به قسەي نەکردین.

به راستیی، ئێمه، بۆ ئەوهی، ئابروومان نەچێ، بۆ ئەوهی، ئەو باره ئیسلامییە نەبوو کێتهوه و پووچەل نەبێ، بۆ ئەوهی، قسەي خەلک، به سەرماندا سوار نەبێ، ناچاربووین، «کۆمەڵی ئیسلامیی» راگەیه‌نین. بۆیه، مالاواییمان له مامۆستا و ئەوان کرد!

کاتی، مالاواییشمان لێ کردن، مامۆستا و ئەوان، کاتی خسۆی و پێش «بزوتنهوه»، چۆن بوون، قەبارە ئاساییه‌که‌ی خۆیان وەرگرتەوه! چونکه، مامۆستا مهلا «عەلی»، خەلکی شارێ بوو، به خوا پەنگه، ئێسته، له‌وه‌ش که‌م‌تر بوو پێته‌وه. ئێسته ئەوان، زۆر خۆیان پێ مه‌غدووره و هۆکه‌شی به هێ ئێمه ده‌زانن. به‌لام، له راستییدا، خەتای خۆیان بوو. ئێمه‌ش، وا دیاره و ده‌شتوانم، بڵێم: «بزوتنهوه ئیسلامیی» یه‌که‌ی کاتی خۆی، هەر له شوێنی خۆی ماوه، به راستیی، به‌ پڕویه‌کی گە‌شتر، به گە‌ش‌کردنێکی زیاتر و به‌ ناوێکی دیکه‌شه‌وه، له‌ گۆرپانه‌کدا خەبات‌ده‌کا. — ئێسته، پێوه‌ندی‌تان چۆنه‌؟

ئێسته، هێچ پێوه‌ندی‌یه‌ کمان نییه. به‌و شێوه‌یه، وه‌ک گوتم: ئێمه‌ چه‌ندین جار، ده‌س‌پێش‌خه‌رییمان‌کردووه، ئەوان وه‌لامی باشیان نه‌بووه. به‌لکوه، له سەر قسه‌کردن و شتیش هەر به‌رده‌وامن. ئێمه‌ش، بێ ده‌نگ‌یی‌مان لێ کردووه. جار‌جاره‌ش، نا‌راسته‌وخۆ، به‌ خەلکی خێرخوادا، قسه‌یان بۆ ده‌نێرین و ده‌لێین: با با‌سمان نه‌که‌ن. ئێمه‌ پێمان خۆشه، براهیه‌تی‌مان هه‌بێ و هاو‌کاری‌یه‌که‌ین. به‌ لانی که‌مه‌وه، گەر ئەوه‌شمان نه‌بێ، با با‌سی یه‌ک‌دی نه‌که‌ین.

— ئەدی پێوه‌ندی‌تان له‌گە‌ڵ «یه‌ک‌گرتوو» دا چۆنه‌؟

له گهل « په گگرتوو » دا، کومېته په کی هاوکاری هاو په شمان هیه و پتکه وه رتککه و تننامه په کمان نیمزاکر دووه. نویش نه وه په: له پووی راگه یاندنه وه، هاوکاری بیکه یږ، له پووی پامیاری بیه وه، هه لوړستمان په کڅه یږ. سه باره ت به کیش ه چاره نوو سساز مکانیش، پرس به په کدی بکین. ها توچو شمان هیه، سه ردا نی په کدی ده کین، له سه ر ناستی « په لی بیرق »، له سه ر ناستی مه لېند و نیوچه کان، پتومندی پیمان باشه.

— پتومندی پیمان له گهل « نه نصار نه لئیسلام » دا، هر له سه ر هتا وه تا ئیسته، چو ن بووه؟

ئیمه، هر له سه ر هتا وه، تیبینی پیمان له سه ر « جوند نه لئیسلام » هېووه، که دوا یی، ناوی خو یان بق « نه نصار نه لئیسلام » گوړی. تیبینی پیمان نه وه بوو، ده مانگو ت: ئیوه، به لگه ی بوونتان نییه، پتویست نا کا، هېږن. نه وا ئیمه، له بهر نه وه ی، مامقستا مه لا « علی »، به پر توگرام، شو ورا، به نه جامی کو نگره وه پابه ند نه بوو، باری ناله باری « بزوتنه وه ی په کبوونی ئیسلامی » ش، پالی پتومنان و ناچار یکردین، نه وه بکین! به لام، ئیوه بق به تنیا کار ده کین؟ وهرن، له گهل ئیمه دانیشن، تا بزانیږ، چی چاکتان پتیه؟ فرموون، به به لگه هه موویمان پت بسه لیتن. چونکه، ئیمه هه موویمان موسولمانین، گهر له گهل ئیمه نابن، فرموون، نه وه مامقستا مه لا « علی » و نه وان هېږن، گهر نه وانتان پت چاکه، هر له گهل نه وان بږن، کاتی خو ش ی، هر له گهل یان بوون. ئیوه، له و نیوانه دا، خو تان قووت مه کنه وه، پاساوی بوونتان نییه. به لام، به قسه یان نه کردین.

به راستی، ئیمه، تیبینی پیمان له سه ر نه و پرایانه زوره. له پووی بیر ه وه نه وه په، خه لکیکی ساکارن. واته: ئیمه، به نادلسو زیان نازانیږ، به تاییه تی، پشمرکه گانیان، به پوالت خه لکیکی دلسو زن. به لام، له پووی تیکه یشتیان بق ئایین، به راستی ساکارن. واته: شاره زاییه کی نه و تیان نییه.

— حازه ده کم، لېره دا، باسیکی پتومندی خو تان، له گهل نه و اندا بکی. چونکه، شتی دیکه مان هیه، باسیکین، دوا یی دینه سه ری. به سه ر چاو. ئیمه، ماو هیک له مه و هپش، ماو هیکه کی زور، خه ریک بووین، قسه مان له گهل کردن، تا، له نپو « کومه لی ئیسلامی » دا کار یکن. دوا ی نه وه ی، چن جار ی هه ولماندا، هر نه هاتن. ئیدی، به فرمی

پامانگه‌یاند، که هیچ وتووژ و قسه‌یه‌کمان، له‌گه‌ل ئه‌و براییانه‌دا نه‌ماوه، تا وه‌ک « ئه‌نصار ئه‌لئیسلا م »، بینه‌ نێو « کۆمه‌لی ئیسلا میی »یه‌وه. به‌لام. هه‌ر که‌سه‌تکیان به‌ تاکتاک بێ، وه‌ریانده‌گرین. به‌ شیوه‌یه‌کی به‌رده‌وامیش، خه‌لکیان لێ هاتوه. تا ئێسته، پتر له « 110 » سه‌دوده که‌سیان، بۆ لای ئێمه هاتوون. هه‌ر که‌سه‌تکیان، واز له‌ بۆچوونه‌کانی خۆی بێنێ، که‌ ئێمه پێمان هه‌لن و ده‌سبه‌رداری بێ، ئێمه وه‌ریده‌گرین. له‌به‌رئوه، پێوه‌ندی ئێمه له‌گه‌ل ئه‌واندا، دیاره، وه‌ک موسوڵمان و برای ئاینیی، پتر یه‌کدی ده‌گرین. به‌لام، هیچ پێوه‌ندییه‌کی پامیاری و سه‌ربازی، هیچ جوژه شتیکی دیکه‌مان له‌ نێواندا نییه. هه‌لبه‌ته، ئه‌و نێوجانه‌ش، پتر ئێمه لێیان به‌رپر سيارین.

— چونکه، کاتێ هاتین، هێندێ له‌ چه‌کداره‌کانیانم بینی. برایان پیشانیاندام و گوتیان: ئه‌وانه « ئه‌نصار ئه‌لئیسلا م »، که‌ له‌ نێوچه‌ی ژێر ده‌سه‌لاتی ئێوه دان!

به‌لێ، ئاساییه. ئه‌وان هه‌ر کاتی خۆشی، ماله‌کانیان لێره بوو. ئێسته‌ش، ماله‌کانیان هه‌ر لێره‌یه. دیاره ئێمه، له‌گه‌ل « یه‌کێتی نیشتمانیی »، رێککه‌تننامه‌یه‌کمان له‌ نێواندا هه‌یه، که‌ ئه‌وان داوایانکرد و گوتیان: ده‌بێ، « 150 » که‌سمان، بۆ « خورمال » بگه‌رێته‌وه.

گوتمان: فرموون. ئێمه لارییمان نییه، وه‌رنه‌وه.

گوتیان: ئاخر، په‌نگه‌ گرفت دروستبێ!

گوتمان: ئه‌وه پێوه‌ندی به‌ ئێمه‌وه نییه. دێنه‌وه، فرموون. ئێمه له‌ خزمه‌ت داین. گرفت دروستده‌بێ، فرموون، خۆتان مه‌هیلن، به‌ شیوه‌یه‌کی وا بینه‌وه، دروست نه‌بێ. یا گرفت دروست مه‌کن.

جا له‌به‌رئوه، ئێسته خه‌لکی « ئه‌نصار ئه‌لئیسلا م »یش له « خورمال » هه‌ن. رێکخه‌ستی « پارتیی و یه‌کێتی » و خه‌لکی دیکه‌ش هه‌ر هه‌ن.

— به‌لام، پێکدادانیان له‌ نێواندا نییه؟

نه‌خێر. ئێمه نایه‌لین. ئه‌و شتانه بێ.

پ16: پرسیارێ هه‌یه، لێرهدا ده‌مه‌وێ، وه‌لامه‌که‌ی بزانه. ئێوه‌ی ئیسلا میی، واته: « بزوتنه‌وه، یه‌کگرتو، ئه‌نصار ئه‌لئیسلا م و کۆمه‌ل »، له‌ پووی بیر و فه‌لسه‌فه‌وه، هه‌مووتان یه‌ک سه‌رچاوه‌تان هه‌یه. ئه‌ویش

چیه؟ قورئانی پیرۆزه، فهرمووده کانی په یامبه ره، ئه م جوړه شتانه یه. ئایا، ئه م شتانه، ئه م سه رچاوه گرنگ و پیرۆزانه ی ئیسلام، ئیوه هان نادا، له یه کدی نزیکه ونه وه، ناکۆکییه کانی نیتوان خۆتان، چاره سه رکه ن، دید و بۆچوونه کانتان په کڅه ن، ئه و خالانه ی له سه ری ناکۆکن، دووری خه نه وه، له باریبه رن؟! که ر به لانی که مه وه نه شتوان، یه که ریکه خراوی په کگرتووی ئیسلامی له « کوردستان » دا دامه زرتن، بیر له وه بکه نه وه، به ره یه کی په کگرتووی ئیسلامی کوردستانی دامه زرتن؟

و 16 : کاک دوکتۆر! ئیمه، زۆر بیرمان له وه کردۆته وه. سالی « 1997 »، په رتووی « چاند رپرونییه که بۆ ئیسلامیه کانی کوردستان » م نووسیوه. پتم خۆشه، دواپی به رتیزت ته ماشایکه ی. چن پیشنیازتکم کردوه، بۆ ئه وه ی، ئیسلامیه کانی « کوردستان »، له یه کدی نزیکه نه وه. تا، به یه که وه براین، پیکه وه ته باین و هاوکاریه که ن، ئیمه، به راستی، بۆ ئه وه ههنگاوێکی زۆرمان ناوه. ده سپیشخه ریمانه کردوه. به لام، چه له به ده سی لێ نادری. کاتی خۆی، ئیمه به یه که وه بووین، له گه ل مامۆستا مه لا « علی » و ئه وان باسه مانکردوه. لیره دا ناتوانم، له کاژیرتک و دوو کاژیردا، هه موویت بۆ باسه کم. ئه و هۆکارانه ی ئیمه یان ناچارکرد، واز له و رهوشه ی ئه وئ بیتن و « کۆمه لی ئیسلامی » راگه یه نین. ئه وه سه باره ت به ئه وه.

سه باره ت به بریانی « نه نصار ئه لئیسلام »، هه ندێ بیر و بۆچوونیان هه یه، ئیمه پیمان وایه، له پووی « شه رعیه » یه وه هه لهن و له پووی ریا لبینیشه وه، به که لک نایه ن. له راستیدا، ئیمه لپیان نزیکه بوینه وه، به لام، پیمان گوته ن: به و مه رجه ی، واز له و بیر و بۆچوونانه ی خۆتان بیتن و ئه وانه ی ئیمه، په سه ندکه ن. ئه ویش، له سه ر بنچینه ی وتووێژ، به لکه هه تانه وه و گه فوگۆکردن ده بی. فهرموون، با پیکه وه دانیشین و قسه بکه ین. بۆ نمونه: ده مه ته قیمان له گه لیاندا هه بووه. ئه وری، هه ندێ شتمان پێ گوتوون، زۆر له سه ر قسه کانی خۆیان سووربوون. که چی، دوا ی مانگی، دوا ی دوو مانگ، باوه ریان به قسه کانی ئیمه هه تاوه. بۆ وینه:

ده یانگوت: له گه ل « یه کیته یی » دروست نییه، دانیشن و ناشتی بکه ن. په مخه یان له ئیمه ئه وه بوو، ده یانگوت: بۆچی له گه ل « یه کیته یی » داده نیشن؟ « یه کیته یی » پارتیکی « سیکولار » ی گومرای له ئاین

هه لگه پارهیه، بۆچی پاره له «یه کیتی» وهرده گرن و نهوان ده تانده نهی؟
چۆن ده بی، له گه ل «یه کیتی» پێککه و تننامه تان هه بی؟ نهو سێ
په خنه یه یان له ئیمه هه بوو.
— به لێ.

ئیمه هاتین، کۆمیته یه کی هاو به شمان پێکهینا. ده سته ی به پێوه بهری
«شه رعیی» نهوان و ده سته ی «شه رعیی» ئیمه، پێکه وه دانیشن. هه موو
قسه کان تو مار کراوه. دوو سێ کاژیر، ده مه ته قی و وتووێژ کرا. برایانی
ئیمه، به لگه یان بق هینانه وه، تا بروانن، په یام بهر «د.خ.» له گه ل هه موو
میلله ته کاندای هوننه ی کردووه، په یمانی ئاشتی ی ئیمزاکردووه و
هه ل سوکه وتی له گه لدا کردوون. ئیمه نالین: «یه کیتی» یا «پارتیی»، یا
نهو پارتانه ی دیکه، هه موویان هه لگه پراو من و یه ک بریاریان له سه ر
ده درێ. بێ گومان، چه ن دین جوړ خه لکیان تیدا هه یه. هه لگه پراوه شیان
تیدا هه یه، گا وری په سه نیشیان تیدا هه یه، دهغه لیشیان تیدا هه یه،
موسولمانی هه ل خه له تا ویشیان تیدا هه یه، هه موو جوړکیان تیدا هه یه.
گریمان نه وه ی ئیوه راسته، «یه کیتی» پارتیکه، هه یج به شیکی به
ئیسلا مه وه نه ماوه. به لام، په یام بهر «د.خ.» له گه ل «جوو، فه له «دا، له گه ل
گا وور و هاو به شپه یدا کاراندا، له گه ل هه موو کهس و لایه نیکدا دانیش تووه،
گفتو گو یکردووه، پێککه و تننامه و په یمانی مۆر کردووه. نه وه ی ئیوه ده یلین،
له کویتان هینا وه؟! پاشان، په یام بهر له گه ل «قور هیش» پێککه و تووه،
له گه ل «جوو»، له گه ل «پۆم» له گه ل کێ و کبی دیکه دا پێککه و تووه، نه وه
له پووی پێککه و تننه وه بوو. له پووی دانیش تنیش هه وه، په یام بهر له گه ل خه لک
دانیش تووه. سه باره ت به پاره و تواناش، ئیمه نهو پاره و توانایه، به هی
«یه کیتی و پارتیی» نازانین. به هی گه لی کوردی ده زانین. ئیمه ش،
به شی له و گه له پێکدیتین. چونکه، داها تی «کوردستان»، خوا بق خه لکی
«کوردستان» ی نه فراندووه، نه که ته نیا هه ر، بق «پارتیی و یه کیتی»
نارد بێ! ئیمه پیمان و نییه، «یه کیتی» خه یزمان پێ ده کا. هه ر وه که
چۆن، پێشمان و نییه، که ر نهو پاره یه ی لای «پارتیی» یه، ئیسته
ناماندا ته وه و مافی خو شمانه، پۆژی له پۆژان بماندا ته وه، خه یزی پێ
کردوین! به لکوو، به مافی خو مانی ده زانین. پێشمان گووتوون: نهو
تیروانینه ی ئیوه راست نییه و به لگه شمان به ده سه وه نه هیش توون.

دوايي، کاتې له گڼل « يه کيتي » دا نډوانيان ټيکچوو، له سهر چي بوو؟ له
سهر ټو پارهيه بوو، که پيشتر به ټيمه يان ده گوت: حرامه وهریگر! له
سهر ټو ړيککه و تننامه يه بوو، که پيشتر به ټيمه يان ده گوت: حرامه
ټيمزايکن! چونکه، « يه کيتي » ټاماده نه بوو، ړيککه و تننامه يان له گڼلدا
ټيمزايکا. « ټنصار » مانگانه، داوای « 800. 000 » هه شتسه دهزار
ديناريان ده کرد، « يه کيتي » ټاماده نه بوو، بيان داتې. به لکوو دهيانگوت:
که مترتان دده يني، ټو وائيش دهيانگوت: با ړيککه و تننامه که ړاگه يه نين،
به لآم، « يه کيتي » ټاماده نه بوو، ړايگه يه نتي. واته: ټو ړمخانه ي له
ټيمه يان ده گرت و دهيانگوت: نا « شرعيي » يه، دوايي هر خو يان، له سهر
ټو شتانه، له گڼل « يه کيتي » به ټه نجام نه گه يشتن و ټيکچوون.
له بهر ټوه، له گڼل کڼمه ټيکي وادا، بهر ي چي دروستکه ين؟!!

— من مه بستم، ته نيا هر له « ټنصار ټه لئيسلام » نييه. به لکوو، له گڼل
ړيکخراوه کاني ديکه ي وهک: « يه کگرتو، بزووتنه وه » و هه موو ټو کڼمه ل
و گروپه ئيسلامي يانه ي ديکه ي، له « کوردستان » ي خو ماندا هه ن؟
وه لآيي، کاک دوکتور! هه لبه ته، هر شته، شتي خوي هه يه. ټيمه، له گڼل
براياني « يه کگرتو »، گرفت يکي و امان نييه. ټو برايانه، وهک بل يي،
هيندي شتيان له ټيمه جيايه. له بهر ټوه ناتوان، له گڼل ټيمه يه کگرن. بق
نموونه: ئيسته ټوان، بروايان به چه که لگرتن نييه. ټيمه، چه کمان پتيه.
سبه يني، گهر ټيمه شه ړيکمان کرد، ټوان چه کيان پي نييه، پتيان خوشه،
به شدار نه بن. جا، ليکدانه وه کائمان، که مې له يه کدي جيايه. به لآم، ټيمه
خالي هاويه شي زورمان، له نيواندا هه يه. من باوهرم و نييه، خه لک
هه مووي، له يک پارتدا کوپي ته وه. جا، ټو کاته پيکه وه برابرېن. ټو کاته
پيکه وه ته بابن و پيکه وه هاوکار ييکه ن.

— که واته: گهر ناتوان، له يک پارتدا کوپنه وه، خو ده توان، بهر يه يکي
ئيسلامي کوردستاني دامه زرين!

به لآي. ټيمه داواشمان کردووه. هه لبه ته، نهک ئيسته، به لکوو، پيشتر
داوامان کردووه و گوتوومانه: با ټيمه هه موومان، بهر يه يکي ئيسلامي
پيکي يني. به لآم، براياني « يه کگرتو »، رهنه کاتي خوي، ټاماده
نه بووېن. دياره، ټو کاته رهو شيکي ديکه يان هه بوو، ټو ټاماده يي يه يان
نه بوو. ئيسته ش، ئيسلامي يه کان به تايبه يي، ټو ئيسلامي يانه ي

چەکیان پتیە، زۆر ھەرەشەیان لێ دەکری، بە تاییبەتی، « ئەمیریکا » زۆر ھەرەشەیان لێ دەکا. لەبەرئەو، خەلک ناوێری، لە ئێمە نزیککەوێتەو. بە راستیی، ئێمەش پۆزشیان بۆ دێنینەو. بەلام، گرنگ ئەوێ، لە یەكدی تێگەشتن، بڕایەتی و تەبایی، لە نیاوماندا ھەیە. پەنگ، ھەلومەرجێکی دیکە بڕمخسێ، بۆمان بگونجێ، ھەموو ئیسلامییەکان، لە بەرھەکی یەگرتووی کوردستانییدا کۆبینەو.

— بەلێ وایە.

بە راستیی، ئێمە لە بەرنامەماندا ھەیە. ئەو شیوە تێگەشتنەیی ئێمەش، بۆ ئیسلام و بۆ کاری ئیسلامیی ھەمانە، پێمان وایە، دەکری، وەك بناغەیک، بۆ کۆکردنەوی ئیسلامییەکان دانرێ. نەك، خەلک بیتە لای ئێمە. واتە: دەگونجێ، ئیسلامییەکان ھەموویان، لە سەر بناغەیک کۆبینەو، وەك بەرێزت ھەرمووت. گەر پێکفر ویش نەبێ، بەرھەك بێ.

— بەرھەکی ئیسلامیی کوردستانی.

بەلێ. ئەو کاتە، بەو شیوە، لەگەڵ لایەنە پامیارییەکانی دیکە، ھەلسوکەوتدەکەین، بە دڵناییشەو دەلێم: بۆ ئەوانیش سەر سووکترە.

— ئێو، سەنگ و کیشیکی دیکەتان دەبێ.

بەلێ. بۆ ئەوانیش، سەر سووکتر دەبێ، گەر لەگەڵ ئیسلامییەکاندا، یەك قسەبکری. تازە « کۆمەڵی ئیسلامیی » مان پراگەیاندا بوو. ھەستەدەکرد، برادەرانی « یەکییتی » پێیان خۆشبوو، خەلکی دیکەش خۆیان پراگەیان. بە « مام جەلال » م گوت: مەرج نییە، بەرژەو مەندیی ئێو لەو دای، لایەنی ئیسلامیی زۆربە.

گوتی: چۆن؟

گوتم: بۆ ئێو، وا سەر سووکتر و باشترە، یەك لایەنی ئیسلامیی ھەبێ و یەك قسەبکا. ئەو کاتە دەرمان، ھەلسوکەوت لەگەڵ کێ دەکەن؟ بەلام، گەر چەن لایەنێ ھەبێ، دوا، گەر یەکیکیان گورزێکی لێدان و شتیکی کرد، نازانن، کێ بوو؟ ناستوانن، خەتایان بگرن. بۆ ئێو، نالۆزی پەیدا دەکا، بۆ پەوێشی « کوردستان » ییش باش نییە و پشتیوی دروست دەبێ. بۆ ئێمەش، ھەر شتیکی باش نییە. بە راستیی، ئیسلام یەك ئیسلامە. لەبەرئەو، چوار پێنج دەنگ، چوار پێنج پەنگ و چوار پێنج ھەلوێست، شتیکی خراپە.

— ههلبته، نهووش لیکدانهووی تایبتهیی خۆی ههیه. دهتوانم، بلیتم: گهر له پووی پامیاریییهوه، مهبهستی «پارتیی» یا «یهکیتی» نهوویی، بیانوی، له لایهکهوه، پێباز و تهوژمی ئیسلامیی لهتوبهتکهن، بۆ نهووی، به شیویهکی گشتیی، لاوازین و یهکگرتوو نهبن. له لایهکی دیکهشهوه، نهوویه، وهک بهرپێزت قهرمووت!

پ17: ئێسته، بهرهو بهشیکی زۆر گرنگ دهوێن. ئهویش، پێوهندیی به فلهسهفهی ئیسلامهوه ههیه. ههزدهکهم، بهرپێزت، وهک «میری کۆمهڵی ئیسلامیی»، له چهن پوویهکهوه، دید و بۆچوونی خۆتم بۆ پوونکهیهتهوه. دیاره، بهرپێزت ئاگاداری، «موخهیهر و موسهیهر»، به یهکێ لهو کێشه و باسه گرنگانه دهژمێرێ، که له نێو کۆمهڵانی خهڵکدا، زۆر باسدهکری. تو له روانگی ئیسلامهوه، چۆن لهو دوو چه مکه تێگهیشتهووی؟

و17: کاک دوکتۆر! نهوه چۆن دهتووی، له نێو نهوهریا قهوهلی «قهزا و قهدهر» دا مهلبهکی؟!!

— منیش دهزانم، نهوه باسیکی زۆر قوول و دووردرێژه. بهلام، بهگۆڕهی تێگهیشتهی خۆت، به کورتیی و بهپیتی کات، تۆزیکم بۆ باسکه.

به لێ. کێشهی نهووی، ئایا مرق ئازاده «موخهیهر»، یا خاوهنی ویستیکی ئازاد نییه «موسهیهر» یا «موختار» یا «موجبر»؟ به یهکێ له ههوه کێشه ئالۆز و پر وردهکارییهترین، کێشهکانی نێو بیروباوهری ئیسلامیی دادهنری.

به کورتیی: بۆچوونی بهنده لهو بارهیهوه، بۆچوونی چهن زانایهکه، که به زانایانی «سووننه و جهماعهت» ناسراون. زۆریه جهماوهری نهتهوهی پهيامبهڕیش «د.خ.» به خهڵکی «سووننه و جهماعهت» دهژمێرێن. واته: نهوانی، شوێن پێبازی پهيامبهر «د.خ.» کهوتوون، لهگهڵ کۆمهڵبوونی نهتهوهی موسولماناندا بووبن، نهک لهگهڵ دایر دایر بوونی بووبن.

بۆچوونی خهڵکی «سووننه و جهماعهت»، بۆ کێشهی «قهزا و قهدهر»، یا کێشهی «جهبر و ئیختیار»، به کورتیی نهوویه: مرق، بایی هێنده ئازاده، له سهڕ چاکهکانی پاداشتیکری. ههروهها، بایی هێنده ئازاده، له سهڕ خراپهکانی سزابدری. بهلام، مرق ئازادی پهها نییه. دیاره، له پووی «شهر» هوه، مرق به شیویهکی پهها ئازاده.

واته: له پړووی «شهرعیی» یوه، خوای پرهوهردگار، نازادیی به مرق داوه و فرموویه تی: (و قل الحق من ربکم فمن شاء فالیؤمن و من شاء فالیکفر) واته: بلئی، پهوا له پرهوهردگار تانهویه، هر که سئ حه زده کا، با باوه پیتنی، هر که سئ کیش حه زده کا، با گاوور بی.

واته: هیچ کؤت و پتوهندئ، له سر مرق نییه. به هر لایه کدا بجوئی، له پړووی «شهرع» هوه، به وواتایه «شهریعت» ی ئیسلامی، مافی نه وهی به مرق داوه، باوه پیتنی یا نه هیئی، چاک بکا، یا خراپ بکا. به لام، کاتئ مافی نه وهی پئ داوه، به وواتایه نا، گهر چاکه، یا خراپه بکا، هر بلئی: دهس خؤ شېبئ. نه خیر، شتی وا نییه! به لام، له «شهریعت» ی ئیسلامییدا، خوای پرهوهردگار فرموویه تی: خؤشم «جهر» م له سر مرق به کار نه هیئاوه. له بهر نه وه، نه هیچ په یامبه ری بؤی هیه، نه هیچ پیشه وا و سر کرده یه کیش بؤی هیه، خوای پرهوهردگار زؤر به راشکاوئی، به په یامبه ری «د.خ.» فرمووه: (ولو شاء ربک لامن من فی الارض کلهم جمیعا افانت تکره الناس حتی یکنوا مؤمنین.)

واته: گهر پرهوهردگار ت بیویستایه، هه موو خه لکی سر زه ویی، باوه پریان ده هیئا. ثایا، تو زؤر له خه لک دمکه ی، تا باوه پیتنی؟ واته: خوا به خوایه تیی خؤی، به په وای نه زانیوه، زؤر له بنده کانی خؤی بکا، تا، به تو پزیی باوه پیتنی. که واته: نه که هر په یامبه ر «د.خ.» بؤی نییه، به لکوه، هیچ که سئکی دیکه ش، بؤی نییه، نه و کاره بکا.

له پړووی «شهرع» هوه، مرق نازادیی ته وایی پئ دراوه. به لام، پیشی گوتراوه: گهر باوه پیتنی، نه وه پاداشتی باوه ره. گهر بئ باوه پیش بی، نه وه سزای بئ باوه پیییه. به لام، بؤت هیه، هر دوو لا ه لبرتری، هیچ به ربه ستئ، له بهر دم ویستی نازادانه ی مرق دا نییه.

نه و قسه یه ی ئیمامی «عومر» خوا لئی رازیبئ، قسه یه که، له میژوودا بؤته په ندئ. به یه کئ له کوپه کانی «عمری کوپی عاص» ی گوتووه. ئیسته نازانم، ناوی چی بووه. فرموویه تی: (متی استعبدتم الناس وقد ولدتهم امهاتهم احرارا.) واته: له که یه وه، خه لکتان کردووه به کؤیله؟ خؤ دایکیان به نازادیی دایناون! نه وه ش، له باسی کابرای «قیبتی» یه وه هاتووه. کوپه که ی «عمری کوپی عاص»، پیشبر کئی غار غار تئ نه سپی له که ل کردووه. نه و کاته، «عمری کوپی عاص»، والی «میسر» بووه.

وهك سهرۆك كۆمارى ئىسته وابوو. ئىسپەكەى كابرانى « قىبىتى » پىش
 ئىسپەكەى كۆرەكەى « عمر » كەوتوو. جا، كۆرەكەى « عمر » كابرانى
 بەر قامچى داوه و گوتتويەتى: (خذا وانا ابن الاكرمىن). واتە: بگرە،
 من كۆرى ئن و پياوه بەر تەزەكم. كۆرى والى « مىسر م.

كابران، لاي « عومەرى كۆرى خەتاب »، سكا لاىكردوو. ئویش
 قامچىكەى داوتە دەس كۆرە « قىبىتى » يەكە. « قىبىتى » واتە: « قەلە »
 پىتى گوتتوو: لىدە، لە كۆرى داوى، لەوتى بدە، چۆنى لىداوى، واى لىدە.
 ئویش، بەر قامچى داوه. داوى گوتتويەتى: « اندرا على صلعه عمر »
 واتە: « بىق سەرى باوكى عەمرى وەرسووتتە. »

كۆرەكەش گوتتويەتى: ھەر كۆرەكەى لىتى داوم.

ئویش فەرمووتتە: ئاخىر، بە ھىزى باوكى لىتى داوى!

جا، جگە لە پستە ئاودارەى « عومەر » فەرمووتتە، لەو بارەيە، دەقى
 « قورئان و سوونەت ھىش زۆرن، كە مرق ئازادە، بايى ھىندەى پاداشت و
 سزاي بىرتتوو.

بەلام، لە پووى پىكھاتە و دروستىبونە، بە راستى، مرق ئازادى
 پەھاي نىيە. ھەك ئەوھى ھەناسە نەدا، بڑى، مرق بە دەس خۆى نىيە، دلى
 بوستىتى. مرق كەلى شتى دىكەى بە دەس نىيە. بە دەس خۆى نىيە،
 بتوانى، نەئوى. يا نەخوا. لەوانەدا، مرق زۆرلىكراو، واتە: « موجبر ».
 كەلى ياساى « گەردوونى، فىزىيائى، كىمىيائى و بىئولوژىي »، بە سەر
 مرقدا دەسلەتدارن و سەپتىنران. مرق ناتوانى، خۆيان لى دەربازكا.
 بەلام، لە بەشىكى دىكەى كارەكاندا، مرق بىق چاكەكردن و خراپەكردن،
 ھەك خوائ پەرورەدگار فەرمووتتە: (و ھدىناھ النجدىن) واتە: ئىمە دوو
 رىمان پىشانداون. يا فەرمووتتە: (إما شاكر و إما كفور). واتە: چ
 دەتوانى، سوپاسگوزارى، چ دەتوانى، سىلەبى.

كەواتە: كەسى بلى: مرق ئازادە، بە شىوھىكى پەھاي نەپىككاو. چونكە،
 مرق بە دەس خۆى نىيە، كە لەدايكەبى. مرق، كاتى لەدايكبوونى، شوئى
 لەدايكبوونى، بە دەس خۆى نىيە. ھەروەھا، پەنگى، پەگەزى، پەچەلەكى،
 كەلى شتى دىكەشى، بە دەس خۆى نىيە. كەواتە: مرق ئازادى پەھاي نىيە.
 بەلام دىسان، مرق ئەوھش نىيە، ھەك « جەبرى » يەكان دەلئىن: ھەك
 پەرەمىشكى وابى، لە بەردەم پەشەبايەكدا، ھىچ توانا و وىستىكى نەبى.

هه‌لبه‌ته لی‌ره‌دا، سێ جۆره دید و بۆچوونی جیاوازی هه‌یه: بۆچوونی
تێبیه‌پاندووه، بۆچوونی کورتیه‌تێناوه، بۆچوونی تێکیش، هێلی نێوه‌پاستی
گرتووه.

«چه‌بری» یه‌کان ده‌لێن: مرق هه‌چی به‌ ده‌س نییه. «قه‌ده‌ری» یه‌کان
ده‌لێن: مرق بۆ خۆی، کرده‌وه‌کانی خۆی درووسته‌کا و خوا حه‌قی به‌ سه‌ر
کرده‌وه‌کانی مرقوه نییه. زانیانی سه‌ر به‌ «سووننه و جه‌ماعه‌ت» یش
ده‌لێن: نه‌خێر، مرق نه‌ ئه‌وه‌یه، هه‌چی به‌ ده‌س نه‌بێ، نه‌ ئه‌وه‌شه، هه‌موو
شتێکی به‌ ده‌سه‌بێ. به‌لێ، مرق شتی به‌ ده‌سه، چونکه، کرده‌وه‌ی هه‌یه و
شت وهرده‌گرێ. به‌لام، درووستکردنی نییه. (الله خالق کل شی.) واته:
خوا هه‌موو شتی به‌دیدینێ. به‌لام، مرق بکه‌ره و کرده‌وه‌کانی خۆی نه‌نجام
ده‌دا. له‌ سه‌ر نه‌نجامدانیشیان، سزاده‌درێ، یا پاداشته‌درێ، (جزاء بما
کانوا یعمelon.) یا، (جزاء بما کانوا یکسبون.) خۆی کاریکردووه و به‌
ده‌سه‌یه‌تێناوه. بۆیه، سزا یا پاداشتی هه‌یه.

که‌واته: له‌ راستیه‌دا، ئه‌وه بۆچوونیکی راسته، که له‌گه‌ڵ ریاالیزمدا
بگونجێ، دیاره، منیش هه‌ر ئه‌و بۆچوونه‌م هه‌یه.

— به‌لام، له‌ نێو خه‌لکدا، شتی زۆر باوه، هه‌میشه ده‌لێن: له‌و پۆزه‌وه، مرق
له‌دایکه‌به‌ی، تا ده‌مری، چ شتیکی به‌سه‌ردی، له‌ خۆشی و ناخۆشی، له
چاکه و خراپه، هه‌مووی له‌ نێوچه‌وانی نووسراوه. گه‌ر به‌گوێزێ، ئه‌م
قسه‌ باوه‌ی نێو که‌مه‌لانی خه‌لک بێ، واته: مرق، هه‌ر شتیکی خراپه و
تاوانتیکیش بکا، گوناخی نییه!

کاک دوکتۆر! لێره‌دا ده‌بێ، ته‌ماشاکه‌ین، نووسینه‌که واتای چیه‌؟

— فهرموو.

ئه‌وه‌ی خه‌لک گوتوووه‌تی، دیاره، «شه‌رع» نافه‌رمووی، له‌ نێوچه‌وانی
نووسراوه. به‌لام له‌ «شه‌رع» دا ده‌فه‌رمووی: هه‌موو شتی تۆمارکراوه.
خوای په‌روه‌ردگار فهرموویه‌تی: (وکل شیء احصیناه فی امام مبین)
په‌یامبه‌ر «د.خ.» له‌ فهرمووده‌ی «صحیح» دا فهرموویه‌تی: هه‌رچی
کرده‌وه‌یه‌ک ئێوه ده‌یکه‌ن، تۆمارکراوه. نووسراویشه، ده‌چنه به‌هه‌شت یا
دۆزه‌خ.

له‌ فهرمووده‌یه‌کی «صحیحی بوخاریی» دا هاتووه: پۆژێ، هه‌تندێ له
هاوه‌لان، له‌ په‌یامبه‌ریان «د.خ.» پرسیه‌وه: ئه‌ی په‌یامبه‌ری خوا، ئایا ئه‌و

کرده وانهی ئیمه دهیکهین، له لایهن خوای پهروهردگار هوه نووسراوه، یا نه نووسراوه؟ ئایا ئیمه له بههشت، یا له دۆزهخ شویتمان بۆ دیارییکراوه یا نه کراوه؟ په یامبه « د.خ. » فرموویته: بهلئ، کرده وهکانیش نووسراون و شویتنه کانیشتان بۆ دیارییکراوه.

گویتان: (فقیما العمل إذا؟) که واته: بۆ کاربکهین!! بۆچی بچولئین؟! په یامبه « د.خ. » رسته یهکی فرمووه، زۆر جیتی سه رنجه. فرموویته: (اعملوا فکل میسر لما هو خلق له.) واته: کاربکهین، چونکه، هر کامیکتان کاری ئه و شویتنه دهکا، که بۆی دانراوه!

واته: کرده وهکهی خۆت، چاره نووسی ئاویتنه ی خۆت دهبی، سه رنجامی تۆ دهسنیشاندهکا، به کرده وهکهی خۆتدا دهزانی، کویت بۆ نووسراوه. خوا فرموویته: هر که سئ، بروای هه بی و کرده وهی چاک بکا، بهه شتم بۆ نووسیوه. هر که سئ گومراییبکا و خراپه ی هه بی، دۆزهخ بۆ نووسیوه. من نووسینه کهی خوام لئ دیار نییه، به لام، کرده وهکهی خۆم لئ دیاره. په یامبه « د.خ. » فرموویته: هر که سئ، بۆ کوئ نووسرابی، کوئی بۆ دیارییکرابی، کرده وهی ئه و شویتنه دهکا. که واته: به کرده وه و هه لسوکه و ته کانی خۆمدا دهزانم، خوای پهروهردگار، له هه گبه کهیدا، چی بۆ من داناوه.

— که واته: من گوناحم نییه؟

با. چونکه، خوای پهروهردگار نووسیویتی، تۆ به ویستی ئازادانه ی خۆت، ئه و کاره ئه انجامدهی و به هۆیه وه، به بههشت یا به دۆزهخ دهگهی.

— به لام، پیش ئه وهی، من له دایکیم، ئه وانه م هه موو بۆ نووسراوه!

بهلئ. جا مامۆستایه کیش پیشبینیدهکا، له سه رمتای ساله وه، به فلان قوتابی دهلئ: تۆ دهر ناچی و دهکهوی. یا، پیشبینیدهکا، فلان قوتابی یه که م دهبی. ههروه ها، پیشبینیشدهکا، فلان قوتابی هه ر وا دهرده چی. مامۆستا خه تای چیه، که دوا یی یه کیکیان دهکه وی، یه کیکی دیکه یان یه که م دهبی و ئه وی دیکه شیان دووهم دهبی؟ ژیری مامۆستا، به هۆی کرده وهکانیا نه وه، ته نیا راستیی ئاشکرادهکا. چونکه، کرده وهکانیان دهبینئ. ته ماشادهکا، ئه وه یان خاووخلیچکه، باش گوئ له وانه کانی ناگرئ، باش نایاننووسیته وه و هه ول نادا، فیربی. دهلئ: گه ر ئاوا بروی، تۆ دهکهوی. به ئه وی دیکه شیان دهلئ: تۆ گه ر ئاوا بهرده وامبی، یه که م

دهبی. خوای پەرورەدگاریش ھەر وایە. جا خۆ، ئەوێ مامۆستا یەک،
دەربارە قوتابییهکانی دەیزانی، درووسکارێکی ش دەبی، دەربارە
درووسکراوەکانی خۆی، زۆر لەو پتر بزانی!

پ 18 : بە ئی وایە. باشە، بە لای بەرێژتووە، ئیسلامی راستەقینە کییە؟
چۆن پێناسە ئیسلامی راستەقینە دەکە؟
و 18 : دیارە، مەبەست لە موسوڵمانی راستەقینە؟
— بە ئی. موسوڵمانی راستەقینە.

چونکە، ئیسلام بەرنامەکیە و موسوڵمانیش، ئەو کەسە بە بەرنامەکەو
پابەند دەبی.

— بە ئی، راست دەفەرمووی.
ئەو وەلامی کورت و وەلامی تێروتەسەلیشی ھەیە. وەلامە کورتەکی
ئەوێ: موسوڵمانی راستەقینە، ئەو کەسە، بە راستیی لە ئیسلام
تێگەشتبێ و بە راستییش، لە خۆدی خۆیدا، لە چوارچێوەی مأل و
خیزانیدا، لە پێوەندییە کۆمەلایەتیییەکانیدا، لە چوارچێوەی ئەو
کۆمەلگەیی تێیدا دەژی، پیاوێ کردبێ. ئەو بە کورتیی. بە لام، کەر
وەلامی درێژتریش بوئ، بێ گومان، کاتی پتری دەوئ.

— ئەوێ من بیستوو و لە بەرھەمیکی خۆشەدا نووسیو، دەلێن:
لە پەيامبەرێان پرسیو، موسوڵمانی راستەقینە کییە؟ فەرموویەتی: ئەو
کەسە، کە دە ئی: « امنت باللہ و ملائکتہ و کتبہ و رسلہ و بالیوم الآخر
و بقدرہ و خیرہ و شرہ من اللہ تعالی).

کاک دوکتۆر گیان! با ئەو یانت بۆ باسکەم. ئەو فەرموودەکی « صحیح
» ئیمامی « عومەر » خوا لێی رازیی، گێراوێتی وە. ئیمامی « موسلیم
»، لە فەرموودە « صحیح » ی خۆیدا ھیناوێتی وە، زۆر لە خاوەن
پەرتوو کەکانیش، کە فەرموودە پەيامبەرێان « د.خ. » کۆکردۆتووە،
ھیناویانەتووە. کورتەکی ئەوێ: پۆژی، پەيامبەر « د.خ. »، لە نێو
ھاوڵەکانیدا دانیشتوو. لە جەنگی « تەبووک »، لە گەل « یۆم » کاندە
بوو. بە لام، جەنگە کە رووی نەداو و بە رێککەوتن کۆتایی پێھاتوو.
کو تووێتی: پیاوێ ھات، (شدید بیاض الثیاب، شدید سواد الشعر.)
واتە: بەرگەکی زۆر سپییو، موو کەنیشی زۆر رەشبوون. (لایری علیہ

اثر السفر) نیشانه‌ی کوچکردنی پتوه دیار نه‌بوو. واته: توژ و خوژی
 ریوبانی لئ نانیشتبوو، ناروقی نه‌کردبووه. هات و له نژیک په‌یام‌به‌روه
 «د.خ.» دانیشت. گوتی: ئه‌ی «موحه‌مه‌د!» پتم بلئی، ئیسلام چییه؟
 په‌یام‌به‌ریش «د.خ.» فرمووی: ئیسلام له شایه‌تمان به‌خوا و په‌یام‌به‌ر
 پیکهاتووه. (اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا رسول الله)
 ه‌روه‌ها، له پوژژکدا، پینج جار نوژژیکه‌ی. زمکات بده‌ی. پوژژوو بگری.
 حه‌جی مالی خوا بکه‌ی. فرمووی: ئه‌وه ئیسلامه.

کابرا گوتی: ئه‌دی «ئیمان» چییه؟
 فرمووی: «ئیمان» یش ئه‌ویه: بپوا به‌خوا، به‌فریشته‌کانی، به
 پرتوکه‌کانی، به‌په‌یام‌به‌رمانی، به‌پوژژی دواپی، به‌قه‌زا و قه‌در بیتنی.
 — ئه‌وه‌ی من باس‌م‌کرد.

ئه‌وه‌ی به‌ریزت باس‌ت‌کرد، ئه‌وه پیناسه‌ی «ئیمان» بوو.
 دوا‌ی ئه‌وه، پرس‌یاریکرد: ئه‌دی «ئیحسان» چییه؟
 فرمووی: «ئیحسان» یش ئه‌ویه: به‌شی‌وه‌یه خوا به‌رستی، پیت و بی،
 خوا ده‌بینی، یا، خوا تق‌ده‌بینی. لیره‌دا، له‌کوژایی فرمووده‌که‌دا هاتووه
 و ده‌لئ: په‌یام‌به‌ر «د.خ.» فرمووی: (ان هذا جبریل اتاکم یعلمکم امر
 دینکم.) واته: ئه‌وه «جویریل» بوو، هاتیوو، کاروباری ئایینه‌که‌تانی پئ
 را‌که‌یاندن. زانایان لیره‌وه، ئه‌و نه‌جامه‌یان ده‌سکه‌وتووه، کاک دوکتور!
 — به‌لئی.

ده‌لئین: که‌واته، ئایین یا به‌رنامه‌ی خوا، له‌سئ به‌ش پیکهاتووه. به‌شیکی
 ناشکرایه: ئیسلامه‌تییه، «شایه‌تمان، نوژژ، پوژژوو، زمکات و حه‌ج»،
 نه‌ماته هم‌موویان ناشکران. درووشمن، پابه‌ندی، نوژژ هتیا و درووشمی
 پتومندی نیوان خه‌لک و خوایه. «زمکات» هتیا و درووشمی نیوان
 خه‌لک و خه‌لکه و ده‌بی، قازانجی له‌خه‌لکه‌وه بق‌خه‌لک بی و ده‌سگیرژی
 ه‌بی. «حج» کوژوونه‌ویه، له‌پووی پامیارپییه‌وه، پتومندی نیوان
 خه‌لک و کوژمه‌لگ دیاریدمه‌کا. پوژژوو له‌پووی کیانه‌وه، ه‌روه‌ها،
 شایه‌تمانیش دیاره، دهر‌برین و را‌که‌یاندنه.

به‌شی دوهمی ئایین، پتومندی به‌دروونی خه‌لکه‌وه ه‌یه، ئه‌ویش بپروایه.
 بپوا به‌خوا، به‌فریشته‌کانی، به‌پرتوکه‌کانی، به‌په‌یام‌به‌رمانی، به
 پوژژی دواپی، به‌قه‌زا و قه‌دری. ئه‌وانه‌ش، که‌س نایان‌بینی.

به‌شی ستيه‌می نايينداري: « ئيhsان » له « ئيسلام و ئيمان » شتيكي زياده نييه. « ئيhsان » واته: ئيسلامييتيه كهت چاكه‌ي، گهر نووژتكر، نووژه كهت چاكبي. بروات به خوا باشبي. بروات به فريشته‌كان باشبي. هه‌روه‌ها، « زه‌كات » دانه‌كهت باشبي. به‌لام، ليره‌دا نه‌وه‌ي په‌يامبه‌ر « د.خ. » له‌وه‌رمووده‌يدا باسيكردوه، هه‌مووي له نايينداري تاكه‌كه‌سي پيكهاتوه، كاك دوكتور!

— به‌تي.

ئه‌وه نايينداري تاكه‌كه‌سييه، خوي له « شايه‌تمان، پينچ فهرزه‌ي نووژ، زه‌كات، حه‌ج، پوژوو و ئيhsان » دا ده‌بينئ. ئه‌دي فرمان به چاكه و پڭگرتن له خراپه؟ ئه‌دي جيه‌ه‌اد كردن؟ ئه‌دي داكوكي كردن له نيشتمان و وولات؟ ئه‌دي چه‌سپاندني دادپه‌روه‌ري؟ ئه‌دي پاوه‌ستان به‌رانبه‌ر زۆرداري و خراپه؟ ئه‌دي له‌سه‌ركردنه‌وه‌ي ليقه‌وماوان؟ ئه‌دي يارمه‌تيداني هه‌زاران؟ ئه‌دي پيوهندي له‌گه‌ل ده‌وله‌تان؟ ئه‌وانه چييان ليه‌ات؟ ئه‌وانه به نايينداري كوومه‌لايه‌تي ناوده‌برين. چونكه، كاك دوكتور! نايينداري و موسولمانيتي دوو به‌شه، ئه‌وه پاستييه‌كه پيويسته، روونكرته‌وه. زۆر له موسولماناني جيهان، له نيوياندا كه‌له‌كه‌ي خه‌شمان، به باشي له‌وه نه‌گه‌يشتون.

هه‌لبه‌ته، وهك گوتم: نايينداري و موسولمانيتي، دوو به‌شه: به‌شيكي وهك تاك، پيوهندي به ده‌رووني مرقف خويه‌وه هه‌يه. به‌شيكي وهك تاكي له نيو كوومه‌لدا، پيوهندي به مرقفه‌وه هه‌يه. زۆريه‌ي موسولمانان، به‌شي يه‌كه‌م نابين، كه ده‌لئن: موسولمانيتي و نايينداري چييه؟ ده‌لئن: وه‌للا، خوي له « شايه‌تمان، نووژ كردن، پوژووگرتن، زه‌كاتدان، حه‌ج كردن و بروا هيتان » دا ده‌بينئ. كه‌ساني « سوقي » و خاوه‌ن پتبازه‌كانيش ده‌لئن: پاك كردنه‌وه‌ي ده‌روون و ناوه‌يتاني خوايه. ئه‌وانه هه‌موويان پاستن، ئه‌وانه هه‌موويان نايينداري تاكه‌كه‌سين. بي ئه‌وانه، مرق ناتواني، موسولمان بي. به‌لام، ئايا موسولمانيتي، ليره‌دا كو‌تاييدئ؟! گهر موسولمانيتي ليردا كو‌تاييبي، ئه‌دي نه‌وه‌ي خوي په‌روه‌رگار فهرموويه‌تي: (اليوم اكملت لكم دينكم) واته: ئه‌وي ئايينه‌كه‌م بق ته‌واو كردن. باشه، ئاييني ته‌واو، نه‌وه‌يه چاره‌سه‌ري كيشه‌ي نه‌ته‌وايه‌تييم بق بكا، چاره‌سه‌ري كيشه‌ي ئابورييم بق بكا، چاره‌سه‌ري كيشه‌ي رامياريم

بق بکا، چارہساری کیشہ کۆمہ لایہ تیپیہ کان بکا، چارہساری کیشہ
 فەرہنگییہ کان و کیشہی رەوشت بکا. واتە: دەبێ، چارەساری ھەموو
 کیشەکان بکا. بەلام، ئەوەی پێشتر، بە تەنیا باسکرا، چارەساری ئەو
 بوارانەى تیدا نییە. کەواتە: ئیسلامەتیی ھەر ئەو نییە. بەلکوو، ئەو
 ئایینداری تاکەکەسییە.

بەشی دووھمی ئاین: ئایینداری کۆمەلایەتیییە، یا، ئەو یاسا و
 دەستوورانەى، وەک تاکێ لە نێو کۆمەڵدا، روو لە مرۆ دەکەن. من چەن
 وێنەیکت بۆ دێنمەو: یەكێ لەوانە، خۆای پەروردگار فەرموویەتی: «یا
 ایھا الذین امنوا، کتب علیکم القتال» واتە: ئەى خاوەن باوەرەکان!
 جەنگتان لە سەر پێویستکراو. کاتێ، دوژمنی ھێرش بۆ سەر وولاتی تۆ
 دەکا، دەبێ، خۆت بە دەسەوبدەى، یا دەبێ، بەرھەلستییەکەى؟

— وا وردەموردە، ھاتینە سەر ئەو باسە گرنگە!
 ئایا، بە تەنیا، جەنگ دەکری؟ نەخیر. «جیھاد» و جەنگ فەرزیکە،
 موسوڵمانان دەبێ، ھەموو پێکەو ئەنجامیبدەن. یا، خۆای پەروردگار
 فەرموویەتی: (و السارق والسارقة فاقطعوا ايديهما) واتە: دەسى ژن و
 پیاوی دز بڕن. ئایا، ئەو بڕیارە، بە تاکەکەسى جیبەجیدەکری؟ نەخیر.
 — نەخیر. دەسلاتی دەوێ.

یا فەرموویەتی: ئەوانەى پێگرتی دەکەن، ئەو سزاکەیانە. یا ئەو سزایە،
 بە تەنیا و بێ بوونی دەسلات جیبەجیدەکری؟ نەخیر.

یا فەرموویەتی: (امرت لأعدل بینکم). واتە: دادپەرورەى بچەسپێن.
 دادپەرورەى، بە تەنیا چۆن دەچەسپێ؟ دەبێ، دادگەیک ھەبێ.

یا فەرموویەتی: «کی لا یکون دوله بین الاغنیاء منکم». واتە: یا مالت و
 دارایی، لە دەسى دەولەمەندەکاندا کۆنەبیتەو و جینایەتیی درووست
 نەبێ. باشە، چۆن کارێکی وا بکەین، لە پروی ئابورییەو، جینایەتیی
 درووست نەبێ؟ بە تاکەکەسى دەکری؟ ئایا، گەر ھەر کەسى، بە ئارەزووی
 خۆی ئازادبێ، وەک لە پزیمى «کەپیتالیزم»دا ھەیە، ھەر کەسى بە
 ئارەزووی خۆی، چ جۆرە کارێ دەکا، با بیکا، بێ ئەوێ، گوێ بە «حەلال
 و حەرام» بدا، بێ ئەوێ، گوێ بە زیانگەیاندن بە کۆمەل و گەل بدا،
 دەکری؟ نەخیر. لەبەرئەو دەبێ، سیستیمی ھەبێ. پاشان، ئەو ھەموو
 یاسا و دەستوورانەى ئیسلام، کە پێوھندی بە دابینکردنى رێتوبان،

دابینگردنی پتوئیستییه‌کانی ژبان و باری خه‌لک‌وه هه‌یه، خه‌لک
په‌روهرده‌کردن له سه‌ر ئاین، بروا و ئیسلام؛ بلاوکردنه‌وه‌ی په‌وشتی
چاک، به‌رز و په‌سهند، ږیگرتن له زۆرداری، ستم و خراپه، ئه‌وانه چۆن
جێبه‌جێده‌کړن، گه‌ر سیستیمیکی فرمانه‌وه‌ی و گه‌ر کۆمه‌لگه‌یه‌ک
نه‌بێ؟!

که‌واته: کورته‌ی قسم ئه‌وه‌یه: کاتێ، زۆربه‌ی خه‌لک ده‌لێن: ئاینداری و
موسولمانیتیی، واته: بروا، یا شه‌یه‌تمان، یا نوێژ و ږۆزو، ئه‌وه به
په‌راستی، به‌شیکی پچووکی ئاینداری پیکڤیی. هه‌لبه‌ته، له پووی
قه‌باره‌ی ئیسلامیتیی‌وه، به‌به‌شیکی پچووکی داده‌نرێ. ئه‌کینا، له‌و
پووه‌وه، به‌شی هه‌ره‌ گرنگیی‌تی و هه‌ر که‌سێ ئه‌وه‌ی نه‌بێ، به‌ موسولمان
ناژمێرێ.

به‌لام، پانتایی برپاره ئیسلامیی‌کان، پانتایی « شه‌ریعت ی ئیسلامی،
به‌ راستیی، پتر به‌ کۆمه‌ل جێبه‌جێده‌کړن، به‌ ده‌ولت هه‌لده‌سووێ، به
گه‌ل به‌ ئه‌نجامده‌که‌یه‌نرێ، به‌ هه‌ره‌وه‌زی سه‌رده‌کړن.

پ19: ناخر، من بۆیه، پرسپاری پتیشووم کرد، خاوه‌ن بروا کتیه؟ ئیسلام
جییه؟ تا، جیاوازی له‌ نێوان ئیسلام و ئیسلامی پامیاریدا بزانن.
هه‌موومان ده‌زانن، گه‌ر یه‌کێ له‌ ږتکخراوێکی ئیسلامیدا ئه‌ندام نه‌بێ،
هه‌ر به‌ موسولمان داده‌نرێ. ئه‌و که‌سێ له‌ ږتکخراوێکی ئیسلامیشدا
ئه‌ندام بێ، چه‌کی له‌ شان کردبێ، له‌ ږتی خوا و په‌یامبه‌ردا « جیهاد »
بکا و خۆی به‌ کوشتیدا، هه‌ر موسولمانه. به‌لام په‌نگه، - لای خۆی و لای
ږتکخراوه‌کێ وای - خۆی به‌ په‌یه‌ک به‌رزتر بزانن، له‌و موسولمانه‌ی له
ږتکخراوێکی ئیسلامیدا ئه‌ندام نه‌بێ. چونکه، به‌ کرده‌وه، کار بق ئیسلام
ده‌کا. تۆ ئه‌و جیاوازی و بۆچوونه، چۆن ده‌بینی؟

و19: کاک دوکتۆر! لێرده‌ا پتویسته، دوو شت ږوونکرت‌وه:
په‌که‌م: زاراوه‌یه‌ک هه‌یه، من تیبینیم له‌ سه‌ری هه‌یه. به‌ دلنیایشه‌وه
ده‌لیم: به‌ هه‌له‌ی ده‌زانم. ئه‌وه‌ش زاراوه‌ی « ئیسلامی پامیاری »یه.
- چۆن؟

به‌ ږتت ناگاداری و ده‌زانی، هه‌ر کاتێ، شتێ به‌ ئاوه‌لناوێ باسکرا، وه‌ک
« ئیسلامی پامیاری »، ئاماژه‌ بۆ چه‌ندیتیی ئه‌و باسکراوه‌ ده‌کا.

« ئىسلامى پاميارى »، ئىسلامى ناپاميارى، ئىسلامى بيرى، ئىسلامى « جيهادى »، ئىسلامى نا « جيهادى ». لهبرئوه، ئه زارويه هلهيه. چونكه، يهك ئىسلام هيه، وهك خواى پهروردگار فرموييتى: (ورضيت لكم الاسلام دينا).

زارويه « ئىسلامى پاميارى »، نهارانى رهوت و تهوژمى ئىسلامى، به سهر ئىسلامىيه كاندا دايانبريويه. ئيمه دهين، بلتين: پاميارى ئىسلامى. ئىسلامى جولاو و نه جولومان هيه. ئىسلامى خهباتهكا و ئىسلامى خهبات ناكا. ئىسلامى هلساو و ئىسلامى دانىشتوومان هيه. ئىسلامى ههلتزاو و ئىسلامى پاپهريومان هيه. بهلام، « ئىسلامى پاميارى » و « ئىسلامى ناپاميارى » سان نيه. چونكه، يهك ئىسلام هيه. بهلام، پاميارى ئىسلامى و پاميارى نائىسلامىيمان هيه. چونكه، پاميارى بهشيكه له ئىسلام. هر لايهنى نابورى، لايهنى كومهلايهتى، لايهنى بير، بهشئ له ئىسلام پيكدتن. بهشيكه لهوى، ئىسلام بايهخى پيداوه و نهخشى بقداناوه. ئهوه كيشهيهكه، ئيمه، چهن ئىسلاميگمان نيه، يهكيگيان پاميارى و ئهوى ديكيان ناپاميارى بئ! ئيمه، تهنيا يهك ئىسلامان هيه. بهشئ له ئىسلام، « پاميارى يه. » « پاميارى » واته: سهرپرشتيكردنى كاروبارى خهلك، بهرپروردنى كاروبارى وولات، مشهورخوردن.

سهبارت به راستى دووه: مرقفى ئىسلامى و نائىسلامى، موسولمانى ئىسلامى و نائىسلامى، پتويسته، پوونيكه مهوه، ئهويه: زور جار، له گوتارهكاندا گوتووه: ووشئ ئىسلامى، دوو چهك و واتاي هيه: چهكيكى گشتى، هه موو موسولمانئ « ئىسلامى » يه. هه موو موسولمانئ، باوهري به ئىسلام هين، به بهرنامهى ژيانى خوى بزانت، برواي به خوا هين، پهروردگار و پرستراوى بئ، برواي به « موحهمد - د.خ. » هين، پهيامبرى خوايه، هه موو موسولمانئ، بهو چهكه ئىسلامىيه. واته: برواي به ئىسلام هين، بهرنامهى ژيانى بئ، ئه موسولمانانه هه موو، به پير و گنج، ورد و درشت، ئهوى له ريكخراوتكى ئىسلاميشدا كاربكا، ئهوى له ريكخراویشدا كار ناكا، تكييدا بهشدارن. ئهوه واتايهكى ووشئ « ئىسلامى » بوو.

— بهلئ.

عمر
۹۰

واتای دووهمی: به واتای ږټکخراوهیی و پارتی « ئیسلامیی » دئ. واته: که سئ له ږټکخراوړکدا، له پارتیکی ئیسلامییدا، خوی بیینیتوره. نه مه ش، به کارکردنی پارتیاهیتی و نه وی دیکه شیان، سر به ناین و باوه ږ دئ. هه موو موسولمانئ، پټوهندییه کی نایینی خوی هیه. به پټوهندیی نایینی و باوه، هه موو موسولمانه کان، به « ئیسلامیی » داده نرین. وهک چو، هه موو کومونیسته کان، کومونیسست و « مارکسیی » ن. واته: هه موو « مارکسیی » یه کان، دوی « مارکسیزم » که وتوون. هه روه ها، هه موو دیموکراسییه کان، دوی « دیموکراسیی » که وتوون. به هه مان شیوه ش، هه موو موسولمانه کانیش، دوی « ئیسلام » که وتوون. هه موو موسولمانه کانیش، « ئیسلامیی » ن.

به لام، واتای پټوهندیی ږټکخراوهیی و پارتیاهیتی، پټوهندیی پامیاری، دیاره، تنیا به نه وانه ده لټن، که له لایه نټیکی ئیسلامییدا کار ده که ن. لټره دا، هر ئیسلامییه ک، به واتای دووهم. واته: به واتای لایه نټیکی ئیسلامیی، پټی وای، له بهر نه وی، له ږټکخراوړکی ئیسلامیی دایه، له خه لکټیکی دیکه چاکتره، نا نه و خ پټ چاکبوونه، به لگه یه له سر نه وی، که خراپه! چونکه، به پټچه وانه ی نایه تی خواوه په فترده کا. خوی په روه رډگار فرموویته: (فلا تزکوا انفسکم هو اعلم بمن اتقی). واته: خوتان به چاک مه زانن، خوا ده زانی، کټ خاوه ن « ته قوا » یه. خ پټ چاکبوون، به لگه ی خراپوونه.

زور جار، له سر پټپیلکه ی مزگه وتی « جهاد » له شاری « سوله یمانی »، به راشکاو یی کوتوومه: ناموزگاری خوم و هه موو خوشک و برایه ک ده که م، له بهر نه وی، له لایه نټیکی ئیسلامیی دایه. خوی له و خه لک و که له موسولمانه، به چاکتر نه زانی. به لکوو ده بی، به کرده وه، به ه لوتست، به راژه کردن بیسه لټنی، له وان راژه کارتره و نه وانی ش که واهی چاکیت بق بدن. نه ک، خوت بانگه شه ی چاکیی خوت بکټی. خ پټ چاکبوون، خراپه. چاکه کردن باشه. به لام، خ چاککردن، به قسه شتیکی خراپه. که واته: ئیسلامی پامیاری یا مرؤفی ئیسلامیی و نانیسلامیی، لام وای، له روانگی ئیمه وه، چه مک و واتا که ی، بق به ږرتز پوونبووه؟!

— به لئ، بوم پوونبووه. به لام، نه وی نه وړی، پتر له نیو خه لکدا باوه و لټی تیگه یشتوون، نه ویه: دوو جوړ تیگه یشتن، بق نه و کټسه یه هیه:

یه کیکیان نهوویه: نهو موسولمانانهی، له مالی خویان و له مزگهوت، خواپهرستی دهکن، خویان به بنچینه سهرمکییهکانی ئیسلاموه بهستوتهوه، به ئیسلامی پامیاری، ناو نابرتن.

بهلام، نهو موسولمانانهی، له پتکخراوتکی پامیاریدا کاردهکن، پتیان دهگوتی: ئیسلامی پامیاری، جا، جیاوازییهکیان، له چیدا خوی دهبینی؟ له وهدا خوی دهبینی، نهمان، پهنا بق بهر کاری پتکخستن دهبن. پروپاگندهی چاک بق خویان و خراپ بق دوزمهکانیان دهکن. کومه لانی خه لک، بق «جیهاد» هاندهدن. جهنگی نیوخو دهکن، هر وهک پارتیهکانی دیکهش ههولدهدن، دهس به سهر دهسه لاتدا بگرن. نه مه خوی له خویدا، واتای «ئیسلامی پامیاری» یه و نهوړق، بهو شتویه، باس دهکړی.

بهلام، نهو موسولمانانهی، وهک بهریتزت پرونتکردهوه، نهوانی له مالی خویاندا، یا له مزگهوتهکاندا نوژدهکن، موسولمانتکی خواپهرستن و هیچ جوړه پتوهندییهکیان، به کاری پامیاری و پارتایهتییهوه نییه. به لای منهوه، زۆریه خه لک، بهو شتویه، لهو چه مکه تیکه یشتون.

کاک دوکتور! هر موسولمانی، له ئاین تیکه یشتبی، له ئیسلام تیکه یشتبی، ناتوانی، به شداری پامیاری نهکا. ناتوانی، خه له که له کی خوی نهخوا. خوی، پامیاری واتای چییه؟ واته: مشورخوړی، خه مخواردن، ههولدان بق نهوویه، باری ژیا نی خه لک، کومه لکه و کهل باشتربیی، به شتویه، بق خوی به راستی بزانی. جا، هر موسولمانی، با له مالی خویشی بی، ئیمه به مارجی ناگرین، موسولمانی، کاتی کاری پامیاری ئیسلامی دهکا، دهبی، هر له لایه نیکي ئیسلامیدا بی!

من بوم باسکردی، له درژهی باسی سهرگوزشتهی ژیا نی خو قوما، هر لهو کاتهوه، من به ئیسلام ئاشنابووم، له ئاینه کهم و تیکه یشتبووم و ئیستهش، هر باوهرم وایه، بی نهوویه، له هیچ لایه نیکي ئیسلامیدا بوویم، پیم و ابووه، وهک چۆن، له سهرم پتویسته، پینچ فره نه نوژبکه م، له سهریشم پتویسته، باسی زۆرداری و سته می پڑمی «به عس» یش، بق پۆلهکانی که له کهم بکه م. باسی نهووش، بق نهو خه لکه بکه م، وهک چۆن خوی پهروردگار، نوژ و پۆووتان لی داوادهکا، نهوشتان لی داوادهکا، نژی نهو پڑیمه بن، داکوکی له گلی خوتان بکن، داکوکی له وولاتی

خۆتان بکن، دژی ستهم و خراپه بن. واته: مهرج نیه، تو کار و چالاکی پامیاری، تنیا له چوارچێوهی پارتیکی ئیسلامییدا بکهی. ئیسته، ئیمه زۆر خه لکمان، له «سولهیمانی و ههولیر» هیه، که سایه تییهکی ئیسلامین، پیاوی پامیاریشن، ئیمه، وهک لایهنتیکی ئیسلامی، پرس و راوژیان پێ دهکین. ئهوانیش، ئامۆژگارییماندهکن، وهک چۆن، کوردایهتی به پێکخراوه نهتهویییهکانهوه نه بهسراوتهوه، کاری ئیسلامیش، به پارتی ئیسلامییهکانهوه گرێ نه دراوه. بۆ نمونه: به پێژت، کاتی خۆی، له گهڵ برادهرانی «پاسۆک» بووی. پهنگه ئیسته، له هیچ پێکخراویکی پامیاری کوردییدا نه بی. به لām، پهنگه، زۆر پاژهش بکهی، پێکخراوه پامیارییهکان نهیکه! له پهرتووکه کانتدا ههستدهکم، ههموو پێکخراوهکان ههلهسهنگینی، پهخنهیان لێ دهگری، چاکه کانیان دهلێ، خراپه کانیان ناشاریتهوه و خهوشه کانیشیان پیشاندهدی، بۆ ئهوهی راستیکه نهوه! ئهوه له کاتیکدا، تو له هیچ پێکخراویکی پامیاری کوردیشدا نیت و پۆلی خۆشت دهبینی. کاری ئیسلامیش، هه به هه مان شیویه. مه لایهک، کاتی له سه ر پلیکانهکی گوتاردهدا، راستی دهرده بری، راستییهکانی ئیسلام دهخاته روو و گه له کهی ئاگاداردمه کاتهوه، ئیمه ده لێن: ئه و مامۆستایه، کاری ئیسلامی خۆی دهکا. ئینجا، باسی هه موو کیشه و گرفتهکانی گه له کهی دهکا، خا ل له سه ر پێتهکان دادهنی و دهس بۆ ده رده کان پاده کیشی. ئه وه هاوکاری له گه ل ئیمه دهکا. ئه وه هاوکارییه که، بۆ ئه و کاره پامیارییه ئیسلامییهی، پێکخراوه ئیسلامییهکان دهیکه ن.

20: ئه دی، ئازایه تی له ئیسلامدا چی ده گه یهنی؟ به باوه ری تو، موسو لمان تکی ئازا و نا ئازا، چۆن له یه کدی جیا ده کرێته وه؟
 20: ئازایه تی له ئیسلامدا، ئه وه یه: ئه وه ی خوا فرموویه تی، مرق بتوانی، له هیچ شتی نه سه له میته وه، بیلێ. مرق، به پتی توانای خۆی هه ول بدا، بێ پرینگانه وه و سه له مینه وه ئه نجامییدا. واته: هه م به قسه، هه م به کرده وه، ئه وه بلێ و بکا، که خوا پتی خۆشه. به دلنیا ییه وه، ئه وه ی خواش پتی خۆشه و فرمانی پێ کردوه، له پاژه کردنی خه لک و گه لیش دایه. ئه وه ئازایه تییه.

په یامبهړ « د.خ. »، چه مکی زور له ووشه کانی فراوانتر کردوه، دهسکاری کردون و به جوریکی دیکه دایر شتوونه ته وه. بق وینه: په یامبهړ « د.خ. » پرسسیار کردوه و فرموویه تی: (اتدرون من الصرع؟) واته: دهراتن، پالوان کیه؟ زورانباز کیه؟

نه وانیس گوتوویاته: (من یصرع الناس.) نه و که سهی خه لکی له زهوی ددها.

فرموویه تی: (الصرع لیس شدید بصرعه و انما شدید من یملک نفسه عند الغضب.) پالوان نه و که سه نییه، خه لکی له زهوی ددها، به لکوه، نه و که سه یه، له کاتی تووړه بوندا، خوی دهگریته وه.

واته: کاتی تووړه دمی، جلهوی دهرونی خوی تونددهکا، نایه لی، له رهوا دهرچی. هر وهک چون، کاتیکیش، ترس روویه رووی دهیته وه، دیسان نایه لی، له رهوا دهرچی، له بهر نه وهی، ترسی روویه رووی بونه وه، ناپرهوا بللی، یا له بهر نه وهی رقیه لساوه، ناپرهوا بللی.

به کورتی: نازایه تی له پیناسه ی نیسلامدا، نه ویه: چ به قسه و چ به کرده وه، مرق سنوره کانی « شرع » نه بزنی. نه له بهر گوشاری دهرکی و خه لک، شتیکی رهوا به ژیر لیه وه بکا، که پتویسته بگوتی. نه له بهر نه وهی، رقیشی له خه لک هه ستاوه، شتی بللی، که له « شرع » به دهری و له « شرع » دا نه بی!

پ21: « جیهاد » چییه؟

و21: واتای « جیهاد »، له جهنگ فراوانتره. چه مک و واتای « جیهاد »، واته: « بذل اقصی ما فی الوسع » نه و پری توانا به کاربیتری. جا، نه و پری توانای دهریرین بی، نه و پری توانای مالی بی، نه و پری توانای جهستی بی، هه مووی دهگریته وه.

په یامبهړ « د.خ. » فرموویه تی: (جاهدوا المشرکین باموالکم و السنتکم و قلوبکم.) له که ل بی باوهر مکاندا، به مال و سامان، به زمان، به دل « جیهاد » بکن. که واته: به دل و زمانیش « جیهاد » دهگری. به لام، جهنگ نه ویه، مرق به چهک و به روویه روویه بیکا.

— که واته: نایا دهراتن، « جیهاد کردن » بق موسولمانان، به جوری له نازایه تی داندین؟

به دڼياييپه وه. گوماني تيدا نيبه، به واتا فراوانه كهي « جيهاد »، گر
 يه كي نازا نه بي، نه « جيهاد » ي بڼ دهر كړي، به واتا ته سكه كشي، نه
 جهنگيشي بڼ دهر كړي. چونكه، واتي باو و « شرعيي » « جيهاد » له
 كيشه « شرعيي » په كاندا، واتي جهنگ دهگيه نتي. به لام، له « قورئان » و
 « سورننهت » دا، ووشه ي « جيهاد » له جهنگ فراوانتره.
 — مه به ست له « جيهاد »، له گال كي دايه؟

خوای گه وړه، به په يامبهري « د.خ. » فرمووه: (و جاهد هم به جهادا
 كبريا). له گال بي باوهره كاندا، به قورئان « جيهاد » بكه، « جيهاد » يكي
 گه وړه، « جيهاد » ي به « قورئان » بكري، دياره، « جيهاد » ي بانگه واز و
 تيگه ياننده، « جيهاد » ي ديالوگ و وتوويزه. ديسان، خوي په روهردگار، له
 سورته ي « حج » دا فرمويه تي: (و جاهدوا في الله حق جهاده).
 — خه ريكبوو، ئيسته، ئو پرسياره ت لي بكه. فرموو.

ئوه، ئو درووشم ي ئيمه يه. له سورته ي « حج » دايه و سورته يكي
 « مه كي » يه. ئو ئايه ته بڼ خوي، ئايه تيكي « مه كي » يه. واته: له پيناوي
 خوادا خه باتبكه. چونكه، « جيهاد » به واتي تيكونشان، فيداكاري و
 قوربانيدان دي.
 — به جهنگ نايه ت؟

مهرج نيبه، هر به جهنگ بي. ووشه ي « جيهاد ». جهنگيش دهر گريته وه،
 بانگه واز، گفټوگ و جهنگي « حوجه » شيش دهر گريته وه. (الحرب حربان،
 حرب لسان و البرهان، و حرب السيف و السنان). « جيهاد » هر دوو كي
 دهر گريته وه. به لام، جهنگ ته نيا كوشتار دهگيه نتي.

— به لام، وا دياره، كاتي له هموو وولاته ئيسلاميپه كاندا، شتي پرووده دا،
 بڼ نمونه: جهنگه كاني نيوان « عرب و ئيسرايل، ئه فغانستان و پروس،
 كوئيتوف و يوگوسلافييا ... تاد » ئوانه ي، له ئيسلامدا برياريان به دهسه،
 ده ليتن: « جيهاد » مان راگه ياند. ئايا، خه لك چي له راگه ياندني ئو
 « جيهاد » ته تيدهگا؟ ئوانه ي رايانگه ياندووه، مه به ستيان ئوه يه: هموو
 ده ولته ئيسلاميپه كان، هموو خه لك ي موسولمان بيتن، به هموو
 توانايه كيانه وه، به شداري له « جيهاد » دا بكن، ئوه ي پاره دها، پاره
 بدا. ئوه ي به شداري له جهنگدا دهكا، چه ه لگري و بچي بڼ ئو
 وولاتانه بهنگي.

تعتدوا.) له ږتی خودا بجهنگن، له گڼل شوو کسانو څه ننگتان له گڼل دهکڼ، به لوم، دهسدریژی مهکڼ. گڼر شوانه جهنگیان نهکړد، ټیوهش له خوتانهوه، له جهنگیانوه هلمه پېچن! نهوه په که مین نامانجی « جیهاد » بوو.

دوهمین نامانجی « جیهاد » یش نهوه په: گڼر دهوله ټیکي ئیسلامی هه بوو، دهسه لاتیکی هه بوو، نهو قهواره ودهسه لاته ئیسلامییه، له ساری پتویسته، بانگه وازی ئیسلامی، به دوورترین شوینی سر ږووی نه م زهوییه بگه یه نی. به لوم، بانگه وازی ئیسلامی، بو نهوه ناکه یه نی، خه لک به زور موسولمانکا، به لکوو، تنیا به ربه ست و په رچه کان لاده با، تا خه لک، دهنگی زولالی ئیسلام بییستی. نهو کاته، باوه رډین یا نایه ین، ناره زوی خویانه. گڼر باوه ریا نه ینا، زور چاکه و نهوا موسولمان دهین. گڼر باوه ریشیان نه هینا، نهوا نازادن و له سر نایینی خویان ده میننه وه. به لوم ده بی، سهرانه به دهوله تی ئیسلام بدهن.

که واته: ئیمه، وهک لایه ټیکي ئیسلامی، له باری ریالیزمی ئی — وړی « کوردستان »، به پتی بووونی خومان، زور خومان پاراستووه و خوشمان زور ده پاریزین، خومان زور دوورگرتووه. به راستی، ته نانه، هیندی له لایه نه ئیسلامییه کان، جاری واهیه، هیندی خه لکی ئیسلامی ساکار، تی نه گه یشتووی کرچوکال و سرکیل، که رهنه زور جار، لاسایی موسولمانانی شوتنانی دیکه بکه نه وه، دهیانه وئی، نه زمونی وولاتانی دیکه، له « کوردستان » دوباره بکه نه وه! رهنه مان لی ده گرن، مزایه ده مان به سهره وه دهکڼ و ده لین: « کومله ئیسلامی »، جهنگ ناکڼ، « جیهاد » ناکڼ، نه رمکیشییده کڼ، چاوپوشییده کڼ!

ئیمه ده لین: به لی. چونکه، خوینرشتنی خه لک، چ خه لکی خومان بی، چ خه لکی لایه نه کانی دیکه ی به رانه بر بی، کاتی « شرع » رپیپنده، هینانه دی نامانجیکي ئیسلامی، په کی له سر نهوه که وتی. نه گینا، کوشتنی خه لک، هر و شتیکی ناسان نییه و که ی ره وایه؟ (و لا تقتلوا النفس التي حرم الله الا بالحق.)

کاتی خه لک، ریمان لی بگری، ناینداری بکه ین و دهسدریژییمان بکه نه سر، مافی خومان، دا کوکی له خومان بکه ین. بی گومان، ئیسته نا، به لکوو، کاتی دهوله ټیکي ئیسلامی هه بوو. « فتوحات »ی ئیسلامی

بۆچی کراوه؟ موسولمانان، هاوه لانی په یامبه ر « د.خ. »، خو هه ر وا به خوږایی، شیت نه بوون، وولاتانیان گرتووه! به لکوه، له سهریان پتووست بووه، په یامی خوا، بهو که لانه بگه یهن، له ریزی نهو که لانه شدا، به نه ته وهی کوردی بگه یهن. جا، چ که لانی ژیر چه پوکی وهک نیمه ی کورد بووی و هیچ قه وارمه کی نه ته و می نه بووی. چ که لانی خاوه ن ده سلات و ده ولت بووین، پۆله کانی که له که ی خو یانیان چه وساند بیته وه، تا په یامی خویان پت بگه یهن. جا، کام که ل په سندنیکردوه، باشه، کام که له ش په سندی نه کردوه، نهوا نیسلام نه یگوتوه، هه ر ده بی، موسولمان بی. به لام، گوتوو یانه ده بی، ریمانبدن.

— باشه، من نمونه یه کی زیندووت بق دینمه وه. نهو « جیهاد »ه ی به ریزت ده فرمووی، له سهرده می په یامبه ردا، له سهرده می هه ر چوار جینشین که دا، له سهرده می هه ر دوو ده ولته نیسلامییه که ی « نه مه وی و عیباسی دا، ته نانت له سهرده می نیمپراتوری « عوسمانی شدا، که به « جیهاد »یان داناوه، له شکرته کی زوریان، له که لانی موسولمان کوکرتووه، جهنگی زوریان کردوه، له کیشوهری « ناسیا وه، تا دیوارمکانی « چین » و له کیشوهری « نهوریا » شه وه، تا شاری « قییه ن » پویشتون. چوون، په یامی نیسلامیان پت پراگه یهن. گوتوو یانه: ناینتی هیه، ناوی نیسلامه. وهرن، موسولمان بن. نهوانی موسولمان نه بوون، جهنگیان له که ل کردوون و کووشتوو یانن. یا هیندی وولات هه بووه، سهرانیانداوه و جهنگه که درووست نه بووه. ئایا، نهو پو ده توانین، نهو تاقیکردنه وه یه نیسلام، له جیهاندا دو یارمه که ینه وه؟ ده ولته تیکی نیسلامی که وه، له « پۆله لاتی نیوه راست »دا دامه زرتنری، به چن ده ولته تیکی زلهیزی وهک: « چین، نه میتریکا، رووسیا، فرهنسه، بریتانیا » و هه موو نهو ده ولته تانه ی موسولمان نین، بلین: نهو نایینی نیسلامه، که وهریدمگرن، باشه. که وهری ناگرن، ده بی، سهرانه بدن. ئایا، شتی وا ده کری؟ نهو نه زمونه، سهرده مه که ی به سهر نه چوه؟ چونکه، که ر وابتی ... لیره دا، کاسیته که ته و ابو، له بهر نه وه، پرسیارمه کم به شتو میه کی دیکه دو یارمه کردووه، تا، ماموستا به باشی لئی تیگا:

من ویستم، نمونه کت له سهر « جیهاد » بق بیتمه وه. نهوه ی له نیسلامدا ناوی « جیهاد » و به ریزت پروتکرده وه، لهو سهرده ماندا، ده ولته ی

ئىسلامىي ھەبىوۋە. يەكەمىن دەۋلەتى ئىسلامىي، لە شارى « مەدینە » دامەزراۋە. تا سەردەمى « عوسمانىي » يەكەنىش، ھەر بەردەوامىوۋە. گوتم: ئىمپراتورىيى « عوسمانىي »، تا دىۋارەكانى « چىن » چوون، لەم لاشەۋە، تا نىۋەراستى « ئەۋروپا » پۈشتوون، بۇ ئەۋى پەيامى ئىسلامىيان پى رابگەيەنن. ئەۋان قەبۇلىيان نەبۇۋە. لە بەرئەۋە. جەنگ لە نىۋانىاندا دەسپىتكردوۋە. ھەلبەتە، جەنگىكى زۆر و درىژخايەن روويداۋە. لە چ لايەك زۆر كوژراۋە و كەى گەراۋنەتەۋە، ئەۋە مەبەستى باسەكەى ئىمە نىيە. لە ھىندى شۆيىندا تۋانىۋىانە، پەيامى ئىسلام، بە سەر ئەۋگەلاندا بسەپىنن. بەلام، موسولمان نەبوون، بەلكو، سەرانىاناداۋە. ئايا، ئەۋرۇق دەتۋاننى، گەر دەۋلەتتىكى ئىسلامىي گەۋرەى يەكگرتۈش دامەزىرى، ھەموو دەۋلەت ئىسلامىيەكان يەكگرن، نىزىكەى يەك مىليار و دووسەد مىليۇن موسولمان لە جىھاندا ھەيە، ھەمويان يەكگرن و دەۋلەتتىكى ئىسلامىي سەربەخۇ دامەزارىنن، يەك جىنشىن ھەيى، ۋەك لە سەردەمى ئىمپراتورىيى « عوسمانىي » دا ھەبو، ئەۋ دەۋلەتە دەتۋاننى، ئەم پەيامە بە ھەموو گەلانى « ئەۋروپا، ئەمىرىكا، ئۇسترااليا و ئاسىيا » بگەيەننى؟ چونكە، ئەۋ دەۋلەتەنە، چەككىكى زۆرى مۇدرىنى « ئەتۋمىي، بىۋولۇژىي، بەكتىرىۋولۇژىي، كىمىۋىي، ئەلكترۇنىي » و ھەرچى چەكى كۆكۈژىي دىكە ھەيە، ھەيەنە. باشە، ئىۋە پىتيان دەلەتن: ئىمە موسولمانىن، يا دەبىي، موسولمانىن، يا دەبىي، سەرانە بەدن. ئەۋانىش دەلەتن: ئىمە موسولمان نابىن، رىز لە ئايىنەكەتان دەگىرىن، بەلام، سەرانەش نادەين. لە ۋكاتەدا، تۆ چۆن ئەۋ داۋاكارىيەى خۆتايان، بە سەردا دەسەپىننى؟ چونكە، گەر جەنگى لە نىۋان ئىسلام و ئەۋاندا بەرپابى، گومانى تىدا نىيە، بەلەنسى ھىزەكان لە ھەموو پۈۋىكەۋە، ۋەك يەك نابىن و نىن! مەبەستم ئەۋەيە، ئايا، سەردەمى ئەۋە بەسەر نەچۈۋە، گەر لەگەل ئەۋرۇدا بەراۋردىكەين!! بەللى، ئىستە بۆت روۋندەكە مەۋە. كاك دوكتۇر! جارى پىۋىستە، ئەۋە تۆزى رۆشكرىتەۋە، ئەۋ كاتە، ۋەلامى پرسىيارەكە ئاساندهيى. زۆر كەس ۋا دەزاننى، لەگەل دەۋلەتتىكى ئىسلامىي دامەزرا، بە شىۋەيەكى ئۆتۈماتىكىي دەبىي، دەس بە « فتوحات » بكا، ۋەك بەرپىزت دەفەرەمۋىي، يا موسولمانبە، يا سەرانەبەدە! ئەۋە خۆي، بەۋ شىۋەيە نىيە، بەلكو، بە جۆرىكى دىكە لىكەدەدرىتەۋە.

گەر تەماشای « تەئریخی تەبەری » بکەین، هەروەها، تەماشای « بیدایە و نیهایە » و « ئەلکامیل فی ئەلتەئریخ » ی « ئین ئەلئەسیر » و پەرتووکه کانی دیکەش بکەین، که لەم پۆژانەدا، بۆ بابەتێ گەرام، چەن بەسەر هاتیکیان هیناوتەتو، دواى ئەوەی، لە جەنگی « قادسییە » دا، بە تاییەتی، سوپای ئیسلام بە فرماندەى « سەعدى کورى ئەبى وه قاص »، لەگەڵ سوپای « فارس » مەکاندا بە سەرکردایەتی « رۆستەم » لە سەردەمی — « ساسانی » یەکان.

بەلێ. لە سەردەمی « ساسانی » یەکان و « کیسرا » دا بوو. نازانم، ناوەکەم لە بیرچۆتەتو، ناویکی هەیە! هەرچی چۆنیتێ، کاتێ پووبەپووبوونەتو، سوپای ئیسلام، لە پیشدا، چوار پێنج جار، نوێنەری بۆ لای « کیسرا » ناردوو، پاشان، نوێنەری بۆ لای « رۆستەم » یش ناردوو. لێیان پرسیبوون و گوتویانە: ئێو بۆچی هاتوون؟ « عەمرى کورى عامر » و دوو سێهەکی دیکە لە هاوێلان، لە وەلامى ئەو پرسیارەدا گوتویانە: ئێمە، کۆمەڵێکین، خۆی پەرەردگار، لە نیوماند، پەیامبەرێکی ناردوو. ئێمە خەڵکیکی بێ سەرۆکبووین. مردارە و مەبوممان دەرخوارد. کچمان زیندەبەچال دەکرد. زۆرداریمان لەگەڵ یەکیددا دەکرد. دەوڵەتمەندەکان، هەزارەکانیان دەرمان دەکرد. دواکەوتوو بووین. بتمان دەرست. ئاوامان دەکرد و ئاوامان دەکرد. پەیامبەرێ، لە نێو خۆماندا پەیدا بوو، ئەوانەى هەموو لێ قەدەغەکردین و پێی گوتین: بەندایەتی بۆ خوا بکەن، پێکەوێ براى، پێکەوێ رێک و تەبابەن. چاوتان لە پاکى بێ، ئاگاتان لە چاکى بێ. ئێستەش، ئەو پەیامەى خۆی پەرەردگار، بۆ پەیامبەرى ئێمەى ناردوو، ئێمەى راسپاردوو، لە نێو خەڵکى سەر زەویدا بۆ یەکەینەو. ئێمەش هاتووین، لە ئێوەى بگەینەن. تا ئێوەش، دواى ئەو ئایین و پەیامە نوێیە بکەون.

ئەوانیش گوتویانە: باشە، گەر وەرمانگرت، دەلێن: چى؟ دەگەرێتەو؟ گوتویانە: بەلێ. خۆتان وولاتى خۆتان بەرێوەبەرن، گەر ئەو ئایینەتان وەرگرت و ئەو پەیامەتان پەسەندکرد، ئێمە دەگەرێتەو. (نەعکن و بلادکم و شانکم)

ئەمەش، دوو سێ گێڕانەوێ هەیە. « فارس » مەکان گوتویانە: گەر ئایینەکەمان وەر نەگرت، چى دەکەن؟

ئەوانىش گوتتويانە: پىمان خۆشە، ۋەريگرن، بۆ ئەۋەي، ئەۋ پووناكىي و
 فەرەي، ئىمە لىي بە ھەزمەندبووين، ئىۋەش، ھەر لىي بە ھەرمەندبن. لىتان
 دەرگە پىتن، خۆتان وولاتى خۆتان بە پىتەمەرن. بە لام، گەر ۋەرتان نەگرت،
 گەر موسولمان نەبوون، دەبىي، سەرانەبدەن.

بىي گومان، ئەۋ سەرانەيەي لە ئىسلامىشدا دەرئى، نىشانەيەكە بۆ ئەۋەي:
 ئەۋ وولاتە، دژايەتتى ئەۋ قەۋارە ئىسلامىيە ناکا. لىي دەرگە پىي، ئەۋ ئاۋە
 زولالەي لە كانياۋى ئىسلامەۋە ھەلقوۋلاۋە، ئەۋ چۆگەيە، ئەۋ پوۋپارە، بە
 ھەموو ئەۋ گەلانەي دىكەش بگا، كۆسپ و پەرچى نەخاتە پىي. واتە: ئەۋ
 سەرانەيە بۆ ئەۋە نەبوۋە، كەساسىن. چۆنگە، بۆ نمۇنە: «عىراق»، لە
 سەردەمى «عومەرى كۆپى خەتاب»، دا، دواي ئەۋەي كىراۋە، خەلگەكەي
 موسولمان بوون. ئەۋانەي، لە دواي جەنگ خۆيان بە دەسەۋەداۋە، ھەر لە
 شوپنى خۆيان ھىشتوياننەتەۋە. بە لام، «خەراج» يان لە سەر
 زەۋىيەكانيان داناۋە. ئەۋانەي موسولمانىش نەبوون، لە سەر ئايىنى
 خۆيان ماۋنەتەۋە، لە سەر جىي و پىي خۆشيان بوون.

بۆ زانىيارى بە پىزىشت، شاي «بەحرەين»، ناۋى «مونزىر بىن ساۋا
 ئەلەبىدىي» بوۋە. پەيامبەر «د.خ.»، نامەي بۆ ئاردوۋە و بۆي نوۋسىيۋە:
 (اسلم، تسلم.) واتە: موسولمانبە، سەلامەتدەبىي. (ونجەل ما بىن
 ايدىك لك.) واتە: ئەۋەي لە ژىر دەسدايە، بۆ خۆت دەبىي. گەر موسولمان
 دەبىي و شايستەي ئەۋەبى، بۆ فرمانرەۋايىي وولاتەكەي خۆت ئامادەبىي،
 «شەرىعت» پىادەكەي، لە شوپنى خۆت بىتەرەۋە. ئىنجا، بە كىردەۋە
 موسولمان دەبىي و پەيامبەر «د.خ.»، لە شوپنى خۆي دەپھىلتەۋە.

جا، مىژۋى ئىسلام ۋا ھاتوۋە. گەر گەلئى موسولمان نەبوۋىي،
 سەرانەشى نەدايى، مەبەستيان ئەۋەبوۋە، بە ھىچ شىۋەيە، ئەۋ پەيامەيان
 قەبۇل ئىيە و ئەۋ بەرنامەيەي خواشيان ناۋى. بە لام، پىشيان نەداۋە،
 بىلاۋىيەتەۋە. لەبەرئەۋە، موسولمانەكان، پەنايان بۆ چەك بردوۋە. واتە: لە
 بەر پىگرتنەكە بوۋە، نەك لەبەرئەۋە بوۋىي، موسولمان نەبوۋىن.

بەلگەمان بۆ ئەم قەسەيە چىيە؟ بەلگەمان ئەۋەيە: ھەمو زانىيانى ئىسلام،
 لە سەر ئەۋە يەكدەنگن و دەلئىن: ھەر كاتى، لە گەرمەي جەنگىشدا بىي،
 لەبەرئەۋەي، كۆمەلئى موسولمان نەبوون، بە ھىچ جۆرئى، ئامادەش
 نەبوون، سەرانەبدەن، بۆيە، جەنگيان لەگەلدا كراۋە. گەر لە گەرمەي

جەنگە شدا گوتیان: جەنگ پاگرن، سەرانیان دەدەیتن، دەبی، جەنگە
 بوەستینری یا درێژە پێ بدری، تا موسولمان دەبن؟ دەلین: دەبی،
 یەكسەر جەنگە پاگیرێ. چونکە، جەنگە لەبەرئەوه ناکرێ، کە
 موسولمان نابن، بەلکو، جەنگە لەبەرئەوه دەرکێ، کە سەرانیان نادەن.
 سەرانیان چی دەگەیتن؟ واتە: ئەو کۆمەڵ و گەلانی، موسولمان نابن،
 بەلام، سەرانیان دەدەن و مل بۆ سیستیمی فرمانڕەوایی ئیسلامیی کە چ
 دەمکەن، کە دیه‌وێ، ئایینە کە بە هەموو جیهاندا بلۆکاتەوه، لە خەلکیش
 دەگەیتن، دا خوا برۆی پێ دیتن، یا ناھیتن؟! بنچینەی راستەقینەی
 هەموو «فتوحات»ی ئیسلامیش، هەر بەو شێوەیە بوو.
 من یەك شتی دیکە، بۆ بەڕێزت باس دەکەم.

— فەرموو.

بێ گومان، لە سەردەمی «ئەمەویی، عەبباسیی و عوسمانیی» یەکاندا
 هەلە هەبوو. لەبەرئەوه، ئیستە، ئێمە وەک ئیسلامیی، کاتێ تەماشای
 میژووی ئیسلام دەکەین، دەلین: میژووی موسولمانان و نالین: میژووی
 ئیسلام. چونکە، جارێ لە سەردەمی «معاویە کۆری ئەبو سوفیان» دا،
 «یەزید»ی کۆری، لە سەردەمی خۆیدا، بە تۆپزی، پەیمانی
 باوەریپیتانی لە خەلک وەرگرتوو. بۆیە، زۆر لە زانایانی ئیسلام دەلین:
 «یەزید» جێنشین نەبوو و پەروایەتی نەبوو. چونکە، بە زۆر ئەو پلەیی
 وەرگرتوو. لەبەرئەوه دەبی، موسولمانان بە ویست و ئارەزووی ئازادانە
 خۆیان، فرمانڕەو و کاربەدەسانی خۆیان هەلبژێرن.

خۆ، زۆری زانایانی ئیسلام، هەر ئەشکەنجەدروان، دەریەدەرکراون و
 ئارامیان لێ هەلگرتوون. ئیدی، لەو کاتەوه، کیشەیی فرمانڕەوایی و
 پامیاری ئیسلامیی، لە گەل کیشەیی «شریعت» و بەرنامەیی
 ئیسلامییدا، لە یەکدی ترازاون. بەلام، بێ گومان، بە ئەندازەیە نەبوو،
 کە لە «ئەوروپا»، لە سەردەمی پیاوانی «کنیسە» دا پوویداوه. چونکە،
 زانایانی ئیسلام، خۆیان بە دەسەوه نەداوه، هەر لە «ئەبو حەنیفە» و
 بیگرە، تا بە «ئیمام مالک، ئەحمەدی کۆری حەنبەلی و ئیمام شافعی»
 دەکا، ئامادەبوون، بەندبکرتن، لێ بدرت، دەریەدەرکرتن، بەلام، هەرگیز
 خۆیان بە دەسەوه نەداوه، وەک پیاوانی «کنیسە»، لە ئاستی «تسار» و
 دەسەلاتدارەکاندا، بێ دەنگبون.

ئىستە، بەرپىزىت گىرغىنىگەت لەۋە داىە، بۇ نىمۇنە: گەر قەۋارە و دەۋلەتتىكى ئىسلامىيە ھەيى، چۆن ئەۋكارە دەكا؟ باشە، كاك دوكتۇر! كام دەۋلەتى ئىسلامىيە؟! خىۋاي پەرۋەردىگار، بىچىنەيەكى گىشىنى دانائە و قەرمۇۋىتە: (لا يكلف الله نفسا الا وسعها) خوا داۋا لە ھىچ كەسى ناكە، ئەۋە نەيى، لە توانايدا ھەيە. ئىستە قەۋارە و دەۋلەتتىكى ئىسلامىيە درووستىيى، لە سەداسەدىش « شەرىعى » بى، چۈنكە، ئەۋقەۋارانەي ئىستە ھەن، ئىمە تىبىنىيمان لە سەريان ھەيە، « كۆمارى ئىسلامىي ئىزان، سۆدان » بۇ نىمۇنە.

— « عەرەبىستانى سەۋدىيە ».

بەلى. « سەۋدىيە، ئەفغانىستان » كۆي و كۆتى دىكەش، ئىمە تىبىنىيمان لە سەريان ھەيە. بەلام، بىلەن، قەۋارە و دەۋلەتتىكى ئىسلامىيە دامەزرا، لە سەداسەد « شەرىعى » و پىكۈپىكىش بوو، « شەرىع » داۋاي چى لى دەكا؟ داۋاي ئەۋەي لى دەكا و دەلى: تۆ دەيى، بەيى تواناي خۆت ھەۋل بەدى، جارى پىش ئەۋەي، ئەۋ مۇسۇلمانانەي ژىر چەپۈكن، پىزگارىنكەي، « شەرىع »، چە مافىكى دانى، با پىيان بەدا. « شەرىع »، چە مافىكى بە گەلى كورد دا، با بىدا. نەتەۋىيەكە، لە چەل مىلىيۇن پىكەتتەۋە، با، چى دىكە نەچەۋسىنرەتەۋە، با، چى دىكە كىمىيەباران نەكرى، بە ناۋ « ئەنقال » نەكرى، جىنۇسايىد نەكرى. بابە! چە خوا بەردارە... جا، ئەۋقەۋارە ئىسلامىيە، لە « ئىزان » بى، لە « عىراق » بى، لە ھەر شوپىنى بى، گرنگ نىيە! چۈنكە، ئىسلام دەلى: پىش ئەۋەي، مافى تاكى بەدى، دەيى، مافى گەلى بەدى. جا، داۋاي ئەۋەي، گەلى كورد، يا ھەر گەلىكى دىكەي زۆرلىكرا، گەر ھەبوو، مۇسۇلمانىشەن و دەچەۋسىنرەتەۋە، داۋاي ئەۋەي، ئەۋ دەۋلەتە ئىسلامىيە، ھەموو گىرغىنىگەتە كانىان چارەسەردەكا. ئىنجا، گەر لە دەسلەت و توانايدا ھەبوو. پىي دەلى: دەي باشە، پوۋ لەۋ خەلگە بىكە. پەيامى خىۋايان پىي پاكەيەنە.

چە كاتى، ئەۋ دەۋلەتە ئىسلامىيە درووستەيى؟ كاتى، كە چەكى لە چەكى ئەۋان بەھىزىرىۋو، توانايەكى ۋاي ھەبوو، بەرانبەريان بوەستى. ئەۋ كاتە، خەلگى پىسپۇر و شارەزا كۆدەكاتەۋە، لىيان دەپرسى: ئەرى خەلگىنە! ئىمە ئەۋ جەنگە بىكەين، سەركەۋتوۋدەيىن، يا ژىركەۋتوۋدەيىن؟! ئاخىر ئىستە، جەنگەكە بىكەين يا نەكەين، خۆ زەھىزىكى ۋەك « ئەمىرىكا »، بى

جەنگ، لە پێی هۆکانی پاگیاندا، لە پێی بەکارهێنانی چەکی ئابوورییەوه، « جیهانگیریی » خۆی، بە سەر هەموواندا سەپاندووه. بەلام، مەرج نییه، دەوڵەتێکی ئیسلامیی، ئێو ئامرازانە بەکاربهێنێ. بەلکو، بەپێی سەردەم، بەپێی پۆژگار، ئێو ئامرازانە بەکاردهێنێ، بۆ ئەوهی، ئێو پەیامە خواوییە، بە گوێی ئێو خەڵکە بگا.

خۆی کێشەکه ئاوايه. (و قاتلوهم حتی لا تکن فتنه و یكون الدین كله لله). واتە: لەگەڵیان بجەنگ، تا، « فیتنه » نامی، تا، بۆ وەرگرانی ئاین، گوشار و زۆر لە سەر خەڵک نامی. جا، چ بۆ وەرگرانی ئایینی ئیسلام بێ، چ ئایینی ئیسلامی بێ. گەنگ ئەوهی، مرۆکان زۆردارییان لێ نەکرێ، نە ئایینی ئیسلام و نە ئایینیکی دیکەشیان، بە سەردا بسەپنێ.

دوای ئەوهی، ئیسلام دەسەلات پێدا، هەموو جیهان وای دەکا، هیچ کەس ناتوانێ، لە سەر بیر، گوشار بۆ کەسێکی دیکە بەرێ. چونکە، گوشارکردن لە خەڵک، بۆ ئەوهی، بیرێ قەبوولکا، ئا ئەوه، خۆی لە خۆیدا، کاکلە تیرۆرە. واتە: گوشار لە خەڵک بکە، بۆ ئەوهی بیرێکی دیاریکراو پەسەندبکە، ئەوه قەدەغەیه، ئەوه بە پێچهوانەی سرووشتی مرقەهەیه. بە پێچهوانەی سرووشتی ئایینی شەوهیه، خۆی پەروردگاریش، ئەوهی بە ئامانجی کۆتایی « جیهاد » داناوه. (و قاتلوهم حتی لا تکن فتنه و یكون الدین كله لله). « فیتنه » واتە: ئازار و ئەشکەنجە، لە سەر بیروباوهریان نامی و هەموو ملکه چیبیهک، هەر بۆ خوا دەبێ، واتە: جگە لە خوا، کەس لە کەسی دیکە ناترسێ. جا، ئەو کاتە (فمن شاء فالیؤمن فمن شاء فالیکفر).

— ئاخر، بەرێزت باسی « شەریعت » دەکە!

بەلێ.

— بەلام، بۆ باسی کردەوهی رێکخراوه ئیسلامییەکان لە هەموو جیهاندا ناکە؟ چونکە، ئەوه دوو شتی جیاوازه.

بەلێ.

— واتە: ئەو ئایەتانەی بەرێزت هێناتنەوه، (و قاتلوهم حتی لا تکن فتنه) بە زۆر شت لێکدەدرێنەوه. لەوانهیه، لایەنی هەولیش نەدا، « فیتنه » دروستکا. بەلام، لایەنە ئیسلامییەکه دەسپێشخەریبکا و بێ: با، « فیتنه » دروست نەبێ! بۆ ئەوهی، بەو بیانوانەوه، خۆی بە سەریدا

بسه پینتی و دهسه لات وهر گری. له بهر نه وه، جهنگیشی له گه ل دهکا. من وای
تیده گهم، بۆچوون و لیکدانه وهی جیاواز، بۆ لیکدانه وهی ئایه ته کان هیه.
واته: به گویره ی تیکه یشتنی گرووپه پامیاریییه کان، به گویره ی
ئامانجه کانیان، به گویره ی ستراتیژیان، لیکدانه وهی ئایه ته کان ده گۆی.
لیره دا، له باسی سه رانه دا، من شتی کم بۆ دهر کهوت، ئویش ئه وهیه:
لایه نکی که وهری ئه و سه رانه وهر گرتنه، له فاکته ری ئابوورییدا خۆی
ده بینتی. واییه؟ به لێ.

— چونکه، ههر له کۆنه وه، تا ئه و پۆژه ی، سه رانه باو بووه، ئه واته، بۆچی
سه رانه یان به ده ولته ی ئیسلامی داوه؟ له پاشه پۆژیشتا، گه ر ئه و ده ولته
ئیسلامیییه دروست بیه ته وه، بۆچی دروست ده بیته وه؟ که واته: فاکته ری
ئابووری، پۆلکی زۆر گه وهره و گرنگی، له تیروانین و دیدی ئیسلامی، له
ده سه لاتی ئیسلامییدا هه بووه و هیه.

کاک دوکتۆر!

قه رموو.

(بۆ ئه وه ده گونجی، لیکدانه وهی جیاواز هه بی. هیندی شت لیکدانه وهی
جیاواز هه لده گری. به لام، هیندی شتی دیکه هه ن، پوون و هیه جۆره
لیكدانه وهیه کی جیاوازی دیکه یان نییه. ئامانجی کۆتایی « جیهاد »
ئه وهیه: هه موو مرقایه تی، له ژێر سایه ی فرمانه رواهی « شریعت » دا
کۆکاته وه. جا، ئه وهی براوی هیه و باوه ردینتی، خۆی به « شریعت » وه
ده به ستیه ته وه. ئه وهی براوشی نییه و باوه ریش نا هینتی، له سه ر ئایینی
خۆی ده مینیه ته وه. به لام ده بی، ملکه چکا و پیزی ئه و ده سه لاته پامیاریییه
ئیسلامیییه بگری، که هه موو جیهانی له ژێر ده سی خۆیدا کۆکردۆته وه.
ئه وه ئامانجی کۆتایی « جیهاد » ی ئیسلامیییه و زانایانی ئیسلام، له
سه ری یه کده ننگ.

ئه وهی به ریزیشته ده لیتی، لیره دا گرووپه ئیسلامیییه کان و قه واره
ئیسلامیییه کان، به پیتی ئه و قۆناغه ی تیده که ون، به پیتی توانایان ره فتار
کۆمونه که ن و ده جوله نه وه.

بۆ نمونـه: ئیسته ئیمه، لای براده رانی نائیسلامی خۆمان، که له
« کوردستان » دا هه ن، ده لیتین: ره نگه ئیمه له و قۆناغه دا بیه، که پیکه وه

دلنه وایی یه کدی بکهین. له بهر نه وهی، ئامانجیکي هاو به شی گشتییمان هیه. ئسو ئامانجهش، پتر خۆی له ودا دهبینی: هیمنی و ئاساییشی « کوردستان » بپارێزین. ئو رهوشه تیک نه دهین، که وهک کهشتییهک وایه، هه موومانی تیداین. گهر تیکچوو، له هه موومان تیکدهچێ. با، ئو سێبه ره تیک نهچێ، چونکه، که تیکچوو، خۆره تاو له هه موومان دهدا. ئیمه، له قوناغه دا ئاواين. له قوناغیکي دیکه دا، بۆ نمونه: کاتی هه ستمانکرد، نه خێر، ئو خه لک و که له هه مووی له گه ل ئیمه دایه، جه ماوهر هه مووی باوهری به ئیمه هیه، پهنکه، ئو کاته، به شتو مه یه کی دیکه، به برادرانی « پارتیی و یه کیتی » بلێن: ئه رێ براینه! ئیوه مافی ئه وه تان نییه، به ناوی گه له وه، له « په رله مان » دانیشن، که ده جار، بۆ خۆتان پاتانگه یاندوه، په وایه تی نه ماوه!

— به ئی.

به ناوی « په رله مان » هه دانیشن، پێشتر بپاره کان بدن، وهک پارت، کاکه و براینه ی له سه ر بکه ن و دوا ییش، وهک شتیکی چا و به ست، له ژووری « په رله مان » دانیشن و بۆ نمونه: ده نگدانیکي پووکه شی له سه ر بکه ن. پێشتریش، (ما وانه ئه لکه والیس) له پشت په رده وه، له و لاوه، بپارتان له سه ر هه موو خاله کان دابی. پهنکه، ئه وه قه بوو له نه کهین. به لام، بۆ نمونه ده لیم: گهر رهوشه که تیکچێ، له هه موومان تیکدهچێ.

دوا ییش، ئیمه خۆشمان، قه باره ی خۆمان ده بینن، ده لێن: ئیمه با جارێ، شتی نه لێن، له قه باره ی خۆمان که و ره تر بی! کاتی خۆی، هه لێژاردن کرا، خه لکیکی زۆر، ده نگیان به « پارتیی و یه کیتی » دا. ئیمه ده بوو، پێزی ویستی ئو خه لکه ش بگرین، با، بۆچوونه کانیشمان وهک یه که نه بن.

که واته: گروپ و لایه نه ئیسلامییه کان ده بی، به پێی ئه و قوناغه ی تیدان، له اچوارچێوه ی « شرع » دا قه سه بکه ن و هه لۆیست وهرگرن. مه رج نییه، ئه و شته، شتی بێ، تا ئه و پۆزه ی جیهان کۆتاییدێ، به رده وامبێ.

واته: با وایه، ئیسته ئیمه، نوێنه ری « 5٪ » یا « 10٪ » ی خه لکی « کوردستان » یه. ده بی، به قه در ئه و پێژمه یه، په فستار بکهین. چونکه، قه واره ی ئیسلامی، به بنکه یه کی جه ماوهری دروست ده بی، قه واره ی ئیسلامییش، هه ر ئه وه نییه، ده سه لات هه بی، به لکوو، پێش هه موو شتی، پێوستی به بنکه ی جه ماوهری هیه، خه لکیکی له گه ل بێ و پشگیری بکا.

بۆ نموونە: پەيامبەر « د.خ. »، تا بئەكەى جەماوەرى بۆ درووست نەبوو، فرمانەرەواى ئىسلامىيەى لە « مەدینە » را نەگەيانە. بۆچى لە « مەككە »، دەولەتى دا نەمەززانە و لە « مەدینە » دايمەززانە؟ بەلى، لە « مەككە » خەلكە موسوڵمان بوو، بۆيەن، بەلام، بئەكەى جەماوەرى پێك نەهينابوو. كەچى، لە « مەدینە »، ئەو بئەكەى درووستبوو.

— ديارە، هيز، توانا و دەسەلاتى دەوى!

جگە لەوانەش، دەسەلاتى جەماوەرىشى دەوى.

— بەلى، راستە هەمووى پێكەو دەوى.

بۆ ئەوى فەرمووت، پرسىيارەكەت، بى گومان، پيش ئەوە باسى ئەوت كرد، لێكەتەوى جياواز هەيه. ئەو پوونكرەنەو هەيم لە سەر ئەو بوو، بەلام، شتىكى دىكەت فەرموو، ببورە، من باشم لە ياد نەماو.

— با واز لەو بئين و شتىكى دىكەت باسكەين.

فەرموو.

پ 22 : ئەم بۆچوونانەى دەلىتى: ئىسلام، تىروانىيتىكى بۆ جىهان هەيه، ئەویش ئەو هەيه: بىروباوەرى ئىسلام، لە هەموو جىهاندا بلۆكەتەو. مەرجىش نىيە، هەموو كەسى بكا بە موسوڵمان. لێرەدا، شتىكم بىر دىتتەو. لە « يەككىتى سؤفىت »، نزيكەى « 300 - 350 » مىليۆن كەسى تيدا دەژيا. دەولەتەكە، لە چەندىن « كەمىنەى نەتەو هەيه، گەل و نەتەو »، جياواز پێكەتەو. چەندىن ئايىنى جياوازی وەك: « فەلە، جوو، ئىسلام » و هەموو جۆرە ئايىنەكانى دىكەشى تيدا بوو. بەلام، كۆ فرمانەرەواى و پيشەرەوايەتتى ئەو خەلكەى دەكرە؟ تەنيا هەر، « پارتى كۆمۆنىستى سؤفىت » بوو، هېچ جۆرە پارتىكى دىكە نەبوو. ژمارەى ئەندامانى ئەو كۆمۆنىستانەى، لە « پارتى كۆمۆنىست » شىدا كارىانەكرە، لە هەموو « يەككىتى سؤفىت »، لە « 20 - 25 » مىليۆن كەس تىپەرى نەدەكرە. لەگەل ئەو شىدا، كەسيان بە زۆر نە دەكرە بە كۆمۆنىست، كەسيكيش كۆمۆنىست بووايه، بۆى نەبوو، وازىنى. بەلكو دەبووايه، خۆيان دەريان كرايه. واتە: گوشارتكى زۆريان، لە سەر كۆمەلەكە دا نەتابوو، تا بىنبە كۆمۆنىست. كەچى، ئەنجامەكەشى ئەو بوو، كە هەموومان ديمان!

بەلى، بۆ خوا سەلامەت ئەزانى، ئاخر جۆران زۆر باران

بەلەن نە هەيلا، كۆمۆنىستەكى دوا ئەى لە سەر دەگى

سەلامەت ئەزانى، ئاخر جۆران زۆر باران

دواى « 70 - 80 » سال هه ره سیهیتنا. من پیم وایه: ئه و نمونه یه یه به ریزت هیتاته وه. هه ره همان شته، گه ر تۆ به وئ، بیروبا وه یی ئیسلام، له هه موو جیهاندا بلۆکه یته وه. خۆ ئه وانیش، هه ره ده یانویست، بیرى کۆمۆنیستی، له هه موو جیهاندا بلۆکه نه وه. نمونه که شمان کوئ بوو؟ « یه کیتی سۆفیت » بوو. وهک گوتم: که سیشیان، به زۆر نه ده کرد به کۆمۆنیست، ژماره یه کی زۆر که میشوون، که چیی، سه ریشی نه گرت. بۆ؟ چونکه، خواى په ره ره دگار، ئه و خه لکه ی به « سه رووشت، خه سله ت، بیروبا وه، دید و بۆچوون » ی جیاوازه وه دروو سترکردوه. هه موویان ناتوانن، یهک شت وه رگرن. تۆ گه ر به وئ، هه موو ئه و بیروبا وه یه بچه سپینی، بلێن، ته نیا هه ر، له نپو کۆمه لگه ی « کوردستان » یشدا بئ، چونکه، له یهک گه ل پتکه اتوه و زۆربه ی زۆریشیان هه ر موسولمانن، واز له جیهان بێنه، که له چه ندین گه ل و نه ته وه ی جیاواز پتکه اتوه، هه ر گه ل و نه ته وه یه کیش، له سه ر ئایینیکی جیاواز ده پۆن. ئایا پیت وایه، ده توانی، کۆمه لگه یه کی موسولمانی راسته قینه، له « کوردستان » دا دامه زڕینی؟! و 22: کاک دوکتۆر « حوسین »! جارئ، ئه و به راورد کردنه، له نیتوان قه واره یه کی ئیسلامیی، له گه ل قه واره یه کی به ناوی « سۆسیالیزی زانستی » یه وه، به ناوی قه واره یه کی « کۆمۆنیستی سۆسیالیستی »، له « یه کیتی سۆفیت » ی پتیشوو دامه زرا، ئه و به راوردکاری و پتوانه یه، بئ گومان، وهک زانایانی لۆژیک پتی ده لێن « قیاس مع نه لفارق ». ئه و قه واره ئیسلامییه ی، په یامبه ر « د.خ. »، له سالی یه کی کۆچیی دایمه زراند، تا سالی « 1300 » کۆچیی، سیسه د و شتیکی کۆچیی ده وامیکرد. واته: سیازده سه ده، ئه و ده ولته ئیسلامییه ژیا و به رده وامیوو.

— مه به ست تا سه رده می « عوسمانیی » یه کان بوو؟ به لئ. تا سالی « 1924 ز. » کاتئ « که مال نه اتوو رک » به فره می، خه لافه تی ئیسلامیی هه لوه شانده وه و په تیکرده وه. ته ماشاده کین، په نگه، به دریزایی میژوو، ده ولته ئی نه بووی، سیازده سه ده دریزه ی کیشابی! ئه و ده ولته، بۆچی هینه مایه وه و ژیا؟ له گه ل ئه وه شدا ده گونجا، ئیسته ش، هه ر به رده وامبی، گه ر ئه و هۆکارانه ی وایان لی کرد، ده ولته که نه خو ش کهوئ، که به ده ولته ئی « عوسمانیی » یان ده گوت: « پیاوه نه خو شه که ». پاشان، پوخا. گه ر خۆی له و هۆکارانه بپاراستایه.

به لām، « يه کيځتي سؤځيت »، له سالې « 1917 »، کاتي شؤږش له سر دهسي « لينين » دا بهرپاښو، تا سالې « 1991 » ښو، وا نښه؟
— به لآي.

واته: نزيکې حهفتا سالې يا که مترش ژيا.
— من مه به ستم له ماوهکه نښه، نو دوو دهولهته چن ژياون. به لکوو، جگه له جياوازيي نايدؤلؤژيا، مه به ستم به لām، من مه به ستمه.
— به لآي.

من ده لآيم: ښؤچي نوځيان سپازده سده بهرده واميوو، به لām، نوې دیکه يان، تنيا « 60 - 70 » سال ژيا. ليرهدا ده لآيم: چ « مارکسيزم » و چ هر بيرتيکی دیکه ش، که زادهې بير و هؤشې مرق بوو، هر هيندهې مرق ده تواني، ته من بکا و بهرده واميوي. به لآي. کؤمؤنيسته کان ده يانگوت: نيمه خؤمان به سر که سدا ناسه پيښن. به لām، له راستييدا، به کرده وه، راستيان نه ده کرد. چونکه، نووانهې کؤمؤنيست نه بوون و نه دامي پارت نه بوون، له هه موو ده سکه و تيکي باشي ژيان بي به ش بوون. نووانهې کؤمؤنيستش بوون، به راستي، زؤر له خؤشييدا بوون، به ريزت له وئې بووي، به چاوي خؤت ديوته، به تايبه تيي، نووانهې له پارتايه تييدا پله و پايه يه کيان هه بوو. واته: باري ژيانيان، زؤر له سرمايه داره کان باشتر بوو. به لām، ئيسلام کاتي ده لآي: زؤر له خه لک ناکه م، راستده کا و زؤر له خه لک ناکا. به دريژايي ميژووي ئيسلام، « زهرده شتي، جوو، فه له و يه زديي » هه بوون. زؤر به ي پساواني سر به و ئايينانه، هر پساوي دهوله مه ند و پارهدار بوون. هيندي له و نائيسلامي يان، له دهوله ته ئيسلامي يه کاندا، تا پله ي شالياريس پؤشتوون. به لām، له « يه کيځتي سؤځيت »، که سيکت ده بيني، نه که تا پله ي شاليار، به لکوو، تا پله ي چي بلآيم، بروا، کهر کؤمؤنيست نه بووايه؟! چن زانايه کي وهک « نه ندرتي زه خارؤف » و کي و کي دیکه ش، که زؤر خه لکي پسؤر و شاره زابوون، له بهر نه وهې، نه دامي « پارتې کؤمؤنيست » نه بوون، يا له بهر نه وهې، راستي زانسته که يان، له گه ل نه نديشه کاني « مارکس - لينين » و نووانې دیکه دا، يه کيان نه ده گرتوه، ده رکران، « يه کيځتي سؤځيت » يان به جيه تيشته.

بئى گومان، جارى، جياوازيبيھكى كاكلھى، له نيوان ئو دوو فەلسەفەيەدا ھەيە. ئىسلام ئايىنى خوايە. بەلام، «كۆمۆنيزم» بەرھەمى بىرى مرقۇقە. پاشان، له پراكتىك و جىبەجىتكردينشدا، ئىسلام راستىكردووه. چونكە، زۆرى له خەلك نەكردووه. بە بەلگى ئوھى، زۆر له «فەلە و جوو» مەكان، تا پلەي شاليار، راويژكار و زۆر پلەي دىكەي دەسەلاتيش، له دەولەتى ئىسلامييدا پۆشتوون. ھەروھەا، نەك ھەر پەتشيان پى دراوھ، كار و بازركانيى خۇيان بكن، ئايىنى خۇيان پيادەمەكن، بەلكوو، ماومشيان پى دراوھ، پاژەي دەولەتى ئىسلامييش بكن و پۆلى خۇياني تيدا بىين. بەلام، بئى گومان، له «يەكيتى سۆفيت»، جۆرىكى دىكە بووه. ئەمە له لايەك، له لايەكى دىكەوھ، «ماركسيزم» جگە له گوشارى دىكتاتورانە، كە ھەر بۆ خۇيان «دىكتاتورىاي پۆليتاريا» يان پيادەمەكرد، بەپۆرت بۆ خوت زۆر چاك دەزانى.

— بەلئى.

ئىسلام، ھەرگىز دىكتاتورىي نەبووه. ھەرگىز بىرواي بە دىكتاتورىيەت نەبووه. بەلكوو، سەركووتانەوھ، چەوساندنەوھ و دىكتاتورىيەت، لەگەل بەندايەتتى بۆ خوا دژايەتتى ھەيە. واتە: خەلك، بۆيە بەندايەتتى بۆ خوا دەكا، تا كەسى دىكە پەرستراو و پەروردگار نەبئ. پاشان، له «يەكيتى سۆفيت» پيشوو، بە راستىي، بىردۆزەي «ماركسيزم – لىتېنيزم»، كە بانگەشەي «نيونەتەوھىي – ئىنتەرناسىيۆنالىستىي» دەكرد، دانى بە خاومندارىتى تاكدا نەدەنا. دانى بە ھەست و نەستى نەتەوايەتتىدا نەدەنا، دانى بە چارەنووسى گەلاندا نەدەنا. ئەوانە، وايان كىرد، پىچەوانەي سىرووشتى خەلك، پىچەوانەي ھەست و نەستەكانى مرقۇق، پىچەوانەي پەوتى ژيان بچولتەنەوھ. ئىنجا، له راستىيدا، بىرى «ماركسيزم – لىتېنيزم» و سۆسياليزم، پتر له كاردانەوھى سەرمایەدارىيدا پەيدابووه.

— مامۇستا! دوايى، دىينە سەر ئەوانە.

بۆيە، ھەرچى سەرمایەدارىي دەيگوت، «ماركسيزم» دەيوست، بە پىچەوانەوھ بىكا. له ئەوئ تاك ئازادە و لىبرالىيەت له ئارادايە. له ئەوئ دەبئ، سۆسياليزم له ئارادابئ و كۆمەل تاك بپليشتىنيتەوھ. بەلام، ئىسلام كاردانەوھ نىيە. بەلكوو، له جىي خۇيدا، مافى خۆي بە تاك و بە كۆمەلش دەدا. له پووى «پامپارىي، ئابوورىي و كۆمەلایەتتى» شەوھ،

هاوسه نگیبیه کی زۆر وردی راگرتوو. له بهرتهوه، ئه دوو شته ناکرێ، به یهکه وه بهراورد کرێن، چونکه، ئه هه مووی « 60 - 70 » سالی توانیویتی، بهردهوامی و هه ره سیهیناوه. به لام، دهولهتی ئیسلامی، سیازده سهده بهردهوامبووه.

— راسته، دهولهته ئیسلامییه که، پتر بهردهوامبوو، ماوه که ی زۆر درێژتر بوو. به لام، ئه نجامی هه ر دوو دهولهته که « ئیسلامی و مارکسی » هه ر وهک یه کبوو. چونکه، هه ر دووکیان، وهک دهولهت نه مان. نهک وهک بیر، سه رکه وتوو نه بوون، چونکه، هیچیان تا ئیسته، وهک بیر، مایه پووچ نه بوون. له بهرتهوه، فه لسه فه نامرێ، چ « مارکسیزم » بێ، چ « ئیسلام » بێ، چ هه ر فه لسه فه یه کی دیکه ش بێ. لاوازه بێ، نه خۆشده که وێ، به لام، له سه رده میکی دیکه دا هه لده داته وه. بۆ نمونه: ئایینی ئیسلام، به چه ن قوناغیکی جیاوازا تیه پبووه. خۆت ده فه رمووی و ده لێ: ئه قوناغی راپه رین و رابوونه ئیسلامییه، پێشتر و نه بووه. وایه؟ به لێ.

— دوو ریش نییه، بیرێ « مارکسیزم » پۆژێ له پۆژان، جاریکی دیکه، سه ره له داته وه. ئیمه تازانین، ئه وه گۆرانکارییه کانی کۆمه ل بریاری له سه ر ده دا.

راسته. به لام، من پێم وایه: بیردۆزه ی زاده ی بیر و هۆشی مرۆ، وهک چۆن مرۆ ده مرێ، ئه ویش ده مرێ. به لام، شتی له خواوه سه رچاوه بگرێ، چۆن خوا ی گه وه ده مینیتته وه، ئه وهش ده مینێ، مادام خوا ی په رمه ردار ویستبیتی، بمینێ. لێ ده دا، که سی بۆ هیه، بپرسی و بلی: باشه، بۆچی ئایینی « فه له و جوو », هه ره ها، « زه رده شتی » گه ر ئه ویش ئایین بووبێ و « زه رده شت » یش په یام به ر بووبێ، بۆچی نه مان؟ چونکه، خوا ی په رمه ردار، وای نه نار دوون، بمین!

— « زه رده شتی » ماوه، چۆن نه ماوه؟ به لام، کز بووه، زۆر کزیوو. ده زانم. هه مو یان ماون، به لام، به و پوه پر شنگدار و راستیییه ی خۆیان نه ماون. به لێ.

خوا « ئینجیل » ی بۆ « عیسا » نار دووه، به لام، ئیسته چوار « ئینجیل » هیه. چونکه، هه مو ئه و په رتووکانه، « ته ورات، ئینجیل »

دهسکارييکراون. « ئافقيستا » ي « زمردهشت » ، کهس نازاني، ئاخو چهندي
ماوه و چهندي نه ماوه. به لام، « قورئان » دهسکاريي نه کراوه. چونکه،
« قورئان » خوا ويستوييه تي، بميتي.
— به لي. هر وهک خوا له و بارهيه وه فرموييه تي: (انا انزلنا هذا القرآن و
انا له لحافظون.)

(انا نحن نزلنا الذكر و انا له لحافظون.) چونکه، خـواي په روهر دگار،
« قورئان » ي بق مرقايه تيي ناردوه، تا، له سر زهويي کو تايي پيداي.
نه وهشي له باردا هيه، گرفته کاني چاره سرکا. به لام، ئاييني « فله » له
باريدا نيه، گرفته « پاماريي، نه ته ويي و ئابووريي » يه کاني چاره سر
کا. بويه، خه لک ناچار بوون، په نا بق « سيکولاريزم، ليبراليزم و
سوسياليزم » بهرن. چونکه، ئاييني « فله » تيدا نه بووه.
— زور چاکه. مامقستا! با ليردا بوه ستين. دهس خوشتي.

کاک دوکتور! خالي مابوو، سه بارهت نه و بهر اوږدهي بهر تزت، له نيوان نه و
دوو دهوله تدا کردت. نه و دهوله تي، ئيسلام ديه وي، له سر ئاستي
مرقايه تي و به پانتايي زهويي دايمه زرتني، له گل نه وهي، بيرکي وهک
« کومونيزم و سوسياليزم » يش ويستي، به لام، دوايي شکسته يه تا.
بهر تزت، باسي نه وهت کرد، نه وهت ئيسلاميش، هر شکسته يه تا. به لام،
له ماويه کي دريژ تر دا، گهر نه وهي نه و « 60 - 70 » سالي پيچووي، هي
ئيسلاميش سيازده سده ي پيچووه. واته: هزار و سيست و سه سال.

نه وهي شاياني باسبي و مابوو، ليردا بيليم، نه ويه: کاتي، نه و قهواره
ئيسلامييه، له بهر يهک هه لو هشا و نه ما، که موسولمانان، پابه ندييان به
« شريعت » وه نه ما. جا، چ له رووي هه لسوکه وتيان، له گل که لاند
بووي، چونکه، « عوسمانيي » يه کان، دوور له کياني براييه تي و کياني
موسولمانيتي، هه لسوکه وتيان له گل که له کاند کردوه. بق و تنه: که لاني
« کورد و عرب »، له نه جامدا ناچار بوون، بووني خويان بيه لمتن. واته:
« عرب » جهخت له سر عربايه تيي خوي و « کورد » يش جهخت له
سر کوردايه تيي خوي بکا. هروها، که لاني دیکهش، هر و ابوون. جگ
له وي، بايه خيان به کيشه ي دادی کومه لايه تيي نه ددها. له گل کيشه کاني
رهوتي پوزگاردا نه ده پوي. له بواري تيکنولوزيا، که لکومر گرتن و
به هر مه تدبوون له بهر همي بيري مرقايه تييدا، که مترخه مبوون.

واته: دهوله تی «عوسمانی» له و دوا دایاندا، له هه موو پوهه کانه وه، بهر هه دوا وه که پابووه. له کارا و نی پاپه رینی زانستی، بهر هه پیشکه و تنی تیکنۆلۆژیا و نه مانه، زۆر دوا که و تیبوو. نه وهش، خۆی له خۆیدا، به پیچه وانه ی «شهریعت» هه یه. چونکه، «شهریعت» دهفه رمۆی: (الحکمه الی المؤمن.)

موسولمان ده بی، هه می شه، به دوا ی زانستی نو ی، شتی تازه و به که لکدا بگه ری. له هه ر شو ی نی دۆزییه وه، له هه موو که س پتر، خۆی به خاوه نی بزانی. به لām، به پیچه وانه وه، بی ری «کۆمۆنیزم و سۆسیالیزم»، کاتی، له باشت رین شتی هه ی جیبه جیکر دنی شدا بوو، هه ره سیه ی نا.

که واته: ئیسلام، کاتی پیا ده ناکر ی، نه و قه واره یی له سه ری درووست کرا وه، هه لده وه شتی هه. به لām، «کۆمۆنیزم» کاتی پیا ده مکر ا، هه لده و شایه وه. واته: نه وه بۆ ئیسلام، شتی کی چا وه و انکرا وه، که به دیه ی نه ر و په ره ر دگاری مرۆ داینا وه. چونکه، سه رووشت و پتو یستی یه کانی ژیا نی مرۆ ده ناس ی و به بوونی ئاشنا یه. به لām، به رنامه ی «کۆمۆنیزم»، بیر دۆزه ی مرۆ فیکه، که له هه لومهر جیکی تایبه تییدا، په نگه، له کار دانه وه ی بارودۆ خیکی نا ئاساییدا داینا ی. پاشان، سه ی ر نییه، که ره له که ل سه رووشت و ژیا نی مرۆ، له که ل په وتی ژیا ندا نه گونج ی. دوا ی به سه رچوونی نه وه لومهر جی که پتو یستی کردو وه، په ی دا بکر ی. مرۆ پتو یستی پت ی نه مین ی و وه لای بن ی. ویستم، نه و روونکر د نه وه یه ش بلیم.

پ23: «نه سه که نه ره» گو توو یه تی: (نایین بۆ خوا و نیشتمان بۆ هه موو.) چون له و قسه یه ده ی وانی؟ با وه رت به رانه بری چییه، به تایبه تی، له م پۆژه ی بارودۆ خ «کوردستان» ی پیدا تیه په ده ی، گرو پتکی زۆری پامیا ری «چ ئیسلامی و چ نا ئیسلامی»، له «کوردستان» دا هیه؟

و23: له یوانگه ی ئیسلام وه، هه موو شتی هه ر ه ی خوا یه. (والله ملک السماوات و الارض.) به لām، گرنگ نه وه یه: تیبگه ی، به پت ی تیر وانی نی نایین، بۆ خوا بوون، چ واته یه که ده که یه نی؟

گرفته که له وه دا یه، ئایا، هه موو شتی ه ی خوا یه؟ واته: «پاپا» یه، که له شو ی نی بل ی: من له سه ر زه ی، ده مر استی خوا م، وه که له سه ده کانی

حکمه صلاه
للمؤمن

ناوهر استدا دهیانگوت. یا، که سئی به ناوی ئیسلامه وه، خۆی به سئبهری خوا بزانی، به پئی به رژه وهندی و بۆچوونی تایبه تیی خۆی، به پئی ئارمژووی دیاریکراوی خۆی، حال ل بۆ خه لک حه رامکا، حه رامیان بۆ حه لالکا و دهسکاری « شریعت » پکا! گهر ئه وه، هه موو شتی بۆ خوابوون بئی، ئه و، به دلنیا یییه وه هه له یه. گهر هه موو شتی بۆ خوابی، واته: چ سه ر زه وی، چ ئاین، چ ژین، هه موو شتی ده بی، بۆ ژیر سایه ی فرمانه وای خا بگه رته وه. واته: ئه و به رنامه خوا یییه ی، دهسکاری نه کراوه، بۆ مرۆ ناردوویه تی، نه ک ئه وه ی، به شتی هه چو پو وچ و ئه فسانه، به بیر و بۆچوونی مرۆ پرکراوه، وه ک له په رتو وک ئاسمان یییه کانی دیکه دا ده بینرته وه. « ته ورات، ئینجیل » و سه رجه می په رتو وک کانی دیکه ش، زۆر بیر و شتی دیکه ی تیدا ئاخه راوه. دوا ییش، له گه ل ژیان، له گه ل مرۆ و پتو یستی ییه کانی ژیاندا ناگو نجین. ئه وه ش، خه تای سه رچا وه ی ئاینه که نیه، به لکو، خه تای خودی ئه و که سانه یه، که دهسکاری سه رچا وه ی ئاینه که یان کردو وه، ده قه ره سه نه کانیان شی واندو وه، چه ن شتیکیان بۆ زیاد کردو وه و ده سیان ته و مر دا وه. بۆیه ئه وه ی ده گوتری: نیشتمان بۆ هه موو لایه ک، ئاینیش بۆ خوا ی په ره ر دگار، له راست ییدا، به هه چ شی وه یه، له گه ل ئیسلام دا ناگو نجی. به لکو، گهر مه به ست له ئاین، ملکه چی خه لک بئی، ده بی، ته نیا هه ر بۆ خوا بئی! چونکه، مرۆ هه چ ئه لته ر نا تیف نیه، ده بی، په رسترا وکی هه بی. جا، گهر په رسترا وکی راسته قینه ی نه بو، که خوا یه، هه ندیکیان، هه ندیکی دیکه یان ده که نه په رسترا و.

— مامقستا! لته ردا مه به ست ئه وه یه، ئاین وه ک هۆیه ک به کار نه هه نری، بۆ ئه وه ی، نا کوکی له نیوان ریزه کانی گه لدا درووست بی. هه ر که سئی، خوا په رستی خۆی ده کا، با بیکا. به لام، ئه و به ستۆکه زه وییه ی، ئیمه ی زیندو، له سه ری ده ژین، نیشتمان که یه و هی هه مو ومانه، ده بی، بیارژین.

کاک دوکتور! ئاین هۆیه ک نیه، نا کوکی له نیوان ریزه کانی گه لدا په یدا کا. به لکو، بئی ئاینی هۆیه که، نا کوکی و دوو به ره کی په یدا ده کا. بئی ئاینی، خوین، سه ر، مال و ئا بووی یه کدی بۆ خۆ حه لاله کا. گهر ئاین، فرمانه وای بئی، بئی گو مان، ئاین به شی وه راسته که ی، ته نیا ئه وه یه، دوا په یام به ر « موحه مه د — د. خ. » هه نا ویتی، ئه و کاته، ئه و شتانه روو ناده ن.

چونکه، ئەو ئایینانەى دیکە، ھەموویان دەسکارییکراون و گۆڤراون. خۆای پەرورەدگار، کاتى فرمویەتى: (يحرزون الكلمه) نه «تەورات»، ئەو «تەورات» ھىە، خوا بۆ «موسسا» ى ناردووه، نه «ئىنجیل»، ئەو «ئىنجیل» ھىە، خوا بۆ «عیسا» ى ناردووه. وه نه ھىچ پەرتووکىکى دیکەش ئەوانەن، خوا بۆ پەيامبەرانى دیکەى ناردووه. بەلکوو، ھەموویان دەسکارییکراون و گۆڤراون. ئاشکراشە، خوا یەک «ئىنجیل» ى ناردووه، کەچىی، «فەلە» کان چوار «ئىنجیل» یان ھەیه، وەک ئىنجیلی «مەتیی، یۆحەنا، مەرقەس و لوقا» ئەو چوارەش، لە کۆبوونەوێ «نیقییە»، لە نێو حەفتا پەرتووکى دیکەدا ھەلبۆژراون.

باشان، لە «تەورات» دا، ئەوێ ديارە، کۆمەلێ قسەى ھىچوویوچ و ئەفسانەى تێدايە. یەکێ لەوانە: گوايە «جوو» مکان، گەلى ھەلبۆژاردەى گوان! خۆای پەرورەدگار، ھەموو گەلەکانى خۆى، بە یەک چاوتەماشادەکا، ھەموویان خۆى دروستیکردوون و گەلێ شتى دیکەش، کە مال، سەرۆت و دەروون، جگە لە «جوو»، بۆ کەسى دیکە پەوا نییە.

بۆ گومان، لە «تەورات و تەلمود» دا، گەلێ شتى لەو چەشنە ھەن، بە ھىچ پێشودانگى، لە گەل دادپەرورەى خوا، لە گەل سەرووشى پاک و ھاىگەردى پەرورەدگاردان گونجێن. جا، بۆ ئایینی، گەر مەبەستى لە ئایینی ئیسلام بۆ، دەبێتە ھۆى ناکۆکى

— مەبەست لە فرەئایینیيە، ئەک بۆ ئایینی!

لە ئیسلامدا، ھىچ بەرەبەستى بۆ فرەئایینی نییە. بۆ زانیاری بەرێزىشت، ئەو پایەى زانیانى ئیسلام راستەر، بە ھێزتر و بەلگەدارترە، کە دەلێ: لە ئیسلامدا، ھەموو خاوەن بیرى بۆى ھەیه، ئەک ھەر «جوو و فەلە»، بەلکوو، بۆ باوەر و بێبەرستەکانیش، لە ژێر سایەى دەولەتى ئیسلامدا بێژن، بە مەرجى، پێژ لەو دەولەت و سیستیمى فرمانرەوايیە بگرن. چونکە، بۆ گومان، گەر بمانەوێ، ئەو بەسەلێن، دەتوانم، بەلگە بێنمەو، ئەک تەنیا ھەر، خاوەن پەرتووکەکان، واتە: «فەلە و جوو» سەرانیان لێ بۆی ھەیه، لە ژێر سایەى دەسەلاتى ئیسلامدا بۆی، بۆى ھەیه، پارێزگارى ئاین، باوەر و بۆچوونى خۆى بکا، بە خواپەرستى خۆى، بە شتووى خۆى، ئەو شتانەى خۆى جێبەجێکا. بەلام، مل بۆ سیستیم و

دهسه لاتى ئەو فرمانرەوايىيە كەچكا. بە دۇنيايى، لە ھەموو شوپىنكىش، ھەر واھ. كاتى، كۆمە لە موسولمانىكىش، ھەك كەمىنەيەك، لە ژىر سايەى دەولەتلىكى ناموسولماندا دەژىن، ھەر دەولەتتى بى، ديارە دەبى، بە سىستىم و دابونەرىتى ئەو شوپنەوھ پابەندىن.

— ئەمە زۆر راستە.

جا، كاك دوكتۆر! ئەوھى جىنى سەرنجە، ئەوھى: لە نىو كۆمەلگەيەكى ئىسلامىي و لە جىھانى ئىسلامدا، خۆ موسولمانان زۆربە پىكدىتن، زۆربەى ھەرە زۆرن. باشە، ئەو كىشەيە بۆچى دەورۆتىرنى، گوايە: ئايىن، دەبىتە ھۆى دووبەرەككى و پەرتەوازەيى؟! ئەدى باشە، بۆچى نەلتىن: بى ئايىنىي، دەبىتە ھۆى پەرتەوازەيى؟!

باشە، گەر دىتمۆكراسىيش بگرىن، بپارى فرمانرەوايى بۆ كەل بدا و دەسەلات بۆ كەل بى. چونكە، كەلەكە زۆربەى موسولمانە، پىويستە، سىستىمى فرمانرەوايىيەكەشى، لە باوھ و ئايىنى زۆربەوھ ھەرگىرن. كەمىنەش پىويستە، رىز لە باوھرى زۆرىنە بگرن، نەك لە بەر خاترى كەمىنە، زۆرىنە، ۋاز لە ئايىنى خۆى بىنى. كەمىنە دەبى، لە بەر رىز لى گرتنى زۆرىنە، پارىزگارىي شتە تايبەتتەيەكانى خۆى بكا. بەلام دەبى، مل بۆ پەوشتى گشتىي و سىستىمى فرمانرەوايى كەچكا، كە زۆرىنە، لە ۋولتدا دەسەبەرىكدروھ. كەچىي، ئىستە لە ۋولتى موسولماناندا، موسولمانەكان، نەك ھەر زۆرىنە نىن، بەلكو، جارى ۋاش ھەيە، ھەر ھەموو كۆمەلگەكە، لە ئىسلامىي پىكھاتوھ، ھەموو موسولمانە، ھەموو شوپن ئايىنى ئىسلام كەوتوھ! لەكەل ئەوھشدا دەويسترن، بە بىانووى ئەوھى، چوار «فەلە» ھەبى، يا نەبى، يا چوار «جوو» ھەبى، يا نەبى، يا چوار «زەردەشتىي» ھەبى، يا نەبى، يا چوار «يەزدىي» ھەبى، يا نەبى، كۆمەلگەكە بشپۆتن. بۆ نمونە: ۋولتلىكى ھەك «كوردستان» ئىمە، بى گومان، كەلى كورد، زۆربەى ھەرە زۆرى موسولمانن. ئى باشە، لە بەر خاترى، ھىندى لە برادەرانى «فەلە، جوو، يەزدىي» نازانم، چى و چى دىكە، كە ھىچ كەسى رىيان لى ناكرن، خۆ بە درىزايى مېژووى ئىسلام، رىزيان لى گىراوھ، نەك ئىستە، موسولمانان دەولەتتەيان نىيە، لە كاتىكىشدا، موسولمانان، لەو پەرى دەسەلاتتەياندا بوون، «جوو، فەلە، زەردەشتىي» و ھەموو خاوەن ئايىنەكانى دىكە، ھەموو كەمىنە

ئاينەكانىش ھەر ھەبۈن، زۆر بەرتىزىشەۋە تەماشىكاراۋن، ھىچ كەسى،
 دەسى بۇ پەرسەگەكانىيان نەبردوۋە. بۇ؟ چۈنكە، ئىسلام ۋاى گۈتۈۋە.
 ئىمامى «عەلى» قەسەيەكى جوانى ھەيە، ۋەك «صحیحى بوخارىي»
 گىراۋىتتەيەۋە، قەرموۋىتە: (انما قبل عقد الجزیه حتى تكون اموالهم
 كاموالنا و دمانهم كدماننا.) دەلى: ئەۋانە، بۇيە پەيماننامەى سەرانەيان
 قەبۇلكردوۋە، تا، لە ژۆر سايەى ئىسلامدا، ھاۋۋلا تىيەن و مالىيان ۋەك
 ئىمە بى، خۇتتىشىيان ھەر ۋەك خۇتتى ئىمە بى. ديارە، شتەكانى
 دىكەشىيان، ۋەك: ئازادىي پادەربىرەن، ئاينەدارىيكرەن، پەرسەن،
 كىشەكانى بارى ژيانى تايەتتىي بە ھەموو شتەكىانەۋە، راژەكرەنشىيان
 بە ۋەۋلەت و قەۋارە ئىسلامىيە، ھەر بە ھەمان شتەۋە، لە ۋارچتەۋە
 «شەرىعى» يەدا، جەيدەبەتتەۋە و ماۋەى ھەموو جۆرە راژەكرەننىكىش
 دەدرەن. تەنەت، لە ئەنجۈمەنى نىشتەمانىي ۋولتتىكى ئىسلامدا، «جوو،
 فەلە، زەردەشتىي ...» بۇيان ھەيە، نوئەريان ھەبى. ھەروەھا، گەر
 كۆمەلى بى باۋەرىش ھەبەن، ۋەك كەمىنەيەكى ئاينىي، بۇيان ھەيە، لە
 ئەندامى شوراي ئەو مىرىيە ئىسلامىيەدا، نوئەركىيان ھەبى و
 نوئەرايەتتىي كەلەكى خۇى بكا، نوئەرى مىللەتەكى خۇى بى، تە،
 دەنگىيان بە شوئە بگەنەن و داكۆكىي، لە كىشەكانىيان بكا، بارى
 سەرنجەكانىيان پوونكاتەۋە. ئەۋە، زانايانى ئىسلام، لە پەرتوۋكەكانى
 پاميارىي «شەرىعت» دا، بە درىژىي باسپانكردوۋە.

پ24: ئىنجا، شتەكى دىكەي گەنگ ھەيە. ئەۋىش ئەۋەيە: بە باۋەرى مەن،
 ئاينە، پتەۋەندىي لە نىۋان خەلك و خۋادا و كارى پاميارىي، پتەۋەندىي لە
 نىۋان خەلك و خەلكدا ديارىدەكا. ۋاتە: ئەۋ پتەۋەندىيەى، لە نىۋان
 ئەندامانى كۆمەلگەيەكى ديارىكرادە ھەيە، ئەۋ پتەۋەندىيەى لە نىۋان
 خەلك و خۋادا ھەيە، پتەۋەندىيەكى زۆر تايەتتىي و پىرۆزە. لە سەروو
 ھەموو پتەۋەندىيەكانى دىكەۋە دى. چۈنكە، تۆ بەرانەن درووسكارى خۇت
 دەۋەستى، پۆزى پىنج جار، قەسەى لەگەل دەكەى، نزا دەكەى، ھەرچى
 نەتتىي دلى خۇشت ھەيە، دەيدركىتى. بەلام لەۋانەيە، تەنەت لە كارى
 پاميارىيىشدا، لە نىزىكترىن كەس بىلەمىتەۋە. بۇچوۋى ھەيە، دەلى:
 تىكەلاۋكرەن ئاينە، لەگەل كارى پاميارىيدا، زيان بە ئاينە دەكەيەنە.

بۆچی؟ لەبەرئەوێ، کاری پامیاری، لە ناستی بەرزێ و پیرۆزی نایین
کەمدەکاتەو. لەو بارەیهو، تۆ چی دەفرمووی؟

24: لەو بارەیهو، من دەلیم: گەر نایین، مەبەست لە نایینی شیوتنراوی «فەلە»،
«فەلە» بێ، ئەوا شتیکی زۆر راستە. چونکە نایینی شیوتنراوی «فەلە»،
نەک هەر بە کەلکی کۆمەڵ، پامیاری و دەوڵەت نایە، بەلکوو، هەر بە
کەلکی تاکیش نایە. لەبەرئەوێ، بە شتی هیچوێوێ سیخناخکراوە. لە
نایینی «فەلە»دا، «پایا» دەپەرستن.

— ئەم بۆچوونە، هەموو نایینەکان دەرگرتەو.

بە لای منو، لەو چاخیو «موجەمەد د. خ.» هاتوو، تا جیهان کۆتایی
دێ، نایینی راست هەیە، تەنیا هەر نایینی ئیسلامە. چونکە، ئەوێ
دەسکاری نەکرابێ و نەگۆرابێ، خۆی پەرۆردگار بۆ مرقی ناردبێ، هەر
ئیسلامی ناردوو. (و رضیت لکم الاسلام دینا.) ئیسلام بە نایین بۆ
هەلبێژاردوون. ئەوانی دیکە، بۆ کاتیکی تایبەتی و بۆ کۆمەڵگەیکە
دیاریکراو نێرراون. تەنیا «موجەمەد موسستەفا»، بە هەموو درێژایی
بوون و ژیان، بۆ هەموو پانتایی زەویی نێرراو. هەر ئیسلامیش، ئەوێ
لەباردا هەیه و شایستەیی ئەوێ، گرتەکانی مرقایەتی چارەسەرکا.
نایینیکی لەو چەشنە، هەم پێوەندی نیوان خوا و مرقی دیاردەکا، هەم
پێوەندی نیوان مرقی و مرقش دەستیشانەکا.

— واتە: یاوەر بەو نێیە، نایین لە کاری پامیاری جیاکەیتەو؟

هەر نابێ. من نایەتیک بۆ دێنمەو. خۆی پەرۆردگار فرموویەتی: (ان
الحکم الا لله امر ان لا تعبدوا الا اياه ذلک الدین القيم و لکن اکثر الناس
لا یعلمون.) لێردە، سێ ووشەمان هەیه: بەرنامەدانان، پەرستن و نایین.
خۆی پەرۆردگار لەم نایەتدا فرموویەتی: (ان الحکم الا لله.) ئەوێ ئەو
«ان»، ئینی «نافییە یە». «حوکم» واتە: بەرنامەدانان، نەک واتای
فرمانڕەوایی بگەینێ. تەنیا خوا، مافی ئەوێ هەیه، بەرنامە دانێ.
بەرنامەدانان بۆچی؟ دیاریکردنی سیستیمی فرمانڕەوایی، تەنیا مافی
خوایە. چونکە، (امر ان لا تعبدوا الا اياه.) فرمانیکردوو، تەنیا هەر
خۆی پەرستێ. کاتێ، تەنیا هەر خوا دەپەرستێ، کە زانیاری و
بەرنامەدانانیش، تەنیا هەر لەو وەردەگیرێ، وەک چۆن پاز و نیاز، تەنیا
هەر لەگەڵ ئەو دەکەین، «حەلال و حەرام»یش، تەنیا هەر لەو وەردەگیرێ،

(ذلک الدین القیم.) نهو ټایپنی راسته، ټایپنی راست نهو په: پرستن هر بق خوابی. بهرنامه دانانیش، هر بق خوا بی. خوی پروهردگار، هر دوکیانی به خویه تاییه تکر دوو. بویه فرموویته: (و لا یشرک فی حکمه احدا.) خوا له بهرنامه دانانی خویدا، کهس به هاوېش دانانی. دهر باره ی پرستنیش فرموویته: (و لا یشرک بعباد ربه احدا.) وهک چو بنده مکان نابی، له پرستنیاندا، هیچ هاوېش بق خوا پیدا کهن، تنیا دهبی، خویان به بهرنامه ی خواوه بیستنه وه. چونکه، هر له بنه رهندا، واتای به ندایه تی، کاتی به راستی دیته دی، که مرق هه موو شته کان، بق خوا بگریته وه. چ دیاریکردنی «حلال و حرام» بی، چ دیاریکردنی درووشمه کانی خوا پرستی بی، چ تپوان دهر باره ی زیان و بوونه ور بی، چ هه لسوکه وتی مرق کان، له نیوان خویاندا بی، چ هه لسوکه وتی دسه لاتدار مکان، له گه ل گه ل کای خویاندا بی، چ گه ل که له گه ل دسه لاتداره کاند بی، هه مووی دهبی، خوی پروهردگار دیاریکا.

خو کاتی، ته ماشای «قورئان» یش دهکین، ته ماشای «سووننه ت» ی پیامبر «د.خ.»، به سهرات و چیروکی کرداری پیامبر «د.خ.» و هه لسوکه وتی چوار جینشین که ش دهکین، له هه موویاندا، هر نهو بهرجه سته دهبی. که پیامبر «د.خ.» ټیما می موسولمانان بوو. چونکه، له «میحراب» دا، پیشنوژی بق کردوون. دوی نوژ، کوته ل گرفتیان هیناوه، دادوهریشی له نیواندا کردوون. کاتی جهنگیش هه لگیرساره، سرکرده ی جهنگه کانیشی بق کردوون. پوژی «هینی» ش هاتوو، ناموژگاری گیانی و پامیاری پی داوون. «نهو بهکر» هر وای کردوو، «عوسمان، عومر، علی» و نهوانی دیکه ش، کهم و زور، هر بهو شپویه بوون. هم ټیما مه تی موسولمانانان کردبوو به خوا پرستییان، هم مشوورخواردنیان کردبوو به کاری پامیارییان. وه له نرکه کانی ټیما دا، کاک دوکتور حوسین!

— به لئ. فرموو.

«نهو وهردی»، له پرتوکی «نه حکام نه سلطانیه» دا کوتوویته: یه کئ له نرکه کانی ټیما می موسولمانان، برا گه وره ی موسولمانان نهو په: (احفظ الدین علی اصوله المستقره و سیاسته الدنیا به.)

نه‌وهی ئایین، له سەر بنچینه چه‌سپاو‌ه‌کانی خۆی به‌هێڵیت‌وه و نه‌یه‌لێ،
 داهێنراوی تیکه‌لێ، کاروباری ژيانیشی پێ هه‌لسووړتێ، « و سیاسه
 نه‌ل‌د‌ن‌یا به » یه‌کێ له ئه‌رکه‌کانی جێنشین و ئیمام نه‌وه‌یه، ئایین له شوێنی
 خۆی به‌هێڵیت‌وه. نه‌یه‌لێ، وه‌ک ئایینی « جوو و فه‌له »، به‌پێی ئاره‌زووی
 ده‌سه‌لاتداران، ده‌سکارییه‌کێ و بگۆردێ.

ئاخر، « قه‌شه و پاپا »کان، ئایینیان بۆ گۆڕی؟ بۆ نه‌وه‌ی، له‌گه‌ڵ ویست و
 ئاره‌زووی ده‌سه‌لاتداراندا بیگونجێن، تا هه‌موو کرده‌وه ناشیرنه‌کانیان بۆ
 به‌شارنه‌وه، کرده‌وه نا « شه‌رعیی »یه‌کانیان بۆ « شه‌رعیی »که‌ن، تا
 خۆنمژنی خه‌لک و چه‌ماوه‌ریان، بۆ « شه‌رع »که‌ن. تا چه‌ماوه‌ر پشگوێ
 خه‌ن، چونکه نابێ، هیچ ماف‌تیکیان هه‌بێ. کێشه و باسی « سیۆکراسیی »
 به‌رنامه‌دانانی خوا له کوێوه هاتوه؟ بێ گومان، له سه‌ده‌م‌کانی نێوه‌راست
 و تا سه‌ده‌ی « شازده - حه‌فده » له ئارادا بوو، « تسار و پاشا »کان، له
 کوێه‌ل‌گه‌ی پۆژاوادا، به ناوی خواوه فرمانه‌ه‌واییان کردوه و گوتویه‌انه:
 ئێمه له سەر زه‌ویی، نوێنه‌ری خ‌واین! « قه‌شه و پاپا »کان، چاوی
 خه‌لکیان به‌ستبوو. « مارکس » که گوتویه‌تی: ئایین تلیاکی گه‌لانه، بۆ
 ئه‌و ئایینه‌ی گوتوه و راستیشی کردوه. چونکه، فرمانه‌ه‌وایی دیکتاتۆری
 « تسار »یکێ، به سەر گه‌ل‌یکێ ره‌شووت‌وه، به فرمانه‌ه‌وایی خوا داناهه.
 هه‌موویانی به بێگار گرتوه و گوتویه‌تی: ده‌بێ، وه‌ک په‌رس‌ت‌ن‌یش لێ
 تێبگه‌ن، نه‌وه تلیاکه! جا ئایینی به‌و شیوه‌یه، له ژيان دوورکه‌وت‌وه، به
 د‌ن‌یایه‌یه‌وه ده‌لێم: نه‌ک هه‌ر ده‌بێ، له فرمانه‌ه‌وایی و له ده‌وله‌ت
 دوورکه‌وت‌وه، به‌ل‌کوو ده‌بێ، هه‌ر له تاکیش دوورکه‌وت‌وه.

به‌لام، ئێمه‌ی ئیسلام، نه‌و به‌سه‌ره‌اتانه‌مان نییه. نه‌و گرفتانه‌مان، له
 ئیسلامدا نییه. به داخه‌وه، زۆر جار، به چاویل‌گه‌ی خه‌ل‌کی دیکه،
 ته‌ماشای شته‌کانی خ‌ومان ده‌که‌ین. ئێمه، قسه‌ی خه‌ل‌کی دیکه دووباره
 ده‌که‌ینه‌وه. خه‌ل‌کیکی دیکه، له تاو ئایینیکی هیچ‌په‌وچ و پر نه‌فسانه، نه‌و
 ئایینه‌ی، به ده‌س ده‌سه‌لاتدارانه‌وه، به ده‌س « قه‌شه و پاپا »که‌نه‌وه، وه‌ک
 بازیه‌یه‌ک وابوو، له پاژه‌کردنی ده‌سه‌لاتداره‌کاندا بوو، جگه له‌وه‌ی،
 « قه‌شه و پاپا »کانیش، له‌گه‌ڵیاندا هاویه‌شه‌دزیوون، له تاو نه‌و ئایینه، نه‌و
 خه‌ل‌گه، به‌ره‌و « سیکولاریزم » و بێ ئایینی رایانکرد. ئێمه‌ش وا ده‌زانین،
 ده‌بێ، هه‌ر وا بکه‌ین. نا، کابرا سه‌ری دیشی، هه‌یه‌کی نه‌سپه‌رینی

خواردوو، تۆش كە سكت دېشى، مەرج نىيە، ئەو ھەبە بۆ تۆ باشى! تۆ پەنگە، دەرمانىكى دىكەت پىويستى.

ئىمە گرفتمان لەگەل ئايىن نىيە. بەلكو، گرفتمان لەگەل بى ئايىنى ھەيە. ئىمە، گرفتەكەمان ئەويە، بە شىئومەكى باش، بە ئايىنەكەمانەو پابەند نىن. لىتى تى نەگەيشتووين. واتە: كابراپەكى «ئەوروپايى» لە سەدەكانى نىئەراستدا، ئەم گرفتانى ھەبوو.

لە راستىيدا، مېژوونووسەكانى پۆژاوا، ئەوانەى وىژدانىان ھەيە. ھەمويان، لە سەر ئەو پەكدەنگن دەلەن: سەدەى «پىنىسانس»، واتە: پاپەين و وشياربوونەوى زانستى لە «ئەوروپا»، كاتى سەرپەلداو، پەرتووكى موسولمانەكان وەرگىتراون، پۆژاوايىيەكان، لە ژيانى موسولمانەكان ئاشناوون، پەوشت و نەرىتەكانىان كارىتەكردوون، لە خوئندنگە و زانكۆكان، تىكەل بە خوئندنىان بوون، شارستانىتى ئىسلامىي كارىتەكردوون. بەو شىئومە، ئەوان، لە تارىكاى سەدەكانى نىئەراست، خۆيان پزگاركدروو.

پ25: باشە. كەواتە: لە بەر پۆشنایى قسەكانى خۆتدا، پات بەرانبەر ئايىنە «كوردىي» يەكانى وەك «زەردەشتىي، كاكەيى، يەزدىي ...» چىيە؟ و25: لە «شەرىعت» ئىسلامىيدا، ھەر ئايىنى، بەرپەتەكى ئاسمانى ھەبى، ئەو ديارە، ئىمە پۆز بۆ بنچىنەى ئايىنەكە دادەنەين. با، دواى كۆراپەت و تىكىشدرابى. بەلام، وەك باسەكرد، گریمان، گەر «كاكەيى و زەردەشتىي» ئايىنىش نەبن، واتە: ئايىنى بن، ھەر لە بنچىنەدا، يەزدان دای نەنابن، ھەر دەبى، پۆزىان لى بگرين.

«زەردەشت» مەزەبىكى فەيلەسووفى چاكەكار بوو. وەك «بووزا»، ھىندى دەلەن: پەيامبەر بوو، ھىندىكى دىكەش دەلەن: پەيامبەر نەبوو. بەلام، مەزەبىكى فەيلەسووف و ژىر بوو، پياوژىكى خىرخوازبوو، قسەزان بوو، ھىندى قسەى باشى گوتوو و شتى باشىشى كردوو. بۆيە، خەلك دواى كەوتوون و كارىتەكردوون. ئەوانە، چ پەيامبەر بووبن، پاشان، ئامۆزگارىي و پىيازەكانىان تىكدرابى، چونكە، ئىستە «بووزايى» يەكان، «بووزا» دەپەرستن. «زەردەشتىي» يەكان ئاگردەپەرستن. بە دۇنيايىيەو، ھىچ پەيامبەرىكى خوا نەھاتوو، جگە لە خواپەرستىي، خەلك بۆ شتىكى

دیکه بانگا، تا بیپه رستې. که واته: نه وهی بنه پره تیکي ناسمانی بووه و تیکدراوه، یا هر له بنه پرتدا، ده تیکي ناسمانی نه بووه، هر کام تیکیان بی، له بهر نه وهی، کومه لئ مرق، شوین نهو بیره که وتوون، نیمه، نه وانه، و هک کومه لئ مرق، که بروایان به وه هیه، چ نایینه که یان، بنچینه یه کی ناسمانی و خوایی هبئ، چ هیچ بنچینه یه کی خوایی نه بی، پرتیان لئ ده گرین.

بق نمونه: له کورپکدا، باسی « سیکولاریزم » م کرد. هه لته، که سانیکی « سیکولاریست »، باوهریان به نایین نییه، دهسکاری ژین بکا. چونکه، واتای راسته قینهی خوئی، نه ویه: نایین له ژین داپرئ، نهک نایین له ده ولت جیاکاته وه، واته: نایین، پیوه ندیی به سر ژینه وه نه مینئ، حسیب بق خوا نه کرئ، چی فرمووه. به لکوو، خه لک چوئی پیخوشه و چوئی پئ چاکه، وا بکا، ته ماشای نهو نه کرئ، خوا چی فرمووه؟ په یامبر « د.خ. » چی فرمووه؟ نیمه، کهر خه لک تیکي « سیکولاریست » یش بی، به پتی نهو لیکدانه ویه بی، خو هر به هیچ جوړئ، فری به سر نایینیشه وه نییه، چونکه « سیکولاریزم » واته: بی نایینی، « جیهانگرایي » و گوئ به نایین نه دان. له « شریعت » ی ئیسلامییدا، هر جتیده بیت وه. له کومه لگه یه کی ئیسلامییدا، کهر ده سه لاتیشی بی، نهو کومه لئ مرق و باوهریان بهو بیره هیه. جا، بیره کهی، چ بنچینه یه کی خوایی هبئ، چ نه بی، پرتیمان بق مرق هیه. واته: بق هه موو مرقوئی که وا ده بین، خوای په رومردگار، نهو پرتزه ی به هه موو مرقوئی داوه، به ناروزوی خوئی، بیروباوهری خوئی دیاریکا. (فمن شاء فالیؤمن و من شاء فالیکفر)، (لا اکراه فی الدین).

— نهو نایینانه، « کاکه یی، زهرده شتی و یزدیی » نایینی کوردین و له نیو کومه لئ کورده واریدا هن.

من پیم وایه، « یزدیی و کاکه یی » و نه وانه، په نگه، له بنه پرتدا، هر پتیا زی « سوفیگری » بووین، و هک له هیندئ سرچاوه دا، به رچاوم که وتوه. دوا یی شیو پرترا بن، شو تکه وتوه کانیا ن شیواند بیتیان.

— نکسته، ئیوه و هک گروو پتکی ئیسلامی، تیروانینتان بق نه وانه چییه؟ نیمه، و هک که مایه تییه کی نایینی ته ماشایانده که یین.

— مافیان ده دهنئ، نه رکه نایینییه کانی خوایان جتیه جیکه ن؟

من ده لیم: نهک هر نهوه، به پتی بیرو پای به هیزترین زانیان، گهر خه لکی هه بن، کومه لئی بی باوه هه بن، هر له به نه پمتدا، با، باوه پشیان به یزدان نه بی، نهک باوه پیان به په یامبه « د.خ. » نه بی، پروایان به هیچ یه کی له په یامبه ران نه بی، پروایان به خوی په روه رگاریش نه بی، له ده ولتی ئیسلامییدا، له ژیر سایه ی ئیسلامدا ده توان، بژین. ده بی، بژین، ده بی، هه مو نه و مافانه ی، ژیان مرقی کی به پیز، پتو یستیان پتی هیه، بویان دابین کرئ. چونکه، خوی په روه رگار، نه م گه ر دو نه ی، بق تاقیکردنه وه ی مرق داناوه، واته: خوی شته که قووله.

— به لئی. وایه.

خوا ژیان داناوه، بق نه وه ی، مرقی تیدا تاقیکاته وه. بق نه وه ی، نه و مرقه تاقیکرته وه، ده بی، ده رفته ی بدریتئ، له و تاقیکردنه وه ی دا ده رچئ، یا ده نه چئ. تاقیکردنه وه، واتای چیه؟ واته: ماوه به مرق بدرئ، وه لای راست، یا وه لای هه له بداته وه. که ی نه و ده رفته به مرق ده رچئ؟ نه و کاته ی، لئی گه پتی و له سهر نه م زهوییه بژی. هه روه ها، له و ناز و خوشییه ی خوا، له سهر نه م زهوییه دایناوه، هه رچی ژیان مرقی کی به پیز و پیز لیکیر او شایه نی بی، بیده یئ. (لقد کرما بنی ادم) خوی مه زن جارئ پتش نه وه ی، باسی ئاین بکا، باسی مرقی کردوه، که مرق پیز لئ گیراوه، (لقد خلقنا الانسان من احسن تقویم) نه و تاقیکردنه وه ی خوا، مرقی بق نه فراندوه، ده ولته ی، له و له سه فه ئاینییه وه هه لقوولئ و سهر چاوه بگرئ، که ده ولته ی ئیسلامییه، له به ر پو شنای نه و بقوونه دا، مرق بقی هیه، پتی چه وت یا پتی راست بگرئ. بقی هیه، وه لای راست یا هه له بداته وه. له به ر نه وه ده بی، ماوه ی بدریتئ، تا نه و ژیا نه بژی، ژیان کی وا بژی، شایسته ی مرق بی. بقیه، له ژیر سایه ی ده ولته ی کی ئیسلامییدا، هه مو خه لک، هه مو بیرئ، به خوانه ناس و گا وریشه وه ده بی، ده رفته یان بدریتئ و پتو یستییه کانی ژیانیشیان بق دابین کرئ.

پ26: که واته: ئازادی و دیموکراسی له ئیسلامدا هیه؟
 و26: ئازادی له ئیسلامدا هیه. ئازادی بیرو اده رپرین، به شتو هیه کی په ها و بی هیچ سنورئ هیه. بی گومان، ئازادی جنتودان نییه. ئازادی خوا به رستی هیه. ئازادی کارکردن و نانپیدا کردن هیه.

به لām، وهك چۆن پياوڤكى موسولمان دهچى، له « بریتانیا، ئه مېترىكا، فرهنسه ... » دهژى، دياره دهبى، به و رهوشت و پړوشوڼه گشتيبييه وه پابه نديى، كه ئه وهولته ديارىيكردوه، پړزى بۆ دابنئ، وا نيبه؟ خۆ نابى، هر له بهرته وهى، ديمۆكراسيى هيه، بچى، جنيو به خه لك بدا، شق له خه لك هه لدا، خه لك بكورژى، شتى خراپه، به رانبهر به خه لك بكاو ئاژاوه بنيتته وه! به هه مان شتوهش، له ژېر سايه ي دهوله تيكى ئيسلامبيدا، ئه هاوولاتيبيانه ي هه ن، گهر هاوئاين نه بن، هاوژينه ن. هاوئاينه كه، ئه وه به پتي ئاين به پتوه دهچن. به لām، هاوژينه كه دهبى، پړزى ئه و ئاينه بگرئ، پړزى ئه و سيسيتمى فرمانه وايييه بگرئ. له گه ل ئه وهشدا، پاريزگاريى بيروباوه رى خوڤى بكا، له سه ر بۆ چوونى خوڤى، له سه ر بى ئاينى خۆى، يا له سه ر ئاينى خۆى به نيتته وه.

پ 27: ئاينى « جوو و فه له »، وهك ئاينه كانى ديكه نين، ئاينىكى نه ته وهى و ته سك بن. به لكوو، ئه و دوو ئاينه، وهك ئاينى ئيسلام، دوو ئاينى جيهانين، له سه ر ئاستى جيهان دانراون و بۆ هه موو كوومه لگه ي مرق هاتوون. به لām، له قوناغيكى ديارىكارودا هاتوون. چۆن له و دوو ئاينه ده روانى؟ تق به گوتره ي دهقى « قورئان » ره تيانده كه يته وه، يا ره تيان ناكه يته وه؟

و 27: نا نا.

— ئاخىر، ئايه تى « قورئان » هه يه، ره تيانده كه اته وه.

به لئى. ئيستته باسيده كه م. جارئ ئاينى « جوو »، ئاينىكى داخراوه.

— به لئى وايه.

ئيستته، « جوو » هكان، جگه له خوڤان، كه سى ديكه وه ر ناگرن. به لām، ئاينى « فه له »، ئاينىكى كراومه و خه لكى ديكه وه رده گرن. ئه و ليپوورده نى، له ئاينى « فه له » شدا هه يه، له ئاينى « جوو » دا نيبه. چونكه، ئه وان تووندتر و گيرترن. خواى په ره ره دگارش فرموويه تى: (لتجدن اشد الناس عداوه للذين امنوا يهود والذين اشركوا و لتجدن اقربهم موده للذين امنوا الذين قالوا انا نصري.) واته: سه ر سه ختترين دوژمناى ئتوه، « جوو » هكان و هاو به شپه دكاره كانن. به لām، نزىكترينيان دوستانه تيبينان له گه لئان هه بى، ئه وانن، كه ده لئى: ئيمه « فه له » ين.

پاشان فرمویه تی: (ذلک بان منهم قسيسين و رهبان هم لا يستکبرون.)
بئی گومان، نایینی «فهله»، له گهل لیبوردن دایه، له گهل گیانداریی و
په وشت دایه.

— وهک ده لئین: په یامبر «مسیح» فرمویه تی: گهر یه کئی شه پاز له یه کئی
له لای راسته دا، لای چه پی بۆ بکړه وه.

ئا، جا، له و باوه په وه فرمویه تی: هیندئ «قهشه و په بن» یان هن،
وازیان له ژبانی سر زه ویی هیناوه، خو یان به زل ناگرن و فیزیان نییه.

«عیسا د.خ.» نمونه ی بئی فیزی و خو به که مگرتن بوو. هه موو
په یامبران هر وا بوون. به لآم، هه موو نو زانیاری و ناموژگاری بیانه ی
«مسیح»، تا نه ندازه که، هر ماونه ته وه. که چیی، نه وه ی «موسا د.خ.»
«جوو» هکان شتواندوویانه.

ســـه بارت به وه ی، نایا، نایه ته هیه، نه وه مان بۆ درخا، نه نایین و
«شهریعت» انه په مکتاته وه؟ چونکه، ئیمه ده لئین: سه رچاوه ی نایینه کان
یه کن. به لآم، بهرنامه کان یان جیاوازی هیه، نه گینا، ته نیا پتینج په یامبر،
پتیا ن ده گوتړئ: «نولو نه لعزم» واته: نه په یامبران هی، خاوه نی ویستی
پته و تربوون، وهک: «نورح، ابراهیم، موسا، عیسا و موحه ممد - د.خ.» نه و
پتینج په یامبره، له هه موو په یامبرانی دیکه، پایه بهر زتربوون. خوی
که وره فرمویه تی: (شرع لکم من الدین ما وصی به نوحا و الذی اوحینا
الیک ما وصینا به ابراهیم و موسی و عیسی ان اقیم الدین و لا تتفرقوا
فیه.) فرمویه تی: نه و نایینه ی بۆمان دیاری کړدووی، هی هر پتینج
په یامبره کانه. نایین واته: نه و بهرنامه گشتییی هی، خوا به په یامبران دا،
بۆ مرو فایه تی ناردووه. به لآم، بهرنامه ی نایینی واته: «شهریعت» ی هر
په یامبرئ، به پی هه لومه رجی که له که ی بووه. واته: «شهریعت» هکان
جیان. نه گینا، بنچینه ی هه موو نایینه کان نه وه یه، گوتوویانه: ده بی،
به ندایه تی بۆ خوا بکړئ، به پی نه و رتبازه ی خوا ده سنی شانیکردووه.
— سه رچاوه کان هه موو یه کن.

ئا، سه رچاوه کان یه کن، به لآم، جوکه له کان جیان.

— به لئ.

بۆچی، جوکه له کان جیان؟ چونکه، به پی هه لومه رجی، نه و کو مه لگه و
که لانه، که په یامبران تی دا ژباون، پتویستی کړدووه، بهرنامه کانیش جوړا

و جۆزین، گونجاوین، پې به پټووستی ئو باره ریا لیزمانه ی ئو
سهرده مانه بن. جا له پوانگه یوه، خوی پهرودگار، که « موحه ممد
د.خ. » ی ناردوه، پوونیکردوته وه و رایگه یاندوه، فرموویه تی: (ما کان
محمد ابا احد من رجالکم و لکن رسول الله و خاتم النبیین و کان الله بکل
شیء علیما.) « موحه ممد - د.خ. » کو تایی په یامبه راته ...
- به لئی.

که واته: « شریعت هکه شی، کو تایی « شریعت هکان و هه مو
به رنامه کانه. خوی پهرودگار رایگه یاندوه و فرموویه تی: (و ما
ارسلناک الا کافه للناس بشیرا و نذیرا.) تو مان، بق ټیکرای خه لگی
ناردوه.

یا فرموویه تی: (و ما ارسلناک الا رحمة للعالمین.)

هروه ها، په یامبه ریش « د.خ. » له چن فرمووده ی کی « صحیح دا
فرموویه تی: (لو کان موسی بین اظهرکم ما وسعوه الا تباعی.) من
هاتوم، گهر « موسا » بمایه، له نیکو ټیوه دا بووایه، ده بوو، شوین من
بکه و تايه.

هروه ها، له فرمووده ی « صحیح دا هاتوه: « عیسا »، له کو تایی
جیهاندا دئ، « جهال » ده کوژئ. نویش، هر به « شریعت ه
« موحه ممد د.خ. » فرمانه واییده کا. واته: کو م لئی نایه و کو ته ی
په یامبه ر، له سهر ئوه هه ن، ئو « شریعت ه » ی بق « موحه ممد
موسه فا - د.خ. » هاتوه، هر ئو « شریعت ه » یه، پې به پټستی ژیا نی
کو م لگی مرویه.

- به لئی. به لام

هر بویه، به لگی هه مو په یامبه ران، جگه له به لگی « موحه ممد د.خ. »،
به لگی کی مه تیریا لسی بووه. واته: به ره سته بووه. بق نمونه: به لگی
په یامبه ری « صالح »، خوشترئ بووه، له به لگی هاتو ته دهر. به لگی
« موسا »، گۆچانه که ی بووه، ده سی پیروزی بووه، که وهک گل ټپ
داگیر ساوه و چن شتی دیکه شی هه بووه. به لگی په یامبه رتی « عیسا »
ئوه بووه، مردووی زیندو وکردو ته و، نه خوشه جوړا و جوړه کانی چاک
کردو ته و. چونکه، به لگی هر کام له په یامبه ران، به پتی ئو هل و
مارجی، له نیکو کو م لگی مرو دا ټییدا ژیا ون، پوویانداوه. ده توانم، بلیم:

ئەو كاتە، لە قۇناغىكى نابوختەيى و ناكاملېيدا بوو. بۆيە، بەلگەكەش، بەلگەيەكى بەرھەست و بېنراو بوو.

بەلام، كاتى مرق، پىلى لە قۇناغى پىگەيشتن و گەرەبوون ناو، ئەو كاتە، وای پتووستکردوو، بە ژیرى خۆى، ھەست بە بەلگەكان بكا، پەي بە بەلگەكان بەرئ، بەلگەيەكى ژیرى بۆ نىرراو، كە ئویش «قورئان» بوو. پەيامبەر «د.خ.» فرمويەتى: خوا ھىچ پەيامبەرئىكى نەئاردوو، گەر بەلگەيەكى نەدایستى، كە خەلك لە بەر پۆشنایى ئەو بەلگەيەدا، باوهرى پى بكن. ئەو بەلگەيەى بە منیش دراو، «سرووش» واتە: پەرتووكى خوايە. ئومىدەكەم، لە ھەموویان پتر، شوئىنكەوتوى ھەبئ.

لە كاتىكیشدا ھاتوو، مرقفایەتیی بەو گەیشتوو، چى دىكە، چاوهرپى شتى سەر سورھىنەر «خاریق ئالعاە» نەبئ. چاوهرپى نەبئ، مردوو زىندووپیتهو، ئىنجا، باوهرپىنئ. بەلكوو، چاوهرپى بەرنامەى ژيان بئ. چونكە، ئەوھى كۆمەلگەى مرق، ئىستە پتووستى پى ھەيە، دواى ئەوھى، ژمارەى مرق لە سەر زەووى زۆربوو، زۆر گرێگۆلى تىكەوتوو، سەر زەووى جمەيدئ، پتووستى بە بەرنامەيەكى رېكخەر و بەختەوهركەرى خەلك ھەيە، ئەوھش، لە «قورئان و سوونەت» دا خۆى دەبیئ.

بەلام، من بیستومە، پەيامبەرى خۆشمان، ھىندئ بەلگەى ھەر ھەبوو. وەك كاتى خۆى، لىيان پرسىو، بەلگەى پەيامبەرىيت چىيە؟ ئویش، پەنجەى بۆ مانگ پاكىشاو، دوولەتبوو.

بەلئ. پەيامبەر نەك ھەر ئەو بەلگەيەى ھەبوو، بەلكوو، بەلگەى دىكەشى ھەبوو. بۆ نمونە: سى ھزار لە ھاوھلانى، لە جەنگى «تەبووك» دا، ئاویان لئ براو. پەيامبەر «د.خ.» دەسى پىرۆزى پاكرتوو، وەك كوندەى سەر بەرھوژر، ئاو لە نىوان پەنجە پىرۆزەكانىيەو دەرھاتوو، ھاوھلەكانى تىر ئاو بوون. خواردنى كەم، بەشى سئ چوار كەسئ بوو، نژاى بە سەردا خوئندوو، بەشى چەن سەد كەسئىكى كردوو. ئەمانەش، چەن جارئ دووبارەبوونەتەو. جگە لەوھى، بەرد و دمنكە چەو لە دەسیدا، «سویحانەللا» ى كردوو. واتە: گەلئ بەلگەى دىكەشى بوو.

بەلام، ئەو بەلگاتە، بۆ موسوئلمانان بوون. ئەوانە ھەموویان، بۆ خەلكى باوهردار بوون، بۆ ئەوھى، باوهرپان پى زىاترىئ. وەك چۆن ئىستەش، «كەراماتى ئەولیا» ھەيە، كەسانئ گەر چاكبن، دەگونجئ، ھىندئ لەو

شتانه، له سر دهسی نه وانیښدا پرویدا. به لّام، نهو به لگه یه په یامبر هپیووه، به ږه کانی و مهیدانداری خه لکی « گاودر » ی پی کردووه، دزی نه یارمکانی پی دواوه، تنیا « قورنّان » بووه. به لّی، له گسوتی « صحیحی موسلیم » دا هاتووه، هر وهک نایه تیکیش ناماژهی پی کردووه، (اذا اقتربت الساعة و انشقت القمر).

له فرموده یه کی « صحیح » دا فرموده یه تی: په یامبر « د.خ. » له شاری « مهککه »، ناماژهی بق مانگ کردووه و مانگ دووله تپووه. به لّام، نهو به لگه یه ش، هر وهک هی په یامبرانی دیکه و ابووه، نهوانی نهو کاته بینویانه، بق نهوان به لگه بوون. به لّام، بق نهوانی دیکه ی نیانبینیوه، مهگر باوهر به په یامبر ریتی « موحه مهد - د.خ. » بکن، نهگینا به به لگه ناژمیررین. به لّام، « قورنّان » به لگه یه، له نارادایه و به رانبر دهو هستی!

په 28: به لّی وایه. به ریزت، رات دهر یاره ی ناینزای « شیع » چییه؟
 و 28: « شیع » کومه لیکن، له نه توهی په یامبر « د.خ. » به لّام، له و رتیازه گشتی و راست و فراوانی، چوار جینشینه سر راسته کی په یامبر، له ساری پوشتوون، له هیندی شتدا لایانداوه. له سره تاوه، لادانه که کم بووه. دواپی، تا پژگار در ژبوتوه، گوشه ی لادانه که فراوان تر بووه.
 له سره تاوه، « شیع » و درووستبووه. له سره دمی نیمام « علی » دا، کومه لّی پشتگیریان، له بیر و بچوونه کانی کردووه. بی گومان، نهوانه، له سره دمی خویاندا راستبوون و راستییان پیکاوه. نیمام « علی » جینشینی موسولمانان بووه. له گال هه مو نه یارمکانیدا، « نیمام » له سر پوهابووه. له به رانبر « معاویه » دا، له به رانبر « خوارج » دا، له به رانبر « تلحه، زوویتر و عائشه » دا، نیمامی « علی » له بچوونه کانیدا، راستی پیکاوه.

به لّام، دواي خوی و له نه نجامی نه ودا، نیمام « حسن »، به شیوه یه کی تراژیدیانه سریناومه توه. هروها، بیستووته، نیمام « حوسین » یش، چون شهیدکراوه؟ له دواي خوی، « برایم و موحه مهد نه لزه کیه » پاشان، « زمین نه لعابدهین، زهیدی کسوی علی » و ژماره یه کی دیکه، له « نه هل و بهیت »، زور به شیوه یه کی تراژیدیانه شهیدکراون. له به رانبر زور داری و سته می « نه موی و عهباسی » پاپه ریون، بق

ئەو ھى، ئەو پىيازە ھى دەيانە ۋى، بەرەو دىكتاتۋىسى و سەركووتانە ۋە ھى بەرن، راستىكەنە ۋە ۋى «شور» ھى بگىرنە ۋە. لە ئەنجامدا كۆزراون. شۆپىنكە ۋە ۋە ۋە پىيازە، كە لە سەرەتا ۋە پىيان كوترا ۋە، «شيعەت ەلى»، چۈنكە «شيعە» ۋە: كۆمەل. — بەلى، ۋە: كۆمەلى «ەلى».

دوایی، دەسى پىسى خەلگىش، لە كىشەكە ۋەردرا ۋە. ھەلبەتە، دەسى پىسى «فارس» ھەكان، لە دژا ۋە تىيىكردنى «ەرەب»، يا، دەسى پىسى «جو» ھەكان، لە دژى موسولمانەكان، يا، دەسى پىسى «ەبدوللەي كورى سەبە» لە سەرتىكە ۋە «مەجووسىي» ھەكانىش لە سەرتىكى دىكە ۋە، «باطنىي» ھەكان لە لايەكى دىكە ۋە، ھەموو ئەوانە، لە ژىر پەردە ھى «شيعەگەرىي»، بە پشتگىرىيىكردن و خۆشويستنى «ئەھل و بەيت»، كۆمەلى شىيان داھىنا ۋە، بە داخە ۋە ئىستە، بەو شىۋىمىي لىھات ۋە. بى گومان، كاتى خۆى كۆمەلەكانى خەلك، زۆر زۆر ۋە، ۋە: «60 - 70» دەژمىرران.

— بەلى. مەن مەستەم ئەو ھى، ئىستە پاتان چىيە؟

ئاخر، ئىستە «شيعە» سى بەشن، ھەر يەككى لەو سى بەشە، ھەلو ئىستى تاپىيەتتى خۆيان ھەيە. «شيعە» ھى «زەيدىي» ھەن، لە «يەمەن» دەژىن. ئەوانە، لە «ئەھلى سووننە و جەماعت» ۋە، بە نىزىكتىن كۆمەل دەژمىررىن. لەگەل ئىمام «ەلى»، با ۋەريان بە جىنشىننىي «ئەبو بەكر، عومەر و عوسمان» ىش ھەيە. مەن سەردانى «يەمەن» م كىرد ۋە. كۆپم لە كوتارىيە ۋە كەشيان بو ۋە، باسى ئەو سى جىنشىننىي كىرد ۋە و كوتوۋىيەتى: خويان لى پازىي! ھەروەھا، با ۋەرىشان بە فرمايشەكان ھەيە، كە ھاۋەلان دەيانگىرنە ۋە. ۋە: لە زۆر شتدا، لە ئىمە ۋە نىزىن. يەككى لەوانە، «شەۋكانىي» بو، كە لە سەرەتا ۋە، «شيعە» ھى «زەيدىي» بو ۋە. دوایی، بە يەكجارىي، پىيازى «ئەھلى سووننە و جەماعت» ھى پەسەند كىرد ۋە.

«شيعە» ھى «جەغەرىي» ھەيە، يا «شيعە» ھى «دوازە ئىمامىي». ئەوانە ھى «ئىران، پاكىستان، لوبنان ...» و گەلى شۆپىنى دىكەش، با ۋەريان بەم جۆرە ھەيە. بى گومان، «شيعە» بە زۆرىي، دوى ئەم پىيازە كە ۋەتون. ئەوانە، ھىندە ھى «شيعە» ھى «زەيدىي»، لە «ئەھلى

سووننه و جهماعهت «هوه نزيك نين. به لام، نه وانيش هر له باز نهی نه ته وهی ئيسلامدا داده نرين. واته: هر « نه هلی قبیله » ن.

به لام، هيندئ جياوازی ههیه. له بنه پهندا، پتر جياوازی « رامیاری » بووه. که چیی، ئیسته شتوازیکی « فیهی » و هيندئ شتی دیکه شی وهرگرتووه، وهک گۆران له درووشمهکانی خواپهرستی، (اشهد ان علی ولی الله) له بانگدا زیادیانکردووه. ههروهها، کیشهی « تووریه » دانان، نهو شتانه خوین زیادیانکردووه. من وتووێژم له که لیاندا بووه. نهوانهش به جیی خۆی، نهوانهش هر له باز نهی موسولمانیتیی دان. برای باوهرمانن. به لام، تییینیمان له سهریان ههیه، به تایبهتی، نهوهی دان به سئ جینشینکه « نه بو به کر، عومهر و عوسمان » دانن، وهک جینشینی چوارهم، جینشینی رهوای موسولمانان بوون! نهوش، خۆی له خۆیدا، به شتوهیهکی ناراسته و خۆ، دادپهره وهریی و نازیهتی ئیمام « علی » له که داردهکا. چونکه، کهر « علی »، شیریی خوا بووی، چون هیشتوویهتی، نهو سئ کهسه، جینشینی په یامهر « د.خ. » بن؟! چون پتیداوه، نهوانه، له جیی په یامهر « د.خ. » دانیشن، کهر شایستهی نهوه نه بوون؟ پاشان، بهرانبهر دادپهره وهریی ههموو هاوهلان، به جۆری له بی رهوشتی داده نری. نهو هاوهلان، چون هیشتوویانه، نهو سئ پیاوه، جینشینی په یامهر « د.خ. » بکهن و که وهری موسولمانان بن، که شایستهی نهوه نه بوون؟ ههچی چۆنیتی، نهوه به پێژهی نهوانه وه وایه.

« شیعه »ی « عهله ویی » هه. « نووسه ییری »شیان پێ دهلین. نه مبینیه، هیچ کام له زانیانی ئيسلام، نهوانه به « نه هلی قبیله » و ئيسلام دانن. چونکه، نهوانه کۆمه لئ شتیان ههیه، باوهریان به پینج نوێژه فرهزهکان نییه، وهک خوا، له ئیمام « علی » دهوانن. باوهریان به « ههچ » کردن نییه.

— عهلی ئیلاهیین!

به لئ. « عهلی ئیلاهی »شیان پێ دهلین.

— کۆمه لئکی زۆر له وانیه، له « باکووری کوردستان »یش هه. « عهله ویی » ناسراون.

به لئ. دهلین: کوردیشیان تیدا هه. جا، به راستیی نازانم، پهنگه، هر « عهله ویی »یه کانیش، دوو سئ جۆر بن.

— به لئی.

به لآم، جا نه وانهی « شیعه » بن، یا « سوفیی » بن، یا « دهر ویش » بن، یا هر موسولمانیکی دیکه بن، خویان به « سووننیی »ش بزائن، هر کامی، لهو شتانهی به ئاشکرا دیاره، که « کوفره »، تیتیاندا بوو، دواي ئه وهی، بویان پرونده کړیته وه، هر دهبهرداری نابن، بی گومان، به موسولمان دانانرئین. هیندهی من زانیارییم، له سر « شیعه »ی « نووسه ریی » هه بی و « عله ویی » یا « علهی ئیلاهیی »شیان پی ده لئین، نه وانهن، که « علهی » به خوا ده زانن!

— به لئی وایه. واتسه: ئیوه هر سی گروپه « شیعه »که، به موسولمان ده زانن؟

نه خیر. ئیمه « عله ویی »یه کان، به موسولمان نازانین.

— به موسولمانیان نازانن؟!!

وهک گوتم: نه مبینیوه، هیچ زانایه کی ئیسلام، کاتئ، باسی پوله کانی موسولمانانیان کردووه، نه کومه له « شیعه »یه یان، به « نووسه ریی، عله ویی و علهی ئیلاهیی » ناسراون، له ریزی موسولماناندا دایان نابن. — باشه، گر هر بق نمونه، « طالبیان »مکانی « نه فگانستان » بگرین، کاتئ، دهسیان به سر دهبه لاتی ده ولتدا گرت، « شیعه »یه کی زوریان، هر سر بری و له نئوپرد، نه ویهان چی بوو؟

گاک دوکتور! ئیمه، نه که هر نه و پرفتار و هه لوئستهی « طالبیان »، به لکوو، که لئ شتی دیکه شیان بووه، به هه له مان زانیوه. ئیمه، هر شتیوهی دهبه سهراگرتنی دهبه لات، له لایه « طالبیان »هوه، به شتیوهیه کی راستمان نه زانیوه.

— نا، نا، دواي له و باسه دهورئین. به لآم، هر لیره دا ده لئیم: بچی ئه و کردار هیان نواند، هه لبه ته، به موسولمانیان نه زانیون؟!!

وه لآیی، من به کردار یکی هه له م زانیوه. چونکه، گریمان به موسولمانانیشیان نه زانین، چون ده بی، نه و کاره بکه؟ جا خو مافیکیان هر هیه! واته: خوا وهک مروفتی درووستی کردوون، هر هیچ نه بی، پتش نه وهی بیان کورن، ده بوو، بانگیانکه و بلئین: فهرموون وهرن، موسولمانین! — ناخر، یه کی له ناکوکیییه کانی، نیوان هر دوو ده ولتهی « طالبیان » و « ئیران »یش، نه وه بوو.

دەزانم. وەللا، ئىمە ئەو بە ھەلە دەزانن. بە تايبەتتى، بۆ « طالېبان »، تازە دەولەت بۆ، ھەر لە پتو، دەس بە خەلک کوشتن بکەن، ئىنجا، بە تايبەتتىش « شیعە ». ئاخر، « شیعە » خۆکەم نین. — بەللى وایە.

« شیعە »، لە نۆموسولماناندا، بە ھەموویان سەد میلیۆن دەبن. ئاخر، تۆ بە نووکە پیتنووشتى بلتتى: وەللا کاکە، ھیچیان موسولمان نین، ئەو شتیکى خراپە!

پ 29 : ئەدى، ئەو دوو پتيازە سەرھکیپھى لە نۆموسولماندا ھەن، بە تايبەتتى، لە « کوردستان »دا زۆر بلاون و بە « قادریى و نەقشبىى » ناسراون، لە روانگەى ئىسلامەو، چۆن ھەلیاندا سەنگینى؟
و 29 : بەللى. دیارە، ھەموو قوتابخانەکانى « سۆفیگەرىى »، ھەموو پتيازەکانى « سۆفیگەرىى »، قوتابخانەى پاککردنەوھى دل و دەروونى مرۆڤن، قوتابخانەى پەرورەدەکردنى مرۆڤن. وەک چۆن، قوتابخانەکانى « فیکە », وەک: « ھەنەفىى، شافعیى، مالیکى، ھەنبەلىى، جەعفەرىى، زەیدىى، ئەبو جەعفەرى طەبەرىى، ئەوزاعىى، لەیلىى و ظاهیریى » ئەوانە ھەموویان، قوتابخانەى « فیکھى »ن.

— ئەوانە ئایینزابوون، لەگەل پتيازدا جیاوازییان ھەیه.

بەللى. دەمەوئ، بۆت پوونکەمەو. ئەوانە ھەموویان ئیشیان چى بوو؟ ئەو قوتابخانە « فیکھى »یانە، ئیشیان ئەو بوو، ھەموو ئەو ئایەت و فەرموودانەى پەيامبەر « د.خ. », باسى بریارە « شەریعی »یەکان دەکا، بۆ موسولمانانى شیکەنەو.

قوتابخانەکانى « سۆفیزم », ئیشیان چى بوو؟ ئیشیان ئەو بوو، ئەو ئایەت و فەرموودانەى پەيامبەر « د.خ. » کە باسى پاککردنەوھى دەروون و پەوشتى کردوو، چۆن مرۆ پەوشتى خۆى جواندەکا؟ چۆن خۆى خراپ، لە خۆى لادەبا؟ چۆن لە خوا نزیکەبیتەو؟ چۆن خواپەرستییەکەى، چاکتر دەکا؟ چۆن دەروونى خۆى خاوتندەکا تەو؟ پتيازەکانى « سۆفیزم », باسى ئەوانە دەکەن. ئیمە، بەو شتویمە، لە بنچینەى پتيازى « قادریى و نەقشبىى » دەروانن. مە پەر تووکیکی تايبەتتىم، لەو بارەى — ھەیه، « پتگەى صالحوون و بەرەو خواچوون، تەزکیەى نەفس، لە بەر پۆشنایى

قورئان و سووننه تدا « گهر دهستکه وئ، زۆر باشه. باسمرکدووه، ریتبازی « قادریی » له بنه رتدا، « عهبدولقادی گیلانیی » دایمه زران دووه و به یه کئی له زانا به رجهسته کانی ئیسلام ده ژمیرری.

« عهبدولقادی گیلانیی »، به « شیخ » ناسراوه. به لام، له ئایینزای ئیمه دا « شافعیی »، ههروه ها، له ئایینزای ئیمامی « ئهممهدی بین حه نبل » یشدا، فهتواید اووه. واته: خو مان دوو کاریکی ئایینزایی بووه، له دوو ئایینزادا، کو ششیکردووه. به لام، پتر خه سلته ی « شیخی تیی » و مامو ستای تیی به سه ردا زالبوووه. خه لک، له سه ر ده سی ئه ودا، چاک بوونه ته وه، تو به یان کردووه و گه را و نه ته وه.

ریتبازی « نه قشیی »، « به هانه دین نه قشبه ند » دایناوه، که لای « بوخارا » و ئه و نا وانه ژیاوه. ئه ویش، پیاو یکی چاک و یه کئی له مامو ستا کانی لاهه لکی زانسته پهره ر بووه. یه کتیکیش له شوینکه و تووانی ریتباز گه ی « نه قشیی »

— « مه ولانا خالید » بووه.

« مه ولانا خالیدی جاف »، جافی « میکایلیی » بووه.

— له « کوردستان » ئه و دایمه زران دووه؟

به لئی. له « کوردستان » دا، ئه و دایمه زران دووه. له « شام » و زۆره یی وولاتانی ئیسلامییش، شوینکه و تووی هه بووه و هه یه. ریتبازه که ی، له دوی خوی پتی ده گو ترئ: « ریتباز که ی خالیدی ». یه کئی له شوینکه و تووه ناسراوه کانی شی، « سه یید ئهممهدی سه ره نه دیی » بووه و به ئیمامی « په مانیی » ناویدهر کردووه. ئیمه، به چاوی ریزه وه، له بنچینه ی ریتبازه کان و بنه چه ی ئه و پیاو چاکانه ده روانین. بۆ نمونه: پیاو یکی ناو داری وهک « کاک ئهممهدی شیخ » له « سه وله یمانیی » هه لکه و تووه، یا، چه ن پیاو یکی وهک « شیخ عوبیدوللای نه هری، شیخ عهبدولقادی شه مزینی و شیخ سه عیدی پیران » دهرکه و توون، ئاخه، ئه وانه به زۆری « نه قشیی » بوون.

— به لئی. جگه له « حاجی کاک ئهممهدی شیخ »، ئه و سه ر به ریتباز که ی « قادریی » بووه.

به لئی. دياره « کاک ئهممهد »، له سه ر ریتبازی « قادریی » بووه. کاتی، ته ماشای ژیا نی ئه وانه ده که ی، له په ریزی پاکیان ده روانین، پتیان

سەر بەرز دەبین. نەك هەر له نێو گەلەكەماندا، بەلكوو، له دەرەوێ گەلی كوردیش، هەر وایه. بەلام، بنچینهی ئهو ڕێبازانه شتیكه و «سۆفیی و دەرۆش» یكی تێنه گەیشتوو، نهزان و بێ ئاگا له جیهان، شتیکی دیکهیه. ههلبهته، هێندێ ئهو شیخانەش ههبوون و ئیستەش هەر هەن، به ناوی ڕێبازگهیهكهوه، دووكانیکیان داناوه، لهبری ئهوهی، خهلك بۆ لای خوا بانگهکن، بۆ لای خۆیان بانگیانکردوون! لهجیات ی ئهوهی دلایان پاكکه نهوه، دلایان پۆخلکردوون. دیاره، ئهوهش لێكدانهوهیهکی دیکه ی ههیه.

30 : ئیسته، باسی هێندێ زاراوه دهکەین، ههزدهکەم، به کورتیی، باری سههرنجی خۆتم بۆ دهرپری، نهك وهك ئهوهی، له په‌رتووکه‌کاندا نووسراون.
— دیمۆکراسیی:

30 : دیمۆکراسیی، ئهوه وهك له په‌رتووکه‌دا ههیه، خۆت دهزانی، چی دهگه‌یه‌نی؟
— به‌لێ، به کورتیی: فرمانه‌وایی گه‌ل.

من، له میژ ساله‌ گوتوووه: دیمۆکراسیی، له نێو سیستیمه‌کانی فرمانه‌رواییدا، له هه‌موویان چاکتره، چاکی نێو خراپانه، که مرق دایناون. یا، به کوردیی خۆمان ده‌لێن: «له چاو شلن، په‌یته!»
به‌لام، دیمۆکراسیی، کاتی وهك فله‌سه‌فه، وهك میکانیزم، له‌گه‌ڵ ئیسلامدا به‌راورد ده‌کری، جیاوازی ئێوان ئاسمان و ڕێسمانیان هه‌یه. چونکه، ناوه‌ڕۆکی دیمۆکراسیی، سه‌ر بۆ ئهوه ده‌کێشێ، مرق، جگه له خوا، شتیکی دیکه به‌پرستی. واته: به‌خودا کردنی مرق، مرق له شیوه‌ی په‌رله‌ماندا، وهك خوايه‌ك ته‌ماشاکه‌ی. په‌رله‌مانیش، هەر چه‌نده دیمۆکراسییش بێ، یه‌کێ له میکانیزمه‌کانی، یه‌کێ له تاکه‌کانی ئه‌وه‌یه، که دیمۆکراسیییان لێ پێکدێ، له فرمانه‌روایی زۆربه پێکهاتوو. به‌لام، کاتی وردیده‌که‌یه‌وه، دیمۆکراسیی، له فرمانه‌روایی که‌مینه‌یه‌کدا خۆی ده‌بینێته‌وه. که‌مینه‌یه‌کیش، که پاره، توانا و ده‌سه‌لاتیان زیاتر هه‌بێ، پتر توانای ئه‌وه‌یان هه‌یه، کار له به‌یری خه‌لك، له ژیری خه‌لك و له باوه‌ری خه‌لك بکه‌ن. له‌به‌رئه‌وه، ئیمه ده‌لێن: گه‌ر ئه‌ته‌رناتیفی دیمۆکراسیی دیکتاتۆری بێ، ئه‌وا دیمۆکراسیی به‌ حه‌وت ئاو شۆراوه‌ته‌وه!

به لّام، کاتّی دیمۆکراسیی، له گه‌ل ئیسلامدا به‌راوردده‌که‌ین، که له ئیسلامدا، مرقّ ته‌نیا به‌نده‌ی خواجه، له ئیسلامدا «شهریعت» ی هه‌یه، چوارچێوه‌یه‌کی بۆ دیاریکراوه، ماوه‌ی بۆ سه‌لیقه و ئاره‌زووی خه‌لک نه‌هه‌شتۆته‌وه، ئه‌و به‌راورده‌ ناکرێ.

جا کاکه! حاشا له‌ پووی پله‌وپایه‌ی دانیشتووان بێ، وه‌لّا، خه‌لکی وولاتانی «سوید یا نه‌رویز»، یا خه‌لکی هه‌ر وولاتیکی دیکه‌ بێ، بیانده‌وێ و داواکه‌ن، پیاو له‌ پیاو ماره‌بکری! بۆ؟ چونکه، خه‌لک داوا ده‌کا، په‌رله‌مانیش ده‌نگی بۆ داوه، ده‌بێ، وابێ! ئاخ‌ر، ئه‌وه چۆن ده‌بێ؟ به‌ راستیی، له ئیسلامدا، جێی ئه‌و گالته‌جاره‌یه‌یه‌ نابێته‌وه.

چونکه، «شهریعت» چوارچێوه‌یه‌کی دیاریک‌دووه، کۆمه‌لێ «حه‌لّ و حه‌رام» ی ده‌سنیشان‌کردووه. هه‌یج په‌رله‌مانێ ناتوانی، هه‌یج گه‌لێ بۆی نییه، ده‌سکاری بیانی‌کا. چونکه، خۆای خه‌لک دایناون. ئه‌وانه‌ش، له کۆمه‌لێ راستیی «پامیاری، ئابووری، کۆمه‌لایه‌تی، سۆسیۆلۆژی و په‌هوش» پێکهاتوون، تا جیهان هه‌یه و کۆتایی‌بێدێ، راستی و ناگۆڕێن. بۆ نمونه: «داوێنپرسی، تیربازی، دزی، ڕێگری، درۆکردن، ناپاکیی کوشتن، زۆرداری، چه‌وساندنه‌وه‌ی گه‌لان ...» هه‌رگیز، باش نین و باشیش نابن. ئیسلام، ئه‌و شته‌ خراپانه‌ی قه‌ده‌غه‌کردووه. له‌ هه‌مان کاتیشدا، کۆمه‌لێ نه‌گۆڕی داناوه و به‌ سه‌ر خه‌لکدا سه‌پاندوویه‌تی، وه‌ک: «پاسگۆیی، ده‌سپاکیی، دادگه‌ریی، خۆشویستنی خه‌لک، دلسۆزی بۆ خه‌لک ...» ئه‌وانه‌شی، له‌ سه‌ر مرقّ پێویست‌کردووه! له‌ نێو ئه‌و پرینسیپ و شته‌ نه‌گۆڕانه‌شدا، ئینجا، خه‌لک له ئیسلامدا ئاوايه، ده‌سه‌لات به‌ ده‌س خه‌لکه، به‌ لّام، به‌رنامه‌دانان هی خواجه.

— دیکتاتۆری:

دیکتاتۆری! دیاره، له‌ ده‌سه‌لاتیکی خۆسه‌پنه‌ر پێکهاتووه. جا تاک بیکا، چین بیکا، وه‌ک «مارکسیی» یه‌کان ده‌یانگوت: چینی پڕۆلیتاریا ده‌بێ، دیکتاتۆریای پڕۆلیتاریای هه‌بێ. سه‌رمایه‌داریی بیکا، جیهانگیریی بیکا، چونکه، جیهانگیریی دیکتاتۆرییه‌ته، ئه‌وه‌ی «جۆرج بوش» گوتوویه‌تی: یان ده‌بێ، له‌گه‌لم بن، یا، ئه‌وه‌ی له‌گه‌لم نه‌بێ، دژمه. ئه‌وه دیکتاتۆرییه‌ته. ئه‌وه، هه‌ر هه‌مان ئه‌و «فیرعه‌ و نایه‌تی» یه‌ نییه، که خۆای په‌روه‌رگار، له‌ سه‌ر زمانی «فیرعه‌ و ن» فهرموویه‌تی: (و قال فرعون ما اریکم الا ما اری

و ما اهدیکم الا سبیل الرشاد: « فیرعون » گوتویه تی: هر ئهوتان پی ده لیم، که من پیم چاکه، ئه وهی منیش پیم چاکه، هه مووی هر راسته! گهر تو بلتی: راستیی و رهوا، هه مووی هر له سر من تا پۆکراوه. راستیی هه مووی هر لای منه. هر که سی له گهل منیش نه بی، دژمه. ئه وه دیکتاتورییه ته!

— ئه دی، له نیوان ئه و دوو چه مکه دا « دیمۆکراسیی و دیکتاتوریی » چی دیکه هه یه؟

ئیسلام.

— کۆمۆنیزم:

کۆمۆنیزم، ئه وهی جێبه جێکراوه، شتی که،

— ئیمه له تیۆرییه که ده پوانین.

وه لالا، وای لی ده پوانم: ئه وهی جێبه جێکراوه، شتی که و بنچینه ی تیۆریی « کۆمۆنیزم و سۆسیالیزم » یش شتی کی دیکه یه. به راستیی، له تیۆرییه که دا، له سه رکردنه وهی مافی چینی چه و ساوه و نه دارانی تیدا یه.

چونکه، تیۆریی « کۆمۆنیزم و سۆسیالیزم »، خۆی له خۆیدا، کاردانه وه یک بوو، بۆ ئه و هه موو زۆرداری و ستهم، قهری و پری، مله لانی چینه یه تیپی یه، بلۆکی پۆزاوا و سیستیمی سه رمایه داری پیاده مه کرد. ئه و چۆره له سه رکردنه وه یه، چینی له زارانی تیدا هه یه.

به لام، چونکه کاردانه وه یه، له سه ر بنچینه یه کی رێکوپێک، راست و به هاوسهنگیی دا نه مه زۆرتر اوه، گهر له پۆزاوا و « ئه وروپا »، له ژێر سایه ی سیستیمی « که پیتالیزم » دا، کۆمه لی بۆ تاک به و سێنرته وه، له ویش، له ژێر سایه ی سیستیمی « کۆمۆنیزم و سۆسیالیزم » دا، تاک بۆ کۆمه ل ده چه و سێنرته وه. جا، خۆی تاک و کۆمه له تاک، گهل پێکدێن. گهلێکیش، هر له چه ن تاک پێکدێ. که واته: له هر دوو سیستیمی « که پیتالیزم و کۆمۆنیزم » دا، یا تاک یا کۆمه ل ده چه و سێنرته وه. هر کامێکی شیان به چه و سێنرته وه، به قوربانیی و به لالا گیریی ئه و دیکه یان بکری، هر دووکیان هر زیانه که ن. ئه و به له نسرا گرته، له نیوان تاک و کۆمه لدا، که هه یه یان به شی ئه و دیکه یان نه خۆن و نه چه و سێنرته وه، ته نیا له ئایینی ئیسلامدا هه یه!

— تیۆری داروین:

به‌لئ. وه‌للآ، من پیم وایه، « داروینیزم »، به بئ نرخترین شیوه، ته‌ماشای مرقی کردووه و پیشانیداوه.

— هیگلیم: له « هیگل »هه هاتووه.

ده‌زانم. بئ گومان، « هیگل » نه‌ویه، که دواپی « مارکس » گوتوویتی: من، یه‌کسه‌ر نه‌وهی « هیگل » گوتوویتی، نه‌و به سه‌ر و بنی دایناوه، من راستمکردۆته‌وه. من پیم وایه، چۆن « مارکس » به مه‌تیریا، له پرووی ئابوورییه‌وه، مرقی له خوار مه‌تیریا و که‌ده‌وه داناوه، « هیگل »یش، به ئایدیال و نه‌وه‌دا بردوویتییه خواره‌وه. واته: « مارکسی »یه‌تیش به پپی قسه‌ی خویان، راستیانکردۆته‌وه، وه‌ک بلیین: چۆن نه‌ویان به‌و لادا تییبه‌راندووه، نه‌ویش به‌و لای دیکه‌دا بردوویتی.

— « مارکس » گوتوویتی: تیۆری « هیگل »، قاچی له ئاسمان و سه‌ری له سه‌ر زه‌ویی بوو، ئیمه هه‌لما‌نگی‌رایه‌وه. به‌لئ.

— فرۆیدیزم:

وه‌للآیی، من نه‌وهی ده‌رباره‌ی « فرۆید » خۆپندوو‌مه‌ته‌وه، خۆی، هه‌م « فرۆید »، هه‌م « مارکس »، دیاره « جوو » بوون. « داروین »یش « فه‌له » بوو. به‌لام، له ژێر کارتی‌کردنی « جوو »ه‌کاندا بوو. به‌راستی، کاتی « فرۆید »، هه‌موو مرق له « سی‌کس »دا پوخته‌ده‌کاته‌وه، هه‌موو جۆره چالاکییه‌کانی مرق، بۆ نه‌و سه‌رچاوه‌یه ده‌گێرتیته‌وه، بۆ پالپتوه‌نه‌ری « سی‌کس »ی ده‌باته‌وه، وه‌ک چۆن، « مارکس » هه‌مووی بۆ که‌ده و بۆ گیرفانی ده‌گێرتیته‌وه، « داروین » هه‌مووی بۆ لایه‌نی ئاژه‌لێتی ده‌باته‌وه، « نیتشه و دورکایم »، هه‌موویان بۆ نه‌وه گێرا‌وه‌ته‌وه، که تاک هیچ نییه، وه‌ک سابو‌نێ له قالب ده‌رچێ، وایه. هیچ پۆلیکیان، بۆ تاک نه‌ه‌یشتۆته‌وه، هه‌موویان به‌ کۆمه‌ل داوه.

من له په‌رتووکی « ئیسلام و پێچکاندا »، نه‌و وێنه‌یه‌م له سه‌ر هینا‌ونه‌ته‌وه، که کاتی خۆی ئیمام « موحه‌مه‌دی غه‌زالی » هینا‌وتیییه‌وه. ده‌لئ: کاتی خۆی، کۆمه‌لێ کوێر ده‌بیستن، « فیل »یک بۆ وولاته‌که‌یان هاتووه، نه‌وانیش، کوێرن و « فیل » نابین و پێشتریش هه‌ر نه‌یان‌بینیوه، تا، سه‌رنجی‌کی گشتیی هه‌مه‌لایه‌نه‌ی لئ و مرگرن. ده‌چن و هه‌ستی ده‌س

لئى كوتاندن بەكار دېتىن. يەكەمىيان دەس لە لاقى دەدا. دووهمىيان دەس لە پىشتى دەدا. سىتپەمىيان دەس لە گوتى دەدا. چوارەمىشيان دەس بۆ لمۆزى دەبا. ھەر يەكەيان لە دلى خۆيدا، پىتى وايە، دىمزانى، «فيل» چۆنە!! ھەرچى چۆنىيى، دوايى دەگەرىنەو. لىيان دەپرسن: «فيل» چۆنە؟ يەكەمىيان، ئەوۋى دەسى لە لاقى داو، دەلى: «فيل» شىتىكە، ۋەك كۆلەكە وايە. دووهمىيان، ئەوۋى دەسى لە گوتى داو، دەلى: تۆ ھەر لىتى نەگەيشتوۋى، «فيل» ۋەك گەلەي دار وايە و زۆر پانە. ئەوۋى دەسى لە پىشتى داو، دەلى: نەخىر، «فيل» شىتىكە، ۋەك تەختە دارى وايە. ئەوۋى دەسىشى لە لمۆزى داو، دەلى: ئىو ھىچتان لىتى نازان. «فيل» شىتىكە، ۋەك گۆچان وايە. جا، لە راستىدا، ھەمويان راستيانكردوۋە ھىچىشيان راستيان نەكردوۋە.

ئەو خاۋەن بىردۆزانەش، ۋەك «فرۆيد» كاتى گوتوۋىتى: «سىكس» ئەۋندە ئەۋەندە كارتىكردنى ھەيە. راستە، «سىكس» كار لە مرق دەكا. بەلام، مرق لە «سىكس» پوۋختە ناكرى.

يا كاتى «ماركس» گوتوۋىتى: گەدە كارتىكردنى خۆى ھەيە. راستە، بەلام، ھەموو شىتى نىيە. (كاد الفقر ان يكون كفرا) پەيامبەر «د.خ.» دانى بەۋەدا ناو ۋە فرموۋىتى: (اللهم انى اعوذ بك من الجوع فانه اثم رجيع). يا، ئىمامى «على» فرموۋىتى: (لو كان الفقر رجلا لقتلته). ئاخىر، «داروين» كە ھەموو شىتەكانى بۆ لايەنى ئاۋەلايەتتى مرق كىراۋەتەو، راستە، ئەو ھەستە ئاۋەلانەيە لە مرقدا ھەيە، ھەروەھا، كۆمەلگە پۇلى خۆى لە سەر مرق ھەيە. بەلام، وا نىيە، كە ئەوانە ھىچ كامىكىيان ئەو پۇلەيان ھەيى.

مامۇستا «مەسعود موحەممەد» يادى بەخىر، پەرتوۋكىكى ھەيە، بى گومان، بەرىزت دىۋتە، «ئەلتەفسىر ئەلبەشرى لىلتەئرىخ.» — بەلى.

جا، ئەو كاتى خۆى، بۆى باسكردم و گوتى: مەن پەرتوۋكىكى وام بە دەسەۋمىيە.

گوتم: مامۇستا! ئەوۋى تۆ باسىدەكەي، ئەو لىكدانەو ۋە شىكردنەۋمىيە، ھى ئىسلامە. بەلام، يەك شىتى دىكە، بۆ مېژوۋ زىادكە. گوتى: ئەۋەش چىيە؟

گوتم: ئه‌وه‌ش، «سووننه‌ت» ی خوای په‌روهردگاره! یه‌زدانی مه‌زن، کۆمه‌لئ
 یاسای داناه، ئه‌و یاسایانه نه‌گۆږن. ئه‌وانه‌شی کار له‌ سه‌ر مێژوو
 ده‌که‌ن، به‌ زیاده‌کردنی ئه‌و هۆکارانه‌ی تۆ ده‌لئێ، ئینجا، ته‌واو ده‌ردم‌چئ!
 جا، ئه‌ویش په‌خنه‌ی له‌وه‌ هه‌بوو، چۆن ده‌بی، هه‌موو شته‌کان بق فاکته‌ری
 ئابووری، یا بق «سیکس»، یا بق چی دیکه‌ بگه‌رتنه‌وه‌؟؟
 له‌ راستیدا، ئه‌و فاکته‌رانه‌ هه‌موویان، کار تیکردنی خۆیان، له‌ سه‌ر مرق،
 له‌ سه‌ر ژبانی مرق، له‌ سه‌ر په‌وتی مێژوو هه‌یه‌.

ئه‌وه‌ به‌ کورتیی، من ئاواي لئ تیکه‌یشتووم، به‌و شتیوه‌، ته‌ماشای ئه‌و
 بیردۆزانه‌ ده‌که‌م. به‌لام، هه‌ر کامێکیان، لایه‌کی له‌ راستیی بینیه‌، هه‌ر
 ئه‌و لایه‌نه‌شی بینیه‌ و زۆر زلیشیکردوه‌، هه‌موو پانتایی مرقی پئ
 گرتۆته‌وه‌ و لایه‌نه‌کانی دیکه‌ی پئ داپۆشیوه‌!

— ناسیۆنالیزم، وه‌ک بیر و فه‌لسه‌فه‌:

ناسیۆنالیزم، وه‌ک بیر و فه‌لسه‌فه‌، په‌نگه‌، به‌رێزت پیت ناخۆشبی. به‌لام،
 من به‌ جۆرئ له‌ بته‌په‌رستی داده‌نیم. چونکه‌، ئه‌و که‌سه‌، چ ئاره‌زووی
 خۆی په‌رستی، چ داروپه‌ر دبپه‌رستی، چ مرقئ په‌رستی، چ دیکتاتۆرئ
 په‌رستی، چ شێخئ په‌رستی، جگه‌ له‌ خوا، هه‌مووی هه‌ر په‌رسته‌.

مرق، کاتئ ته‌نیا په‌رستراوی شایسته‌ و راسته‌قینه‌ی خۆی په‌رستوه‌، که
 خوای په‌رستبی. چونکه‌، هه‌ر خوا، مرقئ دروستکردوه‌. ئه‌وه‌ی دیکه‌،
 که‌ر خاک و نیشتمان، که‌ر گه‌ل و نه‌ته‌ویه‌، که‌ر پاره‌ و سامانه‌، که‌ر هه‌ر
 شتیکی دیکه‌یه‌، ئه‌ستیره‌یه‌، مانگه‌، خۆره‌ ... هه‌موویان چه‌ن شتیکی
 جوان و باشن، خوا بق تۆی ئه‌فراندوون. هیچیان شایسته‌ی ئه‌وه‌ نین،
 بیانه‌په‌رستی. به‌لئ ده‌بی، بیانه‌په‌رزی، داکوکییان لئ بکه‌ی، خۆشبوین،
 به‌لام نابئ، بیانه‌په‌رستی. په‌رستن ده‌بی، ته‌نیا هه‌ر بق خوا بی.

ناسیۆنالیزم، به‌و شتیوه‌ فه‌لسه‌فیی و بیرهی، مرق، وولات و نیشتمانی
 خۆی، به‌ شتیکی زۆر پیروژ بزانی و له‌ سه‌روو هه‌موو شتیکه‌وه‌ی دانئ،
 هه‌موو شتیکی له‌ پێناودا به‌ختکا و به‌ قوربانکا، به‌و تیکه‌یشتنه‌، ئه‌وه‌ من
 به‌ بته‌په‌رستی داده‌نیم.

به‌لام، من له‌ په‌رتووکێ «سۆزی نه‌ته‌وايه‌تی و بیرێ ناسیۆنالیزم» دا
 نووسیومه‌ و پیم وایه‌، هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تی سۆزه‌، شتیکی خۆر سکییه‌.
 مافی نه‌ته‌وايه‌تیش مافیکه‌، هه‌موو گه‌لیکیش، مافی خۆی هه‌یه‌، له‌ سه‌ر

خاکی خۆی بژی، نیشتمانه که ی نازادبێ، که له که ی سه ره به سته بێ، که مرۆ، خاکی خۆی خوشبوو، که له ی خۆی خوشبوو، مافێکی سرووشتی خۆیه تی، نه وه ش هه ر سۆزێکه وه « شرع » دا جێده هیته وه. به لām، کاتێ ده میته فه لسه فه و جێی ئایین ده گرێته وه، وه که ده لێن: « دینمانه ئایینمان، هه ر نیشتمان », ئا نه وه، له ئیسلامدا په ته ده گرێته وه.

— ئایا، پێت وا نییه، بیرێ « مارکسیزم » یه، هه ر هه مان تێروانینی بۆ « ناسیۆنالیزم » هه بێ؟ چونکه، نه وانیش هه ر به هه سته ده زان. به لām، مافی که لیش به په و ده زان.

که نه وانیش واین، نه و دیاره، له که ل ئیسلامدا تێکه ده که نه وه. به لām، نه وان له په وانگه یه که دیکه وه لێی ده روان.

— به لێ وایه — نه وان پێیان وایه، هه سته که، که فوکولتیک کاتییه، له قوناغێکی میژوویی دیاریکراوی تایبه تییدا سه ره له ده و هه له ده چی، دوا یی نامێنێ. نه مانه ش، به چی ده بێ؟ به وه به دیدێ، کاتێ، زۆرداری و توندوتیژی، له سه ر نه ته وه کان نامێنێ، یا، مافی نه ته وه کان ده درێ و گرفته کانیا ن چاره سه ر ده که ر. ئیدی، نه و بیره نامێنێ.

به لām، ئیحه نا لێن: نامێنێ، چونکه، په یامبه ر « د. خ. », کاتێ « مه که » ی جیه هێشته وه، په یامبه ری خواش بووه، ئا ورێ له « مه که » دا وه ته وه فه رموویه تی: (و الله انک لاحب بلاد الله الی، لو لا ان قومک اخرجونک منک ما خرجت منک ابدًا).

پاشان، چوه بۆ « مه دینه » و فه رموویه تی: (اللهم حبب الینا المدینه کحبنا لکه و اعده).

یا، چوه بۆ سه ر کێوی « نوحود » و فه رموویه تی: (ان احد جبل یحبنا نحبه).

ئا نه و خۆشه ویستییه ی په یامبه ر وه نه بێ، هیچ جۆره گوشارێکی له سه ر بوو بێ، به لکو، هه سته کی مرۆفایه تی په سه ندبووه.

ئاخر، هه له ی « مارکسیزم » لێره دایه، شته کان پتر بۆ بارودۆخ، گوشاری ئابووری و پامیاری ده گرێته وه. که متر، دان به هه سته بیریه کا ندا ده نێ. پێیان وایه، که ده وه لته هه بوو، کێشه ی نه ته وایه تی چاره سه ر ده که ر. کێشه ی خا وه نداری ته ی تاک نامێنێ. خه لک پێی خۆش نابێ، ئاره زوو و خۆشه ویستی خا وه نداری ته ی هه بێ. که چیی ده رکه وت، وا نییه!

— که واته: په یامبه، ههستی نه ته وهی، به رانېر نیشتمان و خاکه که ی
هه بووه؟

به دلنیا بییه وه.

— باشه، چو ته ماشای ئم فرموده یی په یامبه ده که ی؟ فرموده یی:
(احب العرب لثلاث: انا عربی و القرآن عربی و لغه اهل جنته عربی.)

کاک دوکتور! بې گومان، ئوه په کیکه له و شتانه ی، به ناوی په یامبه وه
هه لېه سراوه. له سهرچاوه ی فرموده کانی په یامبه ردا « د.خ. »، ئاماژه ی
پې کراوه. وهک له پرتووی « کشف الخف و موزیب الباس عما اشتهر
من احادیث علی السنه النبی.) نو سهره که ی ناوی « عجیلونی » یه. ئو
پرتووکم لایه. هروها، له پرتووی « تذکره الموضوعات » و گه لې
پرتووی دیکه شدا هیه. ئوه فرماشته ی په یامبه نیه. چونکه، نه له و
دوه شپته وه، شتی وا بفرموی، نه له ئیسلامی شدا جتیده بیته وه.

بق زانیاری به ریژت، جارې، له گه ل نوښتاری « بزوتنه وهی حه ماس »، له
« سووریا » دانیشتم. ئو فرموده یی هی نایه وه، له سهر ئوه،
وتووژیکمان بوو. گوته ی: ئیوه نه وهی « سهره له دینی ئیویبی » ن. ئیمه
خومان به قهرزارباری ئیوه دزمانین.

گوتم: سوپا ستانده که یین. خوا یاربې، قهرزه که مان دده نه وه. توژی قسه و
باسی دیکه مان کرد.

دوایی، قسه قسه ی هی نا و گوته ی: ئاخر، « عهره ب » چاکه یان له سهر
هه موو گه لانی دیکه هیه. چونکه، په یامبه « د.خ. » خوی وای فرمووه.

منیش گوتم: وه لال، ئیسته باسی ئه وهت بق ده کم، که فرموده ی
په یامبه « د.خ. » نیه، به لام. به ریژت گوتم: قهرزارباری باپیره تانین.
که چیی، جگه له وهی، قهرزه که ی ئه وهت نه دایه وه، ئه وهی منیشت، له سهر
خوت بار کرد.

گوته ی: بق؟

گوتم: ئه دی باشه، ئوه ئاخر که ی وایه، به راستیی ئه وهی به ریژت
ده لیتی، تپروانیتکی شو فنیانه یه، واتای چییه؟ ئیوه، چ چاکه یه کتان به
سهر خه لک وه هیه؟ له چیدا، له خه لکی دیکه باشترن؟ گوتم: خق گهر
باسی ئه وه بکه ی، خوای په روه دگار فرموده یی: (انا انزلنا قرانا عربیا
لعلکم تعقلون.)

گوتم: ناخر، خه لک بۆی ههیه، بلی: ئیوه، له خه لکی دیکه تینه گه یشتووتر و نه زانتریوون، بۆیه، « قورئان » له نێو ئیوه دا هاتووه. گوتم: وا باشته، ئه و شتانه نه لێن. نه ئیمه وا ده لێن، نه ئیوهش وا بلین!

به لام، دهریاره ی گه لان، خوای گه وره فهرموویه تی: (و جعلناکم شعوباً و قبائل لتعارفوا ان اکرکم عند الله اتقاکم.) ئا ئه م قسه یه، قسه ی خوایه. گوتم: به لام، ئه م گوته یه ش، (احب العرب لثلاث: انا عربی و القرآن عربی و لغه اهل جنته عربی.) هه یچ بنجینه یه کی راستی نییه. چونکه، په یامبه ر شتی وای نه فهرمووه. به لکوو، ئه م قسه یه دانراوه، هه لبه سراه، له سه رچاومکاندا، له گه ل ناوه رۆکی « قورئان و سووننه ت » یشدا ناگوئجی.

په یامبه ر « د.خ. » له هه یچ جیه کی دیکه ش نه یگوته وه: به شیوه یه کی گشتیی، فلان گه ل خو شبوئ. یا، فلان گه ل ببوغزێنه. عه ره بی موسو لمانت خو شبوئ، به لام، عه ره بی گا وورت خو ش نه وئ. چونکه، په یامبه ر « د.خ. »، تا له گه ل عه ره به گا وورمه کاندانه جه نگا، تا له گه ل نه واندانه، هه موو حساب یکی پاکتا و نه کرد، په لاماری « رۆم و فارس » ی گا ووری نه دا. که واته: ئه وه راست نییه.

ئینجا، زمانی خه لکی به مه شت، له هه یچ ده قیکدا نه هاتووه، بلی: چ زمانی ده بی! عه ره بی چی؟ خوا ده زانی، چ زمانی که، چونکه، جیهانی هه ستانه وه و ژیا نه وه، به یار و به رنامه یه کی دیکه ی هه یه و جیا یه.

— وهک چه مکێکی سه رده م، چۆن له جیهانگیری ده روانی؟ وه للا کاک دوکتۆر! من وا ته ماشای جیهانگیری ده که م. بۆ گومان، نه وان ده لێن: « عه وله مه ».

— عه ره ده لێ « عه وله مه ». به لام، له زمانی « کوردیی و فارسیی » دا، به « جیهانگیری » نا و ده برئ.

ده زانم. جا گه ر وایه، « ئه مرکه » شم بۆ بکه به کوردیی. چونکه، به ریزت له کوردیی دا زۆر شاره زای! من پیم وایه، به « ئه مێریکا یی کردن »، به جیهانی یکردن نییه. چونکه، گه ر مه به ست له جیهانگیری نه وه بی، هه موو جیهان داگیرکسی، راسته. داگیرکردنی جیهان، زه وتکردنی ویستی گه لان و وولاتان، ده سه به سه راگرتنی خیر و بیری گه لان، نه وه راسته. من وای ته ماشا ده که م.

— واته: ره تیده که یته وه.

به ته واوی په تیده که مه وه. چونکه، بئ گومان، جیهانگیری به تیکه یشتنه ی ئیسته هیه، نه وهیه: « ئه مټریکا » دهیوئ، خه لک له بابوله خوار دنیښدا، « ئه مټریکایی » یانه بابوله بخون!

ناخر، نه وهی ئیسلام دهیوئ، نه وهیه: کومه لگه ی مروځایه تی، له ژیر سایه ی « شریعت » ی خوادا دانئ. به لام، نه وهی ئیسلام دهیوئ، زور جیا، له وهی « ئه مټریکا » دهیوئ.

ئیسلام ده لئ: کابرای « جوو! »، کابرای « فله! »، گوشتی به رازت پئ حه لاله، فرموو بیخو. خوار دنه ووت پئ حه لاله، فرموو بیخوړه وه. به لام، موسولمانئ دئ و به راز که ت لئ ده کوژئ، ده بئ، پاره که ت بداته وه. یا، کوپه که ت لئ ده شکتنئ، ده بئ، پاره که شت بؤ بېژئ.

که چیی، « ئه مټریکا » ده لئ: ده بئ، وانه ی قوتا بخانه کانیشنستان بگوړن، پوځاکیښتان بگوړن، ژیری و بیرکړنه وه شتان بگوړن. نه وه زور جیا، له وهی ئیسلام دهیوئ، جیهان کوترولکا و ده سه لاتی خوئ دامه زړینئ.

به لام، به و سوز، د ادبه روهی و لیوور دنه ی ئیسلام دهیوئ، جیهانی پئ بگوړئ، پټش موسولمانان، ناموسولمانان دانیان پیدا ناوه. چونکه، ئیسلام دهسکاری تایبه تمندی که لان ناکا. دهس بؤ تایبه تمندی که مینه ئاینییه کان ناپا. واته: کهر ئیسلام، به ته واوی و راستی پیاده کړئ، هر گیز نایه، بلئ: نه ی نه ته وهی کورد، زمانه که ی خو ت لابه ره، توورک زمانه که ی خو ت به کار مه یتنه. به پټچه وانه وه، خوی په رومر دگار، زمانی که لان و پهنگی که لانی، به یه کئ له نیشانه کانی خوئ داناوه. بویه فرموویه تی: (و اختلاف السننکم و الوانکم ان فی ذلک لایات للعالمین). که واته: که سئ بیهوئ، زمانه کان له نټیوهرئ، یه کئ له نیشانه کانی به لگه ی بوونی خوا له نټیوده با.

— منیش، کاتی خوئ، نه و ئایه تانه م، هه موویان له په رتووکی « سه لیکه ی زمانه وانی » دا، بؤ هه مان مه به ست به کار هیتاوه. زور چاکت کړدوه.

— دیاره، « سیکولاریزم — عیلمانییت » یش هر به و چاوه ته ماشاده که ی؟ من پټم هه لیه، ووشه ی « عیلمانییت » به کار بټنئ. چونکه، بئ گومان، بنچینه ی « سیکولاریزم »، خوئ به واتای « دنیا گه رای »، یا « بئ ئاینی »، یا « باوړنه کړدن به نادیار، خوا و زیندو بوونه وه » دئ.

ئەو، ھىچ پىئومەندىيەكى بە « سايىتيزم » ھە ئىيە. چۈنكە، ئەو زانستگىرايى و پىتيازە زانستانە ئىيە. لەبەرئەو، نووسەرە غەزەبەكان، يا بە ھەلە و مريانگىراو، يا بە ھەلە دەمىلەتەو. بۆ ئەو، واتا و كرۆكى راستەقىنەى « سىكولارىزم » بە تەوايى تىبگەين، دەبى، تەماشاي فەرھەنگە جياوازەكان بگەين. لەو فەرھەنگانەدا، بە واتاي « بى ئايىنىي » يا « دونياگىرايى » ھاتو. ھەك لە فەرھەنگى « دائىرەى مەعارىفى برىتانىي » دا دەردەكەوئ.

بەلام، « سىكولارىزم » خۆى، واتە، جياكردنەو، ئايىن لە ژين؟
— نەخىر، لە دەسلەت، دەولەت و كارى پاميارى.

بەلى.

— ئەو « سىكولارىزم ».

بەلى. مەن كۆرەكم لە سەر ئەو بابەتە ھەبو. بى گومان، سەرھتا بە وردىي، باسى ھەموو فەرھەنگەكانم كرد. لەو فەرھەنگانەى زماندا ھىناومەتەو، كە « سىكولارىزم » واتە: « بى ئايىنىي »، تەنبا پروا بە جىھان بگەى و حسىب بۆ ئەو ژيانەى دىكە نەكەى، حسىب بۆ خوا نەكەى، ژين پىكخەى، بى ئەو، ئايىن پىئومەندىي پىئە ھەبى.

بى گومان، ئىمە بەو پىئە دەلەتە: خەلكى « ئەورپا » رەنگە، ناچارىوون، پوو لە « سىكولارىزم » بگەن. ھەلبەتە، بىانوى خۆيان ھەبو، چۈنكە، كاتى بە دەس ئايىنىكى شىوئىنراو، گىريانخواردو، بە دەس پىاوانى « كلىسا » ھە تووشىوون، لە دەس چىنى « ئەكليرۆس » پەرىشانىوون، پى زانستىيان لى گرتوون، پى بىرکردنەو و چالاكىي پاميارىيان لى گرتوون، مافەكانىيان لى زەوتكردوون، ھەموو ئەو مافانە، لە قولى مشتى « تسار و پاشا » كاندا كۆكراونەتەو، مافى خۆيان بو، لەو ئايىنە راكەن.

بەلام، موسولمان مافى ئەو، ئىيە، لە ئايىن راكا، كە ھەموو ئەو شتانەى لە سەر پىئوستكردو. چۈنكە، ئايىن لە سەرى داناو، دەبى، چالاكىي پاميارىي ھەبى. دەبى، پۆلى كۆمەلايەتەى بىنى. دەبى، زانست فەيرى. دەبى، خەم لە گەلەكەى بخوا. دەبى، لە بەرانبەر زۆردارىيدا، ھەلوئىست ھەرگىز. دەبى، مافى چەوساوەكان بدا. دەبى، چى و چى دىكە بگا. واتە: بۆ ئەو شتانەى « كلىسا »، پى لە « ئەورپايى » يەكان گرتبو، تا، مافە

رهواکانی خوځيان داواکهن. ئيسلام، نهک هر پټی له موسولمانان نهگرتووه، بهلکو، له سهریشی فهرزکردوون. که واته: گهر تهوان مافی خوځيان بووه، لهو نایینه هیچوپوچه نهفسانواييیه لادهن و پاکهن، نهوا، نهو موسولمانانه، زور نارېوايیدهکهن، له نایینی پاکهن، که به سهرچاوهی زانست، دادپروهری و پیتقوایی دادهنری.

31: چوڼ له هونەر دهروانی؟ بق نمونه: «موزیک، گسژرانی، ههلهپرکټ، نواندن، سینما، وینهکیشان، پهیکهسازیی، شتوهکاری» و ههرو بهشکانی دیکه ی هونەر.

31: بټی گومان، هونەر، ههلوټستی مرق، هست و نهستی مرق، بهرانبه به سرووشت، بهرانبه به دهوورو بهر دهردهبرټی. دهرخستن و پیشاندانی نهو هست و نهسته، نهو جوانیییه، هونرمهندهکه دهیبینی. ههرو نهوانه، له چوارچیوهی «شهر» دا رټیپټدراوه. بنچینهی «شهر» یش باوهیه. له ئيسلامدا، هیچ شتی پټی ندری، گهر سهر بق نهوه بکیشی، مرق لهبری خوا بیهرستی. واته: گهر هونەر، وا له مرق بکا، جوانی سرووشت وهک خوا سهیرکا و بیهرستی، پهیکهری درووستکا، چونکه، پهیکهرتاشین له ئيسلامدا قهدهغیه، نهوه دهرفتی تیدا نییه. — وا بزائم، پهیکهرتاشین، به مهبهستی پهستن قهدهغیه. بهلام، به مهبهستی جوانی، قهدهغه نییه!

حرامه. بټی گومان، هیندی لهو شتانهی له ئيسلامدا قهدهغهکراون، وهک پټگرتن وایه، وهک پټشگرتن وایه، تا تووشی نهو قهدهغیه نهبن. گهر میژووی ئيسلام تهماشاکهین، هونری «بیناسازی» ههبووه. واته: هونری ئيسلامی، رووی هونری خوځی، لهو شتانه کردووه، که مرق له کیشه و باسی «سیکس» و پهستن سرووشت دوردخاتهوه. که واته: له ئيسلامدا هونر هیه، بهلام، لهو چوارچیوهی دا جیده بټهوه، بق نهو مهبهست و نیازه «شهرعی» یانهی، مرق بهر زدهکهنوه. — واته: گژرانییش، هر لهو قالبه دایه؟

ههرچی بټی.

— واته: گژرانی و موزیک، هر دهی، بق سروودی نایینی ترخانکری؟ نا، مهرج نییه، نایینی بټی. بق نمونه: مرق هست و نهستی خوځی،

بەرانبەر بە سرووشت، بەرانبەر بە بوونه‌وەر، بەرانبەر بە ئەستێره،
ئاسمان، بەرانبەر بە وولاتی خۆی، بەرانبەر بە بارانی که به خۆی دهباری،
دەردەبەری، ئەوانە هەموویان، شتیکی رەوا و «شەرعیی».

— ئەدی، بۆ جوانیی ژنان نابێ، گۆرانیی بگوترێ؟
ئافەرت! بۆ ئافەرەتیی، که کابرا به خیزانی خۆیدا هەڵدەدا، با، تیرتیر
پێیدا هەڵدا.

— نەخێر. ئاخر، ئەوێ تۆ دەلێی، له ماله‌وه دەبێ. بەلام، من دەلێم: هونەر
گشتیی بێ و بۆ گەل بێ!

نا نا، بێ گومان دەگونجێ، به گشتیی باسی ئافەرت بکړی. بەلام، باسی
لایەنە مۆییه‌کانی ئافەرت بکړی. نەک، باسی لایەنە نەینییەکانی بکړی.
چونکه، ئیسلام نایه‌وێ، مێیایەتی ئافەرت بەرجەسته‌کړی. بۆ ئەوێ، ئەو
پۆشاکێ ئیسلام، بۆ ئافەرەتی داناوه، ئافەرت وا لێکا، لایەنی مێیایەتی،
که لایەنی سەرنجراکیشانیتی، دایپۆشی، لایەنە مۆفایەتییه‌که‌ی تێدا
دەرخا.

— واتە: دەتوانم، بلێم: قالبیکی دیاریکراو، بۆ نواندن و سینه‌ماش هەیه،
وێک له «ئێران» پێڕه‌وه‌مکړی. خۆم دیومه، فیلمی ئیسلامیی لێدەدەن،
واتە: ئەو فیلمانە‌ی له «سێکس» و له دژایەتیکردنی ئایینه‌وه دوورن!
دژ به به‌های بەرز بێ، واتە: وێک هۆکاری، پەوشت دەرووختی، پەردە‌ی
شەرم و شوورە‌یی دەدرێتی. یەك شتی دیکەش هەیه. کاک دوکتۆر!
— بەلێ فرموو.

کێشە‌ی موزیک، مشتومڕیکی له سەرە. هێندێ دەلێن: هەموو جۆره‌کانی
موزیک قەدەغەیه. هێندێکی دیکە دەلێن: هەموو جۆره‌کانی رەوايه.
هێندێکی دیکەش دەلێن: ئەو جۆرانە‌ی، دەماری شە‌ی، له مۆدا دەجولێن،
مۆ‌ی بە‌رو خراپە پە‌لکێش‌ده‌کەن، تە‌نیا ئە‌وانە‌یان قە‌دەغە‌ن. بە‌لام، ئە‌و
جۆرانە‌ی، ئازایی، دەماری پیاو‌مێ‌تی، بە‌زە‌یی و هە‌ستی خا‌وێ‌ن، له مۆ‌دا
دە‌ب‌زێ‌ن، ئە‌و جۆ‌ر‌انە قە‌دەغە‌ن.

من خۆم، ئە‌و ر‌ای‌ه‌ی س‌ی‌یه‌م، پ‌تر به‌ لا‌وه پ‌س‌ە‌ندە. بە‌لام، ئ‌یمە ئ‌ی‌ستە،
وێک «کۆمە‌لی ئ‌ی‌سلامی»، پ‌تر کار به‌و ر‌ای‌ه‌ د‌م‌ک‌ه‌ین. له‌بەرئ‌ه‌وه، ه‌ی‌ندێ
ل‌ێ‌ک‌دان‌ه‌ ه‌یه، ئ‌یمە ه‌ی‌ج کام، له‌ ش‌ی‌وه‌کانی موزیک به‌کار ن‌اه‌ی‌نین.
— ئە‌دی، چ‌ۆ‌ن له‌ فۆ‌ل‌کلۆ‌ری ه‌ل‌پ‌ه‌ر‌ک‌یی کوردیی دە‌رو‌انی؟

هه لپه پکتي، گهر پياوان بۆ خۆيان هه لپه پين، ژنان بۆ خۆيان هه لپه پين، کارتيکی ئاساييه. به لام، « ره شبه لهک » و تیکه لپوونی پياوان و ژنان نابي.

— ئاخر، ئه وه تهی کورد ههیه، « ره شبه لهک » ی هه هه بووه!
مامۆستا پیکه نی و هیچ وه لامي نه دایه وه.

— ئینجا، منیش گوتم: ئاخر، پيش ئیسلامیش هه هه بووه!
ئویش گوتی: وه لایی، جا، گهر هه موو خه لکی سه ر زه ویی، له سه ر شتی کۆنه وه، که خوا قه ده غه یکردبی، هه ر قه ده غه یه!

پ32: ئایا، چۆن له وێژه به گشتیی و هۆنراوه به تایبه تیی ده یوانی؟ چونکه، هۆنراوه له « چیرۆک و په خشان » گاریگه رتر و به کارتره. هیندی له بیریارمه کانی کۆن، له و سه رده مه دا، دژایه تیی په یامبه ریان کردوه و گوتویهانه: « قورئان » په وان بپژیه. هیندی هۆنه ر هه بوون، له و سه رده مه نه دا توانیویهانه، شتی بنووسن، له ئاستی « قورئان » دا بی، یا به رزتر، یا نزم تر بی. بۆیه، زۆربه ی که سایه تییه ئیسلامییه کان، دژی هۆنراوه وه ستاون.

ته نه نه ت ده لێن: پيش ئه وه ی په یامبه ر، ده سه لات په یدا کا، له « مه ککه » به بۆ « مه دینه » کۆچبکا، نه زان و گاوورمه کان، هۆنه ری خۆیان هه بووه، موسو لمانه کان قه ده غه یان کردوه. به لام، دوا ی ئه وه ی زانیویهانه، هۆنه ر، له گهر مکردنی خه لکدا بۆ جهنگ، بۆ ستایشکردن و سه رکه وتنی په یامبه ر، چ پۆلکی گهره ده بیني، ئینجا، پێیانداوه، هۆنه ر درووستبی و هۆنراوه بلێ. تۆ له و باره یه وه پات چییه؟

و32: ده رباره ی هۆنراوه، زانایانی ئیسلام ئه وه یان گوتوه: (الشعر کلام، قبیحه قبیح و حسنها حسن.) واته: هۆنراوه خۆی له خۆیدا، وهک قسه کانی دیکه وایه. ناوه رۆک و ئه و ئامانه ی بۆی گوتراوه، گهر شتیکی باشبی، ئه و! باشه. گهر ناشیرینیشبی، ئه و! خراپه!

په یامبه ر « د.خ. »، چهن هۆنه رێکی وهک: « حه سانی کوپی ثابت، که عبی کوپی مالیک و عه بدو لای کوپی په واحة » ی هه بووه. هه ر به فره می، وه لامي هۆنه ره بی باوه ره کانیان دا وه ته وه، کاتی، هۆنه ره گاوورمه کان هاتوون، ئیسلامیان داشۆریوه.

بئی گومان، ئو ئازادیی بیرو پایه ی ئو کاته هه بووه، ڕهنگه، ئیستته، گهر دهوله تیککی ئیسلامیی دامه زۆی، زۆر به گران بتوانی، به و ئاسته بگاتهوه، که کۆمه لێ هۆنهری گاوور بیتی، له مزگه وتیکدا کۆیانکه یته وه و پێیان بلێی: فهرموو، دژی ئیسلام، قسه ی خۆتان بکه ن. ئینجا، هۆنهره کهش به ئارموزوی خۆی، قسه ی خۆی بکا. تۆش، هۆنهری خۆت بیتی، بلێی: فهرموو، وه لامیانبدهره وه. له مزگه وتدا، کابرا قسه به ئیسلام بلێ و ستاییشی « کوفر » بکا! به خراپه باسی ئیسلام بکا! مه به ستم ئه وهیه، تا ئه و ئه ندازه، ئازادیی بیرو پایه بووه.

— ئه وه، له سه ره تای بلایوو نه وه ی ئیسلامدا بووه. به لام، دوا ی نه وه ی، ئیسلام بلایوو ته وه و ده سه لات ی پیدا کردووه، ئه و شته نه ماوه. چونکه، گاوور نه ماوه. ئه وانه شی مابوون، ڕێیان پێ نه داون، ئه و شتانه بلێن. نا، نا، نه ک هه ر له سه ره تادا بووه، به لکوو، هه ر ئه و کاته بووه، په یامبه ر له شاری « مه دینه »، له و په ڕی ده سه لاتیدا بووه. له سه ره تادا نه بووه، له کۆتایی سه رده می په یامبه ردا « د.خ. » بووه.

جا، کاتی « حه سان کوپی ثابت » وه لامیدا نه ته وه، په یامبه ر « د.خ. » فهرموویه تی: (اهجوهم و روح القدس معاک). وه لامیانبدهره وه، گیانی پاکیشته « جویریل » له کهل دایه.

خوای په روه رده گار، ده رباره ی هۆنهران فهرموویه تی: (و الشعراء يتبعهون الغاوان الم تر انهم فی کل واد یهیمون و انهم یقولون ما لا یفعلون الا الذین امنوا و عملوا الصالحات) که واته: ئه وانه یان که ئاییندارن و کرده وه ی باش ده که ن، له و بڕیاره خراپانه ی خوای په روه رده گار به سه ریدا داون، به دوورن. وه ک ده لێن: هه ر تیره یه له که نه دایکی، زۆر قسه ده که ن، باسی هه مسوشت ده که ن، (و انهم یقولون ما لا یفعلون). واته: پتر قسه ده که ن، له وه ی کرده وه یان هه بێ. به لام، جگه له وانه ی خه لکی باوه ردارن و کرده وه ی باش ده که ن.

چونکه، ئه و ده لێ: دوا ی نه وه ی، ئه و ئایه ته هاتووه، « حه سان، که عب و عب دولا » چون بۆ لای په یامبه ر « د.خ. » کوتوو یانه: خوای په روه رده گار، ده رباره ی هۆنهره کان شتیکی وای ناردووه، وا باشتره، ئیدی له مه ودا، ئیمه ش هۆنراوه ئه لێن. په یامبه ر « د.خ. » ڕاوه ستا. دوا یی خوای په روه رده گار، ئه و ڕسته یی دوا یی نارد هه خواره وه (الا الذین امنوا و عملوا

الصالحات و ذکرُوا الله كثيرا انتصروا من بعد ما ضلّموا.) جگه له وانهی، کاتێ هێرشیان دهکردته سهر، ئهوانیش وه لامي خويان ددهمنهوه. گهر هونراوه، بۆ ئامانجتيکی دياریکراوی پتيويست به کاربيئرنی، گهر بۆ ئامانجتيکی پتييدراو «حه لال» به کاربی، پتيويسته. گهر بۆ ئامانجتيکی قهدهغه کراویش «حرام» به کاربيئرنی، قهدهغهیه. بۆ گومان، ناوهريکه کهشی ته ماشاده کړی، به پيی نهوه، بپياری له سهر دهری.

پ33: چۆن له مافی ژنان دهروانی؟
و33: من زنجيره گوتاريکم ههیه، له ههفته نامه ی خۆماندا «کۆمه ل»، تا ئیسته، لام وایه، «21» ئه لقی لێ دهرچوو. «ئافره ت و خیزان له سایه ی شه ریه تدا»، نیازم وایه، دوا یی، له شیوه ی په رتووکیکدا چاپیکم. زۆر به درێژی، باسی مافی ژنانم کردووه.

لێزهدا، هه ر به کورتیی: ئاوا ده لیم: هه موو ئه و مافانه ی به پیاو دراو ن، به ئافره تیش دروان. به لام ده بی، سه رووشتی پیکهاته ی جه سته یی و باری ده روونی ئافره ت په چاو کړی. ئه گینا، له ئیسلامدا، هه یچ جیاوازییه ک، له نیوان ژنان و پیاواندا نییه. ته نیا، جیاوازی له هیندی له ئه رکه کاندای هه یه، نه ویش، خاتری ئافره تی تیدا گیراوه.

له بهر نه وه، چ پیکهاته ی سه رووشتی، چ باری ده روونی، چ بیری ئافره ت، به و شیوه یه دروست بووه، ده توانی، هیندی ئیش باشتريکا. پیاویش، هیندی ئیشی، زیاتر و چاکتر بۆ ده کړی. واته: گهر هه موو پیاوی جیهان خړپنه وه، ناتوان، منالیکیان بیی! ناتوان، شیر به مناله کانیان بده ن!

هه لبه ته، ئافره ت هه ر هیندی شتی تايبه ته ندی خۆی هه یه. ئه گینا، له پووی نه وه ی، هه ر دووکیان مرقن، دیاره، هه ر دووکیان خوا په رستی ییان لێ قه بو له، هه ر دووکیان ریزلیگیراون، هه ر دووکیان بۆ چالاکیی بی یی، رامیاری، کۆمه لایه تی و ته نه ات «جه هاد» یش، رتيان له به رده مدا کراوه یه. چونکه ئیسلام، جهنگی له سه ر ئافره تان پتيوست نه کردووه. هه روه ها، نوێژی پۆژی «هینی ی» شی، له سه ر پتيويست نه کردوون. هه ر چهنده، رتي لێ نه گرتوون، بیکه ن، له بهر نه وه ی، بۆیان ناکړی، بیکه ن، خاتری گرتوون. به لام، گهر ئافره تی توانی، بیکا، خیریشی ده گا، پاداشتی شی هه یه و هه یچ خراپیشی نه کردووه.

پ 34 : چۆن له دهولهتی یاسا دهروانی؟
و 34 : به پێرت، یاسا پێناسه بکه، تا منیش ...

— مه بهستم له دهولهتی یاسا، دهولهتی ئیسلامیی نییه! به لکوه، مه بهستم له دهولهتیکه، کۆمهلتی پسیپۆر کۆبنهوه، جا، نهو کۆمهله خه لکه، به شیوهی تاکتاک بن، یا کۆمهلتی پارت بن، له بهر رۆشنایی بهرنامهیهکی دیارییکراودا، دهستووری بۆ دهولهتکه دانین و دايمه زیتن. واته: چوارچێوهیهکی هه بێ، په رله مان دهسه لاتی یاسا دانانی هه بێ، دهسه لاتی جێبه جێکردن واته: میریی، دهسه لاتی هه بێ، دهسه لاتی دادگری هه بێ، پۆژنامه گهریی ئازادبێ. واته: کۆمهلتی بێ، باوهری به « پلورالیزم » فرهمپارتایهتی هه بێ، میلیشیای تیدا نه بێ. نهوه دهولهتی یاسایه!

مه بهستم لهو پوونکردنهویه نهو بهو، ووشه یاسا له کوردیدا، له جیهه وه هاتوه، ئیمه دوا ی ناکهوین. ئیسته، یاسا لهبری « قانون » به کاردێ، لهبری « نظام » به کاردێ. وا نییه؟

— « قانون » یش، له بنه رهندا ووشهیهکی « گرتیکی »یه.

دهزانم. واته: شتی هه بێ، ژبانی خه لک رێکخا. ئیمه پیمان وایه: تاکه یاسایهک، ژبانی مرقفه کان له نێو خۆیاندا، گه له گه ل دهزگهکانی دهسه لاتندا، گه له دهولهت له گه ل خوای په روردهکاردا رێکخا، به شیوهیهک، مرقه له جیهان و له دوا پۆژدا، پێی به خته وهربێ، ته نیا ئایینی ئیسلامه. ته نیا نهو بهرنامهیهیه، نهو سیستیمهیه، که ئیسلام دايناوه.

له بهر نهوه، گه ر بگوترێ: دهولهتی یاسا، گه ر مه بهست یاسای ئیسلام بێ، نهو دیاره، له سه ر موسو لمانان پێویسته، هه ول به دن، کۆمه لگه که یان، کۆمه لگه که یه کی یاسایی بێ. دهولهت که یان، دهولهتیکه یاسایی بێ. گه ر مه بهستیش، له دهولهتیکه یاسایی نایه لامیی بێ، ئیمه ته ماشاده که یان و ده لیتن: باری سه رووشتی ئاسایی و چاره و وانکراوی گه لیکه موسو لمان نهویه: ژبانی خۆی، ژبانی « رامیاری، ئابووری، کۆمه لایه تی، بیریی و فره ههنگیی » خۆی، له سه ر بنچینه ی ئیسلام رێکخا. گه لیکه موسو لمان ده بێ، بهرنامه کهانی ژبانی خۆی، سیستیمی فرمانه وایی خۆی، له ئایینه که یه وه، له باوه ره که یه وه هه لقو لێ. گه ر نه وه ی بۆ کرا، نهو دیاره، ده بێ و له سه ریشی پێویسته، بۆ نه وه هه ول به دا. به لام، گه ر له قوناغیکدا بوو، هه لومه رجه که، پێی نه وه ی نه دا، بۆی نه ره خسا، نهو بکا، زانا کهانی

ئىسلام دەلەتن: (ملک غشوم خیر من فتنه تدوم) کەسێ ھەبێ، یاسایە دانێ، ژيانى خەلکى پێ پێکخا، ئاژاوه و گێڕەشپوێنێى نەھێلێ، با ئىسلامىيش نەبێ، با، جارجار، ھەلەوپەلەشى تێدا بێ. بێ گومان، جگە لە ئىسلام، ھەموو یاسایەک، ھەلەوپەلەى ھەر تێدا دەبێ. ئەو، لە ئاژاوهێک باشتەر، کە ھەبێ و بەردەوامبێ. کەواتە: لە بارێکدا، دەسمانپروا و پۆمان بکړ، لە سەرمان پتوويستە، ئىسلام فرمانپروا و بالادەسکەين. گەر دەسمان بەو نەگەيى، شتێکى دیکە ھەبێ، ژيانى خەلک پێکخا، چاکترە، لەوێ ئاژاوه ھەبێ، وەک « اھون الشرین ».

پ35 : باوەرتان بە « پلورالیزم – فرەپارتایەتیی » ھەیە؟
و35 : بەلێ.

— کەواتە: باوەر بە دیمۆکراسیيش ھەیە!!
نەخێر.

— ئاخر، « پلورالیزم »، بە یەکێ لە پرىنسیپە گرنەکانى دیمۆکراسی دەژمێرێ!

دەزانم. من باوەرم، بە زۆریەى پرىنسیپەکانى دیمۆکراسی ھەیە. ئێستە، من بۆت لە تەتەلەدەدم، باوەرم بە کوێ دیمۆکراسی ھەیە و پروام بە کوێ نییە. گەر باسى دیمۆکراسی بکەين، تا تۆزێ بۆت لە تەتەلە و بیژنگ بدەم.

— باسى دیمۆکراسییمان کرد.

نا. من باسم نەکرد.

— یەكەمین زاراوه، دیمۆکراسی بوو.

دەزانم. بەلام، بە درێژى باسم نەکرد، باوەرم بە کوێ ھەیە و بە کوێ نییە.

— باشە. با، تەنیا ھێندەى لێ باسمکەين، تا بزائين، باوەرت بە کوێ نییە! بێ گومان، دیمۆکراسی، چەن شیوەیەکی ھەیە، بە تایبەتیی، شیوەى راستەوخۆ و ناراستەوخۆى ھەیە. راستەوخۆ ئەو، گەل ھەموو بەشداریی. ناراستەوخۆکەشى ئەو، لە لایەن نوێنەرانیوە بێ.

پروام بەو شوێنەى دیمۆکراسی نییە، ئەو، لەگەڵ باوەرى ئىسلامی و لەگەڵ ئاییندا لا ناگونجێ، کە گەل، چ راستەوخۆ و چ ناراستەوخۆ، واتە:

نۆپتەرەکان و پەرلەمان سەرىشکەرئى، بە ئارەزووى خويان، ياسادانتىن. ئەو، بە ھىچ شىئومىيە، لەگەڵ باوەر و «شەرىعت» ئىسلامىيەدا ناگوئجى. بۆچى؟ چونكە، لە ئىسلامدا، مەزكەن بەندەى خوان. بەندەكانى خواش، خوا پىتيان پىشانەدا. (ان الحكم الا لله). خواى پەرورەدگار دەبى، بەرنامەيان بۆ دانى. بەلام، خويان دەسەلات ديارىيەكن. دەسەلات، گەل ديارىيەدەكا، بە دەس كىئە دەبى. بەلام، ئەو دەسەلاتە دەبى، لە بەر پۆشنایى «شەرىعت»ى خوادا بى.

جا، لە ئىسلامدا پەرداوە، كاتى پەرداوەدەن، «شەرىعت» فەرمانەوابى، لە ژێر سایەى ئەو «شەرىعت»دا، بە لایەنى پامىارى ھەبن، یا، بە دەساودەسپەكردنى دەسەلاتىش ھەبى، بە شىئومىيە، ھەر پارتى ئازابى، بەرنامەكانى خۆى، ھەمووى لە «شەرىعت» ھەلەنجى، لە زەريای قراوانى «شەرىعت» ھەو، لە ھەموو پەروەكانى «پامىارى، ئابوورى، كۆمەلەى تىي ...» پەروانى. ھەك چۆن، ئىستە، لە وولاتانى پۆزاوا، پىشەركى ھەيە و لە سەر بەرنامەكانيان دەمەتەقەيدەكەن، بە ئەو لایەنەتەش، ھەمويان ئازابن، ھەر كامىكيان، كۆمەلانى خەلك، بە بەرنامەكانى خۆى قايلىكا، كە ئەو چاكتر دەتوانى، خەلك بەختە و مەركا، ژيان بەرھەم پىشەو بەرئى، گەل ئاسوودەكا و وولاتىش ئاوەدانكاتەو.

پ36: دىيە سەر بابەتەكى دىكە، ئەویش «تیرۆر» ھە. مێژووى «تیرۆر» لە «كوردستان»دا چۆن پاسدەكەى؟

و36: پێناسەى «تیرۆر»؟

— گەر پێناسەى ھەيە، لەو پێناسانەى ھەن، فەرموو.

بەرپۆست، چۆن لە پێناسەى «تیرۆر» تەگەشتووى؟

— پێناسەى «تیرۆر»، ھەك رەشەكۆزى، ھەك جۆرەكانى «تیرۆر»ى تاك و «تیرۆر»ى دەولەت، ھەموو ئەو شتانە دەرگرتەو، كە پێوەندى بە «تیرۆر»ى بىرەو ھەيە، ھەك لە پەرتووكەكاندا ھەيە و نووسراو، شتەكى گشتىيە. زۆر جارىش، تەكە لاوەدەكرىن، لایەنى لە سەر پەوايە، بەلام، بە «تیرۆرىست» تاوانباردەكرى. ئەمانەش، بارى تەبىيى و سەرنجى تايبەتى خويان ھەيە. ئێو، ھەك لایەتەكى ئىسلامىيە، چۆن سەبرى «تیرۆر» دەكەن؟

من هه رچيم گوتوو، وهك خۆم گوتوو مه. به لām رهنگه، ئه و پارتەى من بهرپرسياريم، له زۆربهى يا له هه موو شته كاندا، له و رايه دا له گه ل من بن. سه باره ت به « تيرۆر »، من هه ر هينده ده ليم: به راستى، من پيم سه يره، كاتى ده ليم: تا ئيست، به شتوه يه كى روون، پينا سه ي « تيرۆر » نه كراوه! له ماوه ي پيشوودا، كۆرېكم، ده رباره ي « تيرۆر » هه بوو. بۆ ئه و مه به سه ت، دياره، له ووشه ي « تيرۆر » م كۆلييه وه. هيندى له فره ههنگه كانى زمان و بهر توو كه كانى ميژوو، به تايبه تى، بهر توو كه كانى ميژووى « ئه وروپا » م خوينده وه. بۆم ده ركه وت: بۆ يه كه مين جار له ميژوودا، سالى « 1793 »، ووشه ي « تيرۆر »، له « فرهنسه » به كار هيتراوه. واتاى « زمانه وانى » ووشه كه، به كار هيتنانى « توندوتيزى، زه بروهنگ، ترساندن و توقاندن » ده گرته وه. واتا « راميارى » يه كه شى: هه م « مجمع اللغة العربيه »، هه م « المعجم الوسيط » هه م فره ههنگى « دى خودا » كه به گه وهره ترين فره ههنگى زمانى « فارسى » ده ژميرى، له وانه يه، سى هه زار لايه ره بى. هه م فره ههنگى « ئوكسفۆردى برى تانياى » و كۆمه له فره ههنگى ديكه ش، ده ليم: « تيرۆر »، له به كار هيتنانى توندوتيزى پي كه اتوو، له لايه ن كه سى يا چه ن كه سيكه وه ده كرى، بۆ گه يشتن به ئامانجى راميارى پي به و ده كرى. ئه و توندوتيزى يه ش، جارى وا هيه، سه ر بۆ كووشتنى خه لكيش ده كيشى. كه واته: « تيرۆر » ئه و ميه، هه ول به دى، بيروپا وه رى، يا بهرنامه يه كى راميارى، يا بۆ چوونى كه سى، يا كۆمه لى، يا ده و له تى، به سه ر كه سيكه دا، يا كۆمه ليكه دا، يا لايه نيكه دا، به زۆر سه پي نى. ئا ئه وه، واتاى « تيرۆر »، هه ر هۆيه ك به كار بى نرى، تا به ئه ندازه ي خه لك كوشتنىش ده كا.

كه واته: مه به ستى « ئيغتيا ل » كه به كوردى پى ده گوترى: په شه كوژى. من پيم وايه: پى بگوترى: « په نهانكوژى » راستره. چونكه، ووشه ي « ئيغتيا ل »، له « غيله » وه هاتوو. واته: « په نهان » خواى په ره ر دگار، كاتى باسى « خه مر » ي كردوو، فره موويه تى: (لا فيها غول ولا عنها ينزفون). ده ليم: « غول »، به « يختال العقل » دى. وهك ده ليم، ژيرى ده دزى. « غيله و غهيب »، هه مووى به شتى په نهان و شاراو ده گوترى. كه واته، « ئيغتيا ل » واتاى « په نهانكوژى » ده كه يه نى. — به نه نى. به ئاشكرا نا.

ئا. بە نەيتىنى. چا، ئەو ەل ەگەل « تىرۆر » دا جىايە. كابرا، جارى وا ەيە،
 ە سەر كىشەيەكى رەوا، دوزمنەكەى بە نەيتىنى دەكوژى. ەك ئىمە، ە
 خەباتى رىزگارخوزانەماندا، ە بازارەكانى « سولەيمانى، بەغدا و ... »
 زۆر ە سەرانى پزىمى « بەس » مان، بە نەيتىنى دەكوشت، خوشتان بە
 رەوا دەزانى. بەلام، « تىرۆر » واتە: بىرى، يا بەرنامەيەكى راميارى، يا
 ەلوپستى، بە زۆر بە سەر خەلكدا بسەپىنرى. بى گومان، ئەوش
 شتىكى نارەوايە. چا من ەو كۆرەدا، جوان پىناسەمكردوۋە. ئىستە، ە
 شىوۋەى نامىلكەيەكدا چاپكراو، خوا يارى، كە بلأويوۋە، بۆت دەنترىم.
 بى گومان، « تىرۆر » بە ەچ شىوۋەيە، ە « شەرىعت » دا جىتى نابىتەوۋە.
 بەلام، ە « كوردستان » دا ە كوۋە سەرىيەلداوۋە؟
 — بەلى. ئەو ەبەستى سەرەكىى پرسىارەكەمە.

بە راستى، كاك دوكتۆر! ە لايەن برادەرانى « پارتىيەيەكتىيى » يەوۋە
 سەرىيەلداوۋە. ئەوۋى بە زەقىي ە يادمى، ەندى تىرىنىشىم لاي خۆم
 نووسىوۋە. بۆرۋنە: كاتى خۆى، بىنەمالى « فاخىر مىرگەسورىيى »
 خەلكىكيان لى كۆزدا. واتە: ئەو ەو پەنەهانكوژىي و رەشەكوژىيە بوو.
 چونكە، ئىستە « تىرۆر »، ئەو واتايە وەرەگى. ئەگىنا « تىرۆر »، بە
 واتاي سەپاندنى بىروپاوەر بە سەر خەلكىدا دى، گەر قەبوۋلى نەكرد،
 بىكوژى. من پىم وايە، ئەوۋى ئىستە « ئەمىرىكا » دەيكا، گەرەتەرىن
 جۆرى « تىرۆر »، ئەوش، « موسولمان، گاۋور، تارك، پارت يا دەولەت »
 بىكا، ەر دەبى، رەتكىتەوۋە. بى گومان، خەلكى دىكەش زۆر كوژراوۋە، بۆ
 نمونە: « مەلا ئەحمەدى سىنەمۆكىي، مەلا غومەرى تىمار ... » كوژراون.
 ئىنجا، دىلەكانى « پارتىيە كۆمۇنىست » و « بەرەى جود »، ە « قىناقا و
 پشتاشان » كوژراون. گەر ئەوانە « تىرۆر » بن! چونكە، ئىستە ەك
 بلىن: بەپتى نەرىتى باۋى خەلك، دىل كوشتن بە نەيتىنى، بە ەر جۆرى
 بكوژى، بە « تىرۆر » دادەنرى. بەلام، ە راستىيدا، وا نىيە.

بە راستىيى، برادەرانى « پارتىيەيەكتىيى »، ئەو رىيەيان شكاند.
 چونكە، دىلەكانى يەكديان دەكوشت. بە شىوۋەيەكى ناشىرىن و خراب،
 يەكديان لەنىۋدەبرد. بە « 60 - 70 » كەس ە يەكديان دەكوشت. پاشان،
 بە خوۋنى يەكدى، دىوارەكانىيان دەنوۋسى. نازانم، بلىم: بە چى يەكدى
 دەيانكوژاندەوۋە. « موخەممەد خەلاق »، ە رى بۆسەيان بۆ دانا، نازانم، ە

کوئی گوشتیان؟ به راستی، به داخله، نه برادرانه، له «کورستان»
 نه میان داهینا. به لام، بق نمونه ده لیم: نهوه هه مووی ره شه کوژی، یا
 په نهانکوژی، یا کوشتنی نار هوا بوون. به لام، به راستی، به پیتی نه
 پیناسیه ی من باوه رم پیتی هیه، نهوه «تیرۆر» نییه.

پ 37: راتان به رانبهر جهنگی دژ تیرۆر چییه، نهوه ی «نهمیریکا»
 رایگه یاندووه؟

و 37: گهر به راستی، که سئ هه بی، به وئ، خه لک تیرۆرکا، پتویسته،
 هه موو کۆمه لگه ی مرق، له به رانبهریدا، یه کدهس و یه کدهنگ بی. به لام
 ده بی، بزانی، «تیرۆر» واتای چی ده که یه نی؟

وهک گوتم: «تیرۆر» نهوه یه: بیرو و پامیاری خۆت، به سهر خه لکدا
 به پیتی. نیسته، نهوه ی «نهمیریکا» دهیکا، به گهره ترین جۆری
 «تیرۆر» داده نری. من پیم وایه، ده بی، هه مو خه لک به رانبهر «نهمیریکا»
 به وستی. دژی نهوه قسه یه ی «جۆرج بوش» به وستی، که گوتوویه تی:
 نهوه ی له که لمان نه بی، نیمه، له سهنگری به رانبهردا ده یان بنینه وه.
 نهوه ی له به ره ی نیمه دا نه بی، له که ل نیمه دا چه که هه ل نه گرئ، له که ل نهوه
 که سانه دا بی، که نهوه پیتیان ده لئ «تیرۆریست» و نهوه به دژمنی خۆی
 داده نی، نا نهوه خۆی له خۆیدا، به گهره ترین جۆری «تیرۆر»
 ده ژمیری و گهره ترین زلهیزی نهوه جیهانهش دهیکا.

به راستی، نهوه پیاوه، هه مان پامیاری «فیرعه ون» دووباره ده کاته وه،
 چونکه ده یگوت: «ما اریکم الا ما اری و ما اهدیکم الا سبیل الرشاد».

که واته: تق ههر که سئ، له که لندا نه بوو، به دژمنی خۆی بزانی، ههر
 خۆشت به راست و پهوا بزانی، بلتی: پهوا ههر نهوه یه، من ده یلیم و
 به رانبهر که شم به ته وایی نار هوا یه. پهوا، ته نیا ههر له سهر من تا پ
 کراوه، «تیرۆر» نا لیره وه سه رچا وه ده گرئ. توندوتیژی لیره وه
 ده سپیده کا. جا، ههر که سئ و بکا، پتویسته، هه موومان دژی به وستین.
 چونکه، به راستی، نهوه کاره بق کۆمه لگه ی مرق، شتیکی پر زیانه. جا،
 گهر «موسولمان، گاوور، تاک، پارت یا ده ولت» بیکا، شتیکی زیانی
 هیه. ههر که سیکیش و بکا، سه ری له وه وه ده ره ده چی: خه لک یا ده بی،
 دیل بی و خۆی به ده سه وه بدا، یا ده بی، له نیویچی. واته: پیتی سییه میان بق

خەلک نەهیشتۆتەوه. یا دەبێ، لە نێوچوون، دیلبوون، خۆبە دەسه وەدان و بوونە پاشکۆ هەلژێرن. ئەو هەش، گەورەترین سووکایەتیی و هیچو پووچیی نەبێ، بە سەر کۆمەلگەی مەزیدای دێنێ، هیچی دیکە نییه! بە سەر هەر مەزۆفی بێ، بە سەر هەر کۆمەڵیکیش بێ، هیچ لە باسەکە ناگۆڕێ!

پ38: کەواتە: رووداوێکی « 2001. 09. 11 » لە « ئەمێریکا » و ئەو هێرشە « رێکخراوی ئەلقاعیدە » کردی، چۆنی هەڵدەسەنگینی؟
 و38: ئێمە، ئاواي تەماشادەکەین و دەڵێن: لە نێو پێناسەی « تیرۆر » دا، جێی نابێتەوه. چونکە، « تیرۆر » ئەوەیە: خەلک بکوژی. لەبەرئەوهی، بێرەکی تۆپەسەند ناکا. ئەو، ئێمە لە قالبی جەنگدا دايدەنێن.

گەر وەک خۆی تەماشایکە، بێ ئەوهی، تەماشای رابوردوی بکە. واتە: وەک ئەلقەیهک، بە تەنیا تەماشایکە، نەک، وەک ئەلقەیهک لە زنجیرەیهک، کە کۆمەڵی هۆکار بوونە هۆی ئەوهی، ئەو رووداو پەیدا بێ. ئەوا ئێمە، بە شتیکی هەلەي دەزانین. بە شتیکی ناره‌وای دەزانین. هەم رێفاندنی فرۆکە و هەم تەقاندنەوهی فرۆکە، پاشان خۆکێشان بەو دوو بێنايەدا، کە سێ هەزار کەسیان تێدا کوژرا، لە « شەریعت » دا جێی نابێتەوه. چونکە، خەلکیکی بێ تاوان کوژران، ئاگیان لە هیچ نەبووه. جا، چ ئەوانەي لە نێو فرۆکەدا بوون، چ ئەوانەي لە نێو بێناکاندا کاریانکردووه، ئاگیان لە هیچ نەبووه.

بەلام، گەر هەر ئەو کێشەیه، وەک ئەلقەیهک لە زنجیرەیهک تەماشاکەین، رێکخراوی « قاعیدە » دەلێ چی؟ دیارە، من لێرەدا نامەوێ، پاساو بۆ ئەو کارەي ئەوان بێنمەوه. بەلام، من دەلێم: شتەکان دەبێ، وەک خۆیان تەماشاکەین. کوردەواری دەلێن: « ئەوهی درێک بچێنێ، درێکیش دەدورێتەوه. » رێکخراوی « قاعیدە » دەلێن: « ئەمێریکا », دوورگی عەرەبیی داگیرکردووه، پشتی « جوو »ی گرتووه و « فلهستینی »یەکان دەکوژی. خێر و بێری وولاتانی « کەنداو » تالاندەکا، دیه‌وێ، دەس بە سەر جیهاندا بگرێ. لە زۆری وولاتانی جیهاندا، بێکەي سەربازیی داناوه. « ئەمێریکا », وولاتی ئێمەي داگیرکردووه، دەبێ، وولاتەکەمان بەجێبێلێ. لەبەرئەوه دەلێن: ئەوهی ئێمە کردار نییه، — ئەدی چیه؟ کاردانەوهیه!

به‌لئی. گاردانه‌ویه! با «ئه‌مپیریکا»، واز له «زۆرداری، سستم،
خۆسه‌پاندن، کوپخایه‌تیی و پاوه‌نخوازی» بیتی، تا ئیمه‌ش، کاری و
نه‌که‌ین. گهر به‌و شتیویه، ته‌ماشای گرفته‌که‌ بکه‌ین، ئه‌وا له «شهرع» دا
جێدیه‌بێته‌وه.

بۆ زانیاریت، گهر که‌سی، گه‌لی تۆی جینۆساید و قهرکرد، ئایا، تۆش بۆت
هه‌یه، خه‌لکی خه‌تابار و بێ خه‌تا، چه‌کدار و بێ چه‌کی نه‌و بکوژی؟
بێ گومان، زانیان لێرده‌دا، دوو بۆچوونیان هه‌یه: هه‌یندیکیان ده‌لێن:
نه‌خێر، بۆت نییه. چونکه، ئه‌وه له «شهرع» دا قه‌ده‌غه‌کراوه.

بێ گومان، به‌ دنیایه‌یه‌وه ده‌لێم: له‌ باری ئاساییدا، خه‌لکی بێ
ده‌سه‌وسان بکوژی، له «شهرع» دا قه‌ده‌غه‌کراوه. واته: په‌یامبه‌ر «د.خ.»
فرمانی به‌ سه‌رکرده‌ی له‌شکره‌کانی خۆی کردووه و گوته‌ویه‌تی: نابێ،
«ژن، مندال، پیر، په‌که‌ه‌وته، په‌به‌ن، کریکار، جووتیار، خه‌لکی دیکه‌ی
شه‌ره‌نه‌که‌ر» بکوژن. ئه‌وه‌ش هه‌مووی، فهرمووده‌ی خۆی له‌ سه‌ره‌ و به
کرده‌وه‌ش پیاده‌کراوه.

به‌لام، زانیان ده‌لێن: گهر دوژمنه‌که‌ت وابوو، ته‌ر و وشکی پێکه‌وه
سه‌وتاند، شه‌رکه‌ر و ناشه‌رکه‌ری پێکه‌وه‌ کوشت، ژن و مندالی پێکه‌وه
قه‌لاجۆکرد، ئایا، تۆش بۆت هه‌یه، به‌ هه‌مان شتیویه‌ی نه‌و، خه‌لکی لێ
بکوژی، بۆ ئه‌وه‌ی، ده‌س له‌ سستم و زۆرداری هه‌لگرێ؟
هه‌یندی له‌ زانیان هه‌ر ده‌لێن: نه‌خێر. بۆت نییه. چونکه، ئامانجه‌که‌ت
«شه‌رعیی»یه، ده‌بێ، ئامرازه‌که‌شت هه‌ر «شه‌رعیی» بێ.

هه‌یندیکه‌ی دیکه‌ له‌ زانیان ده‌لێن: به‌لێ. چونکه، خوای په‌روه‌ردگار
فه‌رمویه‌تی: (قمن اعتدی علیکم فاعتدوا علیه‌ بمثل ما اعتدی علیکم.)
که‌سی ده‌سدرێژیکردنه‌ سه‌ر، چۆن ده‌سدرێژیده‌کا، ئێه‌وه‌ش، هه‌ر به‌و
شتیویه‌یه، ده‌سدرێژی بکه‌نه‌ سه‌ر. گهر نه‌و مالی پوخاندی، تۆش مالی
پروخینه. گهر نه‌و مالی کوشتی، تۆش مالی بکوژه. له‌به‌رئه‌وه‌ی، ده‌س
به‌ گه‌وره‌که‌ی ناگا. من نه‌و پایه‌ی دووه‌م بێ راستتیه. په‌نگه‌ زۆربه‌شبن.
— واته: «العین بالعین و السن بالسن»

ئا. جا، به‌و شتیویه‌یه‌ ده‌بێ، ته‌ماشابکرێ. گهر هه‌ر وه‌ک خۆدی خۆی،
پرواده‌که‌ ته‌ماشاکه‌ی، له «شه‌ریعت» ی ئیسلامدا جێی نابێته‌وه. به‌لام،
کاتێ ته‌ماشای پابردووی ده‌که‌ین، بۆچی، نه‌و کاره‌ساته‌ پرویده‌وه،

پاښتونو دوه کلي ده خوښينه وه، کابرا ده لى: کاکه! من گه له که م زه بوونکراوه، ژير د هسکراوه، نه وته، من موسو لمانى « فله ستينى » م ده کوژى، خير وييرم د هيرى، « نه ميرىکا » ده يه وى، هيچم بى نه هيليتي وه، گه وای لى نه که م، به هوش خو نايه ته وه، که زورداره، ديکتاتور وه و زيانى هه موو گه لانى جيهانى، خستو ته مه ترسييه وه.

— باشه، تو پيت و انيه، نه وى « نه ميرىکا »، له نيوچه ي « خوړه لاتی نيوه راست » و ولاته ئيسلامييه کانداهيکا، به تنيا هه، نه و تاوانبار نييه. به لکوو، ده سه لاتدارانى و ولاته کان خو شيان تاوانبارن. چونکه، گه له کاني خو يانيان و ا که ساسکردووه، گه نه و ده سه لاتدارانه بگوړرين، به وانه ي ئيسلامييه کان ده يانه وى، به وانه ي ناسيو ناليسته کان ده يانه وى، به وانه ي کو مونيسته کان ده يانه وى، له ده سه لاتی « نه ميرىکا » وه دوورين و نه ویش ده سه لاتی له نيوچه که دا ناميتى؟

کاک دوکتور! په نديکي کوردي هه يه، ده لى: « دز و خاوه ن مال يه کگرن، گا به کلاوړوژنده سهردهخن. » من پيم وايه، هم ده سدرژي ده رکي، هم ديکتاتوري نيوه کي، واته: دوزمنى دهره وه و سرکووتکه راني نيوه وه، هه دوکيان گه له کانيان که ساسکردووه. به لام، راست ده هه رموي، نه وى زمينه ي بى ده سدرژي ده رکي، بى ده ستيوهر داني دهره وه خو ش کردووه، به راستي، نه و سرکووتکردن و ديکتاتورييه ي ناوه وه يه. کاتى، گه له که، هيچيان له که ل نه و سيستيمه فرمانروايانه دا نين، له که ل نه و ديکتاتورانده دا نين، که فرمانروايي نه و گه لانه ده کن، کاتى که ليان له که ل نييه، ده بى، پالېستيکي دیکه يان هه بى. پالېسته که ش ده بى، « نه ميرىکا » بى. کاتى خو ي « يه کيتى سوقيت » بوو، يا ده بى، « چين » بى. واته: ده بى، به شوېنیکه وه وابهسته بى. چونکه، فرمانروا ديکتاتور هکاني نه و ولاتانه، « بنکيه کي ميللي » يان نييه، گه له که ي خو يان به دوزمن دوزانن. له که له که ي خو يان دلنيا نين. ده بى، پال به شوېنیکي دیکه وه بدهن. جا هه کاتى، پاليان به شوېنیکي دیکه شه وه دا، ويستيان ناميتى! — که واته: بى له ويره دهس پى ناکه ن؟ نه و فړوکه يه ي ه لیده ستين، دوو بيناي گه وړه، له « نه ميرىکا » ده روختين، بى مالى ده سه لاتداره کاني پى ويران ناکه ن!!

نه و هوش بى چوونیکه. واته: هيندى له ئيسلامييه کان،

— من نموونه شت بۆ دینمه وه: شوڤشی ئیسلامی گه لانی « ئیران »،
چۆن کرا؟ کۆ کردی؟ بۆ گومان، له نیوخۆدا کرا. خۆ شوڤشگێره کان،
پهلاماری « ئه مێریکا » یان نه دا؟!!

به لێ، راسته. هیندی له ئیسلامییه کان، رایان وایه و ده لێن: ده بێ، له
نیوه وه بکری. هیندیکی دیکه ش رایان وایه و ده لێن: ئاخو، ئه
فرمانه وایانه، هه چیان به دهس نییه، ده سه پاچه ن. ئیمه، با کاریکی و
بکهین، « ئه مێریکا » چی دیکه، گوشار له سه ر ئه و فرمانه وایانه دا
نه ئی، تا ئه وانیش، گوشار له سه ر گه له کانیا ن دا نه ئین.

ئیدی ده توانی، له و بواره دا، ده مه ته قیه کی زۆر بکری. ئایا، ئه وه بکری،
یا ئه وی دیکه یان بکری، با شتره؟ چونکه، گه له که خۆی گیرخوار دووه،
هیندیکی له و با وه رده ان و ده لێن: گه ر « ئه مێریکا » وای بکهین، به
ده ردی خۆیه وه خه ریکبۆ و بنا لێنی، یا ئیشی پێ بگا، هۆشی به به ر
خۆیدا بێنیته وه، چی دیکه، گوشار له و فرمانه وایه و دیکتا تۆره کار تۆنا نه ی
دایان، نه کا، که له سه ر سنگی گه له کانیا ن، وه ک « کابووس »، چۆکیان
دا داوه!

پ 39: ئه دی، ئه و پرو دا وه ی، نیوان « جوند ئه لئیسلا م و یه کیتی »، له
گوندی « خێلی حه مه » چۆن بوو؟ له چ قالی تکه دا جێ ده بیته وه؟

و 39: من، هه ر وا ته ماشای ده که م. شه ربووه، « جوند ئه لئیسلا م »، هه لیان
بۆ هه لکه و توه، ژماره یه کی زیاتریان، له « یه کیتی » کوشتووه. له
شه ریکی دیکه و له چیا ی « شه رو ی »، « یه کیتی » ده رفه تی له وان بینیوه،
ژماره یه کی پتری، له « جوند ئه لئیسلا م » کوشتووه. به لām، ئه وه ی جێ
تیبینی بی، ئه وه یه: « یه کیتی » ده لێ: کوژرا وه کا نی ئیمه، ده سیا ن
به سرا وه و به دیلی کوژرا ون.

هه ره ها، ئه وه ی جێ تیبینی بی، ئه وه یه: « جوند ئه لئیسلا م » نه ده بوو،
دوژمنا یه تییه که یان، له گه ل « یه کیتی » دا، به و ئه ندا زیه بکه یان دا یه و
دیله کا نیا ن بکوژن. ناشلیم، له « شه ریه ت » ی ئیسلام دا، هه چ ده رفه تی
تیدا نییه، دیل بکوژی. به لām، کا تێ تێ دا یه، لایه نی به را نه ریش، دیلی
تۆ بکوژی. چونکه، له « قورئا ن » دا، ته نیا با سی ئا زاکردنی دیلی تیدا یه
و ده رفه رمو ی: (فا ما من بعد و اما فیدا.)

دوای ئه وهی، شهی کۆتاییدی، دیلهکان یا به منه، واته: منه تیان به سردا بکن و چاکه یان له گه لدا بکن، به خۆپایی ئازادیانگن. یا، به رانبهر به شتی ئازادیانگن. ته نیا ئه دوو شیوهیه هیه. واته: مه گهر دوژمن، دیلهکانی تۆ بکوژی، تۆش وهک چاوشکاندنێ ئه، دیلهکانی ئه بکوژیته وه. جا، که «یه کیتی» شته که ی بهو شیوهیه قوول نه کردبووه، برایانی «جوند ئه ئیسلام» نه ده بوو، وایان قوول کردایه ته وه و دیلهکانیان بکوژن.

کاتی خۆی، له به ره ی «پشدهر» بووین. ئیمه، هیزهکانی «یه کیتی» مان شکاند. «قه لادزی» مان گرت. «یه کیتی» ژمارهیهکیان لێ کوژرا. ئیمهش دوو بریندارمان هه بوو. دوایی، به دژه هیزش، ئیمهش خه لکمان لێ شه هیدکرا. لهو شه ره شدا، ئیمه «15 - 20» دیلمان، له چه کدارهکانی «یه کیتی» گرت. چهن پوژی، لای خۆمان هیشتماننه وه.

با شتیکت بۆ بگێرمه وه: ئیسته ش، وهک بیره وه رییهک، ههر له یادمه و زۆر رایچه کاندووم. یه کێ له دیلهکان هات، ده شه لی، خه لکی شاری «سوله یمانی» بوو. بهرگی سه ره یازیشتی له بهردابوو. گوتم: چیه؟ ده سی برد، پینچ سه د دیناری، له گیرفانی دهرهینا. پاره که شی خۆتاوی بوو، کونکونیش بوو بوون. گوتم: ئه وه چیه؟

گوتم: وه لای مامۆستا! بۆ ئه پینچ سه د دیناره، بووم به «یه کیتی». وه لای، ئه و پاره یه شم بۆ ئه وه بوو، گوینیه ئاردی پێ بکرم. ئه ویش، خوا ئاگاداره، یه ک کیلۆ ئاردمان له مالدانه بووه! کاتێ، ئه و پاره یه شیان دام، گوتم: کاکه! با بچم، ئارده که بۆ ماله وه بکرم، پاشان، دیم بۆ شه. چونکه، له ماله وه ئاردمان نییه. به لام، نه یانه هیشته، بچم، ئارده که بکرم، یا پینچ سه د دینارمه که بۆ ماله وه بهرم و یه کسه ره هیناویانم. گوتم: پینچ سه د دیناری بدهنێ.

بێ گومان، ئه «15 - 20» دیله، ماوه ی «15 - 20» پوژی، یا که متر، یا زیاتر، باشم له بیر نه ماوه، لامان مانه وه. مامۆستام بۆ دیارییکردن، بۆ خۆشم، چهن جارێ، ئامۆزگارییمکردن. کاک دوکتۆر!

— به لێ.

دوایی برادرانی «INC» هاتن، بهرماندان. ئیمهش، دوو سی که سمان لای «یه کیتی» بوو، ئه وانیش بهریانندان. ئه وانه ی ئیمه بهرماندان، کاتێ

گه راپوونه وه، له کۆمیتە « پانئ »، نوێژی شیوان بووبوو، یه کسەر، نوێژی به کۆمه لیان دابه ستهو. کۆمه له کهی « یه کیتی » گوتبوویان: ئه وه چییه؟

ئه وانیش گوتبوویان: نوێژ ده کهین.

گوتبوویان: چۆن؟ وه لالا کاکه! تازه که لکی ئه وه یان پتوه نه ماوه، ئه مانه، بوون به « ئیسلامی ».

بروات ببی، جار و بار، له مزگه وتی « جیهاد » نوێژ ده کهم، هیندیکیان له وێ ده بینمه وه، دین، ده لێن: مامۆستا نامانناسیته وه؟ ده لێم: نه وه لالا.

یه کتیکان گوتی: وه لالا، مامۆستا! من یه کێ له دیله کانی « سالاره » بووم، که به رتانداین.

لیم پرسین: ئیسته چۆن؟

گوتیان: وه لالا، ئیسته ئه و له گه ل ئیوهین. یا بۆ نموونه: موسولمانین. جا، من پیم وابی، ئه وه هه لوتستیکی راست و « شرعی » یه. چونکه، خه لکی که له گه ل « پارتیی و یه کیتی » دایه، تۆ نابی، وا بزانی، ئه وانه دژی ئیسلام و دژی تۆن. به لکوو، ناچار کراون. کابرا، ژیاپی پتوهی به سراهه ته وه. هاوولاتییه که، هاو زمانیکته، ئینجا، ئیمه له و پوه وه، تیبینییمان هیه. ئه گینا، شه ربوه، که شه ریش بوو، ئیدی، تۆ ده کوژی و ئه ویش ده کوژی.

— راسته. هه ر چهنده، من زۆر ئاگادار نیم. ئایا، به دیلی کوژراون، یا له شه ردا پیکراون. به لام، هینده ده زانم، له سه ر شووشه ی تیلیفیزیۆن دیومه و له ئینته رنێتیشدا تیدا بوو، سه رب راپوون.

وه لالایی، بۆ سه رب رینه که، پتر پر ویا گه نده بوو. پیم وایه، نازانم، گه ر یه کێ سه رب رابی. چونکه، به راستی، ئیمه نه مان بینی. تا ئیسته ش، من لیم کۆلیوه ته وه، ئه وان هه ر یه کتیکان پیشاندا و گوتیان: ملی براوه. به لام، خۆی کوشتن، هه ر کوشتنه. به لئ، سووکایه تییکردن به جه سته ی خه لک، ئه تکرده و ناشیرینکردنی له « شرع » دا قه ده غه یه. (و لا تغدروا و لا تمثلوا). ئه وه ده قی فهرمووده ی په یام به ره « د.خ. » واته: په یمان مه شکین، ئه کێ ته رمی خه لکیش مه کهن! ته نانهت، « شرع » یش قه ده غه یکردوه، هه ر که سه ی هه بی، به پاره و ئه و شتانه، ته ره کانیان بدریته وه.

کریمان، گەر واشبئی، سهریانبهرین، بئی گومان، وهک ئهتتکردن، ئهوه شتیکی خراپه. بهلام، شتی زۆر لهوه خراپتر کراوه. سهری خهڵک، به بلۆک پانکراوتهوه. به خوا، سهری پێشمهرگهی ئیمهیان، به بلۆک پان و پلیش کردۆتهوه. بۆ نموونه: برادههرانی «پارتیی ویهکیتی» چییان به یهکدی نهکرد؟ به «50 - 60» دیل به یهکیانهوه بهستون و کوشتوویان. نازانم، به خوێنهکیان، درووشمی یهکیان پێ کۆژاندوونهتهوه. زۆر بهزمورهزمی دیکهی سهریان، به یهکدی کردوه. جارێ لهگهڵ «مام جهلال» دا، بووم، پێم گوت: «مام جهلال»! باش نییه، ئیوه ئهوه گرفتهی «خیلی حهمه و جوند ئهلیسلام»، هێنده زهمهکه نهوه.

گوتی: بۆ؟

گوتم: چونکه یهکهم - شتی زۆر لهوه خراپتر کراوه. دوهم - ئیوه رهنگه، وهک پارت قازنجیکی لێ بکهن. بهلام دهرانی، وهک گهڵ، زیانی لێ دهمکین. به تایبهتی، ئیوه که نالی ئاسمانیشتان ههیه. خهڵک له دهرهوه دهلێن: ئهها، ئهوه گهله یهکدی سهردههرن! ئهها، ئهوه گهله یهکدی قهلاجۆ دهمکن! ئهوه، به کهڵکی هیچ شتی نایه. گوتم: گهله که مان ناوی دهری. برهوابکه، خهڵک له دهرهوه، «جوند ئهلیسلام و یهکیتی» و ئهوه خهڵکه، له یهکدی جیا ناکه نهوه، ههر دهلێن: گهلی کورده و له گیانی یهکدی بهربوون. بۆیه، گهلی زیانی لێ دهبینین. گوتم: ئهوه مهکن.

— لهو پۆژانهدا، لهو قالبه دهرچوو. کاتی «پارتیی و یهکیتی» جهنگی نێوخۆیان دهمکرد. «ئهوروپایی» یهکان دهیانگوت: کورد، کورد دهکوژێ. بهلام، له راستیدا، ئهوهی من له «ئهوروپا» خوێندوومهتهوه و بیستومه، «جوند ئهلیسلام» به «تیروریست» ناسراوون و به دهسکردی پێکخراوی «قاعیده» ناودهبران. له زۆری پۆژنامهکانیشدا، باسی ئهوه کراوه، چلوسی کهس بوو، یا، نازانم، چن کهسی دیکهشیان سهربریوه. له «ئینتەرنیت» دا، گەر ئهوه لاپهڕیه بکهیتهوه، ئێستهش، ئهوه سهربریاوه لا نهبراون. وا بزانی، وێنهی سیونک کهسیان بوو. جا، لهو قالبه دهرچوو بوو. بۆ؟ چونکه، ههلهکه له باربوو.

برایانی خۆمان، کاتی تهرمهکانیان بۆ «یهکیتی» بردبۆوه، گوتیان: خوا ئاگای لێ ههیه، کهسمان نه دیوه، سهربرایی، تهنیا یهکێ نهی.

— مه بهستم ئهوه نییه، سهریان له ملیان بویتتهوه. بهلکوو، سهربرابوون.

بۆ نموونە، گوتیان: یەکیکیان، شتی بە ملیدا هاتبوو. جا نازانین، پیژی
 «کالاشینکۆف» بووه، لێی دراوه! ئایا، خەنجەر بووه؟ هەر شتیکی دیکە
 بووه. بەلام، من پێم وایه، مردن هەر مردنە، چ سەربیری و پانیکیهتووه،
 چ بیستوویتی، هەر مردنە. واتە: ئەتککردنیش هەر ئەتکردنە.
 — مەبەستم ئەوهو، لەو قالیبەدا جێی نەبۆوه، گوایه: کورد کورد دەکوژی.
 بەلکوو، لەو قالیبەدا جێی بۆوه، کە «تیرۆر»، هەر «تیرۆر» و بە بەشی لە
 «تیرۆر»ی جیهانیی دادەنرێ. «ماسمیدیا» کان وایان باسکردبوو.
 بەلێ دەزانم. ئەوه راگەیانندن و باسکردووه.
 — ناخر، منیش باسی ئەوەت بۆ دەکەم.

ئەگینا، کاک دوکتۆر! کە شەپۆ دەبێ، یەکی دەکوژی، جا بە دیلیی بێ،
 یا بە هەر شتێهیهکی دیکە بێ، گەر ئەوه «تیرۆر» بێ، ئەوهی «P.K.K.» و
 یەکییتی، «P.K.K.» و پارتیی، یەکییتی و پارتیی «ش دەبێ، هەموویان هەر
 «تیرۆر» بووین. چونکە، دیلی یەکیان کوشتوو، خەلکی یەکیان، بۆ
 نموونە ئەوه کردووه. گەر ئەوانە «تیرۆر» بن، ئەوانی دیکەش «تیرۆر» بن.
 گەر ئەوانە پێش ئەو، «تیرۆر» نەبووین، ئەمەش نابێ، ئەو بێ. خو
 نابێ، گەر ئێسلامیی شەڕیککرد و یەکیکی کوشت، ئەوه بە «تیرۆر»
 دانرێ. ئەو گەر برادەرێکی «سیکولار، دیمۆکرات، سۆسیال دیمۆکرات
 یا مارکسیستی» کردی، نابێ، ئەوه «تیرۆر» بێ، چونکە، ئێسلامیی نییه؟
 ئەوه شتیکی پەوا نییه.

پ 40: چون لە گۆرەهەلکەندنی شیخانی «نەقشەبەندی» دەروانی؟
 و 40: ئەوه، لە خودی خۆیدا، شتیکی نا «شەریعی» و بێ پاساوه. ئێمه،
 لە کاتی خۆیدا، هەلوێستمان هەبوو، بلاقۆکمان لە سەر دەرکرد،
 کوتارمان لە سەر دا و لە پۆژنامەشدا، هەلوێستی خۆمان دەربری. وەک
 گوتم: هەم لە پووی «شەریعی» یهوه هەلەیه. چونکە، وەک چۆن دەبێ،
 مرۆ بە زیندوویی، پێژی لێ بگیرێ، بە مردوویش دەبێ، پێژی لە خۆی و
 گۆرەکەشی بگیرێ. لە «صحیحی موسلیم» دا هاتوو، پۆژی پەيامبەر لە
 شوێنی وەستاوو. تەرمیکیان هێنا، لە بەری هەستا. هاوێهەکانی گوتیان:
 ئەو پەيامبەری خوا! (ئە یهودی). واتە: ئەوه تەرمی «جوو» بوو.
 فەرمووی: (او لیست نفسا؟) واتە: ئایا، مرۆف نییه؟

مرۆف به پێژه، (لقد کرمنای بنی آدم) به زیندوویی و به مردوویی، هه به پێژه. دهی، پێژ له ماله کهی و له گۆره کهشی بگیرێ. له فهرمودهدا هاتوو و دهانی: له سههر گۆر دامه نیشن، له سههر گۆر پامه وهستن. نابێ، ئێسکی مردوو بشکێن. چونکه، ئهوه وهک ئهوه وایه، به زیندوویی ئێسکه کهیت شکاندبێ! له بهر ئهوه، ئهوه گۆر مه لکهندنه، بێ گومان، شتیکی نا «شهرعی» و هه له بوو، ئهوه برایانهش، به راستیی، پێی ناشیرین بوون.

پ 41: ده پاره ی جهنگی نیوخۆی نیوان «بزوتنه وهی ئێسلامیی و یه کیتی»، وهک میژوویهک، چیمان بۆ ده گیریته وه؟ کێ ده سپیشخه ربوو؟ خهتای کێ بوو؟

و 41: وه لای، من هینده ی به چاکی ده زانم، ئهوه ده لێم. چونکه، مرۆ دهی، قسه یه بکا، قازانجی تێدا بێ. واته: زۆر پهوا هیه، به لām، پهنگه گوتنه کهی زانی هه بێ، هینده ی قازانجی هه بێ. ده لێم: «یه کیتی» دهیتوانی، ئهوه شه ره له گه ل «بزوتنه وهی ئێسلامیی» نهکا. ئێمهش دهمانتوانی، خۆمانی لێ لادهین. به لām، نه زانی، یا په کوینه به رانه به یه کدی، یا هه هۆکارێکی دیکه ی ده ره کی یا ناوه کی بوو، له هه ره دوو لاهه بوو. ئهوه کاتهش، سالی «1993»، که شه ره که له گه ل «یه کیتی» به رپابوو، گوتم: زۆرم پێ هه له بوو. سه رهتای شه ره که، له «کفری» ده سپێکرد. بێ گومان، براده رانی «یه کیتی»ش ده سیانپێکرد.

— وهک بیستم، گوتیان: له سههر جووچه قازێ بوو!

پروا بکه، نازانم، سه رهتا که ی به وردیی چۆن بووه. به لām، گرنگ ئه وهیه، براده رانی «یه کیتی» له بازگه، چوار که سیان له ئێمه شه هیدکرد. ته ره کهانیان هینایه وه. من قایل نه بووم، ئهوه ته رمانه له «پانی»، به خۆپیشاندان به نیو بازاردا بگێرن. چونکه گوتم:

1. ناشه رعیییه.

2. لاسایی کردنه وهی پۆزا وایه.

3. وهک بلێی، لانه وه و پارانه وهیه که پیشانده دا، له گه ل سه ره وه ری ئێسلام و موسولماناندا ناگونجێ.

4. به ده م «فیتنه» وه چوونه. چونکه، ئهوه کاته «یه کیتی و پارتیی» بۆ یه کدی، ده سیان له سههر په له پیتکه ی تهنه گ بوو.

گوتم: کارِتکی خراپه. له بهرتهوه، من بق خوږيشاندانه که نه چووم، پيشم هه له بوو.

به لام گوټيان: تازه، ماموستا مه لا «عوسمان»، له سر تيليفيزيون راڼگه ياندووه و «فتوا» ي داوه، نابي، قسه ي نهو بشکينري. زوډبه ي برايان رايان نه بوو. به لام، هر چي چوټيبي، چوون. پيشم و ابوو، هر يه کي له برادراني «پارتي» يا ده سيکي ديکي پيس بوو، ته قه ي له کوټي ته ي «يکيتي» کړدبوو. نه وانيش و ايان زانيبوو، برادراني ئيم ته قه يانکړدووه. له بهرتهوه، ته قه يانکړدبووه. خه لکه که ي ئيمه ش، کوټي ته يان کړت و نه نجامه که شي به وه گه يشت.

من پيم وايه، «يکيتي» ده يواني، خوي له و شپه لادا. چونکه، پاشان ئيمه، له «بيتوا ته»، له مالي «نه نوهر به گ»، له گه ل «يکيتي» دانيشتين و به نه نجاميش گه يشتين. به لام، وا پيده چوو، برادراني «يکيتي»، تازه برياري شپيان دابي. به دنيايي به ده ليم: نه وانيش زيانان لي کړد و ئيمه ش زيانمان لي بيني. واته: وهک ده ليم: چه پله به ده سي لي نادرې! به لام، گهر هيندي برادرې ئيمه، به نه زاني، يا پيشمه رگه يه کي ئيمه شتي بکا، گهر برياري شپي، له لايه ي به رانه روه له نارادا نه بي، ده کړي، به شيويه کي ديک چاره سرکړي. يا گهر خه لکيکيش له نه وان، بوسه ش بق ئيمه داتين، گهر نه وان برياري شپيان نه دابي، ويست و ناره زوي شپيان نه بووي، هر چي چوټيبي، هر دمگونجي، چاره سرکړي. به لام، نه و کاته وا پيده چوو، هه لکه له هر دوو لوه بووي. واته: به شيويه کي زور دادپه روه رانه قسه ده کم و ده ليم: له هر دوو لاهانه وه، ناره زوي شپي هه بوو. جوړي له پي نه زاني بوو، جوړي له گوټي پي نه دان و نه وانه بوو.

— به لام، کي ده سيپي کړد؟

وه لا، «يکيتي» ده سيپي کړد. چونکه، نه وان بوسه که يان بق برادراني ئيمه دانا. به لام، دواي نه وه ي، تهرمه کانين هتيايه وه، برياردر، خوږيشاندان له «راني» بکړي، وهک گوتم: ته قه له کوټي ته کرا، کوټي ته ته قه يانکړدووه. خه لکيکي زوري ئيمه له سر جاده بوو. کاتي، شپه که ش دامه زرا، برادراني ئيمه، په لاماري کوټي ته يان دا و چن که سيکيان لي کوشتن.

پ42 : ئايا، ئايىنى ئىسلام، چۆن له مافى چاره نووسى گهلانى بندهس به گشتى و نه تهوى كورد به تايه تى ده پوانى و چى پتیه؟

و42 : ئىسلام، ئه وهى پتیه، ههچ گهلئ نابئ، ههچ جۆره « ئيمتيازات » يكي به سه ر گهلئكى ديكه وه هه بئ. دياره، بارى نايدىال، بارى خوازراو، له ئىسلامدا ئه وميه، هه موو موسولمانان، يهك ده وله تيان هه بئ، يهك ئالا، له سه ر ئه و ده ولته بشه كته وه. يهك گه وره يان هه بئ. جا، ناوى « جينشين » بئ، يا ناوى « فرماندهى پرواداران » بئ، يا ناوى « سولتان » بئ، يا ناوى « سه رۆك كۆمار » بئ، ههچ له باسه كه ناكوړئ، گرنگ ئه وميه، يهك برا گه وره يان هه بئ،

— بلتين: وهك ئيمپراتورىاى كۆنى « عوسمانى » وابئ!

به لئ. هه لبه ته ئه و كاته، پتئ ناكوړئ، « ئيمپراتۆر »، به لكوو « جينشين » يا « سولتان » پئ ده گوتړئ. چونكه، هيندئ نموونهى فرمانه روايى ئىسلامى هه يه، به راستى، پتر دابونه ريتى ئه و گه له ي پيدا كړدوه. ئه كينا، له ئىسلامدا وا نيه. واته: هيندئ شت هه يه، رهنگه، به رتت بزاني، كاتئ ده گوتړئ، ده سه لاتئ « عه لويى، عه عباسيى يا عوسمانى »، هيندئ شت به مئشكى مرؤدا بئ و پتئ وابئ، ئىسلام واى گوتوه. به لام، له راستييدا، جگه له جينشين « عومهرى كورى عه بدولعه زيز »، له سه رده مى « ئه مه ويى » يه كاندا، به شتوهميه كى « شه رعيى » هه لبرتراوه، هه موو « جينشين و سولتان » هه كانى ديكه ي « ئه مه ويى، عه عباسيى يا عوسمانى » دانراون. من پتم شك نايه، به « شوورا » بووبئ و خه لك هه لبرتاردبن! دياره، كه وا ده لئتم: مه به ستم ئه وه نيه، هه موويان هه ر پياوى خراپ بووين. چونكه، هى وايان هه بووه، زۆر راژه ي ئىسلامى كړدوه. به لام، گرنگ ئه وميه، هه چيان به شتوهميه كى « شه رعيى » و ره وا، ده سه لاتيان وه نه گرتوه.

سه باره ت به ئه وهى، ئىسلام چى پتیه؟ ئىسلام ده لئ: ده بئ، يهك ده ولته هه بئ، هه موو گه له كان تيدا يه كسانبن. واته: گه ر « عه ره ب » بۆى هه بئ، له نيوياندا « جينشين » هه لبرتړئ، « كورد » يش بۆى هه يه، « تهورك » يش بۆى هه يه. يا، گه ر « عه ره ب » بۆى هه بئ، له نيو خوياندا، وهك سيستمئ، به يهك « ويلايه ت » يا چهن « ويلايه ت »، وولاتى خويان ريكخن، بارى جوگرافيا و ديمۆگرافيا ره چاوكه ن، ئه وا، « كورد، فارس،

توورک ... «یش بۆیان ههیه. چونکه، خۆای پهروهردگار کاتێ فەرموویهتی: (و جعلناکم شعوباً و قبائل لتعارفوا.) ئەو «جەغله»، بۆ ههموو گەلهکانه. «عەرهب، کورد، توورک، فارس، بهلووژ و ئەفگان ...»، ههموویان هەر وهک یەک گەلن. خۆای گهوره، ههموویانی «جەغلاندوون»، ههموویانی وهک یەک و وهک گەل دروستکردوون. گەلیش ئەوهیه: نیشتمانیکێ تایبهتی ههبی، زمانیکێ دیاریکراوی ههبی، مێژوویهکی هاویهشی ههبی، کهلتووڕیکیان ههبی. واته: دهبی، وهک یەک مافیان ههبی. بۆ نمونه: ئیسته، «عەرهب» بیستوودوو دهولهتیان ههیه، چۆن ئەوان بۆیان ههیه، ئەو ههموو دهولهته دامهزێتن، نهتهوهی «کورد» یش بۆی ههیه، گەر بۆی بگونجی، هیندهی بۆی بکری، دهولهتی ههبی، دهولهتی سهربهخۆی خۆی دامهزێنی. جا، ئەو دهولهتانه، یا «فیدرالی» بن، یا هەر چی جوړیکێ دیکه بن، لهو شیوانهی باون. بهو شیویه، مافی چارهنوسی گهلان، له ئیسلامدا دیاریدهکری. مافهکه ئهوهیه، ههموو گهلی، مافی خۆی، به دهسی خۆی بی، له سهڕ وولاتی خۆی، به ئازایی بژی. واته: له «شریعت»ی ئیسلامیدا، کێشهیهک ههیه، کاک دوکتۆر! — بهلێ فەرموو.

درووست نییه، «زهکات»ی نیوچهیهک، بۆ نیوچهیهکی دیکه بجی، تا ههزاری ئەو نیوچهیه، پتویستیان پتی ههبی. له کاتیکدا، له ههموو بهشهکانی «کوردستان»، چهن خێر و بێر، چهن بیر نهوت، چهن کانزای مینایی ههن، ئاخر، خێر و بێری زۆر تێدايه، ئەوهی دهرهینراوه و ئەوهی دهریش نههینراوه. کهچی، تهماشادهکین، کورد سوالی پێ دهشی! بهپێی «شریعت»ی ئیسلام بی، گەر یەک دهولهتی ئیسلامییش ههبی، دهبی، ئەو گهله کوردهی، لهو نیشتماندا دهژی، تا خۆی، پتویستی بهو سهروهت و سامانه بی، بۆ شوێنیکێ دیکه نهچی! گەر «زهکات»، خێر و بێر، دهسکهوتی له خۆی زیادبوو، ئەو کاته، ئینجا، بۆ نهدار و ههزارهکانی، شوێنهکانی دیکه ی جیهان بجی. «شریعت»ی ئیسلامی، بهو شیویه، له مافی گهلان دهروانی. واته: له باری ئیستهدا، ئەوهی بۆ کورد دهگونجی و چهندی بۆ دهکری، له بهشه «کوردستان»ی سهڕ به «عێراق»دا، «شەرع» پێدواوه، داوای مافهکانی خۆی بکا، له «ئێران»، چهندی بۆ دهگونجی، چهن ههلی بۆ ههلهکهوی، داوای ماف بکا.

— من، وا تیکه یستم، گسەر دهوله تیکی ئیسلامی هه‌بێ، « جینشین »
 یا « سولتان » یکی هه‌بێ، هه‌موو گه‌له‌ موسولمانه‌کان، له‌ ژێر بالی خۆیدا
 کۆکاته‌وه، به‌ دادپه‌روه‌ری و یه‌کسانیی بژین، « کوردستان » وه‌ک وولات،
 « میر » یا « والی » یه‌کی کوردی خۆی هه‌بێ، وه‌ک سه‌رده‌می زوو هه‌بووه،
 له‌و کاته‌دا، ئایینی ئیسلام، دژی ده‌وله‌تی ناسیۆنال ده‌وه‌ستێ، دان به‌
 مافی سه‌ربه‌خۆیی ته‌واودا ناێ. ئایا، ئه‌مه‌ راسته‌؟ واته‌: نایه‌وێ، گه‌لێکی
 موسولمان، له‌ ده‌وله‌ته‌ ئیسلامیییه‌ فراوانه‌ نیوه‌ندییه‌که‌ جیا‌بیته‌وه‌ و
 ده‌وله‌تێکی سه‌ربه‌خۆ دامه‌زرێنێ!

له‌و کاته‌دا، بوونی ده‌وله‌تی سه‌ربه‌خۆ، پاساوی نامێنێ.
 — به‌لێ.

ئێسته‌، با ب‌ل‌ێن: « وولاته‌ یه‌کگرتوه‌کانی ئه‌م‌یریکا »، ده‌وله‌تێکی
 نیوه‌ندییان هه‌یه، وه‌ک خۆیان ده‌لێن، دادگه‌ری، یه‌کسانیی، خێر و
 خۆشیی، بۆ هه‌موویان په‌چاو‌کراوه‌. له‌به‌رئ‌وه‌، هه‌یج وولاتێ له‌و وولاتانه‌،
 به‌ پ‌ت‌ویستی نازانێ، دا‌وای جیا‌بوونه‌وه‌ بکا!
 — « ئه‌م‌یریکا »، باریکی تایبه‌تی هه‌یه‌ و جیا‌وازه‌!
 مه‌به‌ستم.

— چونکه‌، وولاتی کۆچبارانه‌، نه‌ته‌وه‌ی تیدا نییه‌!
 به‌لێ. مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه، له‌ سایه‌ی ده‌وله‌تێکی ئیسلامییدا، بێ گومان،
 پ‌ت‌ویسته‌، زۆرداری له‌ هه‌یج گه‌لێ نه‌کرێ. کاتێ، زۆرداری لێ کرا، ده‌بێ،
 به‌ هۆیه‌کی « شه‌رعی »، ئه‌و سه‌تمه‌ لا‌برێ، که‌ لا نه‌چوو، بێ گومان، وه‌ک
 ده‌لێ: (للضرورات احکامها).
 — وایه‌.

گه‌لێ بزانی، له‌ سایه‌ی ئه‌و ده‌وله‌ته‌ نیوه‌ندی و یه‌کگرتوه‌دا، تووشی
 زۆرلیکردن و سه‌تم ده‌بێ، ئه‌و کاته‌، باری سه‌رووشتیی، به‌پاری
 سه‌رووشتیی به‌ سه‌ردا ده‌چه‌سپێ. چونکه‌، باری نا‌ناسیی خۆی هه‌یه. بۆ
 ئه‌وه‌ی، ئه‌و زۆرلیکردنه‌ لا‌چێ، گه‌ر به‌ هۆکاری « شه‌رعی » لا‌چوو، ئه‌وا
 باشه‌ و هۆی نا‌سایی به‌کار‌دێنرێ. خۆ، گه‌ر به‌ هۆکاری « شه‌رعی »ش لا
 نه‌چوو، ئه‌وا، « شه‌رع » پ‌تی به‌و گه‌له‌ داوه‌، په‌نا بۆ به‌ر پ‌ت و هۆکاری
 نا‌ناسایی به‌رێ. چونکه‌، له‌ ئیسلامدا، زۆرداری نابێ، ب‌ب‌ت‌. له‌
 میروویه‌ک، له‌ م‌ر‌ویه‌که‌وه‌ ب‌ی‌گ‌ره‌، تا به‌ گه‌لێ ده‌گا، نابێ، زۆرداری هه‌بێ.

واته: گەر هەر گەلێ زانی، له سایه‌ی ئه‌وه‌ده‌وله‌ته‌دا، هەر دووچارى چه‌وساندنه‌وه، زۆردارى و سته‌م ده‌بێ، ده‌بێ، په‌تيكاتنه‌وه. بۆ نمونه: کاتى خۆى، ميرنشینه‌کان، له سایه‌ی ده‌وله‌تى «عوسمانی» دا، هیچ شتیکی نا‌په‌ویان نه‌کردبوو، به‌لکوه‌و وسته‌ویانه، ده‌سه‌لاتى خۆیان، به‌ ده‌س خۆياننه‌وه‌ بێ، سه‌ربه‌خۆین، سه‌به‌رى خۆیان هه‌بێ و سه‌به‌ریان لێ بکا. بۆ؟ چونکه، ده‌وله‌ته‌که‌ تام و بۆیه‌کى «تورکى» ليهاتوه. ئینجا، له ئه‌وه‌ گه‌رێ، «تورک» گه‌لانى دیکه‌ی چه‌وساندوته‌وه، به‌ که‌م ته‌ماشای کردوون و بايه‌خى پێ نه‌داون. له‌ باریکی وادا، بۆ نمونه: وه‌ک «مه‌مه‌د ئەمین زه‌کیی به‌گ»، له‌ سه‌ره‌تای په‌رتووکی «کو‌رد و کو‌ردستان» دا نووسيويتى: (تا تورکه عوسمانییه‌کان، باسی ئه‌وه‌يان نه‌کردبوو، عه‌ربه‌کان باسی ئه‌وه‌يان نه‌کردبوو، هه‌سته‌مه‌کرد، په‌کێم له‌و خه‌لکى، له‌ ده‌وله‌تى عوسمانییه‌دا ده‌ژین. به‌لام، کاتى ئه‌وان، باسی ئه‌وه‌يان کرد، منیش ئه‌وه‌سته‌م جولا). چونکه، که‌ زۆردارى هه‌بوو، خه‌لک، بیر له‌ په‌وشى ژبانی خۆى ده‌کاته‌وه. به‌لام، کاتى برايه‌تیی هه‌بوو، ده‌لێن: ئیمه‌ پێکه‌وه‌ په‌ک مالم!

— هه‌نده‌ی سه‌رنجداوه، له‌ هه‌موو سه‌رانسه‌رى جیهانی ئیسلامدا، په‌ک پارتی ئیسلامی نییه، دان به‌ مافى کو‌رددا نه‌بێ، چونکه، ئه‌وه‌ به‌ جیاوازیخوازی ده‌زانن، «عیراق» به‌ وولاتیکی ئیسلامی داده‌نێن، گه‌ر به‌شتیکی لێ جیاپه‌ته‌وه، ئه‌وان، وه‌ک «ئیسرایل» ی دووهم لێی ده‌روانن! کاک دوکتۆر!

— به‌لێ. من مه‌به‌ستم پارتی «کو‌ردستانییه ئیسلامی» یه‌کان نییه. به‌لێ، ده‌زانم. بێ گومان، جارێ، من له‌ ده‌ره‌وه‌ بووم، سه‌ردانی وولاتانی «سه‌عوودییه، پاکیستان، یه‌من، سووریا، لوبنان» و هه‌تدێ وولاتانی دیکه‌ی عه‌ره‌بیی و ئیسلامییم کرد و گه‌رام. له‌و باره‌یه‌وه، زۆر وتوێژ و ده‌مه‌ته‌قییم، له‌گه‌ڵ ئه‌و برا ئیسلامییه‌دا کرد. هه‌يانه، له‌ په‌وشى ئیمه‌ نازانن. هه‌يانه، راگه‌یاندنێ پێژمی «به‌عس» چه‌واشه‌یکردوون. هه‌شیانه، ناوی خراپی خۆمان، کاریتێکردوون. به‌ تایبه‌تیی، کاتى خۆى، ته‌وژمی «ئیسلامی» له‌ نێو کو‌رددا، وه‌ک پتووست دیار نه‌بووه. وایان زانیوه، گه‌لى کو‌رد، هه‌مووی له‌ «مارکسیی، کو‌مونیست و چه‌پ» دا خۆى ده‌بینیتنه‌وه. به‌لام، گریمان هیچ کام له‌و هۆکارانه‌ش نه‌بێ، هەر که‌سێ،

نەك ھەر بەرانبەر بە گەلئ، ھەلوێستی وابئ، كە مافی نییه، لە خاك و
 وولاتی خۆیدا ئازادبئ، ھەر كەسئ وا بیربكاتو، كەر تاكه كەسئ بۆی
 نەبئ، لە مائی خۆیدا سەر یە سەتبی، ھەلبەتە، ھەك دەلئ: مائی قەلب، سەر
 و گۆتلاكي خاوەنەكەئ دەگرتتو ھە! ئەو ھە راي تايبەتیی خۆیەتی.

من زۆر جار، بەو برا عەرەبانەم گوتوو: ئەو ھە ئێو، بە كوڵ و بە دل،
 داكوکی لئ دەكەن، ئەو سنووڕە دەسكردانەئ لاتان پیرۆزە، ئەو، ئێو
 داكوکی لە ڕێككەوتننامەئ «سایكس - پیکۆ» دەكەن.
 — جا، ھەر واشە!

بەلئ. ھەر ئەو پەیمانە شوومەئ «سایكس - پیکۆ» بوو، جیھانی
 ئیسلامیییشی پارچە پارچە كرد. نیشتمانی ئیمەشی لەتو پەتكد. ھەك
 گۆشتی خێر بە شرایەو. گوتوو: ئێو داكوکی لە نەخشەئ «ئینگلیز»
 و «فرەنسە» دەكەن. ئینجا، ئەو وولاتانەئ ئیستە، فرمانرەواییان تیدا
 دەكڕئ، ھەنەبئ، «شەریعت» ئیسلامیی، فرمانرەوایی تیدا بكا. ھەر
 بۆ نموونە: پارتی «بە عس»، ھەنەبئ، دەولەتێكی ئیسلامیی دامەزراندبئ!
 — بەلئ.

«پارتی بە عەس» عەرەبی سۆسیالیست «، واتە: سیستیمێكی زۆر نەزان و
 «تاغووطیی» سەپاندوو. جگە لە سەركووتكدن و زۆردارییەكەشی،
 ھەر لە ڕووی تیۆریشەو، فرمانرەواییەكی ئیسلامیی نییه. ئینجا، ھەر
 بنچینەئ نەخشەكێشان و وولات دابەشكردنەكە، لە راستیدا، ھیچ
 پێوەندییەكی بە سەر ئیسلامەو نەبوو و نییه.

— نەخێر. ھەر چەندە، یەكەمین دابەشكردنی «كوردستان»، لە نێوان
 ھەر دوو ئیمپراتۆریای «عوسمانیی» و «سەفەویی» دا بوو. ئەو دوو
 دەولەتە، دوو دەولەتی ئیسلامیی بوون. یەكەمین لەبەر ڕۆشنایی ئایینزای
 «سووننئی» و دووھەمیشیان لەبەر ڕۆشنایی ئایینزای «شیعە» دا
 دامەزرابوون. دواي جەنگی «چالڈیران» و ڕێككەوتننامەئ «زەھاو» یش،
 ساڵی «1639»، بۆ یەكەمین جار لە میژوودا، «كوردستان» دابەشكرا و
 بە پێئ ئەو ڕێككەوتننامەئ، «كوردستان» یان لە نێوان خۆیاندا
 دوولەتكد. بەلام، دووھەمین دابەشكردنی «كوردستان»، پێوەندیی بە
 دەولەتە ئیسلامییەكانەو نییه. ئەو ھەش، دواي یەكەمین جەنگی جیھان
 ڕوویدا و بە پێئ ڕێككەوتننامەئ «سایكس - پیکۆ» بوو.

یەكەمین جار، «كوردستان»، دواى جەنگى «چالدىران - 1514ز.» دابەشكرا. ئەو دابەشكردنە، ھەك بلیتین، دابەشكردنى بارى سەپاوبوو. ئەو ھەش، لە بەر پۆشنایى ئەو دابوو، دەولەتى «سەفەویی» لە سەر ئایینزای «شیعەگەری» و ئەوى دیکەشیان، لە سەر بنچینەى ئایینزای «سووننە» دامەزراپوون. جا ھەنبەى، نە دەولەتى «عوسمانی» ئەو کاتە، نە دەولەتى «سەفەویی»، ئەو پەوايەتیییەیان ھەبووی. ھەر چەندە، دەولەتى «عوسمانی»، لە راستە شەقامى ئیسلام لای نەدابوو، خەلکانى بوون، لە سەر پێبازی «سووننە و جەماعەت» بوون. بەلام، دەولەتسى «سەفەویی» بە راستى، ھەك کوێرەپێك پێشانەى، وا دیتە پێش چا، ھەك لاپتێك، ھەك كۆمەلەى كە جیادەبنەو. بەلام، ھىچ كامىكیان، پرسىیان بە زانایانى ئیسلام نەکردوو و نەیانگوتوو: ئەرئ براينە! ئەو وولاتە دابەشكەين، یا دابەشى نەكەين. بەلام، پێكەوتننامەى «سایكس - پیکو»، ھەك شتوویەكى فەرمى وابوو. چونكە تا ئەو کاتە، خەلک ھەر تێكەلاوبوون، تیرە و ھۆزەكانى «تووركیا، ئێران، عێراق و سووریا»، پێوھندی و ژن و ژنخوارییان لە نێواندا ھەر ھەبوو.

— بەلئى. ئەو پێوھندی و تێكەلاوى ژن و ژنخوارییە، ھەر لە كۆنەو ھەبوو و ئێستەش ھەر ھەیە.

پ43: سالى «1988»، کارەساتى كیمیا بارانى شارۆچكەى «ھەلەبجە» پوویدا. ئایا، ئەو کاتە، چ پارتێكى ئیسلامى، لە گۆرەپانەكەدا بوو، جا، تەنیا ھەك ھێزى بووی، ھێشتا، خۆى پێك نەخستى، یا، ھەك ئەو ھى پێكخستنىشى ھەبووی؟!

و43: ئەو کاتە، تەنیا «بزوتنەو ھى ئیسلامى» ھەبوو.

— پۆلیان لە کارەساتەكەدا چى بوو؟
«برایانى موسولمان» یش ھەبوون. بەلام، ھێشتا خۆیان را نەگەیاندبوو. بە ھەر دوو بەلەكەیانەو، ھێلەى یەك و دوو، پێكخستنىكى نەتینییان ھەبوو. بەلام، ئەوى وردەوردە، لە گۆرەپانەكەدا دەنگى ھەبوو، تەنیا ھەر، «بزوتنەو ھى ئیسلامى» بوو.

— لە «ھەلەبجە» پۆلیان چى بوو؟
وھەللا، خۆت دەیزانى، پۆلیان چى بووی! كیمیا باران پێى لى ناگیرئ.

— مه به ستم ئه وهیه، پێش ئه وهی کیمیا باران بکری، ئایا، له پزگار کردنی «هه له بجه» دا پۆلیان چی بوو؟ ده لێن: ئه وانیش، وهک هیزه کانی دیکه ی «پارتیی، یه کیتی و سو سیالیست»، به شداری بیانی کردووه، ئایا وایه؟ وه لێ، «بزوتنه وهی ئیسلامیی» شی تیدا به شداری بوو. به راستیی، به وردیی نازانم. به لām، ئه ویش به شداری بووه. واته: له پزگاری بوون، پاشان، به دهنگ و مچوونی خه لکه که و تهرم شار دانه و هشا، به شداری بیکردووه. دیاره، خۆتان ئاگادارن، کو ماری ئیسلامیی «ئیران» ییش، پۆلکی کاریگه ریان هه بووه. به تایبه تی، له رووی راگه یاندنه وه، کاره ساته که یان به گه لانی جیهان ناساند.

پ 44: له «1994. 05. 01» دا، فتیله ی جهنگی نیتوخ، له نیوان «پارتیی و یه کیتی» دا هه لگیرسا. ئیوه، وهک هیزکی چه کدار، وهک پارتیکی ئیسلامیی رامیاری، ئه و کاته له کوئ بوون؟ پۆلتان چی بوو؟ و 44: ئیمه، ئه و کاته، له گه ل «یه کیتی» دا، له جهنگدا بووین. یا، خۆمان بۆ جهنگ ئاماده مکرد، له به رانه ر یه کدیدا وه ستایووین. — سالی «1994»؟

ئه و کاته، ئیمه، له به ره ی «پشده ر» بووین. ئا، ئه و بیرمه که وته وه. کاک دوکتۆر! من له «سالاره»، له کویتستانی «کیلی» بووم. به زاراوه ی خۆمان، ئه و کاته، «هیرۆ» مان ئازاد کردبوو. «هه لشیق» شمان هه ر ئازاد کردبوو. چه ن گوندیکمان، له ده س «یه کیتی» ده ره تیا بوو. واته: به ره ی «پشده ر» مان، له وئ کردبووه. لیره، به ره ی «شاره زوور» مان هه بوو. من له «سالاره» بووم. «عه لی حه سق میرخان»، له «قه لادزی» بوو، وه لāmی بۆ ناردم و گوتیوی: ئیمه لیره وه، له گه ل «یه کیتی» دا خه ریکین، تووشی شه ر ده بین. ته گبیری تکه مان بۆ بکه ن.

ئیمه ش گوتمان: ته گبیری چیتان بۆ بکه ین؟ ئیمه، وا لیره دانیشتووین. له ئه ویه دوور بووین. ئیدی، ئیمه فریای ئه وه نه که وتین، وه لāmی بۆ بنێرینه وه، دوا ی ئه وه، یه کسه ر جهنگه که دامه زرا. «عه لی حه سق» و کو مه له که ی کوژران. خه لکی کیش له «یه کیتی» کوژران. ئیدی، شه ره که له ئه وه وه دامه زرا و گه رمبوو. ئیمه ش، ئه و کاته، له گه ل «یه کیتی» دا، له جهنگدا بووین.

— له جهنگدا بوون. واته: وهک من ټيگه يستم، له گهل « پارتیی » دا بوون و
 دژی « یه کیتی »، سووکه یارمه ټیپیه کی یه کدیتان داوه. وایه؟
 مه لټه، له یه که مین جهنگی نیوڅوځا، به پټی هیندځ هه وال و زانیاری، له
 هیندځ شوبندا، برادرانی « پارتیی »، دژی خه لکی ئیمه، له گهل
 برادرانی « یه کیتی »، هاوکاری بیانکړدبوو. به لام، بټی گومان،
 برادرانی « پارتیی »، ش، بق پزگارکړدن و دهر یازکړدن، هیندځ خه لکی
 ئیمه، هاوکاری بیانکړدبوو. وهک چوځ، دواپی نه وانیش لټیانقه وما، ئیمه ش،
 زځر هاوکاری بیانکړدن. هه روه ها، وهک « یه کیتی »، چوځ لټیانقه وما، له
 پټی بنده و براینمانه وه، هاوکاری بیانکړدن. چونکه، به راستیی، ئیمه
 پیمان خوځ نه بوو، کابرا، لټی دمه ومی، په نات بق دینځ، دهره تی لی
 بیینی، هه میسه، نه وه مان به پټچه وانیه جوامیر بیانمانه وه زانیوه.
 دواپی نه وهی، « پارتیی » ش شپړی ده سپړکړد، به راستیی، نه و کاته،
 ئیمه پیمان خوځ بوو، « پارتیی » له گهل « یه کیتی »، له جهنگه که وه
 ټیوه گلا! بق؟ چونکه، دیاره، ئیمه به ته نیا، دهره قه تی « یه کیتی » مان
 نه دما. واته: پیمان خوځ بوو، « پارتیی » شپړیکا و وهک بلټی،
 پارسه نگی کمان بق را کړئ!

به لام، له بهر هی « پشدر و شارمزور »، ئیمه یارمه تی « پارتیی » مان
 داوه. برادرانی « پارتیی » لاواز بوون. دیاره، له شوټنی دیکه، « پارتیی »
 دهسه لاتیان هه بووه. نه گینا، له شوټنانه ی ئیمه، هاوکاری بیانکړدوون،
 نه وان وهک بلټی، میوانی ئیمه بوون.

پ 45: دیاره، نه وړق « پارتیی و یه کیتی »، په رله مانټکی هاویه شیان
 هه یه. ده سال له مه ویر، واته: سالی « 1992 » دامه زراوه. هر دواپی
 نه وهش، سیستمی « فیدرالی »، یان، بق گلی « باشووری کوردستان »
 راگه یاند. ئیوه، راتان به رانبر به و « فیدرالی » یه جیبه؟
 و 45: ئیمه، سه باره ت به و ئاشتبوونه وه و دانیشتنه،
 — به رانبر به مافه که وهک « فیدرالی »، نه ک دانیشتنه که!
 وه لا، ئیمه پیمان وایه، له هه لومهرجی ئیسته ی « کوردستانی عیراق »، دا،
 نه وه لانی که می، مافی په وای نه و گه له ی ئیمه یه، که له و هه ریمه ی خویدا،
 فرمان په وایی خوئی، به دهسی خوئی بټی.

دیاره، گەر براده‌رانی «پارتیی و یه‌کیتی» باوه‌ریان وایی، باسی سه‌ره‌خویی بکه‌ین، بۆمان سه‌ر ناگرئی، هر هیچ نه‌بی، ده‌بی، کاتی باسی «کوردستان» مان کرد، باسی میریی نیه‌وندییسی له‌گه‌ل بکه‌ین. بۆ نه‌وه‌ی، پیمان نه‌لین، نه‌وانه‌ جیاوازی‌خواییده‌که‌ن و چی و چی دیکه! هرچی چۆنیتی، من پیم وایه، نه‌وه‌ لایه‌نکی که‌می نه‌و مافیه، که ده‌مانکه‌وئی.

پ46: کاتی هه‌لبژاردن، «بزووتنه‌وه‌ی ئیسلامیی» به‌شداریی له هه‌لبژاردنه‌که‌دا کرد. له‌ دوا‌ی ده‌نگه‌کانی «پارتیی و یه‌کیتی» ده‌نگیکی زۆری هینا. وا بزانه، له‌گه‌ل «یه‌کگرتوو» دا بوون. ئیوه ده‌تانه‌توانی، له‌ په‌رله‌ماندا به‌شداربێ؟

و46: مەرجێکیان دانابوو، هر لایه‌نی له «7/» که‌متر بیتی، ناتوانی، به‌شداریی. ئیمه له «5/» مان هینا.

— نه‌تانه‌هتوانی، له ده‌سه‌لاتی میرییدا به‌شدارییبه‌که‌ن؟
به‌شدارییمانکرد.

— به‌چی؟

به‌دوو شالیار.

— به‌لام، له په‌رله‌ماندا نه‌بوون.

خۆیان نه‌یانیه‌شت، له په‌رله‌ماندا بین. له میرییه‌که‌شدا، کاتی ماوه‌یان داین، له کابینه‌ی میرییه‌که‌ی نه‌و کاته‌ پیکه‌وه‌ بوون، به‌دوو شالیار به‌شداربووین.

— واته: یه‌که‌مین کابینه‌ی میریی.

به‌لێ. دوا‌ییش، له ده‌سه‌لاته‌که‌ی «یه‌کیتی» شدا، هر به‌دوو شالیار به‌شداربووین.

— باشه، نه‌و کاته‌ی ئیوه، دوو شالیارتان هه‌بوو، دواتر، جه‌نگی نیه‌وخۆ دروستبوو، ده‌سه‌لاته‌که‌ش، به‌ سه‌ر دوو به‌رپوه‌به‌ریتییبه‌که‌ی «هه‌ولێر» و «سوله‌یمانی» دا دابه‌شبوو. ئایا، له هر دوو لا شالیارتان هه‌بوو؟

ئیمه، له‌گه‌ل «پارتیی»، له یه‌که‌مین قۆناغه‌دا، نه‌و کاته‌ی پیکه‌وه‌ بووین، به‌ نه‌جام نه‌گه‌یشتین. چونکه، له سه‌ر نه‌ندازه‌ی چۆنیتی به‌شدارییکردنه‌مان، رێک نه‌که‌وتین. دوا‌ی، کاتی «پارتیی» توانی، «یه‌کیتی» له «هه‌ولێر»

دهرکا، تانکی هینا و ئهوانه، خوټان دهیزان، « 08/31 » چى پرویدا؟
 بوون به دوو بهر پټوه بهرایه تیی. ئه و کاته، ئیمه وهک تهوژمى بووین. له زوږ
 رهوشى ئهوسای « بزووتنه وه » نارازیبووین. « مام جهلال »، داوای له
 ئیمه کرد و گوتی: فلان کهس، کهر ئیوه به شداریبکه، پینج شالیارتان
 دهدهینى.

— ئمه له میری « سولهیمانیى » دا بوو؟

به لى. میری « سولهیمانیى »، هیشتا دا نه مه زابوو. گوتم: وه لالا « مام
 جهلال »، ئیمه پیمان باش نییه، به راستی، له ولته بهر پټوه بهر تیییه دا
 به شداریب. ئیمه، پیمان خوشبوو، به یه که وه بن. کاتى، پټکیشه وه بوون،
 ئه وه بوو، به ئه نجام نه که یشتین. ئیسته ش، پیمان باش نییه، ئیمه به شدار
 بین. ئه و کاته، من سه ره رشتی ئه و تهوژمه م دهکرد.

— به لى.

ئه وه بوو، ئه و جهنگه ملی گرتین. بلین: ئه و باره ی « پارتی و یه کیتیى »
 به و شتیه به بوو. « یه کیتیى » دهرکا، داوای که رایه وه.

پیش ئه وه ی، « یه کیتیى » بگه رتیه وه، ماموستانه لا « عه لى »، به
 هه له داوان چوو بۆ « هه ولیر ». ئه و کاته، ئیمه، بهنده و ئهوانه ی، پامان له
 سه رى نه بوو. بى گومان، ئیمه نارازیبووین، به شداریبکه ی. به
 تایبه تیی، « پارتی » تازه تانکی پزیمی هینابوو، به پالپشتی ئه وان
 توانی، « یه کیتیى » دهرکا. په رله مان دووله تبوو یوو، میری هه ریم
 دوو که رتبوو یوو، گوتمان: شتیکی خراپه و ئیمه به شداریی ناکه ی.
 چونکه، ئه وه ده که یه نى، دان به و باره دا بنین، په وای پټبده ی. له بهر ئه وه،
 ئیمه نارازیبووین و بلا فۆکتیکیشمان دهرکرد. به لام، ئه وه بوو، به شداریی
 کرا. له بهر ئه وه، کاتى پټکه وه بووین و له پارتیکدا بووین، به دوو شالیار
 به شداریمان کرد. کاک « موحه ممه د بازانیى »، شالیاری کشتوکال بوو،
 کاک مه لا « عه بدولعه نیى » ش، بلین. شالیاری بى شالیار که بوو.

— شالیاری هه ریم.

داوای ئه وه، له گه ل « یه کیتیى » شه رمان بوو. ئه و کاته، سالى « 1997 »
 بوو. به دلنایاییه وه ده لیم: ده سپیشخه ریی له براده رانی « یه کیتیى » یه وه
 بوو. کاتى، جهنگه که درووستبوو، « ئیران » نیوژی کردین و جهنگه که
 راگیرا.

بئی گومان، مامۆستا مهلا «عهلی»، سهرکردایهتی ئه و کاته بوو. ئه و کاتهش، من هه ر پام نه بوو، به شدارییه کهین. به لām، له «تاران» ناویزیان کردبوو، من له وێ نه بووم. رێککه و تیبوون، ئیمزایانکردبوو، به شیوهیه که ئۆتوماتیکی، به دوو شالیار به شداری له کابینهی

— «سولهیمانی»

«یه کیتی» دا بکن. ئه و جارهش، ئیمه هه ر قایل نه بووین و گوتمان: باشه، شه ر نا کهین و رێکده که وینه وه. به لām، بۆ به شدارییه؟ چاکتر وایه، به شدار نه بین. به تایبه تی، دوا ی شه ر، یه کسه ر بچی، له میرییدا به شدار بی، شتیکی سهیر دهکا! به لām، گرنگ ئه وه بوو، ئه و کاته، هه موومان هه ر «بزووتنه وه» بووین.

ئه وهی «پارتیی» ش، هه ر له سه رمان کهوت. چونکه، پامان نه بوو، ئه وهی «یه کیتی» ش، هه ر له سه رمان کهوتبوو. بۆیه، له هه ر دووکیان به شدار بووین. به لām، ئه وه بوو، یه کهمین به شداری، بێش «1996»، له که لیان رێک نه که و تین. ئێسته ش هه ر له یادمه، کاک «مه سهوود» و ئه وان گوتیان: ده بی، یه ک شالیار تان هه بی. ئیمه گوتمان: سێ شالیارمان ده وێ. له سێ که مترمان ناوێ. دوا یی، به دوو شالیاریش قایل بووین. به لām، رێک نه که و تین، دوا ییش، له وه له لومه رجه ی دوا ی «08/31» دا، مامۆستا مهلا «عهلی» و ئه وان چوون، به شدارییه یان کرد.

— ئێسته، ئه وان شالیاریان ماوه.

لای «پارتیی» نه خێر.

— ئه دی لای «یه کیتی»؟

ئیمه، دوو شالیاری سه ر به «بزووتنه وه» مان هه بوو. شالیاری «داد» مامۆستا «عبدولرحمان نه وره سیی». شالیاری «ئه وقاف» کاک مهلا «موحه مه دی مهلا عومه ر»، برازای مامۆستا مهلا «عوسمان» بوو. ئێسته، کاک «عبدولرحمان نه وره سیی» ده سیکی شاره وه ته وه، کاتی ته واو بوو. کاک مهلا «موحه مه دی مهلا عومه ر» ییش، وهک ئیمه ناگادارییه، هه ر له شوێنی خۆی ماوه.

جگه له وانهش، جیگرێکی شالیار هه یه، کاک «جه مال ئه شرف»، ئه ندای «شورای کۆمه لی ئیسلامیی» و جیگری شالیارگهی «نیوخۆ» یه. به لām، ئیمه له که ل «یه کیتی»، به ئه نجام نه که یشتین، تا، له سه ر ئاستی

شالیار به شداریبکهین. ئیمه گوتمان: دوو شالیارگه مان بدهنئ. یا، به لانی که مه وه، شالیارگه یه کمان بدهنئ، خو مان هه مووی به پتوه ده بین، به شالیار، جیگری شالیار، به پتوه بهری گشتیی و هه موو نه وانی دیکه وه، هه له خو مان بن. بۆ نه وهی ئیمه، به ریزمان دیاری، یزانین، ناخۆ ئیمه ش، چۆن خو مان تا قیده کهینه وه؟

هه لبه ته، برادهرانی «یه کیتیی» قایل نه بوون. گوتیان: ئه وه میریی له نێو میتریدا ده گرتیه وه. ئه وه مان بۆ نا کرئ.

ئیمه ش، له بهر نه وهی، نه زمونی تالمان هیه، گهر شالیاری، هیچی به دهس نه بئ، بۆ به شداریین؟ چونکه، کاتی خوئی، لای «پارتیی»، به دوو شالیار به شداریکرا، شالیاره کانمان، سه ره نه جامیان باش نه بوو. له وانهیه، وهک خو یان، که می قازانجیان کردبئ. به لام، هیچ قازانجیکیان، به «بزووتنه وه» نه گیاند و بۆ پارتیه که شمان باش نه بوو.

ههروه ها، دوا یی، لای «یه کیتیی» ش به شداریکرا، به هه مان شیوه ی پتیشوو بوو، پارت، هیچ که لکیکی نه وتۆی لی نه بینئ. شالیاره کانمان، کاریان باش نه ده رۆی. په رچیان له بهردهمدا قوتکرا بووه. ئاستهنگیان بۆ درووستکرا بوو. گوتمان: گهر شالیارگه که، به ته وایی، له دهسی خو ماندا نه بئ، به چاکی نازانین، به شداریی تیدا بکهین. ئیستیه ش، له و پتیکه وتنه نامه یی، له گه ل «یه کیتیی» دا هه مانه، خالکی تیدا نووسرا وه، ده لئ: «کۆمه لی ئیسلامیی» بۆی هیه، به پتیی پتیکه وتنه نامه ی «تاران»، له میریدا به شداری، هه ر کاتی ویستی، به و پتیه یی دهیکه وئ.

پ47: دوا ی نه وهی، چوار سال، هه ر دوو لای شه رکه ر، له په رله مان داپران، فراکسیۆنی «زهرد و سه وز»، به پتیی پتیکه وتنه نامه ی «واشتن» پتیکه وتن، پتیکه وه کاربکه ن. نه و بوو، رۆژی «2002. 10. 04»، جارێکی دیکه، په رله مانی «کوردستان» یه کیگرتیه وه، نه و دوو فراکسیۆنه، پتیکه وه دانیه ستنه وه. ئیوه، راتان به رانه بر نه و دانیه ستنه چییه؟

و47: به راستیی، ئیمه، نه وه به شتیکی باش و پتویست دهرانین. ده بوو، نه و کاره، زووتر بکرایه. پیمان وایه، کات زۆر تپه ری، هه لی زۆر له بهر ده سدا بوو، به دلنایاییه وه ده لئیم: ده گونجا، نه و هه نگا وانه ی ئیسته دهرئ، پتیشتر به رانا یه. نه وه سه باره ت به دانیه ستنه که.

سه بارهت به وهی ئیمه پیمان چۆنه؟ ئیمه پیمان وایه، ئه و ته بایی و پیکه وه
 کۆبوونه وهیهی ئەندامانی پەرله مان، ئه و پیکه وه دانیشتنه ی « مام جه لال »
 و کاک « مه سعود » و دهس خسته نئو دهسی یه کدییه، گهر له باوه و
 ویستی خۆیا نه وه هه لقوولابی، به راستیی، شتیکی زۆر باشه. به لام، گهر
 له دهر وه پتیا ن راگه یه نرابی، یا، گوشاریان له سه ر دانرابی، یا، وهک
 مه رجی به سه ریاندا سه پینرابی، که ده بی، وا بکن، به راستیی، پیمان
 باش نییه. چونکه، پیمان وایه، هه ر کاتی، ئه و داواکاری و گوشاره
 لاچوو، شته که، بۆ دۆخی جارانی خۆی ده که پیتته وه. هیواداریشین، ئه و
 پەرله مان و ئاشتییه، ئه و دهس خسته نئو دهسی یه کدییه، له سه ر حسیتی
 هیچ کهس و هیچ لایه نکی دیکه نه بی. ته نیا هه ر، بۆ راژه کردنی گه ل بی.
 نه ک، بۆ به دیه پتانی ئامانجیکی ته سکی پارتایه تی بی، خه لکی دیکه ش،
 له په راوێژدا دانین، درێژخایه نبی، ته نیا شتیکی راگه یاندن نه بی، به لکوو،
 هه ولبدری، شتی بی، له باوه وه هه لقوولابی، کاریکی پامیاری بی،
 به کاری پینری و که لکی لی وه رگیری. بۆ ئه وهی، گرفته کانی گه له که مان،
 چاره سه رکرێ، گرفتی « پامیاری، ئابووری، کۆمه لایه تی و بیر »، ئه و
 گرفته نه ی هیه، نه ک ته نیا هه ر، شتیکی وابی، کیشه ی پەرله مان، شتیکی
 پروکه شی و پرواله تی بی، له پشت پەرله مان وه، شته کان سازکرین و
 دوا یی، بۆ په وایی پیدانکی پروکه شی، بۆ چه واشه کردنی خه لک، له نئو
 پەرله ماندا، ده نگدانکی پرواله تی له سه ر بکن.

پ 48: گهر له ماوه ی ئهم شەش مانگەدا، وهک ده لێن: هه لبژاردنی نوێ،
 بۆ پەرله مان کرا، ئێوه وهک « کۆمه ل » به شداریی تیدا ده که ن؟
 و 48: ئیمه، ئێسته ناتوانین، ئه و بریاره بده ی ن. چونکه، ئه و کاته، ئیمه
 ته ماشاده کین، چی به به رژه وهندی گه له که مان بزانی و له چوارچێوه ی
 « شه ر » دا جیی بیتته وه، وا ده که ی ن. به لام، ئێسته، جارێ بۆ ئه و بریاره،
 زوه، تا بزانی، ئاخۆ، په وتی پروداوه کان چۆن ده بن، ئاخۆ، پەرله مان تا
 که ی به رده وامده بی؟ ئهم ئاشتی و سه ردانی یه کدی کردنه، تا کوێ بر
 ده کا؟ چۆن ده بی؟ چ به ره مه میکی ده بی؟ ئایا، بۆ راژه کردنی گه له که مان
 ده بی؟ چونکه، جار جار، هیندی شت ده بیستین! به راستیی، ئیمه له سه ر
 هیندی شت، تی بپینیمان هیه، له زۆر شتیشدا، قسه ی خۆمان قووت

دهدینه‌وه، دان به خۆماندا ده‌گرین، به‌پیتی لیکدانه‌وه‌ی خۆمان بښ، له پیناوی به‌رژه‌وه‌ندی گشتییدا دهیکه‌ین و ده‌لټین: ره‌وشی که‌له‌که‌مان ناسکه. نه‌گینا، زور جار، بایه‌خمان پښ نادرښ، مافمان پېشیلده‌کړښ. به راستیی، نه‌وانه به شتیکی خراپ ده‌زانښ. به‌لام، دانمان به خۆماندا گرتووه و به‌که‌شېنښه‌وه، ته‌ماشای نه‌و باره ده‌که‌ین. له راستییدا، من به‌ته‌ماشم، شتی له‌و باره‌یه‌وه بلل‌وکه‌مه‌وه.

وهک ځوتم: نه‌و دانښتنانه‌ی نه‌ندامانی په‌رله‌مان، شتیکی باشه. من به هه‌نگاو و هه‌لویتستیکی باشی ده‌زانم. به‌لام، له‌به‌رته‌وه‌ی، هینده‌مان نه‌رښوونښ‌تال، له هه‌موو نه‌و براده‌رانه‌ی «پارتیی و یه‌کیتی» دیوه، نه‌و دوو لایه‌نه، هینده پټکه‌وه دانښتوون، پټکه‌وه ته‌وقه‌یان‌کړدووه و پټکه‌وه‌وتننامه‌یان نیم‌زاکړدووه، هیچی لی سه‌وز نه‌بووه، بویه، که‌می به نیکه‌ران‌یی‌یه‌وه، ته‌ماشاده‌که‌ین. نه‌گینا، هیوادارښ، وهک ځوتم: درېژخایه‌نبښ، قوول‌بښ، پایه‌داربښ، له راژه‌کردنښ خه‌لکدا بښ، نه‌ک بقو پشگویتختن و له روودادامانی خه‌لکی دیکه بښ، هیندښ کوته‌ حسابات پاکتاو‌کړښ. چونکه، جار‌جار، هیندښ شت ده‌بیستښ!

— باشه، که‌ر هاتوو، هه‌لېژاردن‌کرا، ئیوه‌ش به‌شداریتان‌کړد. به‌لام، دهر نه‌چوون. یا، هر له‌به‌رته‌دا، به‌شداریتان نه‌کړد. نه‌و دوو لایه‌نه پټکه‌اتنه‌وه، له سه‌ر نه‌وه پټکه‌وتن، یه‌ک په‌رله‌مانی یه‌کگرتوو پټکه‌بتن، یه‌ک میتری یه‌کگرتووش دامه‌زیتن، ئیوه، تا‌چهن، به‌برپاره‌کانی نه‌و په‌رله‌مان و میرییه «شه‌ریی» یه‌وه پابه‌نده‌بښ؟

خوی نه‌و شتانه، هه‌موویان وهک گریمان وان. له‌و کاتانه‌دا، که‌ر وایښ، به راستیی، هه‌لېژاردن‌تیکی دادگه‌رانه و نازادانه‌بکړښ، پیمان وایښ، راقه له ویست و ناره‌زووی که‌ل ده‌کا، پیمان وایښ، زور به‌چاکی، جی ئیمه‌شی تیدا ده‌بیته‌وه، په‌نگه، ئیمه‌ش به‌شدارښ.

— ده‌لټم: که‌ر به‌شداربوون و دهر نه‌چوون، چی ده‌که‌ن؟
که‌ر وایو، پامان له‌وه‌لېژاردنه‌بوو، پیمان وایو، هه‌لېژاردن‌تیکی راست و چاکه، نه‌ک وهک نه‌وه‌ی کاتی خوی کرا، دوایش، هر کام له‌براده‌رانی «پارتیی و یه‌کیتی» بلاقوکیان دهر‌کړد و گوتیان: فرتوفیل و گزی تیدا بووه، ئیمه‌ش، له هر دووکیان پتر پیمان وایو، فرتوفیل زوری تیدا بوو. که‌ر وایو، به‌کرده‌وه زانیمان، نه‌نجامی نه‌و هه‌لېژاردنه، له باوه‌ری

ئەو گەلەو ھەلقوولاًو، بە دانیایی، ئیمە، پێژمان بۆ ئەو باوەرکردنە ھەیە، کە لە ئەنجامی، ویستی گەلەکەئە خۆمانەو ھەلقوولاًبۆ. بە، لە پرووی «شەرعیی» شەو، تێبینییەمان لە سەری ھەبۆ. بە لām، کاتێ کۆمەلانی خەلک بلێن: ئیمە، ئەو ھەمان دەوێ و فلان شتمان ناوێ، ئیمە، پێژمان بۆ ھەوڵی ئەو خەلک و گەلە، بۆ باوەری ئەو گەلە، بۆ ویست و ئارەزووی ئەو جەماوەرە ھەیە. جا، گەر تێبینیی «شەرعیی» شتمان، لە سەری ھەبۆ، بە دانیاییو ھەبۆ، بە ھۆ و ئامرازێ «شەرعیی»، باوەر ویستی ئەو خەلکە بگۆری، بۆ ئەو لایەنەئە، تۆ بە راست و پەروای دەزانی.

پ 49: ھەلۆتست بەرانبەر «1996. 08 31» چییە؟ ئەو کارەئە «پارتیی» چۆن ھەلەسەنگیتی؟

و 49: وەللاً، راستییەکەئە، بە یەکێ لەو روداوانەئە تەماشادەکەین، لە میژووی گەلەکەماندا، پەلەیکە پەشبوو. چونکە، ئەو پێژمەئە، چەندین سالل بوو، گەلەکەمانی دمجەوساندەو و جینۆسایدی دەکرد، «پارتیی» ھاواری بۆ بەرئە، بۆ و پشگیری بکا، بۆ ئەوئە، حساب لەگەڵ خەلکی دیکەدا پاکتاو کە، کە پێکەو بەرھەن ھەبوو، ھاوسەنگەریوون، ھاو میریی بوون. بە راستیی، ئەو ھەینەتیەک و شتیکی خراپبوو. ئیدی ناشلێن: ھەموو ئۆبالەکەئە، لە ئەستۆی برادەرانی «پارتیی» بار دەکەین، کە ھاواریان بۆ «بەس» بردوو. چونکە، گەر برادەرانی «یەکییتی»، برادەرانی «پارتیی» یان تەنگەتاو و ناچار نەکردایە، پەنا بۆ بەر کاریکی وا بەرن، ئەو پرووی نەدەدا. واتە: ئەوانیش، بەشی خۆیان، ھەر خەتایان بوو. بە لām، پێم وایە، بۆ ھیچ شتێ نەدەبوو، ئەو کارە بکەن!

— بە پای تۆ، ئەو کارە ھەلە بوو، یا ناپاکی بوو؟

وەللاً، من بە ھەلەئە دەزانم. بە لām، من پێم وایە، «پارتیی»، بۆ ھیچ شتێ نەدەبوو، ئەو کارە بکا، ھەر چەندە، زۆر لەو پتریش تەنگەتاو کرانایە. وەک ئیمە، زۆر جار، ماغمان پێشیلکراو، تەنگمان پێ ھەلچنراو. بە لām، بە راستیی، دانمان بە خۆماندا گرتوو و نەمان ھێشتوو، تووشی ھەلەئە وایە و پەنا بۆ ئەو جۆرە کارانە بەرین. چونکە، پێمان وایە، ھەم میژووی گەلەکەمان لەکەدار دەبۆ، ھەم خۆشمان ...

پ50 : دەر بارەى كۆنگرەى ھىزەكانى ئۆپۆزىسىۋى « عىراق »، ئەوانەى لە دەولەتەكانى « ئەمىرىكا و برىتانىا » كۆدەبنەوہ و قسەدەكەن، ھىچ پتوہەندىيەكتان لەگەلىان ھەيە؟ ئايا، گەر كۆنگرە گىرا، بەشدارىي تىدا دەكەن؟

و50 : ئىمە، تا ئىستە، بىر پارمان نەداوہ، بەشدارىيەكەين يا نەكەين. چونكە، بەرچاومان پۆشن نىيە. ئىمە، وەك شتىكى سەرەكىي، بە ھىچ شتوہىە، باوہرمان بەوہ نىيە، « ئەمىرىكا » پتوشوئىنمان بۆ دىيارىيكا. پىتمان بلى: وا بكەن، بە ئەوئدا برۆن و بە ئەوئدا بچن! من، لە جاوپىتكەوتنىكى كەنالى « سەحەر » ىشدا باسكردوہ. كاتى لىيان پرسىم و گوتيان: ھەلۆستان چىيە، گەر « ئەمىرىكا » بى و دژى پژىم بچەنگى؟ گوتىم: وەللا، ھەلۆستان چۆن دەبى؟ « ئەمىرىكا » مىوانى ئىمە نىيە، تا بلىين: بەخىربىتى! بە دوژنى خووشمانى نازانين، تا بلىين: بۆ ھاتووى؟ واتە: نە بەخىرھاتنى دەكەين، نە دەشلىين: بۆ ھاتووى؟ ديارە، گەر خاوەنى « كوردستان » بين، دەسەلاتمان ھەبى، نايەلەين، كەس بى پرسى ئىمە بى. بەلام، ئىمە خاوەنى « كوردستان » نين. ئەو برادەرەنەى، خوئان بە مىرىي دەزانن، ئەو پرسىيارە ئاراستەى ئەوان دەبىتەوہ.

سەبارەت بە « كۆنگرەى ئۆپۆزىسىۋى عىراق » ىش، بە راستىي، بەر چاومان پۆشن نىيە. لەبەرئەوہ، ھەر چەندە، ئاگاداركرائىن و بانگيان كردووين،

— بانگراون؟!

بەلى. بەلام، تا ئىستە، بەوہ نەگەيشتووين، بىر پارىكى تەواو بدەين، بەشدارىين يا نەبين. چونكە، وەك گوتىم: بەرچاومان پۆشن نىيە، نازانين، ئەو كۆنگرەيە بۆ چىيە؟ چۆنە؟ كى سەرپەرشتىيدەكا؟ دەيانەوئ، چى بكەن؟ گريمان، برايەكىشمان نارد، چونكە، شتىكى واش ھەبوو، پتر وەك چاودىرئ دەچئ، تا بزائى، دەنگوباس چىيە؟ نەك برؤا، لە ئەوئ، ھەلۆستى « كۆمەلى ئسىلامىي » دەربرئ!

پ51 : باشە، گەر « ئەمىرىكا » لە « عىراق » بدا، ھەلۆستى ئتوہ چۆن دەبى؟ ئالتىم: بەشدارىيدەكەن يا نايكەن؟ بەلام، ئايا بى دەنگدەين؟ ئايا دژ دەوہستەن؟ ئايا پىتان خووشدەبى؟

51 : ئىمە، لاچوونى « بەس »، بە ئاواتىكى لە مېژىنەى گەلەكەمان دەزانىن. پىمان وایە، بە شىۋەيەكى گشتىي، ئاواتىكى لە مېژىنەى گەلانى « عىراق » یشە. « كابووس » ىكە، لە سەر سنگى ئوخەلگە لادەچى. ئو خەلگە، لە پەوشىكى خراپ و مەينەتبار رىزگار ياندەبى.

بەلام، مەترسىي ئو شەشمان ھەيە، لە كۆلكى پەروىنەو، بە سەر بەرازىدا بکەوين ! بە راستىي، گەر دىكتاتورى لاچى، يەككى دىكەى لە جى دانرى، ئىمە، بە ھىچ شىۋەيە، ئو گۆرانكارىيەمان پى باش نىيە. چونكە، دىكتاتورى، ھەك ماری ژنانكوشتوى لى كراو، لە پەلوپخراو، ساوھى « 10 - 12 » سالى دەبى، دانى بە و بارە تالەى « كوردستان » ناو، « بۆ ئو ئو تالە، چونكە، گەر ئو ساوھەي « 31 ى ئۆگەستى 1996 » لى دەرکەين، ھاتنەو، ئىدى، « كوردستان » يان نەديو، گەر ئو پەوشە بەردەوامبى، لەو بەشتەر، دىكتاتورىكى دىكە دانىن. بە ھەناسەپرکى و چاۋىرسىتىي، بۆ « كوردستان » بگەپتەو، ئالۆزى بنىتەو. لەبەرئەو، نازانىن، چى دەبى؟ واتە: لاچوونى پڑىمى « بەس »، شتىكى زۆر ياشە. بەلام، مەترسىيمان لە ئو ھەيە، دواى ئو ھەي، پڑىمى « بەس » لادەچى، چى پرودەدا؟ ئايا، پەوشى « عىراق » چى لىدى؟ « كوردستان » بەرو كۆى دەرۋا؟ چونكە، پەوشى ئىستە، كە دلمان پى خۆشە، خەلكىش ھەمووى بە خۆشى دادەنى و بە دەرۋويەكى خىرى دەزانى، گەر ئو بارەمان لى تىكچى، بە راستىي دەلىين: با ئەویش ھەر لانەچى!

52 : لەم ساوھەي پىشودا، « پارتىي »، پڑۆيەكى دەر بارەي داھاتوى « كوردستانى فیدرال » و « عىراق » نووسىبوو. ئىستە، لە سەر ئو پڑۆيە، لەگەل « يەككىتىي » شدا، رىككەوتوون. لە ھەر دوو پڑۆنامەى « خەبات و ئەلئىتھاد » شدا بلاۋكرایەو. ئايا، ئو پڑۆيەتان دىو؟

52 : ناردووانە.

— واتە: دىوتانە؟

بەلى.

— ھىچ تىبىنىيەكتان لە سەرى ھەيە؟

من دەبوو، تەماشامکردايە. بەلام، بە راستىي، دەر فەتم نەبوو، بە وردىي لى بکۆلمەو. لەبەرئەو، تىبىنىي لە سەر نادەم.

پ 53 : بابەتیکى نوپى دىكە ماو، ئەوئىش: جۆرى پىئوئندىيەكانە. ئايا،
لەگەل ئەم پارتانەى خوارەوئەدا، پىئوئندىيتان چۆنە؟ لە پىئشدا، لە پارتە
« كوردستانىي » يەكانەوئە دەسپىئدەكەين.

— يەكئىتى ئىشتمانىي كوردستان:

و 53 : پىككەوتننامەمان لە ئىواندا هەيە. لەبەرئەو، پىئوئندىيمان باشە.

— جۆرى ئەو پىككەوتننامەيە جىيە؟

واتە: پىككەوتننامەى ئەوئەمان پىككەوئە هەيە، پىز لە يەكئىدى بگرىن،
كارەكان بۆ يەكئى ئاسانكەين. ئىنجا، گەر پىزىم، پەلامارى ئەم بەشەى
مىرىي هەرىم بەدا، ئىمە، دواى راوئىزكردن و نەخشەدانان، بەشدارىي
دەكەين.

— پارتى دىمۆكراتى كوردستان:

هەر چەندە، ئىمە، وەك « كۆمەلى ئىسلامىي »، وەك پارتىكى تازە
دامەزراو، چەن جارى، لە برادەرانى « پارتىي » چوونە پىشەوئە و
دەسپىئشخەرىيمانكرد، تا، ناكۆكىي لە ئىوانماندا پىئوئندە و پىئوئندىيمان
باشىي. بەلام، بە داخەوئە، تا ئىستە، برادەرانى « پارتىي »، هەنگاوئىكى
باشى ئەوئىيان نەناوئە، كە ئىمە چاوەرئانماندەكرد.

بۆ وئىنە: تا ئىستە، پىئيان نەداوئە، رادىق و تىلئىفىزىقئىمان لە ئىوچەكانى
زىر دەسەلاتى ئەواندا هەبى. لەگەل ئەوئەشدا، هەموو بىنكە
جەماوئەرىيەكانى « بزوئتەوئە » و « بزوئتەوئەى يەكبوونى ئىسلامىي »،
كە كاتى خۆى هەبوون، ئىستە، لەگەل « كۆمەلى ئىسلامىي » دان. ئىمە،
لە « زاخۆ » و « دھۆك » وە بىگرە، تا « هەولتەر » و هەموو شوئەكانى زىر
دەسەلاتى برادەرانى « پارتىي »، خەلكمان هەيە. پىكخستنىكى پتەو و
بەهيزمان هەيە. جەماوئەرىكى باشمان هەيە. بەلام بە داخەوئە، بە
راستىي، برادەرانى « پارتىي »، تا ئىستە، ئەو وەلامە باشەيان نىيە!

لەگەل ئەوئەشدا، كاك « مەسعوود »، جارى نامەيەكى ناردبوو، جارى
بانگىكردىن و چوون. جارىكش، بى بانگكردن سەرماندا. پاشان، دوو
جارى دىكە، بانگىكردىن. بەلام، ئىمە گوتمان: لەبەرئەوئەى ئىوئە، چەن جار
بەلئىنتانداوئە، مۆلەتى « كۆمەل » بەدن، بە ئاشكرا كارىكا، رادىق و
تىلئىفىزىقئى دانئىن، هئىندى خەلكى ئىمەشتان گرتوئە، هئىندى بارەگای
ئىمەتان داگىركردوئە، بەلئىنتاندابوو، ئەو خەلكە بەردەن، چارەسەرى بۆ

ئەو گرفتانه بدۆزىنەو. بەلام، لەبەرئەو، هېچى چارەسەر نەكراو، بە پىيوستى نازانين، بئين، چونكە، كاتى براكانمان، لە گرتووخانەدا بن، بارەگاكانمان داگیركرابن و دەنگمان خەفەكرايى، بۆچى بئين؟! لەبەرئەو، بە پىيوستمان نەزانى، بچين. هەلبەتە، ئەو ساردىيەش، لە نىوانماندا نىيە، وەك بلىي، خواحافىزىمان لى كردبن. چونكە، ئىمە مەلبەندمان لە ئەوئى هەيە. بارەگای نىوچەشمان لە شارۆچكەى « سۆران » هەيە. هەرئەو، لە نىوچەكەكانى « دھۆك، زاخۆ » و ئەو نىوانە، خەلكىشمان هەيە. بەلام، بارەگاكانىيان پى داخستوون.

— حىزبى زەحمەتكىشانى كوردستان:

پىوهندىيەكى وامان نىيە. بۆ نموونە: لەگەڵ كاك « قادر عەزىز »دا، يەكدى دەناسين. چەن جار، لە سەردەمى « بزوتنەو »دا، يەكدىمان دىو. بەلام، دواى ئەو، « كۆمەلى ئىسلامى »مان راگەياندا، چاوهرىمان دەكرد، هەموو ئەو لایەنە راميارىيانە بئين، پىروۆزبايىمان لى بكەن، دەسەخۆشمان لى بكەن، سەرمانبەن. برادەرانى « زەحمەتكىشان » نەهاتن. لەبەرئەو، لە سەر ئاستى بەندە، سەردانىيان نەكراو. پىم و نىيە، برادەرانى دىكەش، سەردانىيان كردبن.

— بزوتنەو، دىمۆكراسىخوازانى كوردستان:

دىارە، لەگەڵ ئەوانىشدا، پىوهندىيان هەيە. لەگەڵ مامۆستا « بەهادىن نوورى » و ئەواندا، يەكدى دەناسين. بەلام، پىوهندىيەكەمان، رەنگە لە سەر ئاستى مەلبەند و ئەوانە بى. واتە: هيندى بۆنە هەيى، برايانمان لەگەڵ ئەواندا، يەكدىيان بىيى. بەلام، لە سەر ئاستى بەندە و مامۆستا « بەهادىن »، يەكدىمان نەدىو.

— حىزبى سۆسىال دىمۆكراتى كوردستان:

لەگەڵ ئەواندا، پىوهندىيان باشە. كاك « موحەممەدى حاجى مەحمود »، چەن جار، هاتوو. سەردانىكردووين، راوێژ و بىروا گۆرپنەو، شمان پىكەو هەيە. چونكە، وەك نىوچەى جوگرافىيش بى، لە يەكديەو نەزىكين. نىوچەكانمان بە سەر يەكەو.

— پارتى كارى سەربەخۆى كوردستان:

برادەرانى پارتى « كار »يش، يەك دوو جار هاتوون. ئىمەش، سەردانىمان كردوون. بلىين: شتىكى ئاسايىيان لە نىواندا هەيە.

— پارتی کۆمۆنیستی کوردستان:
له گه‌ل نه‌واندا، به هه‌ج شتویه، پتوه‌ندییمان نییه.

— پارتی پارێزگارانێ کوردستان:
پتوه‌ندییمان باشه. له گه‌ل کاک « عومەر ئاغای سوورچی »، من پتوه‌ندیی
تایبه‌تییم هه‌یه. وه‌ک پارتیش، نه‌وان سه‌ردانمان ده‌کهن.

— پارتی کرێکارانی کوردستان — P.K.K.

له گه‌ل برادهرانی « P.K.K. »، پتوه‌ندییه‌کی ئاساییمان هه‌یه و چه‌ن
جاری، هه‌م نه‌وان هاتوون و هه‌م ئێمه‌ش له ئاستی به‌رزدا، نوێنه‌رمان
سه‌ردانی کردوون، هه‌ج گرفتیکیشمان نه‌بووه و نییه.*
— پارتی « عێراقی » یه‌کان:

پارتی کۆمۆنیستی عێراق:

هێنده‌ی من ئاگاداربم، هه‌ج پتوه‌ندییه‌کمان نییه.*

— پارتی کۆمۆنیستی کرێکارانی عێراق:

ئاگام لێ نییه، هه‌ج پتوه‌ندییه‌کمان هه‌بێ.

— مه‌جلیسی نه‌علائی ئیسلامیی عێراق:

پتوه‌ندییمان هه‌یه. له سه‌ر ئاستی « موحه‌ممهد باقر حه‌کیم » و له گه‌ل
بیرۆکانیان له « سوله‌یمانی »، تا نه‌ندازه‌یه‌ک، پتوه‌ندیی باشمان هه‌یه.

— حیزبی ده‌عه‌وه:

پتوه‌ندیی باشمان هه‌یه. به راستیی، نه‌وان ده‌سپێشخه‌رییان کردووه، پتر

سه‌ردانمان ده‌کهن و له گه‌ل « حیزبی ده‌عه‌وه » و رێکخه‌راوی « عه‌مه‌ل » دین.

— پارتی به‌عسی عه‌ره‌بی سۆسیالیست، ئه‌و کۆمه‌له‌ی سه‌ر به « سووریا » ن
و درژی « عێراق » ن.

تا ئێسته، پتوه‌ندییه‌کی به‌و شتویه‌مان نییه.

— جوړێکی دیکه‌ی پتوه‌ندیی، له پتوه‌ندیی نێوان ئێوه و ده‌وله‌ته‌کانی

ده‌ورو به‌ر پێکدێ. وه‌ک « ئێران »:

له گه‌ل « کۆماری ئیسلامیی ئێران »، پتوه‌ندییمان باشه. واته‌: وه‌ک چۆن،

برادهرانی پارتی ده‌که‌نی دیکه‌، هاتوچۆیان هه‌یه، بیرۆی پتوه‌ندییان هه‌یه،

ئێمه‌ش، له « تاران » هه‌مانه.

* نهم پرسیاره، به نامه کراوه و وه‌لامه‌که‌شیم هه‌ر به نامه وه‌رگرتوته‌وه.

— «تورکيا»:

هیچ پټوهندییمان نییه.

— «سووریا»:

نه له گه‌ل پارت‌ه‌که‌یاندا، نه له گه‌ل ده‌وله‌ته‌که‌یاندا، هیچ پټوهندیییه‌کی واماڼ نییه. چونکه، ئیمه داوامانکرد، بیرۆی پټوهندیی بکه‌ینه‌وه. به‌لام، نه‌وان گوتیان: له‌م هه‌لومه‌رجه‌دا ناتوانین. نه‌و بیرۆی پټوهندیییه‌ی، کاتی خۆشی له‌ سه‌رده‌می «بزووتنه‌وه» دا بوومان، ئیسته، وه‌ک «بزووتنه‌وه»، سه‌ر به‌ ماموس‌تا مه‌لا «عه‌لی» و نه‌وانه.

— ده‌وله‌تی «شانشین عه‌ره‌بستانی سه‌عوودی» هه‌م وه‌ک وولات و هه‌م وه‌ک ده‌وله‌تیکي ئیسلامییش:

تا ئیسته، پټوهندیییه‌کی واماڼ نه‌بووه. به‌لام، له‌ نه‌و ماوه‌یه‌ی پیشوودا، داوه‌تنامه‌یان نارده‌بوو. دیاره، تا ئیسته، رێک نه‌که‌وتوو، بچین. چونکه، نه‌وان ویستبوویان، پتووستی سه‌ردانه‌که، له‌ پتی «سووریا» وه‌ بکړی. ئیمه‌ش، برایی پټوهندییمان، پټیان باشبوو، له‌ «ئیران» وه‌ بکړی. له‌ به‌ر نه‌وه، سه‌ردانه‌که دواکه‌وتوو.

له‌ نه‌و ماوه‌یه‌شدا، له‌ «کویت» وه‌ هه‌ر بانگه‌یشتنمان بۆ هات. به‌ هه‌مان شپوه، هه‌ر دوو کۆچه‌که دواخرا. گه‌ر رێکه‌وه‌ی، پتکه‌وه‌ دیانکه‌ین.

— گه‌ر پټوهندیییه‌کی دیکه‌تان هه‌بی و خۆت ناگاداربی، له‌ گه‌ل وولاتیکي عه‌ره‌بیی یا ئیسلامییدا، که‌ من ناوم نه‌هینابی!

نیماڼه.

— ئه‌دی، له‌ سه‌ر ئاستی «نه‌وروپا و نه‌میریکا»، هیچ پټوهندیییه‌کی نیو ده‌وله‌تانان هه‌یه؟

نه‌خێر. بۆ نمونه: نوینه‌رمان له‌ «بریتانیا» هه‌یه.

— نه‌وه، نوینه‌ری رێکخراوی خۆتانه.

به‌لێ.

— دینه‌ سه‌ر جوړتیکي دیکه‌ی پټوهندیی به‌ رێکخراوه ئیسلامییه‌کانه‌وه له‌ وولاته ئیسلامییه‌کاندا، بۆ نمونه: «حه‌ماس» له‌ «فله‌ستین»:

هیچ پټوهندیییه‌کی واماڼ نییه. کاتی خۆی، پټوهندیی ناسیایویمان هه‌بوو، له‌ سه‌رده‌می «بزووتنه‌وه» دا، من سه‌ردانمکردن. به‌لام ئیسته، له‌و رۆژه‌وه «کۆمه‌لی ئیسلامی» مان راگه‌یاندوو، په‌نگه، براییانمان له‌

بیرۆی پتوهندیی له « تاران »، سەردانیانکردبن و ئەوانیش، سەردانی
بیرۆکانی « حەماس و حەرەکی جیهاد »یان کردیی. بەلام، له ئاستی
بەنده و بەرپرسیارانێ دیکەدا، سەردانمان نەبوو.

— « حیزبۆللا » له « لوبنان »:

ئەوانیش، بە هەمان شتێوه.

— « ئەخوان ئەلموسلیمین » بە گشتیی و له هەر شوێنێ بن:

له گەڵ برایانی « یەکگرتوو »، پتوهندیمان هەیه.

— مەبەستم له رێکخراوه عەرەبیی و ئیسلامییەکانی دیکەیه. بۆ نموونه:

« میسرێ، سووریای، ئوردونی ... »

نیمانه. کاتی خۆی هەمانبوو. له سەردەمی « بزوتنەوه »دا، کۆچیکم بۆ

« ئوردوون، یەمەن، سوودان » و ئەو شوێنانە کرد. له پێشدا، چاودێری

گشتیی « ئەخوان »م له « ئوردوون » بینی. پاشان، چاودێری گشتیی

« ئەخوان »ی « سووریا »شم، له « توورکیا » بینی. هەروەها، ئێهوهی

« یەمەن »یشمان بینی.

— رێکخراوی « طالبان »:

هیچ.

— به هیچ جۆرێ. واته: پێش ئەوهش!

به زەردەخەنەیه کهوه، نهوه‌للا، نه پێش و نه پاشیش.

— رێکخراوی « ئەلقاعیده »:

ئەوانیش به هەمان شتێوه.

— هەرگیز نه تانبوو؟

نهخێر.

پ54: پرسیارێ هەیه، زۆر تاییبەتییه. چۆن له کهسیتی « بارزانی

مستەفا » دەروانی؟

و54: پێم وایه، « مەلا مستەفا »، بۆ هەلومەرجی ئەو کاتهی

« کوردستان »، وهک کهسایهتییهکی کورد، که کوردی له دهور ئالابوو،

گەلی کورد باوه‌ری پێ کردبوو، به راستیی، یه‌کێ بوو، له ئەو

کهسایه‌تییه‌نە، له‌و سەردەم و هەلومەرجه‌ی خۆیدا، رۆژێکی باشی

بینیوه. جا، له چەنده‌دا هەڵیکردوو و له چەنده‌دا پێکاویتی، ئەوه‌یان

شتیکی دیکهیه. چونکه، له دواى «مه لا مسته فا» وه، دیاره، خهباتى
 پژگاریخوآزانهى گهلى کورد، له «باشـــــــــــــــــــــوورى کوردستان» دا، له
 «کوردستان» ی سهر به «عیراق» دا، له سهر کهس کۆ نه بوته وه. که واته:
 له سهردهمى ئه ودا، ئه وه مووخه لکه، له دهورى کۆبوو بوونه وه، دیاره، ئه و
 کابرایه، شتیکى پى بووه.

هه لبه ته، من خۆم نه مبینوه، له سهردهمى ئیمه دا نه بووه. به لām، که
 ژيانه کهى دهخوئینه وه و له خه لکم بیستوه، ده لاین: پیاوئیکى ئازابووه،
 پیاوئیکى به شه هامة بووه. ئینجا، پیاوئیکى دلسۆز بووه. دیاره، خه لکیش
 قسه ی له سهر دهکا. به لām، من بۆ نمونه: پیاوئیکى وهک «مام جه لال»،
 که خۆم بینومه، به لئى، تیبینى له سهر هه بووه. به لām، دیاره، «مام
 جه لال» که ئاماده بووه، له پارته کهى ئه ودا ئه ندām بى، دیاره، بايى ئه وهنده
 لى رازبووه، که به برا گه وهرى خۆى و سهرۆکى خۆى بزانى.
 — باشه، تۆ ده لئى: «بارزانى» م نه دیوه. به لām، له نزیکه وه، «مه سعود
 بارزانى و جه لال تاله بانى» یشته دیوه.
 به لئى.

— که سیتیى ئه و دووانه، چۆن هه لده سه نگینى؟
 بى گومان، ئه و دوو که سه، ههر دووکیان، دوو سهرکرده ی خهباتى
 پژگاریخوآزى کوردن و قسه له سهرکردنیان، گهر بویستری، مافى
 خۆیان بدریتى و چاک هه لسه نگینرین، زۆرى دهوئى. به لām، ئه وه ی بۆ ئهم
 چاوپێکه وته مان بشى، بگوترى، ئه وه یه: «مام جه لال»، پیاوئیکى خاوه ن
 ئه نمونه. له هه لسوکه وت و مامه له کردن له گه ل خه لکدا کراوه یه. ئینجا،
 رووخۆشه. تا ئه ندازه یه کیش، جوئى له دلپاکى پتوه ده بینى. بۆ نمونه:
 ئه و شته ی پیه تى، ئه و خه لکه ی ده یانینى، حه زدهکا، پتیا ن بلئى.
 کاک «مه سعود»، له تیکه لى له گه ل خه لک و له قسه کردندا بۆ خه لک و له
 ئه وانه دا، تا ئه ندازه یه ک داخراوه. واته: به پتچه وانه ی «مام جه لال» وه،
 پتر شتیه ی مهندى، که مدوویى و ئه وانه ی به سهردا زاله. به لām، من پتیم
 وایه، «مام جه لال»، له پرووى زانیارى پامیاری و له پرووى روشنبیری
 گشتی و ئه وانه وه، به دلنیاى، له کاک «مه سعود» پترى پتیه. به لām،
 واش هه سته دهکام، کاک «مه سعود»، هیندى هاوسه نگترى! بۆ نمونه:
 له هیندى هه لۆسته دربرین، که دینه پتش، وا پتده چى، که مدووییه که ی

کاک «مەسعوود»، زۆر جار راژەبکا. شت زۆر پروونکردنەوهکەى «مام جەلال»یش ڕەنگە، هێندى جار زیانى لى بدا. ئەوهى له خەڵکیشم بیستوو و خۆشم، ئەزموونم له سەرى هەیه، ئەوهى که بلیى، به گونجای بزەنم، ئەوەندەیه. ئەگینا، «به پێکەنینەوه» شتى دیکه زۆره، له سەر خەلکى بیلێن!

55: هەموو ئەو پرسیارانە گشتیى بوون و تەواو بوون. ئێستە، باسى بابەتیکى دیکه دەکەین. ئەویش: پێوەندى به بارى «کۆمەلى ئىسلامى له کوردستان/عێراق» وه هەیه. پيش هەموو شتى، پێناسەیهکى «کۆمەلى ئىسلامى» م بۆ بکه!

55: له «08. 08. 1999» دا، «بزووتنەوهى ئىسلامى» پيشوو، له گەل «راپەرین» دا يەکیانگرت و «بزووتنەوهى يەكبوونى ئىسلامى» يان پێکھێنا. ئێمه، له نێو «بزووتنەوهى ئىسلامى» پيشووتردا و له نێو «بزووتنەوهى يەكبوونى ئىسلامى» پيشووشدا، تەوژمى بووین.

بەندە و خەلکى دیکەى، له گەل مندا هاویربوون، تێبینییان، له سەر زۆر شت هەبوو. بۆ نمونە: کەسانى هەبوون، به پێرەو و بەرنامەوه پابه‌ند نەبوون. کارەکانیان، به راوێژکردن به‌رێوه نەدەبرد. دادپەرورەى، له کێشەى «بەیتولمال» دا، جێبەجێ نەدەکرا، هاوسەنگى را نەدەگىرا، هاوسەنگى «شەرعى»، له هەلسوکه‌وتکردن له گەل خەلک، دەروپەر، پارت و دەوله‌تەکاندا، وهک پێویست نەبوو. به کورتى: کۆمەلى تێبینیمان هەبوو. پاشان يەکه‌مین کۆنگره‌ى «بزووتنەوهى يەكبوونى ئىسلامى»، له مانگى «08. 2000» دا گىرا. پيش ئەوهى کۆنگره‌ بگىرێ، ئێمه، له گەل مامۆستا مه‌لا «عەلى» دا، کێشه‌مان هەبوو. له‌به‌رئەوه، له گەل ئەو و ئەو خەلکەى له دەورى بوون، به سەرپەرشتى نوێنەرى «کۆمارى ئىسلامى ئێران»، ڕێککه‌وتننامەيه‌کمان له نێواندا ئیمزاکرا. ئێمه هەر ئەوکاته، به تەماو بوین، کارێکەین، مامۆستا مه‌لا «عەلى»، له کۆنگره‌دا در نه‌چێ.

برادەرانى «کۆمارى ئىسلامى ئێران» داوايانکرد و گوتيان: با، ڕێککه‌وتنێکتان له نێواندا هەبێ، گەر مامۆستا مه‌لا «عەلى»، به‌و ڕێککه‌وتنەوه پابه‌ند نەبوو، ئەوکاته، بۆتان هەیه، هەلوێستى لى وەرگرن و دەریکەن.

رێککهوتنهکه، هەر دوو لامان « مامۆستا و ئێمه » ئیمزایانکرد. یه‌کێ له‌و خالانه‌وه‌بوو، هه‌موو لایه‌کمان ده‌بێ، به‌ ئه‌نجامه‌کانی کۆنگره‌وه‌ پابه‌ند بین. به‌لێ، کۆنگره‌ ته‌واو‌بوو. ئه‌و خه‌لکه‌ی سه‌ر به‌ مامۆستا مه‌لا « عه‌لی » بوون، جگه‌ له‌ براهیه‌کی و زاوایه‌کی خۆی، نزیکه‌ی هه‌یچیان ده‌ر نه‌چوون. له‌ ئه‌نجامدا، گرفتمان بۆ درووستبوو. ئێمه‌ش، « کۆمه‌لی ئیسلامیه‌ی » مان راگه‌یاندا. بۆ ئه‌وه‌ی، هه‌موو ئه‌وه‌ خراپه‌کاریی و که‌موکورییه‌کانی، له‌ « بزووتنه‌وه‌ی یه‌کبوونی ئیسلامیه‌ی » دا هه‌بوو، له‌ ژێر سه‌رکردایه‌تی مامۆستا مه‌لا « عه‌لی » دا ده‌مانبینی و پێشمان چاره‌سه‌ر نه‌ده‌کرا، خۆمانی لێ ده‌ربازکه‌ین.

ئیدی، به‌و شتیه‌یه‌، به‌ حسابی خۆمان، کۆمه‌لێکی ئیسلامیه‌ییمان دامه‌زراند و راگه‌یاندا، که‌ به‌ به‌رنامه‌وه‌ پابه‌ندبێ. ئێسته‌، به‌رنامه‌یه‌کی پۆشنمان هه‌یه‌، کاره‌کان به‌ راویژ و به‌ « شوورا »، له‌ نێوان خۆماندا به‌ریوه‌ده‌بین. « به‌یتولمال »، ئه‌و یارمه‌تی و ماله‌ی ده‌سمانه‌که‌وێ، چ ئه‌وه‌ی، به‌پیتی رێککه‌وتنه‌نامه‌ له‌گه‌ڵ « یه‌کیه‌تی »، چ ئه‌وه‌ی، خه‌لک له‌ ده‌روه‌، چ ئه‌وه‌ی خێرخوازان له‌ نێوه‌وه‌ بۆمان ده‌نێرن، ده‌زانین، چه‌نده‌ هه‌موو که‌سیش ده‌زانێ، چۆن به‌ دادپه‌روه‌ریی خه‌رجده‌کری.

هه‌روه‌ها، هه‌لسوکه‌وتمان له‌گه‌ڵ خه‌لکدا، له‌گه‌ڵ « ئێران » دا، له‌گه‌ڵ لایه‌نه‌ پامیارییه‌کاندا، به‌ شتیه‌یه‌کی نێوه‌ندیی رێکخستوه‌، چونکه‌ پێشتر، پتر له‌ سه‌ر ئاستی، پێوه‌ندیی تاکه‌که‌سیی بوو.

— ئایا، ئێوه‌ له‌ نێوخۆتاندا، رێک و ته‌بان، یا، ناکوکن و له‌ چه‌ن گروپی پێکهاتوون؟

سویاس بۆ خوا، له‌ نێوخۆماندا، زۆر رێک و ته‌با و تۆکمه‌ین، هه‌م له‌ نێوان ئه‌ندامانی سه‌رکردایه‌تی، هه‌م له‌ نێوان سه‌رکردایه‌تی و ئه‌ندام و پێشمه‌رگه‌کانیشماندا، خۆشه‌ویستی و رێژ و متمانه‌ی چاک هه‌یه‌*.

« کۆمه‌لی ئیسلامیه‌ی »، به‌ گیانه‌ی نۆی و به‌ هه‌ناسیه‌کی نۆیه‌ دامه‌زراوه. له‌ لایه‌که‌وه‌، خۆمان به‌ درێژه‌پێده‌ری سه‌ره‌روه‌رییه‌کانی « بزووتنه‌وه‌ی ئیسلامیه‌ی »، « بزووتنه‌وه‌ی راپه‌ڕین » و « بزووتنه‌وه‌ی یه‌کبوونی ئیسلامیه‌ی » ده‌زانین، که‌ له‌ هه‌ر دووکیان پێکهاتوه‌. له‌ لایه‌کی

* نهم پرسیاره‌ لاوه‌کییه‌ و ده‌لامه‌که‌ی مامۆستا، له‌ نامه‌یه‌کی تایبه‌تییه‌وه‌ وه‌رگیراوه‌.

ديکەشەو، خۆمان بە پرکەرەوێی کەلێن و بۆشاییەکان دەزانین. چونکە، ئەو کەموکوورپییانەی، ئێمە، پەخنە و گلەلەییان لێیان هەبوو، چارەسەر کراو. تا ئێستەش، ئیشی خۆمان، بەرەو گەشەکردن و بەرەوپێشچوون دەبینین. بەلام، کەموکووریشمان هەر هەیه، هەستیشیان پێ دەکەین، باوەریشمان بە هێزە، خوا یاربێ، چارەسەری ئەو کەموکوورپییانەش دەکەین.

پ 56 : ئامانجتان چىيە؟

و 56: له راستييدا، گه له که مان، گه لیکي موسولمانه، گه لیکي موسولمانيش دهې، هه موو شتيکی، به پتي نايينه که ی بی. به پتي ئيسلام بی، چ له خه باتي پژگاريخوازي خويدا بی، چ له کاتي چاره سرکردني کيشه ی نه ته وهی خويدا بی. واته: کاتي بيهوئ، گرفتي راميار ي خوي چاره سرکا و مير ي دامه زريني، يا بيهوئ، هه ر ئامانجتي دیکه ی «شهرعي» ژيان جيبه جيکا، دهې، له روانگه ی «شهريعت» هه بی. دهې، له سه ر بنجينه ی نه «شهريعت» هه بوي بجي. ئامانجي ستراتيژييمان نه وهی، کو مه لگه ی کورده واري و لي بکه ين، بيخه ينه ژير سايه ی «شهريعت» هه، يو نه وهی، له هه ر دوو ژيانه که دا بخته وه ري.

— گه ھەلتان بۆ بۆرمخسێ، ئایا، ئامانجتان ئەو نییه، دەولەتیکێ « کوردستانی ئیسلامیی »، لە « باشووری کوردستان »دا دامەزێن؟
 وەئلا، گەر ھەمان بۆ بۆرمخسێ، چی بە قازانجی « دونیا و قیامت »ی ئەم
 گەلەمان بێ، وا دەکەین. ئێستە، برادەرانی « پارتیی و یەکیتیی »، بۆ ھەر
 دەلتین: « فیدرالیی »مان دەوێ؟ چونکە دەلتین: لەو پتر ناشی و توانامان
 نییه. گەر داوای دەولەت بکەین، پەنگە، ھەر هیچمان بۆ نەچیتەسەر. یا
 نەلتین: یا ھەموو یا هیچ! ئێمەش، گەر لە باریکی وادا لەنگەربگرین، بە
 دڵنایابەو، ھەر وا دەبین.

به‌لام، هیندێ گله‌ییمان، له براده‌رانی «پارتیی ویه‌کیتی» هیه، که جارجار ده‌لێن: بۆ ئه‌وه‌ی، براده‌رانی «توورک»، گله‌ییمان لێ نه‌که‌ن. یا سه‌رنجی «ئه‌میریکایی»یه‌کان پراکتیشین، پتویست ناکا، باسی ده‌وله‌تی کوردیی بکه‌ین! ئێمه‌ ده‌لێین: با، به‌ شتیکی قه‌ده‌غه‌ی نه‌زانین. چونکه، وه‌ک بۆ خه‌لکی دیکه‌ ره‌وایه، بۆ کوردیش هه‌ر ره‌وایه. ئه‌گینا دیاره، که‌ر

ئىمەش، لە ھەلومەرجىكى وادا لەنگەر بگريڻ، دەبى، تەماشاي دەورو بەرکەمان بکەين. راستە، شتىكى ئايدىيال و ئامانجىكى بەر زمان ھەيە. بەلام، تەماشاي باري رىاليزمىش دەكەين، چيمان بۆ دەسەمدا؟!؟

پ 57: شتىكى ئاشکرايە، ھەر گروپى، ھەر پىتخراوى يا ھەر پارتىكى راميارى، چ «سىکولار» بى، چ «ئىسلامىي» بى، گەر سەرچاوەيەكى ئابورىي سەر بەخۆي نەبى و ئەو سەرچاوەيە دا بىن نەکا، دەبى، بە دەسەلاتىكى دیکەو پابەندبى. بۆ نمونە: گەر پارتىكى گەر وەرتر، يارمەتیی ئابورىيى بدا، دەبى، لە زۆر شت چاوبنووقىنى. کامەيە، ئەو سەرچاوە ئابورىيەي ئێو ھەتەنە؟

و 57: بە راستى، ئەو سەرچاوەيە ئىمە ھەمانە و خۆمان پتو ھەستۆتەو، لە ھاوکارى خەلک، دۆست و لایەنگرانى خۆمان پىکھاتو ھە. جا ئەو سەرچاوەيە، چ لە نێو ھەوى وولات بى، چ لە دەر ھەوى وولات، بە تايبەتیی، لە وولاتانى «ئەروپا» وە بى. بەلام، پىککەوتننامەيە کمان لەگەڵ «يەکتىيى» دا ھەيە. ئەو برە يارمەتییەي وەريدەگريڻ، وەک پىشتىريش باسکرد، يەكى لەو سەرچاوانەيە.

بە راستى، ئىمە، بە مافىكى رەواي خۆمانى دەزانين. چونکە، ئىمەش خەلکى ئەم وولاتەين و کورى ئەم گەلەين، ئەم دەسکەوتەش، ھى ئەم خەلکەيە و خواي پەروردگار، بۆ ھەموو ئەم خەلکەي ئەفراندو ھە، کە لە سەر ئەم خاکە دەژين. لەبەرئەو، ھىچ ھەست بە مەتبەارىي ناکەين، کە خىرمان پى دەکرى. بە ئاشکراش گوتوومانە.

بەلام، لە لايەكى دیکەشەو، خۆمان وا راھىناو، گەر پۆڤى لە پۆڤان، ئەو يارمەتییەي، لە سەر بناغەي پىککەوتننامەيەک وەريدەگريڻ، بە ھەر بيانوويەکەو بى، پىککەوتننامەکە نەمىنى، بەو پارە کەمەي، دەس خۆمان دەکەوئ، باو ھەرى پى بکەين و کارەکانى خۆمانى درىژە پى بدەين.

پ 58: ئەو ھى بە ئاشکرا، لە «کورەستان» دا دەبينرى، تەنیا ھەر، ئەو چوار پىتخراو ھەستەيە «بزووتنەو، يەگرتو، ئەنصار ئەلئىسلام و کۆمەلى ئىسلامىي» ھەن. ئايا، «کۆمەلى ئىسلامىي»، لە پووى قەبارە، توانا و دەسەلاتەو، بە پلە چەن دى؟

58 : ئيمه، وا دېته بهر چاومان: له نيو ئيسلامييه كاندا، له پووي قه باره، ژماره، بنكهى جه ماوهرى و له پووي چوښتيى كاديرانيشمانه وه، گهر يه كه م نه بين، يا، له پيش برايانى « يه كگرتو » وه نه بين، يا وهك ئه وانين، يا له دواى ئه وانين، به راستيى، ئيمه، ئيستته وه نه بى، بلښين: برايانمان سه رزميرتكي وردى لايه نه كانيان كړدبى، به لام، هينده هه يه، — هيندهى هه ستي پى بكهى!

هيندهى هه ستي پى بكم، يا له پيش ئه وانين، يا وهك ئه وانين. به لام، هينده هه يه، ئيمه به راستيى، پتر له سهر چوښتيى ئه ندامه كانمان كار دهكه ين. چونكه، به ريزت دهرانى، هه موو گهل، له يهك پارتدا جىي نابيته وه. به لام، گرنگ ئه وه يه، ئه و پارتته پيشره وهى هه يه، له ناستى ئه و ئامانجه « شهرعى » و درووشمانه دا بى، كه به ريزيكر دوتته وه.

پ59 : چوڼ له جوولانه وهى نه ته وه يى و مافى چاره نووسى كه لانى جياواز دهروانى؟ مه به ستم كورد نيبه.

59 : من پيم وايه، گهر مافى چاره نووس، بؤ گهل هه بى، ده بى، بؤ هه موو كه لان وهك يه كېي. واته: هه مان خه باتى رزكارى خوازيى، كه به كه له كه يى خومانى په واده بينين، هه مان ئه و ئامانجه په واپانه يى، كه خومان به ديدنين، به هه موو كه ليتكى ديكه شى په واده بينين.

— بى جياوازيى ئايينى؟

بى جياوازيى ئايينى. دياره، خواى په روه رديگار، مروى دروست كړدوه، هينديكى ئاماده يه، به نديايتى بؤ خوا بكا و شوين ئايينى خوا بكه وى، ئه و ئايينه يى، به كوڅا يى هه موو ئايينه كان دهرميرى.

هينديكى ديكه ش هه ن، ئاماده نين، ئه و به نديايتييه بكه ن. به لام، هه مووى هه ر مروقه. بويه ده بى، هه مووى بؤى هه بى، له سهر خاكى خوى بؤى، ئازاد بى و زيانتيكى مروپانه بؤى.

— من مه به ستم ئه وه يه، بزوتنه وهى نه ته وه يى و ئايينى، له يهك كاتدا، له وولاتانى « قله ستين، بؤسنه وه رسك، چيچنستان، كشمير، كوڅوڅو، داگستان، ... » هه مووى تيكه لكراره. هه موو موسولمانان، به تايبه تىي، ريكخراوه راميارى و ده و له ته ئيسلامييه كان، پشگيريىيان كړدوون. چونكه، كارى نه ته وه يى و باوه رى ئايينييان تيكه لاو كړدوه.

بۆ نموونە: بۆچی، ئەو ھەموو پشگیریییە «فلەستینی» یەکان دەکری؟ چونکە، گەلی «فلەستین»، لە گەڵ گەل و دەولەتێکی دیکە ناموسولماندا دەجەنگی. بەلام تەماشادەکە، کیشە ی کورد لەو کیشانە، گەلی ئالۆزترە. راستە.

— ئەمە بۆچی وایە؟ چونکە ئێمە، لە ھەر چوار پارچەکە «کوردستان»، لە ژێر دەسی چوار گەل و دەولەت داین، کە ھەر چواریان موسولمانن. واتە: خەڵکە کە موسولمانن، دەولەتەکان ئیسلامیین و نیشتمانەکانیش، ھەر نیشتمانی موسولمانانن! لەبەرئەو، کیشە ی ئێمە، لە کیشە ی ئەو گەلانە ی دیکە، بەرانبەر گەلە ناموسولمانەکان دەجەنگن، گەلی ئالۆزترە. ئێو، چۆن لەو کیشە ی دەروان؟

ئەو راستە. وەڵا، بە دلتیایییەو دەئیم: کیشە ی کورد، لە ھەموو بەشەکانی «کوردستان» دا، زۆر ئالۆزە. بۆ نموونە: چارێ لە شوێنێکی وەک «کۆماری ئیسلامی ئێران»، میرییە کەشی، ھەر خۆی بە ئیسلامی دەزانێ. دیارە، ئەوانی دیکە «تورکیا، عێراق و سووریا»، ئالیم: میریی ئیسلامیین. بەلام، وا دیارە، ھەر خۆیان بە موسولمان دەزانن. ئەو راستە، ئەو ئالۆزییە ھەیە.

بەلام، من پێم وایە، لە ئاییندەدا، گەلانی موسولمان ھەموویان، ناچار دەبن، یا دەبێ، پێز لە یەکدی بگرن، یا دەبێ، چۆک بۆ ویستی بەرە ی خۆراوا و «ئەمیریکا» دا بدەن. چونکە، نە «عەرەب» بێ «کورد»، ھێچی بۆ دەکری. نە «کورد» بە تەنیا، لە گەڵ «تورک، عەرەب و فارس» دا، ھێچی پێ دەکری. بۆ ئەو، گەلانی موسولمان بتوانن، لە وولاتی خۆیاندا سەر بەرز بژین، دەبێ، ھەموویان پێز لە یەکدی بگرن، یا دەبێ، سەر بە خۆی خۆیان لە دەسدەن!

— پێت وانییە، ئەو کاری ئێو ھەبێ، وەک گرووپی ئیسلامی، لە گەڵ پێکخراوە ئیسلامییەکانی چوار دەولەتە کەدا دانیشتن و تێیان بگەین، تا پشگیری کیشە ی کورد بکەن؟

با، با. کەم و زۆر، ئەو شمان کردوو. کاتێ، لە گەڵ بەرپرسیانی «کۆماری ئیسلامی ئێران» قسە مکردوو، گوتوو: ئێو دەبێ، کاریکی وا بکەن. بۆ نموونە: لە یادی کۆچیدوایی ئیمام «خومەینی» دا قسە مکرد و گوتم: کاتێ، بەرپرسیانی «کۆماری ئیسلامی ئێران»، دژی پزیمی «شا»

کوڊمتایکرد، هه موو گه له کان پیکه وه کردیان. بۆیه دهبی، حسیب بۆ هه موو خه لکی « ئیران » به « شیعه، سووننه، کورد، عه رب، بلوژ، توورکمان ... » وه بکری. ئیسته ش، « کۆماری ئیسلامی ئیران »، کاتی به هیز دهبی، کاتی دهسی بیانیی له دهستیوه رانی نیوخۆ دهبی، که ڕیزی هه موو گه له کان بگری. تا هه موو گه له کان هه سته بکن، ئه وه له ته هی خۆیانه، بوونی خۆیان و به شی خۆیانی تیدا ببینه وه.

— ئه وه سالی چه ندبوو؟

ئهم سال بوو. دیاره، هیندی له برایانی خۆمان، تیبینیییان هه بوو و گوتیان: ئه وه، جوړی له دهستیوه رانی، کاری نیوخۆی ئه وان بوو. به لام، براده رانی « کۆماری ئیسلامی ئیران »، دای ئه وهی بینیمنه وه، گوتیان: زۆرمان پی خۆشبوو. چونکه، قسه که راست و په و بوو.

جا ئیمه، پیشته له گه ل برایانی « حماس » دانیشتوین و له و باره یه وه قسه مانکردوه. یا بۆ نمونه: به برایانی « یه کگرتوی ئیسلامی » مان گوتوه: قسه له گه ل برایانی « ئه خوان » بکن. ئه وه بوو، کاتی خۆی، برایانی « یه کگرتو » له « توورکیا »، له گه ل پارتي « په فاه » پیکه وه دانیشتبوون. پیمان گوتن، پیمان بلین: ئیوه بۆچی، کاریکی وا دهکن، خه لکه که هه مووی، دای « P.K.K. » بکه وئ، له کاتیکدا، ئه وان خۆیان ده لئین: ئیمه، پارتيکی « مارکسیسی – لئینین »ین؟ ئیوه کاریکی وا بکن، خه لک هه مووی دای ئیوه بکه وئ. داکۆکیی، له مافه کانی گه لی کورد بکن، بۆ ته نیا هه ر دهبی، له بهر دله اگرتنی چوار « توورک »ی ده مارکیر، ئه وه هه موو « 15 - 20 » میلیۆن کورده، بکه نه ناحه زی خۆتان؟

له بهرنامه شماندا هه یه، پتر کار بۆ ئه و کیشه یه بکه ین. کاک « عه بدوللا ئۆجه لان » و براده رانی « P.K.K. » زۆر جار، باسی ئه وه دهکن و ده لئین: دهبی، خه لکی « خۆزه لاتی نیوه ند » و هه موو گه له کان یه کگرن. به لام، پیم وایه، دهبی، خالی هاویه ش بدۆزرتته وه. چونکه، له ژیر ئالای « مارکسیزم – لئینیزیزم »دا، گه لانی « رۆژه لاتی نیوه راست » کۆ نابنه وه. به لکوو دهبی، خالتيکی هاویه شی به هیز بدۆزرتته وه. ئه و خاله هاویه شه چیه، که گه لانی « کورد، عه رب، توورک و فارس » پیکه وه گرتده دا و به هۆیه وه، ڕیز له یه کدی ده گرن؟ وه ک برا، له یه کدی ده روان، هه چیشیان بۆیان نه بی، بلین: من به سه ر تۆوه کوخام؟ پیم وایه، ئه وه ته نیا هه ر ئیسلامه!

پ 60: پيشتر، باسی نازادیمان کرد. خه لک، له سایه‌ی ده‌وله‌تی ئیسلامیدا، بۆی هیه، گاوریش بۆ، باوه‌ری به خوا نه‌بۆ. وا نییه؟
و 60: به‌لێ.

— که‌واته: چۆن له نازادی، تاکی کورد ده‌پوانی؟ بۆ نموونه: ئیوه، له تیوچه‌ی هاوینه‌هه‌واری «ئه‌حماوا» ده‌ژین. خه‌لک، بۆ ئهم ناوه‌ نایه‌ و وازی له سه‌یرانی ئیره‌ هه‌ناوه. ئه‌وه شتیکه، خه‌لکی زۆر باسیده‌که‌ن. له‌به‌رچی نایه‌ن؟ له‌به‌رئه‌وه‌ی، خه‌لک وا هه‌ستده‌که‌ن، نازادی نییه. ژنان ده‌بۆ، له‌چک به‌هستن. ئه‌و پیاوانه‌ی ده‌خۆنه‌وه، لیره‌ نابۆ، بخۆنه‌وه. پیتان وا نییه، ئیوه نازادی خه‌لکتان زه‌وتکردوه؟

له ئیسلامدا، نازادی چوارچێوه‌ی تابه‌تی بۆ دانراوه. له هه‌موو بیر و فه‌لسه‌فه‌یه‌کیشدا، چوارچێوه‌ی خۆی هیه. له سیستیمه‌ دانراوه‌مکاندا ده‌لێ: نازادی تۆ، له‌و شوێنه‌ کۆتاییدۆ، که مافی خه‌لک ده‌سپێده‌کا.

ئیمه‌ و نالێین. به‌لکوو ده‌لێین: ئه‌و سنووره‌ دیار نییه، سنوورێکی ئه‌ندیشه‌یییه. نازانین، نازادی ئه‌و له‌ کوێ ده‌سپێده‌کا و هی تۆش، له‌ کوێ کۆتاییدۆ. «شعر» بریوتیییه‌وه. ژن ده‌بۆ، پۆشاک و ابۆ. خه‌لک نابۆ، بخواته‌وه. بۆ؟ چونکه، ژیری لاده‌با. مرق، به‌ ژیری له‌ ئازهل جیا ده‌کرته‌وه. ئه‌و شته‌ی، ئه‌و له‌ ئازهل جیا ده‌کاته‌وه، مرق نابۆ، به‌ ده‌سی خۆی لایه‌هه‌ری. ئه‌وه‌ خۆی په‌روه‌ردگار بریوتیییه‌وه. (انما الخمر و الميسر و الانصاب و الزلام رجس من عمل الشيطان فاجتنبوه.) ئه‌ها، چۆن لیره‌دا، ئیسلام و دیمۆکراسیی، له‌یه‌کدی جیا ده‌بنه‌وه؟! له ئیسلامدا، خه‌لک بۆی نییه، ده‌سکاری سنوورێ بکا، که خوا کێشاوی‌تی. چونکه، خوا چاکتر ده‌زانۆ، چی بۆ بنده‌کانی خۆی باشه. به‌لام، جگه‌ له ئیسلام، خه‌لک بۆ خۆی نازاده، چی ده‌کا، گه‌ر خۆی گێلکرد، گه‌ر ئابرووی خۆی برد، «حاشا!» گه‌ر هه‌ر خراپه‌یه‌کی دیکه‌ی کرد، ئه‌وه بۆ خۆی نازاده. ئیسلام، نه‌ک هه‌ر ده‌لێ: بۆت نییه، نازادی له‌ خه‌لک تیکده‌ی، مافی خه‌لک بخۆی، به‌لکوو، بۆشت نییه، هی خۆشت تیکده‌ی. له ئیسلامدا، خۆکوشتن و خواردنی پیس قه‌ده‌غه‌یه. چونکه، زیان له‌ خۆت ده‌ده‌ی. پاره‌ی خۆت بسووتینی و به‌ خورایی، به‌ هه‌مه‌ری بده‌ی، قه‌ده‌غه‌یه. چونکه ده‌لێ: ئه‌وه «نیعمه‌ت» یکی خواجه، «ئه‌مانه‌ت» یکه‌ له‌ ده‌س تۆ دایه. نه‌ک هه‌ر بۆت نییه، هی خه‌لک بفه‌وتینی، به‌لکوو، بۆت نییه، هی خۆشت بفه‌وتینی.

جا، له بهرنه وه، هر كه سټ دى بۆ ئيره، گهر به رهوشتي ئيسلامي و سنووره «شهرعي» يه كانه وه پا به تدبى، ئه وا ئيمه، له خزمهت دايڻ به لام، هر كه سټ بيهوئ، قه دهغه كان بشكيتنى، رهوشتي «شهرعي» و پرينسيپه كانى ئيسلامي ره چا و نه كا، هيندهى ئه و كه مه دهسه لاته مان ههيه، پيمان خو شه، ريزى لى بگرئ!

له و ريككه و تننامه هيه، له گه ل برادرانى «يه كيتتى» شدا ئيمزما نكردوه، بۆ ئاگا دارى به ريزت، خالىكى واى تيدا ههيه، ده لى: له و نيوچانهى، له ژير دهسه لاتى ئيمه دان، ده بى، رهوشتي «شهرعي» ره چا و كرئ. به و واتايه: شتى نه كرئ، له گه ل رهوشتي ئيسلامي دا نه گونجئ. بۆ نمونه: بۆ ده بى، كا برا له بازارى بخواته وه و ئه و خه لكه ئيسلامي به ش، هه موويان له وئ بن؟ جا باشه، بۆ ئه و، ئه وه به ئازادى دا بنئ؟ واته: ئه وهى ئه و، به ئازادى دا ده نئ، ئيمه به سووكايه تى دا ده نئ. چونكه، ئه و ده توانئ، له مالى خويدا بخواته وه. بۆ هر ده بى، له بازارى بخواته وه!!

— من، مه به ستم يه كه شته. ئه و يش ئه وهيه: ئه و نيوچهيهى، له ژير دهسه لاتى ئيه دايه، كو نتر و ل تانكردوه، پاوه ن تانكردوه، ده بى، ئه و خه لكه ي تيدا ده زى، يا، ئه و خه لكه ي بوى دى، به و شيويه هه ل سوكه تبكا و بژى، كه له گه ل دا بونه ريتى ئيه ودا ده گونجئ، ئه و يش، دا بونه ريتى ئايىنى ئيسلامه. وا نيهيه؟

ئيمه، له م نيوچهيه دايڻ. له هر نيوچهيه كى ديكه ش بين، گهر بزانين، خه لكه كى له گه لمان ده بن، وهك دهسه لاتى كى «شهرعي»، دهسه لاتمان ده بى، واته: خه لكه كى، كه له كه وايان ده وئ، جه ما وهر دا واده كا، ئه و شتانه نه بى، بلتين: سبه ينى، له هه موو «كوردستان» دا، دهسه لات په يدا ده كين، به د نيايى نايه لين، خواردنه وه له بازارى بفرۆشرئ.

— وهك له دهوله تى ئيسلامي «ئيران» دا پيره و ده كرئ.

ئيمه نايه لين، شتى بى به ندوبارى بكرئ. نايه لين، شتى نا «شهرعي» بكرئ. ژن بى بۆ بازار، ده بى، پۆشاكى ئيسلامي له بهركا. ناشلئين: وهك «طاليبان» دهكەين. چونكه شار د نه وهى ده موچاوى ژن بپويست نيهيه. بۆيه به پياو گوتراوه، «نه زهرى حه رام» مه كه! ئه وه سه ختگيرييه كى بى جتيه. ئه وهى ئافرهت په چه دا بده توه، زۆربه ي جه ما وهرى زانا يانى ئيسلام پتيان وايه، ده موچاوى ئافرهت و ده سى «عه وهرت» نيهيه.

پیشمان وایه، ئافرهتی بیهوئ، هر چالاکییهک نهجامدا، گهر خوئی داپوشی، خوداپوشین، ریتی هیچ کاریکی لی ناگرئ. پاشان، له کۆمه لگهی ئیسلامییدا، له ژیر دهسه لاتیکی ئیسلامییدا، ئیسلام پیتی خوش نییه، ژن بینه بازار و مێیاپهتیی خوئی بهرجهستهکا و دهرخا. چونکه، نهوه دهمارێ شهپ، له خه لکدا دهجوڵین. ئیمه، گهر نهوه ئازادیی شیبی، گهر نهوه به ئازادیی لیکبدا تهوه، له پێناوی بهرژهوهندیی گشتییدا، نهوهنده ئازادییهی لی دهگرینهوه. چونکه، هر ژنی دهتوانی، بۆ میتردی خوئی، خوئی پوووقوووتکاتهوه. بهلام، بۆچی دهبی، له بازار، سهرنجی خه لک، به لای خویدا راکیشی؟ پیمان وایه، نهوه ژنه، هیچ پهکی له سهر نهوه نهکهوتوه، زیانی له کۆمه لگه و دهووروبه رهکهی دهدا.

— جا لێرهدا، دوو شتی گرنگ ههیه:

1. هه موو تاکێ، له م کهردوونه دا، کاتی، خوای گه وه دروستیکردوه، ئازاده، له وهی چی دهکا، هه له یا چاکه دهکا، کاری خراپه یا باشه دهکا. چونکه، وهک پشتر خۆت فرموت: ژبانی سهر زهویی، وهک تاقیکردنه وه وایه. له و تاقیکردنه وهیه دا، کێ دهر دهچی و کێ دهر ناچی، هر که سه خوئی هه لیده بژێر. هیچ که سیکیش له سهر زهویی، جێنشینی خوا نییه، تا لێ پرسینه وه له گه ل مرقدا بکا و له ئازادی که مکاته وه، بیکرئ و لیددا، یا بیکوژئ. بۆ؟ چونکه، چاک یا خراپ بکا، په روهردگارێ هیه، له پوژی زیندوو بوونه وه دا، نامه ی کرداری چاکه و خراپه ی خوئی، ده داته دهس و تۆله ی لی دهکاته وه.
2. له کۆمه لگه ئیسلامییه کاند، گوشار له سهر خه لکی دیکه دادهنرئ، بۆ نه وهی، کاری خراپه نه کهن. که چیی ده بینن: له بنه وه هر دهیکه ن. راسته.

— که واته، چۆن دهتوانی، چاره سه ری ئهم گرفتانه بکه ی؟

یه که م - نه وه یان که خوای په روهردگار، له پوژی زیندوو بوونه وه دا، لێ پرسینه وه، له گه ل بهنده کانی خویدا دهکا، سزایانده دا، نه وه راسته. چونکه، « حساب و کیتاب » ی ته وای، ته نیا هر لای خوای په روهردگاره و له دوا پوژدا یه. به لام، هر نه وه خوا په روهردگاره ی فرمویه تی: من، له دوا پوژدا، حسابی ته وای، له گه ل بهنده کانم ده که م. هر نه ویش فرمویه تی: نه ی بهنده کانم! کۆمه لگه یه ک برمه سین، « دزی، زۆرداری،

دهسدریژی، که ره سهی بی هۆشکه و سه رخۆشکه «ی تیدا نه بی». پۆشاکێ ئافرهتان وابی. خه لک به و شتیوهیه رهفتاریکا. ریزی یه کدی بگرن. سلاو له یه کدی بکن. هه ره ئه و په ره دگاره فره موویه تی: وا بکن. که واته: ئه وه ناکۆکی نییه، که خوا له رۆژی زیندوو بوونه ودا، « حساب و کیتاب »، له گه ل به نده کانی خۆیدا دهکا و پاداشتیانده واته وه. واته: ئیمه تیرابیین، خه لک چۆنیان پی خۆشه، وا بکن!

ئینجا، که سهیری هه ره کۆمه لگه یه کی رۆژا وایش بکهین، که بانگه شهی دیمۆکراسیی و هه ره شتیکی دیکه شه دهکن، که چی، ته ماشاده کهین، هه موو گه لی، کۆمه له به هایه کی تایبه تی خۆیان هیه و پتیوه پابهندن.

من، نمونه یه کت بۆ دینمه وه: « رۆجیه غارۆدی » له « فره نسه »، له سه ره په رتووی « الاساطیر المؤسسه للحکومه الاسرائیلیه »، میریی سزایدا. ئه و په رتووکم لایه. له به ره وهی، ئه وهی پتی ده لێن « هۆلۆکۆست »، واته: جینۆسایدی شه شه ملیۆن « جوو »، ئه و نکوولی لی کرد. نووسیوی تی: هینده نه بووه. بۆ نمونه: گوتوویه تی: دوو بۆ سی ملیۆن بووه و شه شه ملیۆن نه بووه. به لام، « جوو » هکان، بۆیه که وه یان کردووه، تا، خۆیان زۆر به زۆر لیکرا و پیشاندهن. دواایش، زیانه کانیان بۆ قه ره موو کریته وه و « فله ستین » داگیرکه ن. له سه ره ئه وه، که هه مووشی به به لگه ی زانستانه هینا وه ته وه، میریی « فره نسه » سزایاندا. چونکه، یه کێ له و شتانه ی، به به های « فره نسیی » داده نرێ، ئه وه یه: باوه ریان به « هۆلۆکۆست » هیه، باوه ریان به وه هیه، ئه و شته دژی « جوو » هکان کراوه. گوتیان: تۆ شتی که گوتووه، پتیچه وانه ی رۆشنیری و به ها کانی ئیمه یه. له به ره وه، سزایاندا. نازانم، دووسه ده زار دۆلار بوو، چن بوو، لێیان سه ند.

یا له و ماوه یه ی پیشوودا، له « بریتانیا »، به ریزت ئاگاداری، خۆ پیشاندا نێکی که وه ره، دژی راوکردن کرا. خه لکیکی دیکه شه، خۆ پیشاندا نێکی دیکه یان کرد. ده یانگوت: نه خیر، ده بی، راوکردن هه ره هه بی. راوی « ریتی » نازانم، راوی « ئاسک » و ئه و شتانه ده بی، هه ره بکری. ئه وانه ی ده یانگوت: راوکردن ده بی، هه بی، ده یانگوت: ئه وه به هایه کی له میژینه ی خۆمانه و ده سه بهرداری نابین. تا، چاوپێکه وتیان له گه ل یه کێکا کرد، گوتی: که ره ده ده شه یکه ن، من هه ره راوده که م. ئه وه به هایه کی که له که ی خۆمه!

جا، گەر چەن كۆمەلگەيەككى وەك « فرەنسە و برىتانىا » چەن بەھايەكيان
 ھەبىي و خۆشيان داينانابىي، ھەر كەسى لىتيان لادا و سنوورەكەيان
 بىھزىنى، سزاىدەن، ئەدى، ئىمە بۆچى بۆمان نەبىي، پارىزگارىي بەھايە
 بىرۆزەكانى خۆمان بکەين؟!!!

ھىچ گەلى، بىي بەھايە نەبىي. بەھايە ئىمەش، ئايىنەكەمانە. بەھايەكەمان، لە
 ئايىنەكەمانە، سەرجاۋەي گرتوۋە. لەبەرئەۋە، زۆر بە شىتەكى پەۋاي
 دەزانم، زۆر بە شىتەكى « شەرعىي » و لۆژىكى دادەنەيم، ھەموو
 كەسىكىش دەبىي، لىيمان بىسەلمەنىي، وەك چۆن ھەموو گەلى، بەھايەكە
 ھەيە، با خۆشى داينابىي، ئىمەش، بۆمان ھەيە، بەھايەكەمان ھەبىي، كە
 خوا بۆي ناردووين، پارىزگارىيەكەين و نەشەيلىن، كەس ئەۋقەدەغانە
 بشكىنىي. ئەۋە بە پىژەي خالى يەكەمەۋە بوو. ئەۋەي دوۋەم، چىت فەرموۋ؟
 — چۆن دەتوانى، ئەۋەي بە نەتىنىي دەكرى، بەرى پىي بگرى و چارەسەرى
 كەي؟ ئىستە لە « سعوودىيە » خراپەكارىيەكەي زۆر ھەيە.

بەلىي. دەزانم

— لە « ئىران »، كارى خراپە زۆر بۆلۈۋە.

بەلىي. دەزانم. كاك دوكتۆر! رىي لە دز ناگىرىي، گەر دز بىي، تارىكەشەو
 زۆرە. بەلام، بە دىنبايىيەۋە، لە لايەكەۋە، كاتى خواردنەۋەيەك، لە بازاردا
 دادەنرىي، وەك ساردىي و بىبىسى دەفرۆشرىي، خەلك ئاسانتەر دەسى
 دەكەۋىي، وەك لە ئەۋەي، بە قاچاغىي بۆي بگەريي.

لە لايەكەي دىكەشەۋە، ئىسلام نەھاتوۋە، ھەر بلىي: كاكە نەبىي، خواردنەۋە
 بفرۆشى. بەلكوۋ، ھاۋكات لەگەل ئەۋەشدا، ئىسلام، خەلك تىدەكەيەنىي، لە
 پوۋي پزىشكىيەۋە، بۆي پوۋندەكەتەۋە، زىانى چىيە؟!!!

ھەلبەتە، وەك لە « قورئان »دا ھاتوۋە، خواردنەۋە، ھىندىي چاكەشى تىدا
 ھەيە. بەلام، خۋاي پەرۋەردگار، ھەر وا بە خۆزايىي، قەدەغىي نەكردوۋە!
 ھاۋكات، لەگەل ئەۋەشدا دەبىي، بە شىۋەيەكەي بەردەۋام، كارىشى لە سەر
 بگرىي. پاشان، لە پىش ئەۋەشدا، خەلك بىروايەكەي لە دىدا دەرسكىنرىي و
 پەيدادەكرىي. ئەۋ بىروايەش، واى لىي دەكا، توخنى ئەۋقەدەغىيە نەكەۋىي.
 واتە: دەبىي، پىشتەر بەربەستى دەروۋنىي درووستكرىي. بەلام ديارە، تەنيا
 ھەر ھاندەرى دەروۋنىي بەس نىيە، بەلكوۋ دەبىي، ھاندەرى ياسايش
 ھەبىي. بۆ ئەۋەي، كۆمەلگە خاۋىن پاگىرىي.

جا، هەر کهسێ، گەر ئاره‌زووی له خراپه‌کاری هه‌یه، با، خراپه‌که‌ی خۆی به‌ دزییه‌وه بکا. به‌لام، به‌ لانی که‌مه‌وه، چینی که‌نج و تازه‌په‌گه‌شتوو، گه‌ر شتی خراپ و نا «شه‌رعی» نه‌بین، ناچێ، بیکا و کاری تێ ناکا. بۆ نموونه: له‌وانه‌یه، کابرایه‌کی ریش سپی، جگه‌ره‌یه‌ک بکێشی، منالێ ده‌یبێ و ده‌لێ: دیاره، ئه‌و مامه‌ ریش سپیه، جگه‌ره‌ده‌کێشی، هه‌لبه‌ته، شتیکی زۆر باشه، با، منیش بیکێشم. گه‌ر به‌ دزییه‌وه، جگه‌ره‌که بکێشی، ئه‌وا من ده‌لیم: به‌ر چاوی منالێ که‌ ناکه‌وێ. واته: چاویکردن و بینینی خراپه، خۆی له‌ خۆیدا، په‌واج به‌و کاره‌ ده‌دا.*

یه‌ک شت ماوه، بیلیم. پێشتر، له‌ بیرمچوو، باسیکه‌م. بێ گومان، له‌م نێوجه‌یه، «ئه‌حماوا و سه‌رچاوه‌ی زه‌لم» سه‌رکردایه‌تییمانی لێ هه‌یه. واته: هێندێ پارێزیشه‌که‌ری و ماوه‌ نادرێ، پشێویی لێره‌ رووبدا. ئه‌وه جگه‌ له‌وه‌ی ده‌بێ، په‌وشتی ئیسلامی په‌چاوکرێ، هێندێ شتی دیکه‌ش هه‌یه، بۆ په‌وشی ئاساییشی سه‌رکردایه‌تییمان ده‌گه‌ڕێته‌وه. هه‌لبه‌ته، به‌پێزیشته‌ ئاگاداری، ئێسته «مام جه‌لال» له «قه‌لاچوالان» و کاک «مه‌سه‌عود» له «سه‌ریزه‌ش» داده‌نیشن، نێوجه‌ی «بارزان» و زۆر شوێنی دیکه‌شیان هه‌یه، به‌ پێکه‌ینه‌وه «نایه‌لن، چۆله‌که‌شی به‌ سه‌ردا بفرێ!

— ورده‌ورده، وای لێدێ، «کوردستان» هه‌مووی قه‌ده‌غه‌ده‌که‌ری!
 «به‌ پێکه‌ینه‌وه» جا، به‌ هه‌ر شیوه‌یه‌ بێ، مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه.

— تا ژماره‌ی پارتێکان زۆربێ، هه‌ر وای لێدێ!
 به‌ راستیی، ئێمه‌ تا ئێسته، له‌ رووی ئاساییشه‌وه، پامانگه‌یاندووه و بلایمانکردوته‌وه، چه‌کدار نه‌چێته‌ ئه‌و ناوانه. به‌لام، ئه‌وه‌ی دیکه‌ی هه‌یه، په‌وشی کۆمه‌لایه‌تی ده‌بێ، په‌چاوکرێ، ئه‌و ئافه‌ره‌ته‌ی دێ، پۆشاکی ئیسلامی له‌به‌ردایێ، ئه‌و پیاوانه‌ی دین، به‌ شیوه‌یه‌کی ناشیرین نه‌خۆنه‌وه! چونکه، به‌ مافیکی «شه‌رعی» خۆمانی ده‌زانین، له‌ په‌نای ئێمه‌دا، بۆنی «عه‌ره‌ق» مان بۆ نه‌یه‌ت!

* نهم غوونه‌ی لێره‌دا، مامۆستا هیتاوتیه‌وه، زۆر راسته. ته‌نانه‌ت، له‌ وولاتیکی وه‌ک «سوید» یشدا، له‌ خۆتندنگه‌کاندا، مامۆستا بۆی نییه، به‌ ناشکرا و له‌ به‌ر چاوی خۆتندنگه‌کان، جگه‌ره‌ بکێشی، به‌لکوو، شوێنی تایبه‌تی خۆیان هه‌یه!

— واته: ئهوهی به دزییه و بهخواته وه، قهیناکه؟! له کوئ؟ له مالی خوی قهیناکه.
— وامزانی، له سهراوهی «زهلم» دهلتی!
"به پیکه نینه وه" نا، نا. جا گهر له سهراوه که بئ،

پ61: حهز مکرد، چهن پرسیارکی تایبه تیش بکهه. ریشهشتنه وه، له کهلتووری ریکخراوه ئیسلامیییه کاند، چی دهگهیه نئ؟
و61: پش یه کئ بووه، له «سوونته» هکانی په یامبهه «د.خ.» واته: له ئه و شتانه بووه، په یامبهه ری خوا و هاوه لانی به پیزی کردوویانه. له ریکخراوه ئیسلامیییه کاند، به یه کئ له نیشانه و پروخساره کانی، که سیتی موسولمان داده نئ. وهک چۆن، سه ریوش بق ئافرهت دانراوه و یه کئ له نیشانه کانی، که سیتی ئافرهتکی موسولمان ده رده خا.
به لام وه نه بئ، خه لکئ له ئیسلام تیگه یشتبئ، ئهوی ریشی نه بئ، وای لیکبدا ته وه، که موکوورییه که له ئایینه کهیدا ههیه. به لکوو، ته نیا یه کئ له «سوونته» هکانی جیبه جئ نه کردووه. جا، یه کئ له «سوونته» هکان، چ به و واتایه پتویسته هه بئ، چ به و واتایه خیری دهگا، گهر هه بیئ. به لام، گهر نه بیئ، گونا بهار نییه. چونکه، «سوونته» ئه و دوو واتایه ههیه.

واته: «سوونته»، لای زاناکانی ئیسلام، به واتای ئه وه دئ، ئه و شته ی په یامبهه «د.خ.» کردوویه تی. له وانهیه، پتویسته. واته: گهر نه یکه ی، گونا بهار ده بی. هه شیانه «مهندووب» ه. واته: گهر بیکه ی، خیرت دهگا، به لام گهر نه یکه ی، گونا هت ناگا.
ئیمه، وهک ریکخسته کانی، یا بق کاتی ناچاریی، جاری و ههیه، پتویسته ده بئ، ریش نه بئ. بق ئه وهی، له دووره وه دیار نه بین و ئاشکرا نه بین.

— وهک ئه وهی، ئه و رۆ له رۆ، به سهه ئیمه هات!

پ62: زمانی کوردیی، یه زدان دروستیکردووه. ئیوه به و شتیه هیه، به کوردیی «شه ویاش، رۆزیاش ...» له یه کدی نا کهن، به لکوو، ته نیا هه به «سه لام و عه له یگ» ده دوین. بۆ؟*

62: « مهسه له » ی « پۆزباش و شه و باش », به کارهینانی نا « شهرعی » نییه. به لام, شتیکی بی نیوه پۆکه. چونکه, « شهو » و « پۆز », چاک و خراب نابن. ئهوه مرقفه کان و کردهوه و رهفتارمهکانیانن, که چاک و خراب دهبن. ئهگینا « کات » تووره که یه که, چی تیکه ی, بریاری ئهوه وهرده گرئ, چ چاک, چ خراب! به لام, « سه لامکردن » که مهرج نییه, به عاره بییش بی, ههر چهنده, ئهو شتانه ی بوونه ته درووشمی موسولمانان, وهک: « بانگ و سه لام و ... هتد » ئاسایییه, گهر به عاره بییش بن. سه لامکردنیش, فهلسهفه و « حیکمهت » ی زۆر گرتۆته خۆ, به کورتیی: « السلام علیکم و رحمه الله », ههم راگه یاندنی مهلویتستی ئاشتیخوازانه یه, ههم پارانه وه و نزیایه, که خوا سه زهیی و پیز, به سه ر لایه نی به رانه ردا بریزئ. ههم « مهسه له », که, روو له مرقف دهکا, که به رهو ئاشتی, سه لامه تی, به زهیی و پیز بجئ ...

63: ناوی براکانی خۆتان, له « کوردیی » یه وه یۆ « عهره بیی » گۆزیوه. یۆ نمونه: « سهروهت » # بووه به « زوبیر ». ئهوه که وهه کان. جا, مناله ساواکانی له دایکه دهن, ئهوه ههر له سه ر بیتشکه وه, به « عهره بیی » ناویان دهئین. یۆ? ئایا به « کوردیی » دوان, یا به « کوردیی » ناوان, هه له یه کی تیدا هه یه? گونا هه? ئایا پتویست نییه, زمانه که مان بپاریزین و که شه ی پئ بدیهین?*

به راستیی, گهر به دهس من بووایه, « نوێژ, قورئان و فهرموودهکانی په یامبه ر » یشم ده کرد به کوردیی! جا نازانم, به پیزت له و باره یه وه, چی ده لئێ? چونکه, گهر وا برۆا, له نیوچه ی ژیر ده سه لاتی ئیوه و له ریزی پارتیه ئیسلامیییه کاندایه, ورده ورده, ناوی « کوردیی » و سلۆ له یه کدی کردنیش, به « کوردیی » نامئێ!

* ههر دوو پرسپاری « 62 و 63 », پۆزی « 2002. 10. 08 », له « سوله یانیی » و به نامه, ئاراسته ی ماموستا کراون. ههر وه ها, وه لامه کانیشیان پۆزی « 02. 10. 14 », ههر به نامه وهرگیراونه ته وه. وهک خۆیان بلاو مکردونه ته وه, به لام شتوازه که یم گۆزیوه. # له راستییدا, ناوی « سهروهت », له « ئهروهت » ی عهره بییه وه وهرگیراوه. به لام, تازه ئهم ناوه کوردیتر اوه و به رانه ره که شه ی به کوردیی « سامان ».

63 : بۆ ناوهكان، ئێمه، هەر دوو لا كوردیی و عهرهیبی بهكار دێنین. كوردییكه، وهك شتیهی نهتهوهییان و عهرهیبییهكانیش، وهك دروشمی موسولمانیتییان. بۆ وێنه: ناوی منالێكانی بنده به ریز، له پروی تههنهوه: « بهسۆز، پیرۆز - كچن - موحهممهد، عهبدولمحمان، فاتیمه، شادی - كور - یوسرا - كچ - مهلا شریف، شوان، شاسوار ».

ئینجا، وهك چۆن، جاری وا هیه، ناوی كوردیی گۆراون بۆ عهرهیبی، كه كاتی خۆی، زیاتر بۆ لایهنی « ئهمنیی » بووه، ههیه عهرهیبیش گۆراون بۆ كوردیی، وهك: « عومهر: ههلق، ئهحمهد: پروا، ههسهن: شوان ... »

پ64 : به باوهری خۆت، سنووری « باشووری كوردستان »، چۆن دیاریی دهكهی؟ له كۆیوه دهسپێدهكا؟ له كۆندا كۆتایییدی؟*

64 : وهلای، دیاره، من زۆر به وردیی، گوند و شارهكان شارها نیم. بهلام، ئهوهی ئێسته ههیه، له بهر دهسی ئێمه دایه و ئازاده، بێ گومان، ههموو ئهوه « كوردستان » نییه، ئهوه خهشییهی بلی، كیشراوه.

— باوهرت بهوه خهشییه ههیه؟

بهلێ. دیاره، ئهوه خهشییه، له سههر بنچینهی ئهوه دانراوه، كاتی سههرژمێركراوه، ههر شوێنی، زۆربهی كورد بووه، به « كوردستان » دانراوه. ئهوه، ئهوكاته، نهك ئێسته. چونكه، ئێسته پۆلمی « بهعس » دمچێ، خهلك پادهگۆزێ، سبهینێ، « كهركوك »یش وا لێ بكا. بۆ نمونه: كاتی خۆی له سههرژمێری « 1957 » دا، كورد زۆر زیاتر بووه.

— ئیوه پۆکی پرسیاره كه خۆی ئهوهیه.

گریمان ئێسته، پۆلمی « بهعس » وا بكا، كورد به كهمینه دانێ، واتای ئهوه نییه، كورد ئهوه مافه له دهسهدا. چونكه، كاتی خۆی، پێش ئهوهی، پۆلم ئهوه بكا، ئهوه زۆرداری و ستهمه بنوێتی، « كوردستان » به عهرهب بكا، وا نهبووه.

— مه بهستی سههرهکی ئهم پرسیاره ئهوهیه: پۆلی « 2002. 10. 02 »، « طاریق عهزیز »ی جیگری سهروك شالیارانێ « عێراق »، چارپێكهوتنێکی لهگهڵ تۆری تیلیفیزیۆنی « CNN »ی « تورکیا » دا كردووه. لهوه چارپێكهوتنهدا گوتویهتی: كورد خهلكێكن، لادێین، شارستانی نین. ناتوانن، ژیانی خۆیان پێكهن و پهڕلهمان به پێوه بهرن. ئهمانه، وهك

منالکی چکۆلانه وان. په رله مانیش، به دهس ئەم لادیتیانەوه، وهک بووکە شووشەیک وایه و یاری پی دهکەن. ژماره ی « کورد، توورکمان و ئاشووری » له « عێراق »دا له سی میلیۆن پتر نییه.

پاشان، باسی « کهرکووک »ی کردووه و گوتویهتی: ئەوه خەونیکه، کورد به « کهرکووک »هوه دهیبینی. چونکه، له پرۆژهکە ی « پارتیی ویهکتیی » بۆ « فیدرالی » تیدا هیه، که بۆم باسکردی، « کهرکووک »یان به پێتهختی « کوردستان » داناوه. واته: گەر سبهتیی، « کهرکووک »مان بۆ ساغبتیهوه، دهبی، پێتهختی ههتیمی « کوردستان »، له « ههولیر »هوه بۆ « کهرکووک » بگۆزینهوه.

ههروهها گوتوشیتیی: تا دوا ههناسهمان، ئامادهین، داکۆکی له پارێزگه ی « کهرکووک » بکهین. چونکه « کهرکووک »، « کوردستان » نییه. له ئەوتوه ئه شتەم هیناوه. تو دهلتی چی؟#

به پێکهینهوه، وهللا، جا دیاره، ئەو قسانه هه ر بۆ خۆیان — واته: ئیمه لادیتین؟

دیارن، که له بیر و بۆجوونکی شۆئینیاوه ههلقوولاون. ئینجا، هه ر ئەو گیانی دیکتاتۆرییه بووه، ئەو به لایه ی به سه ر هیناون و به دهسییهوه دهناڵین، ئەو گیانهیان بووه، بۆیه، ئەو قسانه ی پی کردوون و کاروباریان وایه.

خۆت ئاگاداری، « کوردستان » له میژه کاری له سه ر دهکری. به لام، به ئاشکرا دیاره، نهک هه ر پارێزگه ی « کهرکووک »، به لکوو ئەو لای پارێزگه ی « کهرکووک »یش، کاتی خۆی، پیش ئەوه ی پزیمی « به عس »، دهس به سه ر دهسه لاتدا بگرئ، پیش ئەوه ی ئەوان بێن، بی گومان زۆربه ی کوردنشین بوون. هه موو ئەو شوونانه ی، پیش ئەوه ی « به عس »، دهسکاری ی باری جوگرافیا و دیموگرافیا ی نێوجهکان بکا، زۆربه ی کورد بوون.

له راستیدا، له رووی « شه رعی »یهوه، مافی خۆمانه، گه ر کرا به نێوجه یه کی « فیدرال »، هه ریمی، ئەوا، ئەو هه ریمه، له کوێ زیاتر زۆربه ی کورد بوو، سنووره که ی له ویدا دیاریکری!

— مامۆستا! من هیچی دیکه نه ماوه. جا گه ر به پزیت، شتیکی دیکهت ههیه، فهرموو.

وهللا، من سوپاستدهكهم. پيم وايه، بهريزت پرسپاری زورت کرد. هیوام
 وایه، منیش وام وهلامدابیتتهوه، نیشانم پیکابی، شتیکم نهگوتبی،
 پیچهوانهی «شهر» ورموا بی، له پرووی باوهری خومهوه قسهمکردوه.
 من سوپاسی بهريزت دهكهم. دیاره، بهريزت له «سويد» وه گهراویتهوه،
 ئینجا، لهویته ئرکتکیشاوه و هاتووی، نهو هاتنهی بهريزت لای ئیمه،
 جیی پیزانین و پیزه. نهو شهونخوونییهی، له گهل ئیمه دا دهیکیشی،
 لهوانهیه، ئیمه زیاتر له تو راهاتبین. ریزمان بۆ نهو هلوستهی بهريزت
 هیه. هیواداریشم، گهر بهريزت بلاوتردهوه، به دهسپاکیی بلاویکهیتهوه،
 خوت ئاسا، پيم وايه، «نهلی نهمانت» بی!
 — بهلی. له کوتاییدا، منیش زور زور سوپاستدهكهم، کاتیکی خوشبوو،
 یهکدیمان ناسی. سوپاسی میوانداریتان دهكهم. داوای لیبووردن دهكهم،
 ماندووکردن. ههروهها، ههر دووکیشمان دهبی، سوپاسی کاک «کاوه
 پینجوتن» بی بکهین، که نهو دانیشتن و یهکدی ناسینهی رتکخست.
 وهللا، من بهشه سوپاسهکهی ئویش، ههر ئاراستهی بهريزت دهكهم.
 — جاریکی دیکش، زور سوپاس بۆ ههموو شتی. هیوادارم، برایهتییمان
 ههر بهردهوامبی.
 به تهمای خوا!

* نهو پرسپارم بۆیه کرد، تنیا ههر وستم، له کوتایی نهو چاوپیکهوتنه دا، نهو قسه هیچ
 و پوچانهی دوزمنیکی سهرسخت و گهرهی وهک «طریق عهزیز»، بۆ میژوو تومارکهم.
 بۆ نهوهی، رۆلهکانی نهتهوهكهم، له ههموو کاتیکیدا بزانت، نهو بهکریگیراوهی «بهعس»،
 که به یهکن له پروناکبیر و دیبلوماتهکانی عهردب ناسراوه، چ جۆره سرکایهتییهکی، به
 کورد کردوه! دهقهکشی به زمانی «عهربیی»، له کوتاییدا تومارکراوه.
 # کورد له میژوه گوتویهتی: قسه ههژاره، ههموو کهس پیتی دهوتری! نهو پیاوه
 لهغوباییهوه و پارت و دهولهتهکشی، نهک ههر نهیانترانی، داوکیکی له «کهرکووک»
 بکهن، بهلکوو، ههموو «عیراق»یشیان دۆراند، ههموو ناوات و نامانجه
 شوقینیستیهکانیشیان، وهک بلقی سهر ناو تهقین و نهمان! بهلام، به داخیککی زۆروه، تا
 نهوڕۆش، کیشهی «کهرکووک» و نتیچه بهعهربهکراوهکانی «کوردستان»، هیشتا به
 تهواوی، چارهسه نهکراوه. لهوه دهچن، دهسهلانداریانی نوئی عهردب، له سه رپوشوونی
 ناغاگانی پیشوویان بۆن، بۆیه، دان به «کوردستان»یتی «کهرکووک» دا نانتن!

پاشا ————— کۆکان

« 1 »

دهقى چاوپىكە وتنهكه، له پيشدا، له وىزگهـ « ئهـلـعـراق ئهـلـحـور »، كاژىرى
ههـوتى ئىـسـوارهـى پۆژى چوارشهـمهـى پىككهـوتى « 2002. 10. 02 »
بلاوكراوهـتهـوهـ. لهـ بلاوكراوهـى ژمارهـ « 2369 »، لاپهـرهـ « 4 - 5 »، پۆژى
پىنجشهـمهـى پىككهـوتى « 2002. 10. 03 »، بهـشى گوىگرتنى « يهـكىتى
نىشتمانى كوردستان » وهـرگىراوهـ.
بهـلام لىرهـدا، هـىندهـى قسهـكانى « طارىق عـزىز »، پىوهـندى بهـ كوردهـوهـ
ههـبى، ههـر هـىندهـى لى دهـگوىزمهـوهـ.

قال عزيز (... و طالب تركيا بالوقوف الى جانب جارتها العراق و اكد
عدم تسامح العراق مع الذين يحاولون تجزئته و تاسيس الدوله الكرديه
فى شمال البلاد، مؤكدا على انه بوسع الجيش العراقى حمايه وحده
الاراضى العراقيه .

و من ناحيه ثانيه وردا على سؤال كيف تقيمون العلاقات بين الحكومه
التركيه و بين زعيم الحزب الديمقراطى الكردستانى مسعود بارزانى رد
قائلا: " لنا علاقات جيده مع الحزب الديمقراطى الكردستانى و هى
علاقات سياسيه و تجاريه جيده و قد عبرت الحدود العراقيه — التركيه
من المنطقه الخاضعه لسيطره الحزب الديمقراطى الكردستانى، ان زعيم
الحزب مسعود بارزانى يريد ان يواصل مباحثاته معنا، و لكن الاداره
الامريكيه تعرقل العلاقات الثنائيه بين الاحزاب الكرديه و الحكومه
العراقيه، و انا على ثقه بان امريكا تخطط لعمل عدوانى يضر مصالح
تركيا و العراق، و ان قيام دوله كرديه ستكون فى صالح اسرائيل و
امريكا و سيؤدى ذلك الى نزعه انفصاليه لاكراذ تركيا ايضا " .

من جانب آخر اضاف عزيز: " لقد بدأت ملامح خلافات حاده تظهر بين واشنطن وادراه الرئيس الامريكى جورج بوش و السلطات التركيه و قيادات الاحزاب الكرديه على نحو يعزز آراء القائلين بصعوبه تحكم الولايات المتحده فيما سار الامور بعد شن الحرب المتوقعه ضد بغداد و باحتمال نشوب صراعات داخلية ودمويه فى العراق اذا ما اطيح بالنظام الحالى بواسطه القوه عسكريه خارجيه " و اكد عزيز على ان الاكراد قرويون و ليسوا متحضرين و انهم لا يستطيعون اداره اى تنظيم فكيف لهم بفتح و اداره برلمان حديث و عصرى و انهم اطفال صغار و البرلمان لعبه صغيره فى يد قرويون مؤكدا على ان عدد التركمان و الاشوريين و الاكراد فى العراق لا يتجاوز « 3 » ملايين نسمة.

و على صعيد اخر على صعيد العلاقات بين تركيا و زعيم الحزب الديمقراطى الكردستانى حول موضوع الفيدراليه قال عزيز ان بارزاني افضل من طالباني فى تقييمه للامور و لكن لا نعرف اسباب الخلاف بين تركيا و بارزاني و لا يهمنى ذلك لاننا لا نعتزف بهم. و ان صيغه الدستور الكردى العراقى الذى يقترحانه للعراق و الذى ينص من زاويه النظر الكرديه على ان مدينه كركوك ستصبح عاصمه الاقليم الكردى ليست سوى مجرد حلم يحلم بها الاكراد و ان الجيش العراقى مستعد للمحافظه على محافظه كركوك و ان تطلب ذلك احتكاكات مسلحه بين الجانبين الى اخر لحظه.)

* * *

دهقی نهم چاویتکه وتنه، به دوو زنجیره، له پوژنامهی « کۆمهڵ » ی ژماره « 79 - 80 » ی پوژنی « 05 - 12. 07. 2003 » و له لایهن کاک « هاوژین عومەر » وهه بلاوکراره توهه. لێره دا، بهو پێنوسه نووسیمه توهه، که خۆم باره پم پیتی ههیه، ههله کاتم راستکردونه توهه و روشه عهده بییه کانیشم، کردوه به کوردیی. نه گینا، دهقی چاویتکه وتنه که چۆنه، ههر وهک خۆی بلاو مکردۆته وه، گهر چیی، دارشته کهیم به دل نییه!

به شێک له سهرکهوتنی ههر کهس و که لێک به ناگهیهوه له میژووی خۆی و سوودمهرگرتنه له نهزموونی کهسانێک که خۆونی میژوویهکن، چ له خهباتی رامیاری یان پروناکبیری یان ههر بوارێکی تر، به تایبتهت بۆ نهم نهوه نوییهی که سهری له ژۆر کون و که له بهری میژووی خهباتی پرزگاریخوازی که له کهمان دهر ناچیت.

بۆ نهم مهیهسته، به پێوستمان زانی، دوکتۆر، حوسێن موحههمهد عهزیز، وهکوو که سێکی پروناکبیر و خاوهن نهزموون و میژوویهک له بزووتنهوهی پرزگاریخوازی که له کورددا بدوین:

پ1: کاک دوکتۆر، وهکوو ئهوهی که تۆ بێ هیوا بووی یان ههندی شت له ناو لایهنه رامیارییهکاندا بینی، که بهیارتدا، واز له کاری رامیاری بهپنیت و کار له پارته رامیارییهکاندا نهکهی. ئایا، میژووی بزووتنهوهی پرزگاریخوازی کورد، چۆن ههله سهنگینی تا قوناغی پاره پین و دوا پاره پین؟ ئایا تیبینی و ههله سهنگاندت چیه بۆ مهسهلهی کورد و بزووتنهوهی نهته وایه تیی کورد؟

و1: پوژانتیکی رهش، بالی کیشابوو به سهر بزووتنهوهی نهته وایه تیییدا له کۆتایی « 76 » و سههرتهای « 77 » دا دواي شهري « ههکاری »، واته: ئهتوانین، بپین: ئهوهی که له شۆرش « 11 ی سێپتیمهبری 1961 »، تا « 1975 » رویدا، سهرکردهکانی کورد به ههموو لایهنهکانیانوه، هیچ سوودیکیان لهو نهزموونه خۆپناویه وهر نهگرت. چونکه، له « 1964 » دا، ناکۆکیی درووستبوو، له « 1970 » دا، بهیانه که خۆپندرایهوه، یهکیانگرتوه، شهش سال، ئهمان به پشتی ههر دوو دهولهتی « ئێران » و « عێراق » لهیه ککران. ئهوه یه کهم. دووهم دهبوایه، له شۆرشی تازماندا، ئهوه نهزموونه له بهرچاوبگیرایه، جاریکی تر، شهري چهپهلی نیوخۆ دووباره نهبوایه توه، کورد، کوردی نهکوشتایه له سهر ئایدۆلۆژیا، یان له

سەر دەسه لات و پارە، یان کورسیی. شتەکان لە سەر ئەمانە بوو، ئەگینا لایەکیان ناپاک نەبوو، لاکە ی تریان باشبیت. هەر دووکیان، لە شاخ بوون، هەر دووکیان، داوای « ئۆتۆنۆمیی » یان بۆ کورد کردوو، هەر دووکیان، جەماوەر و خەڵکیان لەگەڵدا بوو. بەلام، ئەوان بە داخووە، لە ماوێ « 77 » یه پیگره، تاکوو « بەرهی کوردستانی » دروستبوو، که نزیکە « 10 » سالتیک دەکات، هه موو ئەو هه له کۆنانه یان دووباره کردووه، ئەو پەلەپەشەنە ی که به نیوچەوانی بزوتنەوێ کوردایەتی یه وه بوو، نه یان توانی، بیسرنه وه. به لکۆو، به پیچه وانه وه، ناشیرینترینا کرد.

لەبەرئەو، هەزاران گەنجی وەکوو ئێمە، ئەوانە ی که له نێو شاردا بوون، یاخود ئەوانە ی پیشمەرگەش بوون، چ لای « پارتیی »، چ لای « یەکییتی » چ لای « بزوتنەوێ ئیسلامیی »، هه تا لای پارتە پچووکه کان، روویان دەکرده دهر وه. ئەو یه کێک له زیانه کانی بزوتنەوێ کوردایەتی.

من پێم وایه، هیچ سوودیکیان، لهو ئەزموونه گه و رانه ی شۆرشێ کورد وهر نه گرتووه، به تایبه تی، شۆرشێ « ئەیلوول »، وەکوو چۆلەکه سەریانبری. ئەزانی، هۆکە ی چییه؟ لەبەرئەو، پالێستی تەواوی، لە سەر گەلەکە ی نەبوو، « قەیناکا، هیچ شۆرشێ به بێ یارمەتی ناژی » بەلام، ئەمان وا پانیان لێ دابوووه، که تا دنیا دنیا یه، ئەو وولاتانه دەسیان لێ بهر نادهن. ئەو هه له یه کی گه و ره بوو، ئەم جاره ش، دیسانه وه ومان لێها ته وه.

ئێمە، هه لیکێ زۆر گه و ره مان بۆ هه لکه وت، هه لی جهنگی نێوان « عێراق » و « ئێران ». ئێمە، له جیاتیی ئەو، بێ لایەن بین، که دوو ده ولەتی داگیرکەر له یه کترین دها، به لام، به پیچه وانه وه بوو. ئەمە زیانیکی زۆری لێداین. ئەمە هه مووی، لای میریییه کی فاشیی وەک « صه ددام »، که له که بوو، که له گەل دەسی له جهنگه که به تالیوو، ئەو ی به کوردی کرد، هه موومان ده یزانی و پتویست ناکات، باسیبکه ی.

من هه میشه، بزوتنەوێ کوردایه تییم، له یه ک گۆشه وه سه یرکردوو، که لای من زۆر گرنگه، ئەئیم: هه موو گرفته کان چ ناوه کی، چ دهره کی، ئەمە شوونی خۆی هیه. به لام، گه و ره ترین گرفتیی بزوتنەوێ کوردایه تی، کێشه ی سه یرکردایه تییه. چونکه، هەر پارتیک یان گەلێک، سه یرکردمیه کی وشیار و دانا و زانای نه بیت، له خۆبووردو نه بیت، مومکین نییه، ئەو که له یان ئەو پارتە سه یرکه ویت، ئەو ی لێ دهر ده چیت، که دیمان. به لام، ئەلین: « خوا ده لیلی داماوانه ». ئێمە تیکشکا بووین، تیکشکانێکی و، که ئەبووایه، ناوی هه ره سی دووه مان لێ بنایه. له دوا ی « 1988 » وه، هەر

چەندە مەفرەزە و دەستەى چەكدار كەمىك مابوو، وەك ئىستە لە رۆژنامە
 و راگە ياندەنە كانياندا، لە بېرە وەريىيە كانياندا دەيخوئىنەنە وە. بە لām، ئەو
 شتەك نەبوو، توانای مەتيرىيالى و مەرالىي « پارتى بە عس » و دەو لە تىكى
 وا گە وەرەى لە جيهاندا هەيەت. بە لām، جياوازىيەكەى لە گەل « 1975 » دا
 ئەو بوو، كە ئەو كاتە وتیان: چەك دائەنەن. بە لām، لە « 1988 » دا وتیان:
 نا، چەك دائانەن. پاشان، ئەگەر ئەم هەموو تىكشكان و هەلە،
 تىكە لاوكەى، ئەو هەموو هەلەى كە لە كىسە دراو، ئەو هەى كە دەلێم: خوا
 دەلێلى داماوانە، ئەو بوو، كە « سەددام » ئەو بى ئەقلىتيە گە وەرەى
 كرد، پەلامارى « كوێت » ى دا، ئەگىنە، قوئاغى راپەرین، لەم قوئاغە دا،
 خوا بەو پەحمىكرد، كە « بەرەى كوردستانى » هەبوو، ئەگەر « بەرە »
 نەبووایە، شەرى نێوخۆ دەبوو. بە لām، ئەو كاتە، « بەرە » هەبوو،
 هۆشەكیان هێنا بوو بەر خۆیان، رەوشەكەش تۆزەك لە باربوو،
 لە بەر ئەو هەى، هێزەكانى هاوپەيمانان، لە بنكەى « ئەنجلەرلىك » هاتبوونە
 نێو هە و « UN » سەرپەرشتى كارەكانى دەكرد، شتەكیان كرد، كە بە
 راستى، جىگەى شانازىيە بۆ ئەو قوئاغە، ئەویش ئەو بوو، بریارىاندا،
 « فیدرالىي » لە « كوردستان » دا رابگەيەنن و هەلپەزاردن بۆ « پەرلەمان »
 بگەن، ميرىيەكى هاو بەش دروستبگەن، ئەو قوئاغەك لە بېر و هۆشى
 كوردییدا دەچیتە پێشەو، لە گەل قوئاغى دواتردا، جياوازى هەى. من
 قوئاغى راپەرین، بەو هەل ناسەنگىنم، كە تەنیا پارتەكان ياخود تەنیا
 پارتەك بە شدارىيەكردووە. من پێم وایە، قوئاغى راپەرین، درێژدانە بە
 خەباتى « شێخ مەحمود » لە سالى « 1918 » هەو، درێژدانە بە خەباتى
 « شێخ عەبدولسەلامى بارزانى »، كە پێش « شێخ مەحمود » یش بوو.
 درێژدانى شۆرشى « ئەيلوول » ه. واتە: قوئاغى راپەرین پەنگخواردووى
 ئەو سەردەمە مێژوويىيە. بە لām بە تايبەتیی لە « 1968 » هەو بۆ « 1991 »
 كە راپەرینەكەى تيا روويدا. چونكە، لەو كاتەو، قوئاغەكی زۆر خراپ
 دەسپێدەكات، كە بریتىيە لەو سێكوچكەيەى « بەعس: بەعەرەبەكردن،
 راگواستن و بەبەعسىكردن ». ئەم قوئاغە ئەوانین، جياپەكەينەو، زۆر
 شتى باشیان كرد، كە ئەو كارەى « پەرلەمان » و هەلپەزاردنەيان
 كرد و نێمەش، لە بەر چاوى جيهان، بە شتەكی باش بۆمان نووسرا.
 بە لām، داخى گرانم، كورد بە شتەكەى گشتى، دوو ئاكارى هەى، كە من
 هەمیشە، لە نووسینەكانمدا باسەكردووە، ئەوانیش یەكەم: هەستى
 نەتەوئەى لاوازه. كە تۆ هەستى نەتەوئەى لاوازیو، ئەو بەرژووندى

تاكه كه س، يان هۆز، يان خېل، دهخه يته سه رو بهر ژه وهندي نه ته وه كه ته وه، كاتيك بهر ژه وهندي پارتايه تى ته سك، له پيش بهر ژه وهندي نه ته وه وه هات، هه مېشه ململانتى ئايدو لۆژيا دروسته دبیت. ئايدو لۆژيا، نه گهر هه بوو له « كوردستان » دا، ناكۆكىي دروسته دبیت. له نه نجامى ناكۆكيدا، دوو بهر كه يي دروسته دبیت. له نه نجامدا، جهنگى نيوخو دروسته دبیت. به پېچه وانه وه، نه گهر هه ست و هوشى نه ته وه يي بهر زبیت، نه و تۆ ده توانى، به سه ر نه و گيرو گرافتانه دا بازېده ي و تووشى نه و تهنگزانه نه دبیت.

خالى دووهم نه وه يه: ئيمه بېگانه په رستين. واته: نه گهر سه راپاي ميژووى كورد بگري، له م خاله هه لكيتشراوه. نه مهش، هوكاره كاني بو ژور فاكتهر ده گه رېته وه. يه كى له وانه: ئاييني هاو به شه له نتيوان « كورد و عه رهب »، يان « كورد و تورك »، يان « كورد و فارس » دا، نه و ئايينه هاو به شه. نه ته وه كاني تر، ئايينيان خراب به كار هيناوه، بو كوشتن و چه وساندنه وه ي كورد، ئايه تي قورئانيان هيناوه، كردويانه به ئارمى جهنگه كانيان وه كوو « نه نفال ». نه م دوو شته، ژور واى له كورد كردوه، كه تيكبشكى له بزووتنه وه كانيدا. چونكه، كه تق بېگانه په رست بووى، واته: هه مو شته كوئنه كانه له بير ده چي ته وه، هه مو تيكشكانه كانه بير ده مچي ته وه، كه ليكيش، كه تيكشكاني بير چووه، واتاي نه وه يه، ياده وه رى نه ته وه يي لاوازه، يان كوئربو ته وه. نه و كاتهش، تو ناتواني، تا سه ر داكۆكىي بكه يت، تا سه ر له سه ر پتي خو ت بووه ستى. نه م گيرو گرافته، كه وره يه لاي كورد. من پيم وايه: ئيستش هه ر وايه.

پا په رين يه كيكه له و نيشانه كه و رانه ي، كه كورد ده بى، شانازىي پتوه بكات. چونكه، كه لى كورد به گه وره و پچووك و پياو وژن و چاك و خراپيه وه، هه مووى پا په ريوه. نه و قوناغه ژور گرنگه، نه بى، ژور بايه خى پى بدرېت. به راستىي، پا په رين پتويستى به وه هه يه، ليكۆلينه وه ي تايبه تى له سه ر بكرت. من ناتوانم، به شى شير بو پارتيك دياريبكه م، به شه كه ي تريان بلتم: وا نيه. راسته، « يه كيتى نيشتمانى »، ده ستيكى بالاى هه بووه له پا په ريندا، به لام، پارته كاني تريس، به شداريبان كردوه. هه تا نه وانه ي كه له و قوناغه دا، « جاش » يش بوون و خو يان فروشتووه، نه وانيش، رو لتيكى بالا يان بينيوه.

دواى قوناغى پا په رين، ديينه سه ر په رله ماني « كوردستان »، نه وه جتي شانازيه، هه ر چه نده، تيبينيه يه كى ژور هه يه، من خو شم تيبينيم له

سەر جوړی هه لېږاردنه که، له سەر ټو گزی و درزیی تیدا کړا، هیه، مافی خه لک خوروه، ټوانه هه مووی به لایه ک، به لām دیسانه وه، دهرده کوته که ی کورد « شهرې نڅوڅو » یه خه ی گرتوینه ته وه.

له « 1994. 05. 01 » دا، که شهرې نڅوڅو دروستېوو، تا کوو ریڅکه و تننامه ی « واشتن »، چن دین جار، دایانیشاندوون، له « پاریس »، له « ټنقه ره »، له « تاران »، له « کوردستان » خویدا و له « ټمیریکا »، ټم دوو سهر کرده یی کورد، لېبووردن ټکیان نه بووه، دلیان له ئاستی یه کتردا پاک نه بوته وه. یان بلتین: وه کوو سهر کرده یی دوو ریڅخراوی گه وره له « کوردستان » دا نه یان توانیوه، نهان ټکی هاویه ش بدوژنه وه، له گوند ټکی « کوردستان » دا، له بسته خاک ټکی « ټنغال » و کیمیا باران کراودا دانیشن و بلتین: با ئیمه، له سېته ری ټم داره دا دانیشن و ریڅکه وین، یا خود سهری ټو گورستانانه بکه یین، که له « کوردستان » دا بلاوه، سهری ټو گوره به کوته لانه بکه یین. واتای ټو هیه، ئیمه گه راینه وه بق « هه سته نه ته وه ییبه که و بیگانه په رستی ییبه که » واته: به سهدان ماموستانای ئایینی و ماموستانای زانکو و ټه کادیمی ییبه کان، به هزاران نووسهر و پوونا کبیر و ته نانه ت ژن و مندا ل پرویان کردو ته هر دوو باره گاهه، شهر بوه ستین، به لām، نه یانوه ستاندووه. به لām، به گوشاری دهر مکی وه ستان دیان. من مه به ستم ټو هیه: له ټه زموونی کوردایه تیدا، ټو په ټه په شه ی تیدا هیه، که زور خراپه. جا ئیمه ناگه ټینه وه بق کاتی پاپه رین، له دزی و ئاودیو کردن و داوین پیسی، که ټو هه شتیکی نڅوڅو یی بوو، چاره سهر که ی زوو ده کرتیت. بق نمونه. دوا ی سالتیک، ئاودیو کردن نه ما. به لām، شهرې برا کوژی که هه لگیرسا، دوا ی چوار سال کوژایه وه، پیشتتر به ده سال کوژایه وه. ټو هیه گرفته که ی ئیمه.

بزوتنه وه ی کوردایه تیش، به هه موو یاسایه کی ئاسمانی و زه مینی، بزوتنه وه یه کی پیروژه، پتویسته، هه موو گه لټکی چه وساه و بنده ست، که چه وسایه وه، داکوکی له خو ی بکات. ټه مه ده بیت، هه موومان له گه لیدا بین. جا ئایا، بیروبا وهرمان نه ته وه ییبه، یان نانه ته وه ییبه، یا ئیسلامی ییبه، دټمو کراسی ییبه یا خود کو مو نیستی ییبه. چونکه، ټو دوژمنه که دیت، ته و ووشکی تو ده سوو تین، حساب بق ټو هه ناکات، تو ئیسلامی یان کو مو نیستی یا شتیکی تری. گرنگ ټو هیه، تو دزی ټو ی، له به ره که ی تر دای، داکوکی له ټم خاکه ده که ی، ټو هه ناوه وړکی بزوتنه وه ی کوردایه تییبه!

کوردایه‌تی ئامانجی زۆره، بۆ نمونه: رزگارکردنی خاک، ئازادکردنی خەلک، دامەزراندنی قەواریه‌کی نەتەوه‌یییه. ئهم قەواریه‌ش، سەرکردەیی ئەو رێکخراوانە بریارده‌دن، چی و جیه؟ له قوناغــــی یه‌که‌مدا، له « 1963 » داوای « ناناوه‌ندیتیی » یان ده‌کرد. له قوناغیکی تردا، داوای « ئۆتۆنۆمیی » یان ده‌کرد له سالی « 1970 » دا. له قوناغی ئێستەدا، داوای « قیدراڵیی » ده‌کەن. دوور نییه، که ئەگەر بارودۆخی نەتەوه‌یی و نیونه‌تەوه‌یی له‌بارییت، داوای ده‌وله‌تی سەر به‌خۆ نه‌کەن!

من پێم وایه: له بزوتنه‌وه‌ی کوردایه‌تییدا ده‌بێ:

1. ده‌سپاکی و راسگۆژی هه‌بیته.

2. خه‌لک نیشتمانپه‌روه‌ریکی باش‌بیته، باش بیر له‌ نیشتمانی خۆی بکاته‌وه.

3. پێوه‌ندی خۆی، له‌گه‌ڵ نه‌تەوه‌ سهرده‌سه‌کانی « کوردستان » دا، به‌ باشیی دیاریسبکات، چ له‌ رووی ئایینی، یان دۆستایه‌تی، یان پێوه‌ندییه‌وه‌ بیته.

4. به‌رژه‌وه‌ندی تاکه‌که‌سی و پارتایه‌تی ته‌سک وه‌لابهریته. واته:

به‌رژه‌وه‌ندی نه‌تەوه‌یی، پێش به‌خیرته.

5. شه‌ری ئایدۆلۆژیا له‌ « کوردستان » دا نه‌میته.

بۆ نمونه: من موسولمانم، له‌ پارتیکی ئیسلامیی دام، یه‌کیکی تر کۆمۆنیسته، هه‌ر که‌س بۆ خۆی. پێویستم به‌ چه‌ک نییه، تا داکۆکی پی له‌ خۆم بکه‌م، پێویستم به‌ خه‌باتیکی دووردرێژی پامیاری هه‌یه، تا ئەو گه‌له‌ تیبگه‌یه‌نم. که‌ من توانیم، راژه‌ی ئەو گه‌له‌ بکه‌م، ئەو دهنگ ده‌دا به‌ من. ئەو کاته، من به‌ قسه، به‌ « دیمۆکراسیی » چوومه ئەو شوینه‌وه، نه‌ک به‌ خوێن‌رشتن. چونکه، ئەگەر یه‌کیک شوێنێکی به‌ خوێن‌رشتن گرت، هه‌ر ده‌بێ، به‌ خوێن‌رشتنیش چۆلیبکات. ئەوه ئەزموونی « به‌عس » مان هه‌یه، له « 1968 » دا، دوو جار، هاتوونه‌ته‌ سه‌ر حوکم، هه‌ر دوکیان به‌ کۆده‌تا و خوێن‌رشتن، ئەوه دهره‌نجامه‌که‌ی بوو، چۆن رۆیشتن؟ هه‌موو جارێکیش، به‌ « پارتیی » و « یه‌کیته‌یی » یان ده‌وت: « له‌ کاتی گه‌فتوگۆکردن و دانیشه‌کاندا، ئێمه به‌ هیچ شتیه‌یه‌ک رازی نابین، ئێوه بینه‌ به‌ر مه‌یه‌که‌وه، که‌ ئێمه پارتی سهرکرده‌ نه‌بین. چونکه، ئهم شوینه‌مان به‌ خوێن گرتووه » ئێره‌ش وایه، له‌ هه‌موو جیهانی‌شدا هه‌ر وایه، که‌ ئەگەر دیکتاتۆری هه‌بوو، له‌ به‌ر ئەوه‌ خه‌باتی ئایدۆلۆژیا، خه‌لک بۆ خۆی بیکه‌، به‌لام، له‌ شتیه‌ی ململانێی خوێناوییدا نه‌بیته.

من پټم وايه: ئهم جوړه شتانه ده بټت، بزووتنه وهی کوردایه تی، قابلیتی راست وهرگرځی، دوربیت له جهنگی ښوځو و « مونافه سهی ناشه ریف » که درووسته بټت له ښوون پارت هکاندا، بڼه وهی پاشقول له یه کتری بگرن. ئهم پیاوی نه و ده ولت و نه وی تریان هی ده ولت ټیکی تر. به راستیی، نه وه کوردایه تی نییه، که خه لک له ژیره وه، پیاوی ده ولت تیر بیت. بڼه چیش؟ بڼه وهی که پارتیکی تر، که له خوت پچوو کتره، له خوت به ده سه لاتره، ملی بشکینی. کوردایه تی راسته قینه نه وه یه: که نه گهر من هه له یه کم کرد، تو بوم راسته کیه وه. چونکه، نه گهر من هه له بکه م، تو هه له بکه ی، نه وی تر و یه کیکی تر، ته نیا دوش من قازانجه کات، به لام، نه ی نه گهر هه موومان ږیکوون، کی قازانجه کات؟ بی گومان که له که مان!

پ2: کاک دوکتور، نه گهر موتابه عی بزاف هی ږوونا کبیری کوردیت کردبیت، ئایا ده توانی، پتمان بلتیت: نه و بزافه، بزافیک سهرکه وتوو، یاخود په سمن بووه، یان دواکه وتوو و نارپه سمن بووه؟

و2: له و ږوړه وه، که شه ری ښوځو له « کوردستان » او درووستبووه، من بزاف هی ږوونا کبیری، به بزافیک سهره و خوار و خپچ و گیل ده بینم. چونکه، هونر و نووسر و چیروکنووسی پارت درووستبوون، که نه و جوړه که سانه ده بی، زور بیلایه نین، به چاوکی راسته قینه، سهیری بزافه که بکن و ویزه و نووسینه که یان ته رخانه کن بڼه ږه رزه وهندی بالای بزووتنه وهی کوردایه تی، نه که بڼه پداهه لدان به سهرکرده ی نه م پارت و نه و پارت، نه مه یه کم.

دوهم: له نه نجامی نه و کیپرکی خراپه ی، نه و دوو به ږیوه به رایه تی بیه ی « هه ولیر و سوله یمانی » که هه بووه، زور شت هه لتوقیوه له ږوړنامه و گوڅار و دهنه گی ږوښبیری لیره و له وی « ناوه کانیان نابه ین » په سمن نین، نه مانه وه کوو من له تیلیفیزیونی « کو مه ل » یشدا باس مکرد، په سمن نین. ئیسته دوو نه ږوین، هر دوو به ږیوه به رتیبیه که ببه وه به یه ک و خه لک بچیت وه بارودخی جارانی، زور له نه م دهنه گیانه نامین، هر خویان پارمیان ناده نی، چونکه، پیوستیان پتیا نامین. نه مانه، واجیه بوون بڼه نه و دوو به ږیوه به رایه تی بیه ی « هه ولیر و سوله یمانی »، نه م لیره، ده سته یه کی ږوښبیری داناوه به رانه ر نه و. نه ویش دهنه گی کی تری کردو ته وه. واته: نه مه بزووتنه وهی ږوښبیری نییه، بزووتنه وهی ږوښبیری نه بی، بزووتنه وهی کی په سمنی ږیکوپیک و سهره خوت بیت، له زاده ی بیري خه لکه وه هه لقولئ.

جگه له وه، شتیکی زۆر گه وه له بزووتنه وهی پۆشنبیرییدا نوقسانه، که ئه ویش بزووتنه وهی په خنه گریبیه، په خنه یه کی راست و په وایه، په مخنه ته نیا له وایه نه ده گریژ، که تۆ له گه لیدا نیت، زۆر شت هیه، پارتیه که ی خۆی کردووه ی، چاوی لێ نووقاندووه، له بهرته وهی ئه و په خنه گرانه، راسته قینه نه بوون.

پاشان، جگه له وهی زمان، که کۆله که ی بزووتنه وهی پۆشنبیرییه، زۆر لاوازه، و مکوو ده بینین له پۆژنامه و گۆفاره کاندایه تایبه تی، له تیلت فیزیقانه کاندایه، زۆر بایه خ به زمانه که نادرێ. له بهرته وه، که زمانه که لاوازیو، زمانی داریشتنیش لاوازه بیت، زمانی داهینانیش نامیتیت، واته: له هه موو پوهیه که وه بیگره، پێنووسی کوردی نییه، هه ر نووسه رێک به ئاره زوی خۆی ده نووسیت، ئه مانه هه موو پوهندییان به بزووتنه وهی پۆشنبیرییه وه هیه. من پێم وایه: ئێسته، بزووتنه وه یه کی پۆشنبیرییه په سه ن له « کوردستان » دا نییه.

پ3: کاک دوکتۆر، به و پتیه ی که تۆ که سێکی ئه کادیمییت و دوکتۆرات له کشتوکالدا هیه، چۆن بریارته نه داوه بێی له زانکۆیه کی « کوردستان » دا پاره به که یته؟

و3: من له سالی « 1993 » ئه و کاته که میریی هه رێم یه کبوو، گه پامه وه و چوومه زانکۆی « هه ولیر ». له وێ دوکتۆر « فاضیل قه فتان » له وێ بوو، وتم: ئه گه پتیه وه. براده رانیش « کاوس عه زیز » و مامۆستا « ئه حمه د حه مه ئه مین » له وێ بوون، وتیان: باشه. بره وانه که مان بۆ بنێره، ئێمه لێره داتده مه زرتن. بێ گومان، ئه م قسانه ی ئێسته بۆتان ده که م، له سالی « 1996 » دا، له سه ر تیلت فیزیقانی « گه لی کوردستان » یش کردوومه. ئه وه بوو، من بره وانه که م نارد بۆ ئێره. « بێ گومان، من له یه که یته سۆفیتی کۆن ته و او مکر دووه، ئه بێ، یه کێ ئه و بره وانه یه ی من بخوێنیت وه که پوه سیی بزانتیت. « من نامه یه که م له لایه ن دوکتۆر « فاضیل » وه پێگه یشته که ده لێ: « تێ نه گه یشته، تۆ کولێژی کشتوکال ته و او کر دووه، یان کولێژی ئاداب! » منیش، زۆر سه یرم لێهات. قه یناکه، من په رتووک ده خه مه باز په وه، به لām، من بره وانه که م کشتوکال نووسراوه، منیش زانیم، شتیکی تیدا هیه. دوا ی ئه وه ی شه ری نیوخۆی به سه ر داهات، خه لکی، خۆی وولاته که ی به جێده هێشت، ئێتر من بۆ کوێ بێمه وه!!؟

ئه و کاته، سالی « 2000 » هاتمه وه، چوومه لای سه رۆکی « زانکۆی سوله یمانی » و وتم: من بۆ ماوه ی شه ش مانگ به بێ پاره وانه ده لێمه وه.

وتی: باشه. پيشنيازي بنووسه، ئيمه وه لامتده دهبه وه. به لام، وه لاميان نه دايه وه. پاش پتېنچ رۆژ، من چوومه زانکو. وتيان: کاکه له سهر پيشنيازه که تيان نووسيوه: « پتويستيمان به و پسپورييه نيه ! » منيش، زۆر دلگرانووم. ئه مان خويان به ئينته رنيت و رۆژنامه ... هتد هاوار ده که نه و ده لّين: کاديتره کانمان بيته وه له « ئه وروپا » وه، ماجستېر و دوکتورامان ده وئې بۆ زانکو کانمان، من هاتوومه ته وه، وه کوو ئه زمونځي کورت شهش مانگ وانه بلّيمه وه، ئه گهر توانيم، بگونجيم، ئه واه بهرده وام ده بم. ئه گهر نه شمتواني، ئه واه نه ئه وان زيانيان کردوه، نه منيش.

له بهر ئه وه، هه موو هيوايه کم ئه و هيه، رۆژنيکه له رۆژان بيمه وه. پار « مام جه لال » پتي وتم: چه زده کهين، بيتته وه « کوردستان » و ئه وه زانکو هيه. من په يمانم نه دايه. وتي: زۆر کار ئاسان پشت بۆ ده کهين. ئه م سالا کاک « بهرهم » يشم بيني و وتي: وه ره وه. به لام، هيشتا به لّينم پي نه داوه. هه موو هيو و ئاواتي من ئه و هيه، رۆژي له رۆژان بيمه وه نيو که له که ي خۆم، له ههر بوار يکدا بيت، راژه بکه م. به لام، هه موو هيوايه کيش پتوهندي به تواناوه هيه، که مرقف تواناي نه بوو، ژيانتي مامناوهندي هه بيت، که وه کوو ئه و خه لکه بزي. چونکه، من هيج شتي کم له م خا که دا نيه، ته نانه ت بسته زه ويه کم نيه. جگه له مه سه له ي ئه کادي مي، من په کم له م خا که دايه، گه له کم و پتووسه که م لّيره يه. من چه ند سالا له « ئه وروپا » م، ئه و هه موو په رتو و که م نووسيوه، تا ئيسته، هيج شتي کم له سهر « ئه وروپا » نه نووسيوه. له گه ل ئه وه شدا، که خه لکان يکي زۆر ده چنه ئه وئ، له سهر ئازادي و ديموکراسي « ئه وروپا » ده نووسن. به پيچه وانه وه، من دژي ئه وان نووسيوه. چونکه، به راستي، من له گه ل ئه و بهر له لاييه ي ئه ويدا نيم، ئازادي سيکس و تلياککتشان هه بي، من ئه وه به ئازادي نازانم.

پ4: سه باره ت به و چاوپيکه و تنه ت له گه ل ماموستا « عه لي باير » دا، که به په رتو وکي « سنوره قه دهغه کان مه شکين! » ده رچوه، ئايا، ئه م ناوه له چيه وه هاتوه؟

و4: له راستييدا، پاش ئه وه ي کاره که م ته واو کرد، من بيرم له ناوي په رتو و که که ده کردوه. من ناوي بنيم چي؟ ته نانه ت، له ريگه دا که ئه گه راينه وه له گه ل « شېخ عزيز » و کاک « کاوه » دا گوتم: کورينه! من ناوي ده نيم: « له بناري ئه حماوا ». وتيان: وه لّلا، ناويکي زۆر جوانه. به لام من وتم: من خوويه کم هيه، چۆن باو کيک بيست ناو بۆ منداليکي لّلا بووي ده دۆزيتته وه، پاشان، ههر يه ک ناويشي لّي ده نيت، منيش وام، په له

ناکم. که کاسیتہ کانم کوئی لی گرتہوہ، و خستہ سہر کاغہن، گویم لی بو، مامؤستا خوی دہلی: «ئوہ سنووری ئیسلاہ و قہدغہیہ و مہشکینن. «ئو سنوورانہی کہ ئو باسیدہکات، «خواردنہوہ و زینا» ئو شتانہن. منیش، ئو ناوہم زور لا جوانبو. چونکہ، مہلبہت ئو، ئو ناوہی لا جوانبوہ، منیش لام جوانہ.

لہ سہر پرتووکہ کہ: من سی کاری رۆژنامہ گرییم کردوہ: یہ کیکیان لہگہل مامؤستا «برایم ئہ حمہد» و دوہ میان: لہگہل مامؤستا «جہرجیس قہحوللا» و سیتیہ میشیان لہگہل مامؤستا «علی باپیر» دایہ. ئہ مانہ، من بہ کاری هاوبہشیان دادہنیم. چونکہ، پتیشہ کیی و پرسیارہکانی ہی من و وہ لامہکانیشی ہی ئوانن. لہبہرئوہ ناتوانم، بلیم: تہنیا بہرہمی خۆم، ئہمہ یہ کہم.

خالی دوہم: من لیرہدا، تہنیا باسی «سنوورہ قہدغہکان مہشکینن!» دہکم. من پیم وایہ: لہ کہشیکی زور ئازاددا دانیشتووین لہگہل مامؤستا و ئوہی من ویستووہ، بہ دلی خۆم وتووہ. ئویش بہ دلی خوی وتووہتی و شہرمان لہ یہکتری نہ کردووہ، وہک دوو هاوری، وہک دوو برا و دوو خوشہ ویست دانیشتووین، قسہ مانکردوہ. ئویش، خوا ہل ناگری، ئو کہشہی بۆ من دروستکردوہ، مہستدہکم، ئو وہ لامانہی مامؤستا داویہتیہوہ، لہ باوہریتی زور پتہو، لہ دلیکی زور خاوتین و دہروونیکی زور زور راستوہ داویہتیہوہ. لہبہرئوہ، من ئہگہر سہرنجیکم ہہبی، لہ سہر ہندی بۆچوونی مامؤستا، لہ سہر قسہکانی ئو نییہ، ئو لہ دید و روانگہی خویہوہ قسہیکردوہ، من سہرنجہ کہ ئہبی، بلیم: لہ دیدیکی دیکوہ بیدہم. بہ لام، ہیچ گومانم لہ پاسگوژی قسہکانی ئو نییہ. پتیشم و ابوہ، من خۆم باسی نہ کہم، کہ خۆم ئو کارہمکردوہ. با ئوہ جیبہیلیم بۆ جہماوہر و نووسینی رۆژنامہکان لہ سہری بنووسن، کہ ہیوادارم، لہ سہری بنووسن، لہ سہر پتیشہکییہ کہی، لہ سہر پرسیار و وہ لامہکان، مہلیسہنگینن.

مامؤستا ئو کہسہیہ، کہ لہ ویدا قسہ دہکات. «حوسین موحہممہد عہزین» یش ئو کہسہیہ، کہ لہ ویدا ئو پرسیارانہ دہکات و زور بہ ئازادانہ و لہ بنکہی سہر کردایہتی «کۆمہلی ئیسلامی» دا. ہیوادارم، ئو گوتارانہی لہ سہر ئو بابہتہ دہنووسرین، بہ چاک یان بہ خراب، رۆشنایی ببینن.

* * *

كاتى، مامۇستا «عەلى بابىر» و ھىندىي لە ھاۋەلەكانى، لە لايەن ھىزمەكانى «ئەمىرىكا» ۋە، بە فرتوفىل دەسگىرگران و بە فرۆكە فرىتران، بە ۋىقەنەيەۋە، پۇژنامەي «كۆمەل»، زنجىرە چاۋپىكەۋىتنىكى، لەگەل كۆمەلئى «پووناكېر، نووسەر، ھۆنەر، پۇژنامەنووس، پاميار و پياۋانى ئايىنىي» دا سازكرد، تا، دىد و بۆچۈۋىنى پايەتتې خۆيان، دەربارەي ئۇو كارە نارەۋايەي «ئەمىرىكا» دەرېن. منىش، يەككى لە ۋەكەسانە بووم، نارەزايى خۆم دەرېي.

ئەم چاۋپىكەۋىتنە كورتانە، لە لايەن بەرېزان «عومەر عەبدوللا» و «ئارام عەلى» يەۋە ئامادەكران و لە پۇژنامەي «كۆمەل» ى ژمارە «81» ى پۇژى شەممەي رېككەۋى «2003. 07. 19» دا بلاۋكرانۋەتەۋە. ئەز لىرەدا، تەنيا پىشەككى ئامادەكارانى چاۋپىكەۋىتنەكە و ۋەلامەكەي خۆم، بۆمىروو تۆماردەكەم.

مامۇستا «عەلى بابىر»، ۋىراي تەمەنىك لە خەبات و تىكۆشان لە دژايەتى كردنى پارتى «بەعس» ى دىكتاتوردا، ھەر لە سەرەتاي سالانى ھەشتاكانەۋە، ۋەك نووسەرېك دەرگەۋتوۋە و تا ئىستە، زياتر لە «40» پەرتوۋكى نووسراي خۆي ھەيە. ھەندىكى لەۋانە، لە بەر بايەخىيان، زياتر لە جارېك چاپ كراۋنەتەۋە. ئەمە، ۋىراي ئۇو سەدان ۋتارەي، كە مامۇستا ۋەك ۋتارىيېزېك ناسراۋە، ئەم بۋارەي ژيانى مامۇستا ۋاي كردوۋە، كە مامۇستا لە ناۋەندە پۇشنىيرىيەكەدا، جېگەي ديار و بەرچاۋى ھەبىت و لەگەل زۆرېك لە نووسەر و پۇشنىير و پۇژنامەنووسى «كوردستان» و دەرەۋى «كوردستان» دا، پەيۋەندىي تۈندۈتۈللى ھەبىت.

ھاۋكات لەگەل مامۇستادا، كاك «تۇفيق كەرىم» بەرېرسى مەكتەبى پاگەياندن و سەرنووسەري پۇژنامەي «كۆمەل» و نەندامى يەككىتى پۇژنامەنووسان، لە ناو ھاۋرې دەسگىرگراۋەكانى مامۇستا دايە. ھەر بۇيە، بە مەبەسەتى خستەنەرۋى نارەزايى و ئىستىنكارى ئۇو كارە ناشايستەيە، لە لايەن پۇشنىيران و نووسەرەنەۋە، ئەم دېمانەيەمان سازكرد و ئەۋانىش، لە بارەي پوۋداۋەكەۋە، بەم شىۋەيە ھەلۋىستيان بۆ پۇژنامەكەمان دەرېي:

دوکتور «حوسین موحه ممد عه زیز - نووسهر و پرووناکبیر»

به راستی، وهکوو دوستیکی، من وهکوو کوردیکی نیشتمانپه روه، زۆرم پئی ناخۆشه، به رامبهر بهو کارهی، «ئه مریکایی» یه کان کردوو یانه. چونکه، هر که سیکیش، ئه گهر هه لهشی هه بیت، پتویست ناکات، بهو شتویه به گیریت. له بهرئه وه، شتوهی دیکه ههیه.

هر چهنده، من نازانم، تا وهکوو ئیسته، هۆی گرتنه که ی چیه. به لام، زۆر زۆر دلگرانم بۆ مامۆستا «عهلی باپیر»، که خهباتیکی دوورودریژی ئاوی هه بیت، له ریزی کوردایهتی و له ریزی بزوتنه وهی ئیسلامییدا، پیم ناخۆشه، نهک ئه، به لکوو هر که سیکێ تر بیت که راژهی هه بیت.

ئه مرق «عیراق»، له راستییدا، داگیرکراوه و ئه م داگیرکردنه، ئه گهر خیری تیابیت، بهس بۆ کورد تیایه تی. ئه گینا، له یووی یاسای نیو دهولهتی و یاسای مرقییه وه، ئه مه داگیرکردنه، تۆ بیت، به تۆپ و فرۆکه، ولاتیک داگیرکهیت.

ئینجا، که ولاتیک داگیرکرا، دهستووری تیا نییه، یاسای تیا نییه، میریی تیا نییه. واتای وایه: هه موو مافه کان پیشیلکران. ئه گهر تۆ بلتی، له یووی یاسای نیودهوله تییه وه، گرتنی «ئۆجه لان» هر تاوانه. ئه م گرتنه ی مامۆستا «عهلی باپیر» یش، هر تاوانه. ئه وانهی دهرهقی خه لکی تر ده کرتن، ئه گینا پتویسته، ئه وهی دادگایی ده کرتیت، پتویسته نامه ی بکرتیه سهر و پارێزه ی هه بیت، تا داکوکی له خۆی بکات، یاخود، له دادگایه کی ئاشکرا دا دادگایی بکرتیت.

* * *

هەر وەک لە پێشهکیی ئەم چاپە نوێیدا، ناماژەم بۆ کردووه، لەو پرۆژەوه، ئەم چاوپێشکەوتنە
 بۆلاوکراوەتەوه، تا ئێستە، تەنیا هەر، ئەم گوتارە کاک « نێسماعیل سەید نێبراھیم » ی
 لە سەر نووسراوە. گوتارەکە، لە لاپەرە « 7 » ی پرۆژنامەی « کۆمەڵ » ی ژمارە « 83 » ی
 پرۆژێ شەممە ی پێشکەوتی « 2003. 08. 02 » دا بۆلاوکراوەتەوه.
 لێرهەدا، زۆر بە پێڕستی دەزانم، بێ ئەوەی، دەسکاری بیکەم و هەڵەکانی راستیکەمەوه،
 وەک خۆی چۆنە بۆلاویکەمەوه. پاشان، وەلامێکی کورتی بدەمەوه، تا هێندێ شت هەیە،
 هەروا بە ئاسانی، بە سەر هەموو لایەکماندا تێپەرێنێ!

پەيامێک بۆ تەبابی

خوێندنەوهی کتیی « سنوورە قەدەغەکان مەشکێن! »

نێسماعیل سەید نێبراھیم

کەمن ئەو دەنگە پەسەنانهی لەناو پرۆشنبیری کوردیدا دەرکەوتبێ
 تائەمڕۆش کە ئامانجداربێ و مەبەستیان خزمەتکردنی ئەو پرۆشنبیرییه
 بێت، کە دەلێم ئامانجدار مەبەستم ئەوهیه: کۆی گوزارشت و
 گوتارەکانیان لە پێناو بەدیھێنانی تەبابی نەتەوهیی و نەهێشتنی
 دووبەرەکی و فەرامۆشکردنی خالە جیاوازهکاندا بێت، چونکە ئەمڕۆ
 گرنگە پرۆشنبیرانی کورد هەست بەو دەرڤەتە ناسکە بکەن کە تیایدا
 لەسەر خالە جەوهەری و هێلە گشتییەکان پێککەوت و تەبابن، گەر ئەوان
 ئەوه نەکەن ئەوا کلهی چی لەسەر جەمی خەلک بکەین؟ پێموایە
 پرۆشنبیران خاوەن کاریگەرین و یەکەم بەرپرسیاریشن لەهێنانەدی ئەو
 کەشە ویستراوەدا.

بەداخەوه لەچەند سالی رابردوودا پووناکبیران خزمەتکاری بیری تەسکی
 حزبی بوون و لەو پرۆژەیهدا کاریانکردووه کە حزبی سیاسی گەڵاڵە

کردووو له نه ته وه گوره تر بووه لایان، نه مانه ش له دوو حال به دهر نه بوون،
یان بۆ بلوو بوونه وهی ناوو شوړو دهر که وتن نه و کاره یان کردووو، یاخود
له بهرام به ریدا پاره ی بیه زیت و بیتار ه قیان و هر گرتووه.

چهند جارتیک که دهر باره ی نه و فهریکه نوو سه رانه شتم نوو سیوه جه ختم
له سر نه وه کردووو که نه و کارانه ی نه و ان دهیکه نه ک خرمه ت به کوردو
کتشه که ی ناکا، به لکو نه وه خیانه ته و له بار بردنی نه و که شه شه که نه مرق
به دیه ساتووه، ده بی نه وه له ناگایی و زهینی هه موواندا بچه سپی
که به ره فز کردنی یه کترو نه خویندنه وه ی بهرام بهر جگه له نات ه بایی و کتیشه
دروست کردن هیچی دی چاوه یی نا کرئی، چونکه هیچ که سیک به و کاره ی
نا توانی بهرام بهری بسپرتووه.

سه باره ت به و هه وله ی کاک دکتور حوسین موجه ممد عزیز که داویه تی
ده توانم بلیم یه که م کار تکی دیاری له و جوړه یه که تانیستا کرابی و خوی
له قهره ی زورتیک له مه سه له هه نوو که یی و مشتومر هه لگره کان داوه،
هه روه ک خوی پاراستووه له وروژاندنی نه و باب ه تانه ی که ته نها وه کو
تومت دهر تنه پال ئیسلام، خاوه نه کان یان مه به سستیان که یشتن به
حقیقه ت نییه به لکو ته نها وه کو جه ده لیک دهی وروژیتن، هه روه ها نه مه
ریتگه خو شکردن و دروست کردنی پردی دیالوگه له نیوان هه ردو
جه مسهری « ئیسلامی - علمانی » له کو مه لگه که ماندا که زورتیک له تم و
مژکان دهره ویتیتووه.

کتیبه که له قه باره یه کی مامناوه ندیدا گه لیک باب ه تی وروژاندوو له شیوه ی
پرسیار و ه لامدا، جگه له پیشه کییه کی درتژ، به گشتی ده توانم بلیم
کتیبه کی فیکرییه و هه ولتیکه بۆ خویندنه وه ی فیکری ماموستا علی باپیرو
بیروپراکانی، هه لویتستی بهرام بهر گروپ و ناراسته و مزه به جیا جیاکانی
ناو فیکری ئیسلامی و خویندنه وه ی بۆ فله لسه فله و فیکرو ئایینه
جیا جیاکانی تر، نه مه جگه له چهند پرس یاریکی تایبه ت به خودی
ماموستا و هه لسه نگاندنی که سایه تی نه و، له ریتگای شاره زابوون له باری
کو مه لایه تی و نه و دوخه رو شنبیرییه ی که تیایدا که وره بووه، هه روه ها
کو مه لیک پرس یار سه باره ت به (کو مه لی ئیسلامی، پیکه اتن و
به یوه ندیه کانی).

جاری سه باره ت به ناوی کتیبه که پیموایه شتیکی جوان و گونجاوه له و
رووه که نوو سه ر که سیتی ناسیو نالیسته و بروای ته واویشی
به سیکولاریزم هیه، خوی بانگه شه ی نه شکاندنی نه و سنووره قه ده غانه

بکات که خواو پیغه مبر « ص » دیاریانکردون، چونکه زۆربه ی نووسهره
 عه لمانیه کان بیرمه ندی و تیگه یشتووی خویان له وهدا ده بیننه وه که چه ند
 ده توانن قسه به خواو پیغه مبر « ص » بلین و تانه و ته شهر له ئیسلام
 بدهن.

نامه وی لیره دا قسه له سهر ناوهرۆکی کتیبه که بکه م، چونکه
 بیروبوچوونه کان هه مووی هی مامۆستا علی باپیره و من هه رچییه که بلیم
 به زیادی ده زانم، چونکه حه قی ته وای به وه لامه کان دواوه، به لام دوو
 تیببینیم له سهر پیشه کییه که ی هیه، پیش ئه وهش ده مه وی بلیم
 پیشه کییه که « سهرنج و تیبینی » ده قیگی ئه ده بیی جوانی چیرۆک ئامیزه،
 به دهر برینتکی هونه ری و زمانیکی پاراو، چه ند وینه یه کی هونه ری
 ئه فراندوووه وه سفیکی جوانی که شته که ی کردوووه، من بهش به حالی خۆم
 چیژتکی تاییه تیم لیبینی و تیببینیه کانیش ئه مانه ن:

1. له هه لسه نگاندنه که یدا بۆ کۆمه لی ئیسلامیی که به چه ند خالیک
 نووسیویه تی، له خالی سییه مدا ده لی (نوێژ له مه لبه نده که بیان ده که ن و
 هاتوچۆی مزگه وت ناکه ن، له وه ده چی بروایان به مه لای مزگه وته کانی
 کوردستان نه بی) ده بویه کاک دکتۆر کاتی سهرنجیکی وای لاگه لاله
 ده بی، به دواوی وه لامه که شیدا بگه ری، نه که ته نیا بیرووژینی و بهس،
 هه قبوو وه کو باقی پرسیاره کانی تر ئه م پرسیاره شی له مامۆستا بگردایه،
 چونکه من دلنیا م ئه م هه لوێستی له و بوچوونه وه سهرچاوه ناگرێ
 که نووسهر و توویه تی، به لکو له وانه یه حاله تی ئه منی یا هه ر شتیکی تر
 بیت، چونکه کۆمه لی ئیسلامیی هه ر له سهره تاوه رایگه یاندوووه
 که هه لوێستی ئیجابیی به رامبر مامۆستایانی ئاینی و هه موو خه لکی
 کوردستان، مامۆستاش له چه ندین وتارو کۆرو کۆبوونه وهدا ئه و
 هه لوێسته ی به ئاشکرا راگه یاندوووه، ئه مه له لایه ک، له لایه کی تره وه
 هه لوێستیکی له وچۆره، له شوێنکی دیاریکراودا ته عمیم ناگرێ به سهر
 هه موو شوین و کاته کانی تردا، له وانه یه تیبینی و پرسیار له سهر
 مامۆستایه ک یا چه ند مامۆستایه کی ئاینی هه بی به لام ئه مه ئه وه
 ناگه یه نێ که سه رجه م مامۆستا ئاینیه کانی کوردستان وه کو یه کبن، من
 پیموایه که مامۆستایانی ئاینی له کوردستاندا ده وری ئیجابییان هه بووه
 له گه ل بوونی که م و کوری و چاوپۆشیش له زۆر شت، نموونه ی زۆر
 مامۆستا هیه که له سهر حه ق بیژی و هه لوێستی نیشتمانپه روه رانه یان
 تیاچوون، ئه وه شمان بیرنه چی کۆمه لیک مامۆستای ئاینی کوردستان

بوون سه ره تا کانی بزافی ئیسلامی چه کداریان دروست کرد، و ابزانم ماموستا نه وهشی باش بق کاک دکتور روونکردوته وه له وه لامه کانیدا.

2. نووسه له کوتهایی پێشهکییه کهیدا تهئکیدى له سه ره نه وه کردوته وه که به کوردی په تی ده نووسی و زاراوه عه ره بیه کاندیش دهکات به کوردی، هه موو نووسه ره ناسیوئالیسته کان جهخت له سه ره به کوردیکردنی زاراوه و دهربرینه کان دهکن، به لام پیموایه نه وان مه به ستیان ته نها زاراوه عه ره بیه کانه و حه ساسیه تیان ته نها له گه له نه واندا هیه، چونکه له قسه و نووسینه کانیدا زاراوه ی بیانی زۆر به کارده هین، به تایبه تی ئینگلیزی، هه ره که دکتور حوسین - یش هه مانکاری کردوه، بق نمونه (پروژیکته ره، کو مه لگای سیفیل، سیکولاریزم، پلورالیزم) نه مانه حق هیچی کوردی نین، هه ره ها که ویستویه تی هه ندی زاراوه ی تر بکات به کوردی ته نها به وهش عه ره بیه که ی به وه شه کی بیانی گوپیوه، بق نمونه « واقع بینى = ریالیینی »، « مادی = ماتریالی »، به کوردیکردنی زاراوه کاریکى زۆرباش و په سه نده به مه رجیک کوردیه کی په سه ن بى و له هه ناوی زمانى کوردیه وه بى، نه مهش کی شه یه که نییه ته نها زمانى کوردی گرتبته وه، به لکو زۆربه ی زمانه کانی جیهانی سییه می گرتوته وه، که له باشکویه تییه کی رۆشن بیریدات، به لام ریگه چاره یه که تا ئیستا هه بى نه وهیه که هه ره زاراوه یه که که ده خرپته ناو زمانیکى تره وه نه که ره زمانى وه رگر کو مه لیک گوپانی به سه ره لایه نی « فۆنه تیک » و شه سازیدا هینا وه کو ئالوگوپری فۆنیم و گوپران له ریزه بندى فۆنیمه کاندایا خود زیادکردن و که مکردنی فۆنیمیک یا زیاتر نه و نه و زاراوه یه ده بیتته مولکی نه و زمانه، هه ره که « واقع - عه ره بیه » « بینى - کوردیه » که چه ند فۆنیمیکى لیز زیادکراوه، ده بیتته زاراوه یه کی کوردی، به لام نه که ره ته نها عه ره بى بکرت به وه شه کی بیانی نه و کامه یه به کوردیکردن؟ هیوادارم هه ولئى له وجۆره هه ره زۆر بیت و زمانیکى له یه که گه یشتن بیتته ئاراوه بق سه رجه م توێژه کانی کو مه لگای کوردی.

* * *

وه لامي بۆ گوتار نووس

پيشه كىي ده مه وئ، بلييم: كاريكي زور باشه، كهر له نيو چوارچيوه ي سنوورى، بزوتنه وه ي پوونا كىيرى كورديدا، هه لسه نگاندن و رانانى په رتووك هه بئ، وهك له نيو بزوتنه وه ي پوونا كىيرى، كه لانى پيشكه وتووى ديكى جيهانى شدا هه يه. به لام، ئه وه لسه نگاندن و رانانه، بۆ كوئينه وه يه كى زانستانه، ره خنه يه كى بابه تانه ي راست و تهنرووست بئ، له لايه كه وه، هه له وه له، كه موكوپى، لايه نه لاواز و بارى سه رنجه ناراسته كان ديارىكا. له لايه كى ديكه شه وه، لايه نى به هيزى نيوه پوك، زمان و شيوه ي داپشتنه كه ي ده سنيشانكا، نهك ته نيا هه، ره خنه بۆ ره خنه بئ، يا، بۆ مه به ستيكى تايه تىي بئ!

با ليره دا، راستىيه كه بدر كينم. ئه وه ته ي ده سم به نووسين كردووه و به ره مه كانم بلاوده كه مه وه، چهن نووسه رئ، ره خنه يان لئ گرتووم و ره خنه كانيشان بۆ ئه وه نه بووه، پتي راستم پيشاندهن، به لكوو، ته نيا هه بۆ سه ركوتانه وه و هيرش كردن بووه. بۆيه منيش، به شيوه ي « ساتير » وه لاممدا ونه ته وه! به لام، هيندئ له به ره مه مه كانم، بايه خيكي زورديان پئ دراوه، له به رنه وه ي، له قازانجى لايه نيكي پاميارى « كوردستانى » دا بوون و به زيانى لايه نيكي ديكه شكاونه ته وه، بئ ئه وه ي، مه به ستم له هيجيان بووبئ!

ليزه دا، هه ر بۆ نموونه ده ليم: هينده ي « يه كيتى نيشتمانى كوردستان »، بايه خيان به و دوو چاوپيكيه وتنه داوه، كه له گه ل ماموستايان « برايم ئه حمه د » و « جهرجيس فه تحوللا » دا كردوومه، هينده بايه خيان، به هيج به ره مه ميكي من نه داوه! هه روه ها، هينده ي « كو مه لى ئيسلامى » ش، بايه خ به م چاوپيكيه وتنه دهن، هينده بايه خ، به هيج به ره مه ميكي ديكى من نادهن. ئه مه ش، عه ره ب گوتنه ي، ته نيا هه ر ئه وه ده كه يه نئ و ده سه لمينئ: هه ر كه سئ، گوزانى بۆ « له يلا » ي خۆى ده چرئ!

له راستییدا، سهرتا، سهرنجیکی سهرپدیم، له باری سهرنج و رهخنه‌که‌ی
 گوتارنووس دا و ژور به وردی نه‌مخوینده‌وه. بویه، ته‌نیا هر ویستم،
 وه‌لامی نه‌ودوو خاله‌ی بده‌مه‌وه. به‌لام، کاتئ به‌قوولی لئی وردبوومه‌وه،
 بریاره‌که‌م گۆږی. چونکه، گهر گوتارنووس، په‌لی بۆ هیندئ باب‌ه‌تی
 زمانه‌وانی نه‌هاویشتا، هه‌لبه‌ته، ته‌نیا هر نه‌و لایه‌نم به‌سهرده‌کرده‌وه.
 به‌لام، له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌ولیداوه، له‌و زه‌ریا قووله‌ بئ بنه‌ی زمانه‌وانییدا په‌ل
 بکوئ، په‌شیمانبوومه‌وه و باری سهرنج‌ه‌که‌م گۆږی. ئیسته‌ش، با
 سهرنجیکی به‌وژدانانه، له‌ سهرجه‌می گوتاره‌که‌ی بده‌مین، تا بزاین، له
 دیوه‌خانی شتوه و نپوه‌وژکی گوتاره‌که‌ی گوتارنووسدا، چ باسه‌!!

پیموایه، له‌ چاو ئه‌وه‌ی گوتارنووس « ناسیونالیست! » نییه و وه‌ک هه‌موو
 « ئیسلامی » یه‌کی دیکه، بایه‌خیکی ژور، به‌ زمانی نه‌ته‌وه‌یی نادا و زمانه
 ئاینییه‌که‌ی لا گرن‌گتره، تا ئه‌ندازه‌یه‌ک، گوتاره‌که‌ی له‌ رووی زمان و
 دارشته‌وه، به‌ شیوازیکی باش نووسیوه. به‌لام، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، له
 هیندئ جیدا، لاوازی پتوه‌ دیاره، که‌موکوپیی و هه‌له‌ی تیدا هیه. بویه به
 پتویستم زانی، هه‌لوسته‌یان له‌ سهر بکه‌م و پرونیانکه‌مه‌وه. بۆ نمونه:
 گوتارنووس، له‌و کورتیله‌ گوتاره‌دا، گه‌لئ ووشه‌ی بیانیی « عهره‌بیی »
 به‌کاره‌یناوه، له‌ کاتیکدا، به‌رانبه‌ره‌کانیان له‌ میژه، له‌ زمانی کوردییدا
 هه‌ن. وه‌ک: « خزمه‌ت، حیزب، سیاسی، حال، حاله‌ت، شوژه، خیانه‌ت،
 زه‌ین، ره‌فرکردن، مه‌سه‌له، حه‌قیقه‌ت، جه‌دل، عه‌لمانی، کتیب، فیکری،
 مه‌زه‌بیی، زیاد، حه‌ق، ئه‌ده‌بی، وه‌سف، باقی، ئه‌منی، ئیجابی، ته‌عمیم،
 ته‌ئکید و حه‌ساسییه‌ت »

سه‌یر ئه‌وه‌یه، له‌ خالی دوودا نووسیویتی: « نووسهر له‌ کۆتایی
 پێشه‌کییه‌که‌یدا ته‌ئکیدئ له‌سهر ... » که‌چی، ههر سئ دێر دوا‌ی ئه‌وه،
 به‌رانبه‌ره‌که‌ی به‌ کوردیی به‌کاره‌یناوه و نووسیویتی: « هه‌موو نووسهره
 ناسیونالیسته‌کان جه‌خت له‌سهر ... » که‌ ئه‌مه، به‌ لاوازی و که‌موکوپیی
 داده‌نرئ. چونکه، کاتئ ده‌بی، نووسهران په‌نا بۆ به‌ر، زمانیکی دیکه‌ی
 بیانیی به‌رن و ووشه‌ی لئ بخوازن، که‌ له‌ زمانه‌ زکماکه‌که‌ی خۆیاندا
 نه‌بی!

گوتارنووس، ئامرازی پتوه‌ندیی « که » ی پتر له‌ پتویستم دووباره‌کردۆته‌وه
 و « 30 » دانه‌ جار، له‌ گوتاره‌که‌یدا به‌کاره‌یناوه. له‌ کاتیکدا، له‌ هیندئ
 جیدا ده‌یتوانی، خۆی لئ بیاریژئ و به‌کاری نه‌هینئ! بۆ نمونه: له
 به‌شیکی گوتاره‌که‌یدا نووسیویتی: (... به‌لکو ژۆربه‌ی زمانه‌کانی جیهانی

سپیه می گرتوته وه، که له پاشکویه تیه کی رۆشن بیریدات، به لام ریگه چارهیه ک که تا ئیستا هه بی ئه وهیه که هر زاراویه ک که ده خرته ناو زمانیکی تره وه ... وهک ده بینین: له دوو دپیری نووسینه کهیدا، چوار جار، ئه و ئامرازه ی دوو باره کردوته وه. ئه م نه خو شیییه ش، ته تیا هر تووشی گوتاره که ی ئه م نه بووه، به لکوو په تیه که، جه سته ی نووسینه ی، زۆربه ی زۆری نووسه رانی کوردی گرتوته وه و وهک په له یه کی ناشیرین، نووسینه کانی لاواز و بی پیز کردوون. په نگه، مرق له کاتی ئاخافتندا، ئه و ئامرازه زۆر به کاری پیتی، به لام، له نووسپندا، کاریکی باش نییه و دهقه وێژه ییه که خه وشاردهکا!

گوتار نووس، نیشانه کانی خالبه ندیی، زۆر به که میی به کاره ی ناوه. به تایبه تی، کاتی هیندی ناوی نووسیوه، پتویستبوو، له نیوان دوو که وانه ی پچوو کدا دایانتی. « وێرگول » و « خال » یشی، له جیی پتویستی خۆیدا به کار نه هیناوه.

له هیندی جیی نووسیه نه که شیدا، له پرووی داریشتن و زمانه وه هه م لاوازی پتوه دیاره و پیره وی داریشتنی دهقی « عه ره بیی » کردووه، هه م هه له شی تیدا هه یه. بۆ نمونه:

پتموایه رۆشن بیران خاوه ن کاریگه رین و یه که م به پر سیاریشن له هینانه دی ئه و که شه ویستراوه دا.

پتموایه رۆشن بیران، کاری تکردنی خۆیان هه یه و یه که مین به پر سیاریشن، له وه ی ئه و که شه ویستراوه به دی پین.

... جگه له ناتهبایی و کیشه دروستکردن هیچی دی چاوه ری ناکرێ، چونکه هیچ که سیک به و کاره ی ناتوانی به رامبه ری بسپرته وه.

... جگه له ناتهبایی و کیشه دروستکردن، هیچی دی لی چاوه ری ناکرێ، چونکه هیچ که سیک، به و کاره ی ناتوانی به رامبه ره که ی « یا به رامبه ره که ی خۆی » بسپرته وه.

هه روه ها، هیندی هه له ی رینووس و زمانه وانیی دیکه شی تیدا هه یه. دیاره هه له ی رینووس، خه تای گوتار نووس نییه، به لکوو، بۆ ده سته ی نووسه ران ده که پرته وه. له گه ل ئه وه شدا، کاریکی خراپ نییه، گه ر هیندیکی ده سنیشانکه م. له زۆر شویندا پتویستبوو، هیندی وشه به دوو « ی » یا به دوو « و » بنووسرێ، به لام، به یه ک پیت نووسراوه. جگه له وه ی، ئامرازه کانی « پتوه ندیی و لیکده ر »، راناوی سه ره بخۆ، به هیچ شتیه یه، له گه ل ناو و وشه کاندایه که وه نالکێنرێن.

خۆزەگەم، نووسەرانی کورد، جیاوازییەکان لە نێوان زمانی ئاخافتن و نووسین، قسەی دەمی و دەقی نووسراودا دەکرد! بۆ نموونه: کاتی دەبی، بنووسین: نووسەر « دەلی یا گوتی » که شتیکی به دەمی، بۆ نووسەرکه گێڕا بێتهوه. به لām، گەر کۆڵه یهکی، له دهقیکی نووسراوهوه وهرگرت، دهبی، بنووسی: « نووسیویتی ». چونکه، ئێز بهرانبهاری دا نه نیشتموم و قسهی بۆ بکه، تا بنووسی: « دهلی ». جگه لهوهی، « دهلی » ههرا نابی، به لکوو « گوتوویتی » راستتره، چونکه، کارهکه کراوه و تیپه ربووه، نهک ئیسته بی!

له بهر ئه وهی، پاشخانی خۆنده واری و پووناکییری، زۆربهی نووسهرانی کورد، کوردیی نییه و له سهرا بنچینهی زمان و کهلتوری نه ته وهی عهرهب هه لچنراوه، هێندێ جار، وشه و زاراوهی کوردیی، له بیری وشه و زاراوهی عهرهبیی، به هه له بهکار دێن. له بهر ئه وه، له جیتی خۆیدا نییه و نه واتهیه نابه خشی. بۆ نموونه: ئه ز له و باوه رهدام، جیاوازی له نێوان « کاریگه ری » و « کارتیکردن » دا هه یه. کهچی نووسهران، ههرا دوکیان ههرا بۆ یهک مه بهست بهکار دێن، له کاتیکدا، واتا کانیان جیاوازه. چونکه، « کاریگه ری » به « فهعال » و « کارتیکردن » یش به « ته ئیر » دێ، وهک ئه وهی ده لێن: رۆلێکی کاریگه ری بینی. یا کاریکی زۆری تیکرد.

ههروهها، زۆربهی نووسهرانی کورد، پلهی ئه کادیمی « دوکتۆر »، به هه له ده نووسن. له کاتیکدا، باشتەر وایه، له به نه رهدا چۆنه « Doctor », ههرا واش بینووسین. به لām، وا دیاره، ئه مهش وهک زۆر شتی دیکه، له نووسه ره عه ره به کانه وه فێر بوون، بنووسن « دکتۆر »!

پیش ئه وهی، وه لāmی ئه و دوو خاله شی به مه وه، به پتووستی ده زانم، باری سه رنجی تایبه تیی خۆم، ده رباره ی ههرا دوو زاراوه ی « سیکولاریزم » و « ناسیۆنالیزم » پوونکه مه وه.

ئێز، له پووی بیر هوه، خۆم به « ناسیۆنالیست » ده زانم و باوه رێکی ته وایشم به « دیمۆکراسیی و سیکولاریزم » هه یه. به لām له هه مان کاتدا، ئه و « سیکولاریزم » هێ، ئیسلامی رامیاریی تیگه یشتوه، هه رگیز باوه رم پێی نه بووه و نییه. چونکه، به هه موو بوونمه وه، دژی بێ باوه ریی بووم، خۆم به موسولمان زانیوه، باوه رێکی ته واه و له بنه هاتووشم، به خوای خۆم هه بووه و هه یه. « سیکولاریزم » یش لای من، ته نیا ههرا ئه وهیه: کاری رامیاریی و ده ولت، له کاری خوا په رستی و ئاین جیا کرێته وه. ئه گینا، چۆن به هه موو شتیه یه هه ولده دم، « سیکولاریزم » یکی پر له گومرایی،

بئ باوه پرسی و دژایه تییکردنی خوا ره تکه مه وه، وهک چه کیکی کوشنده، دژی ناین به کار نه هینری، به هه مان شیوهش هه ولده دم، ئیسلامی پامیاری، به ناوی دژایه تییکردنی «سیکولاریزم» وه، هه موو کارته کان تیکه لاو نهکا و دژی هه موو هیزه «کوردستانی» یه کان بوه سیتیته وه!

ئیستهش، کاتی ئه وه هاتووه، سه رنجیکی ورد، له و دوو خاله بدهم، که مه به سستی سه ره کی، نووسینه که ی گو تار نووس پیکدیتی!

له خالی یه که مدا نووسیویتی: (له هه لسه نگاندنه که یدا بق کومه لی ئیسلامی که به چه ند خالیک نووسیویه تی، له خالی سیه مدا ده لی) نوێز له مه لبه نده که یان ده که ن و هاتوچوی مزگهوت ناکه ن، له وه ده چی بر وایان به مه لای مزگهوته کانی کوردستان نه بی)

جاری، پیش هه موو شتی، هه ر نووسه ری، ده قیکی له نووسی نی نووسه ریکی دیکه وه خواست، ده بی، وهک خوی چونه، هه ر به و شیوه یه ش بیگو یزیتته وه. من نووسیومه: «له وه ده چی، باوه ریان...» نهک «بر وایان» وهک ئه و نووسیویتی!

پاشان نووسیویتی: (ده بوایه کاک دکتور کاتی سه رنجیکی وای لاگه لاله ده بی، به دوا ی وه لامه که شیدا بگه ری، نهک ته نیا بیورووژینی و به س، هه قبه و وهکو باقی پرسیاره کانی تر ئه م پرسیاره شی له ماموستا بگردایه،) ئه مه زور راسته. به لام رهنگه، له کاتی چاوپیکه و تنه که دا، ئه و باری سه رنجه م لا دروست نه بووی. به لکوو، کاتی پیشه کییه که م نووسیوه، شه ن و که وی بیره وهرییه که م و کورته کانی، ئه و چه ن کاژیره م کردووه، ئه و هم بیرکه و تبتته وه!

جگه له وه ی، نهک هه ر ئه و پرسیاره، به لکوو، ئیسته هه سته ده که م و ده زانم، هیندی پرسیار ی دیکه ش هه بوون، ئه و کاته له یادم نه بوون، ئاراسته ی ماموستایان بکه م!

پاشان نووسیویتی: (چونکه من دلنیا م ئه م هه لوسته له و بچوونه وه سه رچاوه ناگر ی که نووسه ر و توویه تی، به لکو له وانه یه حال ته ی نه منی یا هه ر شتیکی تر بیت، چونکه کومه لی ئیسلامی هه ر له سه ره تاوه رایگه یاندووه که هه لوستی ئیجابیه به رامبه ر ماموستایانی ناینی و هه موو خه لکی کوردستان، ماموستاش له چه ندین وتار و کوو کوو بونه وه دا ئه و هه لوسته ی به ئاشکرا راگه یاندووه، ئه مه له لایهک، له لایه کی تره وه هه لوستیکی له وجوره، له شویتیکی دیار ی کراودا ته عمیم ناگر ی به سه ر هه موو شوین و کاته کانی تر دا، له وانه یه تیبینی و پرسیار له سه ر

مامۆستایه ک یا چه‌ند مامۆستایه‌کی ئاینی هه‌بی به‌لام ئه‌مه ئه‌وه‌ناکه‌یه‌نی
 که‌سه‌رجه‌م مامۆستا ئاینیه‌که‌ی کوردستان وه‌کو یه‌که‌ن، من پیموایه
 که‌م مامۆستایانی ئاینی له‌کوردستاندا ده‌وری ئیجابییان هه‌بووه‌ له‌گه‌ڵ
 بوونی که‌م و کوری و چاوپۆشیش له‌زۆر شت، نمونه‌ی زۆر مامۆستا
 هه‌یه‌ که‌له‌سه‌ر چه‌قیژێ و هه‌لوێستی نیشتمانپه‌روهرانه‌یان تیاچوون،

ئه‌ز پیموایه: ئه‌وه‌ راستیه‌یه‌که‌ و دوولت ناگرێ، هه‌موو گروپه‌که‌ی
 ئیسلامی پامیاری به‌ گشتی، ئیسلامیه‌که‌ی « کوردستان » به
 تایبه‌تی، باوه‌ریان به‌ مه‌لای مزگه‌وت و مامۆستایانی ئاینی نییه‌، گه‌ر
 له‌گه‌ڵ خۆیاندا کار نه‌که‌ن، یا له‌ دید و بۆچوونه‌که‌ی خۆیانوه‌ نزیک نه‌بن.
 خۆ گه‌ر نێوانیان باش نه‌بی و دژایه‌تییانکه‌ن، ئه‌وا گه‌لی خراپه‌ره‌! له
 هه‌مان کاتیشدا، ئه‌وانیش، باوه‌ریان به‌و پێناز و هه‌لوێستانه‌ی ئه‌وان
 نییه‌. چونکه‌، زۆربه‌ی زۆریان، جیاوازی له‌ نێوان خواپه‌رستی
 راسته‌قینه‌ و پارته‌ی پامیاری ئیسلامیدا ده‌که‌ن.

دانیاشم له‌وه‌ی، گه‌ر پۆژی له‌ پۆژان، هه‌ر گروپه‌کی ئیسلامی پامیاری
 له‌ « کوردستان »، توانای ئه‌وه‌ی هه‌بی و ده‌سه‌لات وه‌رگرێ، ئه‌وا مه‌لا و
 مامۆستا ئاینیه‌که‌کان ده‌بی، خۆیان لێ نزیکه‌نه‌وه‌، له‌ دید و بۆچوون،
 کردار و په‌فتاره‌کانیان بی ده‌نگه‌ن. ئه‌گینا، زۆربه‌یان ده‌گۆڕن و
 کادیه‌که‌ی خۆیان، له‌ جێیان داده‌نێن، هه‌ر وه‌ک پارتی « سیکولار »ه‌کان،
 له‌ جیهانی دواکه‌وتوی نادیمۆکراسیه‌ی خۆره‌لاتی نێوه‌نددا، ئه‌و
 کاره‌یان کردووه‌. چونکه‌، لێره‌دا ته‌نیا هه‌ر ئایدۆلۆژیا، پۆلی تایبه‌تی
 خۆی ده‌بینێ، نه‌ک خواپه‌رستی و ئاینداری، مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی، ئه‌و
 گروپانه‌ بی! هه‌ر کاتیکیش ئایدۆلۆژیا، پێش هه‌مو شته‌که‌ی دیکه‌وه
 خرا، ئه‌وا وه‌ک عه‌ره‌ب گوتویه‌تی: « حابل و نابل » تیکه‌لده‌بن! ئه‌گینا،
 گه‌ر ته‌نیا هه‌ر خواپه‌رستی و ئاینداری راسته‌قینه‌، مه‌به‌ستی
 سه‌ره‌کی ئه‌و گروپه‌ ئیسلامیه‌یه‌ بوایه‌، ئه‌وا، ئه‌و هه‌موو گروپ و
 کۆمه‌له‌ ئیسلامیه‌یه‌، له‌ وولاته‌ ئیسلامیه‌یه‌کاندا بۆ داده‌مه‌زران؟ بۆ ته‌نیا
 هه‌ر، یه‌ک پارته‌ی ئیسلامی سه‌ره‌کی و به‌هێز دروست نه‌ده‌بوو؟!!

ئاخر، خۆ مزگه‌وتی « جیهاد »یش له‌ « سوله‌یمانی »، نمونه‌یه‌کی
 زیندوی له‌به‌رچاوه‌، که‌ زۆربه‌ی زۆری ئه‌وانه‌ی هاوچۆیده‌که‌ن، خۆیان له
 « کۆمه‌لی ئیسلامی » به‌ تایبه‌تی و گروپه‌ ئیسلامیه‌یه‌که‌ی دیکه‌ به
 گشتیدا ده‌بیننه‌وه‌. به‌ تایبه‌تی، نوێژی پۆژی « هه‌ینی »، هه‌ر له‌ ئه‌و
 ده‌که‌ن و شێوه‌ی کۆبوونه‌وه‌یه‌کی پامیاری به‌ خۆیه‌وه‌ گرتوه‌!

راسته، منیش پیموایه: هه موو مه لا و مامۆستا ئایینییهکان، نهک هه ره له
 « کوردستان »، به لکۆو، له هه موو جیهانی ئیسلامییشدا، وهک یهک نین.
 چونکه، کهم مامۆستای ئایینی هه بووه، له ئاستی زۆرداری نه ته وهیی و
 چه وسانده وهی کۆمه لایه تییدا، به دهنگهاتی و خۆینی خۆی، له پیتی خوا،
 نیشتمان و کۆمه لانی خه لکدا، له کاسه کردبی! به لکۆو، زۆربه ی مه لا و
 مامۆستا ئایینییهکانی « کوردستان »، زۆربه ی کات، وهک دارشهی بن
 ههنگلی « دهر بهگ، ئاغا، خان و شیخ » هکان وابوون. هه میشه، له
 دیوه خانهکانیادا ئاماده بوون، دیاری و یارمه تی بیان لی وهر گرتوون.
 له بهر نه وه، له ئاستی زۆرداری کۆمه لایه تییدا بی دهنگی بوون. چاوپۆشییان،
 له چه وسانده وهی چینی ره شوووتی جوتیارانی کورد کردووه. هه ره به
 چاو سوور کردنه وهیه کی نه وه ده سه لاتداره تهنگه نه ستووران، یا به ده م
 چه ور کردنیان، به ده یان به لگهی « شهرعی » یان بق هیناونه ته وه، ره وایان
 به ناره واه و واشیان به ره واه بق لیکداونه ته وه! هیندی جاریش،
 رازه یه کی باشی، سه رانی ده وه ته داگیر که رهکانی « کوردستان » یان
 کردووه. به لام، خۆ نموونه ی چه ن که له پیاویکی که وه ره و له بنه ماله یه کی
 ئایینی ناو داری کوردی وهک « شیخ عوبیدوللای شه مزینی، شیخ
 عه بدولسه لامی بارزانی، شیخ مهحمودی به رزنجی، شیخ سه عیدی
 پیران، قازی موحه مه د، شیخ سه عیدی نه وره سی ... »، تاهه تایه، وهک
 چه ن نه ستیره یه کی کهش و پرشنگدار، له ئاسمانی روون و خاوینی
 شینی خه باتی خوا په رستی و کوردایه تی راسته قینه دا ده دره وشینه وه!
 له کۆتایی خالی یه که میشدا نووسیویتی: (نه وه شمان بیر نه چی کۆمه لیک
 مامۆستای ئایینی کوردستان بوون سه ره تاکانی بزافی ئیسلامی
 چه کداریان دروست کرد، و ابزانم مامۆستا نه وهشی باش بق کاک دکتۆر
 روونکردۆته وه له وه لامهکانیدا.)
 راسته، نه وه کۆمه له مه لا و مامۆستا ئایینییه به ریزانه، کورد بوون، نه وه
 کاره پیرۆزه یان جیبه جیکردووه. به لام، نه ز دنیام، که ره نه وه کۆمه له ی
 گوتار نووس مه به ستیتی و باسی کردوون، ده سیان به کاری رامیاری
 نه کردایه، له که له خوا په رستییدا تیکه لیان نه کردایه، به شدارییان له
 شوێشی که لی کورد له « باشووری کوردستان » دا نه کردایه، ئیسته، هه ره
 هه مان تیبینیان له سه ره ده بوو!
 له بهر نه وه، نه وه گروپه ئیسلامییانه، ته نیا له و روانگه یه وه، له مه لا،
 مامۆستا و زانا ئایینییهکانی « کوردستان » ده روان، تا چه ن له

خۆيانەوه نزيكن! واتە: گەر کار لەگەڵ خۆياندا بکەن، ئەوا زۆر باشن. بەلام، گەر کاريان لەگەڵ نەکەن، دژيان نەبن و مەيلێکیان بۆيان هەبێ، ئەوا هەر باشن. گەر تەنپاش خواپەرستين و ئاينداري خۆيان بکەن، بايەخ بە ئەو گرووپە ئیسلامیيانە نەدەن، ئەوا لەکن و چوونیک نین!

لە خاڵی دووهمی گوتارەکه شیدا نووسیویتی: (نووسەر لەکۆتایی پێشەکییەکهیدا تەئکیدێ لەسەر ئەوه کردۆتەوه کهبەکوردي پەتی دەنووسی و زاراوه عەرەبییەکانیش دەکات بەکوردي،)

ئەمە راستە. چونکه، لە هەموو بەرھەمەکاندا، هەمیشە هەولمداوه، بە زمانێکی پەوان و سفتوسۆل، بە کوردییەکی پەتی و پەسەن بنووسم. واتە: شێوه لە پاژەکردنی نێوهرۆکدا بێ. بۆ ئەوی بتوانم، ئەو بابەتەیی دەبنووسم و پێشکەش بە خۆنەرانی کوردي دەکەم، پێزی هەبێ، چێژدار بێ، لە بەرگیکی پاژاوهی هونەری جوان هەلکێشرا بێ، بە شێوهیەکی وێژەیی بەرز پاژاوتەوه. ئەگینا، نێوهرۆک بێ شێوهیەکی جوان، بێ دارشتنێکی وێژەیی بە پێز و بەرز، بێ زمانێکی وێژەیی، بێ کوردییەکی پەتی و پەسەن، ئەو تام و چێژە، بە خۆنەر نادا و سەرنجیان، بە لای بابەتەکهدا راناکێشت، گەر باسی گرنگترین شتی ئەم جیهانەشیان بۆ بکری، هەر وەک گوتارنووس خوێشی، لە گوتارەکهی خۆیدا، باسی پێشەکیی نووسینەکهی منی کردووه، گەواهیی ئەوی بۆ داوم و نووسیویتی: (پێشەکییەکه « سەرنج و تێبینی » دەقیکی ئەدەبیی جوانی چیرۆک نامێژە، بەدەربرینێکی هونەری و زمانێکی پارا، چەند وێنەیهکی هونەری ئەفراندووه وەسفێکی جوانی گەشتەکهی کردووه، من بەش بەحالی خۆم چێژتکی تایبەتیم لێبینی ...) چونکه، گەر وا نەبووایە، هەلبەتە، ئەو چەن وشەیهی نەدەنووسی!

ئینجا، با ئەوهش دەربرم: مامۆستا « عەلی باپیر »، وەک مەلا و موسولمانێ، لە قەسەکانیدا، وشەیی عەرەبی بەکارهێناوه. منیش، ئەو وشانەیی بەرانبەرەکانیانم، لە زمانی کوردیدا زانی بێ، ئەوا بە کوردیی نووسیومن. ئەوانەیی نەشمرزانی بێ، یا نەبووبن، ئەوا بە زمانێکی دیکەیی بیانیی نووسیومن. بۆیه نووسیومه: بە کوردییەکی پەتی! ئەگینا، گەر چاوپێکەوتنەکه، وەک خۆی بلۆکرایەتەوه، لە پووی زمان و دارشتنەوه، لاوازدەبوو، ئەو تام و چێژەیی نەدەبوو!

هێندەیی من ئاگاداربم، هەموو ژۆرنالیستە سەرکەوتوو و شارەزاکانی جیهانیش، هەر وا دەکەن! کاتی خوێشی، لەگەڵ مامۆستادا، لە سەر ئەوه

پیکهاتووین، له کوتایی دوا کاسیتیشدا تۆمارمانکردوو. جگه له وهی،
گهر گۆرانکارییهک له چاوپیکه وتنه که دا هه بووايه، يا له هیندی جیدا،
واتاکهی تیکدایه، هه له به ته، مامۆستا خۆی به دهنگدهات!

من ههر له کۆنه وه پیموابوو و نووسیویشمه: (ئهن، له گه له وه دام، تا
ووشه ی رهسه ن و شیرینی کوردییمان هه بی، نابێ، په نا بۆ بهر ووشه ی
بیانیی بهرین. له بهر ئه وه، ههر گیز له گه له بۆچوونی ئه و نووسه رانه دا نیم،
ماف به خۆیان و خه لکی دیکه ش ده ده ن، به ئاره زووی خۆیان، گێره له
خهرمانی، زمانی گهلانی دیکه ی جیهاندا بکه ن.) «1, 441»

له بهر ئه وه، له کاتی نووسیندا، تا ووشه ی په تی و رهسه نی کوردییم جگه
که وتبێ، هیچ ووشه یه کی دیکه م، له زمانیکی دیکه وه نه خواستوه. ئیدی،
له ههر دیالیکت و خوار دیالیکتیکی زمانی کوردیییه وه بووی، ووشه کانم
وهرگرتوه و هه میشه، له ووشه ی بیانیی، پیم باشتتر و جوانتر بوون، بۆیه،
خۆم لێ پاراستوون.

به لام، گهر به رانه بهر ههر ووشه یه، یا زاراوه یه کی بیانیی، ووشه یه، یا
زاراوه یه کی کوردی گونجاوم بۆ نه دۆزرا بێته وه، ئه وا، تا توانیومه و هه ولم
داوه، ووشه و زاراوه ی «لاتینی» به کار بێنم. یا، ئه و شته له زمانه
رهسه نه که دا، چی پێ گوتراوه، ههر ئه و ووشه یه به کار بێنم. بۆ؟ چونکه،
نه که ههر من پیموایه، به لکوو، زۆری زۆری، شارهزا و پسپۆرهکانی
زمانی کوردیش، له و باوه ریه دان، ووشه و زاراوه ی «لاتینی» به
تایبه تی و زمانه «ئهورپایی» یه کان به گشتی، له زمانی کوردیدا
به کار بێنرێن، گه لێ باشتتره. چونکه، له گه له سروشتی زمانه که ماندا پتر
ده گونجێن و له ئه لفوویی کوردیی شه وه نزیک ترن. ههروه ها، پیموابوو:
(هه موو گهلانی سه ر رووی زه وی، بێ جیاوازی ده توانن، که لک له زمانی
«لاتینی» وهر گرن. ئه و ووشانه ی ههر له بنه رته دا، له زمانه
نه ته وه یییه که ی خۆیاندا جگه ناکه ون، یا «پیشکه وتنی زانست،
گۆرانکارییه نوێکانی سهردهم و داهێنانه تیکنۆلۆژیاکان» دهیسه پێن،
زۆر به ئاسانی ده توانرێ، زاراوه ی لێ وهر گیرێ، به مه رجێ، له گه له
تایبه ته ندیتی ئه و زمانه دا بگونجێ) «1, 442»

ههر له و باره یه وه، دوکتۆر «کهمال ئهحمده مه زههر» یش نووسیویتی:
(چونکه ده توانرێ، به ئاسانی، ووشه ی لێ وهر گیرێ و ووشه ی تازه ی لێ
پیکه بێنرێ. له رووی دهر برین شه وه، زاراوهکانی له سه ر زمان سووکترو
رهوانترن.) «2, 81»

هەر چەندە، بە هەموو توانامەوه هەولمداوه، خۆم لە بەکارهێنانی ووشەی «عەرهبیی، فارسیی و توورکیی» دوورخەمەوه. بەلام، لە هەمان کاتیشدا، گەر هەر ووشە و زاراوەی تایبەتیییم، لە زمانی «کوریدی، لاتینی» و زمانە «ئەوروپایی»یەکاندا دەس نەکەوتبێ، ئەوا بە ناچاری، ووشە و زاراوەی «عەرهبیی» باوم بەکارهێناوه و لە نێوان دوو کەوانەدا نووسیومن.

جگە لەوەی، هەمیشە، لە نێوان زمانی کوریدی و ئەو سی زمانە، نەتەوه داگیرکەرەکانی «عەرەب، فارس و توورک» دا جیاوازی مکردووه. چونکە، گەر چیی، زمانی «عەرهبیی»، زمانی ئایینی هاوێش و دەولەتیش بێ، بەلام، لە چاو زمانی «فارسیی» دا، زۆر لە زمانی «کوریدی»یەوه دووره. ئەوه لە گەڵ زمانی «توورکیی» دا، هەر بەراورد ناکرێن!

ئەز پێم وایە، گەر لە بنچینەدا، زمانی «فارسیی» و زمانی «کوریدی»، یەک زمان نەبووبن، ئەوا گومانێ تێدا نییە، سەر بە یەک گرووپە زمانن. لەبەرئەوه، زۆر لە یەکدییهوه نزیکن و کورد دەتوانن، بە ئاسانی، ووشەی لێ وەرگرێ. هەر وەک «هێمن»یش نووسیویتی: (ئێمە نابێ، گوێ بەدینه شوێتییستەکانی فارس، کە دەلێن: کوریدی شیوێهێکی فارسییه. بۆ خۆمان دەزانن، زمانە کەمان: زمانێکی سەر بەخۆیه و ناترسین و نایشارینەوه، کە خزمایهتیی وه تەک فارسیشدا هەیه. زۆر باش دەتوانن، ووشەی فارسیی وەرگیرن، وەک ئەوان کە لە وەرگرتنی ووشەی کوریدی و هیچ زمانێکی دیكە سەڵ ناکەن. بەلام، هەق نییە، لەباتی ووشەی «مەزن، گەوره، زەلام و زل» ووشەی «بزرگ»ی فارسیی بنوسین. یا لەجیاتێ «جوان، چەلەنگ، دەلال و شەنگ»ی خۆمان، ووشەی «قەشەنگ» لەکاربێنن، کە توورک و فارس، کێشەیان لە سەر هەیه.) «28،3»

پێموایە: ئەمە پێی راست و بەکارهێنانی ووشەی بیانی بێ، نەک تەنیا ووشەی عەرهبیی بەکاربێنن، چونکە موسوڵمانن و ووشەی زمانەکانی دیکەش پشگۆتێخەن، چونکە گەلەکانیان، سەر بە ئایینیکی دیکەن! پاشان نووسیویتی: (هەموو نووسەرە ناسیۆنالیستەکان جەخت لەسەر بەکوردیکردنی زاراوە دەبرێنەکان دەکەن، بەلام پێموایە ئەوان مەبەستیان تەنها زاراوە عەرهبیەکانە و حەساسیەتیان تەنها لە گەڵ ئەواندا هەیه، چونکە لەقسەو نووسینەکانیاندا زاراوەی بیانی زۆر بەکاردهێنن، بەتایبەتی ئینگلیزی، هەر وەک دکتۆر حوسێن - یش هەمانکاری کردووه، بۆ نموونە «پروژێکتەر، کۆمەلگای سیفیل،

سیکولاریزم، پلۆرالیزم « ئەمانە خۆ هیچی کوردی نین، هەروەها کە ویستووێتە هەندێ زاراوەی تر بکات بە کوردی تەنها بە وەشەرە بیهێکە بە وەشەرەکی بیانی گۆڕیوە، بۆ نمونە « واقع بینی = ریاڵبینی »، « مادی = ماتریالی ... »

راستە، من خۆم بە « ناسیۆنالیست » دەزانم و شانازییشی پێوە دەکەم. پێشموایە، هەموو مەرجێ لەم جیهانەدا، رێگێکی « ناسیۆنالیستی » هەر تێدا هەیە. چونکە، لە نیشتمانێکی دیاریکراودا لەدایکبووە و بە زمانێکی تایبەتی دەپێتی، ئەگینا، خۆ لە ئاسمانەوه نەباریوە!!! بۆیە دەبێ، ئەو نیشتمان و زمانە، لە هەموو نیشتمان و زمانەکانی دیکە جیهان خۆشتر بێ. ئەمەش، کاریکی سروشتیی و راستە، لەگەڵ هیچ دید و بۆچوونیکی ئایینی و مەرجێدا ناکۆکی نییە. خۆ بە یامبەری ئیسلام، چای « ئوحد »ی خۆشیویستوو و خۆشی فەرموویەتی: « ئوحد » چایەکە، خۆشیدەوێن، خۆشماندەوێ. (جا، گەر هەر کوردێکی نەگەت بێگوتایە: چای « قەندیل »، یا، هەر چایەکی دیکە نیشتمانەکەم خۆش دەوێ، ئەوا موسوڵمانە کوردەکان، شاخ و گوێیان لێ دەروان، بە کێویەیان نێوزەدەکرد و دەیانگوت: تۆ چۆن، خۆل و بەرد خۆش دەوێ، ناشی، بێرستی؟!)

بەلام، ئەز ئەو « ناسیۆنالیست »ە نیم، کە گوتار نووس لێی تێگەشتوو. چونکە، « ناسیۆنالیستی » لای من تەنیا ئەوێ: مەرجێ خاکی نیشتمان و پۆلەکانی نەتەوهکە خۆی خۆشبوێ. ناپاکیی لە کورد و « کوردستان » نەکا. بۆ کێشە پەواکە دڵسۆز و بە ئەمەک بێ. لەگەڵ نالە هەزاران و چەوساوەکانی کورددا بێ. دژی ستمی نەتەوهیی و داگیرکردن بێ. دژی چەوساندنەوه و زۆرداری کۆمەڵایەتی بوەستی. نەک بیر، فەلسەفە و ئایدۆلۆژیایەکی بێ، لە وێنەی بێتێکدا دایاشی و بێرستی. لەبەر ئەوە، ئەز هێندە « ناسیۆنالیست »م، تا بیر و پێژارەکەم، لە پارێزێ کۆمەڵانی خەڵکدا بێ. ئەگینا، لە مێژە گوتوووە و نووسیویشمە: بیر و پێژاری، فەلسەفە و ئایدۆلۆژیایەکی، ریزەکانی نەتەوهکەم لە توکوێکا، پۆلەکانی لە سەر ئایدۆلۆژیا و لە پێناوی بەرژێوهەندی تەسکی پارتایەتییدا، دەسیان بە خۆینی یەکدی سووری، بە هەموو توانای خۆمەوه، ئەو فەلسەفە و ئایدۆلۆژیایە پەتەکەمەوه. ئیدی، سەر بە هەر باوەڕ و فەلسەفەیەکی ئاسمانیی و زەمینیی بێ! ئاخر، ئایدۆلۆژیایەکی، بۆ ئازادی و خۆشیی مەرج بە گشتیی و کورد بە تایبەتی، بە گەر نەخری، کە لێ چیه؟!)

ئایدۆلۆژیایەك، جگە لە « مالتۆترانی، وێرانکاری، ئازاومنانەوه، پاونان و گرتن، كوشتن و برین، خوێنڕشتن و جینۆساید »، هیچی دیکە ی پێ نهێ، بۆچی چاکە و بە کەلکی کام گەل و نەتەوه دی؟!!

لەبەرئەوهی، خۆم بە « ناسیۆنالیست » یکی دیمۆکراسیخوازی مەروپەرۆم دەرمان، بایەختکی یەكجار زۆر، بە زمانە نەتەوهییەكە ی خۆم دەدەم، گەشەیی دەكەم، پێشیدەخەم و تا دەتوانم، ئەو زمانە ی خۆی گەورە پێی بەخشیوم، لە هەموو زمانەکانی دیکە ی جیهانم خۆشتر دەوێ و پازە ی دەكەم. ئەمەش، نە هەلە ی و نە « كفرە »، بەلكوو بە تەواوی، لەگەڵ باوهر « ناسیۆنالیستی » و خواهرستی ییەكە مدە دەگونجێ و پێكدەكەوێ. چونكە، خۆی پەرۆردگار، بە كوردیتی ئەفراندوومی و هەر بە كوردیش زمانی پزاندووم!

هەر بۆیە، لەو نامە ییە ی پۆزی « 2002. 10. 08 »، لە « سوله یمانی »، بۆ مامۆستا « عەلی باپیر » م ناردووه، زۆر بە راشكاوی نووسیومه: (بە راستی، گەر بە دەس من بووایە، « نوێژ، قورئان و فەرموودەکانی پەيامبەر، » شەم دەکرد بە كوردی! جا نازانم، بە پێژت لەو بارە ییە وه، چی دەلی؟ چونكە، گەر وا بڕوا، لە نیوچە ی ژێر دەسەلاتی ئێوه و لە ریزی پارتە ئیسلامییەكاندا، ورده ورده، ناوی « كوردی » و سلۆ لە یەك دی كردنیش، بە « كوردی » نامێنێ!)

ئەز پێموا یە: كۆڵەكە ی سەرەکی نەتەوه، لە زمان پێكها توه. هەر بە هۆی زمانە وه، بە من دەلێن: كورد و بە یەكێکی دیکەش دەلێن: عەرەب. هەر بە هۆی زمانیشە وه، نەتەوهكان لە یەك دی جیادەكرێنە وه و لە یەك گروپی ئێتنی هاو بەشدا كۆدەبنە وه.

ئەز، گەر وەك « ناسیۆنالیست » ی، لە زمانی كوردی بڕوانم، ئەوا، زۆر بە راشكاوی دەلێم و نایشارمە وه: لە هەموو زمانەکانی دیکە ی گەل و نەتەوهكانی جیهانم خۆشتر دەوێ. بۆ؟ چونكە، هەر بەو زمانە، پەردە ی گویم كراوەتە وه، بانگم بە گوێدا هەلدراو، بە مندالیی گروگالمکردووه و فێری، یەكەمین ووشە ی پیرۆزی « دایە و بابە » بووم! كاتێ ئازاریك پێ گەشتبێ، هەر بەو زمانە ئالاندوومه. كاتێ، تووشی گرفتێ بووم، هەر بەو زمانە، هاوارم لە خۆی خۆم كردووه، تا بە دەنگمە وه ی و یارمەتیم بدا. كاتێكیش، سەرکەوتنیك بە دەسەڵتایی و بە خەتە وەر بووم، هەر بەو زمانە، خۆشی خۆم دەربریوه. هەر بەو زمانەش دەتوانم، باشتەر، جوانتر، پتر دید و بۆچوونەکانی خۆم دەربرم، پافە لە هەست و هۆشی خۆم بكەم!

لههه مان کاتیشدا، ئه و سێ زمانه ی دیکه ی « عه ره بیی، فارسی و توورکی » زمانی زکماکی من نین و به من نامۆن. به لکوو، زمانی سێ نه ته وه ی سه رده س و زمانی فهرمی سێ ده ولته ی داگیرکه ر و نایاسای « کوردستان » نه بن، هیچی دیکه ئین و به هیچ شتویه، لام پیروژ نین!

بۆیه، ته نیا هه ر زمانه « ئه وروپایی » یه کان، به چهن زمانکی بیانی نازانم، به لکوو، ئه و سێ زمانه ش، وهک سێ زمانی نامۆ و بیانی ته ماشا ده که م. با، تیکه لێ ئایینی شمان له گه ل « عه رب » و خزمایه تی زمانیشمان، له گه ل « فارس » دا هه بێ! ئاخه، که ر ئه و نه ته وانه، هه ر له میژه وه، « کوردستان » یان داگیر نه کردایه، ئیسته پۆله ی کورد، بۆ ئه و سێ زمانه یان ده زانی؟ ئه دی بۆ زمانهکانی « چینی، هیندی، بهنگالی، پورتوگالی، مالایئیدی، ئیسی، ژاپۆنی، ئۆردۆ، ... » نازانن!!

به لام، که ر وهک خواپه رستیکی راسته قینه، له روانگه ی ئایینه وه، له زمانی کوردی و هه موو زمانهکانی دیکه ی، گروپه ئیتنیکهکانی دیکه ی جیهان بروانم، ئه و، هه موو زمانهکانم، لا جوان و پیروژن. چونکه، هه موویان هه ر یهزدانی مه زن دروستی کردوون، هیچیان ده سکر دی هیچ که س، ریکخوا، پارت و ده ولته ی نین، هه ر وهک فهرموویه تی: (ومن آياته خلق السماوات والارض واختلاف السنتكم واللوانكم ان فی ذلك لآیات للعالمین).

تهنانهت، زمانی نه ته وه یی، هێنده پیروژ و پڕ بایه خه، خوای که وه، په یامبه رهکانی خوێ، له نیو نه ته وهکانی خۆیاندان هه لێژاردوه و هه ر به و زمانه ش ناردوونی، که قسه یان پیکردوه، تا، باشتر له یه کدی بگه ن. وهک له چهن جێیه کدا فهرموویه تی: (وما ارسلنا من رسول الا بلسان قومه لیبین لهم فیضل الله من یشاء و یهدی من یشاء و هو العزیز الحکیم). (ولکل امه رسول فاذا جاء رسولهم قضی بینهم بالقسط و هم لا یظلمون). (ولقد بعثنا فی کل امه رسولا ان اعبدوا الله و اجتنبوا الطاغوت فمنهم من هدی الله و منهم من حقت علیه الضلله فسیروا فی الارض فانظروا کیف کان عاقبه المکذبین).

جا، که ر خوای که وه خوێ، ئاره زووی لێ بووایه، هه لبه ته، ئه م هه موو گروپه ئیتنیکانه ی دروست نه ده کرد، به لکوو، هه موو گروپه ئیتنیکهکانی، له یهک گروپی دیاریکراودا کو ده کردوه. هه روه ها، ئه م هه موو زمانه شی دروست نه ده کرد، به لکوو، ته نیا هه ر یهک زمانی تایبه تی دروسته کرد! هه ر وهک خوێ فهرموویه تی: (ولو شاء ربک لجعل الناس امه واحده و لا یزالون مختلفین).

له‌به‌رئ‌وه، هەر نه‌ته‌وهیه‌ک، پارێزگاریی زمانی نه‌ته‌وهیی خۆی نه‌کا، هه‌ول
 بۆ «بوژاندنه‌وه، پێشکه‌وتن، گه‌شه‌کردن و په‌رسه‌ندن» ی زمانه‌که‌ی
 خۆی نه‌دا، ئه‌وا ورده‌ورده، زمانه‌که‌ی لاوازه‌بی و ده‌پوکێته‌وه. دووریش
 نییه، له‌ پاشه‌پوژدا له‌نیونه‌چۆ و نه‌ته‌وه‌که‌ش، تووشی گرفتیکێ گه‌وره‌ی
 زمانه‌وانیی و سایکۆلۆژی بی!

ئه‌وه‌ته، ئێسته‌ ده‌بینن: چ بزووتنه‌وه‌یه‌کی مه‌زن، له‌ جیهاندا هه‌یه، به‌ چ
 شیوه‌یه، هه‌موو نه‌ته‌وه‌ پچووک و ژێر ده‌سه‌کان، هه‌ول بۆ بوژاندنه‌وه‌ی
 زمانه‌کانیان ده‌ده‌ن. ته‌نانه‌ت، نه‌ته‌وه‌ سه‌رده‌س و خاوه‌ن ده‌وله‌ته‌کانیش،
 بایه‌خیکێ یه‌کجار زۆر، به‌ زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یییه‌کانی خۆیان ده‌ده‌ن و پێشی
 ده‌خه‌ن. چونکه‌ زمان، به‌ چرایه‌کی ڕووناک و گه‌شی، نێو مائی تاریک و
 نووته‌کی هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌ک داده‌نرێ، زۆربه‌ی تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی نه‌ته‌وه،
 به‌ زمان ده‌رده‌برێن و هەر له‌ زمانیشدا کۆده‌بنه‌وه. خۆ هەر به‌ هۆی
 زمانیشه‌وه، گه‌لێ شتی گه‌وره و گرنگ، له‌ جیهاندا ڕووده‌ده‌ن.

گه‌ر ئاوێتیکیش له‌ میژوو بدینه‌وه، ته‌ماشایه‌کی سه‌رده‌می «رێنسانس»
 بکه‌ین، ئینجا، به‌ ته‌واوی تێده‌گه‌ین، گه‌لانی «ئه‌وروپا»، له‌ نێوان
 ساڵه‌کانی «1300-1400» دا، به‌ چ شیوه‌یه، بایه‌خیان به‌ زمانی
 نه‌ته‌وه‌یی خۆیان داوه. به‌ هۆی بوژاندنه‌وه‌ی زمانه‌که‌یانه‌وه، چۆن
 توانیویانه، پێشکه‌وتن به‌ده‌سه‌پێن. له‌ کاتێکدا، چه‌ندین پێشه‌وای مه‌زنی
 ناوداری وه‌ک: «دانتی، په‌ترارک، پۆکاشیق، داڤینشی، میخایل ئه‌نجیلۆ و
 ئارازمس ...»، له‌ نێو گه‌له‌کانی خۆیاندا هه‌لکه‌وتوون، گه‌لێ شانازییان،
 به‌ زمان و که‌لتووری نه‌ته‌وه‌یی خۆیانه‌وه‌ کردووه، بایه‌خیکێ زۆریان پێ
 داوه، گه‌لێکیان پێدا هه‌لداوه و پاژه‌یان کردووه. بۆیه‌ به‌و شیوه‌یه، ته‌لاری
 کۆشکی پا‌زاوه‌ی زمان، هونه‌ر و وێژه‌ی نه‌ته‌وه‌یی خۆیان، له‌ سه‌وت
 ته‌به‌قه‌ی ئاسمانی نیشتمانه‌کانیان تێپه‌راندووه. بۆ نموونه: هۆنه‌ریکی به‌
 ناویانگی وه‌ک «دانتی»، له‌ بوا‌ری بزووتنه‌وه‌ی «ڕووناکبیری، وێژه‌یی،
 هونه‌ری، کاری ئه‌کا‌دیمی و ڕامیاریی» دا، شۆڤه‌سوارێکی بێ وێنه‌ی
 سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی بووه. له‌بری زمانی «لاتینی»، زمانه‌ نه‌ته‌وه‌یییه‌که‌ی
 خۆی به‌کارهێناوه. ئه‌و که‌له‌نووسه‌ر و زانا گه‌وره‌یه، ده‌رباره‌ی زمانی
 نه‌ته‌وه‌یی گوتویه‌تی: (زمانی نه‌ته‌وه‌یی، له‌ توانایدا هه‌یه، پال به‌ گه‌له‌وه
 بنێ، گۆڕانیکی بنه‌ڕه‌تی تێدا پێکبێت.) «93،2»

به‌لام، زمان لای نه‌ته‌وه‌ی با‌ل‌ده‌س، نه‌ک هەر به‌ هه‌موو شیوه‌یه‌ پاژه‌کراوه،
 به‌لکوو، زمانه‌که‌ی خۆشیان، به‌ سه‌ر گرووپه‌ ئێتنیکه‌کانی دیکه‌ی ژێر

دهسى خوياندا سه پاندووه. جا ئو سه پاندنه، له رتي دهسه لاتى دهوله ته وه بووي، يا، به هوي زماني نايني هاويه شه وه بووي، يا له يه كاتدا، به هوي هر دو فاكتره كه وه بووي، ئو، شتي له باسه كه مان ناگوي!

كه چي، لاي ناته ته وه ييه كاني * كو مونيست و ئيسلامى « ناته وهى بندهس، هرگيز، ئو بايه خي پي ندراره. چونكه، هم ههست و هوشى ناته وه ييان لاوازيوه، هم هه ميشه له بوتي بيان ييه رستييدا تواونه ته وه و له ئاستي زمانه كهى خوشياندا، كه و كاسبون!

كه رچي زماني « عره بى »، به زماني دهوله ت و « قورئان » يش ناسراوه، به لام لاي من، هر به زمانكي بياني و خو سه پينه ري ناته وهى بالادهس داده نري! هيندهى له كونيشدا، مه لا و زانا موسولمانه كاني كورد، بايه خيان به « رينوس، ريزمان، ويژه و زمان » عره بى داوه، نيو هينده، بايه خيان به زمانه خو رسكه خوا كرده زكما كه كهى خويان نه داوه. به لگه شم ئوهيه: گر كه م بايه خيان پي بدايه، هه لبه ته ئيست، زماني كوردى، به جوركي ديكه ده بو، بويچ وشهيه دا نه ده م اين. ئوانيش، له لاپه ريه كي ديكه گه شتر و پرشنگدار تري ميژوي ويژه كورديدا، ناويان تو مارده كرا! *

له راستيدا، نهك هر له شم به وشه و زاراوهى عره بى ليرده كا، وهك گوتار نووس نووسيو تي، به لكو، هر هه مان باري سه رنج و تي بينيشم، به رانبه ر به هه مو وشه و زاراوه كهى بياني هيه، گر وشه و زاراوهى كوردى هه بى و به كار نه هينري. چونكه، ئه ز پيموايه: گر زماني « لاتين » و زمانه « ئوروپايى » يه كاني ديكه، به چن زمانكي بياني دانرين، ئو، له هه مان كاتدا، هر سي زماني « عره بى، فارسى و توركي »، كه لى له زمانانه، به من نام و بياني ترن. له به رئه وهى، زماني نه ته وه و دهوله ته دا گير كه ره كاني « كوردستان » و به زور به سه رماندا سه پينراون!

هه لبه ته، نهك هر گوتار نووس، به لكو، هه مو ئه ندامتيكى ئو گروه ئيسلامى يانهى « كوردستان »، ته نيا هر به وشيه، له واتاي وشهى بياني تيگه يشتون، هر به وشيه ش، له زمانانه ده روان!

* بوزاني پتر، تماشاي « زماني ناين و زماني نه ته وهى، زماني دهوله ت و زماني نه ته وهى » لاپه ره « 74 - 140 »، په رتوكى « سه ليقه ي زمانه وانى » بكه، زور به دريژى باسكراوه.

چونکه، زمانی داگیرکەری «عەرب» بە زمانێکی بیانیی نازانن، بە لکۆ، بە زمانێکی ڕەسەنی دەزانن و بگەر، لە زمانە نەتەواییەکی خۆشیان، پتر خۆشیاندهوێ و بایەخی پێ دەدەن. عەربە داگیرکەرکانیش، بە برای دایک و باوکی خۆیان دادەنێن. بە لام، سەیر ئەوێ، لە هەمان کاتدا، کوردە «سیکولار»ەکان، بە دوژمنی باوەکوشتە و سەرەکیی خۆیان دەزانن!

کەچی، ئەم هاوکیشەییە، لای زۆرییە هەر زۆری، پۆلەی نەتەو و دەسلەتدارانی دەولەتە داگیرکەرەکانی «کوردستان»، هەرگیز و نەبوو و واڵاش نییە. چونکه، چەن کەستێکی کەم نەبێ، پێزیان لە مافەکانی کورد گرتوو، ئەوانی دیکە، هەمیشە بە پێچەوانەو ڕەفتاریانکردوو، بە تاییبەتیی توورکەکان، چاویان بە هیچ جۆرە پێشکەوتنیکی کورد و سەرەخۆییەکی «کوردستان» هەڵ نەهاتوو و هەلیش نایە! جا، هەر لە چەپەو، تا راست بگەر، هەر لە «سیکولار»ەو، تا بە ئیسلامیش دەگا، بە نێر و مێیانەو، دانیان بە مافە نەتەویی و دیمۆکراسییەکانی کەلی کورددا نەناو و ناشینێن. عەربەکانیش، کورد بە یەکەمین پێگەر و کۆسپی، سەر پێی پێشکەوتنی عەرب و سەرەخۆیی نیشتمانەکیان دادەنێن. بە ناپاک و بە کرێگراوی بیانیی تاوانباریدەکن، وەک لەم دواییاندا، لە کەنالی «ئەلجەزیرە»ەو، چەن ڕووناکبیر و ژورنالیستیکی ناواری وەک: دوکتۆر «فەیسەل ئەلقاسم» و «ئەحمەد مەنصور» زۆر بە ڕاشکاوی، ئەم چەن کەللەشەکرمان شکاند!

جگە لەوێ، چاویان لەو کەمە نازادیی و نیمچە سەرەخۆییە بریو، کە ئەوێ، لە «باشووری کوردستان» دا هەیە و دەیانەوێ، پۆزێ زووتر، دەسیان ئاوالەبێ، خۆیان بۆ لێدانی بزوتنەوێ کوردایەتیی تەرخانەن و ئەو سەرەستیاییە بە خۆیان سەندراو، تێکبەندەو و لەنتۆبەرەن! چونکه، بە نێوی برای ئایینییهو، هیچ مافی بە کورد ڕەوا نابین، تەنیا هەر ئەو نەبێ، لە ژێر ئالای یەک دەولەتی یەکگرتووی ئیسلامیدا، تا هەتایە، ئەوان برا گەر و ئێمەش برا بچووک بین، وەک چەندین سەدە دەبێ، بەو شێوێ، کوردیان چەوساندۆتەو، بەو قەوانە سوواو، مێشکی پۆلەکانیان پێکردوون، بە هەزارانیان لێ فووداوين، بە نێوی ئایینەو، وولاتانی کەلانی جیهانیان پێ داگیرکردوون و بە هەزاران پۆلەی کوردیان، بە خۆپایی و لە پێناوی هیچدا، لە بەرەکانی جەنگدا بەکوشتدوو. بە تاییبەتیی، گروپی ئیسلامییە هاوڕێباز و هاوئایینزا

عەرەبە « سووننه » كانى گوتارنوس، گەر ئورۇ دەسيان ھەبى، ئىوا، لە ئاخووندىھەکانى « ئىران » كە مترمان پى ناکەن!

ئىرەدا دەمەوى، كورته باسكى پىوھندىدار، تىكەل بە وەلامەكەم بکەم. ئەز پىموايە: ئايىنى ئىسلام، ھەرگىز نەيتوانىو، چارەسەرى كىشەى نەتەوايەتتى بکا. چونكە، باوهرى پىي نىيە و لەو بوارەشدا، ھىچى پى نەبوو و نىيە. ئەوھى ھىندى گروپى ئىتتىكى ديارىيكرائىش، لە ھىندى دەولەتدا، بە ناوى چەن گروپ و پىكخراوتكى ئىسلامى راميارىشەو، خۆيان پىكەمخەن، رادەپەرن، خەباتى چەكدارى دەكەن و داواى مافى چارەنوس دەكەن، تەنبا ھەر ئەوھى: ئايىنەكەيان جىاوازى ھەيە و نايانەوى، لە بىندەسى ئەواندا بن و نەتەوى بالادەس فرمانرەوايىيانكا.

بۆ نمونە: پۆلەكانى گەلى موسولمانى « فەستىن »، دژى ھەموو دەزگە دەولەتتى و سەربازىيەكانى دەولەتى « ئىسرائىل » دەجەنگن. ھەرەھا، ھەموو گەلانى دىكەى موسولمانى « كىشمىر، فىلىپىن، بۆسنە، چىچىنستان، كۆسوفو... » دژى گەل و نەتەو سەردەس و داگىركەھەكانى « فەلە » خەباتدەكەن.

بەلام، گەر ھاتوو، چەن گەلىكى دىكەى موسولمانى ھەك: « عەرەب، توورك و فارس »، ئازادىي و سەربەخۆي، لە گەلىكى دىكەى موسولمانى ھەك « كورد » زەوتكەن، خاكەكەى لى داگىركەن و بىچەوسىننەو، ئەوا دەبى، ھىچ نەللى و ھىچ نەكا، بەو فرمانرەوايى و ژىر دەسىيە قايلبى. چونكە، لە چوارچىوھى سنوورى دەولەتتىكى ئىسلامىيدا دەژى و ئەمەش، لە لايەن ياسا و دەستوورى ئىسلامەو، بىرارى لە سەر دراو!

بۆيە، لە ھىچ بەشىكى « كوردستان »، ھىچ گروپىكى ئىسلامى راميارى نايىن، دان بە مافە رەواكانى نەتەوى كورددا بنى! تەنانەت، گەر يەكلى گەلە موسولمانەكان، خاكى گەلىكى دىكەى ناموسولمانى ھەك « جوو » يا « فەلە » داگىركرد، ئەوا، بە ھىچ شىوھە بۆيان نىيە، داواى مافى چارەنوسى خۆيان بکەن. بەلكوو دەبى، بەزۆرىش بى، ھەر ملکہچى ياسا و بىرارىھەكانى دەولەتە ئىسلامىيەكە بن. نەك ھەر ئەوھش، بەلكوو دەبى، سەرانش بە دەولەتە ئىسلامىيەكە بدەن! بۆ نمونە: دەسەلاتدارە عەرەبە موسولمانەكانى « سۇدان »، خاكى « فەلە » رەشپىستەكانى « خوارووى سۇدان »يان زەوتكردوو و دان بە مافەكانىشياندا نانن!

بە راستىي، ئەمە دید و بۆچوونى راميارىي و نەتەوىي راستەقىنەى، ھىندى لە ھاوتايىن و ئايىنزاكانى گوتارنوسە، بەرانبەر بە نەتەوى كورد

به گشتیی و گهلی کورد له « باشووری کوردستان » به تایبه تی، هیچ مافیکی نه تهوهیی پێ رهوا نابین. ئیدی، بۆچی دهبی، به برای خۆمانیان بزانن، ئه برایانهی ئاماده بن، له گهڵ « توورک » و « فارس » دا هاوکاری بکه، بۆ ئهوهی، گه لێکی موسولمانی دیکه ی وهک « کورد » له نێوه رن، یا، به لانی که مه وه، به هیچ مافیکی نه تهوهیی و دیمۆکراسیی خۆی نهکا!

هر چهنده، به هه موو لێکدانه وهیه کیش بی، کورد چ له کۆن و چ له ئیسته شدا، زۆر له ئه و گه له سه رده سانه موسولمانتر بووه و ئایینه که شی، خاوینتر راگرتووه. به لام، ئه وان هه ر خۆیان به موسولمانی راسته قینه دهزان و دان، به هیچ مافیکی نه تهوهیی کوردا نائین. چونکه، جگه له نه تهوهی ئیسلام، باوه ریان به هیچ نه تهوهیه کی دیکه نییه. جگه له مافی ئیسلامیی، باوه ریشیان، به هیچ جۆره مافیکی نه تهوهیی و دیمۆکراسیی نییه و هه ر به « کفر » یشی دهزان!

له گهڵ ئه وه شدا، ههستی ئایینی و ههستی نه تهوهیی خۆیان، زۆر زیره کانه و ژیرانه تیکه لاوکردووه، به شیتوهیه کی زۆر جوان، دژی داگیرکه رانی وولاتهکانیان به کاریانه ئناوه و به کاریشیدیتن. له هه مان کاتیشدا، مافی گرووپه ئیستیکهکانی بنده سی خۆشیان، ناسه لیتن و قووتیده هن! که چیی، ئه م دید و بۆچوونه، بۆ گه لێکی موسولمانی وهک کورد، هه رگیز دهس نادا. چونکه، هه ر دوو نه تهوهی داگیرکراو « کورد » و داگیرکه ر « عه رب، توورک و فارس »، یه ک ئایینی هاویه ش کۆیان دهکاته وه. له به ره ئه و نابی، بۆ خالی هاویه ش بگه ریتن، به لکوو ده بی، بۆ خالی ناکۆکیی بگه ریتن، تا به هۆیه وه، خۆمان له ئه وان جیاکه ینه وه. له م بواره شدا، ته نیا هه ر، چه کی زمان ده توانی، ئه و کاره گرنگه جێبه جێکا. به لام، هیندی جار، گرووپه ئیسلامیییهکانی « کوردستان »، هیندی ئایهت و فەرمووده ی په یامبه ر، بۆ مه به سته تایبه تییهکانی خۆیان دیننه وه و لێکدانه وهی تایبه تی بۆ ده که ن، که له راستیدا، فری به سه ر مافی چاره نووسی نه ته وه کانه وه نییه! به لکوو ده یانه وێ، به هه ر شیتوهیه بی، له گهڵ به رنامه و رێبازی پامیاریی خۆیاندا بیانگونجیتن، تا ئه و که لێنه گه وره یه، له ئایینی ئیسلامدا پرکه ته وه و ئه ندامه ده رویش ئاساکانی خۆشیانی پێ بخره له تێتن!*

* له سه ر نووسینهکانی مامۆستا، کۆلێنه وه یه کی تایبه تییم نووسیوه. به لام، دۆستایه تی و ئه مه کدارییم، پێی پێ نهدام و به راسته نه زانی، تا خۆی له زینداندای، به لایه که مه وه!

به لām، ئەم ئەرکه گەر و گرانه پیرۆزه، پێش هه موو لایه نێ، به ره پروی گرووپه ئیسلامیییه کانی « کوردستان » ده بیته وه، بۆ ئه وهی، داوای ده وه تیکێ یه کگرتووی « کوردستانی » بکه ن، ده سی ئه و داگیرکه ره باز رگانه ی ئاین، بۆ پۆله کانی هه و دوو نه ته وهی سه ره ده س و بنده س، بۆ هه موو گه لانی ئیسلامیی ئاشکرا که ن، تا چی دیکه، به ناوی ئایینه وه، کورد نه کوژن و خا که که ی داگیر نه که ن!

وه که که مێ پێشتر روو نه کرده وه، به پێی پێوستی نووسینه که، به گوێزه ی بوون، یا نه بوونی هێندێ ووشه و زاراوه له زمانی کوردیدا، په نا بۆ به ر، زمانه جیا جیا کانی گه لانی جیا وازی جیهان ده به م. ئیدی، به و شتیه یه ی بگونجێ و با وه رم پێی هه بێ، ووشه و زاراوه ی گونجاویان، لێ ده خوازم و به شتیه یه کی شیاو، له نووسینه کانه دا به کاریان دێنم. ئه گینا له راستیدا، پۆژێ له پۆژان، بیرم له وه نه کردۆته وه، زاراوه بۆ زمانی کوردی دا تاشم. چونکه، ئه و کاره پسپۆری تایبه تی خۆی ده وێ، منیش، له و بواره دا، زۆر ده س و پێ سپیم! له به ره ئه وه، وه که گو تار نووس نووسی وێتی، من زاراوه مان تاشیه. ئه وه ی ئه ویش به نمونه هێنا وێتییه وه، ئه وه نا که یه نێ، راستی پێکابێ!

ئینجا، یا که مێ باسی ئه و نمونه نه بکه م، که گو تار نووس له نووسینه که ی مندا هه لیبژاردوون. ده رباره ی ووشه و زاراوه کانی « پۆژیکته ر، سیقیل، سیکولاریزم و پلۆرالیزم », گو مانی تێدا نییه، هه ر هه موویان کوردی نین. به لکوو له زمانه « ئه وروپایی » یه کانه وه وه رگیرا و ن و ته نیا « ئینگلیزی » ش نین، وه که گو تار نووس تێگه یشتو وه!

هه ر وه ها، ته نیا هه ر کوردیش، ئه و زاراوه جیهانییانه به کار نا هێنێ، به لکوو، زۆر به ی زۆری گه لانی جیهان و نه ته وه ی عه ره بیه به کاریان دێن، له کاتیکدا، ئه وان وه که کورد، خاکیان داگیر نه کرا وه، ده یان سالی ش ده بێ، ده وه له تی نه ته وه یی تایبه تی خۆیان دامه زاندو وه، چه ندين ده زگی « هونه ری، وێژه یی و زانستی » شیان هه یه، ئینجا، هه ر په ناش بۆ ئه و زاراوه جیهانییانه ده به ن. ئاخه ر، چی بکه ن، گه ر ئه و ووشه و زاراوه به کار نه هێن؟! خۆ ناتوانن، هه موو ئه و نا و زاراوه ی ئه و پۆ هه ن، وه که: « رادیۆ، تیلیفیزیۆن، فیدیۆ، سینما، تیلیفۆن، کۆمپیوتەر، دیسک، کاسیت، کامیتر، فیلم، پۆژیکته ر، فریزەر، دیمۆکراسی، دیکتاتۆری، پۆژوازی، قانون، دوکتۆر، پروفیسۆر، گرووپ، فۆنیک، فۆنیم، پۆژه، دیالۆگ، فه لسه فه، ئایدۆلۆژیا ... » بگۆن و به رانه ره کانیان دا تاشن!

جا، گەر ئەوان وابن و لە نووسینەکانیاندا، ئەو زاراوانە بەکاربێنن، ئێمەى کورد، که له ههموو مافێکی نهتهوهیی خۆمان بێ بهشکراوین، گەر بهو شیوهیه نهیاننووسین و بهکاریان نههێنین، ئێدی دهبێ، به چ شیوهیهکی دیکه بیاننووسین؟ ئایا، گوتارنوس پیم نالێ، لهبری وشهێ « پرۆژیکتەر »، چی دیکه بهکاربێنم؟ ئەز پیم وایه، خۆیان بهکاربێنن، گه‌لێ لهوه باشتره، زاراوه‌ی ناله‌باریان بۆ داتاشین و واتای راسته‌قینه‌ی خۆشیان به‌دهسه‌وه نه‌ده‌ن!

راسته، ئەو وشانه کوردیی نین، که‌چی، نووسهر موسولمانه‌کان خۆشیان به‌کاریانده‌ین. گەر ته‌ماشای نووسینه‌کانی مامۆستا « عه‌لی باپیر » بکه‌ین، له زۆر شوێندا، هه‌ندێ لهو وشه و زاراوانه ده‌بینن. سه‌هر ئه‌وهیه، گوتارنوس په‌خته‌ی ئه‌وه‌ی لێ گرتووم، که وشه‌ی بیانیم به‌کاره‌یناوه. که‌چی، گەر من له « 200 » لاپه‌رده‌ا، « 4 - 5 » وشه‌ی بیانیم به‌کاره‌ینابێ، ئەوا خۆشی، لهو کورتله‌گوتاره‌دا، « 25 » وشه‌ی عه‌ره‌بیی و « 9 » وشه‌ی دیکه‌شی، له زمانه « ئه‌وروپایی »یه‌کانه‌وه خواستوه و له نووسینه‌که‌یدا به‌کاره‌یناون. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا، هه‌شتا ئه‌و گه‌له‌ی له من کردوه، تۆ ب‌لێی، ئه‌مه گه‌ری باره‌ترێ نه‌بێ؟!!

پیشم وایه، زاراوه بهو شیوه دارێژرێ، وه‌ک گوتارنوس بۆچوه. چونکه، هه‌ر وه‌ک چۆن، « ریالین » زاراوه‌یه‌کی کوردیی نییه، به‌همان شیوه‌ش، « واقیعین » هه‌ر زاراوه‌یه‌کی کوردیی نییه! له‌به‌رئه‌وه‌ی، هه‌ر یه‌که‌یان، له دوو وشه‌ی جیای، سه‌ر به دوو زمانی جیاواز پێکهاتوون. دیاره، هه‌ر دوو وشه‌که‌ش کوردیی نین. به‌لام، له‌بری « واقع »ی عه‌ره‌بیی، « ریال »م به‌کاره‌یناوه، چونکه، گه‌لێکم پێ جوانتر و له‌بارتره.

ئه‌مه، هه‌ر وه‌ک ئه‌وه وایه، کورده‌کانی « باکوور و خۆراوی کوردستان »، له‌بری هه‌ر دوو وشه‌ی په‌سه‌نی کوردیی « ئه‌زموون و تاقیکردنه‌وه »، وشه‌ی « ته‌جره‌به »ی عه‌ره‌بیی به‌کارده‌ین و ده‌لێن: « جه‌رباندن ! » ئاخر، ئه‌مه کوێی کوردیییه؟!!

بۆ نمونه: کاتێ، له‌بری زاراوه‌ی « حیزب »ی عه‌ره‌بیی، زاراوه‌ی « پارت » به‌کارده‌ین، باستر و تاکه‌ی خۆی ده‌گه‌یه‌نێ و هه‌مو که‌سی که‌ش لێ تێده‌گا. ته‌نانه‌ت، هه‌موو گه‌لانی جیهانیان به‌کارده‌ین. به‌لام، ئه‌مه ئه‌وه ناگه‌یه‌نێ، له زمانی کوردیدا، به‌رانبه‌ر به زاراوه‌ی « پارت »، هه‌یچی دیکه‌مان نه‌بێ! به‌لکوو هه‌مانه، وه‌ک: « کۆمه‌ل ». به‌لام، من پیم وایه، به ته‌واویی، واتای « پارت » ناگه‌یه‌نێ! ئه‌مه‌ش هه‌ر وه‌ک ئه‌وه وایه،

عەرهبەكان لەبری ناوی «تیلەفۆن» زاراوەی «هاتف»یان داناوه،
 كه چیی، تا ئێسته، جێی خۆی نهگرتوووه و له زمانهكهشیاندا نهچهسپيووه.
 به راستیی، ئهم جوژه ووشه و زاراوه ناسراو و گرنگانه، به ههچ شێوهیه
 پێویست ناکا، زاراوهی دیکهیان بۆ داتاشرێ. چونکه، پۆلهی گهڵ و
 نهتهوهکانی جیهان، زۆر به ئاسانی لێیان تێدهگه، تا ئه و ووشه و
 زاراوانه ی زمانه زیندوووهکانی گهلانی جیهان فێربن، گهلی چاکتره و
 باشتريش، له یهکدی تێدهگه!

ووشه و زاراوهکانی «لاتین»، مولکی ههچ گرووپیکی ئیتنیک نین. به لکوه،
 مولکی هه موو کۆمه لگهی مروڤ. بۆیه، هه موو گهڵ و نهتهوهیهک بۆی ههیه،
 به کاریان بینی. به لām، زمانهکانی «عهره بیی، فارسیی و توورکیی»، مولکی
 ئه و سێ نهتهوه داگیرکهرن، نهک ههر کورد بۆی ههیه، به کاریان بینی،
 به لکوه، به زۆریش به سه ریاندا سه پاندوووه و ده شیسه پێن، له هه مان
 کاتیشدا، زمانه خواگرده که ی خۆشیان لێ قه دهغه کردوووه!*

له راستییدا، عهرهبه کان، نهک ههر خا که یان داگیرکردوین، به لکوه،
 زمانه کهشیان تێکداوین! چۆن؟ ههر چهنده، کورد ئه لفو بیی عهره بیی
 به کار دێت، به لām، له هه مان کاتیشدا، له گه ل سروشت و خه سه له ی زمانه
 کوردییدا ناگونجێن. چونکه، جگه له وه ی، دوو زمانه جیاوازن، ههروه ها،
 چۆن هێندێ پیتی وهک: «ث، ذ، ص، ض، ط، ظ» له زمانه کوردییدا
 نین، ههر به و شێوهیه ش، هێندێ پیتی په سه نه کوردیی وهک: «پ، چ، ژ،
 ژ، ف، گ، ل، ق، ئ» له زمانه عهره بییدا نین. به لām، ئه و پیتانه، له زمانه
 «ئه وروپایی»یه کاندا هه ن. له به ره ئه وه، گه لی ووشه و زاراوه ی جیا جیای
 زمانهکانی گهلانی جیهان، له پتی زمانه عهره بییه وه، له زمانه که ماندان،
 به هه له بلۆبوونه ته وه. له به ره ئه وه ی ئه وان، ئه و پیتانه یان نییه.

بۆیه، گهر ههر ووشه یهک، ناوی، زاراوه یه کمان، له ههر زمانه کی بیانی
 دیکه وه وه رگرت، ده بی. ووشه که له زمانه نه ته وه بییه په سه نه که ی خۆیدا،
 دهنگه که ی چۆن بوو، ههر به و شێوهیه ش بیلێنه وه. یا، خۆیان چۆنی
 ده نووسن، ئێمه ش، ههر به و شێوهیه بینووسن. به لām، پیتی کوردیی
 به کاری نین. له به ره ئه وه نابی، بۆ ناوی «ئامیر، زاراوه جوړبه جوړمه کان،
 ناوی مانگه کان، گوند، شارۆچکه، شار و وولات»، وهک «عهره ب، توورک

* ده رباره ی ئهم پاسه، ته ماشای «سه لیه ی زمانه وانیه»، لاپه ره «433 - 449» بکه،
 به درێژی با سه کردوووه و لێره دا نامه وێ، له وه پتر لیتی بدویم!

و فارس «هكان بىاننووسىن، به لكوو پىويسته، نهو كه لانه خويان، چوئى ده لىن و دهنووسن، ئىمهش هر بهو شىويه بىاننووسىن. نهك، له زمانى عه ربىيه وه وه رىانگرىن و به كارىان بىنن. به لكوو، له زمانه سه ره كىييه كهى خوiane وه وه رىانگرىن. چونكه، ئىمه نهو پىتانه مان هه. بۆ نموونه: ناوى دهوله تى «Portugal»، ته نىا ده بى، به پىتى كوردى به «پورتوگال» بنووسرى، نهك گوتن و نووسىنه كهى، له زمانى دووه مه وه وه رىانگرىن. چونكه، عه رب پىتى «پ - گ» يان نىيه و به «برتغال» دهينووسن. يا، له بهرئه وهى فارس هكان، به دهوله تى «پورتوگال» ده لىن «پرتقال»، ئىدى كورده كانى رۆژه لاتىش ده بى، له بهر خاترى نهوان، هر نهو ناوه به كار بىن. ئىدى، نهو كاته، چوئ جىاوازى له نىوان «پرتقال» مىوه و «پورتوگال»ى وولاتدا دهكه ن!!!

يا، «روس» هكان خويان، به پىته خته كه يان ده لىن: «Moskva». كه چى، عه رب له بهرئه وهى پىتى «ف - V» يان نىيه، به «موسكو»ى دهنووسن و ده خوئنه وه، له كاتىكدا، راستىييه كهى «مؤسكفه» يه. يا «Chile»، له بهرئه وهى له زمانى عه ربىيدا، پىتى «چ - CH» نىيه، عه ره بهكان به «شلى» دهينووسن. ههروهها، «چىچىن» به «شيشان» ده خوئنه وه. بۆيه نابى، ئىمهى كوردىش، له عه ره بهكان وه وه رىانگرىن. چونكه، عه ربىيى و كوردى، دوو زمانى جىاوازن و ده بى، له زمانه ره سه نه كه وه وه رىانگرىن و به «چلى» و «چىچىن» بىاننووسىن. يا، با ته ماشاى ناوى وولاتى «مصر» بكهين. له رۆبهى زمانه كانى جىهاندا، به «Egypt» دهنووسرى. به لام، چونكه «مصر» وولاتىكى عه ربىييه، له زمانه ره سه نه كهى خوياندا به «مصر» دهنووسرى و ده خوئندرىته وه، ئىمهى كوردىش ده بى، له عه ره بهكان وه بىخوازين، به پىتى كوردى و به «مىسر» بىنووسىن.

ههروهها «Ghana, Gambia, Gabon, Polen, America, Japan, Vietnam, Vatikan» و «Venezuela»، عه ره بهكان به «يابان، امريكا، بولونىا، كابون، كامبىا، كانا، فاتىكان، فىتنام و فنزىلا» دهياننووسن. به لام، راستروايه، به «ژاپون، ئه مىريكا، پۆلۆن، گابۆن، كانا، كامبىا، فاتىكان، فىتنام و فىنزهدولا» بنووسرىن. له كوئايىشدا، ته نىا هر نهو ماوه، به هىندى بۆچوونى تايبه تى خۆم، كوئايى بهم گوئاره بىنم، كه له نىوان ساله كانى «1996 - 1999» دا نووسىومن و ئىستهش دووباره يانده كه مه وه:

(هەر چه‌نده، ووشه‌ی بیانیی ناتوانی، کار له تایبه‌تمه‌ندی هیج جوره زمانى بکا، زمانه‌که بگۆڕی، یا رێزمان و ووشه‌کانی زمان تیکدا. به‌لام، هەر چۆنیی، زمان، تا له ووشه‌ی بیانیی خاوتنکریته‌وه، تا پاک راگیرى، تا راژه‌کری، هینده‌ی دیکه، زمانه‌که دهبوژیته‌وه، شیرینتر، که‌شاوتر، جوانتر ده‌بی و پێشتر ده‌که‌وی.

له‌گه‌ڵ ئەم راستییانه‌شدا ده‌بی، به‌ شیوه‌یه‌کی به‌رده‌وام هه‌ڵده‌ین، زمانه‌که‌مان، له ووشه‌ی بیانیی بژارکه‌ین. چونکه، که‌ر ئەم کاره نه‌که‌ین، هەر بلتین: تازه‌ئەو ووشانه‌ کوردینراون، وه‌ک ئەوه‌ وایه، بلتین: له‌ میژه‌ کورد له‌گه‌ڵ «فارس، عه‌ره‌ب و توورک» دا تیکه‌لاو‌بوون، له‌ سنووری ئەو ده‌وله‌تانه‌دا، پتکه‌وه‌ ده‌ژین، تازه‌ پتکه‌وه‌ راها‌تون، ئیدی، سه‌ری خۆمان بۆ بیه‌شیتن، داوا‌ی ماف و ده‌وله‌ت بکه‌ین؟» 1، 449»

سه‌رچاوه‌کان:

1. حوسین محمەد عەزیز، سه‌لیقه‌ی زمانه‌وانی و گه‌فته‌کانی زمانی کوردی، چاپی 1، چاپخانه‌ی هه‌وال، کوردستان - سوله‌یانی، 1999.
2. د. که‌مال مه‌زه‌ره‌ نه‌حمه‌د، رێنێسانس، فوناد میسری کردوویه به‌ کوردی، چاپی 1، چاپخانه‌ی الحوادث، به‌غدا، 1984.
3. هێمن، پاشه‌پۆک، چاپی 2، چاپخانه‌ی پیرۆز، مه‌هاباد، خاکه‌لیتوی 1362 هه‌تاوی.

* * *

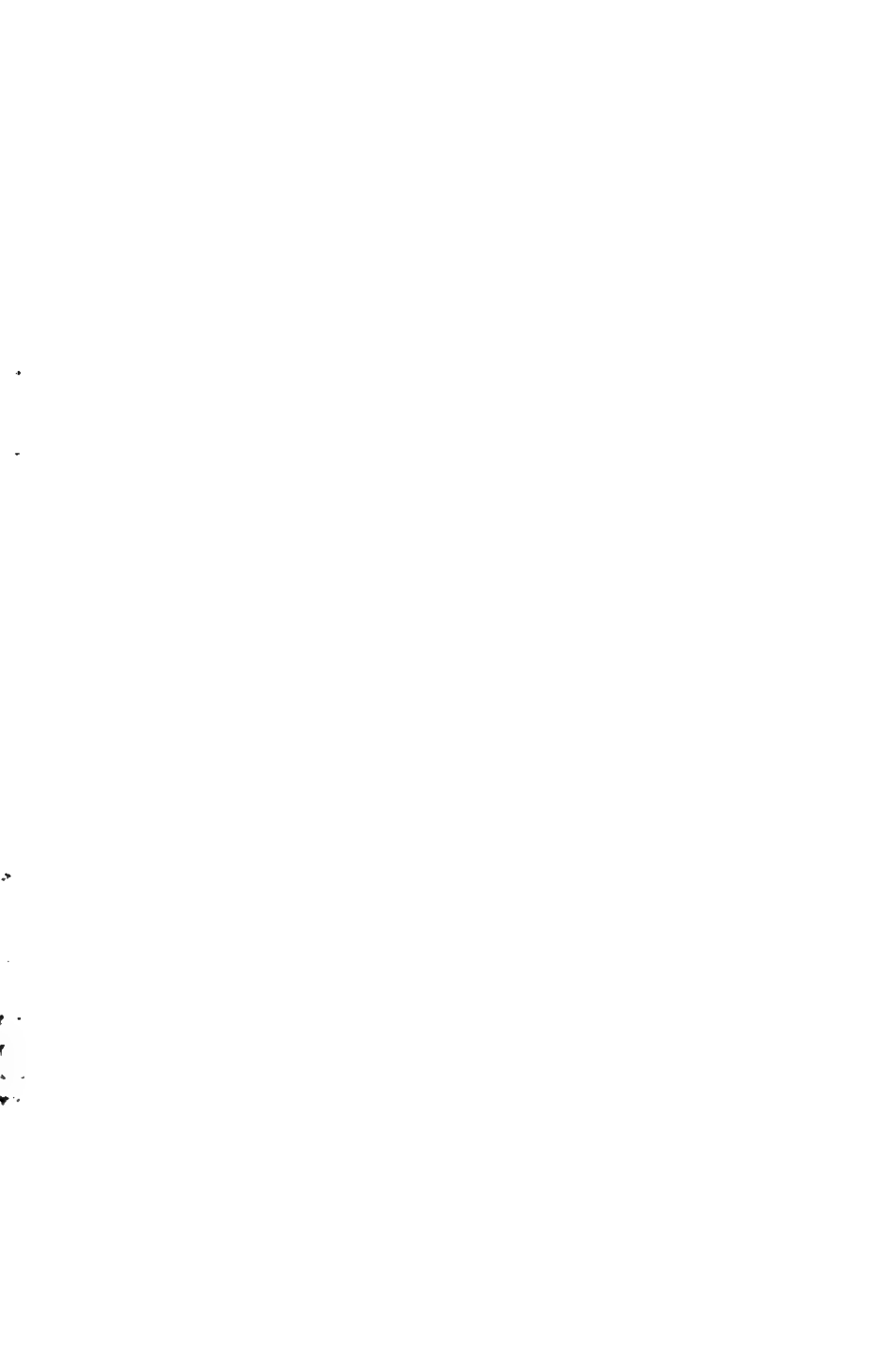
بەرھەمە چاپکراوەکانی نووسەر

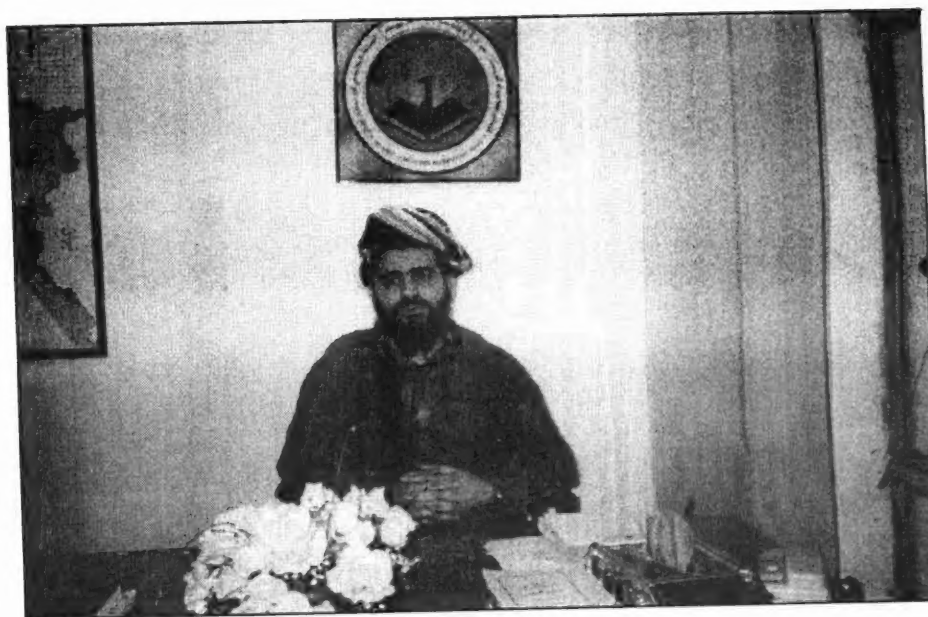
گۆتار :

1. بەرەو نازادی، گ. رابوون، ژ. 2، سوید، 1991.
2. لە پیتاوی راستیدا، بەریانگ، ژ. 87، سالی 12، سوید، 1993.
3. یدکیتی سوڤیتی ھەلەشاوھ لە روانگە ی بەرژەوندییەکانی نەتەوێ گوردەو، گ. رابوون، ژ. 7-8، سوید، 1993.
4. دەریاری کەسایدیتی کورد، گ. رابوون، ژ. 10-11، سوید، 1994.
5. بەرەو ستراتیژیکی یدکرتووی نەتەوێ، ھەنگاو، ژ. 13، لەندن، 1995.
6. سایکۆلۆژیەتی مۆژی ناواری کورد ...، گ. گزینگ، ژ. 8، سوید، 1995.
7. لیکۆلێنەوێک دەریاری کۆمەلگە ی کوردەواری، گ. گزینگ، ژ. 9، 1995.
8. کۆریە تاقانە ساواکە ی دەنگ و ڕەنگی نەتەوێکەم (MedTV)، گ. گزینگ، ژ. 13، سوید، 1996.
9. ھەنگاوی یدکەم و ...، گ. بەریانگ، ژ. 102، سالی 14، سوید، 1996.
10. چەند سەرنجێ دەریاری سەرەخۆشی و پرسیە دانان، گ. بەریانگ، ژ. 104، سوید، 1997.
11. دیکتاتۆرەکان لە بەریدک ناوتنە قەبێ نەخشە و پلاتەکانیان دادەھێن، گ. بەریانگ، ژ. 105، سوید، 1997. گ. دیمۆکراسی، ژ. 30، سلیمانی، 1997.
12. کە ی ھۆشێ بە بەر خۆماندا دەھێننەو؟ گ. بەریانگ، ژ. 106-107، سوید، 1998. گ. دیمۆکراسی، ژ. 31، سلیمانی، 1998.
13. با خۆمان چاک بناسین، گ. بەریانگ، ژ. 108، سوید، 1998.
14. سێ سەرنجی زمانەوایی، مانگانە ی پەیام، ژ. 8، 1998.
15. مافی دیاریکردنی چارەنووس، گ. نالا، ژ. 30، 1998.
16. پۆرە نەین، بازەین، کلکی بە ئەندازەین، گ. بەریانگ، ژ. 109، 1998.
17. ناشتی بە دەنگ نییە، بە ڕەنگە، ڕ. کوردستان، ژ. 7، بەرلین، 1998.
18. چەن سەرنجێ دەریاری ناسنامە ی نایینی...، گ. نیستا، ژ. 20، سولەیمانی، 1999.
19. زێوەر لە نێوان کوردایەتی و عێراقچیتیدا، گ. نایندە، ژ. 1، سولەیمانی، 1999.
20. دەری بەزە ی خوا، ڕ. کوردستانی نوێ، بەشی یدکەم، ژ. 1902، 1999/7/13، سولەیمانی، 1999/7/14، 1903، سولەیمانی.
21. دەریاری مەلەفی کەرکوک، ڕ. کوردستانی نوێ، ژ. 1921، 1999/8/01، سولەیمانی. مانگانە ی کوردستانی نوێ لە دەروێ وولات، ژ. 67، 1999/8/25.
22. شتێوازی خەبات و مافی چارەنووسی نەتەوێکان، ڕ. کوردستانی نوێ، ژ. 1928، 1999/8/18، سولەیمانی.
23. دەریاری فەریزۆلۆژی کوردیی، ڕ. نالای نازادی، ژ. 220، 1999/7/12، سولەیمانی.

24. خرنو کیش له بیاباندا درهخته، گ. گزینگ، ژ. 28، سويد 2000. پ. ئالای نازادی، ژ. 378، 2000/08/20، سوله یانیی.
 25. ژن له ئاوینهی تەلخی هیندی هۆنراوی کوردیدا، گ. گزینگ، ژ. 29، 2000. پ. کوردستانی نوێ، ژ. 2312، 2000/11/25، سوله یانیی.
 26. هیزی یدەکتییی له سایە دیمۆکراسییدا، پ. کوردستانی نوێ، ژ. 2314، 11/27/2000، سوله یانیی.
 27. رۆژژمێری پروداوهکانی مانگی نۆفەمبەر له میژووی کورددا، کوردستانی نوێ، 2317، 2000/11/30، سوله یانیی.
 28. مەحویی له نێوان خواپەرستی و کوردایەتییدا، گ. ئایندە، ژ. 15، سوله یانیی، 2000.
 29. دێزار دوێنێ و نەوێ، گ. شیرستان، ژ. 6، سوله یانیی، 2001.
 30. نەوێزی کورد، گ. گزینگ، ژ. 31، 2001.
 31. شەکرە شارەکم سوله یانیی، گ. گزینگ، ژ. 32، 2001. گ. گەلاوێژی نوێ، ژ. 26، کوردستان - سوله یانیی، 2001.
 32. ئابووری هاویدەش له نێوان مارکسیزم و ناسیۆنالیزم هەر له کۆتەوه هەتا ئێستا، گ. مەدەنیەت، ژ. 11، کوردستان - سوله یانیی، 2001.
 33. سوله یانیی ناوێ، پ. کوردستانی نوێ، ژ. 2855، رۆژی شەممە، 2002.09.07، سوله یانیی.
 34. مانگی خۆین و هیوا، پ. کوردستانی نوێ، ژ. 2874، یەکشەممە، 2002.09.29، سوله یانیی.
 35. کـــــــــــــورتەیهکی میژوویی پێوەندیی نێوان هەر دوو گەلی «عەرەب و کورد» له «عێراق» دا، سایتی «Kurdistanpost»، 20.02.2004.
 36. بێرۆکەیی عێراقچیتیی و کوردستانچیتیی، «Kurdistanpost»، 20004.
 37. دۆستایەتیی راستەقینە، یا بڕایەتیی گالتهقینە! «Kurdistanpost»، 20004.
 38. شیوازی خەبات، دیالۆگ و گفتوگۆ، «Kurdistanpost»، 20004.
 39. پێککهوتننامەی «11/مارـــــــــــــسی/1970» و چەن پەندتیککی میژوویی، سایتی «Kurdistanpost»، 20004.
 40. زمان و نەتەواوەتیی، «Kurdistanpost»، 20004.
 41. رسالە مفتوحە: الی الساده امراء و ملوک و روساء العرب، «Kurdistanpost»، 2004.
 42. الحقوق القومیة بین الدین و السیاسه، «Kurdistanpost»، 2004.
- نامیلکه و پەرتوووک :**
1. دەربارەی پرۆژەکەیی یدەکتیی نیشتمانیی کوردستان، ج. 1، سويد، 1994.
 2. دوا پرۆژە، ج. 1، سويد، 1994.

3. پیتنج ووتاری غه مگین، ج. 1، چاپ. باران، سوید، 1994.
4. دیوکرایی، نایدۆلۆژی و جەنگی نیوخۆ، ج. 1، چاپ. باران، سوید، 1994.
5. مەملەتیی نایدۆلۆژی لە کوردستاندا، ج. 1، چاپ. ئەزمی، سوله یانی 1993. ج. 2، چاپ. کیتاب هەرزان، سوید، 1995.
6. پیتنج کاتۆمێر لە گەل برایم ئەحمەددا، ج. 1، چاپ. باران، سوید، 1995. ج. 2، چاپ. ئەزمی، سوله یانی 1996. ج. 3، چاپ. سیما، سوله یانی، 2002.
7. نامە یەکی درێژ بۆ ئەو شیروان مستەفا، ج. 1، چاپ. باران، سوید، 1995.
8. کورد و شۆرش و هەلی مێژوویی، ج. 1، چاپ. کیتاب هەرزان، سوید، 1996. ج. 2، چاپ. هەمیشە، کوردستان، 2000.
9. فیدراتیۆزم و دەوڵەتی فیدرالی، ج. 1، چاپ. باران، سوید، 1996. ج. 2، لێ-بلاوکراره کانی دەزگای دیموکراسیی، سوله یانی، 1996. ج. 3، چاپ. سیما، سوله یانی، 2004.
10. بەلێ لیکۆلێنەوه و پەخنه نەک شیتواندنی راستیی، ج. 1، چاپ. کیتاب هەرزان، سوید، 1996.
11. خولانەوه لە یازنە یەکی بۆشدا، ج. 1، چاپ. ناپێک، سوید، 1997. ج. 2، چاپ. سیما، سوله یانی، 2002.
12. رۆلی سیستیمی بنەماڵە لە بزافی پرگاریخوازی نیشتمانی کوردستاندا، ج. 1، چاپ. میدیا، سوید، 1997. ج. 2، چاپ. ئەزمی، سوله یانی، 2001.
13. گیرۆگە سەرکێشە کانی کورد، ج. 1، چاپ. کیتاب هەرزان، سوید، 1998. ج. 2، چاپ. سیما، سوله یانی، 2000.
14. ئۆجەلان ئەزمونیتکی نوێ و پەندی مێژوویی، ج. 1، چاپ. میدیا، سوید، 1999. ج. 2، سوله یانی، 1999.
15. سەلیقە ی زمانەوانیی و گرتە کانی زمانی کوردیی، ج. 1، چاپ. هەوال، لێ-بلاوکراره کانی دەزگای سەردەم، سوله یانی، 1999.
16. خەتە ی بیرتکی ژارایی، ج. 1، چاپ. هەمیشە، سوله یانی، 2000.
17. مەسعود محەمەد و دوو دیداری دۆستانە، ج. 1، چاپ. تیشک، کوردستان - سوله یانی، 2002.
18. دید نەتەوویی و نەتەوویی، ج. 1، چاپ. ئەزمی، سوله یانی، 2002.
19. پەیمانیتکی پەش و رۆژتکی سەور، ج. 1، چاپ. ئەزمی، کوردستان - سوله یانی، 2003.
20. سنوورە قەدەغەکان مەشکێن، ج. 1، چاپ. سیما، کوردستان - سوله یانی، 2003.
21. یاقووت و زەرپووتی کوردیی، بەرگی 1، ج. 1، چاپخانه ی. وەزارەتی پۆشبیری، کوردستان - سوله یانی، 2003.
22. شەکرە شارەکم « سوله یانی »، لێ-بلاوکراره کانی شارەوانیی سلیمانی، چاپخانه ی شقان، کوردستان - سوله یانی، 2003.

مامۆستا (عهلى باپىر) له ژوورى کارکردنى خۆیدا

له گوندی (ئه حماوا)

2002.10.06

وینہی به پیزان (جہلال تالہ بانئی) و (عہ لی باپیر)

وینہی به پیزان (مه سعوود بارزانی) و (عه لی باپیر)

له هه موو به شه کانی ((کوردستان)) دا، سامانیکی زۆرمان ههیه، که چیی، کورد سۆالی پێ دهشی! گهر به پێ ی ((شه ریهت)) ی ئیسلامی بێ، دروست نییه ((زهکات)) ی نێوچهیه که بۆ نێوچهیه کی دیکه بچێ، تا، هه ژاری ئهو نێوچهیه، پێویستیان پێی بێ، گهر، یه که دهولهتی ئیسلامی یه کگرتوش هه بێ، ئهو گه له کوردهی، لهو نیشتمانهدا دهژی، تا خۆی، پێویستی بهو سامانه بێ، بۆ شوێنێکی دیکه نهچێ! گهر له خۆی زیادبوو، ئینجا، بۆ هه ژارانی شوێنهکانی دیکه ی جیهان بچێ!

لهم چاوپێکهوتنه دا، گه ئی زانیاری ورد و گرنگ، دهرباره ی کێشه و گرفتهکانی ((نابین به گشتی و نابینی ئیسلام به تایبهتی، مێژوی بزوتنه وه ی ئیسلامی پامیاری له کوردستاندا، خهباتی چه کداری و "جیهاد"، ریکخراوهکانی "یه کگرتو"، بزوتنه وه، جوند-ئه نصار ئه ئیسلام"، ناس-یۆنالیزم، کۆمۆنیزم، دیکتاتۆری، دیموکراسی، جیهانگیری، سیکولاریزم، پلورالیزم، تیرۆر، جهنگی نێوخۆ، پێوه ندییهکانی "کۆمهالی ئیسلامی، له گه ئ ریکخراوهکانی دیکه ی کوردستان و نێوچه که دا...)) ده خوێنه وه.

DO NOT BREAK THE FORBIDDEN BORDERS

Dr. HUSSEIN M. AZIZ

2004/2704k